

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

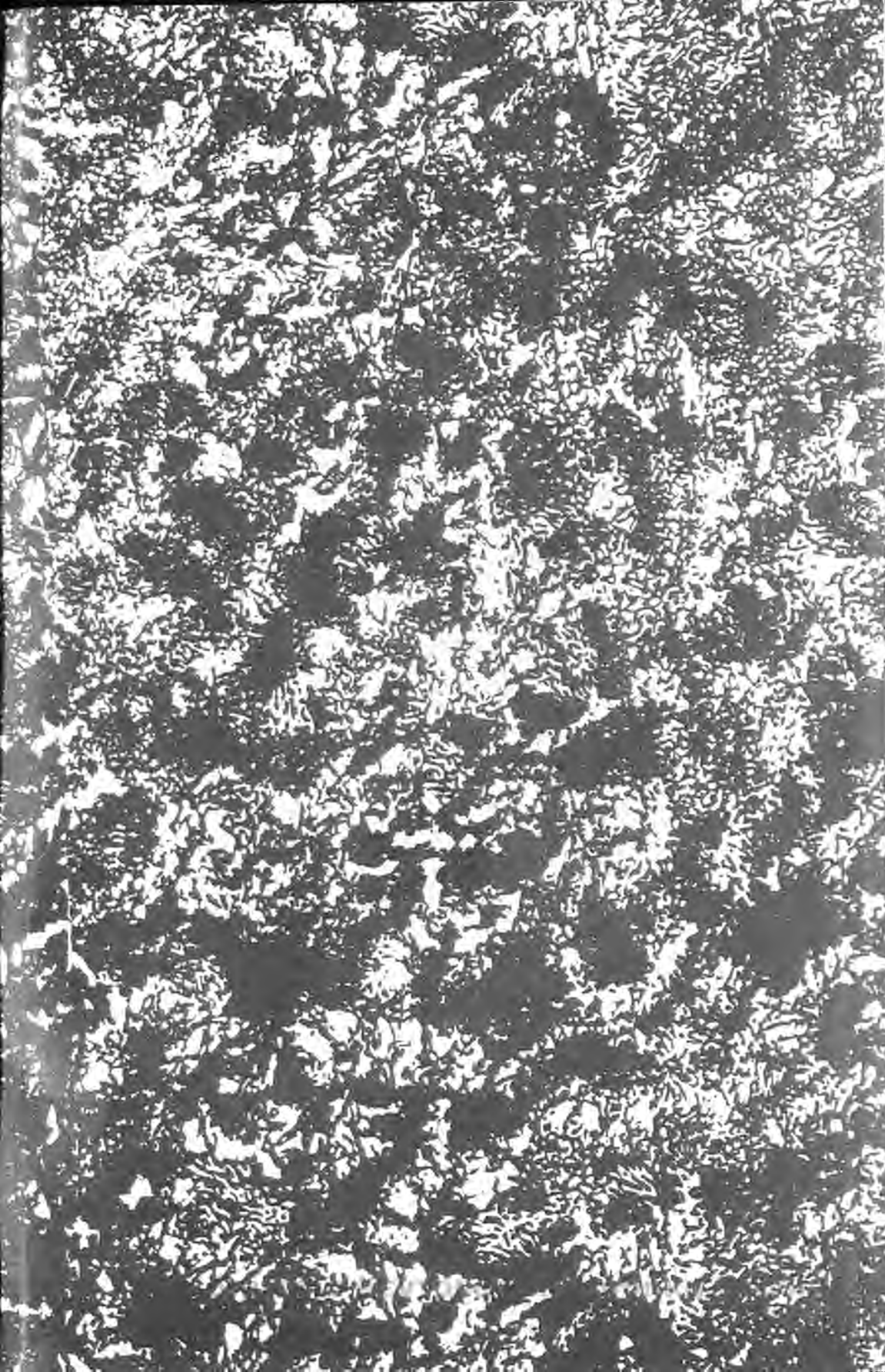
ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΒΕΡΟΙΑΣ

Αριθ. εις

986344

Εξ αγοράς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Αρ. 1
Πράξις
Παναγ

CARMINA GRAECA MEDII AEVI

EDIDIT

GVILELMVS WAGNER

PROFESSOR HAMBVRGENSIS

LIPSIAE

IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

MDCCCLXXIII

1874

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΕΚΔΟΣΗ 1970

ΕΡΩΤΗ

ΕΡΩΤΗ

ΕΡΩΤΗ

ΕΡΩΤΗ

P R A E F A T I O.

Inter permultos illos codices graecos quibus AVGERIVS BVSBEQVIVS, imperatoris Ferdinandi I. ad Turcas legatus, bibliothecam Vindobonensem auxit, non ultimum locum tenet is liber ex quo longe maiorem partem carminum graecorum hausi quae nunc primum publici iuris feci: eum dico librum quod Lambecio est codex theologicus CCXCVII, Nesselio CCXLIV ediderat autem ante me ex eodem libro carmen graecum περ Φλωρίου καὶ Πλατζιαφλώρας vir incomparabilis, Immanue Bekker, in commentariis academiae regiae Berolinensis a. MDCCCXLV, quod carmen emendatius ipse edidi in priore sylloge carminum graecorum medii aevi quae prodiit Londini a. MDCCCLXX, neque volui hic repetere quamquam harum litterarum peritis mirum non videbitur me in hoc carmine ut in aliis permulta nunc emendasse quae ante hos quattuor annos intacta reliqueram: sed de his alius erit dicendi locus. eodem vero anno quo Londini prodiit prior sylloge ipse in patriam qua per plus sex annos carueram redux factus sedem meam fixi Hamburgi ad munus honorificum vocatus a praeceptore meo dilectissimo Ioanne Classeno, sene venerabili: qui ut quiete laboribus uti lissimis parta diu fruatur opto atque precor! sed ad me redeo. anno igitur MDCCCLXXI Constantinus Sathas, scriptor clarissimus, qui tum Vindobonae degebat, litteris humanissimis mihi operam suam obtulit qua uti possem, si placeret, in describendis carminibus adhuc ineditis. hanc ego viri tum temporis mihi nullo amicitiae vel saltem notitiae vinculo coniuncti miram benignitatem avide amplexus rogavi eum ut quaecumque e codice Vindobonensi descripsisset mihi mitteret: me omnia in Britannia postea editurum una cum eis quae ipse iaru

antea descripsissem e codice Parisino. itaque haud multo post Sathas haec mihi misit a se descripta et emendata: Manolis Scilabi carmen de calamitate Cretensi quod hic legitur p. 53—61; narrationem περὶ τῶν τετραπόδων ζώων quam in auxilium vocato libro Parisino nunc emendatiorem, ut spero, edidi p. 141—178; carmen de avibus quod Sathae potissimum recensionem secutus adiunxi p. 179—198; denique carmen de sene sapiente quod legitur p. 277—303. quae omnia cum aestate eiusdem anni societati philologiae Londinensi, cuius sumptibus prior sylloge edita est, edenda obtulissem, responsum tuli fieri non posse ut altera pars Londini ederetur: deesse enim argentum, librum autem meum perpaucis tantum innotuisse neque a multis emi. qua re factum est ut animum ad patriam haud gravate converterem, cum non ignorarem apud nostrates libros philologos a Teubnero et Weidmannis non solius lucri causa edi solere: neque spes me fefellit. vere enim anni insequentis precibus meis adductus Teubnerus hunc librum edendum suscepit: cui viro honestissimo gratos esse oportet si qui harum litterarum amantes me hoc libro aliquid contulisse existiment ad sermonis graeci qualis medio aevo fuit naturam rectius et plenius cognoscendam atque intellegendam.

Sed praeter Satham aliorum quoque possum commemorare benignitatem: satis autem laudare vix potero. et praeter ceteros quidem nominandus mihi est SENATVS rei publicae nostrae HAMBVRGENSIS, cuius liberalitate promptaque benevolentia factum est ut codex Vindobonensis hieme anni MDCCCLXXII Hamburgum mitteretur quem per quattuor menses domi haberem, ut summo cum otio eo uterer: quae benevolentia tanta fuit eaque studia mea tam mirifice aucta sunt, non solum in hac re, sed etiam in aliis non paucis, ut vix ac ne vix quidem scirem quomodo condignas agerem gratias. nam hac ratione evenit ut multa carmina eis quae Sathas mihi miserat ipse adderem, quae ille descripserat iterum ad codicem exigerem et emendarem. deinde vero cum in medio describendi et emendandi labore versarer, aliam atque aliam expertus sum doctorum amicorum humanitatem atque promptam in me voluntatem. primum enim ADOLPHVS MICOLCIVS, conlega suavissimus, cum forte Parisiis versaretur

aestate anni MDCCCLXXII, operam suam non recusavit in describendo carmine περὶ τῶν τετραπόδων ζώων: deinde ÆMILIVS LEGRANDIVS, vir mihi multis nominibus carus deque litteris graecis optime meritus, carmina Sachlecis mihi misit a viro clarissimo A. BOUCHERIE, litterarum graecarum professore in universitate Montepessulana, e codice scholae medicae quae in eadem urbe est diligentissime descripta: idem porro LEGRANDIVS in meum usum ad libros Parisinos contulit carmen de Apollonio rege Tyri et Georgillae narrationem de Belisario, et liberalissime edendum mihi permisit carmen de Belisario tertium, cuius codicem ipse emerat in auctione librorum nescio cuius hominis nobilis Galli. haec dum scribo, codicem saeculo XVI exeunte pessime scriptum mecum habeo: redibit autem ad Legrandium libro meo absoluto. porro autem his ipsis diebus denuo me sibi devinxit idem Legrandius communicata mecum — quid dico? communicata, immo donata mihi — editione vitae Aesopi in sermonem volgarem conversae quae Venetiis prodiit a. MDCCCLXXXIII: in quo libro inde a p. 93 legitur Πωρικολόγος quem hic edidi p. 199—202: de qua re dicam in appendice. deinde Sathas qui tam Venetiis versabatur in edenda βιβλιοθήκη μεσαιωνικῇ aemulum se praebens τῶν χαλκεντέρων ἐκείνων, tamen non dubitavit in meum usum describere carmen morale Alexii Comneni quod primum locum tenet in hac sylloge. his igitur omnibus gratias habeo atque ago quam maximas eisque ut liber a me editus non prorsus indignus videatur ea qua mihi roganti semper praesto fuerunt humanitate atque benignitate vehementer opto.

Dum vero haec carmina in officina Teubneriana typis describuntur, vix dici potest quantum adiutus sim erudita atque prompta opera duorum hominum doctorum, Graeci unius, alterius Germani, et CONRADI quidem BURSIIANII laudes praedicare meum non est: quis enim tam rudis est litterarum graecarum ut eius nomen et eruditos labores ignoret? sed gratias mecum agent viro humanissimo quicumque his litteris operam dant, quod totum librum magna cum cura relegere non dubitavit egregiasque emendationes mecum communicavit. DEMETRII autem BICELAE nomen quod in lucem protraxi

vereor ne ipso invito fecerim: sed tamen feci. tanta enim modestia BICELAS est ut nomen suum permultis illis et praeclaris quas mihi misit emendationibus addi noluerit: sed quid tandem debēbam facere? mihi certe emendationes illas arrogare nolebam, et iniquum videbatur auctoris nomen celari, praesertim cum ipse Bicelas sylloges meae prioris censuram doctissimam scripsisset in Pandora, ephemeride Atheniensi, et elegantissimorum poematum volumine et edita nuper μελέτη περὶ τῶν Βυζαντινῶν merito inclaruisset. quamobrem spero me a suavissimo amico Bicela facile veniam impetraturum esse quod inter philologos ipsius attulerim nomen: philologos autem scio summa cum voluptate ingenium atque sagacitatem amici mei laudaturos, modestiam admiraturos esse.

Ultimo neque tamen infimo loco nomino COESTLINUM Hamburgensem, virum mira sermonis graeci notitia praeditum, cuius praeclaras emendationes haud sane paucas mecum laudabunt quicunque hunc librum perlegent. mihi autem gratulabor si forte protracto in dias luminis oras COESTLINI nomine (ipse enim qua est αὐταρκεία intra parietes plerumque sat habet philosophari) eum incitavero ut studiorum fructus publici iuris faciat neque in epistoliis tantum scribendis — doctis illis quidem atque mihi acceptissimis — operam consumat. ingeniosissimarum enim est coniecturarum pater Coestlinus noster, neque doctrina atque eruditione facile a quoquam superari potest.

Nihil dico de mea ipsius opera: sed hoc addo me non ignorare, neque omnia neque nihil me in hoc libro praestitisse. est sane aliquid tantam versuum multitudinem quanta hoc volumine nunc primum editur et collegisse et disposuisse et quantum nunc fieri potest emendasse. neque tamen me fugit me aliis potius praebere materiam in qua se exerceant (adhuc enim satis rudis est neque omni ex parte perpolita) quam opus ex omni parte absolutum. sed Graecorum potissimum erit haec carmina, vetustissima monumenta eius quo nunc utuntur sermonis, cum studio atque cura perlegere, retractare, emendare. ipse tamen suscipio laborem ad recte aestimandum hunc librum omnino necessarium: promitto enim, si per valetudinem licuerit, me glossarium additurum esse quo

contineantur atque explicentur vocabula aut plane nova aut inusitato sensu usurpata: quo glossario me complexurum esse spero non solum carmina a me edita, sed etiam ea quae Le-grandius Sathas alii aut ediderunt aut intra proximos annos edituri sunt. talem enim laborem non uno anno absolvi posse intellegentes harum rerum iudices facile videbunt: interea vero haec carmina pro viribus emendata exhibuisse mihi sufficiat.

Codicis Vindobonensis accuratam descriptionem olim mihi misit Constantinus Sathas, quam adiectis observationibus meis non nullis et ipsis verbis graecis servatis infra adposui.

Ὁ κώδῃς οὗτος γεγραμμένος ἐπὶ χάρτου περὶ τὰ μέσα τῆς 15' ἑκατονταετηρίδος καὶ ἀνήκων εἰς Ἀκάκιον μητροπολίτην Ναυπάκτου καὶ Ἀρτῆς (οὗ καὶ ἐν τῇ προτασσομένη ἀγράφῳ σελίδι τοῦ φύλλου 84 ἀναγιγνώσκεται ἡ ὑπογραφή „† ὁ Ναυπάκτου καὶ Ἀρτῆς Ἀκάκιος“) ἐκομίσθη ἐκ Κωνσταντινουπόλεως μετὰ καὶ ἄλλων χειρογράφων ὑπὸ τοῦ φιλομούσου πρεσβευτοῦ τοῦ αὐτοκράτορος, Βουσβεκίου. οὗτος γὰρ ἐν ἀρχῇ σημειοῖ ἰδίᾳ χειρὶ „Augerius de Busbecke comparavit Constantinopoli.“ συνιστάμενος ἐκ φύλλων 329 κατὰ τὴν νεωτέραν ἀρίθμωσιν φέρει χάσμα μεταξὺ τῶν σελίδων 259—260 ἢ σογ'—τς' τῆς παλαιᾶς καταγραφῆς. ἐν αὐτῷ περιέχονται τὰ ἐξῆς ἔμμετρά τε καὶ πεζὰ πονημάτια· τῶν δὲ πεζῶν προτάσσω ἀστερίσκιον (*).

1. [Διήγησις τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης] παλαιὸν διὰ στίχων ποιηθὲν παρὰ κύρου Γεωργίου Χούμνου τοῦ ἐκ τῆς περιβοήτου τῶν νήσων καὶ εὐδαίμων [sic, scr. εὐδαίμονος] Κρήτης ἐκ πόλεως Χανδάκου. φύλ. 2—19. τῆς διηγήσεως ταύτης ἀντίγραφον εὔρον καὶ ἐν κώδῃκι τῆς Μαρκιανῆς βιβλιοθήκης.

* 2. Χρονογραφία μερικὴ ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως τοῦ βασιλέως Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ (20—21).

* 3. Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος καὶ ὠραία περὶ τοῦ ἁγίου Τάφου (22—25).

* 4. Διήγησις καὶ ἡ γέννησις καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου, τὸ πῶς ἐγεννήθη καὶ ἀνατράφη, καὶ περὶ τῆς ἀνδρίας αὐτοῦ, καὶ τὴν μάθησιν καὶ τὴν χαρὰν του. Ἦτον ἀπὸ τῶν θεῶν ὀρισμὸς καὶ ἦτον φρόνιμος καὶ ὁμορφος καὶ χαροποιὸς εἰς τοὺς αὐθεντάδας καὶ εἰς τὴν στρατίαν [scr. στρατιάν]· καὶ εἶχεν χερί

καλὸ νὰ φιλοδωρῇ καὶ νὰ στέκη εἰς τὸν λόγον του, νὰ μὴδὲν σφάλῃ τοὺς ὅρκους του. καὶ μετὰ ταῦτα ἐβασίλευεν ὅλον τὸν κόσμον (φύλ. 26—43). [Dixit de hac narratione super Stephanus Karpius, professor Vindobonensis, in libello a me p. 304 commemorato.]

* 5. [Θεολογικά τινα σημειώματα] 44—53. γέγραπται δι' ἄλλης χειρός.

6. Ἀπολλωνίου διήγησις 54—78. [Est carmen a me commemoratum in prolegomenis sylloges prioris p. XVII sq.: eis autem quae ibi dixi nunc hoc addo me vehementer suspicari Gabrielis Contiani in fine carminis commemorati non esse poetae, sed scribae nomen.]

* 7. Περὶ τοῦ Πάπα, 79—83.

8. Πουολόγος, 84—89. [Laudat Ducangius „Palologum seu Apologum de avibus, ex codice Regio“ in indice Auctorum glossario mediae et infimae graecitatis addito p. 38. qui codex ut a Legrandio vel alio homine docto excutiat et ad hoc carmen difficillimum emendandum adhibeatur vehementer optandum est.]

9. Διήγησις περὶ τῶν τετραπόδων, 90—98.

10. Ὁ Ἀπόκοπος, 98—103. [Est idem carmen quod Legrandius e recensione Isidoridae Scylitsae, docti cuiusdam Graeci, edidit Parisiis et Athenis a. MDCCCLXX, saepius antea impressum Venetiis. quod carmen quamquam mihi in animo fuit in hoc volumine deruo edere, tamen Legrandio novam recensionem reservandam esse censi: eius enim vineta caedere nolui. differt autem recensio Vindobonensis permultis locis ab editionibus Venetis, ut omnino appareat eas non fluxisse e codice Vindobonensi. quam sibi lacunam indagare visus est Scylitsa p. 32, ea opē codicis nostri sanari potest transpositis eis versibus qui sunt inde a p. 32 (ᾧ τὴν μέσῃν τοὺς δὲν δύνονται ζωάριν νὰ βαστάξουν) usque ad p. 33 (νὰ πᾶς, ὡς εἶπα, ᾧ σπῆτι μας καὶ νὰ τοὺς ὀμιλήσῃς) post eum versum qui p. 35 legitur (τώρα τῆς γῆς τὸν κορνιακτὸν ἔχουν ὀδιά στεφάνιν), ut post p. 32 (καὶ ὡς ἔδειξεν, ἐδέχεται διὰ νὰ τοῦ πῶ νὰ μάθῃ) addito uno versu in editionibus praetermisso (καὶ τὸν κοντὰ του ἐκούτῃσε τάχατες νὰ σιγήσουν) statim legatur p. 33 καὶ πρὸς ἐμὲν ἐγύρισαν (ita enim codex pro ἐστρά-

φησαν) πάλιν νὰ μὲ ῥωτήσουν. *ceterum epilogum qui p. 35 legitur* (ἐσᾶς πάλιν παρακαλῶ ὥστε ὅπου νὰ ζήτε κτλ.) *omittit codex Vindobonensis neque eum ab ipso poeta compositum esse arbitror, sive Μπεργαῆς ille fuit sive alius. totum carmen nova recensione perquam dignum esse mihi quidem videtur.*]

11. Ἀλφάβητος κατανυκτικὴ καὶ ψυχωφελὴς περὶ τοῦ ματαίου κόσμου τούτου, 103—104.

12. Ἑτέρα ἀλφάβητος, ποίημα κύρ Λέοντος τοῦ Σοφοῦ, 104.

13. Βίος καὶ πολιτεία τινὸς δοκιμωτάτου καὶ σοφωτάτου γέροντος, 105—108. [*Hoc carmine quod Sathae potissimum recensionem secutus infra exhibui agitur de argumento quodam ex narrationibus orientalibus ducto, quod Graecis vehementer in deliciis fuisse apparet. etenim praeter eam quam ego edidi huius narrationis formam aliae duae innotuerunt: una quam Legrandius edidit Parisiis et Athenis a. MDCCCLXXII: περὶ τοῦ γέροντος τοῦ φρονίου Μουτζοκουρεμένου, praemissa scriptione Gideli et additis annotationibus non nullis G. Wyndhami, docti Britanni; altera ὁ σοφὸς πρεσβύτης, quam idem Legrandius inseruit carminibus popularibus Graecorum a se editis, Parisiis MDCCCLXXIV, p. 256—285. sed praeter has tres narrationes unius eiusdemque argumenti versibus trochaicis conscriptas extat fragmentum quartae versibus politicis conscriptae, quod legitur initio Μουτζοκουρεμένου a Legrandio editi. id fragmentum cur dicam versibus politicis conscriptum esse apparere puto ex hac quam infra posui emendata lectione versuum 6—18 qui apud Legrandium p. 21 pro trochaicis leguntur:*

πέτραν μικρὴν τοῦ δείχνουσιν, εἶπᾶν του „εἰπέ μας, γέρον,
τί νὰ ἀξίζῃ ἡ πέτρα“;

ἀπολογᾷτ' ὁ γέροντας ὁμπρὸς ᾗ τὸν βασιλέα

„ἄκουσ', ἀφέντη βασιλεῦ, διὰ τοῦτο τὸ πετράκι

5 πρᾶγμα μικρὸν ἀξιάζει (γάρ), ἓνα κοῦφον καρῦδιν.“

παίρνουσιν (οὖν) τὸν γέροντα, ᾗ τὴν φυλακὴν τὸν βάλλουν,
βάλλουν τον εἰς τὴν φυλακὴν, κ' ἓνα ψωμὶν τὸν δίδουν.

1 δὶχνουν του μικρὴν πέτραν *cod.* 2 τινᾶξῆζι *cod., em.* Legrand. fieri potest ut totus versus ab initio fuerit (καὶ καθὰ μᾶς ἔλεγχε) τί νὰ ἀξίζῃ ἡ πέτρα. 3 ἀπολογᾶται *cod.* Legrandius ut trochaicum efficeret scripsit γέρων, quamquam ne

id quidem necessarium fuit. εἰς cod. 4 ἄκουσε cod. 5 ἕναν πρ. (γὰρ) addidi. in fine versus cod. addit καὶ ἓνα μικρὸν φυκάκιν, quae verba pro glossemate habeo. 6 (οὖν) addidi γέροντ' cod., unde Legrandius fecit γεροντίτζη. εἰς cod. 7 Legrandius ut trochaicum efficeret τὴν seclisit. καὶ ἕναν cod.

ceterum inter se comparatis variis his de eodem argumento carminibus emendationes non nullas inveniri posse mihi quidem persuasum est: qua de re alibi dicam.]

14. Διήγησις περὶ τοῦ Ἑμπερίου, 108—115. [Vide de hac narratione quae dixi in prolegomenis sylloges prioris p. XVIII. totum carmen edidi notisque gallice scriptis explicare studui Parisiis MDCCCLXXIV: Histoire d'Imbérios et Margarona, imitation grecque du roman français Pierre de Provence et la belle Maguelonne, publiée pour la première fois d'après un ms. de la bibliothèque impériale de Vienne par Guillaume Wagner. Maisonneuve et Cie, 15, Quai Voltaire.]

15. Διήγησις τῆς φουμιστῆς Βενετίας, 115—116.

* 16. Διήγησις τοῦ Πωρικολόγου 116—118 [de qua vide appendicem].

17. Γραφαὶ καὶ στίχοι διδαχῆς καὶ παραινέσεως λόγοι ἐξ Ἀλεξίου Κομνηνοῦ τοῦ μακαριωτάτου πρὸς τὸν τοῦ πρίγκηπος υἱὸν μητρόθεν .οὐ ἐγγόνου, 117—121 [ubi doleo vocabulum μητρόθεν a me praeteritum esse in annotatione critica].

* 18. Ἀκολουθία τοῦ ἀνοσίου τραγογένη Σπανοῦ τοῦ οὐρίου καὶ ἐξουρίου, μηνὶ τῷ αὐτῷ πέρυσι, ἐν ἔτει ἐφέτο (121—126). [Est satira saepius Venetiis edita, cuius novam editionem parat Legrandius.]

19. Συναξάριον τοῦ τιμημένου Γαδάρου, 126—129.

20. Περὶ γέροντος νὰ μὴν πάρη κορίτσι, 129—130.

21. [Ἑρωτικὰ τραγούδια] 130—131. [Edidit Legrandius in Carminibus Graecorum popularibus antea commemoratis.]

* 22. Μηνολόγιον. Μέθοδος Χαλουῆθ τοῦ προφήτου. Ζουδολόγιον (132—167). γέγραπται δι' ἄλλης χειρός.

23. Ῥίμα θρηνητικὴ εἰς τὸν πικρὸν καὶ ἀκόρεστον ἄδην, ποίημα κυρίου Ἰωάννου Πικατόρου ἐκ πόλεως Ῥηθύμνης, 168—175.

* 24. Ἑρμηνεία τῶν караβίων διὰ τοὺς λιμιόνες, 176—204. [Editionem parat Legrandius.]

* 25. Διήγησις εὐκολωτέρα περὶ βαθμῶν συγγενείας, 205—210.

26. Διήγησις ἐξαίρετος ἐρωτική καὶ ξένη Φλωρίου τοῦ πανευτυχοῦς καὶ κόρης ΠλατZIAφλῶρης, 211—221. [Edidit I. Bekker, post eum Maurophrydes in Ἐκλογῇ μνημείων τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς γλώσσης, tertium ego in sylloge priorē.]

27. Περί ξενιτείας, 223—226.

28. Διήγησις ὠραιότατη τοῦ θαυμαστοῦ ἀνδρὸς τοῦ λεγομένου Βελισαρίου, 227—245. γέγραπται δι' ἄλλης χειρὸς.

29. Ἡ συμφορὰ τῆς Κρήτης, 245—252. γέγραπται διὰ τῆς αὐτῆς χειρὸς τῷ προηγουμένῳ ποιήματι.

* 30. Σεληνοδρόμιον τῶν 10' κύκλων τῆς σελήνης, 253—259.

Μετὰ τοῦτο ἐλλείπουσι φύλλα 33, ὡς δείκνυται ἐκ τῆς διακοπτομένης παλαιᾶς ἀριθμήσεως (σογ'—τς'), ἐν οἷς περιείχοντο, ὡς δηλοῦται ἐκ τοῦ προτασσομένου τοῦ κώδικος πίνακος, τὸ Ἄνθος Χαρίτων καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ περὶ Τρωικοῦ πολέμου ποιήματος, τὴν αὐτὴν ὁμοίως φέροντος ἑλλειψιν καὶ ἐν τῷ χειρογράφῳ τῆς Παρισινής βιβλιοθήκης.

31. Ἡ Τρωάδα, 260—324. [Magnam partem huius carminis descripsi neque tamen ad finem pervenire potui, cum plus decem milia versuum contineat.]

32. [Ἑρωτικὰ τραγούδια] 324—329. [Haec edidit Legrandius in Carminibus popularibus Graecorum.]

Μετὰ δὲ τὸ πέρας καὶ τῆς νεωτέρας ἀριθμήσεως ἔπονται ἕτερα ἐννέα φύλλα, ἐξ ὧν τὰ μὲν ἐπτὰ εἰσιν ἄγραφα, ἐν δὲ τοῖς δυσὶ πρώτοις ἔχουσι προστεθῆ διὰ χειρὸς ἄλλογενοῦς, ἀπείρου τῆς ἑλληνικῆς γραφῆς, [mihi videtur esse manus indocta Graeci cuiusdam] δίστιχά τινα ἐρωτικὰ ἕσματα. [Haec quoque in eodem libro edidit Legrandius.] ἐν δὲ τῷ τέλει τοῦ κώδικος φέρεται αὐθις ἡ ὑπογραφή τοῦ Αὐγ. Βουσβεκίου (Aug. Busbecque).

Ὁ ἀνώνυμος ἀντιγραφεὺς τοῦ κώδικος ἦτο κακογράφος καὶ πάντα ἀμαθής. [neque tamen scribae quibus hunc librum debemus magis accusandi atque vituperandi mihi esse videntur quam aliorum codicum quos usurpavi auctores: etenim ad unum

omnes grammaticae artis plane expertes videntur fuisse. quamquam palmam ignorantiae facile tribuerim ei qui carmen tertium de Belisario a me ultimo locò editum scripsit.] ὅθεν παρατηροῦνται, ἐκτὸς τοῦ πλήθους τῶν ὀρθογραφικῶν ἀμαρτημάτων [quae omnia adnotare omnino supervacaneum est], διαιρέσεις λέξεων ἰδιотρόπως συλλαβιζομένων καὶ γραφῇ τῶν ποιημάτων ἄνευ στιχουργικῆς διαιρέσεως, ἀλλ' ἐν συνεχείᾳ πεζοῦ λόγου.

Et haec quidem Sathas. ex iis autem carminibus quae hoc volumine continentur plurimum negotium mihi exhibuerunt carmina Sachleis et propter argumenti obscenitatem et ob linguae obscuritatem atque difficultatem codicumque miras discrepantias. et in altero quidem carmine quod p. 78 — 105 legitur poeta concentu finali non utitur usque ad v. 377, post quem eo uti coepit. editurus autem erat haec carmina Mauphrydes, cuius iam supra mentionem feci, in volumine altero τῆς ἐκλογῆς μνημείων τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς γλώσσης, nisi opus morte immatura hominis eruditi interruptum esset. is igitur dicit in praef. p. 7' (μέλλουν νὰ ἐκδοθῶσιν ἐν τῷ β' τόμῳ τῆς παρούσης συλλογῆς) τρία διάφορα στιχουργήματα Στεφάνου Σαχλήκη τοῦ Κρητός, quae antea dicit se descripsisse e codice Parisino 2909, unde ego quoque ea descripsi aestate anni MDCCCLXVIII. iam cur tria se editurum carmina promiserit in propatulo esse equidem opinor: vix enim dubium esse potest quin carmen secundum in duas partes dividere ei in animo fuerit. ego tamen hanc divisionem linea indicare quam integrum carmen tertium ordiri malui; cum utramque partem artissime cum altera cohaerere unus quisque facile sentiat.

Restat ut moneam in ipsa verborum scriptura me uncinis [] secluisse quae aliena et delenda putarem, his autem () addidisse quae sive metrum sive aliae rationes supplenda esse demonstrarent praeter codicum auctoritatem.

Scribebam Hamburgi,
mense Maio exeunte
a. MDCCCLXXIV.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

1. Ἀλεξίου Κομνηνοῦ ποίημα παραινετικόν	1 — 27.
2. Θρήνος περὶ Ταμυριάττου	28 — 31.
3. Ἐμμανουὴλ Γεωργιλλᾶ Θανατικὸν τῆς Ρόδου	32 — 52.
4. Μανοὴλ Σκλάβου Συμφορὰ τῆς Κρήτης	53 — 61.
5. Στεφάνου τοῦ Σαχλήκη στίχοι καὶ ἐρμηνεῖαι	62 — 78.
6. Τοῦ αὐτοῦ στίχοι καὶ ἐρμηνεῖαι, ἔτι καὶ ἀφηγήσεις	79 — 105.
7. Περὶ γέροντος νὰ μὴν πάρῃ κορίτσι	106 — 111.
8. Συναξάριον τοῦ τιμημένου γαδάρου	112 — 123.
9. Γαδάρου, λύκου καὶ ἀλουποῦς διήγησις ὡραία	124 — 140.
10. Διήγησις παιδιόφραστος τῶν τετραπόδων ζώων	141 — 178.
11. Πουολόγος	179 — 198.
12. Διήγησις τοῦ Πωρικολόγου	199 — 202.
13. Περὶ τῆς Ξενιτείας	203 — 220.
14. Εἰς Βενετίαν	221 — 223.
15. Ἰωάννου Πικατόρου τοῦ ἐκ πόλεως Ῥηθύμνης ποίημα εἰς τὸν πικρὸν καὶ ἀκόρεστον ἥδην	224 — 241.
16. Ἀλφάβητος κατανυκτικὸς καὶ ψυχωφελής	242 — 247.
17. Διήγησις Ἀπολλωνίου	248 — 276.
18. Βίος καὶ πολιτεία τινὸς δοκιμωτάτου καὶ σοφωτάτου γέροντος	277 — 303.
19. Διήγησις τοῦ θαυμαστοῦ ἀνδρὸς τοῦ λεγομένου Βε- λισαρίου	304 — 321.
20. Ἐμμανουὴλ Γεωργιλλᾶ Ἱστορικὴ ἐξήγησις περὶ Βελι- σαρίου	322 — 347.
21. Ῥιμάδα περὶ Βελισαρίου	348 — 378.

ΑΛΕΞΙΟΥ ΚΟΜΝΗΝΟΥ ΠΟΙΗΜΑ ΠΑΡΑΙΝΕΤΙΚΟΝ.

Στίχοι, γραφή καὶ διδασχὴ, καὶ παραινέσεως λόγοι
 ἔξ Ἀλεξίου Κομνηνοῦ τοῦ μακαριωτάτου,
 πρὸς τὸν τοῦ πρίγκιπος υἱὸν Καίσαρος Βρυεννίου,
 εἰς φρόνησιν καὶ παιδείυσιν, εἰς λόγων εὐκοσμίαν.

Alexii Comneni carmen morale edidi e duobus codicibus, A Veneto bibliothecae Marcianae, class. XI, cod. XXIV, saec. XV, ubi fol. 161—185 legitur, et B Vindobonensi theol. 244, de quo dixi in praefatione. Veneti apographum peramice in meum usum confecit Constantinus Sathas, Vindobonensem ipse contuli. apposui Sathae verba e litteris humanissimis d. 26. Septb. 1872 scriptis: ὁ κώδῃς τῆς Μαρκιανῆς εἶναι τοῦ 15^{ου} αἰῶνος, ὑπὸ ἀμαθοῦς καὶ ἀπειροκάλου ἀντιγραφῆως γραφθεὶς. τρὸς τοῖς ἄλλοις οὐδεμία διάκρισις ὑπάρχει τῶν στίχων γεγραμμένων ἐν συνεχείᾳ πεζοῦ λόγου (quemadmodum semper fit in Vindobonensi). κατ' ἐμέ, ποιητὴς εἶναι Ἀλέξιος ὁ Κομνηνός, οὐχὶ ὁ αὐτοκράτωρ, ἀλλ' υἱὸς τοῦ αὐτοκράτορος Ἰωάννου τοῦ Κομνηνοῦ, ἐπομένως δὲ ἀνεψιὸς τοῦ ὁμωνύμου αὐτοκράτορος. κατὰ πᾶσαν δὲ βεβαιότητα ἀποτείνει τὰς ἐμμέτρους νοουθεσίας αὐτοῦ εἰς τὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ Νικηφόρον Βρυέννιον, τὸν υἱὸν τοῦ Νικηφόρου Βρυεννίου καὶ τῆς Ἀννης Κομνηνῆς. τὸ ποίημα ἐξεδόθη τὸ πρῶτον περὶ τὰ μέσα τῆς 15^{ης} ἑκατονταετηρίδος ὑπὸ τοῦ Ἑνετοῦ τυπογράφου Χριστοφόρου Ζανέτου, ἔξ ἄλλου χειρογράφου, ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν „Διδασκαλία Παραινετική κυροῦ Ἀλεξίου Κομνηνοῦ τοῦ λεγομένου Σπανέα“ εἰς 8 σχῆμα, ἐκ σελίδων 24 ἀνευ ἀριθμήσεως. ἐν τέλει δὲ τῆς ἐκδόσεως ἀναγινώσκεται „Ἐνετίσι παρὰ Χριστοφόρῳ τῷ Ζανέτῳ.“ Ἡ ἐκδοσις τοῦ Ζανέτου συμφωνοῦσα μᾶλλον πρὸς τὸ ἐν Παρίσιος ἀπόγραφον τοῦ ποιήματος διήρηται εἰς μὲν κεφάλαια, καὶ διακρίνεται ἐπὶ κοινότητι τυπογραφικῇ καὶ ἐπιμελείᾳ. hoc vero quod nunc editur carmen omnino diversum esse ab eo quod primus sibi edere visus est Demetrius Macrophyrides, professor olim Atheniensis, in libro perutili „Ἐκλογὴ μνημείων τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς γλώσσης“ Athenis emissio a. 1866, p. 1—14, e codice Parisino, vix est quod moneamus: eandem vero recensione[m] exstare in libro Parisino atque in Zaneti editione et Sathae testimonio constat (qui se duo exemplaria rarissimi eius libri in Marciana vidisse roganti mihi respondit) et per se veri simile fit addito illo Σπανέας titulo, quem Alexio διὰ τὸ ἀτρίχον τοῦ προσώπου inditum esse suspiciatur Sathas. Zaneti vero editionem conferendi negotium molestissimum Sathae in-

1 γραφαὶ καὶ στίχοι διδασχῆς B καὶ π. B, deest αὖ A 3 πρίγκιπος A 4 βρυεννίου A, τοῦ ἐγκόνου B addit A καὶ αὐτοῦ λαμπροῦτον γνήσιον ἀνεψιὸν 4 om B ceterum hos quattuor versus non esse factos ipso profectos esse patet

Carmina m. a. graeca, ed. Wagner.

- 5 Τέκνον μου ποθεινότατον, παιδὶν μου ἡγαπημένον,
ὅστούν ἐκ τῶν ὁστέων μου καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου,
ἤλπιζ' εἰς τὰς πικρίας μου ταύτας τὰς ἀφορήτους
καὶ τοὺς πολλοὺς μου στεναγμοὺς καὶ τοὺς ἀμέτρους πόνους,
ἵνα σ' εὐρῶ ἀνασασμὸν καὶ παρηγόρημά μου,
10 καὶ κουφισμὸν τῶν πόνων μου τῶν ἀπαραμυθῆτων,
καὶ παρηγόρημα ψυχῆς, καρδίας μου λαμπάδα.
ὁ λογισμὸς μου πάντοτε φέρνει σε εἰς τὸν νοῦν μου,
καὶ πάντοτ' ἡ καρδία μου εἰς φῶς ποτὲ οὐκ ἤλθεν.
παιδὶν μου, ἂν ἠπόρησε τῆς πολιᾶς τὸ γῆρας,
15 ἐγὼ φαντάζομαι, δοκῶ, ὅτι ἔμπροστέν μου στέκεις,
καὶ κράζω, κράζω, κι οὐ λαλεῖς, ταράσσεις τὴν ψυχὴν μου.
ἀπὸ στενοχωρίας μου. ἀπὸ πολλῆς μου θλίψης
ἀπλόνω κι οὐχ εὐρίσκω σε, 'μιλῶ σε, οὐ' 'μιλεῖς με.
καὶ παρευθὺς οἱ πόνοι σου κεντοῦσιν τὴν ψυχὴν μου
20 καὶ κατακόπτουσιν αὐτήν, ἀναίσθητος ὑπάρχω.
καὶ τῆς φωνῆς σου τῆς λαμπρᾶς ἀκούων, τὸ παιδὶν μου,
τὰ δάκρυά μου ρέονται, τρέχουν ὡς τὸ ποτάμι.
ἂν στοχαστῆς, υἱούτσικε, πλέον οὐ μὴ γάρ μ' εἶπες,
εἰ μὴ ψυχρὸν κι ἀναίσθητον κρύσταλλον παγωμένον.
25 ἀνέλυσέ μ' ἡ φλόγῳσις τῶν πολυστεναγμάτων
καὶ ῥάλιν ῥάλιν χύνομαι, λύομαι, ὑπαγαίνω.
αὐτὰ ἐθάῤῥουν εἰς ἐσέν, παιδὶν μου, νὰ κερδήσω;
ἤλπιζα εὐρεῖν θησαυρὸν κ' ἡῤῥα καρβούνιν μέγα

inungere non potui, homini aliis laboribus occupato et nunc cum maxime in edenda μεσαιωνικῇ βιβλιοθήκῃ desudanti. secutus sum igitur librum Venetum quatuordecim cum multis interpolationibus inquinatum esse vehementer suspicor: quas tamen nunc in editione princeps pluribus persequi nec potui nec volui.

7 ἤλπιζα AB ἀφορήτους B 8 καὶ—στεναγμοὺς omi A 9 σὲ εὐρῶ A, σὲ εὐρο B post 11 haec addit B: σὺ δὲ ἐχωρίστης ἀπ' ἐμοῦ ἐξέφνης ἀνελπίστος· καὶ τάφρον ὥριζε βαθὴν ὁ χωρισμὸς σου τούτος· καὶ ἰδοὺ κείμεθα εἰς γῆν ὡς ἄψυχος παιδί μου· καὶ προσδοκῶν οὐ βλέπωσαι ἐσθάνομαι τὸ πάθος· ὁ γὰρ νεκρὸς οὐδὲν πονεῖ ὡς ἄψυχος υἱαί μου· ἐγὼ δὲ ζῶ καὶ αἰσθάνομαι καὶ βλέπω σου τὸ πάθος 12 σου B κατὰ νοῦν B 13 πάντοτε A, οὔποτε B ποταί B 14 ἀνηπόρησε A, κὰν ἰστόρησαι B 15 δοκῶν A ὁμπρὸς μ. B 16 κράζω σε (semel tantum posito verbo) B καὶ AB 17 καὶ ἀπὸ π. B 18 καὶ A, omi B ὁμιλῶν σε οὐκ ὁμιλεῖς με A, μιλῶ σου οὐ μ. με B 21 ἀκουε B post 21 addit B καὶ ἂν με ἴδης ἐκ παντός οὐμῇ εἴπῃς ὅτι εἶμαι ἄλλον· εἶμοι ψυχρὸν καὶ ἀναίσθητον κρούσταλον παγωμένον 22. 23. 24 omi B 23 γάρ μ' scripsi, γάρ A 25 ἀνέλυσεν A, omi Barsianus πολλῶν στεναγμῶν μου B 26 καὶ ἀγάλλῃ ἀγάλλῃ B καὶ παγένω B 27 παιδί B 28 καὶ AB ἔχω B

- ἡ ἔσω ἡ καρδιά μου φλέγεται ...
- 30 οὐκ ἠμπορῶ καταλεπτῶς γράφειν σε τὰ παθαίνω.
μὴ δώσης τὴν καρδίαν μου στενάγματα καὶ πόνους
καὶ φέρης καὶ τὸ γῆράς μου εἰς ὀλιγοθυμίαν.
ἀρκοῦσι νῦν τὰ ἔπαθες καὶ περισσεύουσιν σε,
πῶς πάσχεις ὡς παντόρφανος καὶ ἀποξενιτεμένος.
- 35 ἔξεύρεις πόσῃν προσοχῇν καὶ πόσον πόνον ἔχεις
εἰσὲ ἐμὲν τὸν δόλιον, τὸν πολυπονεμένον,
ἂν λόγους παραινετικούς ἤκουσες ἀπ' ἐμένα·
καλὴν βουλὴν σέ ἔδωκα, καὶ κράτει τὴν, ἂν θέλῃς·
καὶ ἂν ἐσύ, παιδίον μου, τὰ βάλλῃς εἰς τὸν νοῦν σου,
- 40 οὐ μὴ ἐκβάλλῃ ἀπὸ σὲν οὐ θλίψις οὐδὲ χρόνος.
ἐγὼ γάρ, εἰ καὶ ἀπόδημος καὶ χωρισμένος εἰμαι.
ποτέ μου ἡ καρδίτσα μου χωρίζετ' ἀπὸ σένα.
γράφω σε στίχους ἐκλεκτοὺς, στίχους ἐκ τοῦς ἡγάπας,
καὶ ὅταν εὕρῃς ἄδειαν, κάθου καὶ ἀναγνῶθῃ τους.
- 45 καὶ θές τὸν νοῦν σου εἰς αὐτοὺς καὶ βάλλε τὸν σκοπὸν σου
καὶ οἷον εὕρῃς ἀγαθόν, θές τον εἰς τὴν ψυχὴν σου,
κ' ἔχε τον εἰς ἐνθύμησιν, καὶ κράτει τον 'ς τὸν νοῦν σου.
καὶ εἰς καιρὸν ὁκάποτε, ὅταν οὐκ ἀπαντέχῃς,
νὰ τοὺς εὕρῃς πρὸ ὀφθαλμοῦ εἰς ὄφελόν σου μέγα.
- 50 εἰ δὲ καὶ ἔχει τίποτες ἀχρήσιμον τὸ πρᾶγμα,
ἐκεῖνο μὴ τὸ χρειαστῇς, μηδὲως τὸ θελήσῃς.
λοιπὸν, υἱέ μου, ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπάρχωμαι τοῦ λέγειν,
καὶ θές 'ς τὸν νοῦν σου, ἄκουσε καλὰ καὶ πρόσσεχε τα.
- Πρὸ πάντων ἔχε τοῦ θεοῦ τὸν φόβον εἰς τὸν νοῦν σου,
- 55 καὶ πρόσσεχ', ὅτι τὰ κρυπτὰ γινώσκει τῶν ἀνθρώπων,
ἐλέγχει δὲ τοὺς λογισμοὺς, δικάζει καὶ τὰς πράξεις,

29 καὶ AB versus altera pars periit in utroque libro 30 γράφων A
31 πενήγματα A 33 ἀρκεί σε A ἀρκοῦν σε τὰ σέ ἔγραψα B 34 πῶς A,
τὰ B πεντάρφανον B καὶ AB ἀποξενωμένος B 35 ἡΞ. B εἶχες B
36 εἰς AB δόλιον A, πατέρα σου B 37 ἀπὸ A 38 ἂν B, ἂ A
39 ἔαν B παιδίτῃ B 40 τὸ ἐκβ. B ἀπεσέν B 41 καὶ A, οἱ B
ἀπὸδ. εἰμαι καὶ χωρ. B 42 ποτέ μου scripsi, ποτέ A ἄλλ' οὐποτ'
ἡ καρδιά μου B χωρίζεται AB ἀπ' ἐσένα B 43 σαι 44 καὶ AB
45 σου οἱ A, nisi forte neglexit Sathas καλλὰ καὶ πρόσσεχε τους B
46. 47 οἱ B 49 καὶ ἔχε A κράτει το εἰς A 48 ἀντύχει ὁκάποτα
(οὐ κάποτε A) εἰς καιρὸν ὅταν οὐδὲν πιστεύεις B 49 τότε τοὺς εὕρῃς
ἐμπροσθεν B 50. 51 οἱ B 52 παιδὶν μου B ἀρῶμαι B σεγράφην B
53 θές τα εἰς τὴν καρδίαν σου βάλλετα εἰς τὴν ψυχὴν σου B 'ς οἱ A
54 ἐμπροσθέν σου εἰς τ. ν. σ. B 55 πρόσσεχες A, πρόσσεχε B γνω-
ρίζει B 56 δὲ A, καὶ B

- καὶ φανερόναι τὰ κρυπτὰ καὶ τοὺς κακοὺς κολάζει,
 τοὺς δὲ καλοὺς εὐεργετεῖ καὶ φίλους ὀνομάζει·
 εἰς τοῦτον μόνον ἔλπιζε κ' εἰς ἄλλον μὴ ἐλπίζης.
- 60 λέγει γάρ τις τῶν προφητῶν ἐκείνων τῶν ἁγίων·
 εἴ τις εἰς θεὸν ἤλπισεν, ποτὲ οὐ καταισχύνηται.
 ἄλλος δὲ πάλιν θαυμαστὸς προφήτης λέγει τοῦτο·
 εἴ τις εἰς ἄνθρωπον θαρρήῃ κ' εἰς ἄνθρωπον ἐλπίζει,
 ἐπικατάρatos ἐστὶν μᾶλλον κ' ἀπελπισμένος.
- 65 Τὸν βασιλέα, ὦ υἱέ, τίμα τον καὶ φοβοῦ τον·
 πρόβλησις ἔνι τοῦ θεοῦ ὁ βασιλεὺς, παιδὶν μου·
 ἂν ἔχῃς πίστιν εἰς αὐτόν, ὡς ἀπαιτεῖ ὁ νόμος,
 οὐ μὴ σὲ λείψῃ τὸ καλὸν καὶ ἡ ἀγάπη τούτου,
 διότι ἡ καρδιά του δύναται παρὰ πάντων,
- 70 καὶ παρὰ πάντα δύναται, παιδὶν μου, εἰς τὸ θέλει,
 καὶ εἴ τι θέλει, δύναται ποιεῖν το ὅταν θέλῃ·
 ὡς ἔχει γὰρ τὴν δύναμιν, ἐργάζεται συντόμως.
- Ἐνα θεὸν ἐγνώριζε τῶν πάντων βασιλέα,
 ἔνα θεὸν φοβήθητι τῶν πάντων εὐεργέτην,
- 75 θεὸν τὸν παντοδύναμον, θεὸν καρδιογνώστην·
 καὶ ἂν ἀκούσῃς κατ' αὐτοῦ ῥήματα βλασφημίας,
 νὰ μὴ τὰ παραδέξῃς μηδ' ὑποφέρῃς ὅλως,
 ὅτι εἰς κόλασιν σχεδὸν ἐκπίπτεις τῆς γεέννης.
 ἂν μάθῃς λόγον βλάσφημον κατὰ τοῦ βασιλέως,
- 80 τάχιστα δράμε, δεῖξέ τον
 νὰ πάθῃ ὡς ἐπίβουλος, νὰ παιδευθῶσιν ἄλλοι.
 θεὸς γὰρ ὀνομάζεται κι ὁ βασιλεὺς, παιδὶν μου,
 καὶ εἴ τις φέρει κατ' αὐτοῦ, κίνδυνος ἔνι κόσμῳ.
- Ὡσὰν ἰδῇς τὸν φίλον σου, παιδὶν μου, πρὸς ἐσένα,
 85 οὕτως ἄς ᾗσαι πρὸς αὐτόν, κι οὐ μὴ σὲ λείψῃ φίλος.

57 φανερώθη Α? 59 αὐτο Β ἤλπ. Β καὶ Α, om Β 61 τίς ἤλ-
 πισεν ἐπὶ θν Β οὐ Α, καὶ Β 62 θαυμαστὸς Α τοῦτο λέγει Β 63 καὶ
 ΑΒ 64 καὶ ΑΒ 65 καὶ τίμα καὶ Β 67 καὶ ἂν Β καὶ ὁ ν. Β
 68 καὶ om Α τοῦτου Β, του Α 69 δύναται Β 70 πάντως Β θέλει Α
 θέλῃς Β 71 ποιεῖ ΑΒ, em Bursianus 72 ὀργίζεται ΑΒ, em Bursianus
 73 τῶν Α, τὸν Β 74 hic τῶν Β 76 κατὰ τοῦ θεοῦ Β 77 μὴν Β
 μηδὲ ΑΒ post 78 addit Β καὶ ἐν κίνδυνος ψυχῆς καὶ κόλασις με-
 γάλῃ. οὗτος 79 μάθῃς Α, ἀκούσῃς Β 80 φεύγε ὅσον δύνασαι ἀπὸ
 χωρίσου ἀπάντων Β 81 καὶ ἔκβαλε τὸν ἐπίβουλον καὶ νὰ τὸν φανερώσῃς
 νὰ πάθῃ αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ νὰ παιδευθῶσιν ἄλλοι Β προσωθῶσιν
 ex Α enotavit Sathas 83 καὶ τὸ εἰς αὐτόν γενόμενον κ. Β 84. 85
 om Β

- ὁπότεν θέλης κτήσασθαι μετὰ τινος φιλίαν,
 πολυπραγμόνει, μάνθανε, ψηλάφα, κατερώτα
 τὴν γνώμην καὶ τὴν φρόνησιν καὶ τὴν προαίρεσίν τοι,
 μᾶλλον ἢν εἶχεν πρὸ ἐσοῦ φίλον καὶ πῶς τὸν εἶχεν,
 90 καὶ ποταπὴν ὑπόληψιν ἔδειξε πρὸς ἐκείνον.
 καὶ ἢν μάθῃς, ὅτι καθαρὰν ἐφύλαξεν ἀγάπην,
 τότε ἀναγκαλίσου τον καὶ δέξου τον ὡς φίλον.
 εἰ δ' εἰς τὸν πρῶτον ἔσφαλεν· οὐκ ἔστρεψεν ὡς φίλον,
 φεῦγε, ὅσον τὸ δύνασαι, ἀποχωρίσου ἀπ' αὐτοῦ.
 95 πρόσχε, παιδὶν μου, ἀκριβῶς, πῶς γὰρ ἐτάχθης φίλος·
 ἔχε τιμὴν καὶ ἀσχόλησιν καὶ καθαρὰν ἀγάπην,
 καὶ χῶμαν γίνου, ἢν ἡμπορῇς, νὰ σὲ πατοῦσιν ὅλοι.
 ἔξακολουθεὶ θέλημαν, καλὴν βουλὴν ἀνθρώπων.
 τοῦτό ἐστιν τὸ εὐλογον, ὅλους τιμὴν νὰ δίδῃς·
 100 αὐτὰς καὶ μόνον ἀγαθὰς ἔχε χρηστὰς ἐλπίδας.
 πρόσχε' αὐτοῦ ποῦ ἠκούμπησες καὶ ἐτάχθης νὰ δουλεύῃς,
 στοχάσου τὴν δουλείαν τους, νόησε τὴν βουλὴν τους·
 οὐκ ἔχουν τὴν τυραννικὴν οὐδ' ἀπὸ δυναστείας,
 ἀλλ' ἐκ θεοῦ τὴν ἔχουσι καὶ θέλουν τὴν κερδίσει.
 105 ἐσὲν δὲ τί σὲ ἔχουσιν καὶ τί σὲ χρεωστοῦσιν;
 ὡς γνήσιον οὐκ ἔχουσιν, παιδὶν, νὰ σ' ἀγαπῶσιν.
 ἢν ἔχουν πρὸς ἐσὲν, υἱέ, ἀσχόλασιν καὶ ἀγάπην,
 ἀρμόζει σε τὸ νὰ γενῇς δοῦλος δεδουλωμένος.
 τίμα τους καὶ πόθει αὐτοὺς ὡς (ἀληθεῖς) γονεῖς σου,
 110 ἀγάπα τους ὡς φίλους σου, κάμνε τὸ θέλημάν τους.
 Ἀγάπα τὰ στρατιωτικά, σπούδαζε, μάνθανέ τα·
 στρατιῶται ἦσαν ὅλοι σοῦ καὶ πάπποι καὶ προπάπποι,

86 πρὸς ἄνθρωπον φ. B 87 πολυπραγμονῶν A 88 φρόνησιν B
 90 ἔδειξεν εἰς B 92 καὶ σὺ add A ἐνηγκαλίσου B 93. 94 secutus
 sum B. sic habet A φεῦγε ὅσον τὸ (articulum om B, sed assumendus
 erat ex A) δύνασαι ἢν τὸν πρῶτον ἔσφαλε, ἀποχωρίστησέ τον 95 om B
 sequentes versus hoc ordine praebet B: 101. 96. 97. 98. 99. 100. 102.
 96 ἔχει B 97 γενοῦ B (om. καὶ) 98 ἔξακολουθεῖν A, θέλημα B καὶ
 πᾶσαν τὴν βουλὴν τους B 99 ἐντιμον τὸ ἀνθρώπινον οὐκ ἔχεις ποῦ
 τρανίσιν B 100 ἔχει παιδί μου B 101 πρόσχε AB ὅπου AB 102 καὶ
 στόχασαι τὴν δόξαν τους B 103 τυραννικῶς A οὐδὲ B 104 κερδίσει B
 105 τίσε ἐντρέπονται ἢ B 106 ἔχουν σε B παιδί A ἀγαποῦσιν B
 107. 108 in unum versum ἀμετρον contraxit B: λοιπὸν παιδὶν μου ἀρμόζει
 σε νὰ γένῃς δοῦλος διαδουλωμένος 109. 110 in unum versum contraxit B
 ἀγάπα τους ὡς φίλους σου, τίμα τους ὡς γονεῖς σου. quae fortasse verior
 est lectio. 109 ἀληθεῖς addidi de meo, om A. poteram quoque γνήσιους
 111 Ἀγάπα δὲ τὰ στρατικά B 112 ὅλοι A, τὸ γένος B πάπποι σοῦ B

- ὅλον τὸ γενολόγιν σου καλοὶ στρατιῶται ἦσαν.
 κι ἂν τ' ἀγαπᾷς, ἐγνώριζε, σύντομα νὰ τὰ μάθης·
 115 τεχνίτην ἔχεις μάστορα, μόνον νὰ τὸν προσέχῃς.
 πόλλ' ἔχει μέγαν ὄνομα ὁ Καῖσαρ ὃν δουλεύεις
 εἰς ὅλα τὰ στρατεύματα, εἰς τὰ κεφαλατίκια.
 ἂν σέ συντύχῃ, πρόσεχε, ἄκουε νὰ μανθάνῃς,
 πλὴν μετὰ ταπεινότητος καὶ προσοχῆς μεγάλης.
 120 θές τα εἰς τὴν καρδίαν σου, ἔχε τα εἰς τὸν νοῦν σου,
 ἂν τύχῃ κάποτε καιρὸς νὰ ταῦρης ἔμπροσθέν σου.
 εἰς τὸ κυνήγι σπούδαζε καὶ τρέχε καὶ γρηγόρει,
 ὅτι μεγάλως ἔξυπνᾷ τὸν ἄνδρα τὸ κυνήγι.
 ἄκουε πάντα συνετῶς, καὶ χώριζε τὸ κρεῖττον.
 125 μὴ προλαμβάνῃ ἡ γλῶσσά σου ποτὲ τὸν λογισμόν σου.
 πολλοὺς γάρ ἐκ συναρπαγῆς παρέδωκεν ἡ γλῶσσα,
 καὶ διὰ τοῦτο πρόσεχε πρῶτον καλὰ καὶ σκόπει,
 καὶ τότε λάλει ταπεινὰ καὶ μεμελετημένα.
 ἡ προσευχὴ πρὸς τὸν θεὸν μεγάλως οἰκειοῦται·
 130 ὅποταν γὰρ ἡ προσευχὴ γίνετ' ἀπὸ καρδίας,
 ὡς περ ὅπου συνομιλεῖ τὸν κύριν του πολλάκις,
 θαρρεῖ, παρρησιάζεται, ὡς ἔθος πρὸς ἐκείνον,
 οὕτως ὁ προσευχόμενος καὶ ψάλλων κατὰ μόνας
 λαμβάνει χάριν ἐκ θεοῦ, εὐρίσκει παρρησίαν.
 135 λοιπὸν εἰς τὴν καρδίαν σου θές το, παιδί μου, τοῦτο,
 καὶ ὅταν εὖρης ἄδειαν, καὶ ψάλλε καὶ προσεύχου.
 πάντα γὰρ τὰ φαινόμενα καὶ τὰ λαμπρὰ τοῦ κόσμου
 οὐκ ἔχουσιν ὑπόληψιν οὐδὲ φιλοτιμίαν·
 τίποτ' οὐκ ἔφερεν κανεῖς ἐκ τὸν παρόντα κόσμον·

113 γενολόγι Α 114 καὶ ἂν Β, ἂν Α ἐγνώριζε Β, σπούδαζε Α.
 fuerit fort. ἂν ἀγαπᾷς τα, σπούδαζε 115 μαῖστορα Α 116 πολλὰ ΑΒ
 εἶχεν Α ὄνομα Β τὸν Β 117 στρατιωτικά καὶ τὰ Β 118 καὶ ἂν
 συντυχένουν Β καὶ ἄκουε Β audit Β post 118 εἰς δὲ καιροὺς ἐρώτα τον
 τίποται τὸ οὐ ξεύρης 120 θές τα Α, καὶ Β ἔχε—σου Α, ἔμπαζε καὶ
 εἰς τὴν ψυχὴν σου τὰ ἔχει Β 121 ἂν—καιρὸς om Β καὶ νὰ τὰ εὖρης
 εἰς καιροὺς εἰς ὄφελόν σου μέγαν Β 122 κυνήγι Β 124 ante hunc
 versum add Β κἂν ἀγαθὸν καὶ χρήσιμον καὶ μάνθανε καὶ λάλει (?) ὅτι
 μεγάλο ἄκουε πάντα συνετῶς Α, ἄκουε ταῦτα συνετῶς Β 125 ποταί Β
 126 γάρ ἐκ Α, ἀπὸ Β 127 καὶ in. versus om Β πρόσεχε καλὰ Β
 128 ταπεινὰ Α, ὀλιγοστῶ Β 129 δικαιώνει Β 130 γίνεταί Α, γύναι Β
 131 τὸν ἄνθρωπον Β 132 π. διὰ τὸ πρὸς ἐκεῖνου ἔθος Β 134 εὐρίσκει
 χάριν Β λαμβάνει παρρ. Β 135 θές το Α, ἔχει Β παιδὶν Β 136 καὶ
 ψ. καὶ πρ. Α, κάθου ἀνάγνωθέ τα Β 137 ταῦτα γάρ Β 138 φιλοτιμοῦ-
 139 τίποτα Β κανεῖς οὐκ ἔφερεν ποτὲ εἰς Α

- 140 γυμνοὶ γὰρ ἐγεννήθημεν, γυμνοὶ πάλιν θανοῦμε,
καὶ τοῦ γυμνοῦ πτωχότεροι· παιδὶν μου, τί κερδαίνεις
πλοῦτος ζωῆς καὶ χρήματα, ματαιοτάτην δόξαν·
[τοῦ κόσμου τούτου ἡ ζωὴ, ταύτην γὰρ πάντα φέρει
τρόπος καλὸς, ἐνάρετος καὶ καθαρὸς τοῦ βίου]
- 145 ἦθος σεμνὸν καὶ ταπεινὸν καὶ μετριοφροσύνη,
οὔτε ὁ πλοῦτος ἀληθῶς, οὐ δόξα ἐπαινεῖται,
αὐτ' ἔχουν καὶ τὸν ἔπαινον, αὐτ' ἔχουν καὶ τὸν φόγον.
γίνωσκε, τιμιώτερον τῆς ἀρετῆς οὐκ ἐνι·
τὸ κάλλος γὰρ ἠχρείωσεν ἡ νόσος καὶ τὸ γῆρας,
- 150 ἡ δ' ἀρετὴ, ὅσον γηρᾶ, γίνεται λαμπροτέρα
καὶ κέρδος ἔχει δαψιλὸν τὴν ἄνω βασιλείαν.
μὴ προτιμῆσης συγγενῶν ἀγάπην περὶ φιλίαν,
μηδὲ συγκρίνης πρόσωπον γνησίων ἐκ μακρόθεν·
σύγκρισιν ἔχε καθαρὰν, ἀγάπην παρὰ ὅλα·
- 155 οὐκ ἔστιν γὰρ ἀντάλλαγμα τῆς καθαρᾶς ἀγάπης.
ἄτακτον τέλειον σαλὸν βαροῦ κι ἀπόφευγέ το.
λόγον ἀπόφευγε θρασύν, μανίαν ἐξεγείρει·
τὸ ἐντρέπεσαι νὰ πολεμῆς, ἐντρέπου νὰ τὸ λέγῃς·
σιγὸς ὅς ἦσαι καὶ πραῦς, καὶ φρόνιμον νὰ σ' ἔχουν.
- 160 εἴ τι κακὸν ἂν πολεμῆς, γνῶριζε, οὐ λανθάνεις,
ἂν γὰρ τοὺς πάντας ἔλαθες, τὸν θεὸν οὐδὲ λανθάνεις,
ἔχεις καὶ τὴν συνείδησιν, ὅπου σὲ θέλ' ἐλέγξει.
πρόσεχε ἀπὸ πονηρῶν ἀνθρώπων κακοτρόπων·
πολλάκις τὴν ἀλήθειαν πολλοὶ οὐκ ἐγνοοῦσιν

- 140 ἐγεννήθημα B θανοῦμαι B 141 τοῦ B, οὐ A τί ἀπὸ κἀζεις B
142 ζωῆς A, ἰσχύς B καὶ πράγματα καὶ δόξαν B 143. 144 omi B, iure
ut vid. 145 ταπεινὸν A, γαλινὸν B μετριοφροσύνην AB 147 αὐτὰ A,
αὐτὰ γὰρ B αὐτὰ AB post hunc versum addit B hos
καὶ ζῶν καὶ μετὰ θάνατον χάριτας προξένουσιν
οὐ φέγει φρόνιμος τινὲν ποταὶ διὰ παινίαν
οὐδὲ τῶν πλοῦτον ἐπαινεῖ· διὰ πλισμονίην χρημάτων
οὐκ ἐνεῖ αὐτὸ προαίρετος ὀπλοῦτος καὶ ἡ παινία
ἀλλ' εἰς θεοῦ τὸ θέλημα κηνοῦνται καὶ τὰ δύο
ἡ γνώμη καὶ ἡ προαίρεσις ἐν τῶν ἀνθρώπων μόνον
χρίματα δὲ οὐ κεφελοῦν ἀλλὰ μόνον εὐλάπτουν
- 148 ἐνε B 151 ἀδιάδοχον B 152 προτιμᾶσαι B ὑπὲρ φίλων B fortasse
recte 153 καὶ ἀπὸ μ. B 154 σύγκρινε ἀγάπην κ. καὶ προτίμα παρόλα B
155 τίποτε οὐκ ἐνη ἁ. B 157 θρασὴν ὅτι εἰς μανίαν ἐγύρει B 158 ἐν.
καὶ νὰ λ. B post 158 add B: πρόσσεχε μὴ ἦσαι προπετῆς καὶ κρίνουν σαι
αὐθάδην 159 πραῦς ἀσίσε ταπεινὸς B 160 καὶ ἂν B γίνωσκε B
161 om B 162 ἔχων B θέλει ἐλέξει B 163 πρόσσεχε B διαπολῶν
φύλαττε τὸν ἑαυτὸν σου B 164 πολλὸν γὰρ B πολλάκις ἀγνοοῦντες B

- 165 καὶ λογοχαρικίζουσιν εἰς πρόσωπα μεγάλα.
πολλοὺς ἀνθρώπους ἔβλαπεν θρασυνομένη γλῶσσα·
πολλοὶ γὰρ ἔπαθον κακὸν ἀδίκως ἐκ τῆς γλώττης.
εἴ τι γινώσκεις κατὰ νοῦν, μελέτα νὰ τὸ ξέρης·
τὸ δ' ἄγνοεῖς, ἐπιμελοῦ καὶ τρέχε νὰ τὸ μάθης.
- 170 καλὸν ἔνι, τὸ ἔμαθες, αὐτ' οὐκ ἀλησμονήσης.
καὶ πάσχε καὶ ἀγώνιζε νὰ μάθης τὸ οὐκ ἤξεύρεις.
ὄλον τὸν χρόνον, ὦ υἱέ, τὸν τῆς ζωῆς σου ταύτης
εἰς λογικὰ μαθήματα γύμναζε τὸν ἑαυτὸν σου·
προκόπτεις γὰρ εἰς τὸ καλὸν αἰὶ τῶν μαθημάτων,
- 175 καὶ μετὰ πάντων θαρρῆκῶς δύνασαι συντυχαίνειν,
καὶ τὸ τυρεύουσιν πολλοὶ κι ἔπεθυμοῦν νὰ μάθουν,
φαίνεσαι ὅτι ἤξεύρεις το κι ἐντρέπονται σε ὅλοι.
τοὺς πάντας προσχαιρέτιζε μετὰ περιχαρείας,
καὶ μετὰ πάντων ἐφέλκου τῶν ὅλων τὴν ἀγάπην.
- 180 ἃς ἦσαι εἰς πάντας πρόσχαρος, εὐστόμυλος εἰς ὅλους.
συγκάθιζε μετὰ καλοὺς, ἐνόνου μετ' ἐκείνων,
τοὺς δὲ κακοὺς ἀπόφευγε, μηδόλως ὁμιλῆς τους.
ἀγάπα τὴν ἀλήθειαν, παιδὶν μου, παρὰ πάντα,
καὶ τοῦτο πληροφόρησον πάντα τὸν ἑαυτὸν σου,
- 185 ὅτι ἂν εἴπῃς ἀληθῶς, βεβαίως νὰ τὸ ἔχῃς.
βλάπτοντ' οἱ μὴ ἀκούσαντες τὸν λόγον τοῦ κυρίου·
λέγει γὰρ ὁ ἀπόστολος Ἰάκωβος κυρίου·
μὴ οὐρανὸν ὁμνύετε, μήτε τὴν γῆν κυρίου.
μὴ κάμῃς φίλους σύντομα καὶ πάλιν τοὺς ἀφήσης·
- 190 ὥσπερ γὰρ ἔνι συχαντὸν τὸ νὰ μὴ ἔχῃς φίλους,

165 λόγο A, λόγῳ B cf. v. 232. χαρικίζοντες καὶ εἰς B μεγάλα A, ἀφοροῦντα B 166 ἐκδιαβολῶν ἀδίκως B 167 om B, iure fortasse 168 κατὰ νοῦν A, καθεαυτὸν B ἡξέρης B 169 οὐκ ἀγ. υἱέ A καὶ τρέχε om A τὸ om A 170 πάντοτε νὰ τὸ ξέρῃς B 171 om B οὐκ addidi, om A 172 om B 173 λόγους καὶ μ. B 174 καὶ προκοπήν σοι γένηται ἀπὸ τ. μ. B 176 καὶ οὐ δύνανται το ἡξεύρειν B 177 φαίνεται ἐσὺ ἤΞ. B καὶ ἔχεις τιμὴν μεγάλην B 178 προχ. A 179 με αὐτὸν ἐφέλκεσαι τῶν πάντων B 180 καὶ εὐόμιλος B 181 καὶ ἐν. μετ' ἐκείνους B 182 καὶ πρόσχε ἀπαύτους B post hunc add B καὶ ναῖχεις φίλους τοὺς καλλοὺς καὶ τοὺς κακοὺς μὴ ἔχεις 183 τέκνον B 184 τοῦτο A, οὗτος B πάντα A, παιδὶν μου B 186 τὸν scripsi e B, ὡς A pro 186—188 haec habet B: ὅτι καὶ ψέμα ἂν εἴπῃς ἀλήθειαν νὰ τὸ ἡγοῦνται· οἱ ὅρκοι τοὺς ὁμνύοντας βλάπτουν πολλὰ παιδὶν μου· βλάπτουν τοὺς παρακούσαντας τὸν λόγον τοῦ κυρίου λέγοντα μὴ ὁμνύετε μήται ἄνω μήτε κάτω ἀλλ' ὁ κύριος ὡς ἐπίορκοι πρὸς ὅρκους ἀπαιτοῦνται 189 γίνου φίλος καὶ π. τ. ἀφ. A, μὴδὲ ἀπροσεξίας B 190 τοῦ νὰ μὴ ἔχεις φίλον B

- οὕτως ἔνι ὑπόψογον συχνὰ νὰ κάμης φίλους,
νὰ τοὺς ἀφίνης σύντομα καὶ νὰ γυρεύης ἄλλους.
ἔνεκεν τούτου πρόσεχε πρῶτον καλὰ καὶ σκόπει,
καὶ τότε γύρεψε καλῶς νὰ κάμνης τὴν φιλίαν.
- 195 ἀφ' ὅτου φθάσης κι εὖρης τὸν ἐκείνον σοῦ τὸν φίλον,
τότε προχείρου μετ' αὐτὸν μετὰ πολλῆς ἀγάπης.
ᾧς ἦσαι τότε ἐλεύθερος, ᾧς ἦσαι ἀφιερωμένος,
καὶ φρόντιζε τοῦ φίλου σου μετὰ πολλῆς ἀγάπης
παρὰ τὴν θεραπείαν σου καὶ τὴν ἀνάπαυσίν σου.
- 200 καλὴ καὶ πρώτη δοκιμὴ τοῦ φίλου ἔνε τοῦτο,
ὁκάποτε κι ὁ φίλος σου 'ς ἀνάγκην βοηθεῖ σε,
ἂν ἔχης καὶ περίστασιν καὶ συγκακοπαθεῖ σε.
ἂν ἴδῃς καὶ τὸν φίλον σου καὶ χρήζει τίποτέ σου,
μὴ καρτερέσης νὰ τὸ εἴπῃ μηδὲ νὰ τὸ ζητήσῃ,
- 205 ἀλλ' ἀπ' ἐντεῦθεν πρόλαβε καὶ δὸς του μοναχός σου,
νὰ τοῦ τὸ δώσης, νὰ χαρῇ, οὐχὶ δι' ἀτιμίαν.
ἐκείνους ἔχε μετὰ σέ, ἀγάπα κι ἀποδέχου,
ὅπου πολλὰ συνθλίβονται μετὰ τῶν δυστυχούντων,
ἀλλὰ καὶ μᾶλλον χαίρονται μετὰ τῶν εὐτυχούντων.
- 210 κἂν ἔνι γὰρ ἐκ τῶν αὐτῶν εἶδεν κανεῖς πολλάκις
θλιβόμενον καὶ πάσχοντα, κακῶς καὶ συνεθλίβην,
μετὰ καμπόσον δὲ καιρὸν εἶδε τὸν εὐτυχούντᾳ,
ἐζήλωσεν, ἐφθόνησέ κι ἀπώσατο φιλίαν.
ὅταν εἰς φίλον κάθεσαι, μιμνήσκου τοὺς ἀποδήμους,
- 215 μᾶλλον ἂν ᾦναι φίλοι σου καὶ περιπόθητοί σου,
ἵνα πληροφορῇς αὐτοὺς, ὅταν οὐδὲν τοὺς βλέπῃς.

191 οὗτος πάλιν ὑπ. ἔχειν πολλὴν φιλίαν B 193 καὶ διὰ τοῦτο γύρεβε B 194 om B 195 ἀφόταν A καὶ B, om A φίλον σου ἐκείνον B 196 ἐνηγκαλίσου τον καὶ δέξου τον ὡς φίλον B 197 om B 198 πάντα τὴν θεραπείαν B 199 om B 200 πρῶτο A (?) ἐν τῶν φίλων τούτῃ B 201 οὐκάποτε A ὅπου εἰς δυστυχίσματα νὰ βοηθοῦν τοὺς ἄλλους B 202 ἂν ἔχουσιν περ. νὰ συμπεριπατοῦσιν B συγκακοπαθοῦσιν A, em Bursianus 203 ἀλλὰ καὶ ἂν ἴδῃς φίλον σου νὰ χρίζει τίποταί σου B 204 καρτερεῖς νὰ σέ τὸ εἴπῃ ἢ νὰ σέ τὸ ζ. B 205 δὸς το post 205 add B εἰδίσος καὶ ἄλλος φίλος σου νασεζητήσῃ πράγμα 206 pro νὰ fort. μὰ scrib. δώσης διεντροπήν καὶ οὐχὶ διὰ φιλίαν B 207 ἔχει καὶ καλοὺς B καὶ ἀποδ. AB 209. 210 om B qui hunc unum versum substituit τὸν ἕνα γὰρ καὶ τὸν αὐτὸν οἱ τινὰς πόλλάκις 209 χαίρουνται A? 211 συνεθλίβη B 212 δὲ A, τὸν B εἶδε A, ἴδε B εὐτυχηκότα AB 213 καὶ A ἐξώσατον τὸν μάτον B, quod qua ratione interpretandum sit nescio. 214 μὲ φίλους B ~~μνήσκου~~ B, recte ad metrum 215 om B 216 καὶ αὐτοὺς πληροφορεῖς ὅταν τοὺς οὐκ ἤβλ. B

- ἀεὶ καὶ πάντ' ἐνθύμου τους, μὴ λείπουν ἐκ τὸν νοῦν σου.
 ὅπ' ἔχει χρήματα πολλὰ καὶ φρόνησιν οὐκ ἔχει,
 οὐδ' ἡμπορεῖ νὰ οἰκονομῇ τὸ πρᾶγμα εἰς τιμὴν του,
 220 μὴ ἐπαινήσῃ τὸν πλοῦτόν του, μὴ ἐπιχαίρεσάι τον,
 ὁμοιάζει γὰρ ἀστράτευτον ἄνθρωπον τοῦ πολέμου,
 ὅπου καθίζεται εἰς φαρὶν παράξενον πρωτεῖον.
 ὡσὰν ἀπάνθρωπος κακὸς, ὡσὰν ἐγκαρεμένος
 θλίψιν τινὸς καὶ συμφορὰν βλέπε μὴ ὀνειδίσῃς.
 225 ἂν ἡμπορῇς εὐεργετεῖν, ἂν ἡμπορῇς χαρίζειν,
 καλοῖς δίδε καὶ χάριζε, νὰ σὲ εὐχαριστοῦσιν.
 ἀποῦ κακοὺς εὐεργετεῖ καὶ ἀχαρίστους δίδει,
 μόνον τὸ δῶρον ἔχασεν κι εὐχαριστιὰν οὐκ ἔχει.
 ὥσπερ τινὲς οἱ τρέφοντες ξένων τινῶν σκυλία.
 230 ἀφότι φάγαν τὸ ψωμὶν, καὶ κατ' αὐτοῦ γαυγίζουσιν,
 οὕτως καὶ ὁ ἀχάριστος τόσον ὑβρίζει πλέον.
 τοὺς λογοχαρικίζοντας, ὅταν κακὸν τι πράξῃς,
 ἂν ἦν' καὶ φίλοι, φεῦγέ τους, ζημιὰν σὲ προξενοῦσιν.
 ἂν γὰρ σὲ ὀνειδίσωσιν, καὶ μᾶλλον ὅταν σφάλλῃς,
 235 πῶς γὰρ ἀφήσεις τὸ κακὸν, πῶς νὰ τὸ ὑποφέρῃς;
 πάντοτε γίνου ταπεινὸς, εὐόμιλος καὶ πρᾶος·
 ἄνθρωπον γὰρ κενόδοξον τίς νὰ τὸν ἀγαπήσῃ;
 ἂν ἴδῃς δὲ θυμώμενον ἄνθρωπον, μὴ λαλήσῃς,
 εἴ τι σὲ εἶπῃ, καρτέρησε καὶ μακροθύμησέ τον,
 * 240 κι ἀφότου παύσῃ τὸν θυμὸν, καταπραῦνῃ ἡ μέθη,
 τότε τὸν κατονείδισε κ' εἶπέ τον ὅσα θέλεις.
 [τὸ πῦρ τὰ ξύλα δαπανᾷ, θυμὸς δὲ τὴν καρδίαν.]
 τὸν δὲ παροξυνόμενον ἂν τὸν κατονειδίσῃς,

217 πάντα ἐνθυμοῦ Α παντός ὅτι ἐνθυμήσαι τ. καὶ οὐ λ. Β 218
 ὅπου Β φρόνησιν Β 219 οὐκ Α, οὐδ' εἰρήσῃ καὶ οὐ δύναται νὰ πο-
 λεμῇ πράγματα τῆς τιμῆς του Β 220 οἱ Β 221 ἄνδρα ἡχρεωμένον Ι
 222 κατέζ. Β 223 ὥσπερ ἀπροκησικακεῖ καὶ ὡσὰν ἐγκαρεμένος Ι
 224 τινὸς Α, πῦται Β τινὸς μὴ ἐπιχαίρου Β post 224 add Β δι' οὗ τὸ
 μέλλον ἄδικον ἢ τύχει ἐπιδείξει 226 καλοὺς Β καὶ νὰ Α 227 ὅπου Ι
 228 τὸν δῶρον του ἔχασαι εἰς αὐτόν τὸν χωριάτην Β 229 ἐκτρέφουσιν Ι
 230 ἀφότου φάγουν Β γαβίζουν Β 231 ὑβρίζει Β pro 233 hunc
 habet versum Β: βλέπε ζημιάν σὲ προξενούν καὶ οὐδὲν καλὸν σὲ θέλουν
 235 πῶς νὰ τὸ ἀφ. τ. κ. καὶ π. ν. τ. ἀπορρίψεις Β 236 εἰς πάντας
 γίνου εὐ. καὶ ταπεινὸς καὶ πρ. Β 237 ἂ. γὰρ Β, γὰρ οἱ Α? post 237
 add Β: οὐκ οἶδα ὡς καὶ οἱ δούλοι βιαστικοὶ καὶ προσκαρτεροῦν μεταύτον
 238 μὴ λαλήσῃς Α, ὑπὲρ μέτρων Β 239 εἴ τι καὶ ἂν ὑπόμεινον Β
 240 ἀφ οὗ κοιμήσῃ τ. θ. καὶ ἀφοῦ τὸν καταπαύσῃ Β 242 οἱ Β iure:
 cf. infra v. 384 243 δὲ Α, γὰρ Β ἂν Α, τίς νὰ Β

- ὁμοιάζει ὅτι ὠνείδισες ἄνθρωπον μεθυσμένον,
 245 καὶ μᾶλλον δὲ χειρότερον ἔποισες παρ' ἐκείνον.
 ὥσπερ τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ τὴν φλόγαν ἐπαυξάνουν.
 οὕτως καὶ τὸν θυμούμενον ὁ λόγος ἀγριώνει.
 μὴ γίνεσαι φιλόνεικος καὶ ὕβρισθης εἰς ὅλους.
 μὴ γίνεσαι πολύκαλος εἰς τὸν καθένα λόγον,
 250 μὴδὲ θελήσης εὐδοκᾶν εἰς τὸν καθένα λόγον·
 ἄνθρωπος εἶσαι καὶ ἐσὺ καὶ καθ' ἐκάστην σφάλλεις·
 μὴ χρήσης γέλος ἄτακτον καὶ ποίσης ψόγον μέγαν.
 ὅταν ἀκούσης φρόνιμον λόγον νὰ σ' ὠφελῇ,
 ὅλον ᾗς τὸν νοῦν σου θέσῃ τον καὶ χῶριζε τὸ κρείττον.
 255 οὕτως γὰρ γίνεται ὁ λαλῶν πρόθυμος εἰς τὸ λέγειν,
 ἂν ἴδῃ καὶ προσέχῃς τον τὸν λόγον εἰς τὸν νοῦν σου.
 εἰς τὸ διπλάσιον ὄφελος μόνος ἐσὺ κερδαίνεις,
 ἐκ τοῦ λαλοῦντος ἔπαινον καὶ ἐκ τοῦ λόγου γνῶσιν.
 καὶ τὸ ὀλίγον χάρισμα μέγαλον εὐχαρίστει·
 260 ἂν τὸ μικρὸν εὐχαριστῇς, ἐπέρχεται σοι μέγα.
 φεῦγε τὰ συγκαθίσματα εἰς τὰς πολυποσίας·
 εἰ δὲ συμβῇ καὶ κρατηθῇς μετὰ τινος εἰς δεῖπνον,
 μὴ σὲ προλάβῃ τὸ κρασί, μὴ σὲ νικήσῃ ἡ μέθη,
 μᾶλλον ἐσὺ προλάβανε, ἐγείρου κι ἀναχῶρει.
 265 αἰσchrὸν γὰρ κι ἐπονείδιστον κι ἐπώδυνον ἡ μέθη.
 καὶ ὅταν πάσχῃ ὁ στόμαχος ἀπὸ πολυποσίαν,
 καταθολόνεται ἡ ψυχὴ, βλάπτεται καὶ τὸ σῶμα.
 ἐκεῖνος ὁμοίος ἐστὶν ἄρμα χωρὶς τὸν ἵππον,
 ὡς σκάφος χειμαζόμενον μὴ ἔχον κυβερνήτην.

244 ὁμοιάζει A, εἰπήκασιν B 245 om B 246 δρυμοῦ A. πυρός B
 ἐξανάπτουν B 247 ἐπαγρεύει B 248 καὶ ὕβριστικός εἰς πάντας B
 249 πολύκαλος A, δυσάρεστος B 250 μᾶλλον δὲ συγνῶμονει το καὶ
 ἀκροπαράτρεχέ τω B 251 κατὰ πάντα σφ. B 252 χρᾶσαι γέλων B
 ἄτακτος A? πίστις A, emi Bursianus. in B versus exitus est αἰσchrῶν καὶ
 ἀπαιδεύτων 253 ἀκ. συντυχίας τινῶν καλῶν ἀνθρώπων B 254 ὅλον
 om B ᾗς add Bursianus θές καὶ πρόσχε καὶ πάντα νὰ ὀφελείσαι B
 255 γίνεται A, λέγεται B 256 ἴδης A ἂν βλέπει ὅτι προσέχεις τον καὶ ἐνὶ ὁ
 νοῦς σου εἰς αὐτὸν B 257 εἰς om A μᾶλλον καὶ ἐπικερδένεις B
 258 ἔπαινος A syllaba γνῶ in A evanida esse videtur 259 μεγάλως
 τὸ εὐχαρίστα B 260 καὶ ἐάν B νασέλθοι καὶ ἄλλον πλέον B 261 εἰς A,
 καὶ B 262 μετὰ A, παρὰ B 263 νικήσῃ τὸ κρασί B προλάβῃ ἡ μ. B
 264 ἐγείρε A 265 ἐπονείδιστον om A qui solum habet ἐπώδυνον ἡ
 μέθη. ἐπονείδιστον καὶ ἐφάρματον ἡ μ. B post 265 add B: καὶ μήτηρ
 ἐνὶ καὶ τροφός πάντων πολλῶν σφαλμάτων 266 ὁπότεν (om καὶ) B
 267 καταθολούται B 268 καὶ εἰκάζει ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος ᾧ χ. ἡνιόχου B. vide-
 tur ἡνιόχου rectum esse 269 ὡς σκάφος A, εἰ [i. e. εἰς] πλοῖον B ἔχων B

- 270 ἀρχὴ σοφίας ἔπαινος, ἀρχὴ δὲ μάχης ψόγος.
 ἀργὰ καὶ μετὰ προσοχῆς πολέμει τὴν βουλὴν σου
 τὸ ἔργον μετὰ τὴν βουλὴν ποτὲ μὴ ἀθετήσης.
 εἰ δ' ἔχεις τίποτες κρυπτὸν καὶ συμβουλὴν τυρεύεις,
 ξενοπροσώπως ἀφηγοῦ καὶ μὴ φανῇ ἐδικὸν σου,
 275 καὶ νὰ κερδίσης τὴν βουλὴν καὶ νὰ σὲ λείπη αἰσχυνή.
 ὁπότεν εἰς ὑπόθεσιν βούλῃσαι ἐδικὴν σου,
 καὶ ἐνθυμηθῇς ὅτι ἔπαθες ἀπὸ κακοβουλίας,
 μὴ θυμωθῇς, μὴ ὀξυνθῇς, μηδὲ κακοτροπίσης,
 μᾶλλον δὲ στερεώθητι καὶ σκόπευσον τὸ κρεῖττον.
 280 καλοὺς ἀνθρώπους φρόντισε νὰ ποίσης συνεργοὺς σου,
 εἰ δὲ καὶ ποίσεις πονηροὺς καὶ πράξουν πονηρίαν,
 αἴτιος εἶσαι τοῦ κακοῦ κ' ἐσὺ ἔχεις πλεὸν τὸ κρίμα·
 ὅσα κακὰ καὶ ἂν πολεμοῦν, ἀπήλογος εἶσθαι θέλεις.
 ἔπαινον θέλε τῶν καλῶν ἀντὶ πολλῶν χρημάτων.
 285 πρᾶγμα κακὸν μὴ θεωρῇς μηδὲ ἀκούειν θέλε·
 τὸ γὰρ κακὸν ἂν βοηθῇς, ἐσὺ κακὸς νὰ δείξης.
 τὴν ἀρετὴν καὶ φρόνησιν ἀγάπα καὶ τὴν γνῶσιν
 πλούτου παντὸς ἐπέκεινα καὶ θησαυρῶν μεγάλων.
 ἐκεῖνα παραμένουσιν, ὁ πλοῦτος δ' οὐ προσμένει·
 290 ὁ νοῦς γὰρ μέγας θησαυρὸς ἐπέκεινα τῶν ἄλλων,
 εἰς τόπον ὀλιγούτισκον ἔνι ποχωρεμένος.
 ὅταν σ' ἐπέλθῃ χαροπὸν, μὴ τὸ κενοδοξήσης,
 καὶ ὅταν σ' ἔλθῃ λυπηρὸν, μὴ σὲ νικήσῃ ἡ θλίψις·
 τὸν δὲ σκοπὸν τῆς λύπης σου μηδὲν τὸν φανερώσης,
 295 ἵνα μὴ χαίρωνται οἱ ἐχθροὶ κ' οἱ φίλοι σου λυποῦνται.

270 om B 272 τὸ δὲ ἔργον B σύνταγμα τὸ ἐπεχειρεῖ B 273 om A
 274 ξενοπροσώπως τὸ B καὶ μὴ A, νὰ μὴν B 275 αἰσχυνή B, quod aperte
 hinc loco aptum est. ἡ ἐννοια A 276 καὶ AB θυμηθῇς τὰ ἐπ. B
 278 post θυμωθῇς add ὅτι ἔπαθες ἀπὸ κακοβουλίας A post ὀξυνθῇς add
 δὲ ὡς υἱὸς A κακοκαρδήσης B 279 στερεώθησε κ. σκόπησαι B post
 hunc add B: ὡς πάντες γὰρ ἐπιμελῶς φροντίζουν τῆς ὑγίης 280 φρόντιζε
 νὰ στήσεις B 281 στήσεις AB, ποίσεις seripkī τῶν κακῶν B ἔχ. καὶ
 τὸν ψόγον B 283 om B ἦσαι A? 284 τῶν πολλῶν A πραγμάτων B
 285 θυμηθῇς μηδὲ συνηγωρίστω B ἀκούων A 286 ἂν τὸ β. καὶ ἐσὲν
 κακὸν νὰ λέγουν B 287 παίδουσιν ἀγάπα B 288 πλούτον ἐπέκεινα
 πολλῶν B θησαυρὸν μεγάλων AB 289 τὴν φρόνησιν ἐπιμελοῦ τέκνον
 μου παρὰ πάντας B ἀπομένει AB, δὲν ἀπομένει Bursianus; cogitaveram
 quoque ἀποφεύγει 209 ἔστιν γὰρ μέγας θησαυρὸς καὶ ἐπέκεινα τῶν
 ὄλων B 291 καὶ εἰς B ποχωρεμένη B 292 σὲ AB καινοδ. A
 293 σε ἐπέλθῃ θλιβερόν B 294 θλίψεως (om σου) B 295 καὶ
 ὀλίζονται οἱ φίλοι B

ὁποῦ τὴν θλίψιν μοναχὴν οὐ δύναται φυλάξει,
 πῶς νὰ φυλάξῃ θησαυρὸν ἢ τιποτ' ἄλλον πρᾶγμα;
 ἀπόφευγε τὰς ταραχάς, φεύγε καὶ τοὺς κινδύνους·
 εἰ δὲ συμβῇ σε κι ἐμπλακῆς εἰς κίνδυνον πολλάκις,
 300 ὡς ἄνδρας ἀγωνίστησε νὰ Ζήσης, ν' ἀποθάνῃς —
 πάντες γὰρ ἀποθνήσκωμεν κἂν οὕτως, κἂν ἄλλῶς —
 καλὸν καὶ ὑπερένδοξον τὸν ἔπαινον κερδάνῃς.
 ὡς θέλεις νᾶχουν, τέκνον μου, πάντες σ' οἱ κρείττονές σου,
 οὕτως καὶ τοὺς ἐλάττονας τίμα καὶ πρόσεχέ τους.
 305 φεύγε τοὺς κολακεύοντας ἀπὸ κακοπραγίας,
 ἀγάπα δὲ τοὺς λέγοντας ὀρθὰ ἀκολακεύτως.
 ἀγάπα καὶ τοὺς συγγενεῖς καὶ τίμα κι ἀσχολοῦ τους,
 ὅτι ὁ νόμος λέγει το, ἡ φύσις ἀπαιτεῖ το.
 ἂν γὰρ οὐκ ἔχῃς εἰς αὐτοὺς ἀγάπην, ὡς ἀρμόζει,
 310 ξένος οὐ μὴ σ' ἐμπιστευθῇ, καὶ εἴσῃ ὕβρισμένος.
 θέλε τοὺς ὄντας μετὰ σέ, ἀγάπα κι ἀποδέχου,
 κάλλιον νὰ σ' ἐντρέπωνται παροῦ νὰ σέ φοβούνται·
 γεννᾷ γὰρ σέβας ἡ ἐντροπὴ, ὁ φόβος ἔχει μῖσος.
 λόγους κακοὺς μηδὲν λαλῆς μηδὲ ἀκούειν θέλῃς,
 315 ὅπου γὰρ θέλει πάντοτε ἀκούειν αἰσχροὺς λόγους,
 λέγειν αἰσχρὰ οὐκ ἐντρέπεται, καὶ πράττειν οὐ φοβεῖται.
 ἀπόφευγ', ὅσον δύνασαι, κενὰς αἰσχρολογίας,
 πολλάκις γὰρ καὶ συγγενεῖς ἤγειραν κατ' ἀλλήλων,
 καὶ ἔχθραν ἔβαλαν πολλὴν μέσον γονεῖς καὶ τέκνα,
 320 καὶ πόλεις ἐκατέσκαψαν κ' ἠφάνισαν τελείως,
 καὶ εἰς κακὸν ἐνήργησαν χεῖλη διαβολέων.

296 ὅπου οὐδὲ λύπην μ. οὐκ ἡμπορεῖ B 297 τίποτα B 299 σαι
 κίνδυνος πολλάκις παρελπίδα B 300 ἀγωνίστησαι κἂν Z. κἂν B 301 ἀπο-
 θνήσκουσιν B 302 κάλιον δὲ κ. B ἐπέρνης B 303 θέλεις γὰρ να-
 ἔχουσιν πάντες οἱ ἐπέκεινά σου B νᾶχουν scripsi conl. v. 45 textus Mau-
 rorhr., ἔχει A πάντας τοὺς κρείττονάς σου A, quod correat 304 τίμα A,
 ἔχει B 305 μετὰ κακοβουλίας B 306 ἀκολακεύτους A, καὶ νοθετοῦν-
 τας B post 306 add B: τοὺς ἐπαινοῦντας τὸ καλὸν ὡς πρέπει καὶ ἀρμόζει·
 τὸ δὲ κακὸν ἐλέγοντας [i. e. ἐλέγχ.] ὀρθὰ καὶ ἀκολακεύτως 307 τοὺς
 συγγενεὺς σου ἀγάπα τους, τίμα καὶ ἀσχ. τ. B 308 καὶ ὁ ν. λ. τ. καὶ
 ἡ φ. B 309 ἂν γὰρ αὐτοὺς ὅπου ἀγαπᾷς ὡς πρέπει καὶ ἀρμόζει B
 310 ἀτιμωμένος B 311 σοὺ τοὺς ἔχεις ἐξουσίαν B 312 τοῦ νὰ σέ B
 περὶ B 313 ἡ ἐντροπὴ καὶ B τάξιν A, μῖσος B 314 ἀργοὺς B ἀκούειν
 σε B 315 θέλεις διηγετικῶς λαλεῖν αἰσχρολογίας B 316 φοβᾶται B
 317 ἀπόφευγε B φιλονικίας λόγους B 319 ε. μεγάλην ἔβαλαν μέσα εἰς
 γονεῖς καὶ εἰς τ. B τέκνων A 320 ἐφάνησαν B 321 καὶ ὅτι κακῶν
 ἐν. τῶν διαβολέων τὰ χεῖλη B

- ὅταν σὲ στήσουν εἰς ἀρχὴν καὶ λάβης ἐξουσίαν,
 τοὺς πρὸ ἐσένα σφάλλοντας, τέκνον μου, συγγνωμόναι,
 τοὺς δὲ καὶ καταβλάπτοντας καὶ κρίνε καὶ τιμῶρει,
 325 διὰ νὰ σ' ἐντρέπωνται πολλοὶ, κι ἄλλοι νὰ σὲ φοβοῦνται.
 ὅσον τὸ δύνασαι, υἱέ, φεῦγε τὰς ἀδικίας,
 κἂν εὐτυχῆς, κἂν ἀτυχῆς, κἂν ἔχῃς, κἂν οὐκ ἔχῃς.
 ὁ πένης γὰρ ἂν ἀδικῇ, ἐξαφορμεῖται οὕτως,
 ὅτι πολλὰ τὸν λείπονται καὶ ἐξ ἀνάγκης κλέπτει.
 330 ὁ πλούσιος ἂν ἀδικῇ καὶ τοὺς πτωχοὺς ζημιόνη,
 κόλασιν ἔχει φοβερὰν καὶ σύγκρισιν μεγάλην·
 ἡ πράξις γὰρ ἡ ἄβουλος οὐκ ὠφελεῖ, ἀλλὰ κόπτει,
 ὀλίγοι δὶχα ἡς βουλῆς ἐπέτυχον τὴν πράξιν.
 πρῶτος καλὸς καὶ δυνατὸς ἐκεῖνος ὁ δυνάστης,
 335 ὅπου τὸ δίκαιον σύντομα νοήσει κι ἐξελέγξει,
 μᾶλλον ὡς δίκαιος δικαστῆς τὸ δίκαιον προτιμᾶται,
 τὴν δ' ἀδικίαν ἐκμισεῖ ὡς ἄδικον καὶ φαύλην.
 οὕτως, παιδὶν μου, σπούδαζε νὰ ἐγνωρισθῇς εἰς ὅλους.
 ἐπαίνει πάντα τὸ καλὸν, δι' οὗ νὰ σ' ἐπαινέσουν·
 340 τὸ γὰρ καλὸν καλὸν ἐνι κ' οἱ πάντες ἀγαποῦν το,
 αὐτοὶ δ' ὅπου τὸ πράττουσιν, μόνοι τὸ ἔχουν κέρδος.
 πολλὰκις οἱ ἀπρόσεκτοι λέγουν ἀπερισκέπτως·
 λέγειν αἰσχρὰ οὐκ ἐντρέπονται καὶ πράττειν οὐ φοβοῦνται.
 ἀλλ' ὁ δυνάστης ὁ θεὸς ἔδωκεν εἰς τὸν κόσμον
 345 ἄλλους δυνάστας ν' ἀδικοῦν, ἄλλους νὰ * περεάζουν.
 σὺ δὲ, ἂν ἔχῃς φυσικὸν προτέρημα ὀλίγον,

322 καὶ λάβης A, ἐδώσουν σε B 323 τέκνον μου A, γενναίως B
 324 τοὺς δὲ ἄλλους κ. B 325 νὰ ἀγαπᾶσαι ὑπὸ πολλῶν, δικαίως νὰ
 ἡγείσαι B 326 φεῦγε παιδὶν μου ὡς δύνασαι B τὴν ἀδικίαν B 327 δὲν A
 328 ἄς προλαμβάνῃ πάντοτε τὴν πράξιν ἡ βουλὴ σου B 329 πράξις
 γὰρ ἀσυμβούλευτος οὐκ ὠφελεῖ ἀλλὰ βλάπτει B 330—332 om B 332 ἡ
 πρ. scripsi, ἡ om A 333 καὶ ὀλίγα δὶχα συμβουλῆς B τὰς πράξεις B
 334 καλὸς καλὸς καὶ ἐπαινετὸς ὁ δικαστῆς ἐκεῖνος B καὶ scripsi, ὁ A
 335 καὶ ἐνεργεῖ καὶ πράττει B 336 ἄλλος δικαίως ὁρθηθῆς A, quae
 emendavi ut potui καὶ δι' ἔχραν (sic) οὐ προδίδοται καὶ χρῆματα οὐκ ἐν-
 δρανίζειν substituit B 337 ἀλλ' ὡς περ φίλος καθαρὸς τὸ δίκαιον προ-
 τιμᾶται B 338 οὕτως A, τέτιος B γνωρισθῇς εἰς πάντας B 339 καὶ
 μᾶλλον πρᾶται τὸ καλὸν διὰ νασὲ εὐχαριστοῦσιν B 340 ὅσοι γὰρ τὸ
 ἔχουν φυσικὸν καὶ οὐ πράττουν τὸ ἀρμόζει B καλὸν ἐνι κ' scripsi corl.
 v. 80 Manrophi., κάλλιον A 341 ἀλλὰ ἐπιθλίβουν καὶ ἀδικοῦν καὶ τὸν
 θεὸν ὕβριζουν B 343 αἰσχρὰν A totum versum om B 344 εἰ ὁ θεὸς
 δι' αὐτῶν ἔδωκεν ταύτας τὰς ἐξουσίας εἰς τὸ ἐπιθλίβειν τὸ ἀδικὴν τὸ κα-
 ταβλάπτειν ἄλλους B 346 ἔχει B προτέρημα B

- μὲ τὴν καλογνωμίαν σου σπούδαζε νὰ τ' αὐξήσης,
 νὰ ἐπαινῆσαι εἰς πολλοὺς καὶ νὰ τιμᾶσαι πλέον.
 ἂν τις ποιήσῃ σε καλὸν ἢ τι ἀγαθοσύνη,
 350 ἔχε το πάντοτε εἰς νοῦν, μὴ τὸ ἀλησμονήσης.
 εἰ δὲ κακὸν σοι τίποτες τίς ἕτερος ποιήσει,
 ἀπαλησμόνει το γουργὸν καὶ ῥίπτει το ἐκ τὸν νοῦν σου.
 τὸ μὲν γὰρ ἐκ χρηστότητος καὶ γνώμης ἐλευθέρας,
 ἀπὸ καρδίας καθαῆς, ἐκ μεγαλοψυχίας,
 355 φιλάνθρωπος κι ἐπαινετὸς ἐχθροῖς οὐκ ἀνταποδίδει,
 καὶ μᾶλλον τοὺς ὁμογενεῖς ἢ καὶ τοὺς ὁμοφύλους.
 τοὺς συχνοευεργετιστὰς ὀνόμαζέ τους φίλους.
 [καὶ φίλοι σου νὰ γένωνται καὶ νὰ μὴ τοὺς ἱκκραίνῃς]
 ὅταν σ' ἐπέλθῃ τίποτες πράγμα ἐξ ἀδικίας,
 360 μὴ τὸ χαρίσης φίλον σου ἢ (γείτον') ἐδικὸν σου·
 ὅτι ἂν ἔνι φίλος σου, οὐ μὴ σὲ ἐπαινέσει,
 ἀλλὰ μᾶλλον ὡς μισητὸν καὶ βδελυκτὸν νὰ σ' ἔχουν.
 εἰ δὲ κακὸν εὐεργετεῖς, ἔχεις διπλὴν ζημίαν,
 ὅτι κακῶς ἐκέρδισας ἐξ ἀδικίας πρᾶγμαν,
 365 καὶ δίδεις το τὸν φίλον σου, συμμεριστὴν τὸν κάνεις,
 οἱ δὲ καλοὶ βαρύνονται σ' ὡς ἄχρηστον τὴν γνώμην,
 καὶ ἀποστρέφονται λοιπὸν, φίλον οὐκ ἔχουσιν σε.
 ἂν πρὸς τινὰς ὑποσχεθῇς τίποτε νὰ χαρίσης,
 σύντομα τοῖς τὸ χάρισε, νὰ ἔνε ἡ χάρις χάρι·
 370 ἐκείνον τὸ ὑποσχεθῇς ἀκέραιον τὸ πέμψε,
 εἰ δὲ δώσεις τὸ ἥμισυ, ἡ χάρις ὅλη ἐχάνθη.
 ὁ γὰρ λαβὼν οὐ χαίρεται τοσοῦτον εἰς τὸ ἐπήρην,

347 μὲ τὴν καλὴν σου συγνωμὴν B 348 νὰ ἀγαπάσαι ὑπὸ πολλῶν
 καὶ δίκαιος νὰ ἡγείσαι B 349 καὶ ἂν σε ποιήσῃ τίποτα προτέρημαν
 ὀλίγον B 350 οἷος ἀνένιπάντοτε ἔχε τον εἰς τὸν νοῦν σου B 351 εἰ
 δε καὶ κάμης τίποτε προτέρημαν ὀλίγον B 352 ἀπηλησμόνη τὸ (τὸν A)
 γουργόνευγαλο ἀπὸ τὸν νοῦν σου B κρύπτει A, quod recte me emendasse
 spero deo 353 ἂν τοιοῦτον ἐν χριστότερον καὶ γνώμης εὐχαρίστου B
 355 φιλάνθρωπον καὶ ἐπαινετὸν ἐχθρὸν μὴ ἀποδίδης B φιλόψυχος ἐπ. A
 356 ἢ καὶ scripsi, καὶ A, μᾶλλον B 357 εἰ δὲ ἔχεις ἐβεργέτα τους καὶ
 φίλους νὰ τοὺς ἔχεις B 358 om B 359 ἂν σε ἐπέλθῃ τίποτες πράγ-
 μαν ἐξ ἀδ. B 360 γείτον' addidi conl. v. 108 Maurophr., om A μὴ
 τὸ χαρίσης φίλον σου νὰ τὸ εὐχαριστήσῃ B 361. 362 om B 363 εἰ
 δὲ χαρίσης τὸ κακὸν B 364 ἐξ ἀδ. πρ. A, ὅτι πολλοὶ βαροῦνται B
 365. 366. 367 om B, qui hunc substituit versum ὡς ἀδικον τῆς γνώμης
 σου καὶ νὰ σὲ εὐχαριστοῦσιν 368 τινὰς scripsi, τιναν libri 370 ἔξα-
 καιρέως τὸ δίδε (ceteris omissis) B 371 εἴτε καὶ δώσεις τὸ ἥμισόν, ἡ
 χάρις ὅλη ἐχάθη B 372 εἰς A, ὡς B

- ὅσον εἰς τὸ τὸν ἔλειπεν λυπεῖται καὶ γογγύζει.
 ἂν δώσης τίποτε τινὰν, μηδὲν τὸ ὀνειδίσης,
 375 μὴ χάσης καὶ τὸ δῶρόν σου καὶ τὴν εὐχαριστίαν,
 καὶ ὁμοιάσεις γεωργὸν ἄπορον κατὰ πάντα,
 ἀφότου σπείρῃ τὴν σπορὰν καὶ κλείσῃ τὸ χωράφιν,
 ἐμπάζει τὰ χοιρίδια του καὶ σκάπτουν τὸ χωράφιν,
 ἀποστερεῖται τὸν καρπὸν καὶ χάνει καὶ τὸν σπόρον.
 380 τί δὲ ἐκέρδισεν λοιπὸν ὁ ἄτυχος ἐκεῖνος;
 οὕτως ἐσὺ, υἱούτσικε, βλέπε τὸ τί σὲ λέγω.
 ὅπου θυμόνεται πολλὰ κι ὀργίζεται μεγάλα,
 μόνος του γίνετ' ἔξοικος καὶ μὲ τὸ θέλημάν του.
 τὸ πῦρ τὰ ξύλα δαπανᾷ, θυμὸς δὲ τὴν καρδίαν,
 385 παρασαλεύει λογισμοὺς, καταθολώνει φρένας,
 θηρίον ἄγριον ποιεῖ τὸν ἄνθρωπον ἐξαίφνης.
 εἰς πάντας ἔχε καθαρὰν ὑπόληψιν, παιδὶν μου.
 ὅπου σὲ εἴπῃ μυστήριον κι ἐμπιστευθῇ σε λόγον,
 μὴ τὸ φαυλίσῃς πρόσεχε καὶ μὴ τὸ φανερώσῃς,
 390 καὶ κρίνουν σ' ἀνυπόληπτον καὶ βαρεθοῦν σ' οἱ πάντες,
 ἄλλος οὐ μὴ σ' ἐμπιστευθῇ, καὶ εἶσαι ὕβρισμένος.
 ἀνδρὸς φρονίμου καὶ καλοῦ τῶν ἀσκοπήτων μέλει,
 τὸν ἑαυτὸν του νὰ κρατῇ παρέτοιμον εἰς τοῦτα,
 ὅταν τὸν ἔλθῃ τίποτες, νὰ τὸ βαστάζῃ ὡς ἄνδρας,
 395 νὰ τὸ μεταχειρίζεται καὶ νὰ δουλαγωγῇται.
 τὸν ἄβρῳστον, τὸν λαίμαργον τίς νὰ τὸν θεραπεύσῃ,
 καὶ τὸν μωρὸν ἂν δυστυχῇ τίς νὰ παρηγορήσῃ;
 ὁ φρόνιμος ἂν δυστυχῇ, μόνος παρηγορεῖται,
 ὁ δὲ μωρὸς ἂν δυστυχῇ, παρηγοριὰν οὐκ ἔχει.

373 ὅσον γὰρ εἰς τὸ ἔλυπεν γογγύζει καὶ λυπᾶται B 374 ἀνδώσει B
 τοῦτο ὀνειδῇσεις B 375 μὴ Bursianus, καὶ AB εὐχ. σου B 376 ὁμοι-
 άσεις ἄριστον γεωργὸν ὥστις ἀφότου σπῆρει B ἄπορον A 377 ἐμ-
 βάζει εἰς τὸ χωράφιν του χοίρους ἢ ἄλλα ζῶα B 378 καὶ ἀποστερηθῇ B
 ἀποστερεῖ τε A 380. 381 om B 381 υἱούτζηκε A 382 γίνωσκε ὅπου
 θυμῶνεται πολλὰ καὶ ὑπὲρ μέτρων B 383 ἔξοικος A, ἔχειχος B post
 hunc versum add B καὶ πολεμᾶται πάσχοντα ὅπως δαιμονισθῇ 384 δα-
 πανεῖ A 386 καὶ ὡς θῆρας ἄγριον A δεικνύ B 388 καὶ ἐμπιστευθῆσαι
 λόγον B, quae verba om A 389 τὸν B 390 σε utroque loco B, priore
 tantum A (qui alterum σε om) 391 καὶ ἄλλως B σε AB νὰ εἶσαι
 ἀτιμωμένος B post 391 ἀνδρὸς καὶ φρονίμου λαὶ καλοῦ ἀκούων κράτει
 τὸν ἑαυτὸν σου κράτειε τον παρέτοιμον εἰς τοῦτον A ἀ. φ. κ. κ. ἀ. καὶ
 σκόπει καὶ τὸ μέλλον κράτιέ τ. π. εἰς τ.: B. quae delevi. ceterum dixi
 de hoc loco in appendice. 394 τίποτα 395 καὶ νὰ μ. νὰ τὸ δουλα-
 γωγῇ B 397 τίς νὰ τὸν B 399 om B

- 400 εἰς τὰς χαρὰς τῶν φίλων σου κ' εἰς τὰ καλέσματά των
 νὰ γίνεσ' ὀλοπρόθυμος καὶ τρέχῃς κ' ὑπαγαίνῃς·
 εἰς θλίψεις δὲ καὶ συμφορὰς τρέχε καὶ πρὶν σε κράξουν.
 καὶ μέριζε τὸ πάθος τους, ἔχε κοινὸν τὸν πόνον·
 τοῦτο γὰρ ἐνὶ ἄξιον ἀγάπης εἰς τοὺς φίλους.
- 405 μὴ ἀναισχυντήσης γέροντα μηδὲ καταφρονήσης,
 νὰ σ' εὖχονται ὀλόψυχα καὶ νὰ μακροχρονίσῃς.
 ἂν ἔλθῃς εἰς ὑπόθεσιν καὶ σύμβουλον τυρεύης,
 γερόντων Ζήτησε βουλὰς ἀνθρώπων πειρασμένων,
 τῶν δέ γε νέων τὰς βουλὰς ποτὲ μὴ τὰς τυρέψῃς.
- 410 ἄκουσον δὲ παράδειγμα παλαιᾶς ἱστορίας.
 τοῦ Σολομῶντος ὁ υἱὸς ὁ Ῥοβοὰμ ἐκεῖνος
 δώδεκα σκῆπτρ' ἐκράτησεν τὰ εἶχεν ὁ πατήρ του,
 καὶ πάντες ἐσυνήχθησαν λέγοντες πρὸς ἐκεῖνον·
 „ἐλάφρυνον τὰ βάρη μας, περιανάπαυσόν μας,
- 415 πολλὰ γὰρ μᾶς ἐβάρυνεν ὁ μέγας ὁ πατήρ σου,
 ἀνάπαυσόν μας ὀλίγον καὶ νὰ μᾶς ἔχῃς πάντα,
 δοῦλοί σου πάντες νὰ ἡμεθεν καὶ πάντας νὰ μᾶς ἔχῃς.“
 ἀκούσας οὖν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους των ἐκείνων,
 [εὐθὺς τοὺς ἀπεκρίνατο, τοῦτον τὸν λόγον λέγει]
- 420 „ἀφῆτέ με νὰ βουλευθῶ μετὰ τῶν ἐδικῶν μου,
 ὑπάγετ', ἀναμείνατε μόνον καὶ τρεῖς ἡμέρας,
 καὶ τότε δεῦτε πρὸς ἐμὲ καὶ ὅτι νὰ σᾶς εἴπω.“
 ὑπῆγαν, ἐκάρτερεσαν οἱ πάντες, ὡς τοὺς εἶπεν,
 ὁ βασιλεὺς ὑπέμεινεν μετὰ τοὺς οἰκιακοὺς του.
- 425 „εἰπέτε με τί λέγετε, δότε βουλὴν εἰς τοῦτο.“
 εὐθὺς οἱ φρονιμώτεροι γέροντες εἶπον τοῦτο

400 τους in fine B 401 γίνεσαι AB καὶ τρ. A, νὰ τρ. B καὶ
 ὑπ. A, νὰ π. B 402 θλίψιν B συμφορὰν B 403 τὸν πόνον B διπλὸν
 τὸ πάθος B 404 ὅτι οὗτον ἐνὶ φρόνιμον τὸν καταλήθειαν φίλων B
 405 αἰσχυντίσεις A 406 νασεπαινοῦν νασεύχονται B 407 συμβουλὴν B
 408 ἔπερνε βουλὴν B 409 τῶν δὲ τῶν A, alterum τῶν om B. scripsi
 γε, secutus v. 158 Maurophr. cogitari potest etiam de τῶν δὲ νέων τὰς
 συμβουλὰς. ποτὲ A, ποσὺς B ἡγείσαι B 410 δὲ A, γὰρ B 412 σκῆπ-
 τρα AB 414 περιανάπαυσέ B 415 ὁ μέγας A, καὶ ἔθλιψεν B 416 hunc
 substituit versum B καὶ ἂν μᾶς ποιήσεις τίποτες καλὸν καὶ ἂν μᾶς παρη-
 γορήσης 417 πάντοτε ἐσώμεθα καὶ νὰ σὲ εὐχαριστοῦμεν B 418 ὁ
 δὲ βασιλεὺς ὡς τόκουσεν οὗτος τοὺς ἀπεκρίθη B 419 om B 420 om B
 421 ὑπάγετε AB 422 ἐμέν καὶ ὁκάτι B 423 ἐπῆγαν καὶ B 424 καὶ
 ὁ β. ἀπόμεινεν μόνον μὲ τοὺς ἰδίους B. post hunc add B ἐκάθησεν καὶ
 ἠρώτισεν τοὺς πάντας περὶ τούτου καὶ αὐθις οἱ φρονιμώτεροι λέγουν τὴν
 βασιλέα 424. 425 om B

- „εὐλογον ἔνι τὸ ζητοῦν καὶ μὴ τοὺς παρακούσης,
 ἀνάπαυσέ τους ὀλίγον καὶ πάντα νὰ τοὺς ἔχης.“
 πλὴν οὐκ ἤρκεστη ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν βουλὴν ἐκείνην,
 430 [ἦν εἴπασιν οἱ γέροντες οἱ πολυπαθημένοι,]
 ἀλλὰ τοὺς νέους ἔκραξεν μᾶλλον τοὺς θρασυτέρους,
 ὅπου ἦσαν συνανάτροφοι μετὰ τὸν βασιλέα,
 ἐκάθισεν, ἠρώτησέν τους ὅλους περὶ τούτου
 „εἴπατε νέοι καὶ ὑμεῖς· δότε βουλὴν εἰς τοῦτο.“
 435 ἐκεῖνοι ὡς θρασύτατοι, κακοὶ τε καὶ αὐθάδεις,
 κακὴν βουλὴν τὸν ἔδωκαν, ὡς ἔδειξεν τὸ τέλος.
 ὅμως ἐπροτιμήσατο τὴν συμβουλὴν ἐκείνην,
 τῶν δὲ γερόντων τὴν βουλὴν ἐκείνων τῶν φρονίμων
 ἀφῆκέν τὴν ὡς ἄχρηστον, οὐδὲν τὴν ἀσχολήθην.
 440 μετὰ δὲ τὴν παραδρομὴν τῶν ἡμερῶν τῶν τριῶν
 ἦλθεν τὸ πλῆθος πρὸς αὐτὸν πάλιν καὶ παρεκάλει
 „ἐλέησον, παρηγόρησον τὴν ἀγανάκτησίν μας.“
 ὁ βασιλεὺς δὲ πρὸς αὐτοὺς μετὰ θυμοῦ τοὺς λέγει
 „οὐκ ἐλαφρύνω τίποτες, μηδὲν παρακαλεῖτε·
 445 ἐβάρυνέ σας· λέγετε, μέγας ὁ πατήρ μου,
 ἐγὼ τὸ σᾶς ἐβάρυνε νὰ τὸ διπλοτριπλάσω.
 ἐπαίδευσέν σας, λέγετε, διὰ δαρμοῦ καὶ κούρσου,
 νὰ σᾶς παιδεύσω ἐγὼ διπλᾶ καὶ νὰ σᾶς καταφθείρω.“
 εὐθὺς τὸ πλῆθος ὥρμησεν εἰς ταραχὴν καὶ Ζάλην
 450 καὶ μετὰ θράσους καὶ θυμοῦ λέγουν τὸν βασιλέα
 „ὑπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου, ποιῶμεν τὸν λαόν σου·
 οὐκ ἔχεις μέρος μεθ’ ἡμῶν οὐδὲ κληρονομίαν.“
 καὶ παρευθὺς ἐχώρισαν τὰ δώδεκα τὰ σκήπτρα,
 ὁ βασιλεὺς δ’ ὑπέμεινεν μόνον μὲ τοὺς οἰκείους.

429 ἠρκέσθη B 430 om B 432 ἄθρῳποι φαινόμενοι ἐκείνου A, quam lectionem cum non intellegere, cod. B secutus sum 433 om B
 434 νέοι om B ὑμεῖς A, εἰς B, qui postea addit τί λέγεται 435 δὲ
 ὡς θρασύτεροι καὶ μᾶλλον περὶ τούτου B 436 ὡς B, καὶ A 437 καθὼς
 καὶ προετιμήσαντο B τὴν συμβουλὴν ἐκ. B, βουλὴν τῶν ἐτέρων A
 438 καὶ τῶν B 439 ἐσχολήθην A 440 καὶ μετὰ τ. B ἡμ. ἐκείνων B
 441 πάλιν om B παρεκάλουν B 442 παρηγόρησον A, συμπάθησον B
 443 καὶ ὁ β. ὡς ἤκουσεν οὗτος τοὺς ἀπεκρίθην B 445 μεγάλως σας
 ἐβάρυνεν ὡς λέγεται ὁ πατήρ μου B 446 καὶ ἐγὼ B 447 ἐπαίδευ-
 σαν A? κούρσου A, εὐλου B 448 καὶ ἐγὼ διπλοῦ παρὰ ἐκείνων B
 post hunc add B μετὰ σκορπίων καὶ ἐχιδνῶν καὶ νὰ σᾶς ἐξαλείψω 449
 εὐθὺς A, καὶ αὐθις B καὶ Ζάλην A, μεγάλην B 450 θάρσους B 451 τὴν
 πόλιν B ποιῶμεν B 452 μεθυμόν B 453 ἐγένετο τὰ δώδεκα σκήπτρα
 εἰς ἓνα B 454 καὶ ἀπέμεινεν ὁ βασιλεὺς μόνον μὲ δύο σκήπτρα B

- 455 εἶδες, παιδὶν μου, τ' ἔβλαψεν ἡ συμβουλὴ τῶν νέων.
 ὁπότεν ἴδης γέροντας ἀνθρώπους πειρασμένους,
 ὅτι λαλοῦν ὑπόθεσιν, μὴδὲν τοῖς περικόπτης,
 ἀλλ' ἄκουε μετὰ προσοχῆς, πολλάκις ν' ὠφελιέσαι.
 ἔχε ᾗς τὸν νοῦν σου πάντοτε μελέτην τοῦ θανάτου,
 460 ὁ φόβος νὰ σέ ἐκφοβῇ, ἐκ τὸ κακὸν νὰ λείπης.
 ἂν γένῃς ὑπὸ κεφαλὴν καὶ πέσης εἰς ἀλλάτιν.
 τὴν κεφαλὴν σου πρόσεχε πάντα νὰ θεραπεύσης,
 τοὺς δὲ συστρατιώτας σου τίμα καὶ ἀσχολοῦ τους.
 ὅταν δὲ γίνεταί βουλή, μὴ λείπῃς ἀπεκείσε,
 465 καὶ μᾶλλον δὲ κι ἂν σέ ἀφοῦν κι ἂν σέ παραχωρήσουν,
 προθύμως ἄκουε καλὰ τὰ λέγουν οἱ φρονιμοί,
 ὅπου ἡνδραγάθησαν πολλὰ κ' εἶδαν πολλοὺς πολέμους,
 κι ἐκέρδισαν μετὰ χαρᾶς πράγματα εἰς τιμὴν τους.
 μέριζε πάντοτε καὶ σὺ καὶ κάμνε, ὡς ἐβλέπεις.
 470 τοῦτο πληροφορήθητι καὶ βάλε εἰς τὸν νοῦν σου,
 πᾶν πρᾶγμα ἀπολαυτικὸν ἔχει καὶ χορτασίαν,
 τῷ γὰρ νικᾶν κι ἀνδραγαθεῖν καὶ τοὺς ἐχθροὺς τροπώνειν
 γίνεται χαροπώτερος καὶ πρόθυμος εἰς τοῦτο,
 καὶ πάντοτ' ἐνὶ δόκιμος, πάντοτε φήμην ἔχει.
 475 τοῦτο γὰρ ἐπεγίνωσκε τὸν ἄνδρα τὸν καθένα.
 ὅταν τύχη εἰς πόλεμον νὰ πολεμήσῃ ὡς ἄνδρας,
 ὅπου νὰ ζήσῃ μὲ τιμὴν, ν' αὐξάνῃ τ' ὄνομά του,
 εἰ δ' ἀποθάνῃ, ἀπόθανεν πάλιν μὲ τὴν τιμὴν του.
 κάλλιον λάβε θάνατον μετὰ τιμῆς, παιδὶν μου,

455 βλέπεις B fort. ἰδές? 457 τοῖς A, τοὺς B 458 ὠφελίσει B
 459 εἰς AB 460 καὶ ὁ φ. νὰ σέ πολεμεῖ καὶ — νὰ ἀπέχῃς B 461 οἱ B
 ἀλλάτην A 462 πάντας A καὶ τίμα καὶ ἀσχολοῦ τον B 463 οἱ B
 464 βουλήν A λίπης A? ποταὶ ἀποκὴ μὴ λύπης B 465 δὲ καὶ ἂν σέ
 ἀφοῦν A, ἄνεσ ἀφίνουσιν B παραχωροῦσιν B 466 καὶ εἰς τὸν νοῦν
 σου θέτε τα λέγουν οἱ πειρασμένοι B 467 εἶδαν πολλοὺς A, ἴδασιν B
 468 καὶ ἐποικαν μὲ τὰς χεῖρας τους B 469 πάντοτε περιεργάζου τους,
 θέλω νὰ τοὺς μιμᾶσαι B / 470 βάλε το εἰς τὴν ψυχὴν σου B βάλλε A?
 471 ἀπολαυστικὸν B 472 τὸ A, τῷ scripsi. τὸ δὲ ἀνδραγαθεῖν καὶ ὑπερ-
 νικᾶν καὶ τοὺς ἐχθροὺς τροποῦσθαι οὐκ ἔχει κόρον κἂν ποσῶς οὐκ ἔχει
 χορτασίαν· ἀλλ' ὅσον τις ἀνδραγαθεῖ καὶ τοὺς ἐχθροὺς τροπώνει B: quia
 de causa dubitare licet num forte Sathas in describendo cod. A simili
 versuum exitu deceptus haec verba omiserit; sunt enim ad sensum per-
 quam idonea 473 τοῦτον A 474 καὶ εἰς πάντας B πάντες ἔχουν
 τον φίλον B 475 γὰρ πρέπει γίνωσκε τὸ καταλήθειαν ἄνδρα B 476. 477
 οἱ B, qui tamen hunc unum continet versum καὶ ἔστω τοῦ Ζην μετὰ
 τιμῆς καὶ ἀδεταί τὸ ὄνομά του 478 ἀπόθανεν B 479 καλὸς γὰρ ἐνὶ
 ὁ θάνατος B

- 480 παρὰ τὴν ἄχρηστον ζωὴν καὶ τὴν ἀτιμωμένην.
ὅταν ποιήσης τίποτες προτέρημαν ὀλίγον,
μὴ καυχηθῆς, υἱούτισκε, μὴ τὸ κενοδοξήσης,
ἀλλ' ὑποκλίνου πλεότερον καὶ ταπεινώσου πάντα·
ἄφες τὸ λέγειν, ἄφες το, κι ἄς τὸ λαλοῦσιν ἄλλοι.
- 485 ὅς τὸ ἕναν σου προτέρημα πρόσθες καὶ ἄλλον ἕναν·
ἀνδρείαν καὶ ταπεινώσιν τὴν καλητέραν κόσμου.
ἔχε τὰ πάντα συνετῶς καὶ περιπαιδευμένα.
ἔνδυσσε πένητα γυμνὸν, χόρτασε πεινασμένον,
θλιμμένους παρηγόρησον, ἄρρώστους ἐπισκέπτου.
- 490 εἴ τι γὰρ δώσης πένητος, εἴ τι καλὸν ποιήσης,
ἐδάνεισές τα τὸν θεὸν καὶ θέλει σοι τὰ δώσει
ἐκατονταπλασίονα ἔνδον τοῦ παραδείσου.
εἰ δ' εἴπῃς ὅτι „ἐπτῶχηνα, δὲν ἔχω τί νὰ δώσω,“
κἂν στέναξον, συμπάσχισον καὶ παρηγόρησέ τους·
- 495 θεὸς τὸ κατὰ δύναμιν αὐτὸ ζητεῖ καὶ θέλει.
κάλλια νὰ δώσης ὀλίγον καὶ μετὰ προθυμίας,
παρὰ νὰ δώσης τὸ πολὺ καὶ νὰ τοὺς τ' ὀνειδίσῃς.
λέγει γὰρ τοῦτο ἡ γραφή „ὅπου πτωχοὺς ξενίζει,
αὐτὸς ἐξένισε λοιπὸν ὡς τοῦ θεοῦ ἀγγέλου.
- 500 ἂπ' ὅλον τὸ κατόρθωμα ἡ ἀγάπη ἐνι κρεῖττον.
ἂν ἔχῃς ὅλα τὰ καλὰ καὶ λείπῃ σ' ἡ ἀγάπη,
οὐδὲν ἐποίησες τίποτε, καὶ χάνεις εἴ τι ἐδώκες.“
γνώμης ἐνι ἀληθινῆς τὸ τῆς ἀγάπης ταύτης,

480 περί Δ 482 ποτέ σου μὴν τὸ καυχισθῆς μηδὲ καινοδοξῆς το Β
483 πλεότερον Α, μάλιστα Β καὶ πλείον ταπεινώσου Β 484 ἃ. τὸ νατο
ἐβλέπουσιν ἄλλοι ὅπου γινώσκουν Β 485 ὅς οἱ Α, καὶ εἰς τὸ ἕνα σου
προτέρημαν προθέτουν ἄλλον ἕνα Β 486 οἱ Β qui haec addit βλέμα
θρασὴν καὶ ἀναίσχυντον καὶ τράχειλον ἢ ψαύχην ὀφρυδὶν σαλευόμενον καὶ
ἀναπερασμένον καὶ περιπάτημαν γοργτὸν καὶ αἰσθρότην συντυχίας ἐλεγχος ἐν
καὶ ἀπόδειξις καὶ τῆς ψυχῆς κακίας καὶ φευγε ἕκ τοῦ πάντοτε μὴ σὲ κατα-
δουλώσει πάντες ὅπου σὲ ἐβλέπουσιν τὰ καλὰ πάντα νὰ σὲ ἀγαποῦσιν
487 οἱ Β περιπεδ. Α 488 γυμνὸν Α, πτωχὸν Β 489 καὶ ἄρρωστον Β
490 ὅσα γὰρ δώσεις τοῖς πτωχοῖς καὶ ὅσα καλὰ νὰ κάμῃς Β 491 καὶ
θ. — δώσει Α, χρεώσῃ ἐκείνον ἔχεις Β 492 οἱ Β ἐφταπλασίονα Α,
emend. conl. v. 296 Maurorhryd. 493 μὴ εἴπῃς ὅτι πτωχὸς εἰμὶ καὶ οὐκ
ἔχω τί νὰ δώσω Β 494 οἱ Β 495 ὁ θεός Β 496 κάλλιον ἔχει
τὸ λιγόν καὶ μετὰ προθυμίας Β 497 παρὰ μυριάδας χρήματα μετὰ κακο-
παθείας Β 498 ἠκούσαμεν εἰς τὴν γραφὴν ὅτι πολλοὶ πολλάκις Β
499 ἀντὶ πτωχὸν ἐδέξαντο καὶ ἐξένισαν ἀγγέλους Β 500 παντὸς γὰρ
κατορθώματος ἡ ἀγ. ἐνι τὸ κρ. Β, 501 καὶ ἂν Β λύπησε Β σε etiam Α
502 οὐδὲν οἱ Β ἐποίησες ΑΒ τὸ οὐδὲ τίποτες καὶ ἐχάσες εἴ τι καὶ ἂν
εἶχε Β 503 ἀλήθινον δὲ γνῶριμον τοῦτο ἐν τῇ ἀγάπῃ Β

- τὸ ἔλεος εἰς τοὺς πτωχοὺς καὶ εἰς τοὺς πενομένους,
 505 μετὰ τῆς ἡμερότητος καὶ γνώμης ἐλευθέρας.
 εἰ δὲ κἂν (σὺ) πτωχὸς εἶσαι. οὐκ ἔχεις τί νὰ δώσῃς,
 κἂν λόγον δὸς τον ἀγαθόν, νὰ τὸν ἐθεραπεύσῃς·
 αὐτὸ σὲ δίδει τὸν μισθὸν αἰώνιον, παιδὶν μου.
 τὰς Ξένας συμφορὰς, υἱέ, λυποῦ ὡς ἐδικὰς σου,
 510 χαρὰν ἴν' εὖρης πώποτε ὅθεν οὐκ ἀπαντέχεις.
 ἐλεημοσύνη καθαρά, σὺν τῇ νηστείᾳ λέγω,
 πολλοὺς ἀνθρώπους ἔσωσεν ἐξ ᾧδου τῶν κευθμώνων.
 κι ἄλλον πολὺν κατόρθωμα ἐποίησεν ἡ νηστεία.
 υἱέ μου, ἂν θέλῃς νὰ χαρῇς ἀμέριμνα τῶν κόσμων,
 515 βλέπε μὴ ρίξῃς πόθον σου εἰς χρήματα τοῦ κόσμου.
 ὁ κόσμος ἐν προσωρινός, ἡμέραις ὑπαγαίνουν,
 ὁ πλοῦτος, τὸ λογάριον ὡς ἄνεμος διαβαίνει.
 ἂν ἔνε ἡ ἐλπίδα σου εἰς ἀμπέλια, εἰς χωράφια,
 ἀπὸ χειμῶνος δυνατοῦ ἢ ἀπὸ ἀνυδρίας
 520 χάνονται καὶ ξηραίνονται, χάνεις εἴ τι ἐποίησες.
 ὅπου εἰς πλοῦτον ἤλπισεν καὶ εἰς τὰ ἄρματά του,
 ἔρχεται Ξένος ἄλλοθεν κι ὅπουθεν οὐκ ἐλπίζει,
 ἐπαίρνει τα, ἐξαλείφει τα, κ' ἔρμος ἀπομένει·
 μόνον ὁ κόπος κ' ἡ πικριὰ μὲ τοῦτον ἀπομένει.
 525 ἄμμ' εἰς τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἔχε, παιδὶν μου, ἐλπίδα
 ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, ἐξ ὅλης σου ἰσχύος,
 νὰ σὲ λυτρώσῃ ἀπὸ παντὸς κινδύνου καὶ θανάτου.
 υἱέ μου, ἂν θέλῃς, κράτησον καὶ τούτην τὴν βουλήν μου·
 βλέπε μὲ τὸν αὐθέντην σου δικάσιμον μὴ κάμῃς,
 530 μὴ θυμωθῇς καὶ θλίψῃς τον, μὴ τὸν κακοκαρδίσῃς,
 καὶ χάσῃς τὴν ἀγάπην του διὰ τὴν συντυχίαν.
 ἄμμη ὅσον γνῶθεις, ὦ υἱέ, ὅτι ἀναιβάζει ὁ νοῦς του,
 συνέρπει τον εἰς τὸ καλὸν, ποίησε τὴν τιμὴν του.

504 ἐλεημοσύνη πρὸς B εἰς τ. ἐπενομένους A, πρὸς τ. π. B 505 ἀλλὰ μετὰ ἡμερότητος καὶ προσοχῆς μεγάλης B 506 σὺ αἰδίδι, οὐκ A. hoc versus substituit B pro 506 et 507: εἰ δ' ἴσως τέκνον μου καλὸν καὶ οὐκ ἔχεις τί νὰ δώσῃς κἂν στέναξον τοὺς πάσχοντας, θλιβοῦ τοὺς πενομένους, διὰ λόγου παρηγόρει τους, καὶ φαίνου ὅτι ἀγάπᾳ τους 508 αὐτὸς A μέγας μισθὸς ἐνὶ καὶ αὐτὸς καὶ μέγα κέρδος ἔχει B 509 καὶ οἷος τὰς Ξένας συμφορὰς ἡγείται ὡς ἐδικὰς του B 510 ἂν A, ἴν' scilicet χάραν εὕρισκε ἀντίστοικον ὅπουθεν οὐκ ἐλπίζει B post hunc versum add A χαίρου την, πάντα χαίρε 511 ἐλεημοσύνην A totum versum om B 512 ἡ ἐλεημοσύνη ἐρύσατο πολλοὺς ἐκ τοῦ θανάτου B 513 καὶ ἄλλα πολλὰ κατόρθωσεν θαυμάσια μεγάλα B 514 hinc usque ad finem omnia om B

- υιέ μου, μὴ περιπλακῆς γυνὴν δι' εὐμορφάδα,
 535 ἢ διὰ χρήματα πολλὰ. ἢ διὰ εὐτενεϊαν.
 ἰδὲς πρῶτον, ἐρεύνησον καὶ κατασκοπέυσέ την·
 κι ἂν ἔνε καλυπόληπτη καὶ θέλῃ τὴν τιμὴν σου.
 ἐκείνην ἔπαρε, υἱέ, ἔχε τὴν ὅς τὴν τιμὴν σου.
 εἰ δ' ἔχει τέχνην. ἄπεχε, ἂν ἔχῃ καὶ λογάριν·
 540 διαβαίνει τὸ λογάριον. καὶ σὺ τὸ πάθος ἔχεις.
 πάντοτε δὲ καὶ ὅσον ζῆς, ἐσὺ τὸ πάθος ἔχεις.
 κάλλιον λάβε σιγαλὴν. νὰ θέλῃ τὴν τιμὴν σου,
 κι ἄς ἔχῃ (χρῆμα ἄριστον καὶ) πράγματα ὀλίγα.
 καὶ ἂν σοῦ δώσῃ ὁ θεὸς ἀπ' τὰ καλὰ τοῦ κόσμου,
 545 βλέπε, πτωχὸν σου συγγενὴν μὴ τὸν περιφρονήσῃς,
 ἀλλὰ μαλλὸν βοήθει τον ἀπὸ τὴν δύναμίν σου,
 νὰ σ' ἔχῃ χάριν ὁ θεός. νὰ πληθυνθῇ ἡ τιμὴ σου.
 υἱέ μου, ἀγάπα τοὺς πτωχοὺς καὶ πόθει τὴν τιμὴν σου.
 ἀγάπα τὴν ἀλήθειαν, θεὸς γὰρ τοῦτο θέλει.
 550 λόγον ἂν Ξεύρης ἀληθῆ, μὴ τὸν ποιήσῃς ψέμαν.
 ἂν ποιήσῃ ὁ φίλος σου τίποτ' εἰς ἐντροπὴν του,
 καὶ πέσῃ, ὅσον ἂν ἔμπορῇς, κρύψιμ τὴν ἐντροπὴν του,
 συνέρρησέ τον εἰς καλὸν, σκόπει ὡς ἐδικόν σου,
 ἀγάπα τον, ὁρμήνευσον ὡς νὰ ἦτον συγγενῆς σου.
 555 βλέπε, υἱέ μου, πονηροῖς ποτὲ μὴ συγκαθίσῃς.
 καὶ συντροφεύσῃς καὶ χαρῆς μετὰ αὐτοὺς μηδόλως,
 ὅτι κακοὶ καὶ πονηροὶ πάντοτε ζῆλον ἔχουν,
 καὶ πάντα μαίνονται πολλὰ ὅπου καλὸν ἀκούσουν.
 υἱέ μου, μὲ τὸν φίλον σου καὶ μὲ τὸν γείτονά σου
 560 μὴ δικαστῆς καὶ θλίψῃς τον μὴ τὸν κακοκαρδίσῃς.
 ἂν τύχῃ καὶ ἂν ἔπεσεν αὐτὸς ἢ ἐδικός του,
 τὸ σώζεις ποῖσε εἰς αὐτὸν ἢ τίποτ' ἄλλον πλέον,
 καὶ κήδευσέ τον, ὦ υἱέ, καὶ νὰ τὸν ἔχῃς (φίλον),
 οὕτως νὰ ζῆς εἰρηνικά, νὰ χαίρεσαι τὰ πάντα.
 565 ἂν ἔχῃς μισταργόν (τινα) ἢ καὶ ὑποταγάτον,
 καὶ συνταγῆς τον τίποτες, μηδὲν τοῦ τὸ κρατήσῃς,

543 quae uicinis supplevi verba sumpsī e v. 236 Mauróphr., om A
 544 ἀπὸ A 549 τοῦτον A 550 εὐρης A 551 υἱέ μου praeposit A
 τίποτε A 552 ὑπορῆς A 561 σου A? 562 ποιήσε A αὐτὸν a codice
 abesse reor, additum a Satha τίποτε A 563 (φίλον) supplevi, pro quo
 πάντα cod. errore manifesto 564 χ. καὶ νὰ ἦσαι πάντα φίλος υἱέ μου A
 565 τινα addidi - raeter codicis auctoritatem 566 τοὺς cod.

- οὐχὶ μόνον τὴν ρόγαν τοῦ, ἀλλὰ φιλοτιμίαν,
μὴ λάβης κρίμα, ὦ υἱέ, διὰ ταῦτόν δουλοῦται
καὶ βάνει καὶ τὴν σάρκαν τοῦ εἰς κίνδυνον διὰ σένα.
570 υἱέ μου, ἂν χάσης τίποτε παρὰ καιρόν σου πρᾶγμα,
νὰ μὴ θλιβῇς καὶ λυπηθῇς μηδὲ κακοκαρδίσης.
ὁ κόσμος οὕτως ἔχει το
- ἄλλος ὑψόνετ' ὑψηλὰ καὶ ἄλλος χαμηλόνει.
ἀγάπα τὴν πραότητα καὶ πόθει τὴν ἀλήθειαν,
575 βλέπε νὰ μὴ δικάζεις με φίλον ἢ πλησίον.
ἀπὸ γὰρ λόγου ἀγαθοῦ πληθύνετ' ἡ φιλία,
καὶ πάλιν μεταστρέφεται διὰ λόγου εἰς ἔχθραν.
υἱέ μου, ἂν ἔχῃς χρήματα καὶ πλούσιος ἂν ᾖσαι,
βλέπε πτωχὸν καὶ πένητα μὴ τὸν περιφρονήσης,
580 ὅτι ὁ χρόνος ὡς τροχὸς γουρτὸς ὑπογίρῃζει,
φέρειν τὸν πλούσιον εἰς πενίαν καὶ τὸν πτωχὸν εἰς πλούτον.
υἱέ μου, βλέπε μὴ ἄρνηθῇς, βλέπε μὴ ἀλησμονήσης
τὴν χάριταν καὶ τὸ καλὸν τὸ ἐδέχθης ἀπὸ φίλους·
ὡς ἔνε, ὅσον ἠμπορεῖς, ἡ χάριτά σου πλέον.
- 585 βλέπε, ἂν τύχῃς πούποτε κ' ἰδῇς καλῆτερόν σοι
προτίμησέ τον πρόθυμα, καλοχαιρέτησέ τον.
καὶ ἀναβαίνει ὁ ἔπαινος, πληθύνετ' ἡ τιμὴ σου.
υἱέ μου, ὡς ᾖσαι ἐντροπαλὸς, βλέπε μὴ συντυχαίνῃς·
ὅταν θελήσῃς νὰ εἰπῇς, βλέπε τί συντυχαίνεις,
590 τὸν λόγον σου ἀληθινὸν, καλὴν τὴν συντυχιάν σου,
καὶ ἀπὸ λόγους τοὺς καλοὺς νάχῃς τιμὴν, υἱέ μου.
ἂν σὲ καὶ ἔδωκεν ὁ θεὸς τέχνην, υἱέ, νὰ ξεύρῃς,
υἱέ, μὴ τὴν καταφρονῇς, νὰ μὴ τὴν ἀθετήσῃς.
συνέργα πάντα τὸ καλὸν, δείχνε τὴν φρόνεσίν σου.
- 595 υἱέ, δικάσιμον πολλῶν χρόνῶν μὴ ἀναφέρῃς,
καὶ φέρῃς εἰς ἐνθύμησιν πολλῶν χρόνῶν κακίαν.
υἱέ μου, ἂν ᾖσαι δυνατὸς κ' ἔχῃς πολλὴν ἀνδρείαν,
βλέπε, μικρὸν κι ἀδύνατον μὴ τὸν καταφρονήσῃς.
πολλάκις διὰ τέχνης γὰρ μηχανικῆς, υἱέ μου.

568 μὴ scripsi: καὶ δουλῶνεται cod. scripserim διότι αὐτὸς δουλοῦ-
ται 570 του addidi pro σένα fort. τοῦτο conieci 571 βλέπε scrip-
serunt cod. 572 possis addere ὡς ὁ τροχὸς τοῦ τροῦ εἰ 573 ὑψώνεται
574 ποθητήν cod., quod emendavi 576 πληθύνεται 584 ὑπογί-
587 καὶ οὕτως ἀναβαίνει cod. πληθύνεται cod. 598 καὶ ἀδύνατον cod.,
em. Sathas

- 600 τὴν δυνάμιν σου χάνεις τὴν ὄλην, ὅσῃν ἂν ἔχῃς.
 βλέπε, υἱέ μου, μὴ συνταγῇς μὴδὲ χαρίσης πρᾶγμα,
 τὸ οὐκ ἔχεις ᾗς τὸ χέριν σου, τὸ δὲν ἐξουσιάζεις,
 τὸν φίλον θεραπεύεις τὸν μὲ λόγον
 καὶ φαίνεσ' ἀνυπόληπτος, λογίζονται σε ψεύτην.
- 605 υἱέ μου, ἂν σ' ἔθλιψεν ὁ θεὸς κ' ἔχασες ἐδικόν σου,
 μὴ βλασφημῆσῃς εἰς θεὸν καὶ ἔχῃς πλεὸν τὸ κρίμα,
 ὅτι ἐκεῖνος ἔχει τὸ πάλιν νὰ τ' ἀντιμέψῃ.
 υἱέ μου, βλέπε μὴ ποθῇς ν' ἐπάρῃς διὰ λόγων
 τὴν ἀφορμὴν καὶ ν' ἀδικῇς εἰς τοῦτο ...
- 610 βλέπε καὶ θάνατόν τινος μὴ τὸν παρακαλέσῃς,
 νὰ ὑποτάξῃς τὸ πρᾶγμά του νὰ λάβῃς τ' ἐδικόν του,
 διότι ὁ θάνατος κοινὸς τῶν πάντων ἔνε, υἱέ μου,
 καὶ λάχῃ κ' ἔρθῃ κ' εἰς ἐσὲν τὸ παρακαλεῖς ἄλλον.
 υἱέ μου, κρίνε πάντοτε ἐξ ὧν ξεύρεις ἀλήθειαν,
- 615 δι' ἔχθραν, διὰ σκάνδαλον τὸ δίκαιον μὴ παρακρίνης.
 υἱέ μου, βλέπε, μὴ ποθῇς τοῦ κόσμου τούτου πλούτον·
 τὸ γὰρ λογάριν φέρνει σε εἰς πολλὴν ἀντιμαχίαν
 καὶ ζῆλον ὑπεράπειρον, μᾶλλον εἰς ἀδικίαν·
 ἀμμὴ εἰς ὅσον σ' ἔδωκεν ὁ θεὸς νὰ ὑποτάξῃς,
- 620 βλέπε νὰ ζῇς εἰρηνικὰ καὶ νὰ χαρῇς τὸν κόσμον.
 υἱέ μου, ἂν ἦσαι πλούσιος κ' ἔχῃς πτώχων πλησίον,
 μὴδὲν τὸν ὑπερηφανῇς, μὴ τὸν καταφρονήσῃς,
 διατί ἔνε πάνυ ἀδύνατος νὰ δικαστῇ μ' ἐσένα.
 υἱέ μου, εἴ τι ἔπταισες, ἂν ἔποικες καὶ φόνον,
- 625 σκόπησον τὴν γυναῖκά σου μὴδὲν τὸ ῥητολογήσῃς,
 μὴ τύχη καὶ μαλώσῃς τὴν καὶ εἰς ἐσὲν χολιάσῃ,
 καὶ βάλῃ σε εἰς κίνδυνον εὐκόλα τοῦ θανάτου.
 πρόσεχε, βλέπε ἀκριβῶς ὅλον μὴ κατακρίνης
 εἰς πρᾶγμα τὸ ἐποίησες, καὶ πάλιν πολεμεῖς το.
- 630 μὴδ' ἀριθμῆσῃς τί λαλοῦν τινὲς διὰ τ' ἐσένα,
 ἢ πῶς διαγοῦσιν τινες ἢ πῶς διάγει ὁ κόσμος.

602 ᾗς addidi 603 possis addere ἐψευσμένον 604. φαίνεσαι
 608 νὰ ἐπάρῃς ἀφορμὴν διὰ λόγον καὶ ν' ἀδικῇς εἰς τοῦτο cod., quod
 correxi ut potui. ceterum confer v. 297 sq. Maurophr. 613 fort. μὴ
 λάχῃ scribendum. cf. v. 304 Maurophr. 614 κρίνει π. ἐξ ὧν ἡξεύρεις
 τὴν ἀ. 615 praeposit cod. verba βλέπε υἱέ 623 ἐν' ἐπάνω cod.
 μετ' ἐσέ cod. 624 idēs versui praefigū cod. 627 βάλλει 631 δέ
 τινες

- ιδὲς κι ἂν ἔφαγες, υἱέ, ξένου τινός τι πράγμα,
 μάλλον κι ἂν τὸ ἐξώδιασες ...
 πρόσεχε εἰς τὸν λόγον σου μηδὲν ἀντιλογήσης,
 635 διατί οὐκ ἔχεις μάρτυρα, σημεῖον δι' ἐκεῖνο,
 μὴ σφάλῃς εἰς τὴν πίστιν σου κ' ἔβγῃς ἐκ τὴν ἀλήθειαν.
 ὅρκον μὴ ποίσης πρὸς αὐτὸν, βλέπε μὴ 'φιορκήσης,
 ὅτι ἀρνᾶσαι τὴν ψυχὴν κ' εἶσαι κατακριμένος.
 καὶ μὲ πτωχὸν (καὶ ταπεινὸν) ὑπόθεσιν ἂν ἔχῃς,
 640 μὴ δώσης δῶρον αὐθεντοῦ, κριτὴν μὴ ποίσης φίλον,
 νὰ ἀδικήσης τὸν πτωχόν, νὰ πάρῃς τ' ἐδικόν του,
 ὅτι ὁ πτωχὸς οὐ δύναται οὐδὲ λογάρην ἔχει
 νὰ τ' ἀποδώσῃ τὸν κριτὴν νὰ κρίνῃ τὴν ἀλήθειαν,
 μόνον τὸν θεὸν ἐπικαλεῖ νὰ κρίνῃ τὴν ἀλήθειαν.
 645 εὐλογος ἔνε ὁ κριτὴς διὰ τὴν ἀλήθειάν του,
 καὶ διὰ τοῦτο πρόσεχε
 καὶ χωρὶς δῶρον τίποτε, χωρὶς φιλοτιμίαν.
 υἱέ μου, τόχεις πρόσεχε πῶς νὰ τὸ ἐξοδιάσης,
 καὶ κτῆσαί το εἰς ἔπαινον πλεόν διὰ τὴν ψυχὴν σου,
 650 μὴ τ' ἐξοδιάσης (ἀπρεπῶς εἰς πορνοκαπηλεία)
 (καὶ λάβῃς) φόγον ἐκ πολλῶν καὶ φέρῃς ἀτιμίαν,
 καὶ θλίψῃς φίλους, συγγενεῖς, πάντας καλοὺς ἀνθρώπους.
 ἀλλ' εἰς καλὸν τὸ ἐξόδιαζε φίλων καὶ συγγενῶν σου,
 κρεῖττον εἰς ἐκκλησίας τε καὶ εἰς τοὺς φιλοχρίστους.
 655 οὕτως νὰ ζῇς εἰρηνικῶς, νὰ σ' ἀγαποῦν οἱ πάντες,
 νὰ σ' ἔχῃ χάριν ὁ θεὸς, πάντα νὰ σὲ πληθαίνει.
 υἱέ μου, πάντα πρόσεχε, βουλὴν ἂν σὲ ζητήσουν,
 ἔξ ὧν ἡξεύρεις βούλευε ἀληθινὰ νὰ λέγῃς,
 τὸ κρεῖττον κατασκόπευσον, μὴ νὰ εἰς καλὸν τὸ φέρει.
 660 λέγε τὸ δίκαιον καλόν, πάντα συνέργησέ το,
 τὸ δὲ εἰς βλάβην καὶ κακὸν πάντα περίκοπτέ το·
 καὶ γὰρ ὁ δίκαιος θεὸς ζητεῖ δικαίαν κρίσιν,
 ὅπῳ 'νε δίκαιος κριτὴς καὶ κρίνει τὴν ἀλήθειαν.
 καὶ ὁ θεὸς τὸν δίκαιον κριτὴν καλῶς τὸν κρίνει,

635 σημείου δὲν κρατεῖς 638 ψυχὴν scripsi conl. v. 332 Maurophr.,
 πίστιν σου cod. 639 (καὶ ταπεινὸν) sumpsi e v. 337 Maurophr.
 646 fort. excidit νὰ μὴ τὸν ἀδικήσης 650 sq quae supplevi verba mo-
 destia quadam motus scriba cod. A omisit, sed recuperari potuerunt
 conl: v. 347 et 349 Maurophr. 653 δούλων cod., sed conf. v. 350 Mau-
 rophr. 660 συνπερ.

- 665 καὶ τὸν ψεύτην καὶ ἄδικον κακῶς τὸν κατακρίνει.
 υἱέ μου, τοὺς δουλεύοντας καὶ τοὺς οἰκιακοὺς σου
 ἀγάπα τους καὶ τίμα τους, δίδε καὶ χάριζε τους·
 εἰ δὲ-χαρίζουν τίποτες, μηδὲν τοὺς τὸ κρατήσης
 νὰ σὲ κρατοῦσιν εὐθυνὸν ὅσοι καὶ ἂν τ' ἀκούσουν,
 670 ἂν χρήζης καὶ βοήθειαν πάντα νὰ σὲ βοηθοῦσιν,
 ὅσον κι ἂν δύνωνται, υἱέ, μὲ τὴν καλογνωμίαν σου·
 πάντα σὲ θέλει βοηθᾶ εἰς ὄφελόν σου μέγα.
 νὰ τοὺς εὐρῆς ὡς θησαυρὸν τοὺς στίχους μου, παιδὶν μου,
 ὁ κύριος φυλάττοι σε, νὰ ἔχῃς τὴν εὐχὴν μου.

Quamvis vix dubitari possit quin in hoc carmine interpolatorum manus late grassatae sint, tamen nunc non id mihi agendum sumpsit in editione principe, ut incertis periclitarer coniecturis genuinam quandam formam carminis eruere: hoc enim ut faciant hortor si qui post me in his carminibus restituendis versabuntur. maxima vero discrepantia codicum A et B cernitur inde a v. 513, unde breviori et (me iudice) elegantiori exitu carmen concluditur in B quem infra posui.

- ἂν σὲ λυπήσουν οἱ ἄνθρωποι, ἂν σὲ καταφρονήσουν,
 515 αὐτίκα μὴ παροξυνθῇς μηδὲ κακοτρόπησῃς·
 ὡς * ἔστερὸς καὶ φρόνιμος μᾶλλον ὑπόμένε το,
 κ' εἰπὲ πρὸς τὴν καρδίαν σου καὶ πρὸς τὸν λογισμόν σου
 „ἐγὼ τὸν θεὸν καταφρονῶ κ' ἐκείνον παρορίζω,
 καὶ παρακούω τοὺς λόγους τοῦ κ' οὐ ποιῶ τὸ θέλημά του,
 520 κ' ἐκείνος ἀναμένει με κι ἀνέχεται με τόσον.“
 κι ἂν ἐλυπήθῃς τίποτα κι ἂν ἐκατεφρονήθῃς,
 δέξου το καὶ ὡς φρόνιμος κείνον μὴ ἀγανακτήσῃς.
 ἤθελα κι ἄλλα περισσὰ νὰ σὲ γράψω, παιδὶν μου,
 ἀλλ' ὁ καιρὸς οὐκ ἀπαιτεῖ, τὰ πράγματ' ἐμποδίζουν,
 525 τὰ πλήθῃ δὲ τῶν συμφορῶν καὶ τῶν πολλῶν ὀδύνων
 ἄπρακτον καὶ ἀνέργητον τὸν λογισμόν μου ἐπῆραν,

668 εἰ δὲ καὶ 671 πάντα βοηθᾶ σε θέλει: quod me certa ratione correxisse non spondeo.

EXITUS COD. B 516 possis στερὸς vel σταθερὸς 522 καὶ ἐκείνον ὡς φρόνιμος καὶ μὴ ἀγ. 523 ἤθελα δὲ dignus qui conferatur similis exitus codicis Parisini, p. 16 libri Maurophrydei

κι ὥσπερ χαλάζιν ἄμπελον ὅλην τὴν κατακρούει,
τσακίζει καὶ τὰ κλήματα, ρίπτει καὶ τὸν καρπὸν της,
οὕτως ἐμὲν οἱ λογισμοὶ συχνολιθοβολοῦσιν.

530 παρέλυσαν τοὺς λογισμοὺς, ἐζάλισαν τὰς φρένας.
λοιπὸν ἃς στήσω τὴν γραφήν, ἃς παύσω καὶ τοὺς λόγους,
τὸ γὰρ πολὺν κ' ὑπέρμετρον πολλάκις ἔχει βάρος
καὶ τοὺς ἀναγινώσκοντας εἰς ἀδικίαν σεβάζει·

ἐπεὶ γὰρ λόγων εἰς ἀρχὴν, εἰς φρόνεσιν, ὥς οἶδα,
535 ἀρκοῦν σε τὰ σὲ ἔγραψα, μόνον νὰ τὰ προσέξης.
καὶ πρὸς τὸν νοῦν τοῦ γράμματος τὸν νοῦν σου θές, παι-
δὶν μου,

κι ἂν τὸ προσέξης, οἶδά το καὶ καθαρῶς ἐλπίζω
εἰς τὸν Χριστὸν (τὸν πάγχρηστον), καλὸν οὐ μὴ σὲ λείψῃ.

527 κατακρούσιν cod.

538 τὸν πάγχρηστον addidi.

ΘΡΗΝΟΣ ΠΕΡΙ ΤΑΜΥΡΛΑΓΓΟΥ.

- Πῶς νὰ εἰπῶ την ἀπ' ἀρχὴν, τί νὰ τὴν ὀνομάσω
 τὴν συμφορὰν τὴν ὄδικον ἐκείνην τῆς Ἑῷας;
 καὶ πῶς νὰ διηγῆσωμαι, διὰ γραφῆς μου λέγω,
 τὴν εἶδασιν οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἔπαθόν 'ς τὸ δέμας
 5 παρὰ Σκυθῶν (τῶν) χαλεπῶν; ἀπήραν τὸν πατέραν.
 ἀπορεῖ γάρ μου ὁ λόγισμός, συγχέεται κ' ὁ νοῦς μου,
 ὅταν εἰσλάβω κατὰ νοῦν ἐκείνην τὴν ἡμέραν.
 διὰ δὲ τοῦ θεοῦ θαύματος, τῆς παναγίας λέγω,
 κινουμαι διηγῆσασθαι τὴν χάριν τῆς πανάγνου·
 10 πῶς δι' αὐτῆς ἐρρύσθημεν τῆς θλίψεως ἐκείνης.
 τοῦ Μανοῦλ κρατήσαντος κυροῦ Παλαιολόγου
 τὰ τῶν Ῥωμαίων δηλαδὴ σκῆπτρα τῆς βασιλείας,
 ἔσχυσεν τότε κατ' αὐτὸν ἀπόγονος τῆς Ἄγαρ,
 Πατριαζίτης τοῦνομα, μέγалаυχος ἐν λόγοις,
 15 καὶ κατενέκλεισεν αὐτὸν ἐντὸς τῆς νέας Ῥώμης·
 τὰ πέριξ δὲ τῆς πόλεως χώρας τε τῶν Ῥωμαίων
 ἐκ βάθρων γὰρ ἐξέτιλεν καὶ μετεκίνησέν τας,

Edidi carminis fragmentum in sylloge priore e codice 2914 bibliothecae Parisinae, anno 1443 pessime scripto a scriba negligentissimo, cum eius mentio antea facta esset a Ducangio in Add. p. 150 (s. v. πα-pούντων, cf. v. 45), et a Corae Ἀτ. II πρόλ. 57, et a Gidelio Étude p. 367. De verbis graecis emendandis bene meruerunt Bickel et Bursianus Coestlinus.

1 τὴν ἀπαρχὴν quod corr. in ed. 2 τί cod., τὸ Gidel p. 367 2 ἐκεί-
 νην cod., ἐκείνης Gid. κῶος Gid. in libro legi per negligentiam refert
 quod Κωνσταντινουπόλεως interpretatur: sed v. 25 3 νὰ cod., γὰρ Gid.
 p. 367 διηγῆσωμαι 4 εἰς δέμας Gid. p. 367, cum cod. habeat εἰς τὸ
 5 τῶν addidi πατ cum sigla quod Gid. suadente πατέραν interpretatus
 sum ἀπήρων Gid. falso p. 367 6 μου om Gid. p. 367 7 Ἦς λάβω
 8 διὰ δὲ τὸν ὀθνίου 9 Κηνοῦμε διηγῆσασθε 10 ἐκύνης 13 Εἰσχυσεν
 ἀπόγονον 15 κατεπέκλεισεν 17 μετεκτητο (sive μετεκοίτο) αὐτας

φθεγγόμενος λογίστρια ἐχρήτ' ἀράς μεγάλας
 „μετὰ τὸ λάβειν τουγαροῦν ἔμην τὴν πόλιν ταύτην,
 20 ἔξολοθρεύσω πρότερόν τὰ τέιχη τῆς Στερέας,
 καὶ τὸν ναὸν ἐξέρψομαι (ἔως) εἰς τὸ κοσμίδην,
 καὶ τὴν Σοφίαν αὐθὺς δὲ μασιγίην νὰ τὴν ποίσω·
 /τὴν νεολοσίαν δὲ λοιπὸν τριάκοντά τ' ἐκάτω
 ἐς μίον αὐθὺς θύσωμε, Μοῦσῃ τοῦ προφῆτου·
 25 οὐ μόνον δὲ, τῆς Δύσεως, ἀλλ' αὐθὺς καὶ Ἑώας.
 τοὺς δὲ ἄνῳ τῶν τριάκοντα θήσω αὐτοὺς μαχαίρα·
 χ τοὺς ἔλεγον γάρ, πρὸς τὸν θεὸν ἢ τὸν Μεσσίαν ἔχουν
 πρὸς ὃν αὐτοὶ ἐλπίζουσιν, Χριστὸν ὁμολογοῦντες·
 καὶ ἀπαλείψω ἐκ τῆς γῆς τὸ ὄνομα Ῥωμᾶϊων.“
 30 μετὰ δὲ τὴν παρέλευσίν τριῶν ἐτῶν καὶ πλέον
 ἀπέπλευσεν ὁ βασιλεὺς ἀναχωρῶν ἐκεῖθεν
 τοῦ σκέψασθαι περὶ αὐτοῦ πῶς καὶ τί δεῖ νὰ πράξη·
 τὴν βασιλίδα αὐθὺς δὲ ἀσφάλτωσεν /τῇ πίστει
 ἀλλὰ τῇ πίστει τότ' ἔταρον ὡς Ἀβραὰμ ἐκεῖνος.
 35 ἔσῳθεν δὲ κατέλιπεν τὸν ἀδελφίδου βασιλέαν.
 ἡ δὲ γε βασιλεῦσα κλαυθμοῦ ἐπλήρωτό τε,
 ἀγυιαῖς δ' ἐκείντο νεκροὶ ἐκ τοῦ λιμοῦ ῥηθέντες.
 αὐτοὺς γὰρ ἦσαν ἐν αὐταῖς καὶ οἰκοὶ τε καὶ τύμβοι.
 ὁ πανδηκτῆρων οὖν θεὸς ὁ βλέπων πάντα ταῦτα,
 40 ἐπέβλεψεν ἐξ οὐρανοῦ, τὴν ἀμπελον ὡς εἶδεν,
 πέμπει στρατιάρχην γίγαντα, τὸ ὄνομα Ἑμύρης,
 ἐκ τῆς Περσίας δὲ περσεὺς, ἀνδρῆς ἐν πολέμοις.
 ἐσύναρπεν οὖν πόλεμον μετὰ τοῦ Παγιαζήτη.

18 ἦρα μὲ μίνας μεγάλας: pro quo cum antea audacius posuissent
 ἐφώνησε μέγας, nunc placuit leniore aliquanto medela uti. casum
 quartum χρῆσθαι verbo iunxit poetaster infra v. 59. 21 λαὸν ἐξερψόμε
 εἰς τὸ κοσμίον em Coraes Ἀτ. II 239 ubi v. 20. 21. 22 utitur ναὸν
 coni. Coraes 24 θύσωμε 25 τῆς Ἑώας 26 θήσω 27 ἐλεγον
 fortasse fuisse suspicatur Coestlinus ἑσάϊαν: pro quo cum ego audacius
 ὁποῖον dedissem in ed. 1, ἑσάϊαν Coestlinus Μεσσίαν Bicelas coniecerunt,
 e quibus cum Coestlini inventum per se satis speciosum esset, tamen Bi-
 celae coniecturam praetuli quippe quae simplicitate commendaretur
 30 καὶ χπλέον 31 ἀνὰ χορόν quod certatim emendarunt Balettas Bi-
 celas Coestlinus Bursianus 32 δ' αὐθὺς δὲ ἄς φάλτωσεν οἱ πίσγ: Coest-
 lino obsecutus sum τῇ πίστει scribendo 37 ἀγυιαῖς δ' 38 αὐτοῦ
 scrīpsi: αὐτοὶ ἑαυτῆς καὶ νίκαις (sive νίκης) τὲ καὶ τύμβοι: em Coestlinus
 possis καὶ ἔνοικοι καὶ τύμβοι 39 ταῦτα scrīpsi: ὡπα 40 τὴν ἀμπελον
 ecclesiam vocat 42 ἀνδρῆς non correxeram in procedosi 43—45
 habet Ducangius Add. p. 150 43 ὁμοῦ μετὰ

αὐτίκα ἤρπαξεν αὐτὸς ὁ ἥρως Ταμύρλαγγος,·
 45 καὶ ἐκ τοῦ πῦργωνος αὐτὸν παῖτον εἰς τὸν παπποῦν του·
 σκορπιζει τὸ φυσάτον/ξτου, φεύγουν κ' υἱοὶ του πέντε.
 ὁ Ταμύρλανης ἤπλωσεν εἰς ὄλον του τὸν τόπον,
 καὶ δὴ λοιπὸν λεηλατεῖ. σφάττει καὶ θανατόνεϊ.
 ἐξόχως τοὺς μόνᾳζόντας καὶ ἱερόμοναχους
 50 τοὺς μὲν εἰς σούβλας ἔβαλεν καὶ ἐκατέκασέν τους,
 αἱ δὲ διάμπᾶς ἔκπῃσαν αἱ κεφαλαὶ γερόντων.
 ἄλλοι κατεδικάζοντο ἀνθρακας ἐς γαστέρα,
 εἰς δὲ τὸ περιστέρνιον μετ' ἐλαίων ζεόντων.
 οἱ μὲν δεθέντες (ὀπισθεν) καὶ κεφαλὴν πρὸς πόδας,
 55 καὶ κάτω φέρειν κύλικα ἠνάγκαζον αὐτίκα
 καὶ στάκτην εἰς τὸ πρὸσωπον ἐθέτασιν Ζεοῦσαν.
 τὰς μοναστρίας δὲ λοιπὸν ἐμίαιναν ἐξόχως,
 καὶ ὡς παρθένας δὲ αὐτὰς ἐμίαινον δονοῦντες,
 καὶ ἀποφτερῶθεν αὐτὰς ἀνδρόγυνως ἐχρωντο.
 60 ἐτῶν ἑξηκοντα ληπὸν ὑπάρχοντες καὶ πλέον
 καὶ τέκνα ἐνιαυσία δύο μηνῶν καὶ τριῶν
 ἐξέβγαλον, ἐχώριζον, ρίχτον αὐτὰ πρὸς γαίαν·
 ἐπέσφιγγον αὐτοχείρῃ τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας,
 τὸ ἔμβρυον ἐφόνευον κ' ἔτικτον ἀνημέρως,
 65 καὶ τὴν τεκοῦσαν ἔτυπτον οὐδὲ δραμεῖν καὶ τρέχειν.
 τοὺς ἀνδρας δὲ τοὺς θέλοντας ἀκολουθήσαι τάχα
 διὰ τὸ ῥῆμα τοῦ θεοῦ ἔχοντες σάρκα μίαν
 ἀνιλέως τοὺς ἔτυπτον (οἱ βάρβαροι) μαχαίρα,
 ἄλλον δὲ ἐπενόησαν αἰσχροὺς μεμιασμένους·

44. 45 citat Coraes "Ατ. II 112 44 αὐτός: corr. Coraes ἔγρος:
 ἥρως vel ἄγριος fuisse suspicatur Bicelas 45 πάτον παπούντου
 46 του addidi καὶ οἱ τὸν πέντε: em Coestlinus (κ' ἡτῶνται πάντες
 Bicelas) 48 ἡ ληπὸν 50 εἰς οὐβλας 51 ἔκπῃσαν suspicatur
 Coestlinus 52 ὅλοι (quod recepi in proecdosi) ἐν pro ἐς 53 εἰ
 δὲ μηδιαλῶν 54 διεθέντες ὀπισθεν addidi 55 κατοφερὲ κυλίπ
 τε: em Gidel 56 ἐθέτασιν 58 αὐτὸν ἡμεῖον εἰδόνουντε: pro quo
 cum in proecdosi ut tandem aliquid darem ἢ φονεύσαν dediassem,
 Coestlinus ἢ ἐδόνουν cunctanter (conl. latina loquendi ratione qua
 'lectum quater' dicimus), Bursianus ἐμίαινον βινούντες. nunc vero
 genuinam scripturam me invenisse confido. 59 ἀνδρόγυνος em Bur
 sianus ἐχρόντω 60 αὐτοὶ add liber ante ὑπάρχοντες 61 τριῶν
 64 καὶ ἔτικτον defendit Bursianus qui idem ἀμέσως praeter necessita
 tem ἀνιμέρος 67. 68 continua scriptura διατορήμα του θεοῦ ἔχοντες
 σάρκα καμίαν ἀνιλέως τοὺς ἔτυπτον μαχέρα. 66 ἀκολουθε: διακω
 λῶσαι suasit Coestlinus 67 σάρκα καμίαν: em Bicelas 68 οἱ βάρ
 βαροι addidi 69. 70 ἄλλον ἐπινοῇ ἔνσαν ἐς χρόν μεμιασ μένον

- 70 τὰς συζυγίας τῶν ἀνδρῶν ἐμῆινον ἐνώπιον,
οὐ μόνον δὲ τῶν κοσμικῶν, ἀλλὰ καὶ ἱερέων·
τὰ τέκνα τῶν ἐμῆινον, ἄρρενα τε καὶ θήλεα,
αὐτοὶ δεμένοι ἔκειντο τὰς χέρας καὶ τοὺς πόδας,
καὶ βλέποντες πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν συμφορὰν τὴν τόσῃν,
75 ἐκ τοῦ συχνοῦ μῖδσματος ἐξέψυχον αὐτικά.
ἓνας γὰρ ἐδιέβαιναν καὶ ἔρχετον ὁ ἄλλος,
ἕως ἂν ἐπληρώθησαν τριάκοντα καὶ πλεόν.
τοὺς ἄρχοντας ἐπότηζον χολὴν τε καὶ κοπρίαν,
ἐκρέμαζον ἄνω ποδι, ἀχύρῳ τοὺς καπνίζου.
80 καὶ τί γὰρ λέγω τὰ πολλὰ καὶ τί παραπλάτυνω
τῆς συγγραφῆς μου τὸν κορμὸν καὶ τὴν ἀκολουθίαν;
δάκρυα δὲ ἐκ συμφορᾶς ποταμηδὸν ἐκρέουν,
ῥευματηδὸν ἐξήρχοντο ἔξ ὀφθαλμῶν ἀνθρώπων·
οἱ νέοι χύνουν πρὸς τὴν γῆν ῥεύματα οἱ καϊμένοι
85 ἐξάγγωνα δεμένοι τε καὶ χεροκόπημένοι.
καὶ ἄλλα πλεόν τοιγαροῦν οἳ ἀθέοι ἐποιοῦν·
καὶ ταῦτ' ἀπέκει ἔστωσαν τὰ παρ' αὐτῶν πραχθέντα,
καὶ τοῦ μεγίστου θαύματος διηγεῖσθαι εἴμ' (ἐτοῖμος).
πῶς εἶδον πρὸ (τῶν) ὀφθαλμῶν τὰ τέκνα δὲ τῆς Ἄγαρ,
90 αὐτὴν τὴν ὁδηγητρίαν — κ' ἦτον ἐντὸς τῆς πόλης —,
αὐτὸ τὸ σχῆμα ἔβλεπον ἔμπροσθεν τοῦ αὐθέντου,
καὶ κατειργάσατον αὐτὸν ἐκείνου τοῦ πολέμου,
καὶ ἐπαρέδωκεν αὐτὸν εἰς χέρας τοῦ ἐχθροῦ του,
καὶ πάντελώς ἐζήλωσεν ἐχθρῶν ἄλυσιν πᾶσαν.
95 ἡ μαρτυρία δὲ ἐχθρῶν πιστότεροι ὑπάρχουν,
ὥς ἔφησεν ἀπὸ στόλος καὶ ἱεροπροφήτης

τασχιτήας τῶν ἀνδρῶν ἐμῆινον ἐνοπιον 74 τὴν τόσῃν συμφορὰν 76 ἓνας
ser BiceLas, ἕως liber (τέως Bursianus) ἄλος 77 ἕως scripsi, poteram
etiam ὅπως: ὅσοι proeccedois, ὅσως ἂν ἐπλυροθουσα liber 78 ἐποτιζον
κόων: ubi χολὴν a BiceLa sumpsi 79 ἀνοποδοὶ ἀχροντοῦς: ἀχύρῳ τοὺς
ipse post editum carmen inveneram, cum Coestlinus et Bursianus ita scri-
bendum esse videre 80 παραπλετώνω: pro quo παραπλεθύνω proponere
Gid. 81 εἰρμόν BiceLas 84 τρία verba οἱ νέοι χύνουν in libro praeno
πῖ
evanuerunt 85 εἰσαγγελήσθαι καὶ μενὶ καὶ χέρο κοπιμί: ea quam supra dedi
scriptura quamquam audacior probabiliorem vix inveniri posse confido.
de καϊμένοι pro δεμένοι ipse cogitavi 86 πλοῖον 87 καὶ ταῦτα πέετοσαν
λοιπὸν τὰ παρ' αὐτὸν πραχθέντα 88 ἡμεῖς ἐτοῖμος addidi 89 τῶν addidi
(οἶδον πρὸ ὀφθαλμῶν) 95 ἡ πάρχουν 96 καὶ ιερνιφέας: pro quo
ιεροπροφήτης BiceLa suadente scripsi.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΓΕΩΡΓΙΛΛΑ

ΤΟ ΘΑΝΑΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΡΟΔΟΥ.

ΑΥΓΗ' ΜΗΝΙ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ.

- Χιλιοστῷ τῷ ἔτει τε τετρακοσιοστῷ τε
σὺν ἄλλοις ἐνενήκοντα καὶ ὀκτὼ πληρεστάτοις
θνήσκει καὶ μόρος ἐκ θεοῦ καὶ παιδείσεως ἢ ἐκ τούτου,
θανατικὸν ἐπέσωσεν εἰς τὸ νησὶν τῆς Ῥόδου,
5 καὶ ἤρχισεν ἀπὸ μηνὸς αὐτοῦ τοῦ ὀκτωβρίου
κ' ἐκράτει μῆνας εἴκοσι ἢ λοίμῃ τοῦ θανάτου,
κυριαρχοῦντος τοιγαροῦν τοῦ μεγαλομαστοροῦντος
φρᾶ Πέτρου τε δὲ Ἀββουσῶν, ἔτι καὶ καρδινάλου
δὲ Σάντου Ἀνδρειάνου τε καὶ ὁ αὐτὸς φρᾶ Τζόρτζης.
10 καθέδρας ἀποστολικῆς τῆς μητροπόλεως Ῥόδου
ἦτον ὁ ἀγιώτατος ὁ σοφὸς Μητροφάνης
ἀρχιερεὺς πανάρετος, καλὸς μητροπολίτης·
ἐν τῷδε τῷ θανατικῷ καὶ αὐτὸς ἀπεβίω.
ἀλλὰ γε καὶ τὸ ποίημα καὶ ὅσα διὰ στίχου
15 ἐγράφησαν, βαβαὶ παπαὶ, διὰ τὸ θανατικὸν τῆς Ῥόδου,
Ἐμμανουὴλ ὁ γράψας ἦν, ἀκμὴ καὶ ὁ ποιήσας,
Γεωργιλλάς ἀκούεται, Λειμενίτης τ' ἐπὶ κλινῇ.
Ἄρχοντες πλούσιοι καὶ πτωχοὶ, μικροὶ τε καὶ μεγάλοι,
κι ἐσεῖς, αὐθένταις φρέριδες, ὅπου ὄσθε τὸ κεφάλι,
20 τί ἦτον ἐτοῦτο τὸ κακὸν τὸ μέγα καὶ μυστήριον

Edidi in sylloge priore e codice Parisino 2909.

3 θνήσκει, λέξεις εὐρισκομένη εἰς τὸν Σουΐδαν, Cor. Ἀτ. II p. 388; λέξεις ἀναγκαῖα εἰς τὴν γλῶσσαν, διὰ τὰ ἐρμηνεύωμεν τὸ mortalité τῶν Γάλλων, *id. ib.* p. 158. μῶρος cod. 6 καὶ κράτη 15 παπαὶ pro dittographia habet Bursianus 17 ἀκούετε 18. 19 Duc. p. 1703 19 ὁποῦσθαι τὸ κεφάλι 20 Τῆτον

- καὶ τὸ πικρὸν θανατικὸν, τὸ φοβερὸν κριτήριον;
 ὁποῦ ἴλεε κ' ἡῦρε τὴν πτωχὴν τὴν Ῥόδον τὴν μισκίνα,
 καὶ ἔφα τοὺς ἀνθρώπους τῆς μὲ λοιμασμένην πείνα,
 καὶ θέρισε τὸν ἴσκοπον καὶ ἔκοψε τοὺς παπάδες,
 25 διακόνους καὶ κλησιαστικοὺς καὶ τοὺς ἑαγορευτάδες,
 καὶ πίκρανε τοὺς γέροντας καὶ ἔθλιπεν ταῖς μαννάδες,
 ταῖς κόραις ταῖς ἀνέγλυταις καὶ ταῖς οἰκοκυράδες,
 καὶ ἔξευσε τ' ἀνδρόγυνα κι ὀρφάνευσε παιδάκια,
 καὶ ᾤκνεν τα ν' ἀναθραφοῦν εἰς πικριαῖς καὶ φαρμάκια.
 30 ἄλλοι, καὶ τί ἦτον τὸ κακὸ, Χριστὲ, ἡ ἁμαρτία;
 νὰ τὸν κι αὐτὸ γραμμένον εἰς τῆς τύχης τὰ χαρτία;
 ἢ νὰ νεν ἄφτὰ κρίματα τὰ ἔχει ἡ ἀθλία,
 καὶ δέρνηεις καὶ παιδεύεις τὴν μὲ θανάτου αἰτία;
 κλαύσατε, ὅσοι Χριστιανοὶ βρίσκεσθε βαπτισμένοι,
 35 τὴν Ῥόδον τὴν ἑξακουστὴν εἰς τότε παιδεμένη·
 θρηνήσετε καὶ πῆτέ τῆς ὀκάτι καταλόγι
 κι ἀνθιβολὴν πολὺθλιβον ν' ὁμοιάζῃ μυρολόγι
 ἀλλοίμονον, Ῥοδίταις μου, καλὰ παλληκαράκια,
 καὶ ξένοι ὅσοι ἐχάθητε, Ῥωμαῖοι καὶ Φραγκάκια
 40 τὸ τί ἔπαθεν ἡ νειότη σας κι αὐτὴ ἡ ἐλικιά σας,
 τὴν θνήσιν τὴν ἐπάθετε καὶ τὴν παραλυσιάν σας,
 καὶ τ' ἀκριβά σας τὰ κορμιὰ ἔς τὰ τράνα τὰ φορτόνουν,
 εἰς κάμπους ἔξω σκοτεινὰ, ἐκεῖσε νὰ τὰ χώνουν·
 δίχα μεγάλαις ψαλμουδιαῖς, διχῶς ἀλληλουϊάρια
 45 νὰ ῥχουνται νὰ τὰ βάλλουσιν ἐπάνω ἔς τὰ μουλάρια,
 οἱ μανιόρδοι μὲ χαραῖς τὰ σώματα νὰ παίρνουν,
 καὶ ἄλλοι νὰ τὰ θάπτουσιν καὶ κείνοι νὰ διαγέρνουν.
 ὦ κρίμαν ὁποῦ γίνετο, βαβαί, τίς μὴ θρηνήσῃ
 εἰς τέτοιαν χώραν εὐμορφὴν νὰ ἔλθῃ τέτοια θνήσῃ;
 50 καὶ νὰ ἔχα δάκρυ· ὁ ταπεινὸς, νὰ ἔκλαυσε, νὰ θρηνήθῃν,
 ὅσον μὲ σύρνει ὄρεξις καὶ νοῦς ὅσον μὲ πείθει·

23 λίμασμένην 24 Duc. p. 1173 24. 25 Duc. p. 392; Cor. p. 128
 25 Duc. Add. p. 143 26. 27 Duc. p. 861, 1031; Add. p. 17 27 Cor.
 p. 47 28. 29 Cor. p. 262 30 Cor. p. 29; τήτων cod. 31 γραμ-
 μένοντις εἰς 32 αὐτὰ 34 ἀρύσκεσθαι, em Bice' 35 non apparet
 utrum in cod. τότε an τότε legatur, sed fort. traestiterit 36. 37
 Duc. p. 34; Cor. p. 182 38. 39 Duc. p. 1085; Cor. p. 34 43 ἐκεῖσε
 44 Duc. p. 54 44. 45. 46 Duc. p. 945 46. 47 Duc. Add. p. 126;
 Cor. p. 107 50 δάκρυα

Carmina m. a. graeca, ed. Wagner.

ἄμμε θωρῶ κι ἐφύρθηκα κι ἔξαιστικὸς ἐρίνην,
 ὡς διὰ νὰ ᾄδουν τὰ μάτια μου τέτοιαν πικρὰν ὀδύνην,
 καὶ θλίβουν τὴν καρδοῦλά μου, πολλὰ πικρὰ τὴν καίγουν,
 55 ἄλλ' ὅμως τὰ χειλούρια μου τὰ πικραμέν' ἄς λέγουν·
 ποῦ 'νεν ἡ σάρκες ἡ λευκαῖς καὶ ἡ εὐμορφοσύναις,
 ἡ φαντασίαις ἡ πολλαῖς κ' ἡ γαλανταροσύναις,
 τὰ ῥοῦχά σας τὰ ἔκλαμπρα, σατία καὶ βελουῶδα,
 κι αὐτά σας τὰ γαλαντικά, τὰ 'πάνω σας ὁποῦ 'δα,
 60 σπαθιά σας καὶ μπουνιᾶλα σας καὶ τζίντους χρυσωμένους;
 ἐδᾶ, θωρῶ τὸν θάνατον κ' ἔχει σας κερδεμένους.
 κλαῖν σας ἡ ῥύμαις ἄμετρα καὶ τὰ στενὰ θρηνοῦσι.
 καὶ χάσκουσι κι ἀκαρτεροῦν τάχα νὰ σᾶς ἰδοῦσι
 ἡ κόραις ὅπου γλύσσασι ἡ ἀγαπητικαῖς σας,
 65 οἱ συγγενεῖς καὶ γείτονες κι αὐταῖς ἡ ἰδικαῖς σας·
 'τὰ παραθύρι' ἐκλείσθησαν κ' ἡ πόρταις ἐκτίστῃκαν·
 κ' ἡ λυγεραῖς ἐχάθησαν κ' οἱ νέοι ἐποντιαστῃκαν.
 ἐχορταριάσαν τὰ στενὰ κ' ἡ στράταις ἀσχημῆσαν
 καὶ ἀφτὴν θνησιν τὴν κακὴν τὰ σπήτια ἐβρωμῆσαν·
 70 τόσον καιρὸν νὰ 'βρίσκονται κλεισμένα βουλλωμένα,
 κι ἀπ' ὀρισμὸν τῆς σανιτῆς νὰ 'νεν διαυθεντεμένα,
 ὅμως ἐκεῖνοι ἐδιάβησαν ὁποῦ τὰ ἐμετέχαν,
 κ' ἐχάσασι τ' ἐλπίζασιν, καὶ κεῖνα τὰ παντέχαν,
 καὶ παρεχώρησεν ὁ θεὸς κι ἐπάρασιν τα ἄλλοι·
 75 ἄμμη θαρρῶ εἰς τὸν Χριστὸν νὰ τοὺς ἐδώσῃ πάλι
 τὴν βασιλείαν οὐρανῶν καὶ κάλλη παραδείσου,
 καὶ τὴν αἰώνιον ζωὴν νὰ τὴν κληρονομήσουν
 ἄμμε νὰ ζῆτε, ἄρχοντες ἐσεῖς ὁποῦ κι ἂν πάτε,
 τοῦτο τὸ μέγα τὸ κακὸ μὴδὲν τὸ λησμονᾶτε.
 80 ἐμὲ τὸ θαῦμα σφάζει με, τὰ μέλη μου χαλοῦσι,
 κ' ἐκόντανεν ἡ γλῶσσά μου, τὰ χεῖλη μου σιγοῦσι,
 διατὶ ἄπτει ἡ καρδοῦλά μου σὰν μιὰ φλόγα μεγάλῃ.
 κι ἀπὸ τὸν θρῆνον τὸν πολὺν ἔχασα τὸ κεφάλι,

54 Due. p. 593 55 πικραμένα 56 ποῦ ἔνεν 56. 57 Due. p. 233; Add. p. 46 57 γαλανταροσύνης 58 Due. p. 187, 1337
 58. 59 Due. p. 235 59 ὁποῦδα cod., quod idem valet atque ὁποῦ εἶδα
 60 Due. p. 1571 62 Cor. p. 321 62. 63 Due. p. 1740 κλαῖ cod.,
 quod emendavi 68. 69 Cor. p. 388 69 Due. p. 230 70 Due. p. 219
 70. 71 Due. Add. p. 168 73 Cor. p. 52: καὶ χάσασι τὰ 81 καὶ κόν-
 τανεν .. σιγοῦσι 83 Due. p. 1723. πολλῇ

- καὶ θάμπηναν τὰ μάτια μου ἀπὸ τὸ 'πὲ καὶ κλάψε.
 85 ἄλλοι, Χριστέ μου, νὰ λαλῶ τὸν θάνατόν σου, πάψε.
 πλάστη μ', διατί ὠργίσθηκες τὴν 'Ρόδον τὴν μισκῆναν;
 γιὰ στρέψε τὴν ἀπόφασιν καὶ τὰ πικρά σου κεῖνα,
 κι ἄς ἔλθῃ τὸ συμπάθιον σου, τὸ ἔλεος σου ἄς φτάσῃ
 κι ὡς πότε Χάρου τὸ σπαθὶν τὸ αἷμα διὰ νὰ στάσῃ;
 90 Ὡ οὐρανὲ κατὰστερε, ἦλιε καὶ φεγγάρι,
 ὄρη, βουνὰ καὶ θάλασσα, γῆ τῆς 'Ρόδου, τὰ ὄρη,
 κλαύσατε καὶ θρηνήσετε ταῖς ἄτυχαις ταῖς κόραις,
 ποῦ ἦσαν, λέγω, ἑξακουσταῖς 'ς τοῦ κόσμου ὅλου ταῖς χώραις.
 ἐγὼ ἂν θελήσω διὰ νὰ εἰπῶ ταῖς εὐμορφιαῖς καὶ κάλλη
 95 αἷς εἶχαν ἡ 'Ροδίτισσαις (καὶ τίς νὰ τ' ἀθιβάλλῃ)
 μὰ τὴν ἀλήθειαν, λέγω σας, ὅσα κι ἂν ταῖς 'παινέσω,
 νὰ ταῖς σηκώσω ἀφτὴν γῆν, 'ς τὰ ὕψη νὰ ταῖς θέσω,
 τόσον καὶ πλεᾶ καὶ πλεότερα νὰ μὲ ὑπερνικήσουν.
 ἀμμὲ τὰ χεῖλουράκια μου τώρα ἄς ταῖς φουμίσουν.
 100 ἡ κόραις ὅπου εἶπαμεν, τῆς 'Ρόδου ἡ κουρτέσαις,
 μιὰν εἶχασιν τὴν φορεσιὰν, Φράγκισσαις καὶ 'Ρωμέσαις.
 ἄσπραις ἦσαν 'ς τὸ πρόσωπον καὶ κρύαις 'ς τὸ τραχήλι,
 ἰτὰ μῆλὰ τοῦ προσώπου των κόκκινα καὶ τὰ χεῖλη,
 'φρύδια ξενοχάραγα, ὠραιότικὰ ματάκια,
 105 καὶ στήθη ὥσπερ μάρμαρα λευκὰ, βυζιὰ κανάκια,
 ὄχρὰ σεμιδαλόμνωσταις, νόστιμαις ἀσπρουλάταις,
 καὶ καλομορφοτήπαις, ἀγγελομισειδάταις.
 καὶ τὰ μαλλιά χρυσαφωτὰ ἴσα ταῖς ἡλικιαῖς των
 ἄλλαις νὰ τὰ 'χουν ἄπλωμα κι ἄλλαις εἰς πλέξουδέξ' των.
 110 τὰ δὲ μαλλιά ποῦ κρέμονται καὶ τίς νὰ τὰ συγγράφῃ;
 ἀνάκατα μὲ τὰ μαλλιά νὰ 'χουν βρύλλαις χρυσάφι.
 ἀμμὲ, ὅσα πλεξουδιάζουνταν μὲ τὸ μαργαριτάρι
 καὶ σκούφιαν ἄλλως δικτυωτὴν μὲ τὸ πολὺν λογάρι,
 κυπαρισσοβεργόλικαις, ἄψεγαις κόραις ἦσαν,

84 Duc. p. 485; Cor. p. 151 86 Duc. p. 937. πλάστη μου 88 Cor.
 p. 69 89 τοῦ χάρου 93 'ς addidi 97 αὐτὴν τὴν γῆν 97. 98 Duc.
 p. 1695 99 Duc. p. 1741 102 κρύσταλλαις εἰ. Coestlinns εἰς τὸ
 τραχήλι 104 Duc. p. 1041, 1706 104. 105 Duc. Add. p. 143
 105 Duc. p. 569 106. 107 Duc. p. 1004 107 an καλομόρφωτοι πα-
 ρειαῖς? 108 Duc. p. 475, 858, 1767 108. 109 Duc. p. 1180 110. 111
 Cor. p. 86 111 Duc. p. 228 112 Duc. p. 1180 112. 113 Cor.
 p. 110 113 Duc. p. 818, 1400 ἄλλωδικτιοτὴν . . πολλὴν 114 Duc.
 p. 189

- 115 νεράδες ἢ ἀγγέλισσαις καὶ πλεὺν ἐξεφυσίσαν,
 τὸ σείσμα καὶ τὸ λύγισμα καὶ τ' ἀνανδράνισμαν των,
 τὸ κλίμα τοῦ τραχήλου των καὶ τὸ ὑπολύγισμάν των.
 καὶ ποιά νὰ βρέθηκε ψυχὴ ἀφτὴν ἀνδρικήαν φύσιν
 θεωρῶντα τέτοιαις εὐμορφιαῖς νὰ μὴ ταῖς ἀγαπήσῃ;
 120 ὅμως ἐγὼ θέλω νὰ πῶ καὶ διὰ τὴν φόρεσίαν,
 ν' ἀφηγηθῶ παρὰ μικρὸν μ' ὅσῃν ἐμπορεῖσθαι.
 ἐνδυμένα ἦσαν τὰ κορμιά τ' ἀγγελικὰ ἐκεῖνα.
 ἀπὸ πανάκια τῆς Φραγκίας, ἀπὸ τὰ πλέα τῆς φῖνα,
 μοῖραν ἅπ' αὐταῖς νὰ φοροῦν βελούδα τζαμηλότηα
 125 καὶ λιθομαργαρίταρα ν' ἔχουν εἰς μάνικοτια,
 καὶ ἀπάνω 'ς τὰ τραχήλια των. εἰς τὰ τουρνενύματά των
 χρυσὰ νὰ ἔχουν γουρζερια μέχρι καὶ τὰ βυζιά των,
 καὶ ἀπέξω ἢ γουνέλλαις των ἕτερα ν' ἔχουν πάλιν
 νὰ λάμπουν, ν' ἀκτινοβολοῦν τὰ εὐμορφά των κάλλη,
 130 ἀμμέ τ' ἐγκόρφια τὰ χρυσὰ, ποῦ κρέμουνται 'ς τὰ στήθη,
 πολυξοδα, πολύτιμα ἀμμέ ἐμένα πείθει
 ὁ φλόκκος εἰς τὸ κούτελον ὁ λιθοκαμωμένος,
 καὶ ὁ μαλλοπλέκτης 'ς τὴν κορφήν ὁ μαργαριταρένος·
 ἄλλαις νὰ ἔχουσι χρυσαῖς ἄλυσες νὰ φοροῦσιν
 135 χοντραῖς κατὰ τὴν δύναμιν καὶ μπόριαν νὰ κρεμοῦσιν,
 καὶ ἄλλαις ἀργυρόχρυσα ψιλὰ ἀλυσιδάκια,
 νὰ τὰ κρεμοῦσιν ἢ πτωχαῖς καὶ τὰ θηλυκονδάκια,
 καὶ πᾶσα ἓνα φόρεμα ποῦ νὰ 'νε τιμημένον.
 χρειὰ 'νελ' πὸ κάτω ζστὴν ποδιάν τριγύρω νὰ 'ν ῥαμμένο·
 140 βελούσιν ἢ καὶ τζατουνην ἢ καμουχὰ ἀφτὴν Μπίζαν,
 τὸ πλάτος πλεόν πιθαμῆς νὰ 'χῃ τὴν κουρτουμπίζα.
 πρέπει νὰ γράψωμεν κα' αὐτὴν μὲ τ' ἄλλα τὰ γραμμένα,
 τὴν ἄλυσιν τὴν ἀργυρὰν, τῆς μέσης τὴν καδένα.
 ὅλην τὴν μέσῃν ζώνεται καὶ φθάνῃ ἕως κάτω

114. 115 Cor. p. 257 115 ἐξεφυσίσαν 116. 117 Cor. p. 44
 121 ναφυγηθῶ 122 Duc. p. 715 122. 123 Duc. p. 1092; Add. p. 149
 124 Duc. p. 1561 124. 125 Duc. p. 187 125 Duc. p. 813, 872;
 Add. p. 126 125. 126 Duc. p. 1591 126. 127 Duc. p. 262; Cor.
 p. 356 128 ἡγουν ἐλεστών, em Bursianus 130 Duc. p. 61; Add.
 p. 63 130. 131 Duc. p. 720 131 Duc. p. 405 132 Duc. p. 569
 132. 133 Duc. p. 745; Add. p. 193 133 Duc. p. 858, 878 136. 137
 Duc. p. 56, 1271; Add. p. 163 139 ποῦ cod., 'πὸ scripsi ('ν' ἀπὸ
 Bursianus) 140 Duc. p. 187, 564 140. 141 Duc. p. 971, 1564
 142. 143 Duc. p. 535 144. 145 Duc. p. 549

- 145 καὶ ξετελεύει ἄκρατα ᾿ς τοῦ καληκιοῦ τὸν πάτον·
 δέν καὶ κόμπους δύο τρεῖς τάχα τε νὰ κοντήνῃ
 ἄμμὲ τὸ μῆλον ἐπαινῶ ποῦ κρέμεται εἰς ἐκείνην·
 ἔχει ποῦ στημαρίζεται εἰς τέχνην καὶ εἰς βάρος,
 πενήτηκοντα καὶ ἑκατὸν φλουρία, διακόσια εἰς θάρρος
 150 ἄλλαις ἀκόμι πλεότερα κ' ἄλλαις νὰ μὴ φθάσουν,
 αὐτὰ μισὰ τῶν ἡμισῶν νὰ ἐλθουσιν νᾶ σιάσουν.
 εἶδα καὶ μοῖραν ἀπ' αὐταῖς ποῦ βάλασιν καλήκια,
 τριάντα αἰζίζουσι φλουρία νὰ τα στημάρης δίκια,
 διατ' ἦσαν ὀλοτζάπῳτα χρυσοκλαβαρισμένα,
 155 με λιθομαργαρίταρα τριγύρου στολισμένα.
 τί τὸ λοιπὸν ἐγένετο, σὰν εἶχασιν ἀλλάξῃ
 ταῖς φορεσίαις, ταῖς στολισίαις μὲ ἐρωτίας τάξιν;
 ὡσὰν τὸν ἥλιον λάμπουσι σὰν τὸν ἀποσπερίτην·
 παρὰ τὸ φέγγος φέγγουσιν, παρὰ τὴν Ἀφροδίτην.
 160 καὶ νὰ ταῖς ἐψηκεύουσιν οἱ δοῦλοι καὶ βανίτσαις,
 οἱ ἄνδρες τῶν νὰ πᾶν ἐμπρὸς, ᾿πίσω τῶν ἢ μαννίτσαις,
 νὰ πορπατοῦν, νὰ χαίρουνται με διῶμα καὶ κανάκῃ·
 ἄλλαις εἰς βρύσες εἰς λουτρὸν καὶ εἰς περιβολάκιν·
 νᾶ πᾶν, νὰ ξεφαντόνουσιν πᾶσα ἐορτὴ καὶ σκόλη,
 165 συμφάμηλοι νὰ τρέχουσι μὲ φαγοπότια ὅλοι,
 ἄνδρες γυναῖκες καὶ παιδία οὐχὶ δ' ἄλλην ἡμέρα
 ταῖς ἄλλαις δὲ νὰ κάμνουσιν νύκτα καὶ τὴν ἐσπέραν·
 καὶ νᾶ νυκτοκοπιάζουσι, νὰ κάμνουσιν νὰ διῶχουν,
 διὰ νὰ μὴ ξεπέσουσιν ἀπὸ τὸν βιὸν ἀπῶ ᾿χουν
 170 καὶ τίς ἤξεύρει νὰ μᾶς ᾿πῇ ὅλαις ταῖς τεχνοσύναις,
 τὰ κάμναν τὰ χερᾶκια τῶν καὶ ταῖς εὐμορφοσύναις;
 πλουμάκια καὶ πλατύφυλλα μὲ τέχνην καὶ μὲ πρᾶξιν
 ἐπάνω εἰς ψιλὰ λινὰ λογιαῖς ὀχραῖς μὲ τάξιν,
 νὰ χρυσοκλαβαρίζουσιν μ' ἀσήμιν καὶ χρυσάφιν,
 175 μὲ πᾶσαν τέχνην μουσικὴν ὡσὰν καλοὶ ζωγράφοι,
 παρμπέραις μαξελλάρια κουρτίνας καὶ μαντήλια,

145 κοληκιοῦ cod. 146 Duc. p. 692, 702 148. 149 Duc.
 p. 1448, 1685 152. 153 Duc. p. 549 153 Duc. p. 92, 1448, 1685
 153. 154. 155 Duc. p. 1564 155 Duc. p. 813 160 Duc. p. 1073
 160. 161 Duc. p. 165; Cor. p. 394 161 Duc. p. 861 162 Duc. p. 312,
 569; Cor. p. 160 163 Duc. p. 230, 1151 164 Duc. p. 1017. 164. 165
 Duc. p. 1663 165 Duc. p. 1654, 1655 168. 169 Cor. p. 263 169 ἀπό-
 χουν 171 Duc. p. 1748 172. 173 Duc. p. 1184; Cor. p. 278 173 με-
 τάξιν (soie) Cor. 174 Duc. p. 139 176 Duc. p. 869, 875

- μέ κυδωνιαῖς, τριαντάφυλλα, κλήματα καὶ σταφύλια,
 ἄνθη καὶ ῥόδα καὶ μυρτιαῖς, πασίλογα λουλούδια,
 μέ πόθον νὰ πλουμίζουσιν, μέ χαραῖς καὶ τρατούδια.
- 180 λέγω ἂν ἔτυχε κανεῖς νὰ τὰ καλοσκοπίσῃ
 τ' ἀργόχειρα τὰ κάμνασιν πολλὰ νὰ ἔχεν φουμισῇ.
 Ἐγὼ δὲ πάλιν, ἄρχοντες, καλὰ κ' εἶμαι Ῥοδίτης,
 καὶ ἀκούομαι εἰς τ' ὄνομα, Μανόλης Λειμενίτης,
 καὶ βάλθηκα εἰς τοῦτο ὅδ' αὖ νὰ πῶ καὶ νὰ ρημάρω,
- 185 εἰς τὰ μὲν ἐσυνέβησαν πασάνα νὰ φερμάρω.
 οὐδὲν τὸ καταδέχομαι νὰ γράφω πλαστὰ λόγια,
 καὶ δὲν καιρὸς τῆς καύχησης, ἀμμέ ἔνε μυρολόγια,
 ὅτι καὶ τὰ χειλούρια μου χαλᾶνε πικραμένα.
 ἀπὸ γυναῖκα καὶ παιδιᾶ, ἄλλοι, κρίμα ἔς ἐμένα,
- 190 τρεῖς ἀδελφάδες ὑπανδραῖς, κ' ἡ καθεμιά παιδιὰ
 νὰ ἔχη πέντ' ἔξη καὶ ἑπτὰ μέ τὴν ἀλυπησίαν,
 νὰ ταῖς θερίσῃ τὸ σπαθὶν τοῦ Χάρου, νὰ ταῖς πάρῃ·
 καὶ ἔζησεν ἡ μάνα μας διὰ νὰ δεχθῇ τὰ βάρη.
 αἱ πικραμὸς, αἱ συμφορὰ, πόσο' ναι τὸ κακὸ μου!
- 195 ἀφῆκέ με, τὸν Γεωργιλλάν, καὶ Γεώργι τὸν υἱόν μου·
 καὶ ἔπιον, πίνω καὶ νὰ πῶ ὀλωνῶν ταῖς πικράδες,
 καὶ δυὸ καὶ τρία ὀρφανὰ ὑπὸ κύριν καὶ μαννάδες,
 παιδιὰ ἀπὸ τὰ μέλη μου καὶ ἀφταῖς ἀδελφάδες.
 καὶ κλαίω πῶς ἐτδέχονται μῆνες καὶ ἑβδομάδες,
- 200 τίτοιαις δὲν θέλουν νὰ ἴδουν ἄλλ' οὐδὲ νὰ γευθοῦσιν·
 διότι ὥστε νὰ λικιωθοῦν, πολλὰ νὰ πικρανθοῦσιν.
 ἔνε καλὰ καμῶματα, Χάρο μου, τὰ ἐποῖκες;
 ἔπῃρες τρὺς στύλους τοῦ σπητιοῦ καὶ τὰ παλούκι' ἀφῆκες.
 Χάρε, καὶ ποῦ βρες τὴν ἀξίαν καὶ ἔχεις τόλμην τόσῃν,
- 205 καὶ βλέπω, ἀπ' λόγου σου ἐπέρασαν κὰν πόσοι·
 καὶ σὰν σοῦ βλέπω, ἐσύ τινὰν ποσῶς οὐδὲν φοβάσαι,
 οὐδ' ἄρχοντες ἐντρέπεσαι οὐδὲ πτωχοὺς λυπᾶσαι·
 μὰς ὅλους βλέπω καὶ θωρῶ πῶς μέ τοὺς κοσταρίζεις,
 καὶ ἔμπαῖνεις κ' εἰς τὰ σπήτια των καὶ παίρνεις καὶ θερίζεις.

178 Duc. p. 820, 827 178. 179 Duc. p. 1183; Cor. p. 221 180. 181
 Duc. p. 556; Cor. p. 256 181 Duc. p. 1695 182—187 Cor. p. 171 sq.
 184 Duc. p. 1292 τοῦτονά ναπῶ 184. 185 Duc. p. 160 188. 189
 Duc. p. 1741 190 Duc. p. 635, 1632 194—201 Cor. p. 20 197 ἀπὸ
 200 τίτιες ταῖσδ' ἐνθέλουν 203 Duc. p. 1087 ἐπῃρες ~ 208. 209
 Duc. p. 722 208 μάς, em Bursianus

- 210 πολλοὶ σὲ ζωγραφησασιν καὶ κάθεσαι ἐπάνω —
 ἀμμή ἐγὼ θωρῶντά σε εἶμαι διὰ ν' ἀποθάνω,
 καὶ ἂν σκιαστὸν τρομάσω σε — νὰ 'σαι σὰν τὸν τρομάχην,
 ἐπάνω εἰς τὸν Κέρβερον σατανοδιαβολάρχην,
 πρόσωπον ξενοχάραγον, κορμὶν καὶ ὄντα πρᾶγμα,
 215 μετὰ γυμνὰ τὰ πρᾶτσα σου, νὰ 'πῇ δὲν σώνει γράμμα,
 ταῖς εὐμορφiais καὶ κάλλη σου τὰ ἔχεις βασιλείᾳ σου,
 κρατῶν πασίλογ' ἄρματα καὶ μὲ τὰ δρέπανά σου.
- * * * * *
- νὰ μὴ σὲ καταβάλλουσι, διατ' εἶσαι μέγα πρᾶγμα,
 220 διατ' εἶσαι δυνατόν θηρίδ' ἄρματα, καὶ τὸ λεοντάρι
 κι' οὐδὲν σοῦ σφάζουν ἄρματα, κὰν μιᾶς λογῆς Ξιφάρι.
 οἱ πάντες τρέμουν καὶ δειλιοῦν τοῦ νὰ σὲ κοσταρίσουν,
 καὶ φεύγουν κι' ἀφτὴν σκιάσιν σου νὰ γλύσουν ἂν ὑπορήσουν,
 καὶ σὺ μὲ ἓνα πήδημα — δὲν τὸ κάμνει λεοντάρι —
 225 θερίζεις νεὸν καὶ γέροντα κόρην καὶ παλληκάρην,
 καὶ παίρνεις ὅποιους βούλεις καὶ θέλει ὄρεξή σου·
 νύκταν ἡμέραν κόβεις τοὺς, καὶ δὲν νὰ σὲ κοξήσουν.
 ἐμπαινεις μὲς ταῖς φαμηλιάις, τὰ σπήτια δυσφαρίζεις,
 κι' αν' ῥήσης καὶ κανένα δυὸ, θλίψες μὲ τοὺς χαρίζεις.
 230 καὶ κεῖ ποῦ θέλεις ἐμφανεῖ, ὅλους μὲ τοὺς θερίζεις,
 ἀνασπαστοκλωνόριζους ἀπὸ τὴν γῆν χωρίζεις,
 καὶ χάνεται τὸ ὄνομα καὶ ἡ κληρονομία
 καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, ποῦ ν' ψυχῆς σωτηρία.
 καλῶς τὸ λέγει ὁ Δαβὶδ, ὁ μέγας ὁ προφήτης,
 235 καὶ τοῦ θεοῦ τὰ κρίματα ἄβυσσος ἐν ἐδίτης,
 διατὶ μοῦ κόπτεις ἄτυχους κριματοφορτωμένους,
 ὁμοίως καὶ λιγαμάρτητους καλὰ ξαγορευμένους,
 κι' ἀφίνεις χαλαζιάριδες καὶ ζοῦν καὶ πορπατοῦσιν,
 καὶ πάλιν αὐτοὶ μὲ τοὺς καλοὺς ἐσμίγουνται καὶ ζοῦσιν.
 240 ἐδᾶ λοιπὸν, Ῥοδίταις μου, πᾶσα εἰς ἃς δοξάζη·
 αὐτὴν τὴν τριάδα τὴν ἁγίαν κι' ἄλλῶς μὴ ὀνομάζη,

210 ζωγραφήσουσιν cod. 214. 215 Duc. p. 1222; Cor. p. 383
 215 ναπειδεσώνη γράμμα 217 Duc. p. 820 218 cum in summa pagina scribendus esset, a scriba properante neglectus est 220 Duc. p. 803 220. 221 Cor. p. 147 221 Duc. p. 820 222. 223 Duc. p. 722; Cor. p. 92 223 αὐτὴν σκασινασθυναγλῶσουν 224 Duc. p. 1164
 230 θέλει σὲ cod., quod reliqueram in proecdosi 233 ὁποῦν 235 ἐνεῖν
 237 Duc. p. 392 238 Duc. Add. p. 195 ζίουν 239 πάλιν 241. 242 Duc. Add. p. 112

- καὶ ὡς ἔδοξε τὸν θεὸν, ἐποίησε, σὰν τοῦ φάνη,
 καὶ ὅπου κούντρα λέγει τοῦ θεοῦ, ἡ γὰρ Ξεύρω ἦντα χάνει.
 ἂν ἴσως καὶ ὁ τζουκαλᾶς ἔχῃ²⁴² μεγάλην ἄδειαν,
 245 καὶ κάμνει ἀγγεῖα εὐμορφα, χυτὰ μὲ τὰ σημάδια,
 καὶ νὰ κολλήσῃ καὶ τ' αὐτὴν, ὅπου δ' ἂν τοῦ ἀρέσῃ,
 καὶ δὲν εὐρίσκεται κανεῖς καὶ μέμψιν νὰ τοῦ θέσῃ.
 κάμνει καὶ πάλιν ἄσχημα παραστραβὸν ὀφτιασμένα,
 τ' αὐτιά τὸ στόμα, ἔς τὸ κορμὶν νὰ ἴν' στραβοκολῇ²⁴³ ἡμένα
 250 καὶ ἂν τοῦ φανῇ τσακίζει τα καὶ πάλιν κάμνει ἄλλα,
 ἢ πάλιν ἐξαφίνει τα νὰ βρίσκονται μὲ τ' ἄλλα,
 καὶ δὲν ἐγείρει ἀπ' αὐτὰ νὰ τοῦ πῇ τ' ἦντα τοῦτα,
 οὔτε ἀπὸ τ' ἀτσάκιστα ἄλλ' οὐδ' ἀπὸ τα ροῦτα.
 πόσον ὁ μέγας κεραμεὺς, ὁ μάστορας ὁ πῖος
 255 νὰ μὴ κάμῃ τὸ βούλεται καὶ πάλιν νὰ νε θεῖος;
 διατὶ τινὲς εὐρίσκονται νὰ λέγουν ἄλλα κι' ἄλλα.
 καὶ ἀμαρτάνουν εἰς θεὸν καὶ σφάλλουσι μεγάλα,
 πῶς ἀποθαίνουν τοῦτοι νὰ καὶ κεῖνοι νὰ γλυτόνουν,
 ἡμεῖς, καλοὶ Χριστιανοὶ, κακοὶ δὲ τοὺς σκοτόνουν.
 260 ὅταν ψοφοῦν τὰ πρόβατα, ὁ θεὸς τίνα παιδεύει,
 καὶ λύκος πρόβατον ἂν φᾶ, πού τίνα (νὰ) τυρεύῃ;
 ἡξεύρει τ' * ἀντιφωνητῆς ἐτοῦτα νὰ τὰ κρίνῃ,
 ὡσὰν εἰς ἄλλο θανατικόν, καὶ νὰ μὴδὲ μακρύνῃ.
 Ἦτον τὸ πρῶτον ὁ παπᾶς Τσητζουλᾶς πού κεντήθη.
 265 καὶ δα, σὲ τοῦτο τὸ κακὸ τινὰς δὲν τὸν περιποίηθῃ.
 καὶ δένεν ἡ κακὴ ἀρχὴ αὐτὸς ὁ τζαγκαρόλος,
 καὶ γίνετο καταχανᾶς καὶ ἀπέκει κήτην ὅλος,
 μήπως καὶ παύσῃ τὸ κακὸ σχολάσῃ καὶ ἡ δριμύτης
 καὶ τὸ πικρὸ θανατικόν, ἡ φθορὰ καὶ ἡ λοίμῃ.
 270 τὸ πῶς εὐρέθη τὸ κακὸ, χρῆσι ἴνε νὰ τὸ ποῦμε,
 νὰ τὸ ἀκούσουν οἱ πολλοὶ, κατὰ πῶς ἐμποροῦμεν.

242 Cor. p. 149 243 ἐγὼ cod. 243. 244 Cor. p. 349; Duc. p. 1573
 246 κωλύση, confusas v. 331 πτῆν, emendavi, Bursiano τὸ ὅτιν praecunte
 248 πτασμένα, em. 249 τὰ πτιά, emend; Cor.p. 349 ἔς τὸ στ. scripsi,
 ἔς om cod. 251. 252 Duc. Add. p. 182 252 Cor. p. 150 ἐγύρεται
 253 τὰ ροῦτα = τὰ ρόττα (rotto, Ital.) 254 ὁποῖος, em Bursianus. in
 initio versus fortasse coniciat aliquis πῶς οὖν pro πόσον 256, 257 Cor.
 p. 31 259 ἐσκοτόνουν 261 (νὰ) om cod. 264 Duc. Add. p. 153
 265 οὐδέν, em. πρ' ἵπθ cod. quod περιποίηθῃ esse vidit Bursianus, qui
 versus genuinam scripturam fuisse suspicatur κανεῖς τὸν περιποίηθῃ
 266. 267 Cor. p. 185; Duc. Add. p. 185 δένεν interpretaberis idē, ένεν

- ἓνα καράβι τό 'φερε ὁπούρραξε ὡς τὸν λάκκον,
 ἐκεῖ χασί τὸν Χάροντα κρυμμένον ὡς ἓνα σάκκον.
 καὶ ὁ τζαγκαρόλος ἔπηγεν αὐτὰ νὰ τοὺς πουλήσῃ,
 275 καὶ ὁ Χάρος ἐτριπῆδῃσε, τρέχει νῶ τὸν φιλήσῃ·
 καὶ ὡς τοὺς εἶδεν ἄτυχως πῶς ἦσαν κεντημένοι,
 γεμάτοι τὸ θανατικὸν καὶ λοιμαναγκαιωμένοι,
 τί θελεν ὁ κακότυχος νὰ πάρῃ τὴν σκλαβίαν,
 ἢ ἀφτὰ βρωμισμένα τοὺς τὰ ρούχα τοὺς ἐκεῖνα;
 280 διὰ τοῦτο καὶ ὁ Χάροντας παίρνει πρῶτον ἐκείνον,
 καὶ ἐξάλειψεν τὸν ὁ θεὸς τὸν ἄτυχον τὸν φίνον·
 ἔπειτα καὶ τὸ σπῆτιν τοῦ καὶ ὅλην τὴν φαμελιάν του,
 καὶ ὁ θάνατος ἐχείρισεν ἀπὸ τὴν γειτονιάν του,
 καλὴν γκατάλιαν ἔδωκεν ὁ Χάρος ὡς τὴν μεριάν του.
 285 χαρὰ ὡς τὸν ὁποῦ γλύτωσε καὶ τὴν λευθεριάν του·
 πληθαίνει τόσα τὸ κακὸ ὡς τὴν γειτονιάν ἐκείνην,
 ἐκεῖ καὶ Χάρος κάμνει ἀρχὴν τὰ αἵματα νὰ χυνῇ·
 γίνεται τόσον μακελλιὸν, καὶ πίπτουσιν σὰν ψόφια·
 ἐκεῖ δὲν ἐβωθήσασιν ἰατρειαῖς ἢ ἰατροσόφια.
 290 τότε αὐθέντης ὄρισεν ὁ μέγας γαρδινάλης
 νὰ κτίσουν κεῖνα τὰ στενὰ μὲ συντομίας μεγάλης,
 τοὺς κεντημένους πάλιν δὲ ἔξω νὰ τοὺς ἑορίζουν,
 ἐκεῖ καὶ μοναστήρια διὰ νὰ τοὺς ἀποκλείσθουν,
 ταῖς φαμηλιάις, τ' ἀνδρόγυνα, ὅσ' ἦσαν κεντημέναι,
 295 νὰ κλαῖν καὶ νὰ προσεύχονται ὡς τὴν θεοχαριτωμένην
 ὥσαν τὸ κάμαν κ' οἱ πτωχοὶ καὶ κλαῖαν καὶ φωνάζαν
 „κυρά μου, σῶσε τὸν λαὸν βοῦθήσε“ ἐλαλάζαν·
 κραυγάζουν καὶ πρὸς τὸν θεὸν δέρνουνται καὶ λαλοῦσιν
 τρέχοντα καὶ τὰ δάκρυά των, ποσῶς οὐκ ἐσιγούσιν·
 300 „Χριστέ μου παῦσε τὴν ὀργὴν τούτην σου τὴν δικαίαν,
 καὶ πόντισέ την ἐξ' ἡμῶν, ρίψέ την εἰς μερῶν.“
 καὶ γὰρ θωρῶ καὶ οὐδὲν περνᾷ ὁ κύριος τὴν ὀργὴν του,
 καὶ ὁ Χάρος καθημερινὸν κάμνει τὴν ὀρεξίν του,
 κάμνει τεράστια φρικτὰ, τίς νὰ τὰ λογαριάσῃ,

274 Duc. Add. p. 185 276. 277 Cor. p. 189 278 ἄτυχος 279 Duc.
 p. 230 281 Duc. p. 1679 283 Cor. p. 385 ἐχείρησεν, ut perverse
 liber habet, in proeodosi servaveram. ἀρχίνισεν Coestlinus 284 Duc.
 p. 970 285 χαράστων (cf. v. 598) . . κοῖθε 288. 289 Duc. Add. p. 84
 290. 291 Cor. p. 241 293 κ' εἰς scripsi, καὶ cod. 299 ἐσιγούσῃ
 300 παῦσαι, emend. τούτων 301 πούτισε, emend. βούτισε ci. Bursianus

- 305 καὶ τοῦ θανάτου τὰ κακὰ καὶ τίς νᾶ τὰ ξεχνιάσῃ,
πολλὴ ζωὴ τοῦ αὐθέντη μας, τῆς Ῥόδου τὸ κεφάλι,
φρᾶ Πέρου (τοῦ) δὲ ἄββουσῶν καὶ μέγα γαρδινάλιν,
ἀποῦ ρισε καὶ γίνονταν προσευχαῖς καὶ νηστεαῖς,
δέησες καὶ ἐγκράτειαις, ψαλμωδίαις, λιτανεαῖς.
- 310 ἀκόμι ἐδιαλάλησεν, ὁ καθαεῖς ν' ἀφήσῃ
γυναῖκα ν' τε κρατηχθικὴν, νᾶ μηδὲν τὴν ψηφῆσῃ,
καὶ τὰ ταυλία καὶ τὰ χαρτία καὶ Ζάρια νᾶ τὰ καύσουν,
κ' εἰς ὅσα βλάπτουν τὴν ψυχὴν παιγνίδια νᾶ τὰ παύσουν,
ἢ κρίσῃ νᾶ στοχάζεται, δίκαιον τοῦ πασάνα,
- 315 νᾶ δέχεται τὸν ἄνθρωπον σὰν τὸ παιδὶν ἢ μάννα,
καὶ τέρμενον εἰς τρεῖς μῆνες νᾶ 'χῃ τελείαν κρίσιν,
χωρὶς ξενιάσματα κ' ἄφτῃν τῆς ἀδικίας τὴν χρῆσιν,
νᾶ διώξουν καὶ τοὺς πειρασμοὺς πιγρόπων ἄβουκάτων,
νᾶ μὴ τοὺς δώσουσιν νᾶ φᾶ φλουρὶν ἢ καὶ δουκάτο.
- 320 καὶ τ' ἄλλα τὰ ὀρδινίασε, καὶ τίς νᾶ τὰ θυμάται,
καὶ τὰ καλὰ τὰ ἔκαμε, καὶ τίς νᾶ τὰ ξηγᾶται;
τὰ ἔδωκεν εἰς τὰ πτωχὰ, ψυχικὰ, λεμοσύναις,
καὶ ἄλλαις χρειαῖς ταῖς χρειάζονταν ἢ ἡμεραῖς ἐκείναις.
πόσά 'πασχεν ὁ ἔνδοξος τὴν ἀρρώστίαν νᾶ βγάλῃ
- 325 καὶ τὸ πικρὸ θανατικὸν ἀφτ' ἅγιον τὸ σπητάλη
βουλλώματα, ἔξορίσματα ἔξω ἀπὸ τὴν χώρα,
νᾶ βγῇ καὶ παύσῃ - λοιμικὴ καὶ ἱατρευτὴ ἢ ψώρα,
καὶ ἄλλα τζένια περισσὰ κανεῖς νᾶ μὴ κοντεύῃ,
καὶ μανιγρόδους καὶ βλεπιούς περισσοὺς νᾶ ρογεύῃ,
- 330 διατὶ τοῦ δόκασι πολλοὶ φρόνιμοι νᾶ τροικῆσῃ,
κυρίως ἦν κολλητικὸν σὰ ψώρα νᾶ κεντήσῃ,
μὰ σὰν νᾶ τράφῃς εἰς νερόν μέσα μὲ τὸ δακτύλι,
νᾶ μὴδὲ σὰ μὴδὲ κανεῖς δυνηθῇ ναγαγγεῖλῃ,
τί λέγουσι τὰ γράμματα τὰ εἰς νερόν γραμμένα,
- 335 διατὶ δὲν φαίνονται ποσῶς εἰς τὰ χεῖς χαραγμένα.
καὶ τοῦ φρονίμου χάραξτε, καὶ κείνος ἀγροικᾷ σε,
καὶ τοῦ θεοῦ μὴδὲ ποσῶς χίλια δίκαιος νᾶ 'σαι.

307 Duc. p. 1701; (τοῦ) om. 312 Duc. p. 31, 1734; Cor. p. 210
314 στοχάζετο 318 Duc. p. 4 319 Duc. p. 329 φᾶ cod., φᾶν scripsi
322 Duc. p. 1786; Add. p. 119 325 Duc. p. 1061 326 Duc. p. 219
327 βγῇ em Bursianus, μὴ cod. 328 Duc. p. 1565 328. 329 Duc.
p. 872 329. 330. 331 Cor. p. 237 331 κολυτικόν: „γράφε Κολλητι-
κόν (contagieux)“ Cor. 333 μὴδὲ σοὶ ... ναγγεῖλῃ 336 Cor. p. 383

ὥς τὸν προφήτην τὸν Δαβὶδ ὅπου πολλὰ γαπήθη
 με τὸν θεὸν τὸν δυνατὸν, ἀλλ' οὐδὲν ἐφοβήθη
 340 μὰ πιάσε κ' ἐμέτρησε τὸν λαὸν τοῦ κυρίου
 καὶ πότισέν τον ὁ θεὸς θάνατον ποτηρίου·
 εἰς τρεῖς ὥραις τὸν ἔκοψεν ὁ ἄγγελος ἀνθρώπους
 χιλιάδες γδόντα τέσσαρες κ' ἀκαίρεσε τοὺς τόπους.
 τότες ἐγδύνεται Δαβὶδ ρούχα βασιλικάτα,
 345 ῥίπτει τὸ στέμμα ἐκ τῆς κεφαλῆς καὶ πιάνει θεοῦ στράτα,
 τρυπᾷ ἓνα σάκκον τρίχινον περνᾷ τὴν κεφαλὴν του,
 καὶ πάσσει πάνω χώματα καὶ κλαῖ μὲ τὴν ψυχὴν του
 „ἐμένα κύριε σκότωσε, καὶ οὐχὶ τὸν λαόν σου·
 ἐγὼ ἐποίηκα τὸ κακὸ κ' ἄλλου ῥίπτεις θυμόν σου.“
 350 ὦ θαῦμα ὅπου γίνετο καὶ τίς νᾶ μὴ θαυμάσῃ,
 εἰς τρεῖς ἡμέραις κ' ὥραις τρεῖς τὸ κακὸ νᾶ περάσῃ;
 ἐδιάβη τὸ θανατικὸν ἔπαυσε καὶ ἡ λοίμη.
 κ' ἡμεῖς ἐδιχρονήσαμεν, τί τοῦτο πῶς ἐγίνη;
 καὶ μετὰ ταῦτα τίς οἶδε, τοῦ πασανὸς τὸ τέλος,
 355 ἂν ἦτον μὲ τὰ κλαίματα ἢ πάλιν μὲ τὸ γέλωσ;
 καὶ τότε θεὸς νᾶ λυπηθῇ καὶ στρέψῃ τὴν ὀργὴν του,
 διότι ἐκουμπάρησεν ὁ καθεὶς τὴν ψυχὴν του,
 καὶ κόπησαν τὰ κρίματα καὶ ἡ παρανομίαίς,
 καὶ φήκασιν οἱ Χριστιανοὶ ἀτυχίαις ἁσωτίαις·
 360 κ' ὥς εἶδε τὴν ἐπιστροφὴν, κ' ἦτον καθάρια μετὰ,
 θεὸς ὁ παντοδύναμος καὶ γνώρισε πέρφετα
 εἶπεν ἄς ἔλθῃ σήμερον ἡ ἐλεημοσύνη,
 καὶ τὸ σπαθὶν τοῦ Χάροντος νᾶ ᾗ σταματοσύνη,
 καὶ νανοιχθῇ ὁ οὐρανὸς τὴν ἐλευθερίαν νᾶ βρέξῃ,
 365 κ' ἡ ὀρισιὰ τῶν πολλῶν ἀπὸ τοῦ νῦν ἄς τρέξῃ.
 καὶ δὲν ἐβράδυνε πολλὰ οὐδ' ἤργησε τὸ πρᾶγμα,
 κατ' ἔξοδον τοῦ Ἰούνιου ὅταν ἔνι τὸ κάμα,
 ὁ νοητὸς αὐγερινὸς τὸ ἔφερε νᾶ ζήσω,
 αὐτὸς ὁ μέγας πρόδρομος, καγὼ τὸ μαρτυρήσω,
 370 διότι τὸ θανατικὸν ἀφ'τὴν αὐτοῦ ἡμέραν

342. 343 Duc. Add. p. 47 345 στέμμα 349 ἀγὼ 354 Duc.
 Add. p. 152; Cor. p. 286 355 Duc. p. 659 γέλος 357 ἐκουμπάρησεν
 cum libro proecodosis perverse, quod nunc emendavi. est enim Italicum
 'comprare' 360. 361 Duc. Add. p. 159 361 πρεφέτα cod., em Bursianus
 363 Duc. p. 1427 364 ἐλευθερίαν 365 κ' ἡ ὀρισιὰ ci. Coestlinus, cf.
 v. 292 367 καὶ δέξου τὸν Ἰούνιον, em Coestlinus 370. 371 Cor. p. 68

- ἤρχιζεν ἑσταμάτιζεν μέ τοῦ θεοῦ τὴν χέραν,
 Ἰουνίου εἰκοσιτέσσαρες ἡ τοῦ προδρόμου φέστα,
 ἔπαυε καὶ ὁ πόλεμος, τοῦ Χάρου ἡ κουγκέστα
 ἐξ ἀνατολῆς ἀνέτειλεν αὐγερινὸν ἀστέρα,
 375 καὶ ὁ χειμῶνας ἔφυγεν κ' ἦλθεν ἡ πριμαβέρα,
 καὶ ἐδιαβήκαν τὰ πικρὰ φουρτούνα καὶ Ζάλαις,
 κύματα ποντοπνιγματα, πνευματοσίαις μεγάλαις.
 χαρᾶς ποῦ δὲν ἐπνίγηκεν ἀφτὴν πικρὴν τὴν βίαν
 καὶ ἔσωσε καὶ γλύτωσε θανάτου τὴν σκλαβίαν,
 380 κ' οὐδὲν τὴν ἐγεμάτισε τοῦ Χάρου τὴν ἀλμύραν.
 ἐγὼ καὶ ἄλλοι μετ' ἐμὲν δὲν ἡῦραν τίτοιαν μοῖραν,
 κ' εὐχαριστοῦμεν τὸν Χριστὸν καὶ τὴν κυρὰν τοῦ κόσμου.
 ἀλήθεια ἐκ τῆς θλίψης μου * ἐγτάλωσε τὸ φῶς μου.
 καὶ πέ μου, τίς νὰ δύνηται χηρείαις νὰ δουλεύη;
 385 δι' αὐτὸ καὶ λέγεται χηρείαις διατὶ ἡ χαρὰ τῆς φεύγει·
 καὶ τάχα νὰ βρεθῇ κανεῖς μπιστὰ νὰ τὴν δουλέψῃ
 καὶ τὴν σωματικὴν πυρὰν νὰ τὴν ἐπαραβλέψῃ,
 κρίνω κάλλιον ἔν ἄνθρωπος ὁποῦ πολλὰ πομένει,
 καὶ καίεται ἀφτὴν χηρείαν καὶ μοναχὸς του μένει,
 390 ἄπλutos καὶ ἀνάλουστος κακὰ κυβερνημένος·
 καὶ στερεμένος τῶν πολλῶν καὶ νὰ ν καὶ πικραμένος,
 καὶ στέκει ἀπ' ἔξω καὶ διψᾷ καὶ ποῦ καὶ ποῦ ζηλεύει,
 καὶ ἄλλην οὐκ ἐσιμίεται οὐδὲ πανδρίαν γυρεύει,
 παροῦ καὶ λευθερώθηκεν ἀπὸ τὴν δουλousύνη,
 395 καὶ πάλιν δευτερογαμίας γυρεύει σκλαβοσύνη.
 καὶ τέτοιος νὰ νεν ἄνθρωπος πενήντα ἢ ἑξήντα,
 δὲν λείπει, καταδίκασις καὶ ἐάφες το διὰ ἦντα,
 διατὶ θωρεὶ τὸν ἥλιον καὶ πᾶ νὰ βασιλέψῃ
 καὶ αὐτὸς τὰ πίσω βιάζεται βούλεται νὰ τὸν στρέψῃ.
 400 τὰ νεωτικὰ σκιρτήματα καὶ ταῖς ἀτακτοσύναις,
 τοῦ κόσμου τ' ἀγγελήματα ταῖς μουζοστακτοσύναις,
 ἄσχημον ἐνὶ πίστευσον ὁ γέρος νὰ γυρεύῃ,
 κόσμου φροντίδες κ' ἀτυχίαις πρέπει του νὰ ζωφεύῃ.

371 Duc. p. 1427 372 Duc. p. 1672 373 Duc. p. 725 374 Duc.
 p. 151 375 Duc. p. 1229 377 Duc. Add. p. 157 378 χαρᾶς, emend.
 379 Duc. p. 1392 383 ἐγτάλος σε quod verbum me fateor non in-
 tellegere ante 384 non nulla intercedisse suspicor, vel potius v. 384—
 445 alieno loco positos esse censo 388 ὑπομένη 393 πανδρίγυρεύει
 396. 397 Cor. p. 292 398. 399 Cor. p. 79 400. 401 Duc. p. 959

- δύο ζυγούς εὐρίσκομε ς τοῦ νέου τὸ τραχήλι,
 405 γυναῖκα ἵνε ὁ εἷς ζυγὸς ἄλλος * ἀγγέλου φίλοι.
 θέλεις γυναῖκαν ἔπαρε θέλεις, καλογηρέψου.
 βλέπε τοὺς ὄρκους τοὺς δυὸ ς τὴν κρίσιν μὴ γυρέψουν.
 λοιπὸν ἂν σ' ἔβγαλεν ὁ θεὸς ἀφτὸν ζυγὸν τὸν ἕνα,
 πιάσε τὸν ἄλλον τὸν ζυγὸν καὶ πέρνα τιμημένα.
 410 εἰ δὲ καὶ σὺ εὐρίσκεσαι νὰ δευτερογαμήσης,
 ὁμνέω σε ς τὴν πίστιν μου πολλὰ νάγανακτήσης.
 ὁ γέρος ἃς προσέχεται τὴν δευτερογαμίαν·
 δίκιον τοῦ ἔνε τοῦ λενοῦ νὰ κάτση εἰς μίαν γωνίαν,
 καὶ κλαίῃ καὶ νὰ δέρνηται ὅς τὰ προημαρτημένα
 415 τὰ πράξεν εἰς τὰ νεωτικά κ' εἰς τὰ χε καμωμένα,
 νὰ βάλῃ τὸ κεφάλιν του ἀπέσω εἰς μίαν τρύπαν,
 καὶ δύο πέτραις νὰ ἔπαιρνε, τὰ δύο στήθη νὰ κτύπα,
 μὴ ναῦρη τὸ συμπάθιον του ὅς τὰ κρίματα τὰ ποῖκεν,
 καὶ ταῖς λωλῖαῖς καὶ ταῖς φλαρίαις παντάπασιν ν' ἀφῇκεν.
 420 ἀμμή θωρεῖς τον τὸν λωλὸν καὶ κρίμαν ὅς ἄλλο κρίμα,
 βάλλει γομάρι πάνω του κ' εἰς τὸ κεφάλιν κλῖμα.
 τὰ δόντια του ἐπέσασιν τὰ μάτια του θωλάνα,
 καὶ σπρίσασιν τὰ γένειά του κ' ἡ κόξαις του κυρτάνα.
 ἡ ἡλικία του στράβωσε καὶ περπατεῖ περβάντα·
 425 πεντήντα ἔχιντα γε χρονῶν καὶ λέγει κ' ἔνε τριάντα.
 τί θέλει ὁ κακότυχος τὴν δευτερογαμίαν;
 καὶ πῶς δὲν τὸν ἐδάμασεν ἡ γυναῖκα ἡ μία;
 καὶ τί λέγω γυναῖκα μία, στεφάνια ἔξη, καὶ πλέα
 ἔβαλεν ἡ βιλάναινα, ἡ κόττισσα, ἡ γυαῖα,
 430 καὶ ὁποῦ πέσῃ εἰς αὐτὸ ἂν οὐδὲ μετανειώσῃ,
 ὁμνέω καὶ μὰ τὸ ναὶ ἄλλοῦ τὸ θέλει νειώσῃ.
 ὅμως καλόνε νὰ βουλευέτε διὰ τετοιανὰ δουλειὰ·
 ἀνὴρ γὰρ ἀσυμβουλευτος πίπτει εἰς τιμωρίαν.
 ἂν εὖρῃ τοῖριν νὰ ἵν πιστὸν ὀλίγη νειή φάλια.

406 Duc. p. 554 407 κεῖς στοὺς δύο ... γυρέψουν 410. 411 Cor.
 p. 105 412. 413 Cor. p. 104 413 δικάιον του 417 ναέπερνε
 420. 421 Duc. p. 835 422. 423 Duc. Add. p. 109 424 Duc. p. 475
 424. 425 Cor. p. 292 428. 429 Duc. Add. p. 39 430. 431 Cor. p. 272
 431 ὁμνέω σου καὶ: em Cor. 432 βουλευέται διατέτια νὰ δουλίᾳ
 434 Duc. p. 1661 434. 435 Cor. p. 153, „τὸ νόημα εἶναι, Ὁ μέλλων
 νὰ λάβῃ γυναῖκα, ἂν εὖρῃ σύζυγον πιστὴν, ὀλίγον ἔσφαλε· ἀλλ' ὅμως καὶ
 πάλιν οὕτως, θεὸς (ἡγουν θέλει, ἀντὶ τοῦ χρειάζεται) ὡμοπλάτας ἰσχυρὰς
 πλέον παρά τὰς πρώτας, ὅτε δηλαδὴ ἦτον ἀκόμη ἄγαμος.“ in cod. est μαθὲ

- 435 μᾶ θε̃ κουτάλαις δυναταῖς παρὰ ταῖς πρώταις κάλλια.
 εἰ δ' ἔλθῃ τίποτ' ἀφορμὴ ἀπὸ αἰτίας μεγάλης,
 τότε νᾶ μέμψῃ πάραυτα τῆς λωλῆς του κεφάλης,
 ἂν δὲ κολλοῦν δυὸ σίδερα, νᾶ γένουν τὰ δύο ἕναν,
 νᾶ χάσῃ καὶ τοὺς κόπους του κ' εἰς τὰ χει̃ ἐξοδιασμένα.
- 440 κάλλιον νᾶ εἶχεγ, βλογηθῇν νᾶ μὴ εἶχαν βάλῃν κλίμα,
 τὰ κούρταλα νᾶ λειπασιν καὶ πᾶσα ἄλλον κρίμα.
 εἰ δὲ καὶ νᾶ χουν καὶ παιδιὰ καὶ νᾶ χουν καὶ προγόνια,
 ποτὲ νᾶ μὴδὲν ἔλθουσιν νᾶ ἔχουσιν ὁμόνοιαν,
 κ' ἀνίσως κ' ἀπὸ τὴν πτωχίαν τὰ ροῦχά των μοιρίζουν,
- 445 ῥ ταῖς πόρταις γῶν Χριστιανῶν τὰ παιδιὰ των γυρίζουν.
 Ἀνάθεμά σε λογισμέ̃ ποῦ μ' ἔποισες καὶ μ'πήκα,
 ποῦ ἦλθα καὶ χαμήλωσα, καὶ τί ρίμαις ἐποίκα
 εἶπες καὶ ἐξηγήθηκες καὶ ἔγραψες καμπόσα
 εἰς τὸ πικρὸ θανατικὸν ποῦ σ' ἔθλιψε τὰ τόσα,
- 450 καὶ τῶρα τὴν ἀπόλυσιν τοῦ σαρμουνίου νᾶ ποίσῃς,
 καὶ σὺ τὴν στράταν ἔφηκες καὶ ἄλλην θὲς νᾶ κτίσῃς.
 καὶ τότε πάλιν ὁ λογισμὸς ἄκου τί μὲ ποκρίθην
 λόγον, μᾶ τὴν ἀλήθειαν, ὅπου μὲ νοστιμήθην
 „καλὸν σαρμούνιν ἤρχισες καὶ νᾶ χες τὸ τελειώσῃ,
- 455 παροῦ ὅτι ἔφηκες το μέμψουν σε θέλουν τίοσοι.
 τί τό θελες καὶ ἤρχισες καὶ ποῖκες καὶ θεμέλιον
 καὶ τῶρα ἐξαφῃκες το καὶ θέλουν τό χει̃ γέλοιόν.
 κτίσε εἰς τὸ θεμέλιον σου πύργους καὶ περμαχιόνια,
 νᾶ φυλαχθῇς αὐτὸ κακὸ, ἀφτὴν βροχὴν καὶ χιόνια,
- 460 νᾶ φελεθοῦν κι ἄλλοι πολλοὶ ἀφτὴν διδασκαλιάν σου,
 νᾶ πάρουν γνῶσιν ἀπὸ σέ κι ἀπὸ τὴν ὁμιλιάν σου,
 ἐβγάλῃς κι ἀφτὴν κόλασιν πολλὰς ψυχὰς ἀνθρώπων.
 κι ἄρχισε τῶρα τὸ λοιπὸν κι ἔπαρε τίτιοιον κόπον.
 εἶπα καὶ ἀποκοίθηκα τὸν λογισμὸν μου εἰς μίον
- 465 ὅτι „θωρῶ κ' ἀγῆρασα καὶ δὲν μπορῶ παρδίο.“
 καὶ χάσα τὸ ἡγεμονικὸν τὸ εἶχα εἰς τὴν νείετῃν,
 καὶ τώρα γίνῃν κούτζουρας ἀπὸ τὸν λαγκαδιωτῃν.“
 ἀλλὰ καὶ πάλιν στρέφεται ὁ λογισμὸς κι ἄρχεύγει

435 Duc. p. 744 436. 437 Cor. p. 224 441 Duc. p. 742; φλογη-
 θῇν, em Bicelas 445 Duc. p. 1204 446. 447 Cor. p. 318 449 ὅπου
 σέθλιψε 450 Cor. p. 324; Duc. p. 1336 453 Duc. p. 1004 454 Cor.
 p. 324; Duc. p. 1336 455 τίόση, em Bursianus 458. 459 Cor. p. 294
 462 Duc. p. 682 466. 467 Duc. Add. p. 113 467 γίνῃκα 468 Cor. p. 67

- „ὅταν ὀκνεύσῃ ἄνθρωπος, ὀλονάφορμαῖς γυρεύγει.
 470 ἤξεύρομεν, καὶ μάστορας εἶσαι διὰ νᾶ ριμάρης,
 ξεύρεις τὰ πάντα νὰ μετῶς, ἂ γίνεσ ἀφορμάρης.
 λοιπὸν ἔξάφες τὴν ὀκνηρίαν καὶ πιάσε τὸ κονδύλι,
 πασάνα ὥσπερ ἐρμηνείαν ὡσάν φαγὴν ὡς τὸ δαίλῃ
 τὸ πῶς νὰ ποίση ἄνθρωπος νὰ ζήσῃ ρηνεμένα,
 475 καὶ τὴν ἐπίλοιπον ζωὴν νὰ διαβῇ γαπημένα.)
 λοιπὸν ἀποτινάχθηκα ἔρριψα τὴν ἀμέλεια,
 μὴ πάρω καταδίκασιν ἀπὸ πᾶσανα τέλεια.
 καὶ κάμνω τώρα πάλιν ἀρχὴν λέγω σταυρὲ βοήθει,
 καὶ σὺ κυρά μου βούθεις μου νὰ μὴ πνιγῶ ὡς τὰ βυθῇ.
 480 καὶ ἀρχίζω διὰ τὸν ἄνθρωπον κατὰ πῶς τώρα γράφω,
 τὸ πῶς αὐτὸς νὰ πορευθῇ πριχοῦ ναμπή ὡς τὸν τάφον.
 Ἄς κτίσῃ φίλον τὸν κριτὴν ποῦ κάθεται ὡς τὰ ὕψη,
 καὶ ἅς τὸν ὑμῇ ἑπτὰ φορὰς καθημέρα μὴ λείψῃ,
 ἅς γένῃ ὁλος τοῦ θεοῦ μὲ τὴν ταπεινοσύνην,
 485 κ' ἐξάπαντα ἅψα καλὰ νὰ χῇ καὶ λεμοσύνην,
 νηστείαν καὶ ἐγκράτειαν καὶ τὴν ἀκτμησύνην·
 ταῦτα ὕψωσαν τὴν καλὴν ἀγίαν τὴν Μαρίνην,
 ἂν παρθενίαν ἡμπορῇ καὶ θέλῃ. ὅς τὴν κτήσῃ,
 λάδιον ὡς ἔχη μετ' αὐτὴν ὁ λύχνος μὴ ἐσβύσῃ.
 490 εἰ δ' ἴσως καὶ οὐ δύναται λέγω νὰ παρθενεύγῃ,
 πορνείαις μοιχείαις παρανομίαις τίσση μὴδὲν γυρεύγῃ·
 μία γυναῖκα σώνει τον νὰ νε στεφανωμένος,
 καὶ ἅψα τὸν θεὸν καὶ ἅψα τοὺς ἁγίους τέλεια εὐλογημένος.
 καὶ αὐτὰ τὰ ρίζα ἐκκλησίᾳ, νὰ τὰ τηρῇ νὰ βλέπῃ,
 495 νὰ πολεμᾷ τοὺς ὀρισμοὺς νὰ κάμνῃ ὡς ὅσα πρέπει.
 κ' εἰς τὸν προεπομένον καιρὸν ὡς λείψῃ ἀπὸ τὴν μῆξιν
 τῆς γυναικὸς τὴν ἔνωσιν καὶ σπέρματος τὴν ρίζιν.
 τὸ σάββατον ξημέρωμα καὶ κυριακὴς ἀκόμη,
 δεσποτικαῖς ταῖς ἑορταῖς, ταῖς ποταῖς ρίζουν οἱ νόμοι.
 500 καὶ τῶν ἁγίων ἐκλεκτῶν μαρτύρων ὅσων ἂν θέλῃ,
 σαρακοσταῖς τρεῖς τέσσαρες ὡς ὁ νόμος ἀγγέλλει.
 μακάριος ὁποῦ μπορεῖ τὸν μήνα μία φόρα,

470 Duc. p. 1292 470. 471 Cor. p. 318; Duc. p. 160. 471 γίνεσε
 472 Duc. Add. p. 108 ἔξάφες 472, 473 Duc. p. 703 478 πάλιν
 478. 479 Duc. Add. p. 174; Cor. p. 334 480. 481 Cor. p. 309 481 Duc.
 p. 1232 487 μαρτίνη, em Bursianus 491. 492 Cor. p. 116 500 ὅσιων

- καλὸν ἓνι ς τὰν ἄνθρωπον νᾶ Ξεύρη καὶ τὴν ὥρα.
 κ' εἰς τετοιανὰν ἐρώτησιν εἰς σοφὸς ἀπεκρίθη·
- 505 „νέος ἂν ἓνι ἄνθρωπος ποῦ καὶ ποῦ εὐλογήθη.
 τοὺς γέροντας οὐδὲ ποσῶς, διατὶ πολλὰ τοὺς βλάπτει,
 ὡς ἡγεστία τὸ φρύγανον καὶ τὸ κερίν σάν ἄπει.
 κι ἄλλος ἄλλον ἠρώτησεν — φιλόσοφ' ἦσαν κ' οἱ δύο
 τὸ πότε χρῆ ἡ ἔμμιεις κι ἀπεκρίθην εἰς μίον,
- 510 „ὅτ' ἂν τις ἀσθενέστερος ἤς πέση μὲ γυναῖκα,
 φλάκκος νᾶ γένῃ παντελῶς νᾶ χάσῃ ἐννέα” πὸ δέκα
 γραμμένα ταῦτα βρέθησαν εἰς βίβλους τῶν Ἑλλήνων
 Ἀριστοτέλους Πλάτωνος τῶν δυὸ σοφῶν ἐκείνων.
 εἶδα ἐκεῖ καὶ βλαπτικά ἄλλα τρία γραμμένα·
- 515 ἡ ἔμμιεις τῆς γυναικὸς, τὰ λουτρὰ τὰ καμένα,
 τρίτον ἡ μέθη τοῦ ζωροῦ ἡ συχνῶς καθ' ἐκάστη
 χάνει καὶ ἀπολένει τον εἰς κρέον κ' εἰς τὴν βράστην
 καὶ ὅποιος βρίσκειται ς αὐτὰ δουλείαις τέτοιαις συχιάζει;
 τὸν ψόφον του ἐπεθυμεῖ τὸν θάνατόν του κράζει.
- 520 καὶ κάπου στόρια κοσμικὴν ἤκουσα καὶ ὁμοιάζει
 εἰς τετοιανὰν ὑπόληψιν καὶ ἄκου δὲν μητριάζει.
 ἡῦρεν ἡ κάτα τὸ ρίνιν ὁποῦ τον ἀλειμμένον·
 ὄλον μὲ τὸ ἀξούγγιον νᾶ μὴ γενῇ γιωμένον·
 καὶ στάθην μὲ τὴν γλώσσαν τῆς καὶ γλυφε τὴν λιπότην.
- 525 ἄμμ' ἐξεγδάρτην καὶ τρεχε τὸ αἷμα, καὶ διότι
 τὸ αἷμα νε πολλὰ γλυκὺ ἐρρούφα καταπίνει.
 γλυκὺν εἰς ὥρα φαίνεται· ἄμμῃ οὐαὶ ς ἐκείνην
 ἔτση καὶ εἰς τὸν ἄνθρωπον ποῦ βρίσκειται σὲ τοῦτο,
 διατὶ γηρᾶ παράκαιρα καὶ ὅδε κακὸν ὁποῦ τον·
- 530 ἀφτὴν σπατάλην γίνεται καὶ ξάπτει τίτοιον πύρε·
 ἔμερα νύκτα νᾶ βρίσκειται ς τὸ πέσε καὶ τὸ γύρε·
 μ' ἂν ἴσως καὶ νᾶ βούλεσαι ἄνθρωπε, νᾶ τροικῆσης·
 Κάτωνα τὸν φιλόσοφον καὶ τὰ σὲ πῇ νᾶ ποίσης·
 κοιλιодουλίαν καὶ λαιμαργίαν λέγει σου νᾶ ἀφίσης.
- 535 κι ἰμνέει σου καὶ μᾶ τὸ ναί, καιρόν πολὺν νᾶ Ζήσης.
 πείνα σὲ λέγει Κάτωνας ὅσον δύνασαι πείνα

post 503 collocandos esse arbitror v. 384—445 507 Duc. p. 638
 ἰστιά scripsi, νηστεία cod. 508 σοφοὶ cī. Coestlinus 510. 511 Duc.
 Add. p. 193 515 λουετρά 520. 521 Cor. p. 247 521 Duc. Add.
 p. 131 523 Duc. p. 251 524 λυπότην, em Bursianus 526 Duc.
 Add. p. 165

νά 'σαι ἰανὸς ἀπὸ κορμι, νά χάσης καὶ τὴν σπλήνα
 ἀλλὰ καὶ Ὁρειβάσιος ὁ ἱατρὸς ὁ φίνος
 λέγει νά φᾶς μίαν φορὰν πρὸς ἐσπέραν κ' ἐκείνος,
 540 «τῶγε νά ζῆς· καὶ οὐδὲν ζῆς νά σπαταλῆς σὰν χοῖρος
 πῖνε κρασί συγκεραστὸν ἀπὸ λιγοῦ σὰν μῦρος.
 ἐγὼ τὴν πείναν ἡῦρα τὴν ἱατρεία πολλὰ μεγάλην·
 ὑγείαν δίδει ὡς τὸ κορμὶν κ' εἰς τὴν ψυχίτσα· πάλιν.
 καὶ μὴ μοῦ πῆς καὶ ζῆ πολλὰ ὁ σπάταλος καὶ χαύτης·
 545 χάνεται· λυεὶ καὶ φοφᾷ ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης·
 ἡ γούλα καὶ τὸ πόρνευμα τὸ ἕνα σύρνει τ' ἄλλο
 ὡσὰν ἡ ρίζα τὸ κλαδὶν σιγοῦρον δίχως ἄλλο.
 εἰπέ μοῦ ποῖος δύνεται νά σβῆσῃ ἕνα καμίνη
 νά ρίξῃ λάδι· ἀντὶς νερὸν εἰς τὴν ἰστιὰν ἐκείνην;
 550 καμίνη νε τὸ πόρνευμα, καὶ λάδι·ν ἡ σπατάλη,
 κ' ἡ σάρκα δὲ καὶ ἡ ψυχὴ ζημιόνη· μίᾳ τὴν ἄλλην·
 τίς οἶδε κολιόδουλον σπάταλον καὶ ν' ἀριάσῃ,
 ἂν εἶχεν ὅλα τὰ καλὰ, ποτὲ νά μὴδὲ σιάσῃ;
 θεὸν γὰρ ἔχει τὴν κοιλίαν κ' εἰς ἄλλον δὲν πιστεύει
 555 πῶς θεραπεύσῃ τὸν θεὸν μὲ βρώματα γυρεύει·
 ἀπὸ πωρνο σγκόνεται τὰ μακελλία γυρεύει
 καὶ παίρνει κρέας ἄξουγκωτὸ καὶ πᾶ καὶ μαγειρεύει.
 μαλόνει καὶ δικάζεται, ἀπλόνει εἰς τὸ βρώμα,
 ἀρπᾶ καὶ σύρνει στανικῶς βρῖζει καὶ μὲ τὸ στόμα·
 560 καὶ τοῦτο βλέπω το καλὰ καὶ γίνεται ὡς τὴν Ῥόδον·
 κρασοπουλιά, ψαροπουλιά ψουνίζουν ὡς τέτοιον μόνον,
 καὶ τετραδοπαράσκευον ἢ νήστεια, τὰ καθάρια,
 δὲν θελεῖ ὁ κολιόδουλος νά μείνῃ χωρὶς ψάρια,
 καὶ πέφτει ὡς τὸν ἀφορισμὸν τῶν ἀγίων πατέρων·
 565 πολλοὶ τινὲς μὲ εἶπασιν τέτοιον μὴ τ' ἀναφέρω·
 γαστρίμαργοι καὶ λαίμαργοι, πολλοὶ νε τέτοιας πράξης,
 καὶ παραβάται γίνονται τοῦ νόμου καὶ τῆς τάξης.
 καὶ ἂν ἔχη κάτις καὶ πουργκὶν βαρὺν εἰς τὸ πλευρόν του,
 ἀπ' αὐτὰ τὰ γλυκύσματα γλυκαίνει τὸν λαιμόν του·

538 Duc. p. 1679 541 Cor. p. 255 544. 545 Cor. p. 384
 544 Cor. p. 163 546 Duc. p. 260 549 Duc. p. 780 λάδι·ν—τὴν
 νηστιὰν 556 Duc. p. 854 558 Duc. p. 859 558. 559 Cor. p. 57
 560. 561 Duc. Add. p. 114 561 Duc. p. 752, 1784 562 τὴν ν. Bur-
 sianus 562. 563 Duc. Add. p. 184 564 πούτῃ 568. 569 Cor.
 p. 310.

- 570 πίνει γλαρίαῖς πίνει μπουκρᾶς τουρούς τρῶ καὶ παστέλλια
 ἀργεῖ καὶ παίζει τριπηδᾷ μὲ χάχανα καὶ γέλοια·
 καὶ παίρνει τον ἢ ὄρεῖς καὶ λησμονᾷ τὰ ἴσια
 εἰς ταῖς γυναῖκες τέρπεται χαίρεται ὡς τὰ μεθύσια.
 δὲν σώνει νᾶβγη ἀπὸ ταύγόν· καὶ θέλει νὰ φιλήσῃ.
- 575 ταργουνοσπαθοκόνταρον καὶ σκλίμ' ὥς ἀγαπήσῃ,
 νὰ καμαρόνῃ ὡς τ' ἄρματα, ν' ἀσκήται εἰς πολέμους,
 φαρία καὶ ἱππάρια νὰ διώκουν τοὺς ἀνέμους,
 νὰ πολεμίζουν δυνατὰ καὶ νὰ παντοῦν τὸν σκύλον,
 τὸν Τούρκον τὸν καταχανάν τῆς ἀνομίας τὸν φίλον.
- 580 ἔχει πολλοὺς ποῦ χαίρουνται Ῥοδίταις ὡς τ' ἄρματά τους
 καὶ πρῶτον οἱ αὐθένταις μας καὶ θεὸς νὰ 'νε μετὰ τους
 πολλοὶ φοροῦν μεταξωτὰ, βελούδα, τζαμηλότια,
 πᾶσα λογὴς κατὰκοπτα φαρδία τὰ μανικότια,
 κάρτσες πασίλογαις, καὶ αὐταῖς νὰ 'νε κατακομμέναις,
- 585 παπούτσαις ἀχελωνόκοπαις εὐμορφοκαμωμέναις.
 ἔχᾳθην ἢ ὑπόληψις καὶ ὥς πότε νὰ νε τοῦτο.
 οἱ Χριστιανοὶ μὲ Χριστιανούς Χριστὲ,
 Χριστιανοὶ ὁμόφιλοι θέλουν νὰ πολεμίζουν,
 θωροῦν τους οἱ ἀλλόφυλοι γελοῦσι χαχανίζουν.
- 590 σκατὰ ὡς τὴν ψυχὴν σου διάβολε, καὶ τί δουλειαῖς εἶν τούταις;
 ἐσὺ ταῖς ἐκατέστησες ταῖς ἀτυχιαῖς ἐτούταις
 διατ' ὥσιν ἀντικείμενος μισᾶς καὶ τὴν εἰρήνην,
 ἀνθρωποκτόνος φθονερός δὲν θέλεις μεροσύνην,
 καὶ ἀπὸ πρόσωπον τῆς γῆς ἐπῆρες τὴν ἀγάπην,
- 595 καὶ τὸν ἄσωτον ἀνθρωπον ἐποίκες τὸν ἀζάπην.
 στάζει τὸ αἷμα ὡς τὸ σπαθὶν τοῦ κόσμου ὅλου τρίγυρου,
 καὶ τὸ μαχαίριν ὡς τοὺς λαιμοὺς νὰ κεῖται σὰν τοῦ χοίρου.
 χαρὰ τὸν ὅπου πόθανεν καὶ κάμμουσε τὰ δύο του
 παρὰ νὰ χάσῃ τὴν ζωὴν καὶ νὰ νε καὶ στανιό του.
- 600 θωρώντα γὰρ τῶν ζωντανῶν τὴν ἀνθρωπίναν καὶ πράξιν,

570 Duc. p. 252, 972, 1126 571 Duc. p. 1741 574 „ἡ φράσις
 τοῦ ποιητοῦ μας ἐξελληνίζεται οὕτως· ΟΥ ΦΘΑΝΕΙ ἐκκολαφθεὶς τοῦ ὠου,
 ΚΑΙ σπεύδει φιλήσαι.“ Cor. p. 342 575 Duc. p. 1393, 1533 576. 577
 Cor. p. 370 576 Duc. p. 559 578. 579 Cor. p. 186 582 Duc.
 p. 918, 1561 582. 583 Duc. p. 1666 583 Duc. Add. p. 126 584. 585
 Cor. p. 282 585 Duc. p. 161, 1102 587 addit liber καὶ ὥς πότε
 νάνε τοῦτο 588. 589 Cor. p. 385 590 τὴν del Bursianus 590. 591
 Cor. p. 328 594. 595 Duc. p. 31 598 χαράστην, em Bursianus
 κάμησε 598. 599 Cor. p. 172

- δίδω μακάριον τοὺς παλαιοὺς ποῦ Ζήσαν μ' ἄλλην τάξιν,
 ξαγορευμένοι εὐμορφα ἔτι κοινωνημένοι
 σαβανωμένοι καὶ καλὰ ψαλμοὺς ἐξοδιασμένοι,
 καὶ διάβησαν μὲ τὸ καλὸν μὲ τὰ στρωμένα χέρια
 605 καὶ δὲν ἐκατεκόπησαν ἀπὸ κακὰ μαχαίρια.
 αὐταῖς ἔνι ἡ ὑπόληψες τῶν πρωτινῶν ἀνθρώπων,
 ὅπου ἐκτίσαν ἐκκλησίαις μετὰ μεγάλων κόπων,
 ὅπου γαποῦσαν τὰ ῥφανὰ καὶ ἐπανδρεύασιν τα,
 καὶ τὰ πτωχὰ καὶ τὰ γυμνὰ ρούχα ἐνδύνασιν τα,
 610 καὶ σπήτιν καὶ ἀπαντοχὴ νὰ καλυβιστοῦν νὰ πέσουν
 ξένοι τινὲς αἰχμάλωται, καὶ ρούχα διὰ νὰ θέσουν
 τῶν πεινασμένων τὸ ψωμὶν. τῶν διψασμένων πόμα,
 πᾶσα ὁροσιὰν ἐρρίπτασιν εἰς τῶν πτωχῶν τὸ στόμα·
 σπουδαστικά νὸ τρέχουσιν εἰς τοὺς ἀρρώστημένους
 615 μὲ ταῖς μυρτίαις ταῖς καπνισταῖς κ' εἰς τοὺς φύλακισμένους.
 κι ἄλλα πλειότερα καλὰ. καὶ τίς νᾶ τὰ δηγᾶται;
 ἂν γράψω· κι ἂν οὐδὲν γράψω ἡ ἀλήθεια μαρτυρᾶται.
 δι' αὐτὸν καὶ τὸν παράδεισον ἔχουν μεδίχως γέλοιον,
 τέτοιαν ν' ἀκούσουσιν φωνὴν ὅπου δα ς τὸ βαγγέλιον
 620 „δεῦτε, κληρονομήσατε, ὅσοι στε ς τὴν δεξιάν μου
 τὴν πρὶν αἰῶν ἡτοίμασα τέκνα τὴν βασιλειάν μου
 τοὺς δὲ κακοὺς καὶ τοὺς δεινοὺς καὶ τοὺς κριματισμένους,
 τοὺς ἔχει μέγας ὁ κριτὴς Ζαρβὰ σταματισμένους,
 τέτοιαν ν' ἀκούσουσιν φωνὴν κακὴν καὶ ἀτριωμένην
 625 „ἀπέλθατε καὶ φύγετε ἀπ' ἐμοῦ κατηραμένοι
 εἰς σκότος τὸ ἐξώτερον πῦρ τὸ ἡτοιμασμένον,
 ὁμοῦ μὲ τὸν διάβολον ὃ ἔχω ξερτωμένον,
 ἐκεῖ καὶ νὰ κολάζεσθε εἰς αἰῶνας αἰώνων
 σκότος καὶ πῦρ καὶ τάρταρον εἰς ἀπεράντον πόνον.“
 630 Ἦλθαμεν εἰς τὰ Γάδεια καὶ θέλω νὰ σχολάσω
 καὶ τ' ἄρμενα καὶ τὰ κουπιὰ θέλω νὰ τὰ φουρνιάσω.
 δι' ἁμαρτίας τὰς ἐμὰς θέλω νὰ πῶ καὶ ἄλλα,
 διὰ πολλὰ μου κρίματα, μικρά μου καὶ μεγάλα,
 εἰς τὸν αὐθέντην τὸν Χριστὸν κ' εἰς τὸν αὐτοῦ πατέρα,
 635 τὸ πνεῦμα τὸ πανάγιον· κι ἀπάρτη βάλλω χέρα.

603 Cor. p. 408, 424; Duc. p. 406, 1314 604 μὲ στρώμα vel στρω-
 μένα 610. 611 Duc. 558 619 ὁποῦδα, vide supra v. 59 621 αἰῶνας
 630. 631 Duc. p. 1698 631 Duc. p. 734

ἁγία τριάς, βοήθησον τὸν ἄσωτον ἐμένα
καὶ λύτρωσε μὲ ἀπὸ κακὸ κι ἀπτὴν πικρὰν τὴν πέναν.
θεέ μου παντοκράτορα, ὅπου κρατεῖς τὰ πάντα,
Χριστέ μου ποῦ πουλήθηκες δι' ἀργύρια τριάντα,
640 καὶ πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἀχώριστη τριάδα,
μύριας μυριάδες κρίματα, μὲ ἄλλην μιὰν χιλιάδα,
νά χη ὁ υἱὸς τοῦ Γεωργιλλὰ, συμπάθησέ τον τώρα.
ὥς τοῦ πιστοῦ σου τοῦ ληστοῦ ποῦ σώθηκεν εἰς ὦρα.
ἀμὴν ἀμὴν καὶ γένοιτο (γένοιτο) γένοιτό μοι.

637 λύτροσμεν 641—644 Cor. Πρόλ. γ' 644 γένοιτο bis tantum
legitur.

ΜΑΝΟΛΗ ΣΚΛΑΒΟΥ
Η ΣΥΜΦΟΡΑ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ
ΕΝ ΗΣ ΓΕΓΟΝΕΝ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΕΙΣΜΟΥ.

(1508).

Ὑψιστε, μέγα βασιλεῦ, ἀμέτρετε θαυμάτων,
τὸ φυσικὸν καὶ τὸ κοινὸν ἄνθρωπος νὰ ᾠμάτων!
πλάστη μου, καὶ δημιουργὲ τῶν πάντων τῶν πραγμάτων,
τοῦ οὐρανοῦ γὰρ καὶ τῆς γῆς, θαλάσσου καὶ κυμάτων,
5 σὰν ἡ χειρὴ σου μ' ἐπλασεν ἐξ ὕδωρ καὶ χωμάτου,
καὶ μετὰ ἴμένα νόησιν πέψε ἁγίου πνευμάτου,
νὰ διγηθῶ τῇ συμφορᾷ τῆς Κρήτης τὴν μεγάλην,
τοὺς χρόνους πῶ ῥισκομέθεν ποτὲ δὲν εἶδαμ' ἄλλη.
ἔτη ἐκ τῆς σαρκώσεως Χριστοῦ τοῦ εὐεργέτη
10 χίλια πεντακόσια τρέχοντας ὀκτῶ ἔτι,
μηνὸς μαΐου εἴκοσι ἑννεὰ καὶ τρέχοντας ἡ τράντα,
μέρα δευτέρα ἔτον ἄργα, νὰ πῶ καὶ τ' ἄλλα πάντα,
εἰς ὥραις δύο τῆς νυκτὸς, ὁ κύκλος τοῦ ἡλίου
ἔτρεχεν τότες δέκα ὥρτα, κ' ἔξη τοῦ φεγγαρίου,
15 κ' ἦτον θεμέλιον ῥοσκιοκτῶ, καὶ πρώτη μὲ τὸν δρόμο,
ὄντεν ὁ θεὸς μὲ τὸν σεισμὸν μᾶς ἔστειλε τὸν τρόμον,
μὲ κλόνον ἔσεισε τὴν γῆν, ν' ἀλλάξουσιν οἱ τρόποι
καὶ τὰ πολλὰ ἀνομήματα, τὰ κάμνουν οἱ ἀνθρώποι.
πέμπει σεισμὸν μὲ τὴν βοή, ὁ κόσμος σκοτεινιάζει,
20 ἀπὸ τὸν φόβον ὁ λαὸς τὸ „Κύριε ἐλέησον“ κρᾶζει.

Cod. theol. Vindob. 244 fol. 245^b—252^b. in titulo suspicatur Bur-
sianus ἢ γέγονεν ἐκ.

5 χειρὶ 7 τῆς 10 ἔτη

- καὶ ρίκει σπήτι' ἄρχοντικά, παλάτια τῶν κριτάδων,
ἐκκλησιῶν καμπαναριά, κι ἄλλων πτωχῶν τινάδων·
χωριά, καστέλλι' ἐχάλασαν, πύργοι μεστοὶ ῥαγήσαν,
πόσα κορμιὰ τιμητικὰ ποῦ κακοθανατίσαν!
- 25 φθωχολογιά ποῦ 'χάθηκε ψήφον οὐδὲν ἡξεύρω,
πόσοι νὰ καταχύθησαν καὶ νὰ ὄας τ' ἀναφέρω.
εἶδα μαννάδες καὶ παιδιὰ ναῦρουσιν πλακωμένα,
ἀνδρόγυνα πολύτιμα κακοθανατισμένα,
ἄρχοντες πολυτίμητοι τοὺς παῖδας κανακεμένα,
- 30 ἀρχόντισσας νὰ δέρνωνται κοράσι' ἀναπλεμένα,
καὶ μιὰ νὰ λέγη „ἀφέντη μου, καὶ ποῦ 'σαι δὰ, πατέρα!“
κι ἄλλη νὰ λέγη „μαννίτσα μου, κερά μου καὶ μητέρα!“
κι ἀπὸ τὸν τόσον σκοτασμὸν ἐπήραν φόβον μέγαν,
δὲν ἐγυρεῦαν πράγματα, μὸν ὄδυρμὸν καὶ φεῦγαν.
- 35 ἄρχοντες πλούσιοι καὶ ἥττωχοι, ὅλοι μαζὺ ἐκλαΐγαν,
καὶ σύρναν γένεια καὶ μαλλιά καὶ διμὲ ἐλέγαν.
'κλησιὰ 'γερὴ δὲν ἔμεινεν ὁποῦ νὰ μὴν ῥαγήση,
ἐπήραμεν ἀπόφασιν πῶς θεὸς νὰ μᾶς βουλίση.
ὥσάν τὸ 'ρίφι ὄντε πιαστή καὶ θρηνιστὴ καὶ βάξη,
- 40 ὄντε τὸ πιάση ὁ βοσκὸς καὶ θέλῃ νὰ τὸ σφάξῃ,
ἔτσι ὁ λαὸς ἐφώναζε, πῶς μᾶς καταποντίζει
καὶ μ' ἀγανάκτησιν πολλὴ ὁ θεὸς μᾶς ἐβουθίζει!
τὸν σὺν Φραντζέσκον 'χάλασεν τὸ ἄγιον μοναστήρι,
τῶν πεινασμένων τὴν τροφὴν καὶ κατακουμπιστήρι.
- 45 ὁ ἅγιος Δημήτριος ὁποῦ μὲ πόθο ἐκτίστη,
ἐκεῖνος ὁ περίφημος ναὸς, ἐδὰ 'γκρεμνίστη.
οἱ περιβόητοι ναοὶ, τῆς Κρήτης τὸ καμάρι,
ἐχάλασέ τους ὁ σεισμὸς, ποῦχαν μεγάλη χάριν·
'ς ὅλον τὸν κόσμον εἶχασιν οἱ δυὸ ναοὶ τὴν φήμη,
- 50 καὶ τῶρ' ἐχαλαστήκασιν ἐκ τοῦ σεισμοῦ τὴν λύμη.
κ' ἢ ἄρκλαις ἐρῥαγήσασιν καὶ τὰ κιβούρι' ἀνοῖξαν,
τ' ἀποθαμένα λείψανα μὲ φόβον ἔξω ἐρρίξαν.
ἡ ρούγα ἡ πολύφθονος, ἡ πολυζηλεμένη,
μὲ τὴν ροπὴν καὶ χαλασμὸν εὐρέθῃ χαλασμένη,
- 55 κ' ἐπλακωθήκασιν πολλοὶ, πλούσιοι πτωχοὶ ὁμάδι,

23 καστέλια ἐρραγήσαν 29 ἄρχοντε κανακεμένα non intellego
30 κοράσια 32 λέγη una syllaba proferendum 42 πολὺ 43 ἐχάλασεν
45 ἐκτίστη 48 ὁποῦχαν 50 τῶρα 51 ἀρκαις cī Bursianus κιβούρια

- καὶ τὸ ταχὺ τοὺς ἔβγαλαν διχῶς ἐγνωριμάδι,
 σὰ νὰ 'θελ' ἔμπη ἀστραπὴ κι ἄρκὸ νὰ τὴν ἐκάψη,
 καὶ τίς νὰ τὴν ἐγνώριζε καὶ νὰ μὴδὲν τὴν κλάψη!
 ἡ Ὀβριακὴ ἐχαλάστηκε μὲ τὴν μεγάλην πράξι,
 60 μὲ πᾶσα εἶδη πραγματείας καὶ τὸ πολὺ μετᾶξι·
 μὰ τὴν ἀλήθει', ἐγίνηκε κ' ἐκεῖ μεγάλος φόνος,
 ὅπῳκαψε τὴν χώρα μας καὶ τῶν Ἑβραιῶν ὁ πόνοσ!
 τίς ἄνθρωπος νὰ 'χεν ἰδῇ τὸν θρηνησμὸν τὸν τόσον,
 καλὰ κι ἂν ἦναι ἄλλης φυλῆς, νὰ μὴ θλιβῇ καμπόσον;
 65 πόρτα δὲν ἦτονε ἀνοικτὴ, ἀμμ' ὅλαις κλειδωμέναις,
 ἡ γειτονιαῖς ἀλάληταις καὶ παραπονεμέναις.
 ἄρχος δὲν ἔμεινε ποθὲ 'ς ἀρχοντικὸν παλάτι,
 ἀμμ' ὅξω 'ς τὰ παράτραφα καὶ ταῖς κοπριαῖς ἐκράτει.
 ἡ ἀρχόντισσας μὲ λύπησιν ἕνας τ' ἄλλου νὰ λέγη
 70 „ἡ θλίψις σου βαραίνει μου καὶ τὴν καρδιά μου φλέγει.
 εἶπέ μου, ἀφέντη, 'ς τὸ χωριὸ ἦτον Ζημιὰ μεγάλη;“
 νὰ λέγη „δὲν ἐγροίκησα, μὲν τὴ δική μου Ζάλη,
 ὅπῳ 'πλακώθη τὸ παιδὶ τὸ κανακάρικόν μου,
 * ποὺ 'βρίσκετον παρηγοριά μέσα 'ς τ' ἀρχοντικὸν μου!“
 75 κ' ἕνας νὰ λέγη „ἀρχόντισσα εὐρέθη πλακωμένη,
 ἀμάδι μὲ τὸν ἄρχον της κείμεται πληγωμένη!“
 κι ἄλλος νὰ λέγη „σύψυχη ἐπῆγ' ἡ φαμελιά μου,
 καὶ δὲν ἀπόμεινε ἐμὲν κανὲν ἐκ τὰ παιδιὰ μου!“
 κι ἄλλος νὰ λέγη „τοῦ παιδιοῦ τὸν πόδαν ἦ τὸ χέρι
 80 ἢ πέτραις εἰς τὸ πλάκωμα τὰ 'κόψαν σὰν μαχαίρι!“
 καὶ ἔν' ἀπὸ τ' ἀρχοντικὰ μὲ κάμνει νὰ λυποῦμαι,
 εἰς ὅσο ζῶ καὶ φαίνομαι πάντοτε νὰ δηγοῦμαι·
 'ς ἐκεῖνο τὸ Γρηλιονικὸ, τὸ βουλισμένο σπήτι,
 ποὺ δὲν ἐγίνη πλεότερον κακὸν 'ς ὅλην τὴν Κρήτη,
 85 ἐννεὰ ψυχαῖς ἐπλάκωσεν, μάννα, τρεῖς θυγατέρας,
 ὅπου ταῖς ἐκανάκευε νύκταις καὶ ταῖς ἡμέραις.
 κι ὁ λογισμὸς μου βιάζει με πάλι ν' ἀναθιβάλλω
 τὸν μέγαν καντζηλάριο, διὰ τ' ὁμορφὸ του καλλο,
 ὅπ' ἀπὸ γένος χαμηλὸ 'ς τόσην τιμὴν ἀξιόθη,
 90 νὰ γινῶθαι τὰ μυστήρια τῆς Αὐθεντείας ἐδῶθι·
 ἔσοντας νᾶν' 'ς τὸ στρώμάν του μὲ τὴ ἀρχόντισσό του,

61 ἀλήθεια 68 'ς add Bursianus 75 λέγη ui. 82 77 ἐπῆγε
 78 κανένα 81 ἕνα 90 ἐδόθη

- ἀπὸ τὸν φόβον τοῦ θεοῦ ἐγκρεμισθῆκαν κάτου.
 μὲ τὴν φωνὴν τοῦ Ἰησοῦ ᾗ τὴν γλῶσσαν τὴν ᾗ δική του
 ἐδῶκαν κάτου ἐκ τὰ ᾗ ψηλὰ ἐκείνος κ' ἡ γυνή του·
- 95 καὶ ἡ γυνή του ἐγλύτωσε, ποῦ πέσασιν ὁμάδι,
 καὶ ᾗ κείνος ἐξεψύχησεν καὶ ᾗ πῆγεν εἰς τὸν ᾗ ἄδην.
 εἶχαμεν δούκαν ᾗ τὸν καιρὸν Γερώνυμον Τονάδο.
 δάσκαλο λέγω ᾗ ῥήτοραν, καὶ τ' ᾗ ὄνομά του ᾗ ἄδω·
 κ' ᾗ ἔδραμεν εἰς ταῖς φυλακαῖς εἰς τοὺς φυλακισμένους.
- 100 ὅλους τοὺς ἐλευθέρωσε χρώσταις καὶ τοὺς φταισμένους.
 Μαρτζέλον καπετάνιον ᾗ αὐτήνην τὴν ᾗ ὁδύνη
 καὶ δύο πρωτοσύμβουλους Σοβράντζον καὶ Κυρίνη,
 τὸν Μακαρέλα ἐβγάλασι μὲ τὴν ᾗ ἀρχόντισσά του
 ᾗ ἀσούσουμους, ᾗ ἀγνώριμους ἀπὸ τὸν ᾗ ἄδη κάτου,
- 105 καὶ γίνη μέγας θρηνησμός ᾗ τ' ᾗ ἀντρώγονον ἐκείνον.
 Τὸν πρῶτον λόγον τοῦ σεισμοῦ ᾗ ὡς ἐδεπᾷ ἀφίνω·
 λοιπὸν μὲ παρακάλεσιν ὅλοι ᾗ τὴν Θεοτόκον
 κ' εἰς τὸν μονογενὴν υἱὸν, τὸν ᾗ ἀσπορόν της τόκον,
 ἐδράμαμεν μὲ λιτανεῖα ὅλοι μικροὶ μεγάλοι,
- 110 ἄνδρες, γυναῖκες, καὶ παιδιὰ τὸ „Κύριε ἐλέησον“ ἐλάλει.
 συμπάθησιν γυρεύοντας, ὅλοι μὲ ταῖς λαμπάδες,
 μὲ ταῖς εἰκόνες καὶ σταυροὺς ψάλλοντας οἱ παπάδες
 „ὦ Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ μᾶς ἐλέγξης τῷ δικῷ σου,
 οὐδὲ μὲ τὴν πολλή σου ὀργή παιδεύσης τὸ λαὸ σου.“
- 115 καὶ ᾗ ὠύσαμεν δοξολογία ὅλην τὴν ᾗ ἑβδομάδα
 μὲ κλάυματα. μ' ἐπιστροφὴ εἰς τὴν ᾗ ἁγίαν τριάδα.
 ᾗ ἄμμ' ᾗ ἄλλο πάλι πλειότερον εἶδαμεν μέγα πρᾶμα,
 ὅπῳ κάμεν ὁ Κύριος ᾗ τὴν Κρήτην μέγα θαῦμα·
 ᾗ ταις πέντε τοῦ πρωτοῖουλιου ὁκτῷ ᾗ μέραις διαβάντα,
- 120 ἀπὸ τὸν φόβον τοῦ σεισμοῦ ἀρχίνησε καὶ ᾗ βρόντα,
 καὶ σκοτεινιάσεν ὁ οὐρανός, καὶ μαύρισεν ἡ ᾗ μέρα,
 καὶ ὅλος ὁ κόσμος ᾗ ἔλεγεν „ἡ παρουσιά δευτέρα.“
 καὶ ἀπὸ τὸν τόσον σκοτασμόν καὶ τὴν μεγάλη ἀντάρα
 ἐμπῆκ' ὁ κόσμος ᾗ ὅχλησιν καὶ φόβον καὶ τρομάρα.
- 125 εἰς ὅλα τὰ περίγυρα καὶ τὰ ᾗ χῶρια χαλαζὶ
 ᾗ ἔρριπτε μὲ ταῖς ἀστραπαῖς, καὶ ὁ λαὸς φωνάζει.
 δὲν εἶχαμ' ᾗ ἄλλην ᾗ παντοχὴν, οὐδὲ κανένα θάρρος,

106 λέγω liber, λόγον em Sathas
 concentus finalis causa transposui

117 πρᾶγμα μέγα liber, quod

- μόν με θυμόν ἢ θάλασσα νὰ μᾶς ἐδώσῃ χάρος·
 διατὶ ὅλη νύκτ' ἢ θάλασσα ἐβρόντα καὶ βρουχᾶτον,
 130 ὡσὰν ἀνήμερον θηριὸν ᾗς τὸ βράχος ἐμουγκᾶτον.
 σημάδιον ἔδωκεν ὁ θεὸς τὸ τόξο ᾗς τὴν νεφέλην,
 καὶ μετ' αὐτὸ ἐγνωρίσαμεν πῶς ὁ θεὸς μᾶς θέλει.
 σαράντα ἡμέραις ὁ λαὸς εἶχε χαμοκοιτία,
 ἀπὸ τὸν φόβον τοῦ θεοῦ νὰ μὴν ῥίξῃ φωτία.
 135 ἐπέφταν τ' ἄστρα τ' οὐρανοῦ, σὰν τὸ βαγγέλιο κράζει,
 κ' ἐκ τὴν βοὴν ἢ θάλασσα ἐλέγασιν πῶς βράζει·
 νὰ πέσῃ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἢ ᾗστία νὰ μᾶς κάψῃ,
 καὶ μὲ τὴν καταπόντισιν ᾗς τὸν ἄδην νὰ μᾶς θάψῃ.
 τίς εἶδε τέτοια φοβερὰ σημεῖα ᾗς τὸν καιρὸν μας,
 140 ὡσὰν μᾶς τὰ ᾗδειξεν ἐμᾶς ἐφέτος ὁ θεὸς μας,
 νὰ πέφτουν τ' ἄστρα τ' οὐρανοῦ, ἢ ᾗμέραις νὰ μαυρίζουν
 τὰ τίμια ξύλα τοῦ σταυροῦ κ' εἰκόνες νὰ γυρίζουν;
 καὶ ταῦτα πάντα ἐγίνησαν ὅγιά νὰ μᾶς διδάξῃ,
 καὶ ᾗ δὲ μετανοήσωμεν, θέλει μᾶς ἐπατάξῃ,
 145 μὲ τὸ σπαθὶ τὸ τούρκικον νὰ κόψῃ τὰ κορμιά μας,
 κ' αἰχμάλωτοι νὰ γένωμεν ὅγιά τὰ κρίματά μας.
 λοιπὸν ἂν θέλτε ναῦρωμεν εἰς τὰς πληγαῖς βοτάνια,
 ᾗς πέσωμεν πρὸς τὸν θεὸν ὅλοι μὲ τὴν μετάνοια·
 ν' ἀφήσωμεν, παρακαλῶ, τὴν ἀρσενοκοιτία,
 150 κ' ἐκ τοῦ θεοῦ τὸ ὄνομα νὰ λείψῃ ἢ βλασφημία.
 δὲν ἐσυχάθηκεν ὁ θεὸς μόνον τὴν σοδομίαν,
 τῆς μάννας του καὶ τοῦ σταυροῦ τὴν τόσῃν ἀτιμίαν·
 τὸ βάπτισμα, τὸ μύρωμα, καὶ τὴν ἀγίαν τριάδα
 ἐβλαστημοῦμαν, Κρητικοί, ὅλη μας ἢ ὁμάδα.
 155 τὴν Ζούραν ὅλοι ᾗς φύγωμεν, σὰν τὸ βοᾷ ὁ προφήτης·
 εἰ τάδε μὴ κατέχετε, θάνατος ἔν τῆς Κρήτης.
 δὲν ἔναι δίκαιον νὰ τὸ πῶ νὰ σᾶς κατηγορίζω,
 μὰ σὰν τὸ λέγει ἢ ἐκκλησιά, ἀτός μου τὸ γνωρίζω.
 τὰ Σόδομ' ἔκαψεν ὁ θεὸς γι' αὐτήν τὴν αἰτία,
 160 καὶ ᾗμεῖς ᾗς τὴν ἐφύγωμεν τὴν τόσῃν ἀσωτία. ο
 καὶ μὲ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ εἶδα καλὸν σημάδι,
 ὅτι ἔπαψεν ἢ βλασφημία ᾗς καλοὺς κακοὺς ὁμάδι.
 λοιπὸν πρὸς τὸν δεσπότην μας ᾗς ποῦμε νὰ μᾶς δώσῃ

135 τοῦ οὐρανοῦ (140)
 κατηγορήσω

152 τὸν σταυρόν: em Sathas

157 an

- συμπάθησιν ὅς τὰ κρίματα, κι ἂν λάξη νὰ μᾶς σώσῃ·
 165 διατί τὸ στόμα τοῦ Χριστοῦ εἶπε γιὰ τὴν εἰρήνην,
 πτωχοὶ καὶ πλούσιοι, Χριστιανοί, νᾶχωμε καλοσύνη.
 Ἄλλ' ἐπὶ τὸ προκείμενον νὰ στρέψωμεν τὸ ῥῆμα,
 διατί ἡ μετανόησις μᾶς συμπαθεῖ τὸ κρίμα.
 ὦ Κρήτης! τίς νὰ τὸ ἔχεν πεῖ ἐδέτης νὰ χαλάσῃς.
 170 καὶ τὰ παλάτια τὰ ὕψηλὰ μὲ μιὰ ῥοπή νὰ χάσῃς.
 ὦ Κρήτης! τρέμω νὰ τὸ πῶ ἐκεῖνο ποῦ τυχαίνει,
 τὸ κάλλος ποῦ ἔχεις, ποῦ νὰί το, κ' εἶς ἔτσι χαλασμένη;
 καὶ τίς τὸν ἐξεστόλισε τὸν στολισμόν σου, Κρήτη,
 καὶ δὲν ἀπόμεινεν ἕρῳ ἔξω καὶ μέσα σπήτι;
 175 μὴ νὰ σοῦ δῶσαν πόλεμον μὲ τὴν μπουμπάρδα Τούρκοι,
 ἢ μᾶλλον ἄρμα σ' ἔρριζαν ὅς τὴν γῆν οἱ Μαμαλούκοι;
 μὴ νᾶλθε Οὐγγρος μὲ σπαθί, κι ὁ Βλάχος μὲ κοντάρι,
 καὶ τὰ τειχιά σου ἐχάλασεν, κ' ἔχασες τὸ καμάρι;
 ὦ Κρήτης! " .. ἀποκρίνεται μὲ ταπεινὸν τὸ σχῆμα,
 180 λέγει „μή μ' ὀνειδίζετε, κ' ἔχετε μέγα κρίμα!
 δέν μ' ἔρριζεν ἐμέν σπαθί οὐδὲ μπουμπάρδα Τούρκου,
 οὐδὲ τοῦ Οὐγγρου τ' ἄρματα οὐδὲ τοῦ Μαμαλούκου!
 τὰ τέκνα μου τ' ἐχάλασαν ἀπὸ τὴν βλαστημιά τους,
 κ' ἐχάλασαν τὰ σπήτια μου ὅπου ὕσαν γονικά τους!“
 185 ὦ Κρήτης! ἀπὸ σ' ἔβγηκεν ὅς τὸν κόσμον ὅλη ἡ φρόνα,
 καὶ τὰ ῥηγάτ' ἐτίμησες μὲ τὴν διπλὴ κορώνᾳ!
 διατί βαστᾷς βασιλικὸ σημάδι ὅς τὸ κεφάλι,
 τὴν Πόλιν καὶ τὸν Γαλατᾶν ἐμόρφιζες ὅς τὰ κάλλη.
 Κρήτη, σ' ἡ Ῥόδο ἐθλίβηκε, τῆς Χίος ἐκακοφάνη
 190 τ' ἀνόλπιστόν σου τὸ κακόν, κι ἀπὸ τὸν νοῦν τους βγάνει
 νὰ πέσουν τὰ παλάτια σου, ποῦ ὕσαν τιμὴ κ' ἐκεῖνα,
 κι ἀπάνου ὅς ὅλα τὰ νησιά εὐρίσκεσουν ῥηγίνα,
 ν' ἀκούγουν πῶς ἐχάλασες ὡς ὀφθαλμοῦ ριπίδα!
 ὅπως λεντάρι καὶ θηριὸ εὐρίσκεσουν κι ἀσπίδα,
 195 κι ἂν εἶχεν θέλει ἡ Ἀφεντειά ἄνδρες καὶ παλληκάρια,
 ὡς λείαινα μὲ τὸν θυμὸν ἀπόλυες τὰ λεντάρια.
 Κρήτη, σὺ ὡς ἦσουν παινέτῃ κι ἀπ' ὅλαις διαλεμένη,

172 καὶ τὸ κάλλος 181 τούρκων, em Bursianus 185 ὦ addidi
 ἀπὸ σὲν ἐξέβηκεν 186 ῥηγάτα 189 Κρήτης, quod recte me emen-
 dasset confido 190 ἐβγάνει 193 αὐ εἰς ὁ. ῥ.? 197 Κρήτης cod.;
 scr. Κρήτη σὺ

- γιατί τώρα εύρέθηκες ἀπ' ὅλαις ὠργισμένη.
 Κρήτης φωνάζουν τὰ πτωχα, γιατί δὲν ἔχουν σπήτι,
 200 καὶ περπατοῦν καὶ κλαίγουσιν τὸν χαλασμόν σου, Κρήτη.
 Κρήτη, τὸ τόσο σου κακὸ θλίβεται ὁ κόσμος ὅλος,
 καὶ πλέον περιμένεται τῆς Βενετιᾶς ὁ στόλος.
 ὅλα τὰ κάστροι κλαίγουσιν, Κρήτη, τὸν χαλασμόν σου,
 ὡς τὴν φιλάντρα ἐδιάβηκεν ὁ πόνος ὁ ἴδικός σου,
 205 διατὶ τὸν κόσμον ἐπότιζες ὡσὰν πηγὴ καὶ βρύσι,
 καὶ τ' ὄνομά σου ἀκούγεται Ἀνατολῇ καὶ Δύσει!
 καὶ τόχῳ θαύμασμα πολὺ νὰ λέγουν οἱ ἀνθρώποι,
 πῶς σεῖ ὁ ἄνεμος τὴν γῆν καὶ τοῦ καιροῦ οἱ τρόποι,
 καὶ μαρτυροῦν καὶ λέγουσιν μὲ τὸν Ἀριστοτέλην,
 210 τὸ πῶς τῆς γῆς ὁ ἄνεμος ἔσεισ' ὅλα τὰ μέλη·
 κ' ἔναι μεγάλη βλαστημιὰ νὰ λέγουν τέτοιοι πρᾶγμα,
 καὶ χάνουσιν καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ κορμὶ ἀντάμα.
 ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ τὸν κόσμον ὅλον γέμει,
 καὶ ὄντε στραφῇ νὰ ᾄδῃ τὴν γῆν, ποιεῖ αὐτὴν καὶ τρέμει.
 215 καὶ πάλιν ᾄς τοὺς πενήντ' ἐννεὰ ψαλμοὺς βοᾷ καὶ κράζει,
 ὅτι ἀπώσατο ἡμᾶς ὁ θεός· καὶ κραυγάζει,
 „καθεῖλες καὶ ὑκτείρισας ἡμᾶς μὲ τὴν ὀργὴν σου,
 συνέσεισας καὶ ἔταραξας τὴν γῆν μὲ τὴν βουλὴν σου.
 καὶ λέγει καὶ ὁ Δαμασκηνὸς εἰς τὴν δικὴν του πρᾶξι,
 220 ὅτι ὅπου βούλεται θεὸς νικᾶται φύσει·
 ὡρῶν καὶ χρόνων κύριος ὑπάρχει κ' ἐξουσιάζει
 καὶ διατὶ ὁ ἄνεμος θέλουν τὴν γῆν νὰ βιάζῃ;
 μὲ μιὰν ῥοπὴν ἠθέλησεν ὁ Κύριος, ἐθυμήθη,
 τὴν Κρήτην εἰσὲ βούλισιν νὰ φέρῃ ἐβουλήθη,
 225 ἀλλὰ ἡ σπλαγχνοσύνη του πάλι ἐμετεμελήθη,
 νὰ μὴν χαθῇ τὸ πλάσμα του καὶ βυθιστῇ ᾄς τὰ βύθη.
 καὶ σὺ καρδιά μου, σείσθητι ἐβλέποντας τὸν κλόνον
 καὶ τοῦ σεισμοῦ τὴν ἀπειλὴν, καὶ πᾶρε μέγαν πόνον!
 ἔσεισ' ὁ Κύριος τὴν γῆν καὶ πάλι ἐστερεώθη,
 230 καὶ ἀπὸ τὸν φόβον τοῦ σεισμοῦ ὁ κόσμος ἐλυτρώθη.
 εὐχαριστοῦμέν σε, Χριστέ, ποῦ δὲν ἐθανατώσας
 τοὺς δούλους σου, μακρόθυμε, καὶ δὲν τοὺς ἐνεκρώσας,
 ἀλλ' εὐσπλαγχνίας ὁμματι ἔστρεψας τὸν θυμόν σου,

202 καὶ περιπλέον: quod correxi 208 σεῖ Sathas: σύ 210 ἔσυσε
 224 εἰσε βούλισιν: quod correxi 229 ἔσεισε 232 ᾄς τοὺς δ.

- καὶ μέ τὴν σπλαγχνοσύνην σου ἔγλυσες τὸν λαόν σου.
- 235 εἶδαμεν κ' ἐγνωρίσαμεν τὸ πῶς δὲν ἐθελήσες,
 κι ἀπὸ τὸν τρόπον τοῦ σεισμοῦ τὸ πλάσμα σου ἐγλύσες·
 καὶ τῆς δικαίας σου ὀργῆς, φιλάνθρωπ', ἐπελθούσης,
 ὅλοι μας ἐκινήθημεν, δοξολογία ν' ἀκούσης,
 καὶ χεῖρας ἀνατείνομεν, ὄμματα κατὰ χρέος,
- 240 καὶ τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν ἀπόστρεψον ταχέως.
 ἰδοὺ, σωτήρ μου, ἀτανακτῶν πᾶσαν τὴν γῆν σαλεύεις,
 διατί τῇ γῇ καὶ οὐρανὸν σὺ μόνος βασιλεύεις.
 σεισμῶν, μαχαίρας καὶ πικρᾶς ἀλώσεως, Χριστέ μου,
 καὶ ἐθνικῆς ἐπιδρομῆς ἑλευθέρωσον, θεέ μου,
- 245 νὰ πολυευχαριστήσωμεν τὸ ὄνομα τοῦ ὑψίστου,
 ν' ἀξιωθοῦμεν καὶ ἡμεῖς τῆς μοίρας τῆς 'δικῆς του.
 νὰ φύγωμεν ἐκ τὴν πορνεία κ' ἐκ τῶν πολλῇ ζηλεία,
 καὶ νὰ βρεθοῦμεν καθαροὶ, ὅντεν ἔλθῃ ἡ συντελεία·
 καὶ νὰ μᾶς δώσης καθαρὰ τῆς σωτηριᾶς τὸν δρόμον,
- 250 τὴν γέενναν νὰ φύγωμεν καὶ τοῦ πυρὸς τὸν τρόπον.
 ὄντα κτυπήσουν ἄγγελοι καὶ νὰ ἔγερθῇ τὸ πλῆθος,
 καὶ νὰ κουφοβροντᾷ ἡ γῆς κι ὁ οὐρανὸς ὡς πίθος,
 ποῦ θέλουν φέρεи οἱ ἄγγελοι τὸν θρόνον τοῦ Κυρίου
 νὰ σύρῃ ἄγρια φωνή ὡς δράκοντος θηρίου
- 255 „εὐλογημένοι, ὅς' εἴστετε γινώριμοι τοῦ πατρός μου,
 ἄφοβα μοῦ συμώσετε κι ἀπλᾶ ἐλάτ' ὀμπρὸς μου!“
 νὰ πῇ „κληρονομήσατε, φίλοι, τὴν βασιλεία“
 τὸ στόμ' ἐκείνο τ' ἀψευδὲς μὲ τὴν γλυκεῖα 'μιλία·
 νὰ πᾶν δίκαιοι εἰς παράδεισον, οἱ ἁμαρτωλοὶ 'ς τὸν ἄδην,
- 260 ἐκεῖ ποῦ μένει ὁ διάβολος ὁ γέρος μὲ τὸ σκιάδι.
- Λοιπὸν ἃς μακαρίσωμεν ἐντοπικοὺς καὶ ξένους
 ἐκείνους, πῶ 'πλακώθησαν τοὺς παραπονεμένους,
 ὀρθόδοξους χριστιανούς, Φράγκους 'Ρωμιούς ἀντάμα,
 καὶ ναῦρουσιν συγχώρησιν 'ς τὸ κρίμαν ὁποῦ κάμαν,
- 265 ὅπ' ἀποθάναν ἔαφνικά, διχῶς νὰ κοινωνήσουν,
 οὐδὲ γιατροὶ εὔρεθήκασιν νὰ τοὺς ἐβοηθήσουν,
 ὁ θεὸς τὰ ἁμαρτήματα νὰ τοὺς τὰ συγχωρήσῃ,
 'ς τὴν ἄνω Ἱερουσαλὴμ τόπον νὰ τοὺς χαρίσῃ,
 νᾶμπουν εἰς τὴν παράδεισον, ὡσὰν ἦσαν οἱ πρῶτοι

- 270 ποῦ Ζούσασιν ἀνώδυνοι διχῶς προσώπου ἰδρῶτι.
 εἰς τὸν χορὸν τῶν προφητῶν. ᾗς τοῦ Ἀβραάμ τὸν κόλπον,
 νὰ ῥμποῦσιν ν' ἀναπαύωνται χωρὶς κανέναν κόπον,
 ἔνθα ἡ ἀκατάλυτος δόξα καὶ βασιλεία,
 ᾗς τὸν ὕμνον τὸν ἀγγελικὸν νὰ κάμουσιν φιλία.
- 275 ὥς ὁ τελώνης δέομαι καὶ ὥς ἡ πόρνη κλαίω,
 τὰ κρίματά μας ὥς ἐδῶ συμπάθησε. ὅχι πλέον.
 πενήντα σῶνουν καὶ ᾗς κατὰ δίστιχα πρὶκαμένα,
 τῆς Κρήτης ἡ ἀθιβολή, τὰ παραπονεμένα.
 Μανόλης Σκλάβος μὲ σπουδὴ καὶ μὲ μέγαλον κόπον
- 280 τοῦτα τὰ δίστιχ' ἔβγαλλα διὰ θρήνον τῶν ἀνθρώπων.
 ὥς ἐδεπᾶ τελειοῦνται, μισὸ καὶ κιντινάρι
 τὰ βέρσα τοῦτα πῶκαμα μὲ τοῦ θεοῦ τὴν χάριν.

Δόξα τῷ Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι ὑμνουμένῳ.
 Τέλος τῆς Κρήτης ὁ χαλασμός, καὶ πάλιν τέλος.

270 ὁποῦ 277 ex hoc versu suspiceris nos non plenum habere
 hoc carmen, cum trecenti non extent versus. — 282 verba μισὸ καὶ κιν-
 τινάρι non intellego.

ΓΡΑΦΑΙ ΚΑΙ ΣΤΙΧΟΙ
ΚΑΙ
ΕΡΜΗΝΕΙΑΙ
ΚΥΡΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΟΥ ΣΑΧΛΗΚΗ.

Πολλὰ ἐκόπιασ' εὐκαιρα πολλαῖς φοραῖς δι' ἐσέναν
 νὰ σὲ διατάξω, Φρατζησκή, νὰ λείπης ἀφτὰ Ξένα.
 καὶ ὅσα σὲ διάτασσα, πόλλ' ὀλίγα καταπιάσες,
 κι ἀπὸ τὰ λόγια μου ποσῶς τίποτες δὲν ἐπιάσες.
 5 καὶ φαίνεται μου σπέρνω τὰ τὰ λόγια μου 'ς τὸν ἄμμον,
 καὶ δίχως εὐλον βούλομαι νὰ πάγω εἰς τὴν Σάμον,
 καὶ ὠριανὰ κολάζομαι εἰς ὅσα κι ἂν σοῦ λέγω

* * *

πουλιὰ πετόμενα θωρῶ καὶ θέλω νὰ τὰ πιάσω,
 καὶ τοῦ Στρομπόλι τὰ βουνὰ σὰν κάμπον νὰ τὰ φτιάσω.

Edidi Sachleis carmina e codicibus Parisino 2909 a me ipso descripto, (P), et Montepessulano (qui servatur inter libros scholae medicae n. 409), (M) cuius mihi apographum a nescio quo confectum peramice obtulit Legrandius. prius carmen ediderat Legrandius e solo codice Parisino, alterum ineditum erat. neutrum librum ab interpolationibus plane vacuum esse mihi quidem persuasum est: multis igitur locis iudicium lubricum de lectione recipienda.

1 ἐκοπίασα MP ἐσένα P 2 αὐτὰ MP 3 ἐσὺ add P πολλὰ
 ὀλίγα M, πολλὰ λιγὰ P ἐκ. P 4 τίποτες οὐδέν P 5 σπέρνωντα τὰ P,
 σπέρνω τὰ M 6 deest P 7 secutus sum M οὐ ξεύρω τίνα σου κάμω P.
 post hunc versum unum excidisse spondeo, quem in φταίγω exiisse suspi-
 cor 8 πετόμενα P, non πετώμενα, ut Legrand edidit πουλλια πεθό-
 μενα M θέλω M, ἀπλόνω P 9 τὸ στρουμπόλλοι M, τὰ στρουμπόλλοι P
 βουνία P κάμπους P πτιάσω P

- 10 μὲ τὴν ματσούχαν πολεμῶ τὸν ἄνεμον νὰ δεῖρω,
 κι ἀπὸ τὸν ἄδην τοὺς νεκροὺς κολάζομαι νὰ γύρω·
 τῆς θάλασσας τὰ κύματα θέλω νὰ δεκατίσω,
 καὶ τ' ἄστροι τὰ ἀμέτρητα βιάζομαι νὰ μετρήσω.
 τὴν νύκταν θέλω σκοτεινὰ γράμματα ν' ἀναγνώθω,
 15 κι ἀπὸ τὴν Πόλιν ὡς ἐδῶ τί κάμνουσι νὰ γινῶθω·
 καὶ μούλας λέγω „πέτασαι νὰ γύρης εἰς τὰ ὕψη“,
 καὶ τὸ φεγγάριν τοῦρανοῦ χαμαὶ 'ς τὴν γῆν νὰ κύψῃ.
 τὴν θάλασσαν τὴν ἄμετρον ὀρθόνω νὰ γλυκάνῃ,
 καὶ λύκου λέγω πρόβατα ποτὲ νὰ μὴ δαγκάνῃ.
 20 δέντρον ῥοζιάριν καὶ κυρτόν νὰ 'σιάσω μὲ τὰ λόγια,
 καὶ δίχως σκάλαν βούλομαι ν' ἀναίβω εἰς τ' ἀνώγια·
 κι ὥσ' ἐτοῦτα δὲν θωρῶ ποτὲ νὰ συνοδεύσω,
 οὕτως οὐδὲν θωρῶ καὶ σὲν ποτὲ νὰ σοῦ παιδεύσω.
 λοιπὸν, παιδί μου, ἔπρεπε νὰ 'δῶ νὰ σ' ἀφηγήσω,
 25 εἴ τι κακὸν καὶ ἂν σ' ἐλθῇ, νὰ μὴδὲν τὸ ψηφίσω.
 ἄμμ' ἐνθυμοῦμαι, Φρατζησκῇ, τὸ πῶς εἶσαι γευμένος
 κ' εἶσαι μεγάλου ἀνθρώπου υἱὸς, ἀκριβοαναθρεμμένος,
 κ' εἶχα μὲ τὸν πατέρα σου πολλὰ καλὴν φιλίαν,
 δαίπνους καὶ γειώματα πολλὰ, σπλάγχχνος καὶ ὁμιλίαν,
 30 καὶ τοῦ πατρός σου ἡ φιλιά φουσκώνει με νὰ κλάψω,
 καὶ σέναν πάλιν διαταγὴν καὶ παιδευσιν νὰ γράψω.
 καὶ ἂν τὰ πιάσης, Φρατζησκῇ, τὰ λόγια τὰ σὲ γράφω,
 ξεβάλλεις τὴν ψυχούλᾶ σου ἀφ' τοῦ ἱνφέρνου τὸν τάφον.

10 ματζούκα P πούλεμῶ M να δύρω MP 11 ἄδην P κολάζομε P, κολάζομε M. fortasse fuerit νὰ 'γείρω 13 ἀμέτρητα M, ὁποῦνε ἀμε-
 τρα P βιάζομε P, qualia posthac noui adnotabo 14 νύκτα P 15 κά-
 μνουσιν M, κάμουςι P 16 καμύλας P, καὶ μούλας M πέτασε P, πέθασε M
 γύρω M καὶ γύριζε στὰ ὕψη P στα ἡγεῖ M 17 τοῦ οὐρ. P, τοῦ ὄρ. M
 'ς om. M 18 γλυκάνει MP, quam ob rem non video cur Legrandius
 scripserit γλυκαίνει 19 πρόβατον P δακάνει P 20 δέντρον P ῥο-
 ζιάρη P κυρτό P 21 σκάλες P νανεβου εἰς τὰ νόγια M βούλομαι
 om. P νάνεβῶ ἐπάνω εἰς τ' ἀνώγια P 22 θωρῶ P 23 οὕτως M,
 ἥτις P ὁ δὲν θωρῶ καὶ σὲν M, καὶ σε οὐδὲν κρατῶ P συνοδεύω in fine
 versus M, aperto errore 24 οὕτως initio versus add M παιδην M,
 παιδί P μεδίκαπον νας' ἀφίσω P 25 καὶ ὅτι κακὸ καὶ ἀσέλγη υἱὲ ἐγὼ
 ναμὴ ψηφίσω P, εἴ τι κακὸν καὶ ἂν σὲ ἐλθῇ ἐ σὲν να μὴ δὲν τὸ ψηφίσω M
 26 ἄμμε θυμοῦμαι M, ἄμ' ἂν θυμοῦμε P τὸ om. P ἦσε γενεαλογημένος P,
 ἦσαι γευμένος M 27 ἀκριβός M, καὶ κριβ' P 28 πατέρα P ἐγὼ
 add M πολλὴν φιλ. P 29 σπλάγχχνους M 30 εἰ φήλια M 31 σένα P
 διαταμοὺς P παιδεύσεις (sic) P 32 τὰ ante σὲ om. M 33 αὐτὸ
 ἱνφέρνον P, em Legrand. pro hoc versu καὶ κάμνης τα τα νέω σου τρι-
 γύρου γυρου γράφω habet M

- ὁμνῶ σ', υἱέ μου Φρατζησκή, εἰς τὴν θεοῦ τὴν χάριν,
 35 εἰς τὰ σέ συμβουλευόμεαι χαρὰν θέλεις ἐπάρειν·
 εἰ δὲ καὶ ῥίψῃς τα εἰς μεριὰν καὶ νὰ τὰ λησμονήσῃς,
 καὶ πάλιν εἰς τὰ πρότερα κακὰ ν' ἀποκινήσῃς,
 ἄλλον ποτ' ἐκ τὰ χέρια μου ποσῶς οὐ βρίσκεις γράμμαν,
 ἄλλ' οὐδ' ἀπὸ τὸ στόμα μου λόγον διὰ τέτοιον πράγμαν.
 40 ἤξευρ', υἱέ μου Φρατζησκή, ὅτι ἂν μὲ γροικήσῃς,
 καὶ τὰ σέ συμβουλευόμεαι θελήσῃς νὰ κρατήσῃς,
 θέλεις χαρὴν καὶ τιμηθῇν καὶ ζήσῃν καὶ πλουτίσῃν,
 καὶ τοὺς ἐχθροὺς σου ὅς τὸν λαιμὸν θέλεις καταπατήσῃν·
 κι ὅταν σέ ᾄδουν καὶ περπατεῖς μὲ φρόνεσιν καὶ τάξιν,
 45 εἰ φίλοι σου θέλουν χαρὴν κι ὅλοι σου ἐχθροὶ πλαντάξῃν·
 εἰ δ' ἔλθῃ τὸ ἑανάστροφον, θέλουν χαρὴν οἱ ἐχθροὶ σου,
 κ' οἱ φίλοι σου ἑαφήσουν σε, καὶ σὲν τὴν μοῦζαν χρίσουν.
 καὶ καθ' ἡμέρα, Φρατζησκή, ἐσύ θέλεις μανθάνειν
 τοὺς πειρασμοὺς καὶ τὰ κακὰ τὰ ἥθελες πανθάνειν.
 50 λοιπὸν τὰ γράφω ὅς τὸ χαρτὶν, παιδὶν μου, ἀνάγνωσέ τα
 ἀνάγνωσε, στοχάσου τα, συχνομελέτησέ τα.
 γνῶριζ', υἱέ μου Φρατζησκή, ἂν θέλῃς νὰ προκόψῃς,
 περίκοψε τὰ σκοτεινὰ, παιδὶν μου, νὰ προκόψῃς·
 τῆς νύκτας τὰ γυρίσματα νὰ τ' ἀπολησμονήσῃς,
 55 καὶ τῆς ἡμέρας τὴν τιμὴν νὰ τὴν ἀποκινήσῃς·
 ἐξάφησ' τα τὰ σκοτεινὰ κι ἀγάπα τὴν ἡμέραν,
 πᾶσα καλὸς καὶ φρόνιμος νὰ σέ κρατῇ ἐκ τὴν χέραν.
 τὴν νύκταν ὅπου περπατεῖ ὡς διὰ κακὸν γυρίζει,

34 ὁμνέω σε P, ὁμνυο σου M ἐπάρην M, ἐπάρη P. *ceterum verba*
 εἰς τοῦ θεοῦ τὴν χάριν εἰς τὰ σέ συμβ. omi M, qui idem post ἐπάρην
 addit καὶ ὑστερον πολλὴν καλὸν νὰ ἔχῃς 36 ὀρίξεσε μερεαν νὰ τὰ ἀπο-
 λισμονήσῃς M 37 εἰς τὰ ποτίτερα M 38 ποτὲ MP χείρια M ποσῶς
 οὐ καὶ εὐρίσκῃς M, οὐ μὴ νὰ ἴδῃς P γράμμα P 39 secutus sum M
 οὐ λόγον ἐκ τὸ στόμα μου ἢ νοουθεσίας πρᾶγμα P 40 γίνωσκε P τὰ
 λόγια μου ἂν τὰ πιάσῃς P 41 εἰς τὰ P συμβουλευῶσαι M ὀλίγα να-
 κοπιάσῃς P 42 χαρὴν P τιμὴν M, τιμηθῇ P ζήσῃν P, ζήσῃν M 43 εἰς P
 44 σεδοῦν P, ἰδοῦν M φρόνεσιν M, φρόνησιν P 45 θέλουν χαρὴν οἱ
 φίλοι σου καὶ οἱ ἐχθροὶ θέλουν πλαντάξῃν P. secutus sum M 46 ἑανά-
 στροφον P, παράξενον M, quod fortasse erat recipiendum 47 καὶ σὺ
 τ. μ. χρεῖσου P 48 κατιμέραν M 49 τὰ ποῖα θέλῃς P 50 τὰ σε
 γρ. P εἰς χαρτὴν P παιδί P 51 ἰδέτα καὶ P στοχάσου πτεργue co-
 dex, στοχάσου Legrand praeter necessitatem συχνο om M 52 νὰ
 προκόψῃς ἀνθέλῃς P 53 περίκοψε M καὶ μὴ μὲ ἀναγγέλης (ἀναγέλης
 Legrand) P in altero hemistichio μου om M 54 τὰ ἀπ. M 56 ἀρ-
 νίσουτα P ἡμέρα P 57 καὶ πᾶσα M, unde possis καὶ πᾶς καλὸς scri-
 bere ἀπὸ P χέρα P 58 πορπατῇ P

- πᾶσα καλὸς τοῦ ὀργίζεται κ' εἰς μιὰν ἀποχωρίζει.
 60 τὴν νύκτα πόρνοι περπατοῦν καὶ κλέπται καὶ φονίσκοι,
 καὶ τὴν ψυχὴν των δίδουσι τοῦ σατανᾶ κανισκι.
 τὴν νύκταν ὁποῦ περπατεῖ, καὶ τὴν ψυχὴν του βλάπτει
 καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ κορμὶν ὡσάν κερίν τὸ κάπτει.
 ἔς ταῖς πόρταις παρακάθεται, ν' ἀνοίξῃ δοκιμάζει.
 65 ἀλλότες ἀτιμάζουν τον κι ἀλλότες ἀτιμάζει,
 κι ἀλλότ' ἀπ' ἔξω κατακροῦ, τὴν πόρνην νὰ ἱυλήσῃ.
 κι ἀλλότε ἔμπαίνει κλεφτικὰ καὶ θέλει νὰ φιλήσῃ.
 καὶ ἔμπαίνει καὶ πολλαῖς φοραῖς ἐκεῖ ὅπου νὰ πιστέψῃ
 ὅτι, ἂν ἐμπῇ καὶ πιάσῃ τὴν, θέλει τὴν δυναστέψῃν.
 70 καὶ μερικοὶ ἐπετύχασιν καὶ μερικοὶ ἀστοχήσαν,
 καὶ ἔβαλαν τους ἔς τὴν ἀφεντειᾶν, καὶ σύρασιν τὴν πίσσαν.
 τὴν νύκταν ὁποῦ περπατεῖ ἄσχημα ροῦχα βάνει.
 ἔς ταῖς ἀρρώμαδαις τῶν πορτῶν τὰ μάτια του νὰ βάνῃ.
 τὴν νύκταν ὁποῦ περπατεῖ γυρίζει ἀρματωμένος.
 75 ἦ πᾶ ἔς τοὺς παρακαθισμοὺς, σὰν ἔναι μαθημένος.
 ἀλλότες τὸν ζυγόνουσι, κι ἀλλότες νὰ ζυγόνῃ,
 κι ἀλλότες τὸν πληγόνουσιν, κι ἀλλότες νὰ πληγόνῃ
 πολλοὶ ἐγυρίζαν σκοτεινὰ κ' ἤλθασιν πληγωμένοι,
 ἀμὲ πολλοὶ εὐρέθησαν τέλεια σκοτωμένοι.
 80 ὁποῦ γυρίζει σκοτεινὰ πολλὰ κακὰ εὐρίσκει,
 καὶ ἀρρώσταις καὶ κόλασες, κ' ὕστερα κλαῖ καὶ πρήσκει.
 ταῖς ξέναις πόρταις κατακροῦ, καὶ παραθύρ' ἀνοίγει.
 καὶ τὰ κελλιά τῶν πολιτικῶν γυρεύει νὰ διανοίγῃ.
 πολλαῖς φοραῖς τῆς πολιτικῆς ὄνομα ξένον λέγει.

59 τὸ M μία M 60 τὴν νύκταν ὁποῦ περπατῇ ἐνὲν κλεῦσαι εἰ
 φονίσκοι M 61 δίδουσι M 62 ομοίως καὶ τὸ σῶμαν τοῦ ὡσαν κα-
 ρὶν τὸ κάπτη P 63 ἔς οὐ M εἰς M νὰ νοίξῃ ἂν μπορέσῃ M 64 65
 οὐ M 65 ἀλλότες ser. cum P, ἀλλότες Legrand καὶ apert. legu P,
 οὐ Legre. 66 ἀλλότ' P 67 κλεπτικὰ M, κλέπτηκα P καὶ οὐ P
 νὰ τὴν P post 67 in M secundum 72, 73 68 ἐμπαίνει M πιστεύει M
 69 ἐμπῇ ser. j ἐμπει M, ἐμπῇ P, δυναστέψῃ P, δυναστεύσῃ M 70 α-
 ροικὴ M ἐπετύχασιν M, ἐπετόχοντο P (i. e. ἐπετόχαν το, ne pro asocio
 accipias, ut Legrandius videtur fecisse) 71 βάλλαν P, σφενταῖαν P
 πήσσαν M καὶ χάσασιν τὸ κτίσαν P 72 ἀρρώμαδες M νὰ οὐ M
 75 καὶ P, εἰ M εἰς M P, ὡσάν M ἐνε P, ἐνεν M 76 ἀλλότες M
 78 ἐγυρίζαν P, non ut Legrandius edidit ἐγύρισαν γυρίσασιν M καὶ M P
 79 ἀμὲ M, ἀμὲ P εὐρίσκοντεν θέλεια M 80 ποτε ἀνείξῃ οὐ P καλόν
 οὐδὲν εὐρίσκη P 81 εἰμὴ P κλαῖ M P, non κλαῖ, ut Legre. edidit
 πρήσκει M P 82 εἰς ταῖς ξ. M παραθύρια M P post 82 in M secundum
 88, 89, omissis qui in medio positi sunt versibus 81 82 83 84 85 86 87 88 89

Carmina in a. graeca, ed. Wagner.

5

- 85 τὸν ἔχει πλεὸν ᾽ς τὰ μάτια τῆς ἐκείνον τῆς διαλέγει·
καὶ ἂν ᾦν· καὶ ἀνοίξῃ τοῦ νάμπῃ ἐγέλασέν τὴν τάχα,
καὶ τάσσει το εἰς ἀνδραγαθίαν, ᾽ς τὴν παλαιάν τοῦ τσουβάχα.
κανεῖς οὐδὲν εὐρίσκεται τὴν νύκταν νὰ γυρίζῃ,
νὰ μὴδὲν πάθῃ τίβοτας κι ἄλλον νὰ φοβερίζει·
90 ἢ δέρνουν ἢ σκοτόνουν τὸν, ἢ νὰ τὸν φυλακίσουν,
ἢ νὰ τὸν εὕρουν ἀβρωστιαῖς νὰ τὸν κατακοιτήσουν.
ὁ πελελὸς ᾽ς τὰ σκοτεινὰ ἄδηλα νὰ ᾠθυμάται,
ἄμμ' ὅποιος ἔνε φρόνιμος ᾽ς τὸ στρώμάν τοῦ κοιμάται.
ὅπου γυρίζει σκοτεινὰ, κρυφὰ τρώγει καὶ πίνει,
95 τὸν βιὸν τοῦ ἐξοδιάζει τὸν, ᾽ς τὰ κόπρια τὸν ἐχύνει·
τῆς νύκτας τὰ καμώματα ἢ ἡμέρα ἀναγελά τα,
τῶν πελελῶν τὰ πράγματα, τῶν νεῶν τὰ κοπελάτα.
τραγουδιστάδες περπατοῦν, παιγνιώταις κατακροῦσιν
καὶ συναντοῦνται, χαίρουνται, γελοῦν καὶ τραγουδοῦσιν,
100 καὶ βάνει ὁ νοῦς τοὺς ὕψηλὰ, κ' εἰς ὅσον ὕψηλόνει,
τόσα καὶ πλειὰ καὶ πλειότερα ἀκόμη χαμηλόνει.
ἄμμη καλὸς κι εὐγενικὸς ἐγέρθην ἐκ τὸν δεῖπνον,
ὕπάγει ᾽ς τὸ κρεβάτιν τοῦ νὰ πάρῃ λίγον ὕπνον.
κι ὁποῦνεν μέγας πελελὸς ἀπομακρεὰ χωρίζει,
105 καὶ ὅταν βρέχῃ καὶ βροντᾷ εἰς τὰ στενὰ γυρίζει.
ὅπου γυρίζει σκοτεινὰ λαχάνει καὶ φονεύγει,
καὶ πῖάνουν καὶ φουρκίζουν τὸν, ἢ ἀπὸ τὴν χώραν φεύγει.
ἢ νύκτα χάνει τὴν τιμὴν κ' ἢ μέρα τὴν ἐπαίρνει,
κι ὅπου γυρίζει σκοτεινὰ μεγάλα παραδέρνει.
110 καὶ δι' αὐτὸ τὸ εἶπεν ὁ Χριστὸς ᾽ς τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον,

86 ἀνὴν P καὶ ἀνοίξει P ἀγέλασέν τὴν P suspicaris τὸν pro τὴν
87 τάσθητο P, em Legend and ἀνδραγαθιαῖς Legr praeter codice in εἰς P
88 νύκτα P τίποτες M καὶ ἄλλους P 90 ἢ νὰ τὸν ἐπρεδιάσουν M
91 ἢ νὰ τὸν ἐκτικιάσουν M 92 ὁ οἱ M στὰ P, τὰ M ἐνθυμάται M,
θυμάται P 93 ἄμμε ὅπως ἔνεν M, ἀμὴ ὁποῦνε P 94 ποῦ M ἄσχιμα
ροῦχα βάνει M 95 κόπρια (non κοπριά) τὸν ἐχίνῃ P σταῖς ἀραμάδες
τῶν πυρτῶν τὰ νάτιάτον ναβάνει M 96 νύκταις M ἢ οἱ M ἀναγέ-
λατα M 97 καὶ τῆς ἡμέρας τὴν τιμὴν M 98 πεγνηδιότες M 99 συν-
αντίτων M τραγουδοῦσιν M, κατακροῦσιν P post 99 addit P μεγάλα
ἀνακατόνουνται φλιαροῦν βατολογοῦσιν 100 νοῦς τῶν ἢ ψηλὰ P 101
τόσον καὶ ἄλλον πλεότερον ἀκόμη χ. P 102 καλὴ καὶ εὐγενικὴ M ἄλλ'
ὅμως οἱ εὐγενικοὶ ὡσάν γερθοῦν P 103 ὕπάγει εἰς M ὕπαινον πρὸς
τὴν κλίνην P τῶν P, τῆς M νὰ πάρει λίγον M πάρουν λίγον P
104 ὅπου ἔνεν P 105 γυρίσει M 106 ποῦ M λακάνει καὶ φονεύει M
107 ἢ ... ἢ M χώρα P 108 κάμνει M θιμὴν M ἢ μέρα scr., ἡμέρα

- ὅπου γυρίζει σκοτεινὰ εἶν' τοῦ δαιμόνου γέλοιον,
οὐδὲν κατέχει ποῦ περνᾷ, δὲν οἶδε ποῦ παγαίνει,
κ' ἐκ τὸ καλὸν ὁλότελα σκοτίζεται κ' ἐβγαίνει.
χάνει ψυχὴν καὶ τὸ κορμὶν, καὶ τοῦτο δένε ψόμαν.
115 κ' εὐρίσκομέν το 'ς τὴν γραφὴν ἐκ τοῦ Χριστοῦ τὸ στόμαν.
λοιπὸν τὸ πρῶτον λέγω σε, νύκταχ μὴδὲν γυρίζης,
ἂν ἔν καὶ θέλεις τὰ καλὰ νὰ μὴν τ' ἀποχωρίζης.

B'.

- Δεύτερον συμβουλευώ σε τὰ Ζάρια νὰ μισήσης,
καὶ δι' αὐτὰ τὴν χεῖρά σου ποτὲ νὰ μὴ τὴν σείσης.
120 ὀργίσου των τῶν ἀζαριῶν, ἀπὸ τὸν νοῦν σου ἄς ἔβγουν.
ὅτι ὅπου τ' ἀγαποῦν αὐτὰ ταῖς ἀτυχιαῖς δουλεύουν.
δὲν ἔχει νοῦν ὁ Ζαριστῆς, γυρίζει σκοτισμένος,
δὲν ἔχει κρίσιν ἢ τιμὴν, ἀμμ' ἐν' ἐντροπιασμένος.
ἄλλου ἐρημιὰν ἐπεθυμᾷ, ἄλλου θε νὰ πτωχάνη,
125 τὰ Ξένα ροῦχα ῥέγεται, καὶ τὰ δικά του χάνει.
ὁ Ζαριστῆς ὀρέγεται πάντα νὰ Ζυγανεύγη,
καὶ μ' ἀδικιὰν ῥηλοκοπᾷ πάντα νὰ μηχανεύγη.
ὁ Ζαριστῆς ἀγανακτᾷ, θυμόνεται, μανίζει,
τὴν πίστιν του καὶ τὸν Χριστὸν καὶ τοὺς ἁγίους ὕβριζει.
130 ὁ Ζαριστῆς οὐδὲν ψηφᾷ, ἂν ἔν καὶ ὁμόσῃ ψόμαν,
ὁμνεῖ καὶ πάντ' ἀφιορκᾷ τὸ δολερὸν τοῦ στόμαν.
καὶ 'πεθυμᾷ κακότηχος μὲ Ξένα νὰ πλουτήσῃ,
καὶ κεῖνος ἀπὸ τὴν πτωχειὰν πολλὰ ν' ἀγανακτήσῃ.

111 δαιμόνου M (P), non δαίμονου, ut Legrandius edidit 112 οὐκ P
οἶδε P, εἶδεν M 112 σκοτίναζεται M 114 δὲν ἔνεν M, οὐδὲν ἐνι P
ψέμαν M, ψόμα P 115 καὶ βρίσκομεν M στόμα P 116 σου P τὰς
νύκτας μὴ P 117 ἀνέν MP, non ut Legrandius edidit ἀν ἦν' additur
titulus in M, Ἑρμηνεία τοῦ Σαχλήκη πέρη τὰ Ζαριά τοῦ πεγνηδίου
(118 ἀζάρια P μὲν τὰ πέζης M 119 καὶ με αὐτὴν τὴν χεῖρα σου ποτε
να μὲν τὴν σίσης M 120 ὀργίζω M τον ἀζαριῶν M ἀπὸ τὸν κόσμον
ἄς εὐγοῦν M 121 διότι P τὰ ἀγαποῦν M 122 δὲν ἔχει et hic et in
versu insequenti P in M manus eiusdem aevi ascripsit φρα ρομπη [i. e.
fra Robin]: qua adnotatione eques aleis deditus significari videtur
123 χρεῖσιν P, χρυσὴν M: em Legrand. ἀμὲν M, ἀμένε P 124 πε-
θημᾷ M, ἐπεθυμᾷ P καὶ ἐκεῖνος ἐριμάσκει M 125 ἀγάπα M post 125
addit M καὶ γόνεται παντέρμιος τέλεα να πεθάνη 127 με ἀδικιὰν M,
μ' ἀδικία P ψηλοκοπᾷ P, ψυλοκοπᾷ M μὴ χαμευεῖ M 129 εὐρίζει M
130 ἀνέν M, ἀνήν P ὡμώσει M, ὁμώσει P ψέμαν M, ψόμα P 131 πάν-
τα P ὡμνέ καὶ πάντοτε φυορκᾷ M στόμα P 132 ὁ κ. M 133 ἀποῦ
τὴν πτωχήα M

- ὅταν δὲν ἔχη ὁ Ζαριστῆς. τὰ ροῦχά του μαχεύγει,
 135 καὶ παίζει τα, καὶ χρειόνηται. κι ἀπὸ τὴν χώραν φεύγει.
 ἀμμή ὅταν κάτση ἄτυχος καὶ παίξῃ τὸ 'δικόν του,
 τὰ ροῦχά καὶ δηνέρια του κι ὅλον τὸ σπητικόν του,
 δίχως νὰ φᾶ. δίχως νὰ πιῇ. κάθεται χορτασμένος·
 μὲ τὴν χολὴν τοῦ παιγνιδιοῦ ἔναι θεραπευμένος,
 140 καὶ 'μερονύκτιν κάθεται. νᾶπες ὅτι ἐν δεμένος,
 νᾶπες ὅτι ἐκαρφώσαν τον καὶ στέκει καρφωμένος.
 ὅταν κερδέσῃ ὁ Ζαριστῆς 'ς τὸν ἄμμον τὰ σκορπίζει,
 κι οὐδὲν πιστεύει ὁ ἄτυχος, οὐδὲ ποτέ του ἐλπίζει,
 ὅτι τὰ κέρδεσεν γοργὸν ἐγρήγορα τὰ χάνει,
 145 καὶ γίνεται παντέρημος, τέλεια νὰ πτωχάνῃ.
 θέλεις νὰ 'δῇς τὸν Ζαριστὴν ἂν ἔν καὶ ἔχει χρῆσιν,
 ἂν ἔχη πέρπυρα πολλὰ, νᾶχῃ λοτάριν βρύσιν,
 τριὰ κομματσούλια κόκκαλα νᾶχουν κουκούδια μαῦρα,
 τὸν βάνουσιν τὸν Ζαριστὴν εἰς τὴν ἰστιὰν καὶ λαῦρα,
 150 κυλεῖ τα κακορρίζικος καὶ δυνατὰ τ' ἀπώθει,
 καὶ γίνεται παντέρημος καὶ κείνος δὲν τὸ γινώθει.
 κυλεῖ τὰ Ζάρι' ὁ Ζαριστῆς καὶ 'δρόνει σὰν νὰ σκάφτῃ,
 χάγει ψυχὴν καὶ τὸ κορμὶν καὶ τὰ παιδιὰ του βλάπτει.
 ὅταν κερδαίνει ὁ Ζαριστῆς. πολλοὶ τὸν συντροφιᾶζουν,
 155 ἀμμή ὅταν χάνῃ ἀφίνουν τον. κι οὐδὲν τὸν ἀναμνειάζουν·
 κι ὅταν κερδέσῃ μιὰν φορὰν. χάνει ἀπ' ὀπίσω δέκα.
 καὶ τῶν παιδιῶν του ὀργίζεται καὶ δέρνει τὴν γυναῖκα.
 κ' ἐγδύνεται κακότυχος ν' ἀναπαυτῇ 'ς τὸ στρώμαν.
 νᾶτῆς ὅτι ἐστρώσαν τον ἀγκάθας μὲ τὸ χῶμαν.

131 ἐκεῖ Μ μαχεύει Μ 135 τα οὐ Μ χρειόνατε καὶ εὐγένει [in
 εἰσαίρει] ἀπὸ τὴν χώραν φεύγει Μ post 135 hunc versum addit Μ τὴν
 ἐκκλησίαν ὅταν ὑπὸ ἐγρήγορα μισούρη 136 αἱ Ρ κατῆ ΜΡ' ο αἱ Μ
 παίξῃ Ρ' παίζει Μ τὸ ἰδικόν του Ρ' 137 ροῦχα του καὶ δυναίρια του Ρ'
 δόνερία του Μ 138 δίχως Μ, δίχως Ρ' δίχως Μ, χωρὶς Ρ' 139 ἐνεν Μ
 140 μερονύκτιν ΜΡ' ἐνε Ρ', ἐνεν Μ 141 στέχει Μ 142 κερδένει Μ
 143 καὶ δὲν σκοπᾷ Ρ' 144 κέρδισεν Μ καὶ τὰ δίχα του χάνει Μ
 145 καὶ ναστενῇ Ρ' γίνεταί Μ 146 ἀνὴν Ρ' χρῆσιν Ρ'. χρυσιν Μ, κρίσιν
 λοτάριν. 147 περπερπυρα Μ ἂν (pro να) Μ 148 τρεῖς κομματσούλ-
 λια κόκκαλα Μ νᾶχουν Ρ', νὰ ἔχουν Μ μάβρα Μ 149 βάλλουσιν Μ
 στὴν ἰστιὰν Μ ἰστιὰν Ρ' λάβραν Μ 150 γλότα Μ, κοιλῆτα Ρ' τὰ
 πόθη ΜΡ' 151 ἐγνώθει (οσι τὸ) Μ 152 κύλυτα Μ, κοιλῆ τὰ Ρ'
 Ζάρια ΜΡ' δρόνη Ρ', δρόμη Μ νασκαῦτη Μ, νασκάπτῃ Ρ' 153 κορμὴν Μ,
 κορμὶ Ρ' βλαύτη Ρ', βλάπτῃ Ρ' 155 ἀμόταν Ρ', ἀμμή ὅταν Μ ἰδαν (sic)
 pro ἀναμν Μ 156 καὶ ἂν Μ μία Ρ' 157 το Μ, του Ρ' 158 κού-
 νεται ὁ Μ στρώμα Μ, στρώμα Ρ' 159 ἀκάνθος σὰν Ρ' χῶμα Ρ'

- 160 ὁ Ζαριστὴς ὀρέγεται νὰ κάτση ᾽ς τὸ παιγνίδιν,
τὰ κοκκαλάκια νὰ κυλῇ ᾽ς τὸ μαλακὸν σανίδιν.
κερδαίνω, χάνω, μοναχὰ ἔν ὅλη του ἡ ὁμιλία,
καὶ φαίνεται του νόστιμος ἡ τέτοιονα δουλεία.
καὶ καίεται κακότυχος καὶ κείνος δὲν τὸ γινώθει,
165 κι ἄφοῦ τὸν ἐρημάζουσιν ἐτότες μεταγινώθει.
πολλοὶ ἀπὸ βιὰν τοῦ παιγνιδιοῦ ἐπήγασιν κι ἐκλέψαν,
κ' εὐρήκασιν καὶ πιάσαν τους, ᾽ς τὴν φούρκαν τοὺς ἐπέψαν.
θέλεις νὰ ᾽ῃς ᾽ς τὸν Ζαριστὴν ἕναν καλὸν σημάδιν;
ὁπῶ ᾽ναι πλέα μάστορας, ἔνευ καὶ πλεᾶ ῥημάδιν.
170 κυλεῖ τὰ Ζάρι' ὁ Ζαριστὴς καὶ τὰβλαις παίζει ὁμάδιν.
ἐτότες γίνεται πτωχὸς, τέλεια ἐρημάδιν.
ὁ μάστορας ὁ Ζαριστὴς θέλει νὰ προφητεύῃ.
καὶ μ' ἀδικιὰν ᾽ψηλοκοπᾷ πάντα νὰ μηχανεύῃ.
ταῖς ἐσοδιαῖς καὶ πραγματειαῖς ὅσαις κι ἂν ἔχη τρῶ ταις,
175 καὶ τὰ παιδιὰ του πιάνουσιν τῶν Χριστιανῶν ταῖς πόρταις.
ὁ μάστορας ὁ Ζαριστὴς πιστεύει νὰ εὐγατίσῃ,
καὶ μὲ τὸ κέρδος τὸ κακὸν ἐλπίζει νὰ πλουτήσῃ.
καὶ κείνος μὰ τὴν μοῦζάν του, μὰ τὴν κακὴν του μοῖραν,
τὰ ροῦχά του ᾽νεν ἄτσαλα καὶ γέμουσιν τὴν ψεῖραν.
180 ὁ λογισμὸς τοῦ παιγνιδιοῦ ὡσὰν ἐχθρὸς τὸν βιάζει,
τὸ πρᾶγμα καὶ τὰ ροῦχά του ἄδηλα ν' ἐξοδιάζῃ,
κι ἀγανακτᾷ τὴν μοῖράν του, καὶ κλαῖ τὸ ριζικόν του,
τὸ πῶς ἐκάτсен ἄτυχος, κι ἐχάσεν τὸ ᾽δικόν του.

160 κάτση MP 161 νακοιλή P, νακύλει M 162 ἔνε P, ἔν M
οὐλη ἢ μηλια M 163 secutus sum P καὶ φαίνετε το μορφη δουλια M
164 ὁ κακ. M ἐκείνος δὲν ἐγινώθει M 165 καὶ γίνεται παντέρημος καὶ
τότε μ. M, quibus hi duo versus adduntur in eodem codice τὰ κοκαλάκια
τὰ μικρὰ κουρσέβουν καὶ γυρίζουν, καὶ ἀπὴν τὸν ἐρημάζουσιν τὸ τετὸν
[i. e. τότε τὸν] ἐξορίζουν. in v. 165 ego mihi quosque videbar legere
in P ἐρημάζουσι, Legrandius tamem ἐρημάζουσιν edidit 166 βίας τὸ
πιγνιδίον ἐπιγάν καὶ ἐκλέψαν M 167 καὶ ἐβρήκασιν M, καὶ ἡύρασιν P
τους M, τον P ἑπέψαν M, ἐπέψαν P 168 ᾽ς om M, διὰ P ἕνα P
169 ὁπὸ ἐν M, ὁποῦνε P πλέα M l'is, πλέον P l'is ἔνε P ἐρημάδιν P,
ῥημάδην M 170 Ζάρια MP 171 καὶ τὸ τε M, ἐπῶδες P (?), em
Legrand. τέλεια M, καὶ κείθεν P 173 μὲ M ψηλοκοπᾷ MP 174 ἐσω-
δίες M, ἐξοδίες quod deinde mutatum est in ἐσοδίες P 176 πιστεύει P
177 καὶ μ' ἀδικίας ψηλοκοπᾷ P πλουτήσῃ MP 178 ἐκείνος M 179
ἔνευ M 181 secutus sum M: totum versum hunc substituit P ὁσά-
παθεν ὁσάπραθεν ἐκεῖνα λογαριάζει, quae verba non tam apta esse ad
sensum loci facile perspicias 182 κλαί MP, ποι κλαί, ut Legrandius
edidit 183 ἐκάτZen MP, ποι ἐκατZen, ut Legr. edidit ὁ M ἐχάσεν M,
ἐχασε P ἰδικόν P

- κι ἀναθυμᾶται ταῖς βουλαῖς ὅπου τὸν ἐπτωχάναν,
 185 καὶ λέγει· ἔζυγανεύγαν με καὶ δι' αὐτὸ ἐχάνα,
 ἂν εἶχαν ἔλθειν ἔνδεκα ᾗς τὴν ἐδικὴν μου χέραν,
 ἐκέρδαινα τὰ πέρπυρα κ' εἶχα καλὴν ἡμέραν.
 ἐπτά ἔθελα καὶ δώδεκα κ' ἤλθεν μου τέρνον κι ἄσω,
 τὰ Ζάρια μοῦ ἔλεγον κακόν, κι ἀνάκειται νὰ χάσω·
 190 ἀπὸ δεκάξη τὸ κρατεῖ, ᾗς τὴν ὠκαν πανδαλάσω,
 ἔχασα τὰ δηνέρια μου, καὶ πάλιν ἄς γελάσω.
 καὶ κεῖνον ὅπου ἐκέρδεσε, ἐκείνον πάλιν ψέγουν·
 οὐδὲν κατέχει ταῖς βουλαῖς τῶν ἀζαριῶν, νὰ λέγουν,
 ἀσχημάζει τὴν χέραν του, ρίκει τὰ σὰν ἡμμένους,
 195 κι οὐδὲν κατέχει τίβοτας, δὲν ἔπεν μαθημένους.
 καὶ τότε λέγουσιν κι αὐτὸν „ἄφες νάρθης κ' εἰς ἄλλην“,
 καὶ κεῖνος ἐγλυκάνθηκε καὶ ἀποκάτω νὰ βάλῃ·
 ὅσα κι ἂν μᾶς ἐκέρδεσε διπλὰ τὰ θέλει χάσειν,
 ἔρημον νὰ τὸν κάμωμεν, καὶ ὅλα νὰ τ' ἐξεχάσῃ·
 200 καὶ ναῦρουν πρωτοζαριστὴν καὶ νὰ τὸν ἐμπρεδέσουν,
 νὰ τοὺς ἐβγάλῃ τὸ ταβλὶν κι ἐμπρός του νὰ τὸ θέσουν.
 ἐχάσαν τὰ δηνέρια των, ροῦχὰ των ἐμαχεύσαν,
 κι ἀπὸ τὰ Ζάρια ἐτέρθησαν ἔρημοι καὶ μισεύσαν·
 κι ἂν χάσουν, δὲν παιδεύονται, θέλουν νὰ ῥδικαιωθοῦσιν,
 205 καὶ πάλιν νὰ διαγύρουσιν κ' εἰς τὸ ταβλὶν νάλθοῦσιν·
 θαρρῶντα νὰ κερδήσουσιν ἐχάσαν ὅ,τι εἶχαν,
 καὶ εἴτι τοὺς ἀπόμεινεν οὐδὲν ἀξίζει τρίχαν.

185 ἐζυγανέναν Μ, ἐζυγανεύγαμε τὰ ἀζάρια Ρ 186 ἔλθην ΜΡ
 ἐδικὴν ΜΡ, non ἰδικήν, ut Legrandius edidit χέραν Ρ, μοῖρα Μ 187 ὑπέρ-
 πυρα Ρ ἡμέρα Ρ 188 ἐπτάθελε καὶ γὰρ ἔνδεκα κ' ἤλθασιν τέρνες καὶ
 ἄσω Ρ 189 ἠθέλαν ἐλέγον Μ καὶ ἀνάκειτόμε Ρ 190 δέκα ἔξη Μ
 ὠκα Ρ 191 in Μ praecedit versum 190 νὰ γελ. Μ 192 ἐκείνον Μ
 κέρδεσε Ρ ἄλλον ἐκ. Ρ verba inde a ψέγουν usque ad νὰ in versu
 insequentem om. Μ *194 ἄσχημα σύ Μ χεῖραν Μ ρίκτη σάν Μ, ρύπτει
 τα σάν Ρ 195 τίποτες Μ εἶναι Ρ 196 ἐκεῖνοι πάλιν Ρ καὶ αὐτὸν
 om. Ρ νάλθης Μ, νάρθη Ρ 197 ἐκεῖνος Μ ἐγλυκάνθηκεν Μ, ἐγλυκά-
 θηκεν Ρ ἀπὸ κατὸν ΜΡ, ἀποκάτου Legrandius: ego sonum potius quam
 scripturam interpretatus sum 198 χάσῃν Μ, χάση Ρ 199 τὰ Ρ
 ναραχάσει Μ 200 ναῦρουν Ρ, γὰρ βρουν Μ τὸν Ζαριστὴν perverse Μ
 ἐμπρεδεύουν Ρ, ἐπρεδέσουν Μ 201 καὶ νὰ τοὺς δώσει Ρ καὶ om. Μ
 τοὺς Μ δέσουν Μ 202 ἐχάσαν ΜΡ, ἔχασαν praeter necessitatem Le-
 grandius δυνέρια Μ, δυνάϊρια Ρ τοὺς pro των bis Μ 203 Ζάρια ΜΡ
 ἐμισέψαν Μ 204 οὐδὲν Ρ (non Μ) ποτέ νὰ κατατάξουν, Ἄμμε ὅταν
 χάσουν δέρνουντεν τὰ ματιά τους νὰ στάξουν Καὶ πολέμου καὶ φλέγου-
 νται ὥσται νὰ κδικαιωθοῦσιν Μ 205 διαγύρωση (quod interpreteris
 διαγύρωσιν) Μ στὸν ταυλὴν Μ 206 θαρόντα Ρ, θαρρῶντα Μ ἐχάσαν Μ,
 ἐχάσαν Ρ 207 ἐπόμεινεν Ρ ἀξιάζει Μ τρίχα Ρ

- ὁ Ζαριστῆς καθήμενος διὰ κέρδος ἔχει θάρρος,
καὶ κεῖνος ἀπὸ τὴν πτωχειὰν ἔχει μεγάλο βάρος·
- 210 τὸ κέρδος ὁποῦ 'πεθυμᾷ οὐδὲν τὸ 'πιτυχαίνει,
καὶ πάντοτε εἰς τὸν χαῖμόν καθήμενος πτωχαίνει·
πιστεύει νῆναι φρόνιμος καὶ κεῖνος ἐν βουβάλλι,
τὸν νοῦν του καὶ τὸ πρᾶγμάν του 'ς τὰ Ζάρια νὰ τὸ βάλλῃ.
μὲ τ' αὐριον, μὲ τὸ σήμερον θαρρεῖ γιὰ νὰ πλουτίσῃ,
- 215 σπῆτ' ἀπὸ τὰ Ζάρια ποτὲ δὲν θέλει κτίσει,
ἄμμε ἂν ἔχῃ τίποτες πρᾶγμα νὰ τὸ πουλήσῃ,
τὸ σπῆτιν του, τὸ ἔχειν του ὕλον νὰ τὸ ποντίσῃ.
εἶδες τὸ ψάριν πῶς ἀρπᾷ 'ς τὸ πέλαγος τὴν ψίχα,
ἄμμε τ' ὀπίσω ρίκτουν το τ' ἀγκίστρην μὲ τὴν τρίχα·
- 220 ἔτσι τὸ κάμνει ὁ Ζαριστῆς ὅταν κερδέσῃ ὀλίγον,
ὕστερον παίρνει τράχουσα καὶ πόνον μὲ τὸ ρίγον.
ὅταν πιστεύῃ ὁ Ζαριστῆς καὶ κάτσει ἐντυμένως,
ἐγέρθηκεν ὁλόγυμνος καὶ παραπονεμένος·
εἰς τὸ παιγνίδιν του θαρρεῖ, 'ς τὸν ἄνεμον ἐλπίζει,
- 225 κ' εἰς ταῦκαιρα κ' εἰς τ' ἄδηλα τὸ πρᾶγμάν του σκορπίζει,
καὶ ὥσπου χάνει ἄτυχος, πλεότερα πεισματόνει,
κι ἂν ἀμαχεύσῃ ρούχά του, πλεόν δὲν τὰ γλυτόνει.
ὁ Ζαριστῆς ἐσμίγεται μὲ σύντροφον, μὲ φίλον,
καὶ νὰ κερδέσῃ 'πεθυμᾷ καὶ δράσσει σὰν τὸν σκύλον.
- 230 εἰδωλολάτρης γίνεται τὰ Ζάρια νὰ ἐορτάζῃ,
καὶ ν' ἀτιμάζῃ τὸν θεόν, τὸν δαίμονα νὰ κράζῃ·
κι ἂν ἔχῃ κύριν ἢ γονεόν, ἐχάσε τὴν εὐχή του,

208 μαθημένος M 209 ἐκεῖνος M τὸν καμόν M 210 ὁπὸ M
ἐπιτυχένῃ P, πτυχαίνει M 211 χαμόν M 212 νὰ ἐν M ἐκεῖνος M
βουβάλλῃ M 213 νατοβάνει M 214 θαρόντα νὰ P, θαρήγια νὰ M
215 σποῖτια P οὐδὲν P ἐκτῆσει M 216 ἄμμε M, ἀμῆ P καὶ τίβοτας P
γοργόν (om. πρ.) νατὸ πολήσει M 217 σποῖτην P, στάτην (?) M τοῦ
om M καὶ τοῦ πρᾶγμαν του M 218 ψαρήν πὸς ἀρπα στο πέλαγος τὴν
πέρικαν M τρίχα P 219 ἀμὲ MP ρύπτουν το P, ρίκτοσιν M μετὴν
ψυχᾶν M, τρύχα P 220 ἐτζῃ τὸ κάμμη M, ἦτις τὸ κάμνη P κέρδνει M
221 ὕστερα M τρέχουσα M 222 ὅτε M πιστεύει MP ὁ om P
κάτζειν MP ἐνδ. Legrand contra libros 223 πᾶ παρ. P (unde Legr.
pᾶ in textu addidit metro vitiatō) 224 θαρή MP 225 καὶ εἰς τὰ
εὐκέρα M 226 secutus sum P σποτε (sic) χανει ὁ Ζαριστῆς M 227 καὶ
MP ἀμαχεύσει P, ἐμαχέσῃ M καὶ ρούχα P, καὶ om M του om M
ποτέ P, πλεόν M (quod loco multo aptius esse apparet) 228 σμίγεται M
μεμεφίλον M 229 ἐπεθημὰ M δράσει P, δράσῃ M ὅσαν τὸ M 230
γίνετὰ Ζάρια (unde corruptelae perfacile apparet origo) P 231 om M,
hunc substituens versum καὶ ἀνέχει πρᾶγμαν τίποτες ὅλον νὰ τὸ ἐξοδιάζει
232 καὶ MP γοναίον M, γονέον P ἐχάσε MP, ἐχάσε Legrand

ἐχάσε καὶ τὸ πρᾶγμάν του, χάνει καὶ τὴν ψυχὴν του.

Θωρεῖς, υἱέ μου Φρατζησκή, τὰ κάμνει τὸ παιγνίδιν
235 τὰ κοκκαλάκια τὰ μικρὰ ᾗς τὸ μαλακὸν σανίδιν.
λοιπὸν, παιδί μου, ἔπρεπεν νὰ τ' ἀπολησμονήσης,
ἂν θέλῃς τὴν καλὴν ζωὴν νὰ τὴν ἀποκερδήσης·
ἄφες καὶ ταῖς πολιτικαῖς, μίσησε καὶ τὰ Ζάρια,
τῆς νύκτας τὰ τυρίσματα, τὴν πελελὴν ἀγγάρεια.

Γ'.

210 Τὸ τρίτον συμβουλεύω σε ταῖς πολιτικαῖς ν' ἀφήσης,
κι ὡς διὰ καμμιὰν πολιτικὴν τίποτες μὴ ψηφήσης,
ὅτι τοὺς νεοὺς ἢ πολιτικαῖς πολλὰ τοὺς ἐμποδίζουν,
τὰ παλληκάρια ἐγδέρνουσι, τοὺς γέροντας μαδίζουν.
ἢ πολιτικὴ ὅταν γροικᾷ καὶ ἔχει νὰ κερδέσῃ.
215 περιλαμβάνει σε σφικτὰ ὡς διὰ νὰ σ' ἐμπροδέσῃ.
κι ἀπήτις φᾶ καὶ γλύψῃ σε, τὸτ' ἀποκουντουρίζει,
κι ἄλλον εὐρίσκει νὰ τὸν τρωῇ, καὶ σέν' ἀποχωρίζει.
κ' εὐρίσκει χίλιας ἀφορμαῖς, μὲ φόματα καὶ σούραις,
κι ἂν τῆς εἰπῇς διὰ ψωμῖν, λέγει σου διὰ κουλούραις.
230 εἰς τὴν ἀρχὴν τὴν πολιτικὴν πριχοῦ τὴν ἐγνωρίσουν,
ὅλοι τὴν ἐξετρέχουσιν ὡς διὰ νὰ τὴν χαρίσουν.
καὶ ὅποιον εὖρη πελελὸν κι ἔχει νὰ τὴν χαρίζῃ,
μὲ λόγια καὶ κομπώματα σὰν μύλον τὸν τυρίζει.
ἢ πολιτικὴ, ἂν τὴν δώσουσι, μετὰ χαρᾶς τὰ παίρνει·
235 κι ὡς διὰ τὰ δόσι' ἢ πολιτικὴ κλημουντρᾷ καὶ γέρνει,

235 μαγληνόν P. μαγλινοῦν M. cum Legrandio μαλακὸν scripsi
conl. v. 161 236 ἔπρεπεν M. ἀνάκειται P τὰ πολ. M 238 καὶ μί-
σησε M τὰ ἀζάρια P 239 οἱ M ἀγκάρια P Γ'. addit hunc titulum P
Τρίτη βουλή τοῦ σαχλήκη πρὸς τὸν Φρατζησκή, hunc autem M Ἑρμηνεία
περὶ τῆς πόλετικῆς τὰ καμωμάτα. 240 ν' ἀφίσης P. νὰ φήσεις M
241 καὶ M' ψηφεύσης M 242 οἱ M' 243 τὰ παλληκάρια κδέρνου-
σιν M, καὶ (?) παλικάρια ἐγδ. P γέροντας M 244 ὀτεγρικά P. ὅταν
γρικα M καὶ ἔχεις νὰ ἐξοδιάσης M 245 περηλαμπάνη P σε P ὡς δια
να βιάξεις M 246 καὶ M' ἀφ' ὅτις M γλίψῃ M, γλείψῃ σε P
τότε M' ἀποκοντ. M 247 καὶ M' 248 καὶ M' χίλιας M, χίλιες
P: ut mihi miarari subeat unde Legrandi pollicis scripserit πέματι M
249 καὶ M' κουλούραις M, κουλούρες P. cur igitur Legrandius scripsit
κουλοῦριν? 250 τις τῆς πολυτικῆς P πρίχα M ἐγν. P, γνωρ. M
252 κόπελλον M καὶ M' τῆς M χαρίζῃ M', non χάριση ut Legr. edi-
dit 253 καὶ μὲ πράγματα P τὸ M. 254 ἐπέρνει (οἱ τὰ) M 255 pro
hoc talem versum substituit M ἢ δὲ νατῆς ζητήσουσιν τὰς χείρας τῆς
κοντένει, quoniam concentus finalis spurium esse arguit καὶ — δόσια — καὶ
κοιλουμουντρᾷ P

- χαροκοπᾷ ἡ πολιτικὴ, καὶ δίδει τὸ κορμὴν της,
 ἔξωπουλεῖ τὰ κάλλη της, καὶ χάνει τὴν τιμὴν της·
 ποτέ της ἡ πολιτικὴ εἰς ἓν' οὐδὲν ἰστέκει,
 ἐνὸς σακκούλιν τάσσεται κι ἄλλου γαϊτάνιν πλέκει.
- 260 τὸν ἕναν ἀποχαιρετᾷ κι ἄλλον περιλαμβάνει,
 κι ὅποιος τὴν δώση πλεότερα, ἐκεῖνος τὴν λαμβάνει·
 τοῦ πρώτου καύχου ἡ πολιτικὴ παίρνει του ὅτι 'μπορέση,
 καὶ τότε σὰν τὸν βαρεθῇ νὰ τὸν ταλαιπωρέση,
 ἀγανακτᾷ κι ἀφίνει τον καὶ κάμνει σὰν κατέχει,
- 265 'ς τὴν αὐθεντεῖαν θέλει νὰ πᾶ νὰ τὸν ἐκαταλέγῃ.
 κι ὁπῶδειχνε καὶ 'γάπαν τον, κ' εἶχε τὴν λιγομάραν,
 ἐμπρὸς 'ς τὸν δούκα προσκυνᾷ μὲ τὴν πολλὴν τρομάραν,
 καὶ λέγει τον „Αὐθέντη μου, ἐδυναστεύσασίν με,
 νὰ μὲ δικαίωσῃς, διὰ τὸν θεὸν, ὅτι ἐντροπιάσασίν με.“
- 270 καὶ κλαῖ πολλά κι ἀγανακτᾷ τὸ καταφρόνεμάν της,
 τὴν εὐτενεῖαν της πονεῖ, πῶς νᾶβγῃ τ' ὄνομάν της.
 κι οὐδὲ γενεᾶς ἐντρέπεται νὰ πᾶν ἀποφουμίσῃ,
 ὅπου ἔζην ἡ πολιτικὴ πάντα μὲ τὸ γαμήσει.
 καὶ τᾶλεγε πρωτῆτερα ὅλα νὰ τὰ ξεχάσῃ,
- 275 κι ἂν ἤμπορῇ τὸν καυχόν της τέλεια νὰ τὸν χάσῃ,
 ἡ πολιτικὴ ἄς ξεγδικαιωθῇ καὶ ἀπεκεί ἄς 'ποθάνῃ,
 νὰ βλάβῃ καυχὸν δὲν ψηφᾷ 'ς ὅσα κακὰ πανθάνει,
 ρούχα, δηνέρια, καὶ φελλοὺς, καὶ ψούνια εἰς τ' ἄρμάρι.
 κι ὅταν εὖρῃ ἀκρόνεον κάμνει τον ἀφορμάρῃ.

256 ἡ om P 257 ἔξαπολὴ M, ἔξωπουλὴ P: em Legrand. 258 ἕνα P
 εἰς ἕναν δὲν ὑστέχει M 259 σακούλη P καὶ ἄλλου P, καὶ ἄλλον M
 γατάνην M, γαϊτάνην P 260 καὶ MP 261 ἐκεῖνον χαμαρόνει M post
 hunc versum addit M "Ἐναν σου φαίνεται κρατὴ καὶ τῶν παντῶν προδίδη
 Καὶ ὅποιος τὴν δώση πλεότερα ἐκεῖνον παραδίδη, quae manifesto pro
 dittographia habenda sunt 262 ὁ προτοχαύχου M ἐπέρνει ἢ τι ἐμπω-
 ρέσει M 263 ὡσάν M καὶ ὡσάν τὸν ἀπορέση M, νατὸν ταταλαιπωρέση
 (sic) P 264 καὶ ἐκείνη σαν κατέχει M, unde fortasse conicias κι ἐκείνη
 σαν κατέχει. sensus est enim: currit ad praectorem quasi conscia sit
 sceleris ab amico commissi 265 θέλῃ πᾶν καὶ νατὸν ἐγκαλέσει M
 266 καὶ MP ὁπόδειχνε P, ὁπό δῖχνεν M ὅτι ἐγαπάντον M καὶ εἶχεν M
 267 'ς om M 268 αὐθέντης M in exitu versus secutus sum M ἤλθεν
 ναμεδυναστέρην P 269 ξεκδικαιώσεις M ἔξεντ. M, em Bursianus καὶ ἡ
 κρίση σου ἀστὸν παιδέψῃ P 270 κλαῖ MP καὶ MP 272 καὶ ὁδὲ M
 ναπᾶν P, ναπᾶν M: quod non necesse habui corrigere cum Legrandio
 νὰ πᾶ ν' ναποφουμήσει M 273 ὁπόζεν M γαμίσιον M, γαμίση P
 274 τᾶλεγεν M ἔιχάση M 275 καὶ MP ἀνιμπώρην ἡ πολιτικὴ τὸν
 καυχὸν της ναχάσῃ M 276 ἀς ξεγδικαιωθῇ P, ἀς κδικαιωθῇ M τότε
 ἀς M 277 οὐδὲν M, οὐ P εἰς MP 278 δυνερία M, δυναίρια P
 ψόνια M στὰ ἀρμ. M 279 καὶ MP ἀκρογόνεον κάμνῃ M ἀφορμάρην M

- 280 καὶ κείνος ὅπου ῥέγεται ὡς διὰ νὰ τὴν πηδήσῃ,
νικᾷται ὁ κακότυχος νὰ τὴν καλοκαρδίῃ.
δίδει τὴν ροῦχα καὶ φελλοὺς, δηνέρια νὰ ἔθοιάζῃ,
κλέπτει, καταμυτώνεται, καὶ τὸν ἑαυτὸν του βιάζει.
ἡ πολιτικὴ τὸν καυχόν της καλὰ τὸν ἔξανοίγει,
285 κι ἂν τὸν εὖρῃ ἀπόνηρον ὡς τὴν τρυγιὰν τὸν πνίγει,
ὡσὰν ἀνέμην καὶ τροχόν, σὰν μύλον τὸν γυρίζει,
κι ὥστε νὰ νοιώσῃ πελελὸς ὀλίγον τὸτ' ἀείζει.
ποτέ της ἡ πολιτικὴ οὐδὲν λέγει ἀλήθεια,
κι ὁ φρόνιμος τὰ λόγια της τάσσει τα παραμύθια·
290 κι ὁ πελελὸς τοῦ φαίνεται σὰν Ζάχαριν καὶ μέλι,
καὶ κείνη σὰν μαστορευθῇ, βάνει τὸν ὅπου θέλει.
τυφλόνει καὶ ἐγδέρνει τὸν, παῖζει τὸν καὶ γελᾷ τὸν,
δείχνει τὸν τ' ἄσπρον κίτρινον, τὸ μαῦρο σκαργελάτον.
γελᾷ τὸν τὸν παντέρημον ὡσὰν μικρὸν κοπέλιν,
295 σὰν τὸν ἐποδιάβαζεν ἡ μάννα [του] μὲ παστέλλιν.
ἡ πολιτικὴ τὸν καυχόν της ἂν νοιώσῃ κι ἀταπᾷ τὴν,
καὶ ῥέγεται καὶ θέλει τὴν, συχνοχαροκοπᾷ τὴν,
εὐρίσκει τὴν καὶ κάθεται σὰν κακοκαρδισμένη,
καὶ κάμνει καὶ τὰ τζένια της σὰν εἶναι μαθημένη.
300 καὶ κείνος λέγει τὴν εἰς μίαν „ἦντὰ ἔχεις, συνοδιά μου,
φῶς μου, ψυχὴ μου, ὀμμάτια μου, γλυκοπαρηγοριά μου;“
καὶ κείνη τ' ἀποκρίνεται „ἄς ἔχω τὴν σκουτοῦραν,

280 ἐκεῖνος M ὁρέγεται M ὡς διὰ P, πολλὰ M πηδήσει M, ἐπι-
δήσῃ P 281 ἀνακείται M 282 τῆς ροῦχα ναφορὴ M δυνέρια M,
δυναίρια P ἔθοιάζει M 283 καταμυτώνεται P δια να ἔχει τὸ πιδέσιόν
του initio versus M 284 τις P ἡ πολιτικὴ ὅταν δεν ἔχει ἐτότες σε-
βιάζει M 285 καὶ ἂν εὖρῃ κανέναν πελελλὸν ὅπο ἔχει ναεοδιάζει M
286 καὶ ὡς ται να ἔνεν πελελλὸς σὰν μύλον το γυρίζει M 287 τότε P
μὲ λόγια καὶ μεκομπόματα καὶ νατὸν κανακίζει M post hunc versum hos
duos addit M καὶ ἀνυμνωρησυν ζούντανὸν εἰς τὴν τριγίαν τὸν πνύγη,
Καὶ ἂν δύνετε τὸν καυχόν της συν ζώντανον τὸν τρώγη: quibuscum
confer v. 285. concentus finalis hos duos versus ex interpolatione esse
arguit 288 οὐδὲν λέγει M, οὐκ εἶπεν μίαν P 289 καὶ M, ἀμὴ P
τάσσεια παραμύθια M, τάσσητα εἰς παραμύθεια P 290 καὶ MP Ζάχαρην
μετὸ μέλιν M 291 ἐκεῖνη ὡσὰν μαστορευθῇ M ὅπο M 292 κδέρνει M
293 δίχνει του τὸ ἄσπρον κίτρινον τὸ μάβρον σὰν σκαργλάτον M 294
κοπέλῃ P 295 ὡσὰν νατὸν ἐδιβάζεν M μεπαστέλλῃ P, μεπαστέλλην M
του delendum censeo 296 ὅταν ἰδῇ τὸν καυχόν της ὅτι ἀγαπάτην M
297 ὁρέγεται (om. καὶ) M συχνὰ χαροπάτην M 298 ὅταν ὑπάγῃ ὁ
καυχὸς της κάθετε χολιασμένοι M 299 καίχει (i. e. κ' ἔχει) ταμμάτι
κάτωθεν καὶ δίχρη ὡς ἐννιασμένη M 300 καὶ ἐκεῖνος λέγει της εὐθείς
ἦν τάχεις ἡ ψυχὴ μου M 301 ἦν τα ἔχεις φῶς μου ὀμματία μου καὶ
γλικοσυνοδιά μου M 302 ἐκείνη τὸ M

ἔσὺ μὲ ξεφάνερωσες καὶ κόλλησέ με σοῦρα·
 καὶ μόνον ἐντροπιάσθηκα, γιὰ σὲν καλὸν οὐκ εἶχα,
 305 τόσον ἐκέρδησ' ἀπὸ σὲν ὅσον ν' ἀξίῃ τρίχα.
 κι ἀφ' ὅτις ἐντροπιάσθηκα καὶ χάθην μετὰ σένα,
 κάλλιον νᾶχα ἔορισθῆν καὶ νᾶχα πᾶν 'ς τὰ ξένα.“
 καὶ πάντα μὲ τὴν μάνιταν νὰ κλαῖ, ν' ἀναστενάζη,
 τὴν μοῖράν της ν' ἀγανακτᾷ, τὴν τύχην ν' ἀτιμάζη.
 310 γελᾷ τον ἢ πολιτικὴ τὸν κόπελον τὸν νέον,
 κι ἂν εὔρη γέρον πελελὸν, κάμνει τον κοῦρον νέον.
 ὅταν σοῦ λέγῃ κούρβα „ναί“, λέγει σε πάλιν „ὄχι“
 καὶ πιάνει σε 'ς τὰ δίκτυα της, σὰν ψάριν μὲ τ' ἀπόχι.
 ἢ πολιτικὴ ὦηλὰ θωρεῖ καὶ χαμηλὰ ξαμόνει,
 315 κι ὁπῶβρη τὸ πεδέξιον της, μετὰ χαρᾶς συμόνει.
 πολλοὺς γελοῦν ἢ πολιτικάις, ἀμμέ πολλὰ γελοῦνται,
 κι ὅσα καὶ ἂν ἦν μαστόρισσais, πάλιν τὸν ἄνθον λοῦνται,
 ἢ πολιτικὴ τοῦ καύχου της κάμνει μου τὸν τζητζούνια,
 κ' ἢ μάννα της μαλόνει του ὡς διὰ νὰ φέρνῃ ψούνια.
 320 κι ὅταν ἰδῇ τὸν καῦχόν της κάθεται χολιασμένη,
 ὡσὰν θλιμμένη κάθεται καὶ παραπονεμένη·
 κι ὁ καῦχός της τὴν ἐρωτᾷ κ' οὐδὲν ἀπηλογᾶται,
 κ' οὐδὲν τοῦ ἀποκρίνεται εἰς ὅ,τι τῆς δηγᾶται·
 ἔξαπορεῖ καὶ λέγει τῆς ὁ φίλος της „ἦντὰ 'χεις;
 325 τὸ κεφαλάκιν σου πονεῖς, ἢ μετὰ μέναν τάχεις;“
 κι ἀπηλογᾶται μάννα της μὲ τὴν πολλὴν μανίαν,
 ὡσὰν μανδάτον θλιβερόν ἀπὸ τὴν Ῥωμανίαν
 „ἄφες τὴν τὴν κακότυχον, μηδὲν τὴν δίδῃς κάψαν,
 λέγω τὰ ψούνια τάφερες ἐκεῖνα τὴν ἐβλάψαν.

303 Ξηφαναίρωσες καὶ κούλλυσεν μου σοῦρα M κώλυσε P 304 ἐντρο-
 πιάστικα M γιὰ σὲν M, καὶ ἀπὸ σέ P οἶχα P 305 in priorē parte versus
 secutus sum M (nisi quod is habet ἐκέρδησα) καὶ οὐκ οἶχα τίποτες καλὸν P
 ἀξίῃ P, ἀξιάζει M 306 καὶ ἀφ' ὅτης M, καὶ ἀφ' ὅτις P ἐντροπιάστικα M
 μετ' ἐσέναν M 307 κάλλιον μου τον P πᾶν M, πᾶ P 308 κλαίει
 (om. νὰ) καὶ ἀναστενάζει M νὰ κλαί P, unde Legrandius perverse νὰ κλάη
 309 ν' add Legrand τὴν τυμὴν ἀτυμάζει M, quae lectio speciosior foret
 quam verior 310—326 om M 312 κούρβανέ P 313 εἰς δίκτυα
 τις P 314 ψηλλὰ P 315 παιδέξιόν τις P 316 οἱ P ἀμέ P 317 καὶ P
 318 τις—μοῦτον P 319 τις P του ego legi in P, τον edidit Legrand
 320 καὶ ὅταν ἰδῇ P ceterum cf. supra ad v. 298 322 καὶ bis P
 323 καὶ P 324 ἔξαπολὰ P 326 καὶ MP μετὰ π. M 327 haec
 habet M: ἀφες τὴν τὴν κακότυχον ποτίζεις τὴν μικρίαν 328 ὡς ἐνεν
 κακορίζικος μὴ δὲν τὴν δίδῃς κάψαν M 329 λαλῶ M τὰ ἔφερες πιστέ-
 βις τὴν M

- 330 δυὸ 'μέραις ἔχει νηστική καὶ θέλει ν' ἀποθάνη,
 κι ὡς πότε τοῦτο τὸ κακὸ πάντα νὰ τὸ παθάνη;
 ἐσὺ ἔχεις ὅλα σου σωστὰ, πάντα σου τὰ 'πεδέξια,
 κι αὐτὴ [ἔχει] ἄθετα 'ς τὴν τύχην της καὶ νὰ μεγάλ' ἀδέξια·
 κι ὡσὰν μᾶς ἐκατέστησες ὁ θεὸς τὰ σὲ πλερώση,
 335 ὅσον καλὸν μᾶς ἔκαμες διπλοῦ τὰ σὲ τὰ δώση!"
 ὁ νοῦς της τῆς πολιτικῆς εἰς τὸ κακὸ γυρίζει,
 ἀγκρίζει κύριν καὶ παιδιὰ κι ἀνδρόγυνα χωρίζει·
 καὶ φαίνεται τῆς νόστιμον σὰν Ζάχαριν καὶ μέλι,
 ὅταν τελειώσῃ τὸ κακὸ τὸ 'ρέγεται καὶ θέλει. ..
- 340 μετὰ χαρᾶς ἡ πολιτικὴ θέλει κρυφὸν γαμήσει,
 ὡς ὅτε ν' ἀποδιαντραπῇ, ὥστε ν' ἀποκινήσῃ.
 κι ὅποιος νὰ τὴν κρατῇ κρυφὴν βιάζεται νὰ τὴν παίρνη,
 ρούχα καὶ μπόταις καὶ φελλοὺς καὶ ψούνια νὰ τὴν φέρνῃ.
 καὶ πρὶν ν' ἀφήσῃ, λέγω, αὐτὸν, ἄλλον γυρεύει ναῦρῃ,
 345 τὸν ἓνα νᾶχῃ σήμερον, τὸν ἄλλον νᾶχῃ αὔρι.
 ἡ πολιτικὴ τὸν κόπελον τὸν ἔχει νὰ γελάσῃ,
 τὴν ὄψιν καὶ τὴν γνώμην τῆς ὅλην της τὴν ἀλλάσσει,
 καὶ ἄλλον παίρνει σπήτιν της ὅλα της νὰ μετέχῃ,
 τὸν ἄλλον καὶ κομπώνει τὸν, ὡσὰν τὸν Μάϊ ποῦ βρέχει.
- 350 μηδὲν πιστεύῃς πολιτικὴν κ' ἔχῃς τὴν μοναχὸς σου,
 καὶ σύ 'σαι μόνος καυχὸς της, κρατῆς 'ς τὸν ἑμαυτὸν σου,
 ἀμμ' ὅταν τὴν φιλῆς ἐσὺ, ἔχει καὶ ἄλλον φίλον·
 καὶ λέγει ἐσέ "τριαντάφυλλον", καὶ κεῖνον λέγει "μῆλον".
 ὁποῦ φρονεῖ τῆς πολιτικῆς ὅταν τὴν μαντατέψῃ,
 355 δι' ἄλλον ἀγαπητικὸν ποτέ μὴ τὴν πιστέψῃ,
 ὅτι ποτ' ἡ πολιτικὴ οὐκ ἔχει ἐμπιστοσύνη·
 τὸν βάλλει εἰς τὰ βρόχια της, ἄλλοι τὸ τί τοῦ 'γίνη!
 ὥστε ποῦ τρῶ τὸν ἄνθρωπον, ὥστε ποῦ τὸν ἐγλύφει,

330 ἡμέραις P, μέρας M πέθανη M 331 καὶ ὥσποτε P τὸ τουτόν
 κακὸν πάν τα νατὸν πανθάνη M 332 quod edidi, est in codice P: unde
 Legrandius sua ('γάπε δέξια) habeat uescio. ἐσὺ καμες ἦτη ἐθέλες καὶ
 δάρτε καμαρόνεις M 333 οὐ M ἔχει delendum censeo ἄθητα, praeter
 codicem Legrand. μεγάλα P 334 καὶ εἰς ὅτι μας ἐταχθήκαίς καλὰ μας
 τὰ πληρώσας M 335 οὐ M 336 hinc solius P lectiones exscribo,
 alterius codicis (M) recensionem separatim daturus 337 καὶ 339 τ'
 ὀρέγεται Legrand praeter librum 342 καὶ 344 ναῦρῃ 347 τις
 bis 350 τὴν πολυτικὴν καὶ 351 σύσε τις 352 ἀμ' καὶ κείνη ἄ. φ.
 356 ποτέ 357 τις ἀλὺ τὸ τί τοῦ γίνη (τότε perverse edidit Legrand)
 358 τὸν ἐγλόφῃ

γελᾷ καὶ κολακεύγει τὸν, ταῖς μούζαις τὸν ἀλείφει.
 360 ἄμμ' ὅταν ᾽δῇ καὶ φύρασε τοῦ ἀνθρώπου τὸ σακκούλι,
 ἡ πολιτικὴ ἂν ἠμπόρεσεν διὰ φόλαν τὸν ἐπούλει.
 ἐνὸς ἐπαίρνει πολιτικὴ κι ἄλλοῦ τὰ μεταδίδει,
 ἓνα, σοῦ φαίνεται, κρατεῖ κ' εἰς τοὺς πάντας τὸ δίδει.
 — Θωρεῖς, υἱέ μου Φρατζησκή, τὰ κάμνουν ἡ πουτάναις,
 365 τὰ κάμνουν ἡ πολιτικαῖς μὲ ταῖς πικραῖς των μάνναις·
 πῶς δείχνουσιν καὶ ἀγαποῦν σὰν ἓνι μαθημέναις,
 καὶ πῶς ἐπιβουλεύονται, διατί ἓν ἐντροπιασμέναις.

Inde a versu 336 diversam prorsus sequitur recensio-
 codex M, quam emendatam una cum variis lectionibus infra
 apposui:

ἀφότις κλάψη ἡ πολιτικὴ, γελᾷ, παραδιαβάζει,
 τεχνεύεται τὸν καυχόν της νὰ τὸν ἀποδιαβάξῃ·
 τὰ δάκρυα τῆς πολιτικῆς ὡς βρύση καταβαίνουν,
 κι ὡσὰν πουλιά πετόμενα ἐγλήγορα διαβαίνουν.
 340 κάτεχ', υἱέ μου Φρατζησκή, ἐδῶ κ' εἰς ἄλλην χώραν
 ὡς διὰ τοὺς νεοὺς ἡ πολιτικαῖς ἔνεν μεγάλη ψώρα,
 καὶ ὅποιος σμίγεται μ' αὐταῖς, χρειὰ κάμνει νὰ ψωριάσῃ,
 κι ἂν ἔχη πρᾶγμα τίποτε, ὅλον νὰ τὸ ἔοδιάσῃ.
 καὶ μερικοὶ ἰατρούονται καὶ περπατοῦν ᾽ς τὴν χώραν,
 345 καὶ περπατοῦσιν ἄτυχα πάντα καθὴν ἡμέραν·
 καὶ μερικοὶ λεπριάζουσιν καὶ μερικοὶ λωβιάζουν,
 κι ἀφτὴν λωβάδα τὴν πολλὴν τὴν νεότην τως διαβάζουν.
 τῆς πολιτικῆς ὁ φρόνιμος μὲ βιάς τῆς ἐγλυτόνει·
 ἄμμ' ὅταν εὖρη πελελὸν, τελείως τὸν σκοτόνει.
 350 καὶ τὸ ἐγνώρισ', ἀπ' ἐμὲν ἔχε παρηγορίαν,
 ἐγνώρισε καὶ κράτει το, νᾶχης πληροφορίαν.
 δὲν ἔνε κάμμια ποτὲ ποῦ νᾶχη (πάντα) πίστιν.
 γύρευ', ἂν εὖρης πούποτε, καὶ ᾽δῃς καὶ θυμηθῇς τὴν.
 κ' εἰς ἄλλην ἔγραψά σε (το), καὶ πάλιν νὰ σὲ γράψω,

360 ἄμ' ἰδῇ σακούλη 361 ἀνυμπόρεσεν ἐπούλη - 362 καὶ ἄλλοῦ
 364 οἱ 365 οἱ 367 ἔνεν
 339 πολλὰ πεθόμενα 340 καὶ 341 ψώραν 342 με 344 πέρ-
 πατός 347 αὐτὴν νεότην 349 ἄμμε τέλιος 350 τὸ το 352 πόν-
 τα addidi 353 γυρεύσε ποῦεται θημηθείστην 354 ἐγράψαστο

- 355 (κι ἂν ἦναι) χίλιαις φοραῖς, θαρρῶ νὰ μὴν σὲ βλάψω.
 ἢ πολιτικαῖς τὸν κόπελον, παιδὶν μου, ἂν τὸν φιλοῦσιν,
 πτωχαίνουν κ' ἐρημάζουν τον, κ' ὕστερον τὸν γελοῦσιν.
 κι ὅταν ἰδῇ καὶ φύρασεν τοῦ ἀνθρώπου τὸ σακκούλιν,
 ἢ πολιτικῇ, ἂν ἐμπόρεσεν, διὰ φόλαν τὸν ἐπούλειν.
 360 ἐνὸς ἐπαίρνει ἢ πολιτικῇ, κι ἄλλου τὰ μεταδίδει,
 ἕναν, σοῦ φαίνεται, κρατεῖ, καὶ τῶν παντῶν προδίδει.
 Θωρεῖς, υἱέ μου Φρατζησκῇ
 τί κάμνουσιν ἢ πολιτικαῖς ἢ παλαιοκουρεμένας.
 Σαχλήκης ἤμουν Στέφανος, τῶν πολιτικῶν ὁ Χάρος,
 365 καὶ ὅταν εἶχαν τίποτε, σὲ μέναν εἶχαν θάρρος.

355 κι ἂν ἦναι om. poteram etiam κι ἂν γράψω. μέν 356 το
 357 ἐρισμασσούντον καὶ bis 358 καὶ τὸν ἄνθρωπον σκόλην 359
 φόλλαν ἐπόλην 360 καὶ ἄλλου (sine accentu) 361 τῶν παντῶν eis:
 πάντων scribere nolui 362 suppleveris πῶς εἶνε μαθημέναις 363 το-
 τικαμνοσὺν οἱ π. οἱ 364 Σαχκλικῇ 365 σεμέν εἶχαν θάρως. Addit
 scriba Ἐτελειόθει ὁ Σαχκλικῇ διὰ χειρὸς ἐμοῦ φρά νοῦλ δὲ λά μπρῶ ἐκ
 τῆς ροδῶν καβάλλαις τέλος. Εἰ χῆρ μέν ἢ γράψασα σὲ πετὰι τάφῳ
 ἢ γράφῃ δὲ μένουσα εἰς χρόνους πληροστάτους (i. e. ἢ χεῖρ μέν ἢ γράψασα
 σέπεται τάφῳ ἢ γραφῇ δὲ μένουσα εἰς χρόνους πληροστάτους). Post
 quae conspiciuntur numerorum fragmenta (A12) a bibliopega desecta.

ΓΡΑΦΑΙ ΚΑΙ ΣΤΙΧΟΙ
ΚΑΙ
ΕΡΜΗΝΕΙΑΙ, ΕΤΙ ΚΑΙ ΑΦΗΓΗΣΕΙΣ
ΚΥΡΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΟΥ ΣΑΧΛΗΚΗ.

- Ἀπὸ τὴν ὥραν τὴν κακὴν ὅπου μὲ φυλακίσαν,
ὁ λογισμὸς μου ἐβιάζε με, ὁ νοῦς μου ἠνάγκάζε με
λέγοντα „γράψε γράμματα, Στέφανε, διὰ τοὺς φίλους,
πῶς τοὺς ἁγαποῦν καὶ διὰ τί οἱ φίλοι των εἶν φίλοι,
5 κ' οἱ συγγενεῖς τοὺς συγγενοὺς καὶ πῶς τοὺς ἀπαρνοῦνται^α.
κ' ἐγὼ ποτὲ οὐκ ἤθελα νὰ πιάσω τὸ κονδύλιν,
καὶ ὅσα μὲ βιάζασιν ὁ λογισμὸς κι ὁ νοῦς μου,
ἐβάσσουν, ἐδυνάστευα, ἐπίστευα κ' ἐκράτουν,
νὰ μὴ νικήσῃ ὁ λογισμὸς, νὰ μὴ κερδήσῃ ὁ νοῦς μου,
10 θαρρῶντα καὶ κατέχοντα ὁ νοῦς μου νὰ τυρίσῃ,
καὶ νὰ διαγύρῃ ὁ λογισμὸς νὰ μὴ κερδήσῃ ὁ νοῦς μου,
καὶ νὰ μὴδὲν μὲ βιάσουσιν νὰ γράψω διὰ τοὺς φίλους.
ἄμμη θωρῶ το φανερὰ, ὁ νοῦς μου οὐδὲν. μ' ἀφίνει,
κι ὁ λογισμὸς μου βιάζει με κι ἀνάκειται νὰ γράψω.
15 λοιπὸν παρακαλῶ σὰς το, τὰ σφάλματα τὰ κάμνω
νὰ μὲ τὰ συμπαθήσετε, ὅτι κατέχετέ το
καὶ μέγα ἐν τὸ κάμωμα κι ὁ νοῦς μου οὐδὲν τὸ σώνει.
Εἰς τοὺς καιροὺς τοὺς πρωτινοὺς, ὡσὰν θωρῶ γραμμένα,
ὁ φίλος διὰ τὸν φίλον του θάνατον δὲν ἐψήφαν
20 καὶ ν' ἀποθάνῃ ὀρέγετον διὰ τὴν τιμὴν τοῦ φίλου.
ἐπροτιμάτον νὰ γενῇ νεκρὸς διὰ τὸν φίλον,
παροῦ μαζὺ καὶ νὰ θωρῇ τὴν ἐντροπὴν τοῦ φίλου,

Usque ad v. 203 solius P scripturas intellege: deest enim carminis
initium in M. 4 ἁγαποῦν εἶν scripsi: οἱ 14 με ἀφείνη 17 ἐνι
19 οὐδὲν

κ' οὐδὲν ἐγάπα τὴν ζωὴν κάλλια παρὰ τὸν φίλον.
 ἀμμή ἔτασεν τὸν φίλον του ὡσάν τὸν ἑμαυτὸν του.
 25 ἐκεῖνοι οὐδὲν ἐτάσσασιν πράγματα διὰ φίλους.
 ἀμμή εἶχασιν τὰ πράγματα ὡσάν πουλιὰ καὶ σκόνῃ.
 καὶ χρειάζονταν τὰ πράγματα διὰ τὴν τιμὴν τοῦ φίλου.
 κ' οὐδὲν εἶχαν τοὺς φίλους των διὰ νὰ κερδήσουν πράγματα.
 ἐκεῖνος ὅπου ἔκαμεν φίλους ἡγαπημένους,
 30 νᾶπες, οὐκ ἦτον δυνατὸς καὶ πλούσιος καὶ μεγάλος.
 καὶ τίς νὰ ἐτόλμησεν εἰπεῖν ὅτι οὐδὲν ἐνι τοιοῦτος,
 ὅτι οὐδὲν ἀπόθανεν ὁ φίλος διὰ φίλον,
 κ' οὐδὲν τὸν ἐπροτίμευεν παρὰ κανένα πρᾶγμα.
 θέλοντα σίτων ἄχαρος νὰ ἐνι ᾽ς τὸ καθόλου;
 35 καὶ τῶν Ἑλλήνων τὴν τιμὴν τὸν μέγαν Ἀχιλλέαν.
 ὅπου τὸν δίδασιν πολὺν ἀσήμεν καὶ χρυσάφιν.
 ἄλογα, κάστρη, πράγματα, νᾶβγη νὰ πολεμήσῃ
 τίτοια τινὰ ταξίματα οὐκ ἤθελεν νὰ πιάσῃ.
 ἀμμή ὅταν τὸν ἐσκότωσεν τὸν Πάτροκλον ὁ Ἔκτωρ,
 40 τότε ἔλυσεν τὸν ὄρκον του, ἐτότε κ' ἡρματώθη.
 καὶ μόνος ἐκατέβηκε ᾽ς τὴν μέσσην τοῦ φουσάτου.
 καὶ προτιμήθη θάνατον, ἔκρινε ν' ἀποθάνῃ,
 παροῦ ν' ἀφήσῃ ἀγδίκητον τὸν θάνατον τοῦ φίλου.
 αἶ, τοιοῦτοι φίλοι ἐπρέπασιν καὶ τίτοιοι νᾶν ᾽ς τὸν κόσμον,
 45 νὰ θέλουσιν τὸν θάνατον διὰ τὴν τιμὴν τοῦ φίλου.
 καὶ νὰ μὴδὲν ψηφίσουσιν πράγματα διὰ φίλους.
 ἀμμή θωρῶ ὅτι ἐλλάξασιν τὰ πράγματα τοῦ κόσμου,
 καὶ τὰ σημάδια τοῦρανοῦ γυρίζουν ἄλλην στράταν.
 εἰς τὸ κακὸν ἐδώκασιν οἱ φίλοι κ' οἱ συντρόφοι.
 50 κανεῖς οὐδὲν εὐρίσκεται καλῶς ἐμπιστευμένους.
 ὅλοι ἀγαποῦν τὰ πράγματα. τυμεύουν τὸ λογάριν
 καὶ πάσχουν νὰ κερδήσουσιν, πλούσιοι νὰ γενοῦσιν.
 οἱ ψευδοφίλοι τρέχουσιν ὅπου ᾽νε τὸ λογάριν.
 ὅπου ᾽νε κέρδος κ' ὄφελος, ἐκεῖ κάμνουν φιλίαν.
 55 μὲ χίλιους τρόπους δολεροῦς, μὲ ἀτυχαῖς ἐμπαίνουν.
 μὲ δυστροπιαῖς, κακογνωμιαῖς πλήρεις νᾶνε γεμάτοι.
 κι ἄλλα λέγουν τὰ χεῖλη των καὶ ἄλλα ἢ καρδιαῖς των

26 ἐδίδασιν πολλὴν ἀσύμην 39 πάντρωκλον 44 τοιοῦτοι ser.: τοῦτοι
 48 τοῦ οὐρανοῦ 50 καλὸς 57 οἱ

- κ' οὐδέν στοχάζονται ποτὲ εἰς ἐπιδέξιον φίλον,
καὶ μ' ὅποιον τρόπον ἡμποροῦν, μὲ ἄδικον καὶ δίκαιον,
60 εἰς τὸ λογάρι μάχονται, γυρεύουν νὰ πλουτήσουν.
κι ἂν ἦν' καὶ φαίνεται κανεὶς κ' ἔχει τάχατε φίλον,
τὸν πλούσιον κάμνει σύντροφον, τὸν πλούσιον κάμνει φίλον,
δουλεύει τον μετὰ χαρᾶς κ' ἔνι ᾗς τὸ θέλημάν του,
καὶ πάντ' ἐμπρὸς καὶ ᾗσω του φουμίζει καὶ ᾗπαινᾶ τον,
65 καὶ λέγει καὶ δικάζεται καὶ δείχνει κι ἀγαπᾶ τον·
καὶ ὅλα ταῦτα κάμνει τα ὡς διὰ τὸ λογάριν,
θαρβύωντα καὶ κατέχοντα, ὅτι νὰ διαφορεύσῃ·
κ' οἱ συγγενεῖς τοὺς συγγενεῖς τοὺς πλούσιους ἀγαποῦσιν
καὶ θέλουν τους μετὰ χαρᾶς καὶ λέγουν τους φρονίμους,
70 καὶ τὸν πτωχὸν ὀργίζονται, μισοῦν τον, ὅν τὸν θέλουν,
καταφρονοῦν τον περισσὰ, καὶ πελελὸν τὸν λέγουν.
καὶ τοῦτο ἔνι φανερόν, στοχάσου καὶ νὰ τὸ εὗρης,
ἂν ἔχῃς ἕναν ἀδελφὸν καὶ νᾶν πτωχότερός σου,
καὶ νᾶχῃς κ' ἄλλον συγγενὴν καὶ νᾶν πλουσιώτερός σου,
75 δουλεύεις τὸν πλούσιον συγγενὴν μὲ πᾶσαν προθυμίαν,
καὶ τοῦ ἀδελφοῦ σου τοῦ πτωχοῦ δουλειᾶν οὐδὲν τοῦ κάμνεις.
ἂν εὗρης ἕναν ἄνθρωπον νᾶχη ἐξαδέλφους δύο,
νᾶνεν ὁ εἰς πλουσιώτερος κ' ἄλλος πτωχότερός τε,
δουλεύει τὸν πλουσιώτερον καὶ τὸν πτωχὸν ἀφίνει.
80 καὶ τοῦτο ὅλον γίνεται διότι ἀγαποῦσιν
τὰ πράγματα καὶ τὰ καλὰ καὶ οὐχὶ τοὺς ἀνθρώπους.
ἡμπορεῖς πάλιν νὰ μὲ ᾗῃς, Σαχλήκη, ὁμολογᾷς το,
ὁ πλούσιος ἔχει συγγενὴν, ὁ πλούσιος ἔχει φίλον·
λοιπὸν οὐδὲν ἐχάθησαν ὁλότελα οἱ φίλοι,
85 ἀμμή κρατοῦνται κ' ἔχονται οἱ πλούσιοι μετ' ἐκείνους.
εἰς τοῦτο ἀποκρίνομαι καὶ πάλιν οὕτως λέγω,
καὶ νὰ τὸ δείξω φανερά, ὁ πλούσιος οὐδὲν ἔχει φίλον,
κανεὶς οὐδὲν τὸν ἀγαπᾶ ὥσάν ἀρμόζει φίλον,
φίλον καθάριον, ᾗκαρδιακὸν, σωστὸν, ἐμπιστεμένον,
90 ἐγκαλον, ὅλον πρόθυμον, πολλὰ ἡγαπημένον,
ἐγκαρδιακὸν, ἀδόλωτον, ὥσάν τοὺς πρώτους φίλους.
ὁ Σολομὼν ὁ θαυμαστὸς ἐκεῖνος ὁ προφήτης

71 πελελοὺς τοὺς 73 νάνε 74 νάνεν 78 καὶ ὁ ἄλλος 87 scripse-
tis πλούσιος δὲν Post 90 repetit liber φίλον καθάριον ἐγκαρδιακὸν σω-
στὸν ἐμπιστεμένον

Carmina m. a. graeca, ed. Wagner.

- λέγει, οὐδὲν ἔχει ἀντάλλαγμα διὰ καθάριον φίλον.
καὶ τέτοιον φίλον δὲν ἔχει ὁ πλούσιος, ὡς προεῖπον,
95 καὶ τοῦτο ἔνι φανερόν, κὶ αὐκράσου με νὰ μάθῃς.
ὅποιος ἐλπίζει καὶ κρατεῖ κὶ ἐγδέχεται νὰ πάρῃ
ἢ ἀπὸ πλούσιον συγγενὴν ἢ φίλον τοῦ ἔνε πλούσιος,
ἤθελε τοῦτον ἐκ παντὸς νᾶτον ἀποθαμένος,
νὰ πάρῃ τὸ λογάριν του, νὰ πλούσιανεν ἐκεῖνος.
100 κὶ ἀκόμη ἂν τὸ στοχαστῇς καὶ τὰ παιδιὰ τοῦ πλούσιου
ὡς καὶ ἐκεῖνοι θέλουσιν θάνατον τοῦ πατρὸς των,
διὰ νὰ λάβουν τὰ καλὰ, πατρὸς μητρὸς τὰ πλούτη,
νὰ ὀρίζουν, ν' ἀποφαίνονται καὶ νὰ τοὺς λέν αὐθέντας.
καὶ πάλιν βλέπομεν καλὰ καὶ τοῦτο εἰς τὸν κόσμον·
105 τινὲς καὶ ἐπλουτήνασιν κ' εἶχαν μεγάλους φίλους,
κ' ὕστερον ἐπτωχάνασιν κ' ἐχάσαντες τοὺς φίλους.
καὶ τοῦτο γίνεται συχνά, ὅλοι κατέχετε το,
ἂν ἔνε πλούσιος ἄνθρωπος κ' ἔλθῃ του ν' ἀποθάνῃ,
ὥσάν κυλιοῦν τὰ πράγματα τοῦ κόσμου καὶ διαβαίνουν,
110 οἱ φίλοι τοῦ μαζόνουνται ὅπου ἔνε πρῶτοι φίλοι,
μὲ λόγια τὸν παρηγοροῦν, μ' ἄνεμον τὸν χορταίνουν,
καὶ τάσσουνται εἰς τὴν γραφὴν μὲ λόγια κομπωμένα,
καὶ τότε ἐξαφίνουν τον, νᾶπες οὐδὲν τὸν εἶδαν,
νᾶπες, οὐκ ἦτον φίλος τοῦ κἀνένας ἀπ' ἐκεῖνους,
115 δίχα νὰ τὸν βοηθήσουσι βοήθειαν καμμίαν,
καταλαλοῦν, σουρεύουν τον, λέγουν κακὰ δι' ἐκεῖνον.
καὶ πάλιν ὀδέτε κάμωμα τὸ κάμνουν εἰς τὸν πλούσιον.
ὁ πλούσιος ἂν ψυχομαχῇ, πολλοὶ τὸν παραστέκουν,
ὥσάν κοράκοι κάθονται τριγύρου τοῦ κραββάτου
120 καὶ κράζουσιν κ' ἐγδέχονται τὸ πότε νὰ ψοφήσῃ,
καὶ δείχνουσιν ὅτι ἀγαποῦν καὶ ταῦτα τὸν λαλοῦσιν
„αὐθέντη, κάμε διάταξιν, ὀρθωσε τὰ καλὰ σου“.
κὶ ἀπ' αὐτοὺς τρέχουν μερτικὸν νὰ φέρουν τὸν νοτάριν,
μέρος ἀπ' αὐτοὺς θέλουσιν ἢ διάταξις μὴ γένῃ,
125 ὅπου ἔνε πλεὸν κογτότεροι συγγενεῖς κατὰ σάρκα,
διὰ νὰ πάρουν ὅλ' αὐτοὶ καὶ ἄλλοι νὰ μὴ πάρουν.
καὶ κεῖνοι ὅπου τὴν διάταξιν παρακαλοῦσι πάλιν

97 ὅπου 99 διὰ νὰ 102 πλούτοι 103 λέγουν 107 τω 109 κηλιοῦ
113 οἶδαν 114 οἶτον 115 καὶ δίχα 116 κουρκουσουρεύουν *117 δοῖτε
126 ὅλα 127 τοὺς διάταξεν εἰ. Bursianus

- νὰ ἔεψυχῆσῃ γρηγόρα, νὰ ἔβγῃ ἀπὸ τὸν κόσμον.
 κι ὅταν παταίνουν κ' ἔρχονται καὶ ῥωτοῦν πῶς ἰστέκει.
 130 λέγουν το διὰ νὰ μάθουσιν ἂν ἔνι ν' ἀποθάνῃ,
 ν' ἀρπάξουν ἀφ' τὰ πράγματα, νὰ φᾶν ἀφ' τὰ καλὰ του.
 καὶ μοῖρα στέκουν ἀπ' αὐτοὺς καὶ δείχνουν καὶ πονοῦσιν.
 κι ἀφ' οὗ ψοφήσῃ ἄτυχος κι ἀφ' ὧν ἔεψυχῆσῃ,
 κροῦν ἢ καμπάναις δυνατὰ, μαζόνουνται παπάδες,
 135 καὶ ψάλλουν ἕως τὸν οὐρανὸν, καὶ πᾶν καὶ θάπτουσιν τον,
 κ' οἱ συγγενεῖς του δείχνουσιν, τάχατε κλαίουσιν τον,
 καὶ κείνοι χαχανίζουσιν εἰς ταῖς καρδιαῖς των μέσα,
 κι ὁ νοῦς των διαλογίζεται τὸ πῶς θέλουν μοιράσειν,
 καὶ τοὺς τ' ἀφῆκε πᾶσα ἐνὸς καὶ πότε νὰ τὸ πάρῃ.
 140 θεωρεῖτέ τον, τὸν πλούσιον, τὸ πῶς δὲν ἔχει φίλον,
 τὸ πῶς δὲν ἔχει συγγενὴν καλὸν ἐμπιστεμένον,
 ἀμμή ὅλοι διὰ τὸ πρᾶγμάν του δείχνουσιν κ' ἀγαποῦν τον,
 καὶ πεθυμοῦν τὸν ψόφον του νὰ φᾶν ἐκ τὰ καλὰ του.
 ἀκόμη τρῦτο τὸ κακὸν ἔχουσιν ὅλ' οἱ πλούσιοι.
 145 ὅσοι (γὰρ) ἔνι φίλοι των, πλεότερον τὸν δουλεύουν
 παρὰ ποῦ τὸν δουλεύασιν οἱ φίλοι των οἱ φίλοι,
 καὶ δι' αὐτὸν θέλουν τὸν κακὸν, ὀργίζονται τον πάντες,
 καὶ φανερὰ δὲν ἔχουσι φίλον καλὸν οἱ πλούσιοι.
 ἐδᾶ ῥχομαι κ' εἰς τοὺς πτωχοὺς, κι ἄκουσον καὶ δι' ἐκείνους,
 150 ὅπου δὲν ἔχουν πράγματα ἢ ἀσήμιν ἢ χρυσάφιν.
 ὅλοι μισοῦν τοὺς πτωχοὺς, οὐδὲν τοὺς θέλουν φίλους.
 οὐκ ἔχει φίλον ὁ πτωχὸς, διατί δὲν ἔχει πρᾶγμα,
 διατί δὲν ἐγροικᾷ κάνεις μ' αὐτοὺς νὰ διαφορεύσῃ.
 αὐτὸ τὸ σπήτιν τοῦ πτωχοῦ μισᾷ τὴν τὴν φιλιάν του.
 155 κάνεις οὐδὲν τὸν χαιρετᾷ, ὅλοι καταφρονοῦν τον,
 καὶ πολεμοῦν καὶ βλάπτουν τον, διατί τὸν ἐγροικοῦσιν,
 ὅτι οὐκ ἔχει δύναμιν νὰ ἐκδικαιωθῇ ἔς ἐκείνους.
 ὡς καὶ τὸ σπήτιν τοῦ πτωχοῦ κάνεις δὲν τὸ κατέχει,
 καὶ σκύλος ἂν διαβῇ ἀπ' ἐκεῖ, ἔς τὴν πόρτα οὐδὲν ἰστέκει.
 160 κι ἂν ἀποθάνῃ καὶ πτωχὸς, κάνεις δὲν τὸ κατέχει,
 κάνεις οὐδὲν ἀκολουθεῖ νὰ πᾶν καὶ νὰ τὸν θάψουν,

130 διαναποθάνῃ 131 αὐτὰ hīs 132 μοῖραν 134 οἱ 138 μοιρά-
 σιν 141 δὲν ἔχει συγγενὴν 142 ὅλον (?) 143 φᾶσιν 145 γὰρ
 οἱ 146 non intellego ἐδουλ. 149 ἔρχομαι 154 ἀπὸ 157 εἰς
 159 πόρταν

- διατί οὐκ εἶχε πράγματα νὰ διαταχθῇ ν' ἀφήσῃ·
 ἀγάλι' ἀγάλια ψάλλουσιν, καμπάναις δὲν τὸν κρούσιν,
 θάπτουν τον καὶ διαγέρνουσιν, καὶ πλεὸν οὐδένε λόγος,
 165 νᾶπες, οὐδὲν τὸν εἶδασιν, δὲν ἦτον εἰς τὸν κόσμον.
 θεωρεῖτε πῶς δὲν ἔχουσιν φίλον καλὸν οἱ πλούσιοι,
 οὐδ' οἱ κακότυχοι πτωχοὶ διατί οὐδὲν ἔχουν πράγμα·
 λοιπὸν ἐχάθην ἡ φιλιὰ τελείως ἐκ τὸν κόσμον,
 ἐχάθηκεν, ἐμίσευσεν ἀπ' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.
 170 καὶ κείνοι ὁποῦ κουμπόνουνται καὶ λέγουν κ' ἔχουν φίλους.
 οὐδὲν κατέχουν τίποτας, ἔσφαλαν καὶ πλανῶνται.
 ἄμμ' ἤθελα νὰ εὐρέθηκεν εἰς ποταμὸς μέγας,
 τίτοιος ὡσάν τὸ θέλει τον νᾶχεν τὴν χάριτάν του.
 ὡσάν τὰ ρίπτουσιν ἐκεῖ τὰ βρέφη ὁποῦ γεννοῦνται,
 175 καὶ πλέουν τὰ εὐλογητικὰ καὶ τὰ μπαστάρδια σύρνει,
 νὰ ἔσυρνε καὶ τοὺς κακοὺς, ὅλους τοὺς ἐπιβούλους·
 ἡ νᾶτον πέτρα σήμερον τῆς τόκας τὸ λιθάριν,
 ὁποῦ χωρίζει τὸ καλὸν χρυσάφιν 'πὸ τὸ ἄλλον,
 νὰ χώριζεν καὶ τοὺς κακοὺς φίλους ἀπὸ τοὺς ἄλλους,
 180 ἡ νᾶχαν τέτοια χάριταν, ὅσοι καθάριοι φίλοι,
 νᾶχαν ἀνάβλεμμα καλὸν, τὸν ἥλιον νὰ θεωροῦσαν,
 νὰ μὴδὲν ἐθαμπόνουνταν, νὰ ξεύραμεν τὸ ποιοὶ ἐνι.
 ἄμμὴ θωρῶ καὶ λέγω το, εἰς τοῦτο δὲν ἐσφάλλω,
 ἡ φυλακὴ τοὺς φίλους δὲ δείχνει ὡς τὸ ποτάμιν,
 185 κι ὡς τὴν πέτραν τοῦ χρυσαφιοῦ ἐκείνη τοὺς χωρίζει.
 κι ἐγὼ τολμῶ καὶ λέγω το, εἰς τοῦτο οὐδὲν ἐσφάλλω,
 οὐδένε φίλοι σήμερον, ἀλλ' εἶν' πραγματευτάδες,
 τὸ ποῦ νὰ πᾶν νὰ κάμουςιν διάφορα καὶ κέρδη,
 τὸ ποῦ 'νε πράγματα πολλὰ, τὸ ποῦ 'νε τὸ λογάριν,
 190 τὸ ποῦ 'νε πλούσιος ἄνθρωπος διὰ νὰ τὸν κάμουν φίλον·
 καὶ κάμνουν τὸ λογάριν του, ἄμμ' ὄχι πάλι ἐκείνον,
 κι ὡς διὰ νὰ διαφορεύσουσιν, δείχνουσιν κ' ἀγαποῦν τον.
 λοιπὸν παρακαλῶ σᾶς-το, καὶ συμβουλεύω σᾶς το,
 κάνεῖς εἰς φίλον μὴ θάρρῃ μὴδ' εἰς ἄνθρωπον ἐλπίζη,
 195 μὴδ' ἀπαντέχη εἰς συγγενὴν, ὅτι ἥλλαξεν ὁ κόσμος,
 κ' ἡ συντροφιά ἐχάθηκεν, οἱ φίλοι ἐδιγνωμήσαν,

162 νᾶφήσει 165 ἴδασιν 169 ἄλλους 173 verba ὡσάν τὸ θέλει τον
 corrupta censeo 177 τὴν τόκαν, em Bursianus ('pietra da tocco') 178
 ἀπὸ 183 et 186 ἐσφάλλω 187 ἦν 191 ἀμέ ὄχι πάλιν 196 καὶ ἐδιγνωμήσαν.

έλλάξαν καὶ οἱ συγγενεῖς, κἀνεῖς δὲν ἔχει πίστιν,
ὅλοι τὰ πράγματ' ἀγαποῦν, τὰ ὑπέρπυρα σκοποῦσιν,
κ' εἰς τὸ λογάριν μάχονται, σπουδάζουν νὰ πλουτήνουν,
200 αὐτοῦνο θέλουν σύντροφον καὶ τὰ δουκάτα φίλον,
καὶ παρ' ὀλίγον μερικοὶ πιστεύουν εἰς ἐκεῖνα.

Κι ἀπὸ τοῦ νῦν σχολάζω τε τοῦ λέγειν διὰ τοὺς φίλους
κι ἀρχίζω ὡς διὰ τὴν φυλακὴν τὴν μυριοπονεμένην.
πολλὰς φοραῖς εἰς τὴν γραφὴν ἤκουσα τῶν φρονίμων
205 νὰ λέγουσιν, τὰ πράγματα ἔνι τοῦ κόσμου πλάνη
καὶ βάνουσιν τὸν ἄνθρωπον ἀπέσω καὶ πλανοῦν τον,
ὑψόνουν ὡς τὸν οὐρανὸν καὶ θέτουν τον ἔς τὰ νέφη.
πτερὰ τὸν δίδουν καὶ πετᾷ εἰς οὐρανοὺς ἐπάνω.
οὕτως τὸ ἔπαθα κἀγὼ καὶ πλάνησέ με ὁ κόσμος,
210 καὶ εἶχα δόξαις καὶ χαραῖς κι ἀπλότητες μεγάλαις,
καὶ χαίρουμου κι ἐγάλλουμου καὶ εἶχα εὐφροσύνην·
ἐδάрт' ἐσύραν τὸ σχοινὶν, ἐδήσασι τὰ χερίά,
τὰ πόδια μου κλαπώσασιν, τὰ πάντα μου πετάσαν,
εἰς φυλακὴν μ' ἐβάλασιν, κ' εἶμαι φυλακισμένος.
215 καὶ τοῦτο παραγγέλλω σας ὅλους μικροὺς μεγάλους·
ὅποιος ἀκούσῃ φυλακὴν, τινὰς μηδὲν γελάσῃ,
διατί τὸν βάλ' ἡ φυλακὴ, πολλὰ τὸν τσηγαρίζει,
ἀμμή ὅπου ἔμπη καὶ μάθη τὴν, ὅλος ἀνατριχιάζει,
ἀναστενάζει ἀπὸ ψυχῆς, διατί κατέχει ἡντάνε.
220 ἔχει καὶ ἄλλα ἡ φυλακὴ πολλὰ κακὰ καὶ θλίψεις,
κι ἂν ἦν' κι ὀρέγετον κανεῖς νὰ γράψῃ τὰ κακὰ της.
ποτὲ νὰ μὴ ἐσχόλαζεν, ἂν ἔζη χίλιους χρόνους.
ἤθελα φρόνησιν πολλὴν καὶ * ποίκασιν μεγάλην,
διατί πόλλ' εἶν' κι ἀρίθμητα καὶ πληρωμὸν οὐκ ἔχουν.

202 ἀπὸ πό τοῦ τα cod.: τε scripsi 203 hinc incipit cod. M, cuius alibi referam scripturas 205 καὶ (habet item P) ἐνεν τ. κ. πλάνη M πλάνοι P 207 ὡς P, εἰς M τέτουν M 208 πεθὰ στοὺς οὐρανὸς ἀπάνω M. post hunc versum add M: καὶ ὅσον τὸν ὑψηλώσασιν διπλὰ τὸν ἀτιμόνουν. καὶ ὅσον σχοινὴν τὸν ἔδοκαν καὶ ἐγύρισεν τὸν κόσμον καὶ χαίρετον καὶ εἶχεν παρηγορίαν, omīssis v. 209, 210, 211 209 μοι P 212 ἐδάртέσειραν P, ἐδάрте πῖραν M καὶ δέσαν καὶ σφιέαντον M 213 οἱ M 214 ὅτὴν φ. με πήγασιν καὶ φυλακήσασιν με M 215 παραγγέλω P; ὀρδινιάζω M 217 κάλη φυλ. M (nisi forte is qui contulit librum uāλη sic scriptum non recte intellexit) 218 μπὴ M ὅλους M 219 ἀπού M ἦν τάνε M, ἦν τάνε P 220 ἡ οἱ M 221 καὶ ἀνέν καὶ ὀρίζεται τινὰς M 222 μὴν ἐσχόλασεν ἀνέζεν M 223 θελα (acc. οἱ.) φρόνεσιν πολπολλὴν M πήκασιν PM suspicor κ' ἀπέικασιν 224 πολλὰ P, διατί ἐνεν πολλὰ καὶ ὀρίφνιτα καὶ πληρομον οὐκ ἔχον M

- 225 ἀμμή (καὶ) ὡς ἐκ τὰ πολλὰ θέλω νὰ γράψω ὀλίγα.
 ἐμὲ ὡσάν μου φαίνεται, τῆς φυλακῆς ἡ πόρτα.
 ὁμοιάζει πλάκα πέτρινον τὴν βάλλουν εἰς τὸ μνήμα,
 κι ὡσάν σκεπάζει τὸν νεκρὸν ἡ πλάκα τοῦ μνημάτου,
 ἔτσι κρατεῖ κ' ἡ φυλακὴ τοὺς ζωντανοὺς ἀνθρώπους.
- 230 οἱ τοίχοί της μου φαίνονται ἕψηλὸν ἐγκρεμνοῦ χαράκια,
 καὶ ὅταν ἐγερθῶ νάλθῶ, χαλᾷ νὰ μὲ πλακώσῃ.
 ὁ πάτος της τῆς φυλακῆς ἀγκάνθια [ῥχει] καὶ τριβόλια,
 καὶ δὲν ἔχει καὶ πούβητις κανένα παραθύρι.
 καὶ πάλι ἂν ἤθελα νὰ ᾤω τῆς φυλακῆς τὴν λύπην.
- 235 μὲ δίκαιον ἔπρεπε νὰ ᾤω τὴν πόρταν της φαρμάκιν,
 τοὺς τοίχους δίστομον σπαθῖν, τὸν πάτον της μαχαίριν,
 το σκέπασμάν της θάνατον καὶ κείνην ὅλην τάφον.
 ὁ βρωμός της τῆς φυλακῆς τὸν μόσχον καταλῶ τον,
 μαραίνει τοὺς βασιλικοὺς καὶ ψύγει τοὺς βαλσάμους.
- 240 καὶ ταῖς μυρτιαῖς ταῖς δροσεραῖς ὀλᾷηναις ταῖς κάμνει.
 ἡ ψείραις της τῆς φυλακῆς ὡσάν κορκοὶ δακάνουν,
 κ' οἱ ψύλλοι της μου φαίνονται ὡσάν χοντροὶ μυρμῖγκοι.
 τὴν φυλακὴν μου φαίνεται πάλιν νὰ σουσουμοιάσω
 ὡσάν τὸ πουργατόριον ἐκεῖ ᾗς τὸν κάτω κόσμον.
- 245 ὡσάν κολάζονται ψυχαῖς ἐκεῖ ᾗς τὸν κάτω κόσμον,
 ἔτσι κολάζει ἡ φυλακὴ τοὺς ζωντανοὺς ἀνθρώπους
 κι ὅλῃ τὸν βάλ' ἡ φυλακὴ καὶ τὸν σφαλίσ' ἡ πόρτα.
 ὃν καὶ οἱ φίλοι ἀρνοῦνταί τον κ' οἱ συγγενεῖς του πλέον,
 κι ὅπου τὸν ἐγνωρίζουσιν, λέγουν, οὐδὲν τὸν εἶδαν,
- 250 ὅλοι τὸν ὀνειδίζουν, ὅλοι τὸν ἀποκρούσιν.

225 καὶ αἰδίδι + θελα ναναγράψω 226 ἐμέν M 227 πέτρηος P
 228 καὶ P, om M 229 ἐδήτης P, ἔτσι scribere maluit quam ex M su-
 ppono οὕτως κρατῶ M 230 φ. ὡσάν ἐγρεμομον καράκια M 231 ἐγέρθω
 ναστάθω M post hunc versum add M ὁ βάθους ὅσον μου φαίνεται 232 ὁ
 πάτος τῆς μου φαίνεται ἀγάθηα καὶ τριβόλια M 233 διατὶ δὲν ἔχει πό-
 βητις κανέναν παραθύρην M 234 πάλιν P, πάλην M τὴν λύπην P,
 τὸν πόνον M 235 ἐπρεπεν M 236 τοὺς τήκουσ γυμνον σπαθῖν M
 μαχέρην M 238—242 hoc ordine habet M: 241. 242. 240. 238. 239.
 238 κατελείπον M 239 ψύνει τοὺς βαρσάμους M 240 τῆς μυρτίες τ.
 ἡρ. ὀλέξεραῖς M 241 ὁ ψήρες P, ἡ ψείραις M τῆς om M κορίοι M
 242 κ' οἱ φίλοι P, καὶ οἱ ψύλλοι M κοντροὶ M 243 σου σομιάσω M
 244 περκατόριον ἐκεῖ στὸν ἄλλον κόσμον M 245 κολάζουντεν αἱ ψυχαὶ
 ἐκεῖ εἰστὸν κάτω κόσμον M 246 ἐδήτης P, ἡ τῆς M ἡ om M, καὶ ἡ P
 247 ἀλὼ P, ὡλῃ M κάλη M, βάλη ἡ P σφαλίσ' ἡ P, σφαλίζει M 248 ὁ
 καὶ ἡ P, ὅτι καὶ M ἀρνοῦντεν M 249 λέγων M οἶδαν P (quod hic
 recipere nolui quamquam fortasse servari potest: sed confer supra v. 113)
 250 ὡν. P

- ὅλοι τὸν λέγουν, πρέπουν τὸν πλεότερα παρ' ἐκεῖνα.
καὶ κείνοι ὁποῦ 'νε κτήματα, βούδια καὶ προβατίνας,
ἀναγελοῦν τὸν ἄνθρωπον, ὅταν τὸν φυλακίσουν.
[ἔχει καὶ ἄλλα ἢ φυλακὴ πολλὰ κακὰ καὶ θλίψεις,
255 κι ἂν ᾔην' κι ὀρέγετον κανεῖς νὰ γράψῃ τὰ κακὰ τῆς,
ποτὲ νὰ μὴν ἐσχόλαζεν ἂν ἔζη χίλιους χρόνους.]
καὶ μέ ποῦ νὰ μ' ἐρώτησε νὰ τοῦ 'πα τὴν ἀλήθειαν,
ὁποῦ νὰ μέ 'πε „Στέφανε, νὰ 'δῇς ἐλευθερίαν,
νὰ λυτρωθῇς τὴν φυλακὴν, νάβγῃς ἐκ τὰ θηρία,
260 οὐδὲν εὐρίσκεις καὶ καλὸν τῆς φυλακῆς κανένα“; —
ἤθελα 'πεῖν ἐγγήγορα „ἰστιὰ εἰς τὰ καλὰ τῆς —
ἄλλ' ὅμως ἔνα τέως καλὸν τῆς φυλακῆς εὐρίσκω,
ὅτι τοὺς φίλους τοὺς καλοὺς ἢ φυλακὴ τοὺς δείχνει,
καὶ τοὺς καθάριους συγγενεῖς ἐκείνη τοὺς χωρίζει.
265 τότε γινωρίζει ὁ καθεὶς ἐγκαρδιακὸν τοῦ φίλον,
καὶ τὸν καθάριον συγγενὴν, ὅταν τὸν φυλακίσουν.“
Ἡμπόρουν διὰ τὴν φυλακὴν νὰ 'πῶ ἀκόμη κι ἄλλα,
ἀμμὴ σχολάζω, ἀφίνω τα νὰ 'πῶ καὶ νὰ 'μιλήσω
ἐπάνω εἰς τὴν διαταγὴν καὶ τῶν φυλακατόρων.
270 τοῦτην τὴν τάξιν ἔχουσιν ὅλ' οἱ φυλακατόροι,
ὅταν νὰ φέρουσιν τινὰν ἀρχὴν νὰ φυλακίσουν,
στοχαζοῦν τέτοιον κάμωμα ἂν ἴσως κι ἔνε πλούσιος·
ἂν ᾔην' καὶ ἔχει πράγματα, ἂν ἔχη νὰ 'ξοδιάζῃ,
ἂν ἐγροικοῦν τὸν ἄνθρωπον νάχῃ καλὸν σακκούλι,
275 ἀνακατόνουνται πολλὰ, φωνάζουν, κατακροῦσιν,
σφικτοκλειδόνουν τὸν καλὰ, δείχνουσι μανισμένοι,

251 λέγων πρέπον M πλεότερα παρὰ M 252 καὶ ἐκεῖνοι ὅπου
ἐνεν κτήματα βόδια M 253 ναλεγῶν M φυλακήσον M 254—256
spruii hoc loco, cf. v. 220 ss. 254 ἔκει M θλίψαις M 255 καὶ ἀνέν
καὶ ὀριζε τον M 256 σχόλαζεν (sine augmento) ἀνέζεν M 257 μέν
ὁποῦ ναμερώτησεν νατονπατήν ἀλήθειαν M 258 μεπέν M ἐλευθεριά M
259 in M scriba cum priuam scripsisset λυτρωθῆς, deinde eo deleto
substituit λυτρωθῆς τὴν κόλασιν M να εὔγης M, ναεύγης P post 259
add M καὶ να δοξάσης τὸν χῦ καὶ τότε τὴν κυρίαν 260 οὐ δέν M
κανέναν M 261 ἤθελα ἐπεὶ ἐγγήγορα ὕστιαν στὰ κ. τ. M ἡστεία P
262 ἀμμέ τὸ τέ ως ἔναν καλόν M 263 τί M 265 τότε ἐγινωρίσει
πᾶσα εἰς τὸν ἐγκαρδιατον M 267 ἐμπόρουν M 268 ἀφίνω τα διὰ
νακρονοφθάσω M 269 να ἐλθω στήν ὑπόθεσιν καὶ τὸν φυλακατόρων M
270 ὅλοι P, ὅλοι οἱ M, ὅλ' οἱ scripsi 271 ἀρχὴν τινὰν M φυλακήσον M
272 στοχαζοῦνται τὸ κάμωμαν ἀνέν καὶ ἔνε πλ. M 273 ἀν ἐν M ἀ
ἔχει νὰ ἐξοδιάζει M, ἀνέχει ναξοδιάζει P 274 σακούλλην M 276 σφυκτο
κλυδώνου τον M μανισμένα P

μισεύουν καὶ διαβαίνουνσι κ' ὑπ' αὐτὸν εἰς τοὺς ἀνέμους.
 κι ἂν ἔλθουσιν οἱ φίλοι του ἢ συγγενεῖς τοῦ ἀνθρώπου,
 οὐδὲν ἀνοίγουν κανενὸς, ὅλους ἀπηλογιάζουν,
 280 [λέγουν]. „ἡ αὐθεντεῖα παρήγγειλε νὰ στέκη σφαλισμένος,
 καὶ νὰ μὴδὲν ἀνοίξωμεν ἄνθρωπον γεννημένον.“
 καὶ πάντα μὲ τὴν μάνιταν νὰ λέγῃ ταῦτα κείνα·
 κι ὅταν ἰδῇ ὁ κακότυχος ὅποιος καὶ ἐνὶ ἐκεῖνος,
 ὅτι σφικτοκλειδόνουν τον κ' ἔχουν τον κλειδωμένον,
 285 κ' οὐδὲν ἀνοίγουν κανενὸς, ἀμ' ὅλους ἡπιογιάζουν,
 καὶ τοῦτο ὅλον γίνεται ὡς διὰ νὰ τοὺς μπροχάψουν,
 δίδουν τους καὶ μπροχάπτουν τους καὶ φράσσουν τοὺς λαι-
 μούς των.
 κ' εἰς μίαν ὃ φυλακάτορας ὅταν τὸν ἐμπροχάψουν
 καὶ δώσουν τον ὑπέρπυρα καὶ φράξουν τὸν λαιμόν του
 290 καὶ κανισκέφουν τον πολλὰ, διαβαίν' ἡ μάνιτά του,
 καὶ τότε ἀνοίγει τάχατε, κάθονται καὶ θωροῦν τον.
 καὶ τότε ὃ φυλακάτορας τέτοια λόγια λέγει,
 λέγει „* ἀγώμετε καλῶς, φεύγετ' ἐδᾶ καὶ πάλιν,
 κ' ἐγὼ διὰ τὴν ἀγάπην σας τ' ἔκαμα κ' ἡνοιᾶ σας·
 295 ἀμμή ἂν τὸ μάθ' ἡ αὐθεντεῖα ὀργὴ εἰς ἐμένα ἔχει.“
 ξεβάλλει, ἀπηλογιάζει τους, ἐβγαίνει καὶ κλειδώνει,
 καὶ φαίνεται του κ' ἔκαμε πολλὰ μεγάλην γράτζια.
 κι ὅταν τὸν φέρουσιν νὰ φᾶ τὸ γιῶμα καὶ τὸν δεῖπνον,
 ἀνασκεπάζει καὶ θωρεῖ, στοχάζεται τὴν βρώσιν,
 300 κι ἂν ἦν' κι ἀρέσῃ του τὸ φᾶ, ρίπτει πέτραις ἀπέσω·
 „κοντὸ καὶ μὲν' ἡ μοῖρά μου ἄς ἔνε φυλαμμένη.“

277 καὶ εἰπᾶν P κλυδόνουσιν καὶ ἀφίνουν τον καὶ πᾶν εἰς ταῖς δου-
 λιαῖς των M 278 ἢ P, οἱ M 279 ἀνοίγουν M ἀπολογιάζουν M
 280 λέγει M ἐπαρέγγειλεν M 281 καὶ οἱ M ναμὴν ἀνότῳ κανενὸς
 ἀνθρώπου γεννημένου M 282 μάνιταν να με συλλαλου (?) φωνάζει M
 283 εἰδῇ M, ἰδῇ P ὅποιος καὶ ἀνέν M 284 κληδομένον P, σφαλισμέ-
 νον M 285 ἀνίσουν M (?) κανενὸς νὰ τὸν παρήγορουν M ἀπῆλ. P
 286 ἐμπροχ. P, χάψουν M 287 ἀποχάπτουν M 288 φυλακάτορας M
 καταχάψουν M 289 καὶ δούσουσιν τὰ πέρπυρα νὰ φ. M 290 διαβέ-
 νει M 291 τότε P, τότε M τάχαντες κάθοντεν M 292 καὶ τότε
 λέγει τζ γοργὸν ἀμέτε ἐδᾶ καὶ πάλιν M, hoc versu in unum contrahit
 cum eo qui sequitur 293 ἀγώμετε quid sit nescio. syllaba deest
 versui. potest fuisse λέγει „ἀμέτε ἐδᾶ καλῶς“ 294 ἀγάπιας M τὸ P,
 οἱ M καὶ ἦν. P, κῆν. M 295 ἐγὼ σεμεναν ἔχει M, ὁγῶ P, unde
 ὀργὴ ferit 297 χαρίτα M 298 τὸ γιόμαν ἢ M 299 τὴν οἱ M 300
 καὶ ἀνέν καὶ ἀρέσει του τὸ φᾶν ρύκται πέτραις ἀπόσω M 301 κόντον καὶ
 μὲν ἢ μυραμου ἄς ἔνε φυλαμμένοι M κοντὸ = σχεδόν, v. Cor. Ἄτ. II 196

- καὶ τότε ὁ κακότυχος ὅποιος καὶ ἐνι ἐκεῖνος
 ὡσὰν ἰδῇ τὸ κάμωμα κι ὡσὰν νοήσῃ ἐδήτης,
 κρατίζει του τὸ πλεότερον, θέλῃ κι ἂν οὐκ ἠθέλῃ,
 303 δίδει του τὸ καλῆτερον, κι ἅς τὸ στερεύγεται κείνος.
 κι ὡσὰν ἀφήσῃ καὶ διαβῇν πέντ' ἔξῃ ἡμέραις πάλιν,
 ἀναθυμᾶται τῆς ἀρχῆς, λέγει „ἅς μου δώσῃς πάλιν.“
 ἀγριομανοῦντ' ὡς τ' ἐξαρχῆς νὰ φράξουν τοὺς λαιμούς των·
 καὶ κείνος ὁ κακότυχος ὁποῦ ἔν φυλακισμένος,
 310 διατί παντέχει νὰ σταθῇ ἔς τὴν φυλακὴν ὀλίγα,
 λέγει „διὰ πέντε πέρπυρα, διὰ ἔξη, διὰ δέκα,
 ἅς τοῦ τὰ δώσω κι ἅς τὰ φᾶ ταῖς ἡμεραῖς ἐτούταις,
 κι ἅς ἔχω τὸ ἑδεῖον μου ἔς τὴν φυλακὴν ὁποῦ ἔμαι,
 παρὰ νὰ χάσω ὁ ταπεινὸς τὸ πρᾶγμα καὶ τὸν κόσμον“.
 315 καὶ μετὰ τοῦτον τὸν σκοπὸν τὸν ἔχουν οἱ ἀνθρώποι
 κερδαίνει ὁ φυλακάτορας, θέλουν κι ἂν οὐκ ἠθέλουν.
 ἄρχοντες, τί σᾶς φαίνεται εἰς τοὺς φυλακατόρους;
 πιστεύετε νὰ δώσουσιν ἄγγελον τὴν ψυχὴν των;
 ἐμὲ ὡσὰν μου φαίνεται εἰς ἰδικὴν μου γινώσιν,
 320 ὁ διάβολος τοὺς ἔποιεν μὲ τὴν Ζερβὴν του χέραν
 κι ὁ θεὸς τοὺς ἐκατάργησε πάλιν μὲ τὴν δεξιάν του,
 καὶ μίσῃσέν τους ὁ θεὸς κ' ἐβγήκαν ἀπομπρός του,
 καὶ πῆρέν τους ὁ διάβολος κ' ἐμπήκεν ἔς ταῖς κοιλιαῖς των
 κρεμνοῦν καὶ ἀνατάσσουν τους νὰ τρώσιν τοὺς ἀνθρώπους
 325 καὶ θέλω νὰ κατέχετε ὅλοι μικροὶ μεγάλοι,
 ὅταν ἐμπήκα ἀπαρχῆς ἔς τὴν φυλακὴν ἀπέσω]ῃ
 κ' εἶδα τὸ πῶς ἐδιάγασιν καὶ τήντα τάξιν εἶχαν,

302 καὶ τότε ἐγνωρίζει τον ὁποῖος καὶ ἀνέν ἐκεῖνος M 303 ὡσὰν
 ἀκούσει οὗτους (nihil amplius) M 304 ἀνοικαθέλει M 305 prius τὸ
 om M στερεοῦται M (quod artius ad metrum) 306 ἀφήσει πάλιν πέντε
 ἔξημέρες M 307 δόσω M 308 ἀγριομανοῦνται ὡς τὸ P, ὡς τὸ
 om M ἀπαρχῆς M φράξουν τὸν λεμὸν τους M σφάξουν P 309 om M
 310 διατί ἐκεῖνος δὲν ἔχει στήν φυλακὴν ὀλίγα M παντέχει scr., οὐδὲν
 ἔχει P 311 πέρπυρα P 312 τοῦτὰ δόσω M 313 πεδέξιον P
 φηλακὴν M post hunc versum add M καὶ τοῦτε ἂν ἐνεν καὶ σταθῶ
 πολλὴν καιρὸν καὶ μέγαν βάλλει εἰς τὸν νοῦν του ὅταπεινὸς λέγει ἅς τὸν
 κανισκέψω δὲ ἀπαρχῆς καὶ πάντοτε ναμοῦ νεν κρατιμένος καὶ ἅς χάσω ἀπὸ
 τὸ πρᾶγμα μου καλῖον διὰ τὴν τιμὴν μου 314 πρᾶγμα PM 316 φυλα-
 κάτορας M ἀνοουθέλουν M 317 εἰς P, διὰ M 319 ἐμέν M εἰς τὴν
 ἐδικὴν μου γνοῦσιν M 320 ἐπλάσεν M χείραν M 322 καὶ ἐμίσιέν
 τους ὁ χς καὶ εὐγῖκαν ἀπομπός του M καὶ εὐγῖκαν P add M in fine ver-
 sus ἀντου κόσμον 323 πείρεν P καὶ ἐπείρεντος M εἰς ταῖς PM 324
 κρεμμάζουν καὶ ἀνατάσσουντους νατρώσιν τοὺς ἀνθρώπους M 325 νατό
 κατέχετε M 326 ἐμπήκαν M 327 εὐδιά τὸ πῶς διάγουσιν M καὶ οἶδα P

ἔβαλ' εἰς νοῦν μου ὁ ταπεινὸς κ' ἔλεγα νᾶνε λύκοι,
καὶ πάλιν ἐδιέγερνα κ' ἔλεγα κ' ἔν κοράκοι,
330 καὶ πάλιν ἐξεδιέγερνα καὶ νᾶν λυσσιάρροι σκύλοι.
κι οὐδὲν ἐξόρθονα νᾶ 'πῶ κυρίως τὸ ἦντάνε.
καὶ τότες ἐσυντήρουν τοὺς μὲ τοὺς λυσσιάρρους σκύλους,
καὶ ἐλυσσιάσαν εἰς ἐμέ, δι' αὐτὸ κάμνουν ἐδήτις,
κι ἐξύστερον ὁμοιάσα τοὺς μὲ τοὺς κυνοκεφάλους.
335 καὶ πάλιν μέσα μου ἔλεγα „κάλλιοι ἐν οἱ κυνοκεφάλοι,
διατί, ὡς ἀκούω ἐγὼ διὰ τοὺς κυνοκεφάλους,
ἂν ἦν' καὶ πιάσουν ἄνθρωπον, κόπτουσιν τὸν λαιμόν του,
ὑψήνουν τον καὶ τρώσιν τον, κι ἂν ἔχη τίποτε πρᾶγμα,
'πομένει εἰς τὸ σπήτιν του κ' ἔχουν τὰ παιδιὰ του.
340 μὰ τοῦτοι τρών τὸν ἄνθρωπον, ὁμοίως καὶ τὸν βιόν του.
'Ηκούσατε τῆς φυλακῆς τοὺς πόνους καὶ τὰς θλίψεις,
ἐμάθατε τὰ πρᾶγματα καὶ τῶν φυλακατόρων,
εἶδατε κ' ἐγνωρίσατε καὶ τὸν φυλακισμένον.
ἐδᾶ λοιπὸν νᾶ σᾶς εἰπῶ διὰ τὸν φυλακατόραν μου,
345 τὸ πῶς τὸν εἶχα αὐθέντη μου καὶ τήντα τάξιν εἶχεν.
ὅταν ἀνοίξῃ τὸ πουρνὸ τῆς φυλακῆς ἢ πόρτα,
ἀνάκειτό μοι νᾶ τοῦ 'πῶ „χίλια καλιῶς ἐφάνης“ —
καὶ λέγαν το τὰ χεῖλη μου, ἄμμ' ἡ καρδιά μου μέσα —
ὅλοι σας τὸ κατέχετε τὸ τί καλὸν τὸν θέλω.

328 ἔβαλα P M εἰς τὸν νοῦν μου M νανέν λοῖκοι M 329 ἐξεδιά-
τερνα καὶ ἔλεγα νάνεν κοράκοι M 330 ἐξεδιέγερνα P, ἔλεγα M καὶ νᾶν
P, νάνεν M 331 καὶ δὲν ἐξόρτωνα πῶτε διὰ νᾶπῶ ἦν τάνε M 332 καὶ
τότε ἐ συντήρουν τοὺς καὶ ἔλεγα πρῶς ἐμέναν M 333 ντάχη ναλυσσιό-
σασιν καὶ διὰ αὐτὸ τὸ κάμνουν ἐτζη M 334 καὶ τότε ἐσυντήρουν τοὺς
καὶ εἶδα το πρᾶγμα ἥτις διατι ἤκουσα καὶ ἔλεγασιν ἐκεῖνοι τῶν ἀνθρώ-
πους καὶ εἶδα τὸ πῶς διάγασιν καὶ τὴν τα τάξιν εἶχαν ἐνεθυμήθην ολενὸς
καὶ τοὺς κοινοκεφάλους καὶ ἐσουσουμιάσασα τοὺς καὶ τοῦτος μετ' ἐχείνους M
335 ἐμένο ὡσαν μου φαίνεται καλλίτερον ἔνεν ἐκεῖνοι M 336 versus
inelegans. habet autem M multo plura hanc διατί τρώσιν τὸν ἄνθρωπον
συνζόντανον ὡς ἐφην ἐτούτι τῶν τὸν ἄνθρωπον καὶ τὰ καλάτου ἀντάμα
ἄμμε οἱ κοινοκεφάλοι ὡς ἀκούω ἐγὼ (quod ita in metricam formam re-
digas ut scribas ὡσπερ ἐγὼ ἀκούω) 337 ἀνέν M κούπτουσιν M 338 καὶ
ψύνουν τ. κ. τ. τ. ὀλόγυμνον τὸν τρώσιν M 339 ἀπομ. P καὶ ἂν ἐχι
πρᾶγμα τίποτες στο σπήτιν του ἀπομένοι M, unde versus officias multo
elegantiores eo quam eodiceis P auctoritatem secuti sumus dedimus 340
om M 341 τοὺς πόνους τῆς φυλακῆς M θλιψῆς (sic) M 342 ἐμάθετε
τὴν εἰδησιν M 343 ἴδετε καὶ γρυκήσετε M τῶν φυλακισμένων P 344
γὼ λοιπὸν νᾶσαςπὸ M 345 αὐθέντι M 346 ὡσαν M τῷ πουρνῷ P,
τὸ πορνὸν M 347 ἀνάκειτάς μουρια τοῦ πῶ χίλια κάλος ἐφάνεις M
348 λέγοντου M μέσα P, ἀπέσω M 349 θέλου M δ κατέχεται P, quod
e M corr τὸν Bursianus, τὸ PM

- 350 εἰς γιῶμα καὶ εἰς δεῖπνόν μου ὁμοῦ ἐτρῶμεν πάντα·
 ἐμπρότερά μου ἐνίβγετον, πρωτότερα καθίζει,
 καὶ πάντα ἐμπροτίμουν τον εἰς τὰ καλὰ μπουκούνια.
 καὶ τότε καὶ ἂν ἤρχετον ὁ σκύλος μοναχός του,
 ἄμμ' ἔρχετον κι ἐφέρνε μου τοὺς ἄγροικους ταμπάκους,
 355 σκουτέρους καὶ παιδόπουλα, λουμπάρδους καὶ τουδέσκους.
 καὶ τότε ἐμπροσκάλειεν τους „μάτζι ἐμπέβρε ἰνμπρεγάδα“,
 Ε καὶ κείνοι εἰς μίαν ἤρχιζαν νὰ τρώγουν καὶ νὰ πίνουν,
 νὰ τραγῶδοῦν λατινικὰ καὶ νὰ μὲ πεσκαντάρουν.
 καὶ τότε λέγουσι κ' ἐμέ „βαῖνη μπέβρε οὖν τράτον“.
 360 καὶ ἔγῳ θωρῶ τους πῶς τρώγουν κι ὡσὰν βουβὸς ἰστέκω,
 μόνος καὶ διαλογίζομαι, βάλλει ὁ νοὺς μου ἀπέσω
 „ἴδε τὸ ποῦ σ' ἐπέσωσεν ἡ μοῖρά σου, Σαχλήκη,
 εἰς ποῖαν κούρτην κάθεσαι κ' εἰς ποῖαν λότηζαν εἶσαι,
 καὶ ποιοὶ ἄρχοντες εὐγενικοὶ κάθονται μετὰ σένα,
 365 καὶ βλέπεις τους ἔς τὸ πλάγι σου καὶ χαίρεσαι μετὰ τους“.
 καὶ μὲν ὁ νοὺς μου μεριμνᾷ εἰς ἦντα τρόπον εἶμαι.
 καὶ κείνοι τρῶν καὶ πίνουνσιν, μεθυοῦν καὶ τραγῶδοῦσιν,
 κι ἀπήτις φᾶν καὶ παίξουσιν, τοὺς ἡῦρα νεοὺς αὐθένταις.
 καὶ τὸτ' ἀπὴν μισεύσουσιν κ' ὑπᾶν εἰς τοὺς ἀνέμους,¹
 370 συμόνοι φυλακάτορας τάχατε πρὸς ἐμένα
 κοὶ λέγει „ἐγὼ τοὺς ἔφερα νὰ σὲ παρηγορήσουν“,
 πιστεῦοντα νὰ μ' ἔκαμε πολλὰ μεγάλην χάριν,
 καὶ πλαγονίζει νὰ τὸ πῇ συμὰ τάχα ἔς τὸ πτί μου,
 κ' ἐνὶ μεθούκλιν ὁ ἔρημος κουρούνα καμωμένος,

350 γίωμαν Μ ὁμοῦ ἐτρῶγαμεν πάντα Γ, ἀντάμα τρώμεν πάντα Μ
 351 ἐμπρῶς μου πάντα νύβεται προδίτερα καθίζεται Μ ἐνίβγετον Ρ
 352 καὶ πάντα προτιμούμετον Μ μπουκούρια Μ 354 ἄμμε Μ, ἄμ' Ρ
 ἤρχ. καὶ ἐφέρονεν Μ 355 πεδόπολλα Μ τουδέσκους Μ, quae lectio
 multum praeferenda visa est ei quia Ρ διὰ γρουδέσκους 356 ἐμπρους
 καλέτε τους μάτζια μπεβραι μπρεγάδε Μ 357 ἐκείνοι εὐθὺς ἀρχίζουσιν
 νατρώσουν Μ 358 τρασοδοῦν Μ post hunc versum add Μ: καὶ τότε
 ὡσὰν σχολάσουσιν τάχατε τὸ τραγουδῶν (sic) ἀρχίζουσιν τὴν ἀφύγησιν ὅλον
 δυα μεθυσταὶς ὅλον διὰ καλὰ κρασία ὅλον διὰ ταβέρναις λλήλως τον φω-
 νάσουσιν καὶ ἀλλήλως κατακροῦσιν 359 κ. τ. λέγωσιν καὶ μὲν βαίνει
 μπευρε μπρεγάδε Μ 360 καὶ ἐγὼ θωρῶ τους μοναχὰ σὰν βορὸς ἰστέχο Μ
 361 μόνος μου δ. καὶ λέγει ὁ ν. Μ 362 Σαχλήκη Μ 363 εἰς πῖαν
 λότηζαν κάτεσε (?) καὶ ἰς πῖαν θάρην καὶ εἰς πῖαν κούρτην ἦσε Μ 364
 μετ' ἔσαν Μ 365 μέσα ὁ νοὺς μεριμνᾷ εἰς τήντα τρῶπον ἔνε Μ
 366 καὶ ἐκείνοι Μ τραγοῦδοσιν Μ (sic) 367 καὶ ἀπίτης ποιοῦν καὶ
 πέξουσιν ὅλοι μου οἱ αὐθέντες Μ 368 καὶ εἰπᾶν ΡΜ 369 ἐμένα Μ
 372 γράτζιαν Μ 373 καὶ ἐρχετε κόντὰ ναμενατοπή στὸ φτήν μου Μ
 374 καὶ ἀνεν κουλόνοι ἔρημος κουρούνα καμωμένος Μ

375 κι ἀναταράσσομαι καὶ ᾧ ὑπὸ τῆς μεθυσιᾶς του.
κι ἂν ἔλειπεν κι ἐγέρνουμου καὶ πήγαινα παρέκει,
ἐξέρνουν καὶ τὰ ἔφαγα καὶ τάντερά μου ἀκόμη.

τούτην τὴν θλίψιν ἔχω ᾧ, τέτοιον καιρὸν διαβάζω,
τοῦτον τὸν πόνον μ' ἔδωκεν — καὶ πῶς νὰ τὸν βαστάζω; —
380 τὸ ριζικόν μου τὸ κακὸ, κι ἀνάκειται νὰ βάζω,
καὶ τὸν αὐθέντην τὸν Χριστὸν εἰς βούθια μου νὰ κράζω.
πῶς ν' ἀπομένω τὸ κακὸ, τὴν τόσῃν τὴν πικρίαν,
πότε νὰ ᾧ ἐλευθεριὰν νὰ βῶ ἐκ τὰ θερία,
καὶ νὰ δοῶ τὸν Χριστὸν καὶ τούτου τὴν κυρίαν;
385 λοιπὸν παρακαλῶ ἐσᾶς ὅπου 'μαι κρατημένος,
διατ' εἶμαι φίλος ὁλωνῶν. μ' ὅλους ἡγαπημένος.
ὅλοι ποῦ μὲ γνωρίζετε πῶς ἤμουν μαθημένος
καὶ πῶς ἐκατεστάθηκα τώρα φυλακισμένος·
πονῶ καὶ κλαίω κι ἀγανακτῶ καὶ λέγω το μεγάλα,
390 τὸ δίκαιον πῶς ἐμαύρισε πλεότερα παρὰ τᾶλλα
καὶ τ' ἄδικον ἐγίνετον ἄσπρον ὡσάν τὸ γάλα·
δι' αὐτὸ μὲ κρατήσασιν, 'ς τὴν φυλακὴν μὲ βάλαν.
ἀλλὰ θαρρῶ νὰ ᾧδικαιωθῶ 'ς ὅσα κακὰ πανθάνω,
ὅσα μὲ φυλακίσασιν, ὅσα δηνάρια χάνω,
395 κακὰ νὰ πάθῃ ἀπάνω τῆς κι ὅλα νὰ τὰ μανθάνω.

375 καὶ ἀπὸ (om γῶ) M 376 καὶ γέρνουμαι καὶ πάγω εἰς ἄλλον
τόπον M 377 ναῖεσσα καὶ τὰ φαγά M post hunc versum linea
distincti, cum in ea quae sequitur parte carminis concentu finali utatur
poeta, veluti fecit in carmine priore, unde Maurophrydes scribatur
hoc quasi tertium Sachticis carmen esse distinguendum: vide praefationem
378 ἐγὼ M 379 μὲ φερεν ἡ τύχη ὡς διεμέναν M 380 altera pars
versus est ἐτοῦτα με προξέναν in M 381—384 om M (qui tamen eis
iam antea utitur: cf. 259 384 τότε P, τούτου scripsi ante 385 hos
duos versus ponit M καὶ ἐδὼ θυρῶ ἐπιασάν με ἐβάλαν καὶ κρατοῦν με
ἀνάκειται μοι νὰ βαστῶ ὥστε ναμὲ ἀποδιαβάσῃν 385 ὅλους παρακαλῶ
σας το ὡς ἡμε κρατημένος M 386 διατ' με P, διατ' ἡμαι M φήλους
ὅλον ἂν M ἀγ. M 387 οπου M post 388 add M λοιπὸν παρακα-
λέσετε ναδὺ παρηγορίαν ναυτρωθῶ τὴν κόλασιν να εὐγῶ ἔκτα θηρη καὶ
ναδοῶ τὸν χν καὶ τούτες τὴν κυρίαν. Ἐστὼν τα ἐγὼ εἰς τὴν φυλα-
κὴν ἀπέσω κρατημένος καὶ σφαλισμένος δυνατὰ καὶ ἀπέξω κλιδόμενος ἐνε-
θημοῦμουν τὸ λενοντὸς ἡμουν μαθημένος καὶ πῶς κτλ (ita ut hic versus
his positus sit in M) 389 κλαίω M. certissimum est hoc vocabulum
monosyllabum hic prominentiandum esse μέγαλω (sic) M 390 ὅπου
ἐμαύρησεν M 391 τὸ ἄδικαιον (sic!) M 392 με ἐκρατήσασιν εἰς
τὴν M 393 να ἐδίκαιω τῶ M ὅσα P, εἰς ὡσα M 394 ὡσάν με
φ. ὅσα δυνέρια ἐχάνω M 395 τις P.M. ceterum transitum ad meret-
ricem abruptissimum esse unus quisque intellegit, neque iniuria fortasse
de lacuna (incertum tamen ubi) cogitari potest

- κ' ὕστερον νὰ τὴν κάψουσιν καὶ τότε ν' ἀποθάνω.
 ὅταν μὲ περιλάμπανε κ' ἤλεγέ μου „ἀγαπῶ σε,
 κι ἄφ' τὴν ἀγάπην τὴν πολλὴν στέκομαι καὶ θωρῶ σε,
 βλέπω σε κ' εἶσαι μετ' ἐμὲ καὶ πάλι ἐπεθυμῶ σε.“
- 400 θωρεῖτε ταῖς ἀρχόντισσais ἐσεῖς ὁποῦ ἀγαπᾶτε,
 ποῦχετε νὰ ἑοδιάζετε, κανεῖς μὴδὲν λυπᾶτε,
 κατὰ καιρὸν πηδᾶτέ ταις, συχνὰ μὴδὲν ὑπᾶτε,
 καὶ νὰ περνᾶτε σιγανὰ, ὅλους νὰ τοὺς τιμᾶτε.
 Χριστέ, ταῖς κάτω γειτονiaῖς νὰ ταῖς ἰδῶ καυμέναις,
- 405 διατὶ εἰν πολλαῖς μαστόρισσais, μαυλίστριαis μαθημέναις,
 ὅλαις ταῖς ἔχουν ἀπ' ἐδᾶ πολιτικαῖς στεμεγαῖς,
 ἔχουν κρυφαῖς καὶ φανεραῖς περισσοκαμωμέναις,
 καὶ [βλέπετ'] ὅσοι διαβαίνετε ταῖς κάτω γειτονiaῖς,
 νᾶχετε φρόνησιν πολλὴν, νᾶχετε μηχανiaῖς,
- 410 διατὶ ἔχουν ἡ πολιτικαῖς ἔτοιμαῖς προξενiaῖς
 καὶ βάνουσιν τὸν ἄνθρωπον ἀπέσω εἰς ταῖς γωνiaῖς.
 καὶ πᾶσα εἰς ἃς βλέπετε, κανεῖς μὴδὲν πιστέψη
 ποτέ τοῦ τὴν πολιτικὴν κ' εἰς μιὰν χειροτερέψη,
 διατὶ καλοῦν τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὸτ', ὥσάν μισέψη,
- 415 λέγουν „ὁ κακοθάνατος ἦλθε νὰ δυναστεύῃ·
 νὰ πᾶμεν εἰς τὴν αὐθεντεiάν καὶ νὰ τὸν ἐπαιδέψῃ.“
 ἐμάθαν ἡ πολιτικαῖς ἀφότι γαμηθοῦσιν,
 γαμοῦνται καὶ παγαίνουσιν ὥστε νὰ γρικηθοῦσιν,

396 καὶ νατὴν ἐφουρκήσουσιν καὶ ὕστερον ναποθάνω M 397 ἂν τα
 με π. καὶ ἐλέγεν με M 398 καὶ αὐτὴν ἁ. τ. ποστὴν P', καὶ ἀπὸ τὴν
 ἀγάπην τ. πολλὴν M ἰστέχω M post hunc add M alterum verum qm
 fortasse genuinus putandus est δίκαιον τὸ ἔχis, τῆς ἐλέγα ὅτι καὶ ἐγὼ ἀγα-
 πῶ σε 399 θωρῶσε καὶ ἦσε μετ' ἐμὲν καὶ πάλιν ἐπεθυμῶ σε M πάλιν
 etiam P 400 ὁποῦ ἔχ. P haec praebet M θωρεῖτε τὰ καμύματα τα
 ἔχουν αἱ πομπομέναις τὰ κάμουν εἰ πολιτικαῖς οἱ παλεοκουρεμένes πῶς
 δύνουσιν ὅτι ἀγαποῦν ὥς ἔνευ μαθημενais καὶ τὸ τε ἐπιβουλεύονται ὥς ἐν
 ἐν τροπιάσμενais λιπον παρακαλῶ σας το κανis μὴ δὲν πιστεύσῃ πότε τοῦ
 τὴν πολιτικὴν καὶ εἰς μιαν χειροτερίση διαυτὸ ὅπο ἔνευ φρόνιμος ἃς τὴν
 ἀποχορίση 401 non habet M 402 τὸ πᾶτε P κατὰ καιρὸν ἃς τὴν πηδᾶ
 καὶ ἀνθέλει ἃς τὴν χαρίσει M ceterum hic ponit M quae secuntur διατὶ
 ὁποῖον πιάσει ἡ πολιτικὴ πολλὰ τὸν τζηγαρίζει εἰς ὅσα θέλῃ ἃς σε ἀγαπᾶ
 χίλεια καὶ ἂν τῆς ἀρέσεις ἐκεῖνοι εὐρίσκει τὸν καιρὸν τοπῶς νασεπλανέσει
 Ἀμέτε καὶ γυρίζεται ὅς ἦσθαι μαθημένοι παιδοὶ καὶ καβαλλάριδes ὁμοῦ
 συνηθημένοι τρῶτε καὶ πίνετα καλά ἃς ἦσθε καὶ ἐνδυμένοι χόρευετε καὶ
 παίζετε καλὰ συντροφιασμένοι θωρεῖτε ταῖς ἀρχόντης saῖς ἐσεῖς ὅπου
 ἀγαπᾶτε ὁπὸ ἔχετε ναεξοδιάζετε κανis μὴ δὲν λυπᾶτε καὶ νὰ μηλεῖτε φρόνιμα
 καὶ πάλιν νὰ σωπᾶτε 403—416 om M 408 βλέπετε P 411 γονείας P
 417 οἱ πολιτικαῖς ἂν εὐρὸν κόπελλον κρυφὰ νατὸ κρατῶσιν M γαμηθοῦ-
 μεν P, quod corr. 418 θέλουσιν τον μετὰ χαράς ὥστε να γρικηθοῦσιν M

- κι ἄφ' οὗ γνωστοῦν ἢ ἄτυχαις κι ἄπην φανερωθεῶσιν,
 420 τότε γυρεύουν ἀφορμὴν νὰ τοὺς εὐλογηθοῦσιν.
 νὰ ᾄδω ταῖς ταῖς πολιτικαῖς καὶ νὰ ταῖς γεβεντίσουν,
 ὅλαις ὡσάν τὴν Κουλουμποῦν, τὴν βούγαν πηλαλήσουν,
 νὰ τροπιασθοῦν, ν' ἀτιμωθοῦν καὶ νὰ ταῖς διαλαλήσουν,
 καὶ ὅποια πᾶ ᾒς τὸ ἔξωπορτον νὰ τὴν λιθοβολήσουν.
 425 ὁποῦ λυπάται πολιτικὴν, ὁ θεὸς νὰ τὸν κουράσῃ,
 εἰς τὴν Τουρκίαν νὰ ἔξοριστῇ, εἰς Τούρκους νὰ περάσῃ,
 οὐχὶ νὰ πᾶ πραγματευτὴς πράγματα ν' ἀγοράσῃ,
 ἀμμέ ᾒς ταῖς μαύραις φυλακαῖς ἀπέσω νὰ γηράσῃ,
 διατὶ ἂν οὐκ ἔχῃ δύναμιν ἢ πολιτικὴ νὰ βλάψῃ,
 430 γίνεται τάχα ταπεινὴ, συσφίγγεται νὰ κλάψῃ,
 κι ἂν ἤμπορῇ συνζώντανον ᾒς τὸν ἄδην νὰ σέ θάψῃ.
 καὶ δι' αὐτ' ὁποῦ ν' αἰ φρόνιμος ἄς τὰς ἀποχωρίζῃ,
 κατὰ καιρὸν ἄς τὰς πηδᾷ κι ἂν θέλῃ ἄς τὰς χαρίζῃ.
 ὁποῖον πιάσῃ ἢ πολιτικὴ, πολλὰ τὸν τσηγαρίζῃ,
 435 καὶ κάμνει τὸν καὶ πελελὸν, σὰν μύλον τὸν γυρίζει.
 κ' ἐμέν ὡς τὰ με βλάψασιν, ἔχω μεγάλο θάρρος,
 νὰ ᾄδω τὴν Κουταγιώταιναν ᾒς τῆς βλάστεινας τὸ χάρος,
 καὶ νὰ τὴν δέρνη κι ὁ φουτρὴς διὰ νᾶχῃ μέγα βάρος,
 κ' ὕστερον νὰ τὴν κάψουσιν καὶ νὰ τὴν πάρῃ ὁ Χάρος.
 440 ἀκοῦτε τήντα συμβουλὴν ἐνόρθωσεν ἡ φίνα.
 τῆς Κουλουμποῦς ἐμήνυσεν κ' ἦλθεν ἡ Βαλσαμίνα,
 πέμπουν διὰ τὴν Φατράλενη, κι ὅλαις ἐντάμα ἐμείναν.
 ἦλθασιν μοῖρα τρέχοντα καὶ μοῖρ' ἀπ' ἄλλον τόπον,
 τὸ πῶς νὰ δώσουν τὴν βουλὴν, πῶς νὰ ἔορθώσουν τρόπον,

419 καὶ ἄπην ταῖς ἐγρικήσουσιν καὶ ἄπην φανερουτοῦσιν M 420 γυρεύ-
 ουν M εὐλογισθοῦσιν M 421 ἰδού-ες P, ἰδὼ ταῖς M (qui tamen alteram
 ταῖς om), em Bürsianus γεβεντήσουν M 422 καλ. M βόγαν M 423 νόντρ. M
 424 καὶ ὅποιαν πάγῃ στὴν ἔξωπορτον νατὴν λυθοκολήσουν M 425 πολι-

τικεῖ M 426 στοὺς τούρκους M 427 ὄχει ναπὰ πρμαδε φτ⁵ πράγ-
 ματὰ ναγουράσει M 428 om M ναγυράσῃ P 429 ἀνοῦκαὶ ἔχι M
 430 σφίγγεται M 431 καὶ ἀνυμπωρέσει M 432 διαυτὸν P, διὰυτὸ
 (sic) M ἐνεν M ταῖς M 433 ταῖς M bis 434 διότι ὅποιον M πιάσει
 ἢ M, πιάσῃ P 435 om M 436 καὶ ἐμέν ὡς τα με βλ. ἔ. μεγάλον
 θάρως M fortasse ὡσάν legendam pro ὡς τὰ 437 γουταγιότειναν στῆς
 βλάσσενας τὸ χάρος M κάρος P 438 μεγάλον M 440 ἀκούσετε M
 φήνα P, φύνα M 441 κουλουμποῦν P ἐμήρισεν M βαρσ. M 442 ἡρτέν
 καὶ ἡρθεν (sic) καὶ ἡ φατράλενα καὶ ὅλαις ἀντάμα μεμύναν M φατρά-
 λαινα P 443 ἦλθασιν μεῖραν τρέχοντα μεῖραν νὰ ὀρθοῦσιν τρώπον M
 μοῖρα P 444 om M

- 445 νὰ πᾶν νὰ κατατάξουσιν ἔλαις εἰς ἓνα τόπον,
καὶ μὲ τὴν σάρκαν των νὰ ζοῦν δίχως κανένα κόπον.
ἀμμ' ἡ Κουκουτζία τῷμαθε καὶ πάγει νὰ πλανιτάξη,
λέγει ταις „κακορρίζικαις, ὁ θεὸς νὰ σᾶς πατάξη·
βάλλετε μὴν ἀπάνωθειὸν νὰ σᾶς κρατήσ' εἰς τάξιν.“
- 450 καὶ μέσα εἰς τοῦτο φθάνουσιν ἡ τρεῖς Καβαροπούλαις
ἔχουν ἀντάμα μετ' αὐταῖς καὶ ἄλλαις παιδοπούλαις,
τέτοιαις ὥσάν κατέχετε, καὶ πολιτικοπούλαις·
ἐκάτσαν κι αὐταῖς ὡς τὴν βουλὴν ὥσάν ἀρχοντοπούλαις.
ἦλθεν ἡ Κουλουμπάδαινα μὲ τ' ἄσπρα τὰ μαλλιά της,
455 σύρνει κοπέλαις περισσαῖς ὁποῦ 'νε τὰ πουλιά της·
ἐσύμωσε καὶ κάθισε συμὰ μὲ τὰ παιδιὰ της,
ἡγέρθη κ' εἶπε τῷθελεν κ' ἡκούσθη ἡ ὁμιλία της.
ἦλθε κι αὐτὴ εἰς τὴν βουλὴν καλὴ ἡ ἀρχοντοπούλα,
ὁποῦ 'χεν χίλιαις βουκεντριαῖς ἐπάνω ὡς τὴν καππούλα,
460 καὶ βάσταν κι ὀρκιδόπουλα γεμάτην μὴν σακκούλαν,
κ' ἡ ἄλλαις ἐπιστεύασιν, λινάριν ἐνὶ ἡ σκοῦλα,
κ' ἡ κλέπτρα ἡ Κουταγιώταινα ὡς ὕλαις ἐροζωνάρειν
„εἰπὲ, μωρὴ κυρὰ καλὴ, ποῦ τῶβρες τὸ λινάριν,
νὰ πάγω νὰ πραγματευτῶ κανένα κιντινάριν,
465 νὰ κάμνω πέτζαις νὰ πουλῶ καὶ ν' ἀγοράζω οἰνάριν,
νὰ πίνω νὰ ζεστένωμαι τὸν μῆναν τὸν γεννάρην.
Ἐλένη, ὅταν ἔφυγες, μωρὴ, ἀπαὶ τὸ χωρίον,
καὶ 'κεῖ πήγες καὶ κούμπησες ὡς τὸ πολιτικαρεῖον,
ὡς τῆς Ἀγγελίνας τῆς πτωχῆς συμὰ ὡς τὸ τσαγγαρεῖον,
470 καὶ δάνειζες τὴν σάρκα σου κούρβα χιλιῶν καὶ μυρίων.“
ἀλλ' ἦλθεν κ' ἡ Πιλάταινα ἡ χήρα ἡ κουρεμένη,
ὁποῦ ταῖς νύκταις πορπατεῖ κ' εἰς τὰ πουρδέλια μένει·
τὴν ἀνηψιὰν της ἔσυρνε τὴν φραρογαμημένην,

445 ἕναν M χόρια τους nild P ante όλες 446 ζῶν M 447 ἀμμή
PM του ἔμαθεν M 449 βίλετε M ἀπάνωσας M νασὰς κρατίζει τὰ-
εἰν P, νακρατίζει τάξει M 450 φθάνουσιν M καφουροπούλλαις M
451 εἶχαν M 452 πουλιτικοπουλλαῖς M 453 καὶ ἐμπήκαν εἰς τὴν
συμβουλὴν τοῦτες οἱ ἄρχον του ποῦλλαῖς M 454 ἡ γραία ἡ κουλουμπάδαινα
μετὰ τὰ ὅπρα τα μαλλεῖα της M, μετ' etiam P, μετ' setipsi 455 σείρνη
κούπελλαις M ἕνεν M 456 ἐσ. καὶ στάθηκεν M 457 καὶ ἡγέρθη καὶ
ἤπεν τὸ θέλειν καὶ ἡκούστην ἡμιλιάτης M 458 — 490 om M, in quo
haec leguntur: ἦλθεν ἡ παραβάραινα καὶ ἀπὸ μακρὰ φωνάζει. ἀκρου-
σταθεῖτε τὰ ἀδελφιά μου καὶ τὴν τζάνουσαν κράζει. ἔχι καὶ τὴν σμηνία-
δαινα καὶ ἀντάματης ἰσάζει ἐκεῖ ἕνεν καὶ ἡ λαμπίτενα διὰ νηταῖς ὀρνυ-
άζει 462 εἰς P ἐροζωνάρειν 'ragionanu' 471 ἡ ante κουρ. om P

- καὶ τὴν ἡμέρα σιγανὴ διαβαίνει σὺν ᾠουμένη.
 475 καὶ τότε ἡ καῦκα ᾠέσωσε τοῦ κύρ Γεώργου Ῥώσω,
 ἀντάμα μὲ τὴν Νούφραινα ὁποῦ ᾠε διὰ γρόσσου,
 καὶ λέγει τῆς Τζαβούλενας ..ἐγὼ νὰ σὲ κανώσω.
 ἡ Γιακουμίνα ᾠέσωσε μὲ τὸ Ξανθὸν τριχάριν,
 τοῦ Γγουλτζουνῆ τοῦ μεθυστή ὁποῦ ᾠει ἄλλην χάριν,
 480 καὶ πίνει καὶ μεθύζεται καὶ πνίγεται ᾠε τ' οἰνάριν,
 καὶ μέτρησεν τοὺς καύχους τῆς κ' ἠῦρέν τους κιντινάριν,
 κ' ἔπανωθεὸν τους ἑκατὸν ἦσαν, καὶ πέντε φράροι.
 ἑκάτσαν χώρια ᾠε τὴν βουλὴν ἡ κοπελιάς ἡ κλύστραις,
 κ' εἰς τὴν ἀντιπαραμεριὰν ἑκάτσαν ἡ μαυλίστραις,
 485 ὁποῦ κατέχουν τὰ πολλὰ, ᾠε καὶ συγγρουλίστραις.
 ἡ Ἀγγελίνα ἔπέσωσεν ὁποῦ τὴν ἐζητοῦσαν,
 ἔπέσωσεν κ' ἡ Λαμπριανὴ, σύρνει καὶ τὴν Πετοῦσσαν.
 ἔφτασεν κ' ἡ Σταυράκαινα κ' ἐρώταν ταις τὸ ποῦ ᾠα,
 κ' ἡ Βαρελλοποῦλα τρέχοντα τὰ τζιά τῆς ἐκτυποῦσα,
 490 ἔπέσωσεν ἡ Λάντζαινα μὲ τὴν καλὴν τοῦ Τρέγω,
 ἦλθαν καὶ ἄλλαις περισσαῖς ταῖς δὲν θέλω νὰ λέγω.
 ἀφίνω τάχα ταῖς χοντραῖς, καὶ ταῖς ᾠηλαῖς διαλέγω.
 ἄμμε τὴν Καρμανιοῦδαινα ἀπ' ὅλαις τὴν διαλέγω.
 ἔπέσωσεν ἡ Ἀρετὴ, σύρνει καὶ τὴν Ἀρμέναν,
 495 κ' ἡ Πουτολένη μετ' αὐτὴν, κ' εὐρίσκουν σφαλισμένα,
 ἀπέξω κατακρούσασιν καὶ τότες ἐνεμέναν,
 ἀνοῖξάν των καὶ ᾠπήκασιν πρὶν καὶ περκενωμένα.
 ἡ Περπυρίναις ἦλθασιν, ὅλ' ἡ ἀδελφοσύνη,
 ἐσμίξαν ἡ Κουράδαιναις μὲ πᾶσα καλοσύνη,
 500 διατ' εἶναι ὅλαις σιγαναῖς καὶ δίχα κακοσύνη.
 ἔφτασε κ' ἡ Περτζιόλενα ὁποῦ ᾠν γεροντιασμένη,
 μὲ τὴν Ἐργίναν τὴν πτωχὴν ὁποῦ ᾠν σημαδεμένη,
 μὲ μιὰν Ταταρομούτζουνην ᾠεν συντροφιασμένη,
 καὶ μὲ τὴν Ἐγριπιώτισσαν ὁποῦ ᾠε μαθημένη.

474 ἡγουμένη P 475 ῥώσω sic P 476 διαγρώσω P 491 περ.
 ὁπου δὲν ἔχουν χρῆσιν M 492—497 hic sui M 495 σφαλισμέναν P,
 em Bursianus 496 in margine ascriptus P 497 περκενωμένα quid sit
 nescio 498 οἱ περπυριναῖς ἦλθασιν ὅλοι ἡ ad. M fortasse praestiterit
 legere ὅλαι 499 ἡκουράδενες M 500 διατίνε P, διατι ἔνεν M ὅλες
 σιγανές P, ταχα συγγαναῖς M cogitant de συγγενεῖς 501 ἔφθασεν καὶ
 ἡ περτζιόλενα ἀπὸ τὸν γεροντιασμένοι M καὶ ὑπερτζιόλενα P 502 ὁπου
 ἔνεν συμαδεμένοι M σημαδεμένη (similique modo v adiecto in exitu
 insequentis versus) P 503 ταταρωμούτζουνην ἔνεν M 504 ὁπου ἔνεν M

- 505 καὶ μετ' αὐταῖς ἐπέσωσεν ἡ ταπεινὴ Καλεπούτζια,
 ἐσύμωσε καὶ στάθηκε σὺμὰ μὲ τὴν Κουκούτζια,
 διατ' ἦτον ἀεὺπόλυτη κ' οὐδὲν εἶχε παππούτζια,
 κ' ἐφόρειν παλαιογούνελλον ἀπὸ πολλὰ καππούτζια.
 ἡ Μαργαρίτα ἔπεσσε τὸ πολιτικάδακιν
- 510 ὁποῦ ἔκαμε μὲ τὸν κυρτὸν Τρίτζουλον τὸ παιδάκιν,
 κι ὅταν ἐμπήκε νὰ σταθῇ, ἐπόλυκε πορδάκιν.
 καὶ μέσα εἰς τοῦτο ἔφθασεν τοῦ κύρ Πιετ' ἡ κοπέλα,
 καὶ τοῦ πριῶρε μετ' αὐτὴν, βαστοῦν καὶ σκαρταμπέλα
 καὶ τῶν παπάδων ὁλωνῶν καὶ κίμνουσι τραπέλα.
- 515 καὶ μι' ἀπ' ἐκείναις ἔλεγεν „ὡς παίξωμεν τομπέλα.“
 ἐκεῖ ἡ καλὴ Χανιώτισσα φορεῖ γουνέλλα μαῦρη,
 κι ὁ ἄνδρας τῆς ἀκόμη Ζῆ κι ἄλλον γυρεύει ναῦρη·
 ἐχρῶσται μου δυὸ πέρπυρα, ὀρίζω τὴν νὰ ταῦρη·
 ἐκείνη μοῦ ἔπεν „ἄφης τα καὶ τρῖψε τὸ συναύρι.“
- 520 καὶ μιὰ Μαροῦλα ἀλυφαντοῦ ὁποῦ ἔν τοῦ κοντουναρη
 γνήσια γυναικαδελφὴ ἦλθε διχῶς ζωνάριν,
 κ' ἡ χήρα ἡ Μαρτζαμούδαινα τοῦ Ἀντώνη τοῦ γουνάρη
 ἐμπήκεν καὶ τριπήδησε σὰν ἓνα παλληκάριν.
 κι ἀπάνω εἰς τοῦτο ἔφθασε κ' ἡ καῦχα τοῦ Βεργίτζη
- 525 καὶ φόρει ταῖς ἐμπόταις τῆς καὶ στέκα μὲ τὸ ζίτζι.
 ἔχουν καὶ τὴν Φρελιόλενα διὰ παρηγορίαν,
 διατ' εἶναι καὶ γειτόνισσα κ' ἔχει κόρην ὠρία.

505 καλ. M 506 σημανετην κούκοτζιαν M 507 διατὶ ἦτον εἰσι-
 πόλιτη καὶ δέν M 508 om M 509 ἐπέσωσεν ἡ πολιτικάδακην M
 510 ὁπὸ ἔκαμεν M 511 καὶ ὅταν ἐμπήκεν M ἐπόλυκεν πορδάκην ἢ
 post 511 haec habet M καὶ τούτε ἡ καῦχα ἐπέσωσεν πάλιν τοῦ γεωργι-
 ροῦσον ἂν τὰ μαμετήν νουφρεναν ὁποῦ νεν διὰ γράσον (sic) καὶ λέγει τῆς
 ἐγκαφαδοὺς ἐγὼ νὰ σέ πληρώσω. καὶ κείνη πάλιν λέγει τῆς ἐγὼ ναῖατα
 δόσω: cf. supra 475 ss. 512 εὐθάσεν τοῦ κυρπετὴ ἡκοπέλλα M πετὴ
 κοπ. P 513 πριῶραι P μεταῦτῆς M σκαρταμπέλαν M 514 καμνοσυν
 τραπέλλαν M 515 μιὰ PM τὴν πέλαν M 516 ἡ καλὴ scilicet καλὴ
 PM κανιότῆσα M γουνέλλαν μάβρην M 517 καὶ ὁ PM ἄντρας M
 καὶ PM γυρεύει M 518 καὶ προσετὴ μοῦδὸ πέρπυρα καὶ op. M
 519 μου εἶπεν M συνάβρη P τοῦ συνάυρη M 520 ἀνεφάν τοῦ (sic)
 χεῖρα ὁποῦτον κουντουναρὴ M 521 νίσσια (i. e. γνήσια omisso γ) M
 523 om M, qui haec substituit ἐβάσταν ἀποκάτου τῆς ἑναν φλασκην τὸ
 νάρην καὶ ἄλλες ἐπιστεῦασιν καὶ ἐνε σκούλλα λυνάρην Καὶ μιαν κοπέλλα
 ἐμορφὴ ὁποῦ ἐν μετὴν φλορέτζαν βαστὰ ἀγκούρια περισσὰ γεμάτην μίαν
 περέτταν καὶ λέγει πουθατζουνία τῆς ράντας ἐπαρέτα 521 καὶ PM
 ἔφθασε καὶ P, ἔφθασεν ἡ M καῦχα M βερτζίτη M 525 καὶ ἀπόρην M
 καὶ στέχαν με τὸν ζήτην M post hunc versum ad. 54 M καὶ λέγει ἴδετε
 ἀρχόντισσες τὸν παλεον φομοζήτην ἐτζη τζουρεῦτήν μου καὶ αὐτὸς τον
 λέγουσιν βερτζίτην 526 Εἶχον M φρυόλλεναν M 527 διατὶ ἐνέν M καὶ

Carmina in. a. graeca, ed. Wagner.

- κ' ἡ χήρα ἡ Ἀστουπαλιώτισσα ἦλθεν ἀφ'τὰ χωρία.
 σύρνει καὶ τὴν Γλαρέντζαινα διὰ παρηγορίαν.
 530 ἡ Νικολέττα 'πέσωσεν ὑποῦ τὴν ἐκοιμήθην
 ὁ αὐτοχὸς ἐπίσκοπος καὶ 'δὰ τὴν ἐνθυμήθη.
 καὶ τὴν Χριστίαν ἐσυρnen καὶ λέγαν παραμύθιν.
 καὶ λέγαν διὰ πολιτικάς τὸ ποιὸς καὶ ποιά γαμήθην.
 καὶ 'γὼ 'στεκα νὰ ταις γροικῶ κι ὄντα μὲ νοστιμήθην
 535 ἡ Κατερίνα ἡ μαστόρισσα ἀπὸ τ' ὀξὺ μαντήλι.
 ἦλθε μὲ τὴν Προφύλαινα κι ἀγάλι' ἀγάλι' εἰμίλει,
 καὶ μιὰ Μαρούλα ἀλυφαντοῦ χήρα βαστᾷ ὀρθοῦνι.
 καὶ 'Ξέβη καὶ συνέδραμε καλὰ κανένα οὐλί,
 κ' ἐφάνησαν οἱ κῶλοι τῆς μεγάλοι χερομῦλοι.
 540 ἐκεῖ ἔφθασε τοῦ Φρατζεσκῆ πουτᾶνα ἡ γυναικα.
 εἶχεν ἐντάα μετ' αὐτῆς πολιτικάς καὶ δέκα.
 κ' ἡ Τζάπα κ' ἡ 'Αστιβήδαινα κ' ἡ δυὸ 'ς τὴν πόρτα στέκα.
 κ' ἡ Φρατζησκίνα εἰμίλειεν ταις παπιδικά ἡ 'βραϊκα.
 τὸ φυλακτήριον ἔφθασε. ταῖς βέργαις τῆς ἐφόρει.
 545 κ' ἡ Μαркеζίνα μετ' αὐταῖς, καὶ νάμπη δὲν ἐχώρει.
 ἐκ τὴν πνημάραν τὴν πολλὴν τὴν πόρταν δὲν ἐχώρει.
 καὶ λέγει ἡ Τζημαρούδαινα „στέκου ἀπέξω καὶ θύρει.“
 ἦλθεν ἡ Καμψαυπέλενα νάμπη νὰ μεσιτέψη.
 κ' ἡ Τζηλοπεῦτη ἐφώνηξε „βλέπετέ τὴν μὴ κλέψη.
 550 κι ἂν εἶχε λύπην ἡ αἰδοῦ νάμπη νὰ μεσιτέψη,
 τοῦ Τζημαδούρου ἡ ἀδελφὴ τὴν ἤθελεν παιδέψη.“

εἰς εἰσοδὸν φωνήν τριτονίαν M. *versus exitum in utroque codice interpolatum esse existimo: etenim utriam non dicunt, sed utriam. ceterum possunt v. 527 et 529 ex interpolatione esse*

528 κυρά (sine acc.) M ἄστου παλιώτισσα M τὴν λέγουσαν μαρία M.
 ἦλθεν αὐτὰ χωρία P 529 σείρνουν M γλαρέτζενα M 530 πέσωσεν P,
 ἐπέσωσεν M ἐκοιμήτη M 531 ὁ ἐπίσκοπος M ἐδὰ M 532 χρυστὸν
 ἐσειρναν καὶ ἐλέγαν παραμύθιν M 533 διάντο με ἐνοστημηθην M
 534 οὐ M 535 τὸ ξυμαντύλι P, τὸ ξημαντίλην M 536 ἦλθεν μετην
 προφύλαιναν καὶ ἀγάλι γάλι μὴλην M ἀγάλλια ἀγάλλια εἰμίλη P 537
 μίαν M ἀληφ. P, ἀλεφ. M ὀρθομίλην M 538 οὐ M συνέδρα μεκαλά P
 539 καὶ ἐφ. M, καὶ διαφάνησαν P χειρωμῆλοι M 540 ἐκεῖ φθασεν M
 Φραντζησκῆ τοῦ τὰ νὰ ἡ γύνεκα M 541 αὐτῆς M, αὐταῖς P κὰν ἐν-
 δέκα M 542 καὶ ἡ τζημούδενα ὄλλες εἰς τὴν πόρταν στέκαν M οἱ
 δύο P 543 καὶ ἡ φραγκούλλα οὐίλεν M καὶ βρέκα M 544 φυλατή-
 ρην M 545 καὶ ἡ μαρκεδίνα M 546 πνημάραν M πνηγμάραν εἰ Bur-
 sianus 547 ἡ οὐ M 548 καὶ ἡ καμψαπάλεναν M ναμπή M, μπή P
 549 βλέπεταί τιν P, βλέπετήν M 550 εἶχεν M 551 σοστήν P, τὴν M
 πεσεψην M

- ἤλθαν· καὶ ἄλλαις περισσαῖς ταῖς δὲν θέλῃ νὰ γράψω,
διατ' εἶναι τάχα σιγαναῖς κ' οὐκ ἐμπορῶ νὰ βλάψω,
ἀμμ' ὅταν ταῖς ἐνθυμηθῶ, ἀνατριχίῳ νὰ κλάψω.
555 σὰν νὰ μοῦ πέθανε τινὰς καὶ πάτῳ νὰ τὸν θάψω.
ἤλθασιν ὅσαις πορπατοῦν 'ς τὴν χώρα κι ἀστοχοῦσιν
καὶ τοὺς κοπέλους θέλουσιν καὶ κλαῖν καὶ ξεψυχοῦσιν·
κι ὅταν δὲν εὔρουν κόπελον καὶ σφάλλουν κι ἀστοχοῦσιν,
λιγόνουνται καὶ χάνουνται. πέφτουν, λιγοθυμοῦσιν.
560 ἤλθασιν ἡ πολιτικαῖς ὅσαις ἔνι 'ς τὴν χώραν,
ἐκάτσαν εἰς τὴν συμβουλὴν διὰ νὰ κάμουν πριώραν.
καὶ εἶπ' ἡ Κουταγιώταινα „ὅπου γαμήθην τῶρα,
ᾧς ἔνε καπιτάνος μας ἀπὸ τούτην τὴν ὥραν.“
ὅλαις ἐσυμβιβάσθησαν, ἐπαῖξαν. ἐχορέψαν.
565 εἶπαν τὸν καπιτάνον τους, καλὸν τὸν ἐδιαλέξαν.
φέρνουν λαμπάδες καὶ κερὰ κ' εἰς μίον ἐμπρὸς ἐφέξαν,
εἶχαν καὶ ροδοστάγματα καὶ τὴν κυρὰν ἐβρέξαν.
καὶ τότε Κουταγιώταινα λέγει ταις „ἐγερθῆτε.
ὅλαις ἐδᾶ σπαστρεύεσθε, ὅλαις εὐμορφωθῆτε.
570 κι ἀμέτ' ἐδᾶ 'ς τὰ σπήτια σας κ' αὐριον μαζωθῆτι,
ὅλαις ἐμπρὸς μου νᾶλθετε, τριγύρου νὰ σταθῆτε.
καὶ νὰ σᾶς δώσω καὶ βουλὴν τὸ πῶς νὰ πορευθῆτε.“
ὅλαις τὴν ἀποκρίθησαν „ᾧς καταβωθαοῦμεν,
νὰ πᾶς, κυρὰ, 'ς τὸ σπήτι σου κ' ἡμεῖς νὰ σ' ἀκλωθοῦμεν.
575 καὶ αὐριον εἰς τὸ σπήτιν σου πάλιν νὰ μαζωθοῦμεν.“
ἐξέβησαν ἀφτὴν βουλὴν κι οὐδὲ καλὰ κινήσαν,
ἐρχήσασιν νὰ τραγιδοῦν εἰς ὅσαις καὶ ἂν ἦσαν.

552 καὶ om M δένθελω P, δὲν θέλου M 553 διατ' ἦνε P, διατι
ἐνε M οὐκημπῶ να (sic) M 554 om M ἀνατριχίῳ P 555 ὡσαν M
556 ἀσταχοῦσιν M 557 κοπέλος M κλαῖουν P καὶ κλέν καὶ ξεψυχισοῦν M
558 δὲν om M εὔροσιν M σφαλῶν om καὶ qui praececidit M 559 πεύτουν
λυγοθυμοῦσιν P, καὶ εἰς μιαν ἐξεψυχοῦσιν M 560 οἱ PM οἱ παλεοκου-
ρεμέναις M 561 ἐκάτξαν PM 562 καὶ εἶπαν ὅλας διατὴν κουτα-
γιούτεναν ὅπῃ γαμήθην θῶρα M 563 ἐνε M ἀπὸ P, ἐδᾶ M 564
ὅλαις ἐσυμβιβάσθησαν ἐχορέψαν καὶ ἐπέξαν M 566 καιρία P καὶ εἰς
μίας ἐμπρὸς M 567 ροδοστάγματα M 568 τοῦτε ἡ M της ἐγερ-
τηθῆ (sic) M 569 om M 570 καὶ om M ἀμέτε δὲ εἰς M ναμα-
ζοδεῖτε M 571 να ἐλθετε ἐμπρὸς μου M 572 καὶ βουλὴν P, συμ-
βούλην M ναπορευθεῖτε P, νατιμηθῆτε M 573 ἐπεκρίθησαν ᾧς κατε-
βουδόμεν (quinque ultimis litteris deletis) δοθοῦμεν M 574 καὶ ἡμεῖς
PM σε ἀκολουθοῦμεν M 575 post αὐριον add κυρὰ M σπῆτι M
576 Εὐγῆκασιν M αὐτὴν PM ἐμίσεσαν M 577 ἐργήσασιν νατραγου-
δοῦν M

καὶ τότε τὸ τραγούδι των τὸ πῶς τὸ ἑπετονίσαν.
 γαμιέται Κουταγιώταινα κι ὁ σκύλος της γαυγίζει,
 580 καὶ κλαῖσι τὰ παιδάκια της καὶ κείνη χαχανίζει.
 ἡ χήρα ἡ Καμψαμπέλενα ἔνεν ὀπού τὴν ἐμαυλίζει,
 καὶ τρῶ τὴν ὡς τὸ κόκκαλον, διατὶ τὴν συγγρουλίζει·
 ὅς τοῦ Κουταγιώτη τὴν αὐλὴν κέρατα ξεφυτρώνουν,
 κόπελος ἔν ὅς τὸ σπήτιν του, δι' αὐτοῦνον ἔξεστρώνουν,
 585 καὶ λέγουν της „πολιτικὴ, διατὶ δὲν σοῦ καστρώνουν;“
 καὶ τὸ πωρνὸ ξημέρωμα, τὴν αὐρινὴν ἡμέραν,
 ὅλαις ἐμαζεούντησαν ἐδῶ καὶ ἀπὸ πέρα,
 καὶ προσκυνήσαν τὴν κεράν, φιλοῦν τὴν κ' εἰς τὴν χέραν.
 ὀρίζει, τάβλαν στένουσιν, φαριὰ, ποτὰ καὶ φέραν.
 590 καὶ τότε Κουταγιώταινα φέρνει κρασὶν ἀκράτον,
 ἥπιαν καὶ ἐγεύθησαν συνδύο τὸ σφογγάτον,
 κ' ἡ Κουταγιώταιν ἴστεκεν ἐμπρός τους καὶ διγᾶτον.
 λέγει ταις „τρῶτε, πίνετε καὶ βλέπετ', ὅταν βῆξω.
 εἰς μιὰ μοῦ δίδετε νὰ πιῶ πριχοῦ νὰ σᾶς ζητήξω.
 595 κι ἂν ἦν καὶ θέλετε κρασὰ, βουτσιὰ ἔχω νὰ σᾶς δείξω,
 καὶ δυὸ καὶ τριὰ καὶ τέσσερα κι ὅλα νὰ σᾶς τ' ἀνοίξω.“
 ἐφάγασιν καὶ ἥπιασιν, τὰ χεῖλη των ἐγλύψαν,
 ἐγέρθησαν κι ἀπὸ τὸ φᾶν τὰ χέρια των ἐνύψαν.
 ἥπιασιν καὶ ἀφτὸ παλαιὸν διὰ νὰ ταῖς διὰβη ἡ δίψα,
 600 καὶ προσκυνήσαν τὴν κεράν, χαμαί, ὅς τὴν γῆν ἐκύψαν.
 καὶ τότε λέγει ταις „ἐδῶ πρέπει νὰ τὸ κατέχουν

578 τραγούδην τους M 579 τὴν M 580 κλεσιν ταπαιδία M
 ἐκείνη M 581 alteram ἢ omi P ἡ κυρα ἡμπελα ἡ μπέλα (sic) μούρενα
 ἔνεν ὀπου τὴν μαβλίζει M 582 ὅς M συντρουγλίζει M 583 εἰς
 τοῦ P, τὸ M (omi εἰς) 584 κοπελλον ἔνεν M διαυτόνον M 585 δὲν
 ἐγκαστροννου (altera v del.) M 586 το πωρνῶ P totum versum om M
 cuius lectionem statim referam 587 om M qui hos substituit versus
 Ἐκείνη σεν ἡ δέσπινα με ὅσαις ἐφελοῦσαν καὶ ὅσαις τὴν ἐκουλοθοῦσασιν
 ἀλλήλος ἐμηλοῦσαν. σφικτὰ ἐπεριλαμβάνασιν καὶ ἀλλήλους ἐφιλοῦσαν. καὶ
 καὶ (sic) ἀπὸ τὴν τούση τὴν χάραν ὅλαις τὴν ἐγελοῦσαν 588 ἐσόντρο-
 φίασαν τὴν κυράν καὶ τὸ τέσ ἐμισέψαν M 589 ὅλαις τὴν ἐπροσκόνησαν
 διατι τὴν ἐψυχέψαν M ταῦλαν P 590 ἡ κ. M κράσην M 591 ὅλαις
 ἐφάγαν καὶ ἥπιασιν συνδύοκαν σφογγάτον M 592 καὶ ἡ P'M ἐστεχεν M
 593 των M post πίνετε add καλὰ P βλέπετε PM σανβίξω M, ὅταν
 βῆξω P 594 μίαν ναμου δίδετε M ζητήξω P 595 κρασὰ P: fort.
 κρασιὰ ser. καὶ ἀνθέλετε κρασιὰ βουτζία νανίξω M, nihil amplius 596
 νασὰς τὰ δείξω M 597 ἐλύψαν PM, em Biscelas 598 καὶ ἀπὸ P, καὶ
 omi M τὰ χεῖρατων M ἐνύψαν P'M 599 αὐτὸ P, αὐτόν M δίψα M
 600 κυράν M χαμέ (ita enim P), om M 601 verba καὶ τότε λέγει ταις
 omi M χυτεχοῦν M

ὅλοι τοῦτο τὸ κάμωμα, ὡς διὰ νὰ μᾶς Ξετρέχουν,
δι' αὐτ' ἄς τὸ διαλαλήσωμεν καὶ φάλειαν νὰ μὴ ἔχουν,
κ' εἰς μίον νὰ ᾄδῃς (ᾄς) τὰ σπήτια μας τὰ ὑπέρπυρ νὰ
βρέχουν.

- 605 ὀρίζει εἰς μίαν τὴν Λάντζαινα νᾶβγῃ νὰ διαλαλήσῃ
„κ' ὅποιος ὀρέγεται' ἀπ' ἐμᾶς καὶ θέλει νὰ φιλήσῃ,
ἄς ἔλθῃ ἐμπρὸς εἰς τὴν κυρὰν, ἐμπρὸς κι αὐτὴν ἰμιλήσῃ,
ἀμμέ καὶ τὸ πουγκάκιν του πρωτῆτερ' ἄς τὸ λύσῃ.“
κι ἀπὴν τὸ διαλαλήσασιν, λέγει „ἀκροσταθῆτε,
610 ὅλαις ἐδᾶ σπαστρεύεσθε, ὅλαις ἀποφτιασθῆτε,
κάμμιὰ μὴ πάγῃ μοναχῇ, ὅλαις συντροφιασθῆτε.
μὴδὲν μοῦ παρακούσετε κ' εἰς μίον ἀπολεσθῆτε.
καὶ ᾄδω νὰ πῶ τὴν αὐθεντεῖαν νὰ μᾶς καταβιδώσῃ,
ὀλίγον τόπον χώρια μας καὶ θέλῃ μᾶς τὸ δώσῃ.
615 καὶ βλέπετε, καμμί' ἀπὸ σᾶς μὴ πάγῃ κι ἐμπροδῶσῃ,
ἢ τάξιμον ἢ στάμενα τὴν αὐθεντεῖαν νὰ δώσῃ.“
καὶ λέγει Παραβάραινα „ἐτούταις ποῦ ᾄδω ἐμπρὸς σου,
κυρά μου ἂν ἔχῃς θέλημα, ἄς πιάσουν νὰ σ' ὁμόσου,
νὰ ἐνὶ ὅλαις εἰς θέλημα, κυρά μου, τὸ ἴδιόν σου.“
620 ὅλαις ὡσάν τὸ ἠκούσασιν, ἐδράμαν, ἐσυμῶσαν,
τὸ εἶπεν ἡ Παραβάραινα, ὅλαις τὸ δυναμῶσαν,
νὰ στέρξουσιν τὸν ὄρκον τοὺς, τὸ πρᾶγμα τὸ ἑαμόσαν,
καὶ φέρασι τὸ εἰκόνισμα κ' εἰς τὴν κυρὰν ὁμόσαν,
νᾶναι ὅλαις εἰς θέλημα, νὰ ποίσουν ὅτι ὀρίσης,
625 καὶ ὅποιαν εὗρης ἰβουλὴν, ἐκείνην νὰ ἑορίσης,
ἰπιστάγκωνα τὰ χέρια τῆς ὀπίσω νὰ γυρίσης,

602 τοῦτόν, postea v del., M κάμωμαν M ὡς οἱ M ἔξετρέχουν P
ἔξετρέχουν M 603 δι' αὐτὸ P, διάντο M καὶ φάλειαν νὰ μὴ ἔχουν P,
καὶ ὅλοι νὰ τὸ προστρέχουν M 604 διάντο initio versus praefixi, sed
postea del. M καὶ εἰς μίαν M (ᾄς) addidi τὰ περπῆνα βρεχουν M
605 ναύγει P, ναυγῇ M 606 καὶ ὅποιος ὀρέγεται P M 607 εἰς οἱ M
αὐτὴν συντύχῃ cum corr. μιλήσῃ P, ἄς τὴν μιλήσῃ M 608 πρωτῆτερα P,
προδῖτερα M 609 ἐδᾶ M 610 ἐσπαστρέβεσθαι M 611 οἱ M
612 παρακούσεται P, παρακούσαντε M μίαν M ἀπολειθεῖτε M (?) 613
ἐγὼ M καταβιδώσῃ M 614 χώρια P M δώσῃν M 615 πάγῃ καὶ
οἱ M προδῶσῃ M 616 αὐμένα δη τὰ πέρπυρα καὶ εἰς μία νὰ μαστὸν
δώσῃ M 617 ἡ π. M ὅπου ἦν ἐμπροσθῶ M 618 θέλημαν ἄς πιάζουν
(del.) πιάσουν νὰ σὲ ὁμόσουν M σὲ P 619 ὅλες νὰ σὲ δουλεύουσιν καὶ
νὰν στὸν ὀρισμόν σου post hunc add M νακάμνουσιν τὸ θέλημα κυράμου
τὸ δικόν σου. 620 τὸ κοῦσασιν M 621 τὸ τί M 622 οἱ M ἑα-
μόσαν, si recte notant, P 623 ἐφέρασιν τὸ κόνισμα M 624 νὰ ἐνεν M
νακάμνον ἢ τι ὀρίσεις M 625 εὕρισκῃς ἐπίβολην M ναεορήσης P, νὰ
ἑορίσης M 626 πιστάγκωνα P M χείριά τους M

- κι ὀλόγυμνη τὴν ροῦγά μας νὰ τὴν ἐγεβεντίσης.
καὶ τότε ἑδιάλεξε ταῖς νεαῖς τάχατε ποῦ φελοῦσα,
κ' ἐκίνησεν ἡ δέσποινα μὲ ὅσαις τὴν ἑταποῦσαν·
- 630 κι ὅσαις τὴν ἐκλουθήσασιν, ἀλλήλως ἐμιλοῦσαν,
σφικτοπεριλαμπάνασιν ἑς ταῖς στράταις καὶ φιλοῦσαν,
κι ἀφτὴν χαρὰν τοὺς τὴν πολλὴν ἐχαχανογελοῦσαν.
ἐσυντροφιάσαν τὴν κεράν. ἦλθαν εἰς τὸ παλάτιν,
τὴν αὐθεντεῖαν ἐσύντυχαν νὰ δώσῃ γῆν κομμάτι,
- 635 καὶ νὰ τὴν στέρξουν δέσποιναν εἰς πᾶσα μιὰν γκουσάτην.
κι ὅσα κι ἂν ἐτζαμπούνιζε, τίποτε οὐ φελά τὴν,
ἡ αὐθεντεῖα ὅρισε καὶ παίζει καὶ γελά τὴν.
ἐδιέγειρνε ἡ δέσποινα μὲ πρόσωπον χεσμένον,
κι ὅσαις τὴν ἐκλουθοῦσασιν. ὡς ἦτον ὀρθωμένον.
- 640 καὶ τότε ἄπὴν ἐφάρτασιν ὅλαις τὸ μαχαιράκιν,
εἶπεν ἡ Κουταγιώταινα, τὸ γρήγορον γεράκιν
„ἐπήγαμεν ἑς τὴν αὐθεντεῖαν ὡς διὰ τὸ τοπάκι,
κι ὡς κύβαροι ἐπλάνα μας, διατ' εἶναι σὰν κοράκοι.
ἐδάρτε συμβουλεύω σας, ὅλαις καλαῖς κυράδες,
- 645 ἁμέτε καὶ μαυλίζετε ὑπανδραῖς καὶ χηράδες,
γελάτε ταῖς ἀνέγλυταις καὶ ταῖς νοικοκυράδες,
καὶ βλέπετ' ὅσον ἔχετε ἀπὸ ταῖς πενθεράδες,
ὡς διὰ νὰ κάμνετε κακὰ τὴν χώραν προξενάτε,
τοὺς ἄνδρες μὲ τὰ λόγια σας ὅλους νὰ τοὺς πλανᾶτε.
- 650 ἔχετε κι ἀγαπητικούς, μηδὲν ἀδημονάτε,
κι ὅπου ἑταποῦν καὶ φλέγουνται, μὲ λόγια τοὺς περνᾶτε.“

627 ὀλόγυμνην M ροῦγαν M ρόνγα P νατὴν ἐγεβεντίσης P, ὀλην νατὴν τυρίσης M 628 τότε P M ἐδιάλ. — φελοῦσα P, ἡ κουταγιώταινα ἐπήγεν στὸ παλάτιν M. omissis in medio positus v. 630—635 629 ἑταποῦσαν P 630 ἐκλουθήσασιν P 631 σφικτῶν περ. P 632 καὶ αὐτὴν P 634 τῆς αὐθεντίας M ναδόση γῆν κομάτη P, ὡς διὰ τὸν τοπάκην M 635 οὐ M 636 καὶ ὅσα καὶ M P ἂν ἐτζαμπούνισεν M, ἀνετζαμπούνιζε P τιποτες ὅ καὶ φελάστην M 637 μ ὅρισε M 638 διέγειρεν M 639 καὶ M P ἐκλουθοῦσασιν ἦσαν κατουρημέναις M post hunc versum add M καὶ ὡς εἶχεν ἡ μαστόρησα τὸν διπνον καμωμένον ἐκατῶν καὶ δεῖ πνήσασιν ὡς ἦτον ὀρθωμένον M (unde verisimile fit haec negligentia quadam omissa esse in P) 640 τὸ τε ἄπην M ὅλες οὐ M 640 λέγει ἡ κ. M γλήγ. γεράκην M 642 εἰς P M τὸν M 643 καὶ ὡς P M καὶ κάρου (prioris voc. del.) M ὡς ἐνεον σαν κουρακοι M 644 ἐδὰ ἐγὼ ὀρδυνιάζω σας M 645 μαβλίζεται M οἵπανδρες P 646 ἀνέγλυταις M νικοκυράδες M 647 βλέπετε P M 648 ὡς οὐ M κάμνεται M προξενᾶται P 650 καὶ P M ἀδυμονάτε P 651 καὶ P M ἀγαποῦν καὶ φλέγουν τεν M

ὅλαις εὐσυμβιάσθησαν ὅς τὴν χώραν νὰ σκορπίσουν,
 κι ὅσαις ἔμπορουν εἰς τὸ κακὸν τυναῖκες νὰ τυρίσουν.
 ὅλαις τῆς χώρας σὰν αὐταῖς καὶ νὰ ταῖς γεβεντίσουν,
 655 τὴν πᾶσα μιὰν νὰ λέγουσι „λοιβὴ, κυρά, ἄντροπὴ σου.“
 καὶ λέγει Κουταγιώταινα „λοιβὴ κυρά Σαχλήκη,
 τὸ μ' ἔκαμεν ὁ Στέφανος τὸν λέγουσι Σαχλήκη.
 ἔπρεπε τὰ τητάρτια του νὰ μοιραστοῦν οἱ λύκοι,
 καὶ ζωντανὸν τὰ μέλη του νὰ φᾶσιν οἱ σκουλήκοι.
 660 θῆλω καὶ κάποιαις ἀπὸ σῶς νὰ πάω νὰ συντηρήσω,
 νὰ πάγω κ' ἕως ὅς τὴν φυλακὴν νὰ τὸν παρηγορήσω
 ὅτι καὶ μένα ἡ θλίψη του δὲν ἔχω τί νὰ ποίσω.“
 ὅς τὴν φυλακὴν ἐπέσυσεν ἡ κοῦρβα ἡ ὀργισμένη.
 ἐμπήκεν καὶ ἐκάθισε συμὰ μου σὰν ἑγούμενη.
 665 ἀναντρανίζω, βλέπω τὴν κ' ἦτον τζαγκουρнисμένη,
 ἀκόμη μέ πε „δέσποινα μ' ἔχουσιν καμωμένη.“
 καὶ ἔγώ — ἡξεύρει τ' ὁ Χριστός — οὐδὲν ἀναμελεύω,
 τὸ δύναμαι καὶ τὸ ἔμπορῶ, ὅλους σας νὰ δουλεύω.
 με λόγια καὶ με πράγματα νὰ σᾶς διδασκαλεύω.
 670 λείπετ' ἀπ' ταῖς πολιτικαῖς, ὅλους σας συμβουλεύω.
 καὶ δι' αὐτὸ τούτην τὴν βουλὴν εἰς ὅλους ἔγραψά την,
 ὅς τὸ Ῥέθεμνος κ' εἰς τὰ Χανιά παντοῦ κουδούνισά την,
 καὶ ἔγώ τὴν Κουταγιώταιναν παντοῦ μανδάτευσά την,
 καὶ τὴν βουλὴν τῶν πολιτικῶν παντοῦ διελάλησά την.

652 ὅλλες P' χώραν M 653 καὶ ὅπου M 654 ὅλλες P' τὴν
 χώραν M οὐν M (?) καὶ οὐ M ἐξετρηπήσουν M 655 καὶ ἰστέμα
 νατὴν λέγουσιν λιβὴν κυρὰν τροπίου M 656 λέγει M λιβὴν M πα-
 χλήκη P, παχλίκην M 657 με κάμεν M τὸ λέγουσιν Σαχλήκην M σα-
 χλύκη P 658 ἐπρεπεν τὰ τέταρτιάτου M 659 fort. ζωντανὸν ser.
 οἱ σκουλοῦκοι P, ἡ μερμιγγοὶ M 660 ἀπεσᾶς M ναπάγω να συντηρήσω P,
 δια να ξεκαθαρίσω M post hunc add M να ἐρεθώσιν με τα μὲν νάλθοῦν
 να συντηρήσω 661 καὶ ἕως τὴν P, στήν M καὶ νὰ P' 662 οὐ M
 663 ἐκεῖ φθασεν ἡ πολιτικὴ ἦλθεν οἱ πομπομένη M 664 ἐμπικεν στήν
 φυλακὴν καὶ ἦτον τζαγκουρнисμένη M 665 οὐ M 666 ἀκομή δεσπιναν
 μελέτουν καὶ ἔχουσιν καμωμένην M 667 ἐγώ M τὸ P, το ὁ M ἀνα-
 μελεύω M 668 τὴν δίνουμαι M ὅλους P, παντα M δουλεύω M 669
 διδασκαλεύω M 670 λοίπετε P, λίπετε M ἀπὸ P M σας P, τοὺς M
 συμβουλεύω M 671 βουλὴν τὴν με πεν M 673 ἐγώ M κουδούνισά
 τιν corr. in μανδάτευσά τιν P, μαντάτεψά την M 674 ἐδιαλ. M post
 hunc versum habet M hos

Εἰς τὸν γάμον ἦλθεν σύντόμα τούτῃ ἡ κουριατουπούλα
 ὅπου χεν χίλιας βουκεντρίαῖς ἀπάνω στήν καπούλλαν - 2A2
 καὶ βαστάν καὶ ὀρκιδόπουλλα γεμάτην μιαν παρετα
 καὶ ἄλλαις ἐπισταύασιν καὶ λυναρὴν ἕνεν σακούλλα - 2A

- 675 καβαλλικεύει Κουφαροῦ καὶ τρέχει Ῥοκοτζέλα,
καὶ ἵλαλεῖ Πλαγήταινα καὶ κροῦ την ᾿ς τὴν ροδέλαν.
κι αὐτὴ ἡ Πορδομάραινα ἐστέκετον καὶ γέλα.
ἔδε φαρίν ἢ φράραινα κ' ἱπάριν ἢ Μαροῦλα,
καὶ μοῦλα καλοστόλιστη ὁποῦ ᾿νεν ἢ Περούλα.
680 ἔδε τροπὴν εἰς τὴν κεράν ποῦ πῆγεν κ' ἡρματώθην·
κορατζομένη ἐλάφασεν, καὶ πῶς δὲν ἐσκοτώθην;
συχνοκεντάει τὸ φαρίν καὶ μὴτ' ἀπὸ διαπρόθι
᾿ς τοὺς κάμπους ἐπιτάλησε, καὶ τότε μεταγνώθει,
τὸ πῶς ἀπελησμόνησεν ἢ δόλια κ' ἐγγαστρῶθην.
685 τοῦ γάτα ἢ καῦκα ἡρπαζεν λατινικὸν σκουτάριν,
κ' εἰς τὴν δεξιὰν τὴν χέραν τῆς βυστᾶ καλὸν κοντάριν,
μετὰ θυμοῦ ἐμπροπήδησεν καὶ κάτσεν εἰς τὸ ᾿παριν —

Καὶ ἡ κλευτρα ἡ κουταγιότενα ἀκομὴ τὴν τα λέγει
εἶπεν μωρὴ κυρα καλὴ πὸ το βρες τὸ λυνάρην
ναπάρην ναπραματευθῶ κανέναν κεντηνάρην
καὶ νακάμνω πέτζες ναπουλῶ καὶ ναγουράσω γυρεῦω νάρην
ναπίνω ναζεστένουμαι τὸν μῆναν τὸν γεννάρην

Ελένη ὅταν ἐφυγες μωρὴ ἀπὸ τὸ χοριον
ἐκεῖ ἐπίγες καὶ κούμπησες στὸ πολιτικαρίον
στῆς ἀγγελίνας τῆς πτωχῆς σημά στὸ τζαγκαρίον
καὶ ἐδάνισες τὴν σάρκαν σου κούρβα χίλιον μυρίον
Ἀλλήλθεν καὶ ἡ πιλάτενα ἡ χήρα κουρεμένοι
ὁπὸ ταῖς νύκταις περπατῇ κεῖς τὰ πουργέλλια ἀμένει
τὴν ἀνυψίαν τῆς ἐσειρνε τὴν κρυφογαμμένην
καὶ τὴν ἡμέραν σιγανεὶ διαβαίνει ὡσαν γουμένη

Εφθασεν ἡ μαστορησοῦ τὸ γιάνη τὸ πιλλάτω
ὅλοι παπάδες ἔχουσιν τὸ σπίτυν τῆς μιτάτο
Γαμῆ καὶ στὸ πλήρουμαν εἰς μίαν ἐμπρος Ζητατῶ
καὶ μίαν ἡμέραν λέγει μου φελλοὺς θέλω διεμέναν
να ἦεν τὰ φατζωλάτον χρυσων μαργελωμένα
καὶ ἐγὼ τὴν ἡπα ὁρεγεται ναμείνης μεταμέναν
καὶ ἐκείνη μου με ἀποκρίθην δὲν ἦσαι ἐσοὶ διέμέναν.

675 ρουχο τζέλλα M post 675 add M καὶ κειρ^v χ on ἡ ἀειδοῦ καὶ κυπα^v
τὴν βατζέλλαν 676 πηλαλή P, πιλαλή M ἢ πλ. M ροδέλαν P, πατέλ-
λαν M post 676 add M καὶ ἡροζα σκουταρωσέν καὶ τρέχει μετὴν τζέλλαν
677 καὶ ἡπορδογομάτερα τζακίζει τὸ κοντάρην M ἢ om P 678 ἢ φρά-
ρενα P, ἢ λάφρενα M κηπάρην M, καὶ ἱπάριν P 679 καλοστόλιτος M
ὁποῦνεν P, ὁπου τὸν M 680—712 om M qui hīsee versibus totum
carmen concludit

καὶ ἡ χήρα ἡ ἀστουπαλιότῃσιν τὴν λεγουσιν τζανούλλα
βαστοῦν καὶ ἀγκούρια περισσα γεμάτην μιαν σακούλλα

Καβαλλικέβη ἡ σαβαστὴ καὶ τρέχει ἡ ἀντονίνα

καὶ πιλαλή ἡ ἐφημῖα καὶ ἡ βλακα σκουτορόνη

καὶ αὐτὴ ἡ πορδομῖλενα τζακίζει τὸ κοντάρην

quae abhinc secuntur scripturae, ad solum codicem P spectare intellego
680 καὶ 682 ἀπὸ διάπρόθι 684 καὶ ἐγκαστρώθην 635 ἢ om
687 fort. τ' ἱπάριν

- καὶ ἔμποδουκλώθη κ' ἔπεσεν ἔς τὸ κάμπον ἔς τὸ χορτάριν.
 ἢ δίλοτος ἐπέσωσε τὴν λέγου Σινφουρνάραν
 690 μὲ ἄρματα καὶ κάθετον εἰς ἄλογον, μὴν φάραν,
 τοῦ Πέρου ἢ πολιτικὴ ἢ κοπελομισκάρα
 καὶ κάθετον εἰς τ' ἄλογον ὡσάν χοντρή γαδάρα.
 καὶ κείνη ὁποῦ γλύτωσεν ἐκ τὴν οὐρὰν τ' ἀγγέλου,
 κ' ἢ Γιάκουμα τοῦ Τζουριζουνᾶ ὁποῦ καλὸν τοῦ θέλουν,
 695 τὸ πῶς νὰ ποίση ἀνδραγαθιάν, πολλαῖς τὴν παραγγέλλαν.
 ἦλθε καὶ ἡ Τζαβούλαινα μὲ τὸ φαρίν τὸ μαῦρο
 καὶ ἔπιλαλεῖ μετὰ θυμοῦ σὰν θυμωμένον ταῦρον.
 ἐφώναζεν καὶ ἔλεγεν „χαρὰς τὴν θέλω ναῦρω,
 νὰ τὴν ἐδώσω θάνατον ἢ σήμερον ἢ αὔρο.“
 700 καὶ ἡ Μανούλα ἔφτασε τοῦ Νίκολο Ἀμπράμω,
 μὲ βισταμέντα κ' ἤρχετον ἀπὸ τὸν ἄμμον ἄμμον·
 μὲ τὸ φαρίν καὶ φώναζε „λαργάτε θε νὰ δράμω,“
 καὶ κείνη ἐγκρεμνοβόλησε ἐκεῖ πέρα τὸν ἄμμον.
 ἐπέσωσε μὲ τὸ φαρίν τ' Ἀντώνη ἢ γυναικα,
 705 καὶ ἔσυρνε μὲ τὸ φαρίν ἀποπίσω τῆς δέκα,
 τὴν συντροφίαν τῆς κεράς χαμαὶ μοῦ τὴν ἐθέκαν.
 ἐγκρέμινισέν τιν τ' ἄλογον καὶ λακτοπάτησέν τιν,
 πεζεύει Κουταγιώταινα καὶ ἐξερμάτωσέν τιν.
 φέρνουν νερόν, δροσίζουν τιν, ὅλην καὶ βρέχουσιν τιν,
 710 ὀρίζει Κουταγιώταινα νὰ στρέψουν εἰς τὴν χώραν,
 ἢ λαβωμέναις ἢ ἑλναῖς νὰ γιαντρευτοῦν ἔς τὴν ὥραν,
 κ' ἢ ἄλλαις νὰ ὤψηκέουσιν τὴν κεράν τὴν πριώραν.

(*reliqua non comparent.*)

690 ἄλογον καὶ κάθετον (*verbis falso repetitis*) 697 πηλαλή 698
 χαρὰς τὴν θέλω ναῦρο 700 νικολω (*sine acc.*) 703 ἐκειπέρα υπο voc.
 705 κ' ἔσυρνε 707 λοκοπατησέν τιν 711 οἱ λαβομένες οἰλενές
 712 κ' οἱ ἄλλες — *Bursiano carmen ab ipso poeta v. 674 finitum esse*
videtur, ceteris ab aliena manu additis.

ΠΕΡΙ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΝΑ ΜΗΝ ΠΑΡΗΙ ΚΟΡΙΤΣΙ.

- Ἄρχοντες πλούσιοι καὶ πτωχοί. πατέρες καὶ μητέρες,
καὶ συγγενεῖς ὁπῶχετε ὑπανδραῖς θυγατέρες,
περιττοπλεὸν ἢ κορασιαῖς ποῦ θὲ νὰ 'πανδρευτῆτε,
τροικήσετε τὰ λόγια μου καὶ κάμε νὰ φρονῆτε.
- 5 ὅτι ἐσεῖς τὰ μέλλοντα τοῦ κόσμου τὰ δὲν πράξει
οὐδὲν ἡξεύρω νὰ τὸ 'πῇ οὐδ' ἄλλην νὰ διατάξῃ·
μόνον ἐγὼ ὁ πολυπαθὴς ὁποῦ ἤκουσα καὶ ξεύρω
ἐσᾶς ὁποῦ εἰσθεν ἄμαθοι, θέλω τα νὰ τὰ φέρω,
μάλιστα ὁποῦ ἔμαθα ἀπὸ τοὺς ποιητάδες
- 10 ὁποῦ ἔπραξαν ἀπὸ καιρὸν τοῦ κόσμου ταῖς γλυκάδες.
λοιπὸν παρακαλῶ σὰς το, καλογροικήσετε το,
κι ἂν ἔναι 'μπορεσάμενον, ἐκ στήθου μάθετέ το,
ἐτοῦτο τὸ ἐξήγημα ὁποῦ ἔγραψα σὲ ῥῆμα,
κι ἂν ἔν καὶ λέγω ψέματα, ὅλοι μὲ 'πέτε κτῆμα.
- 15 εἰπέτε με „ἀνάθεμα ἐσένα, τ' ὄνομά σου,
ἐσένα καὶ τὴν τέχνην σου καὶ μὲ τὸ μάθημά σου.“
κι ὅποια τῆς φαίνεται κακὸ, ἄς βῆξῃ νὰ τροικήσω,
κ' ἐγὼ διὰ τὴν ἀγάπην της πλέον νὰ μὴν 'μιλήσω.
λοιπὸν, ἄρχοντες, νὰ τὸ 'πῶ, κι ὅποια θέλει ἄς χολιάσῃ,
- 20 κι ὅποια μὲ 'βρίζει μέσα της, Χριστέ, νὰ μὴν χρονιάσῃ.
ὅποια ζηλέψῃ σὲ φλουριά, σὲ ροῦχα, σὲ λογάρι,
καὶ γέρον νὰ καταδεκτῇ, ἄνδρα νὰ τὸν ἐπάρῃ,
νὰ τὴν ἰδῶ, νὰ δέρνεται μὲ δυὸ μαῦρα λιθάρια,
καὶ νὰ τὴν κάψῃ κ' ἢ φωτιά, τοῦ αἰ Ἀντωνιοῦ ἢ λάβρα,

Editur nunc primum e cod. theol. Vindob. fol. 129^b sq., ubi titulus deest, quem e codicis indice sumpsit, quamquam me indice melior foret inscriptio περί κορασίου νὰ μὴ πάρῃ γέροντα.

3 cf. v. 169 5 sq. scripturam turbatam esse censeo 12 ἐκ τύθου
20 'βρίζει pro ὑβρίζει: Cor. Ἄτ. II s. v. ὑβρ. 23 τὸν 24 ἀγίου

- 25 εἰ τύχη μάνα κι ἀγαπᾷ ἡ συγγενὴν καὶ κύριν,
 νὰ τοὺς ἰδῶ νὰ κολυμποῦν σὲ βοῦρκα σὰν οἱ χοῖροι,
 διατὶ λυμπίζονται εἰς φλουρίν, σὲ πλοῦτος κ' εἰς ἀμπέλια,
 καὶ συμπωλοῦν τοῦ γέροντος ταῖς γλύκαις καὶ τὰ μέλια,
 τὴν νεότην καὶ ταῖς ἐμμορφιαῖς, τὰ δροσερὰ τὰ κάλλη,
- 30 ἐπούλησαν τοῦ γέροντος διὰ τὰ φλωριά του πάλι.
 διὰ τὸ πολὺν τ' ἀντίπροικο καὶ ροῦχα ὅπου δίδει,
 παίρνει τὴν νεὰν ὁ γέροντας καὶ τρῶ τὴν σὰν ἀπίδι,
 ἐκείνον τὸ γλυκώτατον τ' ἄνθος τῆς παρθενίας,
 τὴν γλύκαν τῆς γλυκότητος, τῆς ἐρωτοκρατίας,
- 35 καὶ τοῦ δενδρου τ' ὀπωρικὸ τ' ἀνάθρεφεν ἡ κόρη
 μὲ προσοχὴ καὶ μὲ τιμῇ, κι ἀνάθρεφ' ὅσον ἔμπορει.
 ἡῦρεν ὁ γέρος ὤριμον τ' ἀπίδι καὶ δροσίστη,
 καὶ τὸ κλαδάκιν τοῦ δενδρου ἀπὸ τὸν τόπον σχίσθη,
 καὶ στάξασιν τὰ φύλλα του δρόσον ὅπου ἐγέμαν,
- 40 ὁμάδι μὲ τῆς παρθενίας τὸ τιμημένον αἶμαν.
 καὶ στέκω καὶ θαυμάζομαι τὸ θαύμασμα τὸ μέγα,
 πῶς ἐδυνήθη κ' ἔκοψεν ἡ μαραμένη βέργα
 τῆς παρθενίας τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐνοστιμάδα,
 τῆς ἐρωτίας τὴν δύναμιν πῶγεμε τὴν γλυκάδα.
- 45 κι ἀπήτις ἔφα μισὴ φορὰ τὸ Ζαχαράτο μέλι,
 ἀπὸ τὸν κόπον τὸν πολὺν ἔμεινε σὰν γυψέλη,
 καὶ πλεὸν οὐδὲν δυνήθηκεν τὸ μέλι νὰ τὸ στύψη,
 ὅτι ἔπεσάν του τὰ νεφρὰ καὶ δὲν ἔμπορεῖ νὰ σκύψη,
 ἀτόνησε καὶ δὲν ἔμπορεῖ τάχα ὡσὰν νὰ σκάπτῃ,
- 50 ἀγκομαχεῖ συχνὰ συχνὰ, καὶ ἡ καρδιά του ἄφτει.
 ῥωχαλίζει ὡς ἀγριόχοιρος καὶ βρυχημόν καὶ ῥόχη
 ἀγκομαχεῖ ὁ κακότυχος σὰν νὰ ἔτρεχε σ' ἐγδόχη,
 ἀγριώνει καὶ τὰ μάτια του σὰν ψοφισμένου σκύλου,
 ἀφρίζει καὶ τὸ στόμα του ὡσὰν λυσσιάρη σκύλου,
- 55 ἀνατριχοῦν τὰ γένεια του καὶ τρίζουν σὰν * χηναίου.
 τὰ ὀόντια του ἐκ τὰ γερατιά δὲν ἔχουν τί σοῦ λέγουν,
 καὶ δὲν τὸ γινῶθει ὅπου γροικᾷ τοῦ γέροντα κανάκια
 πῶς εἶναι πούπετις πικρὰ πλεὸν παρὰ φαρμάκια.
 καὶ πῶς νὰ σᾶς διηγηθῶ εἰς τ' ἀγκαλιάσματά του;

25 ἡ τύχη 31 διατατοπολὴν τουντίπρικο, cf. 68 38 κλαδάκιν,
 si recte legi 40 τὴν παρθενίαν 46 ἔμειναν 50 αὐτῇ 51 καὶ ῥ.
 55 χιναίου, ἐχίνου dubitanter Bursianus 58 παρὰ τὰ

- 60 ἄνοστα καὶ κακόχνωτα εἶν' τ' ἀγκαλιάσματά του;
καὶ τὰ παιγνίδια του φοφοῦν σὰν νύκτα μαυρισμένη.
καὶ ποία ἔναι κείνη ποῦ ἔμπορεῖ νὰ βλέπῃ, νὰ πομένη
ὀληνυκτὶς ποῦ δὲν ψηφᾷ, μόνον ποῦ ῥωχαλιάζει;
κ' ἡ κόρη σήτα τὸν γροικᾷ, πλήσκει καὶ τικτικιάζει·
- 65 καὶ τὸ ταχὺ σηκώνεται, λέγει της „ἄμε, ἑνύσου,
βάλε τὰ ροῦχα τᾶμορφα, ἀγάπη μου, στολίσου.“
καὶ τὸ λοιπὸν στολίζεται τὸ ταπεινὸ τρυγόνι
τ' ἀντίπροικο τοῦ γέροντος καὶ δείχνει σὰν παγώνι·
κι ὡσὰν ἰδῇ τὸν ἄνδρα της, πλήσκει καὶ καλοντόνει,·
- 70 κ' εἰς μὴδὲν ταχὺ μετανογᾷ ὡσὰν τ' ὄξυ λιμόνι.
γροικᾷς καὶ λέγει μέσα της „κακὸ ῥιζικὸ ὅπου ἔχα!
τί τῶθελα τ' ἀντίπροικο καὶ τὰ πολλὰ τὰ ροῦχα;“
εἴτε κι ἂν ἔναι φρόνιμη, μὲ τοῦ καιροῦ τὸ θάρρος
καὶ λέγει πάντα μέσα της „μήνα τὸν πάρῃ ὁ Χάρος,
- 75 καὶ τότε μὲ τὰ ροῦχά του καὶ μὲ τὰ ἐδικά μου
νὰ πάρω ἕναν νειούτσικον εἰς τὸ πλευρὸν κοντά μου.“
παρηγοράται ἡ ἄτυχος μὲ τοῦτα καὶ μ' ἐκεῖνα,
ἔς τὸν Χάρον ἔχει θαρρέτᾳ, ἔς τὸ φθιάρι, ἔς τὴν ἀξίνα,
καὶ νύκτα ἴμερα καρτερεῖ, ἔς τὸν Χάρον ἔχει ὀλπίδα,
- 80 μήνα τὸν κόψῃ ἔξαφνικὰ ἡ λοιμικὴ ψιλίδα.
λοιπὸν ἂν λέγω ψέματα ἢ γράφω παραμύθια,
ῥωτᾷτέ ταις ὁποῦ ἔπαθ' ἂν νὰ ποῦσιν τὴν ἀλήθειαν
καὶ πῶς νὰ σοῦ ἔηγοῦμαι ἔγὼ τοῦ γέρου τὰ μαρτύρια
καὶ τὴν πολλὴν ἀδυναμίαν, τοῦ πόθου τὰ μυστήρια;
- 85 δὲν δύναται ἔς τὸ φυσικόν, μόνον εἰς ταῖς λουλάδες,
φιλεῖ, τζιμπᾷ, μαλάσσει τὴν, καὶ κάμνει μελανάδες.
λοιπὸν γροικήσετε καλὰ τὸ φυσικὸν τί θέλει
κ' ἡ νεότης πῶς ὀρέγεται νὰ τρῶ συχνὰ τὸ μέλι.
ἐκλίνειν κάτω τὴν κορφήν κ' ἡ ῥίζαις ἀποβγῆκαν,
- 90 καὶ πλέον οὐδὲν δύναται ἔς τὴν κοσμικὴν τὴν γλύκαν.
καὶ στέργει ὁ κακότυχος μὲ πίκρα νὰ ζηλεύῃ.
γροικῶντα πῶς δὲν δύναται τὴν φύσιν νὰ δουλεύῃ,
κάθε πουνὸ σηκώνεται ἡ κόρη χολιασμένη·

60 ἄνοστα

61 ἡκταμαυρισμένη, em Bicelas

70 descriperam e

codice τὸ ^χευμένη, sed vix dubitaverim quin rectam scripturam con-
ciendo invenerim 80 ψαλίδα ci Bursianus

- σάν νᾶτρωιγε ροδόμηλα, στέκει ἀπομουδιασμένη,
 95 ἀνάπλεκη, ἀνορδίνιαστη, κρέμονται τὰ μαλλιά της,
 καὶ στέκει μὲ τὸν σκόντουφλον, ἔβριζει τὴν φαμελιάν της,
 ἔβρισκεὶ ἀφορμὴ καὶ λέγει της καὶ δέρνει τὴν κοπέλαν,
 λέγει της „πῶς δὲν ἔπλενες, βρωμοῦσσα, τὰ σκουτέλα;“
 ἐβγάνει τὸ καλήγι της καὶ ᾿ς τὴν κορφὴν κτυπᾷ την,
 100 „ἄτρωμε, στρῶσε γλήγορα τὸ βρωμερὸν κρεββάτι.“
 πάντα μουγκρίζει μοναχὴ καὶ μὲ τὸ σκούτοφλό ᾿ναι,
 τὸ σπήτι ἂν ἔναι σπαστρικὸ, λέγει „ἀσύρωτό ᾿ναι,“
 φωνάζει „σύρε, φέρε μου, μωρὴ, γοργὸν τὴν ρόκα
 καὶ τ᾿ ἄλεξανδρινὸν σκουλὶν ἐκεῖνο τὸ σὲ δῶκα.“
 105 τρέχει κοπέλα, φέρνει το, κι ἄς λησμονᾷ τ᾿ ἄδράκτι,
 κρούει κλωτσίᾳ, ᾿γκρεμνίζει τὴν κάτω ᾿ς τὸν καταβῆράκτην.
 μὲ τὰ κατσίᾳ δικάζεται, μαλόνει μὲ τ᾿ ἀρνίθια,
 τοῦτο δὲν λέγω ψέματα, νὰ λέγω παραμύθια.
 καὶ τούταις ὅλαις ταῖς χολαῖς, ὅλαις ταῖς φθαίγει ὁ γέρος.
 110 ὦ κύριε, ποῦ τ᾿ ἀνάγκασεν νὰ μὴ ἰδῇ τὸ θέρος,
 ὦ κύριε, δεῖξε θάμασμα εἰς τοὺς προξενητάδες,
 ὁπῶδосαν τοῦ γέροντος τὴν νεὰν διὰ ταῖς ἰντράδες·
 ὅποιος θυμήθη πρωταρχῆς τούτην τὴν ὑπανδρεῖαν,
 ποῦ νὰ τὰ φᾶν τὰ κρειάτα του ἀρκοῦδες καὶ θηρία.
 115 καὶ τίς τὸν ἐπροξένησε ποῦ νᾶχε φᾷ φαρμάκι,
 ὁπῶσμιξε τὸν κόρακα μετὰ τὸ τρυγονάκι;
 τίς ἦτον ᾿πῶ προξένησε τὸ βρωμερὸ τὸ σκόρδο
 μὲ τ᾿ ἄσπρον τὸ τριαντάφυλλον καὶ μυρωδάτον ρόδον;
 τίς ἦτον ποῦ τὴν ἔσμιξε τὴν ἀγριοτζουκνίδα
 120 μ᾿ αὐτήνην τὴν ροδόμνοστίην καὶ γλυκοκορασίδα;
 νὰ κάψη ὁ θεὸς τὰ ροῦχά του καὶ τὰ φλωριά του ὁμάδι,
 καὶ νὰ τὸν κάψη καὶ κακὸν θανάτου ἀμπελοκλάδι.
 τότε γουργὰ νὰ τῶκουσα, ἀτός μου νὰ τὸ εἶδα
 νὰ τὸν ἐπάρη ὁ δαίμονας ᾿ς τὸν ἄδην διὰ μερίδα,
 125 διατί ἔπρεπ᾿ ὁ κακότυχος καλόγερος νὰ γένη,
 νὰ ξεδουλεύῃ τὴν ψυχὴν πολὺ μαγαρισμένη·
 ἔπρεπέ τον νὰ φόρεσε μαντὶ καὶ καμηλαύκι
 καὶ ράσινον ποκάμισον, διὰ τὴν ψυχὴν νὰ πάσχη,
 νὰ φᾷ τὸ πρικοφάρμακον ἀντάμα μὲ τὸν πόνον,

- 130 διατί ἔφθειρε τῆς κορασιᾶς τὸν Ζαχαράτον κλῶνιν,
τοῦ πόθου ταῖς ξεφάντῳσες, τῆς νεότης ταῖς τρομαραῖς
ἔφαγεν ὁ ἀχρόνιστος δίχως χαραῖς κι ἀντάραις.
ἐτοῦ μὲ σφάζει τὸ λοιπὸν καὶ συμπονῶ καὶ κλαίγω,
θυμούμενος συχνοτρομῶ καὶ ὅλος μέσα τρέμω.
- 135 λοιπὸν τὸ δίκαιον κάμνει με νὰ λέγω καὶ νὰ γράψω
καὶ νὰ τὸ 'πῶ ὅλο φανερά καὶ νὰ μὴδὲν τὸ πάψω.
τί σέ 'φελᾷ, βεργόλυγη, νᾶχης τὸν γέρον ἄνδρα,
νὰ τὸν θωρῆς ὁλόψαρον σὰν τράγον εἰς τὴν μάνδρα,
νὰ στᾶζῃ ἡ μῦσα του συχνὰ ὡσὰν τῆς προβατίνας,
- 140 καὶ νὰ ἔγομπιάζῃ ἡ ῥάχη του σὰν τὸν λαιμὸν τῆς χήνας,
νὰ τὸν γροικᾷς ὀληνυκτὶς νὰ βήχῃ σὰν τὴν αἴταν;
ἄδικον ποῦτον εἰς ἐσέ, κρίμα πολὺ καὶ μέγαν·
ἀτὴ σου κρίνε τὸ λοιπὸν τοῦτο τὸ καταλόγιν,
ἂν καὶ 'πρεπε ῥοδόμνοστης τέτοιον γεροντολόγιν,
- 145 εἰς τέτοιον ἀπάνθρωπον καὶ τέτοιαν συχασιά!
ἄδικον ποῦτον εἰς ἐσὲν καὶ ἀδικοκρισία
'ς τέτοια κάλλη σὰν αὐτὰ καὶ τόσαις εὐμορφάδες,
ὁπῶχει τὸ κορμάκι σου, μὲ τόσαις ἐγλυκάδες.
ἄφες τὸν τὸν συχαντερὸν εἰς τὴν κακὴν του ὥραν,
- 150 ποῦ νᾶβγαλεν εἰς τὸ κορμὶ τὸ γρόσιμαν καὶ ψῶραν,
ἔπαρε ἓναν νεούτσικον ἔτσι ὡσὰν ἐσένα,
νὰ σφικτοαγκαλιάζεσθε καὶ νᾶστ' ἀγαπημένα,
καὶ νὰ γροικᾷ ἡ καρδίτσα σας τοῦ πόθου τὴν ἀγάπην·
διατί οἱ νέοι ἄς χαίρωνται κι ὁποῦ γροικᾷ ἄς βλέπη,
- 155 νὰ στᾶζῃ Ζαχαρόδροσον σὰν τῷμορφον σταφύλι,
νὰ πιπιλίζῃ ἓνας τᾶλλοῦ τὸ στόμα καὶ τὰ χεῖλη,
'ς τὴν κοσμικὴν ἐπιθυμίαν νᾶστεν συχνὰ δοσμένοι,
'ς τοῦ πόθου τὴν γλυκότητα πάντοτ' ἀγκαλιασμένοι,
τὰ μέλη σου νὰ γαργαλοῦν, νὰ δράμῃς καὶ νὰ πιάσῃ,
- 160 νὰ δροσιστῇ ἡ καρδοῦλά σου, ὅλη ν' ἀγαλλιάσῃ,
νὰ ῥαθυμᾷς ἐκ τὴν χαρὰν καὶ νὰ μὴδὲν χορταίνῃς,
κ' ἐκ τῆς χαρᾶς γλυκώτατην τὴν χάριν νὰ λαμβάνῃς.
τοῦ νεούτσικου τὸ φίλημα καὶ τ' ἀγκαλιάσματά του
'μοιάζουν 'ς τ' Ἀπρίλη ταῖς δροσιαῖς, τ' ἄνθη καὶ τὰ καλὰ του.

133 ἐτοῦ servandum esse duxi τὸ factum est in cod. ex μὲ 139 μίζα
150 γρόσιμαν quid sit nescio 152 νᾶστεν 156 πῇ πιλῆζει ἐνός, em
Hicelae et Bursianus 162 γλυκώτατην scr., τὴν γλυκότητα cod.

- 165 μυρίζουσιν τὰ χνώτά του ὡς κιτρολεμωνίτσι,
καὶ τὸ κορμὶ τὸ ἔμορφον ὡς δροσερὸ ἀγκουρίτσιν,
ἐκεῖνο ὅπου ὀρέγεσταν καλὰ καὶ ἀγαπᾶτε.
τί νὰ σᾶς λέγω τὰ πολλά; ἂν μὲ καλὰ γροικᾶτε,
περιττοπλεὸν τοὺς ἄνδρες σας, διατί τοὺς ἀγαπᾶτε,
- 170 κάμε νὰ τοὺς διαλέγετε, νὰ μὴν μετανογᾶτε,
μόνον διὰ τὸ γλυκώτατον τοῦ πόθου τὸ βοτάνι,
ὅπῳναι πρὸς τὴν ἐρωτιὰν παρέτοιμον, καὶ πιάνει
πρέπει λοιπὸν ἢ καθεμιὰ δια νὰ καλοδιαλέγη,
διατί πολλαῖς καὶ βλαστημοῦν τὴν μοῖράν ταις καὶ κλαίγουν.
- 175 τὴν ὥρα ὅπου γεννήθησαν πάντα τους ἀτιμάζουν,
ἀναστενάζουν, θλίβονται, μέσα τους πάντα ἔβρίζουν.
ἔπρεπε νὰ τὴν κλαίγουσιν ὡσὰν ἀποθαμένη,
νὰ τὴν λυπᾶται ὁ καθεὶς τὴν κακοπανδρεμένη.
λοιπὸν παρακαλῶ σᾶς το, κάμετε νὰ φρονήτε,
- 180 μὴν -πλανεθῆτε σὲ φλωριά, τὴν νειότην νὰ πουλῆτε,
ὅτι ἂν ἦτον ἔμπορεσάμενον ἢ νειότης νὰ πουλιέται,
στέργω, κανένας γέροντας ἔς τὸν κόσμον νὰ μὴν ἦτον,
στέργω, τὸν βιὸν του ἔδιδεν, νὰ * μνήσῃ μὲ τὸ ἱμάτι,
μόνον νὰ ἐξανάνειονε τὸ παλαιὸν δερματάκι.
- 185 λοιπὸν καὶ σεῖς τὴν νειότην σας χαίρεσταν ὥστε ζῆτε,
καὶ ἔβρετε νέους σὰν ἐσεῖς, καλὰ συντροφευτήτε.
καὶ κείνος ἔπου σᾶς ἔπλασεν ἔχει τὴν μέριμνά σας
νὰ σᾶς χορτάσῃ τάγαθὰ, βλέποντας τὰ καλὰ σας,
ὅτι ἡ χάρις τοῦ θεοῦ σᾶς θέλει θεραπεύσει,
- 190 πᾶσα καλὸ ἔς τὸ σπήτιν σας νὰ ᾄῃς νὰ περισσεύσῃ.
ὅσοι τ' ἀκούγωσιν καλὰ, θέλουσιν κάμει κάλλια
νὰ βλέπουν νὰ προσέχωνται τοῦ γέροντος τὰ σάλια;
νὰ μὴν ζυγόνουσιν πολλὰ ἔς τοῦ γέροντος τὸ βρῶμα,
ὅτι ὅλος ὁ κακότυχος ἔναι κοπριά καὶ χῶμα·
- 195 καὶ ὅταν ἔλθῃ νὰ γενῇ χρονῶν ἑβδομητάρης,
χάνει τὸν νοῦν, τὸν λογισμὸν, γίνεται δαιμονιάρης,
ὅτι ὅσον γεροῦν οἱ γέροντες, ὅσον καιρὸς διαβαίνει,
τόσον ἐκ τὸ κεφάλιν τους ὁ μυαλὸς φουραίνει.

168 ἄμω 175 ὥραν et ἐγενν. 190 fort. ᾄῃ 197 γεροῦν ἢ
ronomasiae causa dictum est pro γηροῦν. 198 ἔηραίνει ei Bursianus.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΤΙΜΗΜΕΝΟΥ ΓΑΔΑΡΟΥ.

- Ὁ γάδαρος ὁ ταπεινὸς καὶ περιφρονημένος
 καὶ πάντα κακοῤῥίζικος ἔτυχεν εἰς αὐθέντη
 πτωχὸν καὶ κακομάζαλον, κακὰ δυστυχισμένον·
 ποτέ του δὲν ἐχόρτασεν, ποτέ του οὐκ ἀναπαύτη.
 5 ἄλλ' ὅμως τάχα καὶ ποτέ λαμπρὰ ἡμέρα ἦτον,
 ἀπέστρωσαν, ὑπόλυσαν τὸν γάδαρον ἐκεῖνον,
 τάχα νὰ παρακοιμηθῇ, κάμπύσον ν' ἀνασάνῃ
 ἀπὸ τὸν κόπον τὸν πολὺν καὶ τὴν ταλαιπωρίαν,
 κ' ἐκεῖ παραβοσκίζετον κοντὰ πρὸς τὸ ρυάκιν.
 10 ὁ λύκος μὲ τὴν ἀλουποῦ ἤρχονταν κυνηγῶντας,
 εὐρίσκουσιν τὸν γάδαρον καὶ καλοχαιρέτοῦν τον·
 „καλῶς σ' ἡύραμεν, γάδαρε αὐθέντη. καλῶς κάμνεις;
 καλῶς ποιεῖς καὶ χαίρεσαι; καλῶς τὸ ἀμπουκόνεις;
 ἐμεῖς ἀκόμῃ νηστικοὶ εἴμεσθην ἕως τώρα·
 15 τί νὰ ποιήσωμεν κ' ἡμεῖς ὡς διὰ νὰ προγευτοῦμεν;“
 ὁ δὲ ἰδὼν ὁ γάδαρος αὐτοῦς, τριγύρω στέκουν,
 καὶ τί λαλοῦσι πρὸς αὐτὸν καὶ πῶς τὸν παραβλέπουν,
 ἐνόησεν ὡς φρόνιμος τὰ μέλλοντα γενέσθαι,
 καὶ τὸ φαγὶν ἐστάθηκεν, κακὰ ἀναστενάζει,
 20 ἀπηλογεῖται πρὸς αὐτοὺς μετὰ πολλῶν τῶν ἄλλων.
 καὶ τοῦτο τὸ ἐφεύρεμαν μετὰ πολλῶν τοὺς εἶπεν·
 „ἐγὼ ταλαίπωρον πτωχὸν ζῶον εἶμαι τοῦ κόσμου,
 εἰς τὸ κορμί μου δὲν ἔχω κρέας ἄλλ' οὐδὲ αἷμα,
 κλονίζομαι νὰ περπατῶ, τρέμω νὰ θέλω πέσει,
 25 καὶ ὁ αὐθέντης ὁ πικρὸς ὁποῦ ἐμέναν εἶχεν

Editur nunc primum e cod. Vindob. 244. 5 καὶ τάχα 13 καὶ
 scilicet., καλῶς τὰ 21 καὶ τοῦτου (cum rasura) τὸ ἐφεύρεμαν μετὰ πολλοὺς
 τοὺς λόγους εἶπεν

- κάνεις οὐδὲν τὸν ἔσφαλεν νὰ μὴν τὸν θανατώσῃ.
 κ' ἐγὼ θωρῶ τὸ κάλλος σας, τὴν ὑπαιότητάν σας,
 τὴν παιδευσιν καὶ φρόνεσιν τὴν ἔχετε ἔς τὸν κόσμον,
 καὶ θέλω ν' ἐγλυτώσετε, νᾶχετε τὴν ζωὴν σας·
- 30 καὶ φύγετε πολλὰ γοργὰ, ὅτι αὐτὸς βιγλίζει·
 ἔχει καὶ σκύλους δυνατοὺς, τριάκοντα καὶ πλέον,
 ζαγάρια, βαρύσκυλους, ζαγαρογυρευτάδες,
 λαγωνικοὺς χοντρόσκυλους ἀπὸ τὴν Λουμπαρδέαν·
 πάντες διασκορπίζονται ἐν μέσῳ τοῦ δρυμῶνος
- 35 ὡς Ζάγανοι καὶ σταυραητοὶ, Ξιφθερογυρευτάδες,
 ὅταν θελήσῃ νὰ ἐβγῇ, νὰ πᾶ νὰ κυνηγήσῃ,
 καὶ τὰ βουνὰ συντρίβονται, τὰ ὄρη συντρομάζουν·
 ἀρκούδαις, ἀγριόχοιροι, λέοντες καὶ παρδάλοι
 καὶ τᾶλλα πάντα καθ' ἐξῆς μικρά τε καὶ μεγάλα,
- 40 μεγάλην θνήσιν πολεμεῖ εἰς ἅπαντα τὰ ζῶα.
 λοιπὸν εἰ θέλετε τοῦ Ζῆν, φύγετε, μὴν στοθῇτε·
 ταῦτά ᾔλεγεν ὁ γάδαρος ὅπως τοὺς δελεάσῃ
 καὶ φύγουσιν καὶ λυτρωθῇ αὐτὸς ἀπὸ κινδύνου·
 ἡ δὲ ἀλώπηξ πονηρὰ οὖσα καὶ μηχανοῦργος
- 45 οὐκ ἔλαθον αὐτὴν (ψευδεῖς) καὶ τοῦ γαδάρου λόγοι,
 (ὡς) ψευδοτέχνοις ῥήμασι τούτους καταφοβεῖται,
 βουλόμενος τούτους φυγεῖν καὶ ἐλευθερωθῆναι.
 ἡ δ' ἄλουπούς εὐθύς (σοφῶς) τὸν γάδαρον ἐλάλει·
 „μηδὲν Ξυλοσοφῆς πολλὰ ὅτι χωριάτης εἶσαι,
- 50 βάνανσος καὶ ἀπαιδευτος, χοντρός καὶ ψευδολόγος,
 ὄντως πρέπει σε, γάδαρε, γάδαρον νὰ σὲ λέγουν.
 φρόνιμος ἦτον ἄνθρωπος καὶ πρὸς τὴν θεωρίαν
 τὴν ἔχεις εἰς τὰ ἄλλα σου ἐπάνω εἰς τὸ κορμί σου·
 ὅλα ἔναι παρασουλικά μετὰ τῆς θεωρίας.
- 55 μὰ τὴν ἀλήθειαν οὐδαμῶς θέλω τὸ ὄνομά σου·
 ἀκούω ὅτι βάρβαρος, πολλὰ χοντρός ὑπάρχεις.
 ἐγῶμαι ἀστρονόμισσα, ἐγῶμαι καὶ μαντεύτρια,
 ἐγὼ τὸν νομοκάνονον ἐξεύρω τὸν ἐκ στήθου·
 ἐγῶμαι διδασκάλισσα τῆς γνώσεως ἀπάσης.

29 διαναέγλιτόσέτε 36 θελήσιναιεύγει 45 ἔλαθεν ψευδεῖς deest
 46 (ὡς) addidi ψευδοτέχνοι εἰς 48 σοφῶς addidi 54 παρασουλικά
 quid sit nescio 58 τύθου

Carmina m. a. graeca, ed. Wagner.

- 60 καὶ σὺ γελᾷς μας φανερά μέσα ᾿ς τὸ πρόσωπόν μας.
 μὰ τὴν ἀλήθειαν, πρέπει σε μεγάλως παιδευθῆναι·
 ἀλλ' ἐπειδὴ σαι ἀπαίδευτος, ὡς φαίνεται τὸ πρᾶγμα,
 γράμματα οὐ μεμάθηκας καὶ παιδευσιν οὐκ οἶδας,
 διὰ τοῦτο πρέπει σε λοιπὸν ὅπως ἔχης συγγνώμην.
- 65 λέγω σε οὖν ἀπὸ τοῦ νῦν, μάθε νὰ συντυχαίνης·
 ψέμαν οὐδὲν εἰπῆς ποτὲ, ἀλήθειαν λέγε πάντα,
 νὰ ἔχης καὶ προτίμησιν, ἀγάπην παρὰ πάντας,
 νὰ ἔχωμεν κ' ἡμεῖς μισθὸν εἰς ἅπαντα τὸν κόσμον·
 θωροῦμεν ὅτι ῥιζικὸν καλὸν καὶ τύχην ἔχεις
- 70 καὶ μεθ' ἡμῶν εὐρέθηκες νὰ τιμηθῇς μεγάλως,
 καὶ νὰ σὲ μαθητεύσωμεν, νᾶσαι διατιμημένους·
 ἂν τό 'χη καὶ ἡ φύσις σου καὶ παιδευσιν νὰ μάθης,
 χαρὰ ᾿ς ἐσὲν, χαρὰ ᾿ς ἐμᾶς διὰ τὸν μαθητὴν μας.
 καὶ ἂν ἰδοῦμεν προκοπὴν τὴν πρέπουσαν νὰ μάθης,
- 75 νὰ συντυχαίνης φρόνιμα καὶ καλοπαιδευμένα,
 νὰ σὲ χειροτονήσωμεν, νᾶσαι ἀποκρισιάρης,
 εἰς τὰς βουλὰς μας νὰ χωρῇς, εἰς ὅλας μας τὰς πράξεις.
 ἀπὸ τοῦ νῦν νὰ λυτρωθῇς ἐκ τὸν ὤμων αὐθέντην
 ὅπου σὲ καταμάρανεν ἀπὸ πολὺν τὸν κόπον,
- 80 νὰ γένῃς σύντροφος ἡμῶν, ᾿ς ἀξιά σου καὶ τιμὴ σου.
 καὶ νὰ περάσωμεν ὁμοῦ τὴν θάλασσαν τὴν βλέπεις,
 νὰ πᾶμεν ᾿ς τὴν ἀνατολὴν εἰς τὸν καλὸν τὸν τόπον,
 καὶ νὰ σ' ἐλευθερώσωμεν ἐκ τὸν πικρὸν αὐθέντην
 ὅπου σὲ κατεδίκασεν καὶ ἐτιμώρησέν σε,
- 85 νὰ λάβωμεν κ' ἡμεῖς μισθὸν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.^d
 λοιπὸν ὁ γάδαρος ἰδὼν τὰς ἀποφάσεις τούτων,
 ὅτι οὐ δυνατόν ἐστιν τούτους ἀπαλλαγῆναι,
 μὴ θέλων μὴ βουλόμενος ἀλλ' ὥσπερ δυναστεία
 ἐγένετον ὑπήκοος ταῖς τούτων συμβουλίαις·
- 90 προβλέπων δὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ τὸν καθ' ἡμέραν
 καὶ διαλογιζόμενος τί μηχανὴν ποιῆσαι
 — καθάπερ καὶ ἐποίησεν, ὡς ἔδειξεν τὸ τέλος.
 λοιπὸν ἐν τῇ αἰγιαλῷ συντόμως καταβάντες,
 ἐμβάντες εἰς πλοιάριον ἀπέπλευσαν ἐκεῖθεν·
- 95 μεσάσαντες τὸ πέλαγος μετὰ καλῆς εὐδίας

73 διὰ Bicelas, καὶ μὲ

78 ἐμὸν

80 ᾿ς addidit Bicelas

- ἡ ἀλουποῦ ἡ πονηρὰ τοιούτους λόγους λέγει
 „ἀφέντη μου, κύρ σύντεκνε, καλὰ νὰ τὸ γνωρίσης,
 ὅτι ἀποχωριζόμεθα τὴν σήμερον ἡμέραν,
 ὡς τὸ ὅδε ἐψὲς ἔς τὸν ὕπνον μου, βλέπω το καὶ ἐξ ὕπνου
 100 ἐσυννεφιάσῃ ὁ οὐρανὸς, ἄνεμος θέλει ποίσει·
 καὶ πρὶν νὰ σώσῃ πρὸς ἡμᾶς νὰ μᾶς καταποντίσῃ,
 ποιήσωμεν τὰ πρέποντα ἐν ἐξομολογήσει.
 λοιπὸν ἐσύ, κύρ σύντεκνε, ὡς πρῶτος ὁποῦ εἶσαι,
 ἐξομολόγησιν ὀρθὴν ποιήσων κατὰ πρῶτον,
 105 καὶ μετὰ ταῦτα δὲ ἐγὼ νὰ πῶ τὰ κρίματά μου,
 καὶ ὕστερον ὁ γάδαρος, νὰ ἀκούσωμεν ἀλλήλους,
 τίς ἔχει πλεόν πταισίσιμον, νὰ κρίνωμεν τὸ δίκαιον,
 νὰ ὀδῇ ὁ θεὸς τὴν κρίσιν μας καὶ τὴν δικαιοσύνη
 καὶ ἐλεήσῃ καὶ ἡμᾶς ὡς πάλαι Νινευίτας,
 110 ὡς Ἰωνᾶν ἐρρύσατο ἐκ κήτους τῆς κοιλίας,
 ἐλευθερώσῃ καὶ ἡμᾶς ἐκ τοῦ πικροῦ θανάτου.“
 ὁ λύκος δὲ ὡς ἤκουσεν μάλιστα ἐφοβήθη
 καὶ τρόμος ὑπελάβετο αὐτὸν ὑπερβαλλόντως,
 ὅλον μὴ γνοῦς τὸν δόλιον τρόπον τῆς ἀλμπέκου
 115 μὴδὲ τὸ ἐπιβούλευμα ὃ ἦν κατὰ γαδάρου·
 ὅμως δὲ λέγει πρὸς αὐτὴν ὁ λύκος εὐγνωμόνως
 „πρέπει τοῦτο, συντέκνισσα, ἀπάντων τῶν πραγμάτων
 πρέπει ἐξομολόγησις νὰ γένηται, ὡς ἔφης,
 ἐν συνεϊδότη καθαρῷ, γνώμῃ ἀνυποκρίτῳ.“
 120 λοιπὸν συνωμοφώνησαν ἐξομολογηθῆναι,
 λέγουν „καὶ σὺ, κύρ γάδαρε, πῶς ἔναι ἡ βουλή σου;
 πρέπει τοῦτο ποιήσωμεν ἢ νὰ χαθοῦμεν ὅλοι;“
 ἐκεῖνος δὲ ἀπέγνωσεν αὐτοῦ τὴν σωτηρίαν
 καὶ τὴν βουλήν του δέδωκεν ἐξομολογηθῆναι.
 125 λοιπὸν ὁ λύκος ἤρξατο τοῦ ἐξομολογεῖσθαι,
 λέγει „ἐγὼ καὶ πρόβατα, βῶδια καὶ μοσχάρια,
 ἐλάφους καὶ γουρούνια καὶ πάντα ὅσα εὗρω
 σκοτόνω τα καὶ τρώγω τα καὶ τᾶλλα πάλε κρύβω
 εἰς τὸ βουνὶν, εἰς τὸ κλαδὶν, αὔριον πάλε νᾶχω.
 130 πλὴν ἀναιβαίνω εἰς τὸ βουνὶν ὁποῦ ἔναι τὸ τζημάδι

96 ἡ δὲ, em Bicelas 100 pro ποίσει suspicatur πιάσει Bicelas
 109 ἐλεῆσαι 111 ἐλευθερώσαι 117 post συντέκνησα adduntur verba
 καὶ νομοδιδασκάλῃσα

- καὶ κυλιόμην παρευθὺς καὶ ἔξομολογοῦμαι,
καὶ γίνομαι καλότερος, τὴν ῥάχην μου μαυρίζω,
γίνομαι μεγαλόσχημος, ἡγούμενον ὁμοιάζω
καὶ μεταγνώθω τὸ κακὸν τὸ πολεμῶ ὡς τὸν κόσμον,
135 ἄλλον οὐδὲν ἐπίσταμαι ἀμάρτημα νὰ ποίσω.
ἀκούσας δὲ ἡ ἄλουποῦ τὴν ἀρετὴν τοσαύτην
ἐθαύμασεν, ἐπαίνεσεν, καὶ ἐσυγχώρησέν τον
καὶ ἐδικαίωσεν αὐτὸν πρὸς τὴν ἐπίγνωσίν του·
λέγει καὶ αὐτὴ πρὸς αὐτὸν ἐν ἔξομολογήσει
140 τὰ ταύτης πανουργεύματα καὶ τὰς διαβολίας
καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα τὰ ἔκρινεν εἰς τὸν κόσμον
„ἐγὼ πάντα μου πολεμῶ νὰ κλέψω ἵνα ζήσω.
αὐτὸ μὲ καθοδήγησαν ἐκεῖνοι οἱ γονεῖς μου·
μὰ τὴν ἀλήθειαν, ζῶ καλὰ, αὐθεντικὰ ὡς τὸν κόσμον·
145 πάντα χλωροφαγίαν τρώγω, πάντα ἔμαι χορτασμένη.
εἰς τὰ κρυφὰ κλεψίματα καὶ τὰς ὑπιδεξιόσυνας,
ὁμοιάζω τὴν μητέρα μου ἐκείνην τὴν ἁγίαν·
εἰς τὰ τζιλιπουρδίσματα ὁμοιάζω τὸν πατῆρ μου.
τίποτα δὲν ἀπόμεινεν, ὅσα ἔξευρὰν ἐκεῖνοι,
150 νὰ μὴ μὲ μαθητεύσουσιν ὅλα νὰ τὰ ἡξεύρω.
ἐφεύρα δὲ κ' ἐγὼ πολλὰ οἴκοθεν γινώσκεις μου·
πολλὰ μὲ ἐθαυμάζονταν καὶ συνεχαίροντό μοι,
διότι ἐγέννησαν φυτὸν πολλὰ προτερημένον·
δι' αὐτὸ καὶ μακαρίζω τοὺς ἐκείνους τοὺς γονεῖς μου.
155 ὁ κόσμος καταρᾶται με ἡμέρας καὶ τὰς νύκτας,
ἡ χήραις ἡ πτωχοῦσικαὶς κλαίουσιν καὶ λυπῶνται
πλὴν ἡ εὐχή τῆς μάννας μου καὶ τοῦ καλοῦ πατρός μου
πάντοτε βοηθοῦσι με καὶ τὰ κακὰ γλυτώνω·
πόσαις φοραῖς ἐγλύτωσα ἔκ τῶν ἀρχόντων τὰ σπήτια,
160 ὅτι ἔχουν σκύλους δυνατοὺς, νὰ μὴ μὲ θανατώσουν.
καὶ μία χήρα ἄπορος καλὰ οὐκ ἐθεώρειεν·
εἶχεν δὲ ὄρνιθαν χοντρή καὶ λάλειε τὴν καβάκαν.
αὐτὰ ἐγέννα δίκροκα χοντρά ὥσαν τῆς χήνας,
καὶ μετ' ἐκείνην ἔτρωγεν κ' ἔπινεν καθ' ἡμέραν·
165 πρὸ πάντων δὲ ἐκάθετον ἐκ τὸ πολὺν τὸ πάχος.

142 ἵνα Biceles, μὴ νὰ cod.
σπήτια τῶν ἀρχόντων

156 χεῖρες

159 lenius esset ἔκ τὰ

- πολλά ἐπιβουλευθήκα νὰ τῆς τῇ θέλω πάρῃ,
 ἀλλὰ οὐδὲν ἠμπόρεσα νὰ πάρω τὴν καβάκαν.
 λοιπὸν ἄκουσον τί ἔποικα
- ἐβλέπω, περιεργάζομαι, ἔχει κάτον ἢ γραῖα,
 170 χοντρὸν κατάκιν κόκκινον, τὴν τρίχα μου ὁμοιάζει.
 ἔχει ἀγάπην εἰς αὐτὸ ὡσὰν κ' εἰς τὴν καβάκα,
 τὸν κάτον διὰ τοὺς ποντικούς, τὴν ὄρνιν διὰ τ' αὐτά της
 καὶ μιὰν ἡμέραν εὗρηκα ἄδειαν, ὡσὰν μὲ πρέπει.
 ὁ κάτος κάπου ἔλειπεν κ' ἐγὼ ἀντὶς τὸν κάτον
 175 ἔρχομαι πρὸς τὴν γραῖαν
- καὶ μὲ ταπεινῶσιν πολλὴν, μὲ ταπεινὸν τὸ σχῆμα,
 θωρεῖ ἢ γραιὰ πῶς ἔρχομαι, ἔχει το, κάτος ἔναι,
 καὶ κράζει με ἢ ἄτυχος εἰς τ' ὄνομα τοῦ κάτου
 „καὶ πῶ ἄλipes, παρδίτζη μου, καὶ ποῦ ὅσον τόσην ὤραν;“
 180 καὶ βούλετον ἢ ἄτυχος ἐκείνη ἢ λουλόγρια
 νὰ μὲ ταγίσῃ τίποτες καὶ νὰ μὲ ὁμαλίσῃ,
 ὡσὰν εἶχεν συνήθιον ἢ γραῖα πρὸς τὸν κάτον·
 ἐγὼ καλοζυγόνω τὴν καὶ πιάνω τὴν καβάκα.
 θωρεῖ ἢ γραιὰ καὶ λέγει με „τὴν ἀδελφή σου παίζεις;“
 185 ἐγὼ δὲ τζαγκαρόνω τὴν ἐκείνην τὴν καβάκα,
 καὶ κείνη ἐφτερούγισεν καὶ κάκα κάκα λέγει·
 σηκόνω τὴν καὶ σύρνω τὴν καὶ σήκωμαν οὐκ ἔχει.
 ἐφώναζεν ἢ ὄρνιθα κ' ἢ γραῖα ἀπ' ὀπίσω
 „παρδίτζη μου, παρδίτζη μου, καὶ μὴ τὴν ἀδελφὴν σου.“
 190 ἐγὼ ὑπάγω 'ς τὸ κλαδὶν κ' ἐκράτουν τὴν καβάκα,
 ἐκάθισα ν' ἀναπαυτῶ, ν' ἀκούσω καὶ τὴν γραῖαν·
 πολλὰ ἐκείνη ἔκλαυσεν, μετὰλως ἐλυπήθη·
 πολλὰς κατάρας ἤκουσα ἀπὸ τὴν γραιὰν ἐκείνην,
 πολλὰ μὲ κατηγόρησεν ἐκείνην τὴν ἡμέραν.
 195 κι ἂν θέλω λέγει τ' ἄκουσα καὶ ὅλα ὅσ' ἀκούτῃ,
 πόσο μελάνιν καὶ χαρτὶν νὰ σώσουσιν νὰ γράψω,
 ὅ,τι ἔποικα καὶ πολεμῶ ἡμέρας καὶ τὰς νύκτας.
 λοιπὸν τῆς γραιᾶς μ' ἔκαψαν οἱ λόγοι κ' ἢ κατάραις

168 lacunam significavi, continua enim scriptura omnia cohaerent in cod. 170 κοτζάκιν, em Bicelas 172 ὄρνιθαν 175 ex versione recentiori patet huiusmodi verba supplenda esse γῶ καὶ κάθισα κοντά της (vel κάθισα) 181 φαγίσῃ, em Bicelas 186 ἐνυπαράκτισεν, em Bicelas 186 fortasse ὀύχωμαν?

- καὶ ἦλθα εἰς κατάνυξιν καὶ ἐνελογισάμην
 200 τὰς ἁμαρτίας μου τὰς πολλὰς καὶ τὰ κακὰ τ' ἐποίηκα.
 καὶ ἀναιβάνω ὡς τὸ βουνὸν τάχα νὰ θέλω κλάψῃ
 πρὸς τὰ κακὰ τὰ ἔποικα, νὰ σώσω τὴν ψυχὴν μου.
 καὶ δάκρυα οὐδὲν ἔχω καὶ σφίγγομαι ὀλίγο,
 καὶ τὴν οὐρὰν μου κατοῦρῶ, τὰ ὀμμάτιά μου βρέχω,
 205 καὶ εἰς τὰ ἡματοφρύδια μου κρεμάζονται οἱ κόμποι,
 καὶ ὁμοιάζουν δάκρυα καὶ ἔχω μέγα θάψρος,
 ὅτι ὁ θεὸς τὰ δάκρυα περὶ πολλοῦ τὰ ἔχει.“
 ὁ λύκος δὲ ὡς ἤκουσεν κατάνυξιν τοσαύτην
 καὶ τὴν ἐξομολόγησιν τὴν καθαρὰν ἐκείνην,
 210 ἐθαύμασεν τὴν σύνεσιν, μεταβολὴν τῆς ταύτης,
 καὶ ὑποδέξατο αὐτὴν καὶ ἐσυγχώρησέν τιν.
 λέγων καὶ ταῦτα πρὸς αὐτὴν „κυρία μου ἁγία,
 τὸν Μανασσὴν ἐνίκησας, τὴν πόρνην ἐμιμήσω,
 καὶ γέγονας σὺ ὅμοιος πάλε ὥσπερ ἐκείνους,
 215 ὅσια μου, ἁγία μου καὶ δεικατωμένη,
 καλότηχη, καλόμοιρη καὶ δεικατωμένη,
 κλαδὶν τῆς παραδείσου
 νὰ ἔτυχας κ' ἐγὼ ἐκεῖ εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.
 ὄντως, κυρά συντέκνισσα, ἡ ἀρετὴ σου αὕτη
 220 ὑπὲρ ἐμὲ ἐγένετον ἡ σεσυγχωρεμένη.“
 λοιπὸν οἱ δυὸ ἡστάθησαν, συγχώρησιν ἐποίησαν,
 λέγουσιν καὶ τὸν γάδαρον „εἰπὲ καὶ σὺ, καλέ μου,
 μηδὲν τὸν κρύψης ἀφ' ἡμῶν, τῆς ἀληθείας λόγον.“
 ὁ γάδαρος ἐστέναξεν ἐκ μέσης τῆς καρδίας
 225 καὶ λέγει ταῦτα πρὸς αὐτοὺς ἐν ἐξομολογήσει
 „ἐκεῖνος ὁ ἀφέντης μου ἐβαρυφόρτονέ με
 μαρούλια καὶ λάχανα καὶ ἄλλα τὰ τοιαῦτα,
 κ' ἐγὼ ἀπὸ τὴν πείνάν μου (ὅπου ἔχα σὰν τὸν σκύλο)
 ἐγύριζα τὸ στόμα μου κ' ἐμπουκονόμην φύλλον,
 230 ἄλλοτε μόλις ἔσωνα κ' ἐμπουκονόμην φύλλον,
 καὶ ἄλλοτε οὐκ ἔσωνα καὶ ἐκοπάνιζέ με
 μὲ ρέκλαν στραβοδίκωλον τὸ κωλοκούκουρόν μου,
 καὶ βέργιζεν ὁ κύλός μου κ' ἐσυχοπορδοκόπουν.

217 fortasse fuit λαμπάδα εἶσαι ἀναφτὴ, κλαδὶν τῆς παραδείσου, conl.
 versione recentiori 223 τὴν pro τὸν 228 verba ὅπου ἔχα σὰν τὸν
 σκύλο supplevi e vers. rec. 232 βέργαν στραβοδίπυλον ci Biceles

- τιμὴ νᾶχετ', αὐθένταις μου, αὐτὰ μὲ ἐπολέμαν
 235 ἐκείνος ὁ αὐθέντης μου κ' ἀπεδυνάτουν τόσον,
 ὅτι ἀπὸ τὴν πείνάν μου δύναμιν οὐδὲν εἶχα
 καὶ τὸ βαρὺν τὸ φόρτωμάν κι ἀπὸ τὸ δόσμαν κρούσμαν
 ἔτρεμαν τὰ ποδάρια μου, ἔτρεμὲν τὸ κορμί μου,
 καὶ συχνοεκοντέλυσα καὶ βούλουμαι νὰ πέσω.
 240 κ' ἐγὼ ἀπὸ τοῦ φόβου μου νὰ μὴ μὲ θανατώσῃ
 ἢ μύξαις νεῦρα ἐγίνονταν, ὡσάν τὸ λέγει ὁ μῦθος.
 λοιπὸν ὡς εἶδεν ὁ θεὸς τοσαύτην καταδίκην
 τὴν γενομένην εἰς ἐμὲν ἐκ τὸν πικρὸν ἀφέντην,
 ἐλέησέ με ὁ θεὸς καὶ ἔξαπόστειλέ σας,
 245 τοιοῦτους ἄρχοντας καλοῦς, πρὸς τὴν ἐλευθερίαν μου.
 εὐχαριστῶ οὖν τὸν θεὸν καὶ τὴν ἀντίληψίν σας,
 ὅτι καὶ παιδευσιν καλὴν θέλετε μὲ παιδεύσει
 καὶ γράμματα καὶ διδαχὴν, κ' ἐγὼ πάλε ὡς δούλος
 εἰς ὅ,τι μὲ ὀρίσετε γοργὸν νὰ τὸ-πληρῶσω.“
 250 ταῦτ' ἔλεγεν ὁ γάδαρος ὡς φρόνιμος ὁποῦ 'τον.
 μὴ νὰ γλυτώσῃ ἀπ' αὐτοῦς, τᾶχεν ἐν ὑποκρίσει.
 ἢ δ' ἄλουποῦ ἢ πονηρά, ἢ δολιοπανούργος,
 λέγει τὸν γάδαρον εὐθύς μὲ ἀπειλὴν μεγάλην
 „τί τζαμπουνίζεις, γάδαρε, καὶ τί στραβοκωλίζεις;
 255 στάσου ὀμπρὸς μας σύντομα καὶ ἐξομολογήσου,
 καὶ 'πέ μας τὴν ἀλήθειαν, ὅσας κλεψιάς ἐποίησες.
 ἄφες τὰ τζαμπουνίσματα αὐτὰ τὰ τζαμπουνίζεις.
 αὐτὰ σκατὰ ποῦ λὲς εἶναι καὶ ψεματολογία.
 οὐ στέργομεν, οὐ θέλομεν τοιαύτας διηγήσεις.“
 260 τότε ἰδὼν ὁ γάδαρος καὶ ὅλως ἀπελπίσας
 καὶ πρὸς αὐτὰς φθεγξάμενος τοιαῦτα ἀναφέρει
 „καλὰ νὰ τ' ἐγνωρίσετε, ἀφένταις ἐδικοί μου,
 ἀπὸ τὸ μαρουλόφυλλον ἐκείνον ὅσον εἶπα,
 ἄλλον οὐδὲν ἐπίσταμαι, ὁ οὐρανὸς τὸ βλέπει.“
 265 ἀκούσας δὲ ἡ πονηρὰ ἀλώπηξ οὕτως ἔφη
 „καὶ τί ἄλλον ἀμάρτημαν χειρότερον ᾗ τὸν κόσμον;
 ὅμως ἐδώκασιν βουλὴν τοῦ ἀποκτεῖναι τοῦτον.
 ὁ γάδαρος δὲ θεωρῶν αὐτῶν τὰς πανουργίας,

237 fortasse fuit κι ἀπ' τὸ β. τ. φ. κι ἀπ' τὸ δοσμένον κ
 λὲς Biceles, πιλὰ

258 ποῦ

- τὰς ἀδικίας τὰς αὐτῶν καὶ τὰς διαβολίας,
 270 εἰς ἑαυτὸν ἐνόησε ποιῆσαι πρᾶγμα ξένον,
 ἐπαινέτον καὶ ἀκουστὸν, ὡς ἔδειξεν τὸ τέλος.
 καὶ τί ἐμηχανήσατο, ἄκουσον καὶ θαυμάσεις,
 καὶ πῶς ἐπιβουλεύεται καὶ τί ποιεῖ πρὸς τούτους.
 λέγει „τὸ δίκαιον θεωρῶ· κατὰ τὸ πταισिमὸν μου
 275 πρόκειται μοι ὁ θάνατος, ὡς πέφυκεν ἡ κρίσις.
 λοιπὸν πρὶν τοῦ θανάτου μου τὸ τάλαντον οὐ κρύψω,
 μήπως καὶ κολασθῆσομαι ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.
 ὁπισθεν εἰς τὸν πόδαν μου χάρισμα ἔχω μέγαν,
 παρὰ θεοῦ δεδώρημαι τοῦτο, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων.
 280 θέλω γοῦν δεῖξαι τὸ χρυσοῦν τὸ πέταλον· ὃ ἔχω.
 καὶ ὅστις μόνον τὸ ἰδῇ τὸ πέταλον ὃ ἔχω,
 πρὶν τοῦ θανάτου μου ἰδὼν χάριν πολλὴν λαμβάνει·
 ἀκούει, βλέπει καὶ μακρὰ ἡμέρας τρεῖς καὶ πλεόν,
 καὶ τοὺς ἐχθροὺς του βλέπει τοὺς, ἀκούει τί λαλοῦσιν,
 285 καὶ πῶς ἐπιβουλεύονται, τί· θέλουσιν νὰ ποίσουν.“
 ἀκούσας δὲ ἡ ἄλουπού, μὴ γνοὺς τὴν πονηρίαν
 τὴν τοῦ γαδάρου, παρευθὺς τὸν σύντεκνόν της λέγει
 „ἀφέντη μου, κύρ σύντεκνε, τὸ χάρισμα ἐτοῦτο
 γυργὰ ἐπιμελήσου το καὶ ἀπ' ἐσέν μὴ λείψῃ,
 290 τοιαύτη χάρις θαυμαστή νὰ μὴν χαθῇ ἔκ τὸν κόσμον,
 ὅτι ἔχεις ἐχθροὺς πολλοὺς ὁποῦ κακὸν σοῦ θέλουν.“
 ὁ λύκος δὲ ὡς ἤκουσεν τῆς ἄλουπούς τοὺς λόγους
 καὶ πῶς καὶ τῇ συγκρότησιν ἐπίστευσεν. εὐθέως,
 καὶ λέγει πρὸς τὸν γάδαρον „γάδαρε, δεῖξέ με το.“
 295 καὶ λέγει ὁ γάδαρος εὐθὺς μετὰ χαρᾶς „αὐθέντη,
 ἀνέβα εἰς τὸ πόδωμα κ' ἐκεῖ νὰ σὲ τὸ δεῖξω.
 καὶ κάτσε ἀνακούρκουδα καὶ ᾗς τὰ ἐμπρός σου σκόπει.
 μὴδὲν πατῆς τὸ πόδωμαν ἐπάνω οὐδὲ ὅλως,
 ἀνοιξε τὰ ὀμμάτια σου, γρίλῳσ' τα ὅσον ἔχεις,
 300 μὴ πάγῃ τὸ κεφάλι σου ἐδῶθες ἢ ἐκείθες,
 ὁ κῶλός σου ἅς κινηθῇ ᾗς τὸ πόδωμαν καὶ μόνον.
 καὶ λέγε κύρι' ἐλέησον, κύριε, συμπάθησέ με,
 κύριε, δός με χάρισμα ἐκείνο τὸ τυρεῦω.“

282 ἰδεῖν 297 non potui refingere hunc versum. praesertim cum

litterae hic admodum difficiles sunt lectu: καὶ τὰ ἐνμπροσθανάσου ^{δὲ} πο

- ταῦτα ἐκομπολόγησε ὁ γάδαρος ἐκεῖνος
 305 τὸν λύκον, καὶ ἐποίησεν καθὼς τὸν ὀρνιδιάσεν·
 ἀνέβην εἰς τὸ πόδωμαν ὁ λύκος καὶ ἐκάτσεν,
 κ' οὐλον τὸν ἐκατέστησεν ᾗ τὸν ποῦντον ὅπου πρέπει,
 γριλόνει ὁ λύκος νὰ ἰδῇ τὸ πότε νᾶλθῃ χάρις,
 πότε ἰδῇ τὸ πέταλον ἀντάμα μὲ τὴν χάριν·
 310 ὁ γάδαρος * βολύσσει τον, τζιλιπουρδᾶ καὶ κροῦ τον
 μὲ ὅλην τοῦ τὴν δύναμιν, ὅσον κι ἂν ἐδυνήθην,
 κ' ἐκτύπησέ τον μὲ θυμὸν καὶ ἐχαρβάλωσέ τον,
 ἔμπροσθεν τὸν * ἐρόντζεψεν ᾗ τὴν μέσῃν τοῦ πελάτους.
 εὐθὺς βάνει τὸν φώναρον καὶ ἐξεματζουκόνει
 315 καὶ σφυροκατουρεῖ συχνὰ καὶ συχνοπορδαλίζει.
 σηκόνει τὴν οὐράκλαν του, ἀνοίγει καὶ τὸ στόμα,
 καὶ οὐριάζει καὶ τζηνᾶ καὶ ἑοίκησεν τὸν κόσμον.
 γυρεύει καὶ τὴν ἄλουπού μὴ νὰ τὸν κουκουδῶση·
 ἢ ἄλουπού τὸ νὰ ἰδῇ τὴν ἀπειλὴν ἐκείνην,
 320 ἐκρήμνισεν καὶ ἔδωκεν ᾗ τὴν θάλασσαν ἀπέσω·
 ἐπῆράν την τὰ κύματα, ᾗ τὸν λύκον τὴν ἐπῆγαν.
 ὁ λύκος δὲ κατὰ λεπτὸν τὴν ἄλουπού ἐρώτα,
 λέγει „καὶ τί μὲ ἐρωτᾷς καὶ τί μὲ συντυχαίνεις;
 ὁ θεὸς μᾶς ἐλευθέρωσεν νὰ μὴ μᾶς θανατώσῃ.
 325 ἐκ τὴν κοιλιὰν του ἐξέβαλεν ὡσὰν ἀπελατίκι
 μακρὺν, χοντρὸν καὶ ἔμπροσθεν εἶχεν ὡσὰν καπούσι.
 ἀλλ' εἰ τὴν δώσῃ μιὰν φορὰν, ζωὴν ποσῶς οὐκ ἔχει.
 ἐγύρειψεν καὶ μὲ πολλὰ μὴ νὰ μὲ κουκουδῶσῃ,
 πλὴν τῆς μητρός μου ἢ εὐχὴ καὶ τοῦ καλοῦ πατρός μου
 330 ἔσωσάν με κ' ἐγκρεμνίστηκα ᾗ τὴν θάλασσαν ἀπέσω
 κ' ἐγλύτῳσα τὴν συμφορὰν ἐκείνην ὅσῃν εἶδα,
 καὶ πλεὰ μὴ ᾗδουν τὰ ᾗματια μου τοιαύτην καταδίκην.“
 ὁ λύκος δὲ τὴν ἄλουπού πάλιν ἐξανερῶταν
 „πέ μοι, κυρὰ συντέκνισσα, καὶ μὲ τὸ ἐξηγήσου
 335 τὸ μπουσδουγένι ποῦ τὸ ᾗχεν, κ' ἐγὼ οὐδὲν τὸ εἶδα.“
 [λέγει] „ἂν τό ᾗχες ᾗδεῖν, κύρ σύντεκνε, ἐκ τὴν κοιλιὰν
 τοῦ ἐξέβην·
 ὁμοιάζει ἢ κοιλία του, ἔχει ἄρματοθήκη,
 ματζούκαις καὶ κοντάρια, χοντρὸ ἀπελατίκι,

318. κακοδῶση τοῖ Butsiannus (cf. v. 326) 334 εἰπέ

- σκλόπαις, μπουμπάρδαις, βόλια, δισσάκια γιωμάτων,
 340 ἀνακαράδες, βούκινα, χοντρά ἀπελατίκια.
 [συρλάδες καὶ τὰ μπίφαρα, ἀνακαρὰν τὸν λέγουν,]
 καὶ βούκινον ὅπῳ ᾔδωκεν καὶ ἑοίκησεν τὸν κόσμον,
 καὶ ἄλλα πλέα ἴδια
 τὰ ὅποια ἀλησμόνησα ἀπὸ τὴν ζάλισίν μου.
 345 (καὶ τοῦτο) λέγω ἐγὼ, κυρὰ συντέκνισσα, νὰ ἡξεύρης,
 ὅτι ὡσὰν μ' ἐκτύπησεν τὴν κοπανιὰν ἐκείνην
 τὴν δολερὰν καὶ τὴν πικρὰν καὶ τὴν θανατηφόρον,
 εὐθύς ὡσὰν μ' ἐκτύπησεν μέσα εἰς τὸ τζακίτι,
 ἐφάνη με, ὁ οὐρανὸς ἐχάλασεν ἐπάνω
 350 καὶ ἥστραψεν καὶ βρόντησεν καὶ χάλασεν ὁ κόσμος·
 τὰ ῥμάτιά μου ἥστραψαν ὡσὰν ταῖς τζιμπυλίδες,
 ὁ μυελὸς μου ἐτρόμαξεν καὶ τὸ κορμί μου ὄλον,
 καὶ ἐγενόμην τρομικὸς ἐκ τὸν πολὺν τὸν φόβον·
 καὶ βλέπεις με, συντέκνισσα, μὲ τό 'να ῥμάτιν εἶμαι,
 355 μὲ τό 'να ῥμάτι σὲ θωρῶ, μὲ τᾶλλο δὲν σὲ βλέπω.
 ὅμως ἐγὼ ἐθάῤῥεσα, κυρὰ μου, εἰς ἐσένα,
 νὰ μὴ σὲ λάθῃ τίποτε εἰς ὅλην σου τὴν γυνῶσιν,
 καὶ οὐ περιεργάστηκα τούτου τὴν πονηρίαν."
 ὑπόλαβεν ἡ ἄλουποῦ, τὸν λύκον ταῦτα λέγει
 360 „ἀφέντη μου, κύρ σύντεκνε, νὰ 'πῶ τὴν ἀφεντειά σου,
 ἡ γυνῶσις ἔναι πανταχοῦ 'ς τὸν κόσμον ἐσπαρμένη.
 καὶ τί ἂν ἔναι γάδαρος καὶ περιφρονημένος;
 ἴδε τὸν θάνατον αὐτοῦ καὶ τὴν ἐπιβουλίαν
 καὶ ἀδικίαν δόλιον καὶ τὴν συκοφαντίαν,
 365 χωρὶς νὰ πταίσῃ τίποτες ἄξιον καταδίκης,
 ἡμεῖς ἐδιεκρίναμεν αὐτὸν τοῦ θανατῶσαι.
 καὶ ὁ θεὸς ἰδὼν αὐτοῦ τὴν ταπεινοφροσύνην
 ἐδῶκέν τον καὶ φρόνεσιν, ἐδῶκέν τον καὶ γυνῶσιν,
 ἵνα γλυτώσῃ ἀφ' ἡμῶν μὲ τὴν προτίμησίν του.
 370 οὐ μόνον δὲ ἐγλύτωσεν. ἀλλὰ χαρβάλωσέν μας,
 καὶ ἔποικέν μας ἄπρακτους καὶ ἐντροπιάσέ μας."
 οὕτως παρηγορήθησάν μετὰ αἰσχύνῃς πλείστης,

339 λουμπάρδαις δισσάνε, quod recte emendasse me confido 343
 deest exitus versus 345 καὶ τοῦτο deest 348 potest esse τζακούτι
 vel τζανούτι: quid ait nescio 355 μὲ τᾶλλο Burnianus; καὶ τ. 361 ἐν
 σπ. 366 αὐτοῦ τὸν 372 ὕστερον δὲ καὶ ἐπ.

- πολλὰ καὶ ἐσυντύχασιν λόγια πρὸς ἀλλήλους,
καὶ ὕστερον ὁμόσασιν γάδαρον μὴ συντύχουν
375 μὴδὲ καταφρονήσωσιν ὡς περιφρονημένον.
ἀλλὰ τὸ ὄνομα αὐτὸν ἔστησαν νὰ τὸν λέγουν,
ἀπὸ τοῦ νῦν εἰς τὸ ἐξῆς Νίκον νὰ τὸν λαλοῦσιν,
καὶ πλεόν γάδαρον αὐτὸν ποσῶς μὴ τὸν εἰποῦσι.
ἀλλὰ Νίκον ἅς τὸν λαλοῦν „ὅτι ἐνίκησέν μας,
380 τὸν λύκον καὶ τὴν ἀλουπού καὶ ἐθανάτωσέ μας,
καὶ μυριοεντροπιάσεν μας
κ' ἐτύφλωσεν καὶ ποϊκέ μας μυριοκυνδυνεμένους.
μὲ γνῶσιν καὶ ταπεινῶσιν ἐκομπολόγησέ μας
καὶ ἔποικέν μας ἄπρακτους καὶ κατεσβόλωσέν μας.“
385 χαρὰ ᾗ ἐσέ, κύρ γάδαρε, μὲ τὴν προτίμησίν σου,
τροπάριον ἐκέρδησες καὶ τὴν τιμὴν τοῦ κόσμου·
ὦ γάδαρε, κύρ γάδαρε, πλεόν γάδαρος οὐκ εἶσαι·
Νίκος ἅς ἦσαι ἀπὸ τοῦ νῦν, Νικήτα νὰ σὲ λέσιν.
λοιπὸν ὅσοι τὸ ἀκούσασιν καὶ ὅσοι τὸ ἀκούγουν
390 διὰ τὴν τιμὴν σας, γάδαρον ποσῶς μὴ τὸν εἰπῆτε,
καθὼς καὶ ἐπεκράτησεν, τινὲς καλοὶ ἀνθρώποι
ὡσάν τὸν ἀφέντην (γάδαρον) γάδαρον δὲν τὸν λέγουν,
ἀλλὰ Νικήτα καὶ Νικὸν ὅσοι τὴν γνῶσιν ἔχουν.

380 μας Bursianus, με 386 τὸ πάρεον, em Bicelas 392 pro
(γάδαρον) codex habet α^c, quod Bicela auctore mutavi.

ΓΑΔΑΡΟΥ, ΛΥΚΟΥ ΚΙ ΑΛΟΥΠΟΥΣ ΔΙΗΓΗΣΙΣ ΩΡΑΙΑ.

- Ἄρχοντες, νὰ γροικήσετε, ἂν θέλετε, δαμάκι,
ὁ λύκος μὲ τὴν ἄλουπού πῶς ἔπιν τὸ φαρμάκι,
πῶς ἦτονε ἡ ἀφορμὴ, πῶς ἐκαταπιαστήκαν,
καὶ τί νοβέλλα πάθασι καὶ πῶς ἐντροπιαστήκαν.
- 5 Σὰν φαίνεται ὁ γάδαρος ὁ καταφρονημένος
πάντοτε κακορρίζικος καὶ παρὰπονημένος,
᾿ς ἀφέντην ἔλαχε κακὸν, λωβὸν καὶ ψωριασμένον,
πτωχὸν καὶ κακομάζαλον, πολλὰ δυστυχισμένον.
ποτέ του δὲν ἐχόρτασε, ποτέ δὲν ἀναπαύτη,
- 10 νύκτα ἡμέρα δέρνεται ᾿ς τὸν κῆπον γιὰ νὰ σκάφτη.
πᾶσα πουρνὸ ἐφόρτονε τὸν γάδαρον ἐκείνον,
κ' εἰς τὸ παζάρι πῆγαινε κι αὐτήνος μετὰ κείνον.
λάχανα τὸν ἐφόρτονεν, ἀντίδια καὶ μαρούλια,
πράσα, ραπάνια, κάρδαμα, κρομμύδια καὶ γογγύλια.
- 15 ἄχυρον δὲν τοῦ ᾿βρίσκετο, κριθάρι δὲν ᾿ποτάσσει,
νὰ δώσῃ τοῦ γαδάρου του νὰ φάγῃ, νὰ χορτάσῃ.
τὰ λάχανα καθάριζε καὶ τοῦριχνε τὰ φύλλα,
κι ὄνταν ἐσκόλα τὸ βραδύ, ἐφόρτονέ τον Ζύλα.
κι ἀπὸ τὸν κόπον τὸν πολὺν, τὴν δούλεψιν τὴν τόση,
- 20 κ' ἐκ ταῖς ζυλιαῖς ὅπου ᾿παιρνε ὥστε νὰ ξεφορτώσῃ,
ἀδύνεψεν ὁ γάδαρος καὶ πλέα δὲν ἡμπόρει,
κι ἀπὸ τὴν ψώραν τὴν πολλὴν σαμάρι δὲν ἐφόρει.
χειμῶνα δὲν ἐδύνετον οὐδὲ τὸ καλοκαίρι
οὐδὲ γιὰ Ζύλα νὰ ὑπᾶ οὐδὲ νερὸ νὰ φέρῃ.

Recensui ad editionem Iacobi Grimmi (A) 'Sendeschreiben an Karl Lachmann' p. 75 sqq., et Venetam a. 1871 a Sathu mihi commodatam (B) Tit. καὶ AB χαρίεις B 6 κακορρίζικος B κακορίζικος A 10 σκαύ-
τη AB 12 ἐπήγ. A 15 ποτάσει AB 20 ἀπ' B 23 ἐδύνετο B

- 25 καὶ μιὰ Λαμπρά τὴν κυριακὴν τάχα λυπήθηκέ τον
καὶ πιάνει καὶ Ξεστρώνει τον, ἔλυσε κι ἄφησέ τον
νὰ πᾶ νὰ περιβοσκηθῇ, καμπόσο ν' ἀνασάνη,
νὰ φᾶ κλαδί ἀπὸ δενδρὸ κι ἀπὸ τῆς γῆς βοτάνι,
νὰ πέση καὶ νὰ κοιμηθῇ, τὸ στόμα του ν' ἀφρίση,
30 νὰ φᾶ καὶ χόρτον λιβαδιοῦ, νὰ πιῇ κι ἀπὸ τὴν βρύσι.
ἔς τὴν μιὰν μεριὰν τοῦ λιβαδιοῦ ἦτονε δάσος μέγα,
κι ὁ λύκος μὲ τὴν ἀλουποῦ ἐρχόντησαν καὶ λέγαν
„ἦντα βουλὴ νὰ κάμωμε, τί στράτα νὰ κρατοῦμε,
καλὸν κυνήγι ναῦρωμε, σήμερον νὰ γευτοῦμε;“
35 τότε οἱ δυὸ συβάστησαν καὶ συντροφιάν ἐκάμαν
καὶ ἄμερα νύκτ' ὠμόσασιν νὰ περπατοῦν ἀντάμα.
λέσιν „ἄς δράμωμεν λοιπόν, εἰς τὸ λιβάδι ἄς πᾶμε,
ἂν λάξη ναῦρωμεν ἐκεῖ κυνήγι γιὰ νὰ φᾶμε.“
καὶ παρευθὺς ἐκίνησαν ἔς τοῦ λιβαδιοῦ τὴν στράτα,
40 κ' ἡ ἀλουποῦ στοχάζετο, λέγει καλὰ μαντάτα.
„κύρ σύντεκνέ μου. φαίνεται νᾶναι καλὸ κυνήγι
ὁ γάδαρος, κι ἄς δράμωμεν, γλίγωρα μὴ μᾶς φύγῃ.“
ὁ γάδαρος τὸ γροίκησε, στέκει, ἀναστενάζει,
γυρεύει λόγια νὰ τῆς πῇ, ἕνα τ' ἄλλου νὰ ἰμοιόζῃ.
45 στέκει, διαλογίζεται πῶς νὰ τοὺς ταπεινώσῃ,
καὶ λέγει τότε μέσα του, τώρα νὰ παίξῃ γινῶσι.
λοιπόν αὐτοὶ ἐσύμωσαν μὲ τὴν ταπεινοσύνην
καὶ μὲ πολλὴν γλυκύτητα καὶ μὲ τὴν καλοσύνην,
καὶ χαιρετοῦν καὶ λέγουν του „κύρ γάδαρέ-μας, γειά σου,
50 χίλια καλῶς εὐρήκαμεν ἐδῶ τὴν ἀφεντειά σου.
ἔλα νὰ πᾶμε εἰς τὸ σκιὸς νὰ πάρῃς ἄλλο αἶμα,
ν' ἀναπαυθῇς, νὰ δροσιστῇς καὶ σὺ καμμιὰν ἡμέρα,
ἀντάμα νὰ ἰμιλήσωμεν, ὁμάδι νὰ γευθοῦμεν,
κι ἀγάλι ἄγάλι εἰς τὸ σκιὸς τὴν στράτα νὰ κρατοῦμεν,
65 κ' εἰς ἕνα σπήτιν ὁμορφον νὰ πᾶ νὰ κοιμηθοῦμεν,
καὶ τὸ ταχὺ μὲ τὴν δροσιὰ πάλιν νὰ σηκωθοῦμεν.“
πολλὰ αὐτοὶ ἐπάσχισαν γιὰ νὰ τὸν ἐξεβγάλουν,
γιὰ νὰ κλουθῇ μετ' αὐτοὺς, ἔς τὸ σπήλαιον νὰ τὸν βάλουν.

27 νὰ νασάνη A 30 πῇ AB βρύση (sic) A 31 μεράν AB
32 ἐρχόντησαν A, ἐρχόντουσαν B 36 νύκτα AB 46 γινῶση A
51 λίγον B 52 παναπαυθῇς A, fortasse errore typographi 55 σπή-
τιν A, σπήτι B

- σάν εἶδεν ὁ κύρ γάδαρος τὸ πῶς τριγύρου στέκουν,
 60 καὶ τί λαλοῦσι πρὸς αὐτὸν καὶ πῶς τὸν παραστέκουν,
 ἐνόησεν ὡς φρόνιμος καὶ βαρυαναστενάζει,
 καὶ πῶς νὰ κάμη μετ' αὐτοὺς στέκει καὶ λογαριάζει.
 λέγει „ζῶν ταλαίπωρον εἶμαι ἐγὼ τοῦ κόσμου,
 ὅποῦ μὲ ταλαιπώρησεν ἀφέντης ὁ ὀδικός μου.
 65 ἀπάνω μου οὐδὲν βαστῶ σάρκα ἀλλ' οὐδὲ αἷμα·
 ὀμνέω σας ἀλήθεια καὶ δὲν σὰς λέγω ψέμα.
 καὶ περπατῶ, κλονίζομαι, τρέμω καὶ θέλω πέσει,
 οὐδὲ γιατρός, ὡσάν γροικῶ, θέλει μὲ ὠφελέσει.“
 ταῦτά ἔλεγεν ὁ ταπεινὸς τάχατες γιὰ νὰ πάγουν,
 70 διὰ νὰ γλυτώσῃ ἀπ' αὐτουνοὺς, μήπως καὶ τότε φάγουν.
 καὶ πάλιν λέγει „ἄρχοντες, νὰ πῶ τῆς ἀφεντειᾶς σας,
 ἐγὼ ἁπαῶ κι ὀρέγομαι νᾶχετε τὴν ὑγείᾱ σας,
 γιατί θωρῶ τὸ κάλλος σας, τὴν ὠραιότητά σας,
 τὴν καλοσύνην τὴν πολλὴν καὶ τὴν γλυκύτητά σας,
 75 καὶ θέλω νὰ γλυτώσετε, νᾶχετε τὴν ζωὴν σας,
 νὰ πᾶτε ᾗς τὰ σπητάκια σας καλὰ μὲ τὴν τιμὴν σας,
 καὶ φύγετε ὀλίγῳρα, π' ἀφέντης μου βιγλίζει,
 καὶ μὲ Ζαγάρια καὶ σκυλιὰ τὸ δάσος τριγυρίζει.
 ὅταν θελήσῃ νὰ ἐβγῇ νὰ πᾶ νὰ κυνηγήσῃ,
 80 δὲν ἔρῃσκει ἄλλος κυνηγὸς ὀμπρὸς τοῦ νὰ νικήσῃ,
 γιατί εἶναι μέγας κυνηγὸς, μέγας περδικοπιᾶστης,
 κι ἂν ἔν καὶ πῆς καὶ φύγῃς τον, βλέπε ὅτι λαθάστης.
 ὄντα τὸν πάρουν ἄρχοντες γιὰ νὰ περιδιαβάσουν,
 τὰ ὄρη ὅλα τρίβονται, τὰ δάση συντρομάσουν,
 85 γιὰτ' ἔχει σκύλους δυνατοὺς, ἔχει καὶ τὴν ἀνδρεία,
 σκύλους χοντροὺς, λαγωνικὰ ἀπὸ τὴν Λομπαρδία·
 πέτονται ὡς οἱ γέρακες, ὡς ἀετοὶ γυρίζουν,
 λειοντάρια, λύκους καὶ θειριά, ὀσάβρουν, τὰ ξεσκίζουν.
 καὶ ὅταν θέλῃ νὰ βαλθῇ νὰ πιάσῃ τὸ δοξάρι,
 90 οἱ λύκοι κι ὅλα τὰ θειριά τρέμουσι σάν τὸ ψάρι.“
 ταῦτά ἔλεγεν ὁ γάδαρος, μὴ νὰ τοὺς φοβέρισῃ,
 νὰ ἔβρῃ κι αὐτὸς τὴν ἄδεια του, γιὰ νὰ παραμερίσῃ.
 ἡ δ' ἄλουπού ἡ πονηρά, ἡ δολιοπανοῦργος,

66 ὀμνύω B 70 γιὰ B αὐτοὺς B 72 ἁπαῶ AB 78 Ζαγάρια
 Ducangius, Ζαγάρι AB. 80 δὲ B 82 τοῦ AB 83 πᾶρσῶ A 85 γιατί A
 86 σκύλου A 88 ξεσχίζουν B 89 ὄνταν A 93 πονηράς A

- πάντα λογίζεται κακὰ ὡσὰν ἐχθρὸς κακοῦργος.
 95 τὰ λόγια δὲν τῆς ἔλαθαν ἐκεῖνα τοῦ γαδάρου
 καὶ μὲ θυμὸν καὶ μάνητα λέγει του μονοτάρου
 „ἐδᾶ θωρῶ, κύρ γάδαρε, κάνει ψυχὴ μου χέρι,
 κι ὀργίζεται σε περισσὰ σὰν τὸ κακὸν μαχαίρι.
 μηδὲν ξυλοσοφᾷς πολλὰ ὅτι χωριάτης εἶσαι,
 100 στέκου αὐτοῦ καὶ σώπαινε ὡσὰν χοντρός, ὅπου ἴσαι.
 μηδὲν θαρρήης, κύρ γάδαρε, ὅτι εἴμεστεν ἐργάταις,
 ἀπὸ κεινούς τοὺς ἄγροικους καὶ τοὺς κακοὺς χωριάταις.
 ἐγῶμαι ἀστρονόμισσα, ἐγῶμαι καὶ μαντεύτρα,
 καὶ τοῦ κύρ Λέου τοῦ σοφοῦ ἐγὼ ἔμουνε μαθεύτρα.
 105 ἐγῶμαι διδασκάλισσα τοῦ λόγου καὶ τοῦ μύθου,
 κι αὐτὸν τὸν νομοκάνονα ἤξεύρω τον ἐκ στήθου.
 καὶ σὺ γελαῖς μας φανερά ὀμπρός ᾗς τὸ πρόσωπόν μας,
 ποῦ θέλομε νὰ σὲ ἔχωμεν ἐδῶ γιὰ πῆτροπόν μας.
 μὰ τὴν ἀλήθεια, πρέπει σου νὰ παιδευθῆς μεγάλως,
 110 γιὰτί δὲν ἔχεις σύστασιν ἀπάνω σου οὐδὲ κάλλος.
 ἀλλ' ἐπειδ' εἶσ' ἀπαιδευτος, ὡς φαίνεται τὸ πρᾶμμα,
 τὸ πῶς δὲν ἔχεις φρόνεσιν οὐδὲ κατέχεις γράμμα,
 συμπάθιο πρέπει τὸ λοιπὸν νᾶχης διὰ τὴν ὥραν,
 γιὰτί ἔβρισκόμεσθην ἐδῶ πολλὰ συμὰ ᾗς τὴν χώραν.
 115 λέγω σου γοῦν ἀπὸ τοῦ νῦν, μάθε νὰ συντυχαίνης,
 καὶ τίμα τοὺς καλῆτερους, ὅπου καὶ ἂν λαχαίνης.
 ψέμα μηδὲν εἶπῃς ποτὲ, ἀλήθεια-λέγε πάντα,
 νὰ ἔχῃς τὴν προτίμησιν κάλλια παρὰ τὰ πάντα.
 θωροῦμε, καλορβίζικε, καλὴν τὴν τύχην ἔχεις,
 120 καὶ μετ' ἐμᾶς εὐρέθηκες, κάμε νὰ τὸ κατέχῃς,
 νὰ περπατήσῃς μετὰ μᾶς, ν' ἀναπαυθῇς; νὰ ζήσῃς,
 τὴν συντροφιά μας τὴν καλὴ τότε νὰ τὴν γνωρίσῃς,
 νὰ σὲ χειροτονήσωμεν, νᾶσαι ἀποκρισιάρης,
 καὶ μετ' ἐμᾶς νὰ περπατῇς, πολλὴν τιμὴ νὰ πάρῃς.
 125 εἰς τὴν βουλὴν μας νὰ χωρῇς, εἰς ὅλα μᾶς νὰ πράξῃς,
 ἂν ἔν καὶ σφάλωμεν καὶ μεῖς, ἐσὺ νὰ μᾶς διδάξῃς.
 ἂν ἔν καὶ σὺ μαθητευθῇς, νᾶσαι διὰ τιμὴ μας,

97 βάνει Α 99 μὴ δὲ Α 100 σώπεναι ΑΒ 101 ὀτίμεστεν Α,
 ὅτ' ἤμεστεν Β 104 ἐγῶμουναι ΑΒ 106 ἐκτύθου Α (non Β) 110 σ' Α,
 σου Β 111 ἐπειδὴ σ' ΑΒ πρᾶγμα ΑΒ 112 φρόνησιν Β 116 καλλι-
 τέρους ΑΒ λαχένη Α 119 καλοροίζοικε Β, καλορίζοικε Α 122 καλὴν Α
 123 ἀποκρισάρης ΑΒ

- χαρὰ σὲ σὲ, χαρὰ σὲ μᾶς καὶ σὲ τὸν μαθητὴ μας.
καὶ νὰ περάσωμεν ὁμοῦ τὴν θάλασσαν ἀντάμα.
- 130 νὰ πᾶμε ἔς τὴν ἀνατολὴν, ναῦρωμε πᾶσα πρᾶμμα,
νὰνδύσωμε τὰ στάμενα ἐτοῦτα ποῦ βαστοῦμεν,
καὶ μέσα μας τὸ διάφορον νὰ τὸ διαμοιραστοῦμεν·
σὰν εἶδεν ὁ κύρ γάδαρος τὰς ἀποφάσεις τούτων,
στανεῶς του ἀκολούθησεν ὡς φρόνιμος ὁποῦ ἔτον.
- 135 προβλέπει καὶ τὸν θάνατον καὶ λέγει κάθε ὥρα,
„ὅταν ἐτοῦτοι μ' εὔρασι, ἦτον κακὴ μου ὥρα.“
κ' οἱ τρεῖς τῶν εἰς τὴν θάλασσαν ἀντάμα κατεβήκαν,
μὴν βάρκαν ἐγυρέψασι, πάραυτας τὴν εὐρήκαν.
μέσα ἔς αὐτὴν ἐμπήκασιν, ὅχι γιὰ νὰ ψαρέψουν,
140 μὰ πέρα ἔς τὴν ἀνατολὴν διὰ νὰ ταξιδέψουν.
εὐθὺς ἐκάμαν ἄρμενα, ἔς τὸ πέλαγος ἐβήτηκαν,
καὶ μαζωκτῆκαν καὶ οἱ τρεῖς, ἔς τὴν πρύμνην ἀνεβήκαν,
καὶ ἑκεῖ βουλτὰ ἐκάμασι νὰ ρίζουσι μπαλότα,
διὰ νὰ κάμουν ναύκληρον, νὰ ποίσουν καὶ ποδότα.
- 145 λοιπὸν ὁ λύκος νὰ γενῇ ναύκληρος τοῦ τυχαίνει,
ποδότας ὁ κύρ γάδαρος μπαλότα τοῦ ἐβγαίνει.
τὸν λύκον δὲ ἡ ἄλουποῦ στέκεται καὶ παῖνᾶ του,
τὸ πῶς τὰ βάνει ἔς ὀρδιναὶ ὁμορφα τ' ἄρμενά του.
„χαίροις“ τοῦ λέγει „σύντεκνε, πῶς τὰ καταλαμβάνεις,
150 καὶ πῶς τὰ ἑπιδεύεσαι κ' εἰς ὀρδιναὶ τὰ βάνεις.
ἡ προσευχὴ τῆς μάννας μου, τῆς καλογράς ἐκείνης,
ἐκείνη μᾶς βοήθησε καὶ ναύκληρος ἐγίνης.“
λέγει καὶ τὸν κύρ γάδαρον „βλέπεσαι μὴδὲν σφάλης,
κ' εἰσὲ λιμιῶνα γύρεψε, σίγουρον νὰ μᾶς βάλης.
- 155 βλέπε καλὰ τὴν στράτα σου, θώρειε τὸν μπούσουλά σου,
νὰ μὴν παραστρατήσωμεν κι ἀπέκει σφάκελά σου.“
καὶ τότες ἡ κύρ ἄλουποῦ ἔπιασε τὸ τιμῶνι,
καὶ τὸν πτωχὸν τὸν γάδαρον στέκει, ἀνατιμόνει.
„γλίγωρα, σκυλογάδαρε, πιάσε κουπὶ νὰ λάμνης,
160 γιατί θωρῶ καὶ δὲν γροικᾷς τὴν στράταν ὁποῦ κάμνεις.
ἐμᾶς εἶν' τὸ ταξίδι μας νὰ πᾶμεν εἰς τὴν Τάνα,

128 σὲ B, μέ A 130 πράγμα AB 134 στανεῶς A, στανιός B
135 κάθε A, κακὴ B 136 ὄνταν A 137 καὶ οἱ τρεῖς (τῶν οὐκ) A
138 πάραυτα B 142 μαζωκτῆσαν A 144 ποιήσουν AB 154 κ' εἰς
σὲ AB γύρεψαι AB 159 πιάσαι AB 161 ἦν' AB

- καὶ θέλει νᾶν' ἢ πρῶρη μας μέσα 'ς τὴν τραμουντάνα.
καὶ σὺ τὴν στράταν ἔσφαλες καὶ πῆγες πὲρ πονέντε,
καὶ ἔγκρεμνισάν μας τὰ νερά ὡς μίλια δεκαπέντε.
- 165 ἐδῶθεν ποῦ ἔγκρεμνίσαμεν, ὁ θεὸς νὰ μᾶς βοηθήσῃ,
νὰ μὴ μᾶς ρίξουν τὰ νερά 'ς κανένα ῥημονήσι,
ὁποῦ ψωμί δὲν ἔβρίσκεται οὐδ' ἔναι οὐδὲ βρύσι,
νὰ μὴ μᾶς εὕρῃ τίποτες, καὶ κάμωμε καὶ χύσι.“
ἄνεμον εἶχασι καλὸν κ' ἦτον καλὴ εὐδία,
- 170 καὶ μὲ χαρὰν ἀρμένιζαν καὶ μὲ καλὴν καρδίαν.
ἡ δ' ἄλουποῦ ἡ πονηρὰ τοῦ σύντεκνού της λέγει,
μὲ πονηρία καὶ κλεισιὰν ἀρχίνισε νὰ κλαίῃ
„καλὰ νὰ ἐγνωρίζετε, συντρόφοι ἐδικοὶ μου,
τοῦτα, ποῦ μέλλει νὰ γενῇ, ἐπόνειε ἡ ψυχὴ μου.
- 175 'ς τὸν ὕπνον μου εἶδα φανερά ἐτούτην τὴν ἐσπέραν,
πῶς ἀποχωριζόμεσθην ἐτούτην τὴν ἡμέραν.
ἄστραπεν ἡ ἀνατολὴ, ἐβρόντησε κ' ἡ δύσι,
ὁ οὐρανὸς ἐμαύρισε, φορτοῦνα θὲ νὰ ποίσῃ.
πρὸ τοῦ μᾶς πάρῃ θάλασσα νὰ μᾶς καταποντίσῃ,
- 180 ἃς κάμωμε τὰ πρέποντα ἐν ἑξομολογήσει.“
λέγει καὶ τοῦ κύρ γάδαρου „πῶς εἶναι ἡ βουλὴ σου;
τὸ πρᾶγμα τοῦτο βάλλε το καλὰ 'ς τὴν κεφαλὴ σου.“
λέγει τους „σὰν σᾶς φαίνεται, κάμετε γιὰ τὴν ὥρα,
γιατί ὄντα σᾶς ἔσμιξα, ἦτον κακὴ μου ὥρα.“
- 185 ὁ λύκος σὰν τοὺς ἤκουσε, ὅλως ἀπενεκρώθη,
ὁ νοῦς του ἐσκοτίσθηκε, τὸ φῶς του ἔθαμπώθη.
λοιπὸν ἐδῶκαν τὴν βουλὴν γιὰ νὰ ἔαγορευθοῦσι.
ἀπὸ τὰ κρίματα νὰ βγοῦν, νὰ τὰ ξεφορτωθοῦσι.
τότες ὁ λύκος ἄρχισε γιὰ νὰ ἔομολογᾶται,
- 190 ὅλα του τὰ καμώματα στέκει καὶ τὰ διγᾶται.
λέγει „ὅσα καὶ ἂν εὐρῶ πρόβατα μὲ τὰ ᾱίδια,
ἐλάφους καὶ μοσχάρια, βῦδια καὶ χοιρίδια,
σκοτόνω τα καὶ τρώγω τα, ὅπου καὶ ἂν τὰ λάχω,
κ' εἴ τι μοῦ μείνῃ, κρύβω το, αὔριο πάλι νῶχω.
- 195 δὲν ἔδιδά ποτέ τινος ἀπὸ αὐτὸ μπουκούνι.
ἄμμ' ἔσωνα καὶ τῶκρυβα κοντὰ 'ς τὸ παραβούνι.

165 ὁ θεὸς A, ποιὸς B 167 δὲ B 171 δε AB 173 νὰ τὰ
γν. B 176 ἐττουτὴν A 178 πῆσῃ AB 185 ὅλος B, ὅλως A
192 βόδια AB 194 μένει AB

Carmina m. a. graeca, ed. Wagner.

καὶ μεταγνώθω τὸ κακὸν ὅπῳ ἴκανα τοῦ κόσμου.
καὶ πῶς ἐκείνα τὰ κλεφτὰ τᾶτρωγα μοναχός μου.
λοιπὸν παγαίνω ἔς τὸ βουνὶ, ὅπῳ ἵναι τὸ μαυράδι,
200 κυλιοῦμ' ἀπάνω εἰς αὐτὸ ἀπὸ πουνρὸ ἔς τὸ βράδυ,
καὶ γίνομαι καλόγηρος. τὰ ροῦχά μου μαυρίζω,
καὶ πάγω σὰν ἡγούμενος, σὰν ἱσκόπος γυρίζω.
ἄλλο οὐδὲν ἐπίσταμαι παρὰ κακὰ νὰ κάνω,
κ' εἰς τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴ ταῖς ἀρτιαῖς νὰ βάνω.
205 δὲν εἶχα ἔς τ' ἁμαρτήματα γιατρὸν νὰ μὲ γιατρέψῃ,
οὐδὲ καλὸν πνευματικὸν γιὰ νὰ μὲ ἔξαγορέψῃ."
σὰν ἤκουσεν ἡ ἄλουποῦ κατάνυξιν τοιαύτην
καὶ τὴν ἐξομολόγησιν ὅπῳ ἴκαμεν εἰς αὐτήν,
ἐθαύμασεν, ἐπαίνεσε καὶ ἀπομύρωσέ τον.
210 εὐχήθηκεν. εὐλόγησε καὶ ἐσυγχώρεσέ τον.
γυρίζει καὶ ἡ ἄλουποῦ καὶ θεὸς νὰ ἴμολογήσῃ,
καὶ λέγει ταῦτα πρὸς αὐτοὺς ἐν ἐξομολογήσει
„ἐγὼ. ἀφέντη σύντεκεν. ἐμπαίνω ἔς τὸ κωμάσι.
ὅταν οἱ πάντες κάθονται ἔς τὸ δεῖπνο γιὰ νὰ φῶσι,
215 κι ὅσαι παπίτσαις κι ὄρνιθες, χηνάρια κι ἂν ἴβρεθοῦσι,
ὅλα σκοτώνω. πνίγω τα νὰ μὴ πολυλαλοῦσι,
καὶ παίρνω τα ἔς τὸ στόμα μου πέντ' ἔξη μαζωμένα,
καὶ μέρους εἶναι ζωντανὰ καὶ μέρος εἶν' πνιμμένα,
καὶ κουβαλῶ τα ἔς τὸ κλαδί καὶ κρύβω τα ἔς τὸ δάσο,
220 καὶ δὲν ἐβγαίνω ἀπὸ ἑκεῖ ὥστε ποῦ νὰ χορτάσω·
οἱ σκύλοι σὰν γροικῇσιν, τζιλιπουρδῶ καὶ φεύγω,
καὶ δὲν τοὺς χρήζω τίποτες, μὰ τρέχοντας χορεύω.
ἀνάγκη εἶναι τὸ λοιπὸν νὰ κλέψω γιὰ νὰ ζήσω,
διατὶ δὲν τῶχει ἡ φύσις μου νὰ πάγω νὰ ζητήσω,
225 ἀλλ' οὐδὲ καταδέχομαι νὰ πάγω νὰ δουλέψω,
μόνον περιεργάζομαι τὸ τί νὰ πᾶ νὰ κλέψω.
αὐτὰ μὲ καθωδήγησαν ἐκεῖνοι οἱ γονεῖς μου,
καὶ μετ' αὐτὰ ἐζούσανε αὐτοὶ κ' οἱ συγγενεῖς μου·
εἰς τὰ κρυφοκλεψίματα κ' εἰς τὴν τεχνολογίαν
230 ὁμοιάζω τὴν μητέρα μου ἐκείνην τὴν ἀγρίαν,

197 ὁπόκανα AB 199 πηγένω B ὁπόνοι AB 200 κοιλοῦμ' A;
κοιλιουμ' B 204 ἀρτιαῖς B, ἀρτ. A. fortasse ἁμαρτιαῖς ἐρνείας 205
στά μαρτ. AB 208 εἰς σαύτην AB 213 κωμάσι AB 218 ἦν' AB
222 χρειζω AB 228 με ταῦτα AB, em Biceias 230 ἱμῖο ἀγίαν

- κ' εἰς τὰ τζιλιπουρδίσματα κ' εἰς τὴν ἵπιδεξιουσὴν
 ὁμοιάζω τὸν πατέρα μου κ' εἰς τὴν γλιγωροσύνη.
 τίποτες δὲν ἀπόμεινεν ὅσα ἔξευραν ἐκεῖνοι,
 νὰ μὴ μοῦ τ' ἀρμηνέψουσι, κανένα νὰ μοῦ μείνη.
 235 πόσα κ' ἐγὼ καθημερνὰ γεννᾷ ὁ λογισμός μου,
 ὡσὰν αὐτὰ καὶ πλειότερα γέμει τα ὁ λαιμός μου.
 τὸν Κύριον ἐδόξασαν τὸν περφυλογημένον,
 τὸ πῶς ἐγέννησαν φυτὸν πολλὰ τετιμημένον.
 μὲ τὴν εὐχή τους ζῶ καλὰ, ἀφέντισσα τοῦ κόσμου,
 240 ἀλλ' ἡ ζωὴ τῶν ὀρνιθίων εἶναι ὁ θάνατός μου.
 πολλὰ μοῦ παραγγείλασιν ἐκεῖν' οἱ συγγενεῖς μου,
 καὶ πάλιν μὲ τὸ στόμα τους μοῦ τὸ ἅπαν οἱ γονεῖς μου.
 βλέπεσαι, θυγατέρα μου, τὰ σπήτια τῶν ἀρχόντων,
 γιὰτ' ἔχουν σκύλους δυνατοὺς κι ὅτινα πιύσουν, τρώων τον,
 245 καὶ νὰ θυμοῦμαι, μοῦ ἴπασι, τῆς γρᾶς τὸ καταλόγι,
 κι ἀκούσετε τὸ τί ἴμιλεῖ, γροικήσετε το ὄλο.
 ἴπ' ἀφίνει σπήτια πτωχικὰ κι ἀρχοντικὰ γυρεῦει,
 ὁ διάβολος ἔς τὸν κῶλό του, κουκιὰ τοῦ μαγειρεῦει,
 γιὰτί ταῖς χήραις ταῖς πτωχαῖς ταῖς καταδικασμέναις
 250 καθημερνῶς πολλαῖς ζημιαῖς τοὺς ἔχω καμωμέναις.
 καὶ χήρα μιὰ κακότυχη καλὰ οὐδὲν ἐθώρειε,
 νὰ γνέθῃ δὲν ἐδύνετο, νὰ κάτση δὲν ἡμπόρειε,
 καὶ σπήτι δὲν ἐπόταζεν, ἀμμ' εἶχε μιὰν μπαράκα,
 εἶχε καὶ ὀρνιθα παχειὰ, τὴν ἔλεγε Καβάκα.
 255 αὐτὰ ἐγέννα δίκροκα, χοντρά παρὰ τὴν φύσιν,
 νὰ παραβγῇ τὴν πόρταν τῆς δὲν ἤθελε ν' ἀφήσῃ.
 τὴν γρᾶν ἐπιβουλεύουμουν καὶ θώρουν τὴν σάν Χάρο.
 ἔς τὸν νοῦν μου μέσα λόγιασα τὴν ὀρνιθα νὰ πάρω.
 βλέπω, περιεργάζομαι; γάτα καὶ ἦτον γραῖα,
 260 κ' εἶχε τὴν τρίχα κόκκινην καὶ τὴν οὐρὰ μακρέα.
 ἡ γραῖα τοῦχεν ὄνομα Περδίτση νὰ τὸν κράζη,
 εἰς τὸ μαλλί, εἰς τὴν οὐράν, ὅλως ἐμὲν ὁμοιάζει.
 ἀγάπα καὶ τὴν ὀρνιθα, ἀγάπα τὸν Περδίτση,
 κι ὡσὰν παιδιὰ τῆς τᾶβλεπε, ἀγῶρι καὶ κορίτσι.

241 ἐκεῖνοι συγγ. AB 244 ὅτι νὰ AB 248 κῶλόν B 253
 ἐπότασεν A 254 Κωβάκα A 255 δίκροκα AB 256 νὰ φύσῃ AB
 262 οὐράν B, ὠχράν A (quod ital. *ocra* esse dicit Grimmius: equidem
colorem significari putaverim) 264 ἀγόρη A, ἀγόρι B

- 265 κ' ἓνα βραδὺ στοχάζομαι πῶς ἔλειπεν ὁ γάτης.
 κι ἀντὶς τὸν γάτον πῆγα ἴω καὶ κάθισα κοντά της.
 καὶ βλέπει με ἡ κακοτρᾷ, θαρρῆϊ, ὁ γάτος εἶναι.
 „ἄς τὸν ταρίσω“, λέγει δὰ, „καὶ πεινασμένος εἶναι.“
 καὶ πιάνει με ἡ ἄθλια καὶ θὲ νὰ μὲ φιλήσῃ.
- 270 νὰ μὲ ταρίσῃ τίποτες καὶ νὰ μὲ κανακίσῃ.
 σὰν εἶχε τὴν συνήθεια νὰ κάνῃ μὲ τὸν γάτον
 καὶ μένα ἡ καρδιά μου ἔτρεμε καὶ κλονάτον,
 μήπως αὐτὴ ἡ κακοτρᾷ λάχῃ καὶ μὲ γνωρίσῃ.
 καὶ πιᾶσῃ με ἔξω τὸν λαιμὸν καὶ σχίσῃ καὶ μὲ πνίξῃ.
- 275 πλὴν ἡ εὐχή τῆς μάννας μου καὶ τοῦ καλοῦ πατρός μου
 μοῦ βώθησε κ' ἡ κακοτρᾷ ἐβγήκεν ἀπομπρός μου.
 τότες ἐγὼ σηκόνομαι μὲ τὴν ἑπιδεικνύσων
 καὶ σύμονα τῆς ὄρνιθας μὲ τὴν ταπεινοσύνην.
 εὐθὺς ἀπλόνω, πιάνω τὴν κάτωθεν τῆς τραπέζης.
- 280 καὶ λέγει μου ἡ κακοτρᾷ „ἄς τὴνε, καὶ μὴ παίζῃς.“
 ἐγὼ τὴν ἐκωλόσυρνα ἐκείνην τὴν Καβάκα,
 καὶ κείνη ἐφτερούγιασε καὶ κρᾶζει „κάκα, κάκα.“
 ἐφώναζεν ἡ ὄρνιθα, ἡ γραιῖα ἀπ' ὀπίσω
 „Περδίτζη μου, καὶ γύρισε, Περδίτζη, στρέψ' ὀπίσω.“
- 285 κι ἀπὸ τὴν βιά μου τὴν πολλὴ ἐκόπ' ἡ δύναμί μου,
 ὁ ἴδρωτάς μου ἔτρεχε ἀπ' ὅλο τὸ κορμί μου.
 λοιπὸν ὡσὰν ἀπέσωσα εἰς τὸ βουνὶ ἀπάνω,
 ἐκάθισα ν' ἀναπαυθῶ, καμπόσο ν' ἀνασάνω,
 γιὰ νὰ γροικῆσω καὶ τὴν γρᾶν αὐτὴν τὴν κακομοίραν.
- 290 αὐτὴν τὴν κακομάζαλην κατακαυμένην χήραν.
 πολλὰ ἐκείνη ἔκλαψε, μεγάλα ἐλυπήθη.
 ὁλονυκτὶς ἐδέρνετο, ποσὼς δὲν ἐκοιμήθη.
 λοιπὸν τῆς γραιῖας μ' ἐπιασαν τὰ λόγια κ' ἡ κατάραις,
 καὶ τότε παραιτήθηκα τοῦ κόσμου ταῖς ἀντάραις,
- 295 καὶ μεταγνώθω τὰ κακὰ ὅπῳ ἔχω καμωμένα,
 καὶ πῶς δὲν ἔχω παντελῶς ἀπ' αὐτὰ δουλεμένα.
 καὶ ἀναβαίνω ὥς τὸ βουνὶ νὰ πῶ τὴν προσευχή μου.
 πρὸς τὰ κακὰ. τὰ ἔκαμα, νὰ σώσω τὴν ψυχὴ μου.

265 κάτης Α 271 σχίσει Α, κρίσει Β 277 πιδεικνύσων Α Β
 280 ἄστηνε Α Β 281 Καβάκα hic Α quoque 282 εὔτερούγιασε Α Β
 quod recte explicavit Grimmius p. 94 284 γύρισαι Α Β 285 ἐκόπ
 ἡ scripsi: ἐκόπη Α Β 295 ὁπόχω Α Β

- ἐνδύνομαι τὰ ράσα μου, κουρεύομαι ἀπατή μου,
 300 βαστῶ σταυρὸν καὶ πατερμᾶ, φορῶ καὶ τὸ μαντί μου,
 καὶ δείχνω μεγαλόσχημη καὶ μοιάζω σὰν ᾿γουμένη,
 κ' εἰς τὴν καρδιά μου πονηριὰ ποσῶς δὲν ἀπομένει.
 ἰδὼν ὁ λύκος ἀληθῆ καὶ καθαρὰν καρδίαν,
 τὴν πρὸς θεὸν εὐλάβειαν καὶ τὴν ἐξαγορίαν,
 305 καὶ σπλαχνικὰ ἐδάκρυσε καὶ ἐλυπήθηκ' τὴν,
 ἄνοιξε ταῖς ἀγκάλαις του καὶ προσεδέκτηκ' τὴν.
 „ἄμε, σοῦ λέγω σήμερον, νᾶσαι εὐλογημένη,
 κι ἀπ' ὅλα σου τὰ κρίματα νᾶσαι συγχωρεμένη.“
 λέγει καὶ ταῦτα πρὸς αὐτὴν „κυρία μου μεγάλη,
 310 λαμπάδα εἶσαι ἀναφτὴ, μὲ δίχως μανουάλι.
 τὴν πόρνην καὶ τὸν Μανασσῆ ἐσὺ τοὺς ἐμιμήθης,
 τὰ κρίματά σου εἶπες τα, κατὰ τὰ ἐθυμήθης.“
 τότες ἐστάθηκαν ὁμοῦ κ' οἱ δύο συβαστήκαν
 κι ἀπ' ὅλα τους τὰ κρίματα αὐτοὶ συγχωρεθῆκαν.
 315 λέγουσι καὶ τὸν γάδαρον „ἔλα καὶ σὺ, καλέ μου,
 καὶ ὅλα σου τὰ κρίματα στάσου κι ἀνάγγειλέ μου.
 ἰδὲς, θυμήσου τα καλὰ καὶ μὴν ἀλησμονήσης,
 κι ἀπ' ὅλα σου τὰ κρίματα κανένα μὴν ἀφήσης.“
 ὁ λύκος τότε παρευθὺς ἐκάθισε κοντά τους,
 320 φέρνει τὸν νομοκάνονα, θέτει τὸν ἔμπροστά τους,
 λέγει „κυρὰ συντέκνισσα, βλέπε νὰ μὴν κοιμᾶσαι,
 τὰ λόγια, ποῦ σοῦ θέλει ᾿πῆ, κάμε νὰ τὰ θυμᾶσαι.“
 εὐθὺς ὁ λύκος ἔπιασε χαρτὶ καὶ καλαμάρι,
 γαδάρου τ' ἁμαρτήματα ἐγγράφως γιὰ νὰ πάρῃ.
 325 σὰν εἶδεν ὁ κύρ γάδαρος, δὲν εἶχε τί ποιήσῃ,
 καὶ λέγει ταῦτα πρὸς αὐτοὺς ἐν ἐξομολογήσει.
 „ἐμένα ὁ ἀφέντης μου ἔπιανε κ' ἐστρωνέ με
 καὶ μέσα τὸ μεσάνυκτον ᾿ς τὸν κόπον ἔβανέ με,
 καὶ φόρτονέ με λάχανα, σέλινα καὶ ἀντίδια,
 330 σπανάκια, μαρουλλόφυλλα, ράπανα καὶ κρεμμύδια·
 κ' ἐγὼ ἀπὸ τὴν πείνᾶ μου ὁποῦ ᾿χα σὰν τὸ σκύλο
 ἐγύριζα τὸ στόμα μου κ' ἤρπουν κομμάτι φύλλο.
 αὐτὸς σὰν ἦτον ἄτυχος, πάντα ἐβίγλιζέ με,

301 μιᾶζω AB
 331 καὶ ἐγὼ AB

310 μὲ AB, μὰ Grimmius

312 ἐνθυμήθης B

- κι ὡσάν με ἤθελεν ἰδῆ, κακὰ ἐρράβδιζέ με,
 335 με βέργα πάντα ἔδερνε τὰ δόλια τ' αὐτιά μου,
 καὶ ἔδερνε τὸν κῶλόν μου καὶ πόνουν τὰ πλευρά μου,
 κι ἀπὸ τὸν πόνον τῶν ῥαβδιῶν κ' ἐκ τοῦ περισσίου κόπου
 ἀχάμνισάν μου τὰ νεφρὰ καὶ συχνοπορδοκόπου —
 τιμὴν νὰ ἔχετε ἐσεῖς, ἀφένταις ἐδικοί μου —
 340 ἐμὲν ἐτοῦτα φύλαγεν ἡ μοῖρα ἡ κακὴ μου.
 ἀλλ' ὅμως ἐγροικῆσατε τὰ ἀμαρτήματά μου
 καὶ συγχωρήσετέ μου τα καὶ με τὰ κρίματά μου.“
 γροικῶντας ταῦτ' ἡ ἄλουπού ἐσεισε τὸ κεφάλι
 καὶ λέγει πρὸς τὸν γάδαρον με μάνητα μεγάλη
 345 „τί τζαμπουνίζεις, γάδαρε, καὶ τί στραβοκωλίζεις,
 καὶ τ' εἶν' αὐτὰ τὰ ψέματα καὶ τί 'ναι τὰ σαλίζεις;
 στάσου ὁμπρὸς μας ὁμορφα καὶ πές μας τὴν ἀλήθειά,
 καὶ μὴ μᾶς λές, κύρ γάδαρε, αὐτὰ τὰ παραμύθια.
 αὐτὰ 'ναι λόγια τῶν κλεπτῶν καὶ ψεματολογίαις·
 350 οὐ στέρξομεν, οὐ θέλομεν τέτοιαις μυθολογίαις.“
 ὡς ἤκουσεν ὁ γάδαρος τῆς ἄλουπούς τὰ λόγια,
 ἀρχίνισε νὰ δέρνεται, νὰ λέγῃ μοιρολόγια,
 καὶ λέγει τοὺς „ἀφένταις μου, τί ἔχετε με μένα;
 καὶ ποῦρι τόσα κρίματα δὲν ἔχω καμωμένα.
 355 μόνον τὸ μαρουλλόφυλλον ὅπῳ 'χω φαγωμένον.
 καὶ ποῦρι δὲν τὸ ἔκλεψα, μὰ 'χω το δουλεμένον.“
 ὁ λύκος δὲ τῆς ἄλουπούς ἐγύρισε καὶ λέγει
 „τί τὸν ψηφᾶς τὸν γάδαρον, ἂν δέρνεται καὶ κλαίγει;
 ἐσύ τὸν νομοκάνονα ἄνοιξε, διάβασέ το,
 360 τὸ γράμμα, ὁποῦ θές ἰδῆ, ἐσύ ξεδιάλυσέ το.“
 τότες τὸν λύκον ἔκραξε καὶ στάθηκε κοντά τῆς, ἰ
 ὀρίζει καὶ τῆς φέρνουσι τὸν νόμον ἔμπροστά τῆς,
 καὶ με πολλὴν εὐλάβειαν ἀνοίγει καὶ διαβάζει,
 καὶ τότες τὸν κύρ γάδαρον γυρίζει κι ἀτιμάζει
 365 „ἀφορισμένε γάδαρε καὶ τρισκαταραμένε,
 αἰρετικέ καὶ 'πίβουλε, σκύλε μαγαρισμένε,
 νὰ φᾶς τὸ μαρουλλόφυλλον ἐκεῖνο χωρὶς 'εἶδι!

335 ἀφτιά AB 336 ἔδερνο A (ut videtur errore typographi)
 342 τὰ om B 343 ταῦτα AB 346 τείν' B, τίν' Δ τείναι B, τίναι Δ
 351 ἤκουσαι A (fort. errore typographi) 359 ἀνοίξει AB

- καὶ πῶς δὲν ἐπνιγήκαμεν σὲ τοῦτο τὸ ταξίδι;
 ἀλλ' ὅμως, ἀσεβέστατε, κάμε νὰ τὸ κατέχης.
 370 ὁ νόμος κατὰ πῶς 'μιλεῖ, πλέον ζωὴ δὲν ἔχεις.
 'ς τὸ ἑβδομον κεφάλαιον τὸ ἠύρηκα γραμμένον,
 νᾶναι κομμένη ἡ χέρα σου, τὸ 'μάτι ἐβγαλμένον·
 καὶ πάλιν 'ς τὸ δωδέκατον κεφάλαιον τοῦ νόμου
 λέγει νὰ σὲ φουρκίσωμεν ἐγὼ κι ὁ σύντεκνός μου."
 375 ὅμως ἐδώκασι βουλὴ νὰ τὸν σκοτώσουν τοῦτον,
 καὶ κεῖνος λέγει μέσα του „ὦ κακὴ ὥρα ὅπου 'τον."
 παραμερᾶ ὁ γάδαρος τὸν λύκον καὶ τοῦ λέγει,
 κ' ἀπὸ τὴν παραπόμεσιν ἀρχίνισε νὰ κλαίγῃ·
 „ἀφέντη λύκε, νὰ σοῦ 'πῶ δυὸ λόγια νὰ τροικήσῃς.
 380 ἐπεὶ μ' ἐργίζει θάνατος, σὰν ἔγινεν ἡ κρίσις.
 τὸ χάρισμα ὅπῳ 'χω 'γὼ δὲν θέλω νὰ τὸ κρύψω.
 Ζῶντά μου θέλω κανενὸς νὰ τοῦ τ' ἀποκαλύψω,
 δὲν θέλω νὰ τ' ἀφήσω 'γὼ τὸ τάλαντον χωσμένον,
 μὰ θέλω κανενὸς πτωχοῦ νὰ τῷχω δανεισμένον.
 385 μὴπως καὶ κολαστῶ ἐγὼ εἰς τὸν καιρὸν ἐκεῖνο,
 διατί (δὲν) εἶν' ἀμάρτημα μετὰ τοῦ σὰν αὐτὴνον.
 ἤξευρε τὸ λοιπὸν, ἂν θές, χάρισμα ἔχω μετὰν
 ὀπίσω εἰς τὸ πόδα μου, σὰν οἱ γονεῖς μου λέγαν.
 καὶ ὅποιος μόνον τὸ ἰδῇ τὸ χάρισμα ποῦ λέγω.
 390 ὅλοι του οἱ ἀντίδικοι φεύγουν, σοῦ ὁμνέτω,
 ἀκούει, βλέπει καὶ μακρὰ σαράντα 'μερῶν στράτα,
 κ' εἰς ἐροπὴν τοῦ ὀφθαλμοῦ τροικαίει τὰ μαντάτα."
 ὁ λύκος δὲ ὡς ἤκουσεν, ἐπίστευσε μοναῦτα
 καὶ τρέχει πρὸς τὴν ἀλουποῦ καὶ λέγει τῆς τοιαῦτα·
 395 ἡ ἀλουποῦ σὰν ἤκουσε, μὴ γνοῦς τὴν πονηρίαν
 καὶ τοῦ γαδάρου τὴν βουλήν ἔμεινε 'ς ἀπορίαν,
 καὶ λέγει „ἀφέντη σύντεκνε, τὸ χάρισμα ἐκείνον
 γοργὰ ἐπιμελήσου το, 'μίλησε μετὰ κεῖνον,
 καὶ κάμε τρόπον κι ὀρδινιά νὰ σοῦ τ' ἀποκαλύψῃ,
 400 νὰ σοῦ τὸ δείξῃ σήμερον, πάσχισε νὰ μὴ λείψῃ
 τοιαύτη χάρι θαυμαστή, νὰ μὴ χαθῇ 'κ τοῦ κόσμου,

373 'ς delendum censet Bursianus 375 σκοτώσιν Α 382 ταρίσω
 ΑΒ 386 γιατί Β δὲν om ΑΒ εἶν' Α, εἶναι Β 394 τῆς τα ταῦτα Α
 398 μίλησαι μετὰ κεῖνον ΑΒ 399 αποκαλύψῃ Α 401 χάριν θαυμα-
 στήν Α ἐκ ΑΒ

- νὰ τὴν ἐπάρῳ ἔγῳ καὶ σὺ, ὅπου ἴσαι σύντροφός μου,
 γιατί ἔχομεν ἐχθροὺς πολλοὺς ὅπου κακὸ μᾶς θέλουν,
 νὰ ξεύρωμε τὰ βούλονται καὶ κεῖνα ποῦ μᾶς μέλλουν.”
- 405 ὁ λύκος τὸν κύρ γάδαρον ἔκραξε καὶ ἴμιλᾷ του,
 καὶ κεῖνος τὸν ἐγροίκησε πῶς στέκει καὶ γελᾷ του,
 καὶ μουρμουρίζει, λέγει του μέ τὰ γλυκὰ τὰ λόγια,
 ὅλα κεινοῦ τοῦ φαίνονται καθάρια μοιρολόγια.
 λέγει „ἀφέντη γάδαρε, τίποτε μὴ φοβᾶσαι,
- 410 νὰ σ’ ἀβιζάρῳ τίποτες ἦρθᾶ τυρεύοντάς σε.
 ἐχθὲς ἐβάλαμε βουλὴν μέ τὴν συντέκνισσά μου,
 τότες ὄντα τὴν ἔκραξα, κ’ ἦλθεν ἐδῶ κοντά μου,
 τὰ κρίματα νὰ λύσωμεν, ὅπῳ ἔχεις καμωμένα,
 καὶ νὰ τὰ συγχωρήσωμεν, νᾶναι συμπαθημένα.
- 415 παρακαλῶ σε, δεῖξέ μου ἐκεῖνο ποῦ κατέχεις
 τὸ χάρισμα τὸ ἀκριβὸν ὅπου ἔς τὸν πόδα ἔχεις.”
 ἐκεῖνος τ’ ἀποκρίθηκε καὶ ἔπαψε νὰ κλαίῃ
 „μετὰ χαρᾶς, ἀφέντη μου, εἴ τι ὀρίσεις” λέγει.
 „νὰ μὴν περάσῃ σήμερον, καὶ ἔγῳ νὰ σοῦ τὸ δεῖξω,
- 420 ἀλήθεια τίποτες καὶ ἔγῳ θέλω νὰ σοῦ ζητήξω.
 αὐτὴν τὴν χάριν σὰν ἰδῆς, εὐθὺς νὰ μ’ εὐλογήσῃς
 κ’ εἰς τὴν ζωὴν σου κανενὸς νὰ μὴν τὸ ἠμολόγησῃς.”
 „νὰ σ’ εὐλογήσω, γάδαρε, καὶ νὰ σὲ συγχωρέσω,
 καὶ νᾶμαι πάντα σκλάβος σου εἰς πρᾶγμα ποῦ ἠμπορέσω.”
- 425 ἔς τὸν νοῦν τοὺς εἶχαν τὸ λοιπὸν νὰ λάβουσι τὴν χάριν
 κ’ εἰς αὐτηνοῦ τὸν σφόντυλα νὰ δέσουσι λιθάρι,
 καὶ τότες εἰς τὴν θάλασσαν συζώντανον νὰ ρίξουν,
 καὶ νὰ τὸν κωλοσύρουσιν ὥστε νὰ τὸν ἐπνίξουν,
 νὰ τὸν ἐβγάλουν εἰς τὴν γῆν, τότες εἰς μὴν νὰ πέψουν,
- 430 νᾶρθουσιν ὅλα τὰ θηριὰ νὰ τότε μακελλέψουν,
 νὰ κόψουσι τὰ πόδια του, νὰ τότε ξελαιμίσουν,
 νὰ τότε σκίσουν ἔς τὴν κοιλιά, νὰ τὸν παραγεμίσουν,
 νὰ τότε κάμουνι ψητὸν καὶ τότε νὰ καθίσουν,
 νὰ φᾶν, νὰ πιούσι, νὰ χαροῦν, ὥστε ποῦ νὰ μεθύσουν.
- 435 ἐκεῖνοι ἐλέγασιν αὐτὰ κι αὐτὸς ἔκαμεν ἄλλα,

404 τὰ Α, τι Β
 χεις ΑΒ 415 δεῖξαι
 νον Β 429 μιά Β

410 σαβιζάρῳ ΑΒ, em Grimmius 413 ὀπό-
 421 εἰδῆς ΑΒ, recte fortasse 427 σωζώντα-

- κ' ἔκαμε πράγματα πολλὰ, καμώματα μεγάλα.
 τέτοια τοῖς ἐκατάστησε σὰν ἤθελεν αὐτός του,
 λέγει τοῦ λύκου νὰ σεβᾷ 'ς τὴν πρύμνην μοναχός του,
 καὶ ἔτσι τὸν ὀρδίνιασε, γονατιστὸ νὰ στέκη
 140 τρεῖς ὥραις καὶ νὰ δέεται, νὰ μὴ σαλεύσῃ ἀπέκει,
 νὰ λέγῃ, νὰ παρακαλῇ „γάδαρε, σοῦ πιστεύω,
 καὶ δὸς ἐμένα χάρισμα ἐκεῖνο τὸ γυρεύω,“
 καὶ μὲ πολλὴν εὐλάβειαν νὰ λήῃ τὸ πατερμᾶ του·
 νὰ πάγῃ καὶ ἡ ἄλουπού, νὰ στέκεται κοντά του,
 145 ὅταν 'ς τὸν λύκον κατεβῇ ἡ βουλομένη χάρι,
 ἐκεῖ κι αὐτήνῃ νὰ ἔβρεθῇ δαμάκι γιὰ νὰ πάρῃ.
 τότες ὁ γάδαρος εὐθὺς τζιλιπουρδᾷ καὶ κρεῖ τον,
 καὶ ὄχι μόνον μιὰ φορὰ, μὰ δεύτερον καὶ τρίτον,
 καὶ ρίχνει τον 'ς τὸ πέλαγος, νὰ τόνε πνίξῃ θέλει,
 150 κακὰ καὶ κακῶς ἔχοντα, ὡσὰν αὐτὸς δὲν θέλει.
 καὶ εἶδεν ἡ κύρ' ἄλουπού τὸν γάδαρον πῶς κάνει,
 ἀπὸ τὸν φόβον τὸν πολὺν ἀρχίνισε νὰ κλάνῃ.
 καὶ τότες ὁ κύρ γάδαρος φωνάζει καὶ γκαρίζει
 καὶ συχνοκατουρεῖ πυκνὰ καὶ συχνοπορδαλίζει.
 155 συχνὰ πηδᾷ, τζιλιπουρδᾷ καὶ τὴν οὐρὰν σηκώνει,
 πέφτει, κυλιέται, γέρνεται καὶ ἐξωματζουκόνει.
 γυρεύει καὶ τὴν ἄλουπού τρέχει νὰ τήνε σώσῃ,
 καὶ μὲ τὸ μπουσδουγένι του καμπόσαις νὰ τὴν δώσῃ.
 αὐτὴ σὰν εἶδε κ' ἔγινεν ὁ γάδαρος φρενίτης,
 160 'ς τὸ πέλαγος ἐγκρέμνισε κ' ἔπесе μοναχὴ της.
 ἀπῆράν τὴν τὰ κύματα, 'ς τὸν λύκον τὴν ἐβγάλα,
 κι ἀπὸ τὸν φόβον πῶλαβεν, ἐφώνναζε μεγάλα.
 ἐκάθισαν ν' ἀναπαυθοῦν, καμπόσον ν' ἀνασάνουν,
 γαδάρου τὰ καμώματα ἐκεῖ τ' ἀναθιβάνουν.
 165 ὁ λύκος τὴν κύρ' ἄλουπού ἐρώτα τὴν νὰ μάθῃ,
 καὶ λέγει πῶς ἐτρόμαξε κι ὁ νοῦς της πῶς ἐπάρθῃ.
 „ὅλα του τὰ καμώματα στέκομαι καὶ λογιάζω,
 καὶ δὲν θυμοῦμαι νὰ τὰ 'πῶ καὶ νὰ τὰ λογαριάζω.

436 ἔκανε B 438 πρύμνη AB 442-χάρ. 'ς ἐκ. AB, 'ς del Bur-
 sianus 443 λέη B, μέ A 447 κρίτον A, τρίτον B κρεί scripsi,
 quod pro κρούει quamvis insolite dictum esse puto 456 πεύτει A
 κυλέται A 458 μπουσδουγένι ci. Grimmii 459 καίγινεν AB 464 τὰ
 ναθηβάνουν AB

ἐκ τὴν κοιλιά του ἔβγαλεν ὡσάν ἀπελατίκι
 470 μακρὺ, χοντρὸ καὶ κόκκινον, κ' ἦτον δίχως μανίκι.
 λέγει μου· ἔλα γλίσγωρα — τί στέκεις καὶ παντέχεις
 γιὰ νὰ σοῦ κάμω τὴν δουλειὰ ἐκείνη ὅπου κατέχεις;
 καὶ τρόμαξα, σὰν τ' ἄκουσα, κ' ἔχεσα τὸ βρακκί μου,
 ἄφηκα καὶ τὰ ροῦχά μου, γεμάτο τὸ σακκί μου,
 475 καὶ γκρέμνισα ἔς τὸ πέλαγος, μόναι γιὰ νὰ γλυτώσω
 ἐκ τὴν περίσσεια συμφορὰ κ' ἐκ τὸ κακὸν τὸ τόσον.“
 „πές μου, κυρὰ συντέκνισσα, γάδαρος ὄντα πῆδα,
 τὸ πελατίκι, ὅπου λές, ἐγὼ ποσῶς δὲν εἶδα.“
 „κύρ σύντεκνέ μου, κάτεχε, ἐκ τὴν κοιλιά του ὀρήκε
 480 καὶ σείσθη καὶ λυγίσθη καὶ πάλι μέσα ἔμπε.
 θαρρῶ ὅτι ἡ κοιλία του νᾶναι ἀρματοθήκη,
 κ' εἰς εἴτι πόλεμον ἔμπε, ἐκεῖνος νᾶχη νίκη,
 βουμπάρδαις νᾶχη μπρούτζιναις, τουφέκια γεμισμένα,
 νᾶχη καὶ βόλι' ἀρίθμητα, δισάκκια κρεμασμένα.
 485 ἡ τύχη μᾶς ἐβύθησε νὰ μὴ μᾶς θανατώσῃ
 καὶ πάλιν ὡς τὸ ὕστερον ὁ θεὸς νὰ μᾶς γλυτώσῃ.“
 ὀρωτᾷ τον καὶ ἡ ἀλουποῦ· „σύντεκνε, πῶς ὑπάγεις,
 καὶ πῶς ἐταπεινώθηκες καὶ πῶς ἐκατατάγης;
 λέγει τὴν „μὴ μὲ ἐρωτᾷς καὶ μὴ μοῦ συντυχαίνης,
 490 κι ἀπὸ τὴν σήμερον ποσῶς καλὸ μὴ παντυχαίνης.
 θυρεῖς, κυρὰ συντέκνισσα, χωρὶς τὰ ὀδόντια εἶμαι,
 τῶνα μου μάτι ἔχασα, καὶ τᾶλλο μου πονεῖ με.
 ὡσάν ἐτζιλιπούρδῃσεν, ἐξάφνου ἔδωσέ με,
 καὶ μέσα εἰς τὸ κούτελο ἡ κοπανιὰ ἔσωσέ με·
 495 ἐφάνη μου, ὁ οὐρανὸς ἐχάλασε κι ὁ κόσμος,
 καὶ ἄστραψε καὶ βρόντησε, καὶ γίνη μέγας τρόμος.
 κι ὄνταν αὐτὸς μὲ κτύπησε τὴν κοπανιὰν ἐκείνη,
 ἐπρίσθη τὸ κεφάλι μου κι ὡσάν ἄσκι ἐγίνη,
 κι ἄστράψασι τὰ ὀμάτια μου καὶ τάραξ' ὁ μυαλός μου,
 500 καὶ τρόμαξαν τὰ σωθικά καὶ χάθη ὁ λογισμὸς μου,
 κι ὁ νοῦς μου ἐσκοτίσθη, δὲν εἶναι μετὰ μένα,
 καὶ πέσασι τὰ ὀδόντια μου, δὲν ἐμεινε κανένα.

469 ἐκ Α, ἀπ' Β του Β, σου Α 473 τάκουσα Β, τόκουσα Α
 καίχεσα Α 475 μόνε Α, μόνο Β 481 ὅτ' ΑΒ 482 κ' εἰς σείτι ΑΒ
 483 λουμπάρδαις Α 484 βόλια ΑΒ 485 δισάκκια ΑΒ 497 κίοντας Β
 499 τάραξε ΑΒ

ἐγὼ, κυρὰ συντέκνισσα, ὅς ἐσὲν ἐθαῦρόν σου πάντα,
 νὰ ξεύρης ὅλαις ταῖς δουλείαις κι ὅλα τὰ κοντραπάντα,
 503 καὶ θάῤῥουν νάχης φρόνεσιν, μυαλὸν εἰς τὸ κεφάλι,
 καὶ τὰ καμώματα αὐτὰ κανένα μὴ σοῦ σφάλῃ,
 γιατί καυχάσουν κ' ἔλεγες, πῶς ἦσυνε μαντεύτρια,
 καὶ τοῦ κύρ Λέου τοῦ σοφοῦ ἦσυνε μαθητεύτρια.
 καὶ δὲν μοῦ λέγεις κ' ἦσυνε πούτ' ἀνα καὶ μεθύστρα
 510 καὶ φραντζιασμένη καὶ λωβὴ καὶ μιὰ κακὴ μαυλίστρα,
 ὅπου μὲ ἐξεμύλισες καὶ πῆρές μου μετὰ σου,
 καὶ νὰ χαθῶ ἐκόντεψα ἐκ τὰ καμώματά σου.
 πάντοτε σὺ μοῦ ἔλεγες, πῶς ἔχεις τόση γνῶσι,
 καὶ τώρα ὁ κύρ γάδαρος ἐμᾶς νὰ ταπεινώσῃ;
 515 δὲν ἔχω γιὰ τὴν γνῶσιν του οὐδὲ τὴν πονηρίαν,
 ἀμὲν ἔχω, πῶς ἐτέλασεν ἐμᾶς τὰ δυὸ θηρία.“
 ἐκείνη ἀποκρίθηκε „σύντεκε, νὰ κατέχῃς,
 κανένα δίκηο εἰς αὐτὸ ἡξεύρω πῶς δὲν ἔχεις.
 ἢ γνῶσις εἶναι πανταχοῦ ὅς τὸν κόσμον διεσπαρμένη,
 520 κ' εἰς ἅπαντας ἢ φρόνεσις εἶναι διασκορπισμένη.
 καλὰ καὶ εἶναι γάδαρος καὶ καταφρονημένος,
 ἂν ἔν καὶ κακορρίζικος καὶ καταδικασμένος,
 εἶδε πολλὴν τὴν ἀδικίαν καὶ τὴν κακοφαντίαν μας,
 τὴν ἀτοπίαν τὴν πολλὴν καὶ τὴν συκοφαντίαν μας,
 525 καὶ νόησιν τοῦ ἔδωκαν ἀντάμα μὲ τὴν γνῶσιν,
 δίχως νὰ ξεύρῃ μάθημα, καὶ γράμμα ν' ἀναγνώσῃ,
 καὶ ῥήτορας ἐγένεκε νὰ μᾶς καταμυτώσῃ
 καὶ μέσ' ἀπὸ τὰ χέρια μας νὰ φύγῃ, νὰ γλυτώσῃ.
 καὶ ὅχι μόνον ἔφυγε, μὰ καὶ κοπάνισέ μας,
 530 ἀνόητους μᾶς ἔδειξε καὶ κατασβόλωσέ μας,
 ἐπῆρε καὶ τὰ ρούχ' αὐτὰ καὶ ἐξεγύμνωσέ μας,
 ἐπῆρέ μας καὶ τὴν τιμὴν καὶ κατεντρόπιασέ μας.“
 χαρὰ ὅς ἐσέ, κύρ γάδαρε, καὶ μὲ τὴν φρόνησιν σου,
 γιατί μὲ γνῶσιν ἔφυγες, μὲ τὴν προτίμησιν σου.

503 σὲ σὲν AB 505 φρόνησιν B 506 σφάλει B 508 κύρ
 Λέος non est leo, ut Grimmus p. 105 opinatur, sed Leo Sapiens,
 Byzantinus imperator μαθητεύτρια A (errore typographi) 511 ἐξε-
 μαύλισες A 518 δίκηο AB 520 φρόνησις B 522 κακορίζικος
 AB 523 πολλή B 533 σέ σέ A, σέ semel tantum habet B φρό-
 νησιν hic AB

535 ὦ γάδαρε, κύρ γάδαρε, γάδαρος πλειὸ δὲν εἶσαι,
πρέπει σου τοῦτο πῶ 'καμες πάντοτε νὰ 'παινήσαι.
θαῤῥῶ, γιὰ τοῦτο καὶ πολλοὶ γάδαρον δὲν σὲ κράζουν,
ἀλλὰ ὥς τιμιώτερον Νίκο σὲ ὀνομάζουν.
τὸ ὄνομα ἐκέρδισες αὐτὸ μὲ πονηρία,
540 καὶ τὴν ζωὴν σου ἔγλυσες ἀπ' αὐτὰ τὰ θηρία.

536 πρέπει Α δια post σου add Β πόκαμες ΑΒ

ΔΙΗΓΗΣΙΣ ΠΑΙΔΙΟΦΡΑΣΤΟΣ ΤΩΝ ΤΕΤΡΑΠΟΔΩΝ ΖΩΩΝ.

- Διήγησις παιδιόφραστος περὶ τῶν τετραπόδων,
 ἵνα ἀναγινώσκωνται καὶ χρῶνται ταῦτα παῖδες,
 οἱ φοιτηταὶ καὶ νεαροὶ, διὰ τὴν εὐνοσίαν·
 γέγραπται γὰρ εἰς ἔνωσιν μαθήσεως καὶ πόθου.
 5 ἔχουσιν δ' ὅμως ἔννοιαν καὶ βάρος τὰ τοιαῦτα·
 νόησε μόνον ἀκριβῶς τὴν ἔννοιαν τὴν ἔχουν·
 ὅταν τὰ ἔθνη μεθ' ἡμῶν ποιούσιν ψευδοαγάπην,
 ὑπερβαρῶντες εἰς ἰσχὺν ἄρδην ἡμᾶς ὀλέσαι,
 σώζει ἡμᾶς τὸ δίκαιον καὶ ἀψευδὲς τοῦ ὄρκου.
 10 θεὸς γὰρ νέμει τὴν εὐχὴν ὡς κριτὴς τῶν ἀπάντων.
 Τῷ ἐξάκις τε χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τε
 καὶ πρὸς τὰ ἑβδομήκοντα καὶ ἄλλα τρία ἔτη,
 μηνὸς τοῦ σεπτεμβρίου τε τῆς πεντεκαιδεκάτης,
 ὁμοῦ πάντα συνήχθησαν τὰ τετράποδα ζῶα,
 15 τὰ καθαρὰ καὶ εὐχρηστα ὁμοῦ εἰς ἓναν τόπον,
 αἰμόβορα καὶ βδελυκτὰ εἰς ἄλλην πεδιάδα.
 ἐκάθησεν ὁ βασιλεὺς πάντων τῶν τετραπόδων

Edidi nunc primum e codice Parisino 2911 (P), cuius apographum confecit Micolcius conlega suavissimus. enotavi varias lectiones codicis Vindobonensis (V) secundum Sathae apographum. Στίχοι ἀστέιοι πρὸς τὸ περίχαρον γενέσθαι τὸν ἄνθρωπον. καὶ οἱ μῦθοι ἐνι περιχαρεῖς πάνυ V Παιδιόφραστος διήγησις τῶν ζώων τῶν τετραπόδων P.

1 πεζόφραστος V 2 ἀνα pro ἵνα P χρῶνται P 3 νεαροὶ P 4 πόθον P, em 5 βάρος P, em pro duobus versibus, 4 et 5, unum praebebat V πλὴν κεκρυμμένην ἔχουσιν (scr. ἔχουσιν) ἔννοιαν οὐκ ὀλίγην 6 νοῆσαι P totus versus om V 7 ὅπως V μέ θυμὸν V perverse 8 βούλονται μὲν ὡς ἄθεοι ἡμᾶς κακῶσαι τέως V 9 σ. δὲ P σώζει με δὲ V τὸ ἀψ. V ἀψευδαῖς P post v. 10 ἐντεῦθεν λέξω φίλε μου τὴν διήγησιν ταύτην add V 11 prius τε om P 12 τοὺς εὐδομ. P 13 σεπτεμβρίου V 16 αἰμόβορα et παιδιάδα P

λέων ὁ ἀγριόφθαλμος καὶ γακλαδοραδάτος
 εἶχεν καὶ συγκαθήμενον ἐλέφαντα τὸν μέγαν.
 20 τὸν μὴδ' ἄρμους, μὴ γόνата, μὴδ' ἀστραγάλους ἔχων.
 πλησίον δ' εἶχεν μετ' αὐτὸν δύο πρωτοσυμβούλους.
 πάρδον καὶ λεοντόπαρδον τοὺς ἀποφουμιστάδες.
 ἦσαν δὲ καὶ τὰ ἕτερα αἰμόβορα θηρία,
 λύκος ὁ νυκτοβαδιστὴς καὶ ὁ αἱματοπότης,
 25 κῶων ὁ ὑποτακτικὸς καὶ ποθεινὸς ἀνθρώποις,
 ὁ πάντα τρώγων βρώματα καὶ πάντα κατεσθίων,
 ἀλλὰ καὶ ἡ ἀλώπεκα ἡ φουνδοουραδάτη
 καὶ ἡ ὀρνιθοπνίκτρια, ἡ παμπονηροτάτη.
 συναθροισθέντων δὲ ὁμοῦ καὶ προκαθεζομένων
 30 τοῦ λέοντος καὶ τῶν λοιπῶν, βουλὴν ὁμοῦ ἐπῆραν,
 καὶ πρέσβεις ἀποστέλλουσιν εἰς τὰ ἕτερα ζῶα
 τὰ καθαρὰ καὶ εὐχρηστα καὶ τετράποδα πάντα.
 πρῶτον τὸν κάτη στέλλουσιν, διότι νυκτοβλέπει,
 καὶ μετ' αὐτοῦ τὸν πονδικὸν, μεγαλομουστακάτον,
 35 μακρύμυτον, μακρύουρον, εἰς συντροφίαν τοῦ κάτη.
 εἶχασιν δὲ καὶ μετ' αὐτοὺς, ὅπου νὰ τοὺς δουλεύῃ,
 τὴν μαίμου, τὸ μίμηστρον, τὸ παίγνιον τοῦ κόσμου.
 ἀπήλθαν, ἀπεσώθησαν κατὰ τὸ ὠρισμένον
 εἰς τὰλλα τὰ τετράποδα τὰ καθαρὰ τὰ ζῶα.
 40 ταῦτα ὡς εἶδον τὸ φρικτὸν καὶ τοὺς ἐξαίφνης πρέσβεις.
 ἐδόθη λόγος κι ὀρισμὸς καὶ ἐδιαλαλήθη
 νὰ συναχθοῦν, νὰ μαδευθοῦν πάντα εἰς ἓναν τόπον,
 εἰς πεδιάδαν ὁμαλὴν, μικρά τε καὶ μεγάλα.
 ἔβαλαν οὖν διαλαλητὴν λαγὸν τὸν μεγάλοπτην,
 45 ὡς γοργοπόδαρον, ταχύν, ἵνα συνάξῃ πάντας,
 καὶ ν' ἴδωσιν τοὺς ἄρχοντας τοὺς ἀποκρισιάρους.

18 γακλαδοωράτος V. verbi etymion nescio. 19 εἶχε δὲ καὶ συγκα-
 θεδρον V 20 μήτε V priore loco ἀστραγγάλους P 21 δὲ P, om V
 23 εἶσαν P τὰ om V αἰμόβορα V 24 νυκτοβαδιστὴς V αἱματοπί-
 της V 25 ποθεινὸς V 27 φουντοουραδάτη V 29 δὲ P, τε V
 30 βουλὴν τοιαύτην δίδουν V 31 τὰ ἕτερα P, ἅπαντα τὰ V. ai fini
 θάτερα τὰ Z? 32 καθαρὰ P 33 κάτην V 34 αὐτοῦ P, αὐτὸν V
 35 μακρύουρον μακρύμυτον μεγαλομουστακάτον aperiata interpolatione V
 συνδροφίαν P, quod tolerare nolui 36 εἶχασιν V 37 μαιμοῦν V
 38 ἀπήγασιν καὶ ἔσωσαν εἰς τὰ ἕτερα ζῶα V 39 ἀπέστειλαν καὶ ἔκραζαν
 τὰ καθαρὰ τὰ ζῶα V 40 — 55 om V 40 ἐξαίφνης P 41 ἐδώθη
 λ. καὶ ὠρισμὸς P 42 μανδευθοῦν P 43 μικράται P 45 γοργο. (?) P
 46 νὰ P

- νὰ τοὺς φιλοφρονήσουσιν, νὰ τοὺς ἀποδεχοῦσιν,
καὶ τὰ χαρτία νὰ ἰδοῦν καὶ λόγους νὰ ἀκούσουν.
ἦλθασιν καὶ συνάχθησαν δι' ὅλης τῆς ἡμέρας.
- 50 καθισάντων οὖν τοῦ βοῶς ἅμα μὲ τὸ βουβάλιν,
καὶ ἄλογον τὸ θαυμαστὸν, ὄνος ὁ πολυῤῥάβδης,
ὁ ῥιδοροῦφος ἔλαφος, ὁμοῦ σὺν τὸ ἀγρίμι,
ἡ αἶγα καὶ τὸ πρόβατον, ὁ πολυφάγος χοῖρος.
ἀπέστειλαν καὶ ἔκραξαν τοὺς ἀποκρισιάρους,
- 55 τὸν κάτην καὶ τὸν πονδικόν, καὶ κάθησαν ἐντάμα
καὶ τὰ χαρτία εἶδασιν καὶ λόγους ἐσυνῆραν·
„τί θέλετε; τί χρήζετε; τί ἔναι τὸ λαλεῖτε;“
ἀπηλογεῖται ὁ πονδικὸς ὁ γερομουστακάτος·
„ὀρίζει λέων βασιλεὺς πάντων τῶν τετραπόδων
- 60 μὲ συμβουλὴν τῶν μετ' αὐτοῦ φρονίμων καὶ κριτάδων,
ἵνα συνέλθωσιν ὁμοῦ τὰ τετράποδα ζῶα,
τὰ καθαρὰ καὶ εὐχρηστα ὁμοῦ εἰς ἓναν τόπον,
καὶ πάντα τὰ μὴ καθαρὰ, ἀλλὰ καὶ σαρκοφάγα,
εἰς κάμπον ὡραιότατον, εἰς ὁμαλίαν μεγάλην,
- 65 καὶ λόγους νὰ συναίρωμέν τινας ἐκ τῶν ἀστείων,
νὰ ἴδωμεν τοῦ καθενὸς τὸν ἔπαινον καὶ ψόγον.
τοῦτο ἐστὶν τὸ μῆνυμα λέοντος βασιλέως,
καὶ τοῦτο λέγει ἡ γραφὴ ἡ πρὸς ὑμᾶς σταλεῖσα.“
τότε ἀπηλογήθησαν τὰ καθαρὰ τὰ ζῶα·
- 70 „ἀνάρμοστοι, ἀσυντελεῖς ὑπάρχουσιν οἱ λόγοι.
ἡμεῖς ἐκείνων βρώματα ἐσμέν εἰς εὐωχίαν —
καὶ πῶς γὰρ ἔνι δυνατόν ὁμοῦ νὰ συναχθοῦμεν;
ἃς στείλωμεν οὖν καὶ ἡμεῖς τοὺς ἡμετέρους πρέσβεις,
νὰ ἔλθουν νὰ συντύχουσιν καὶ πάτους νὰ ποιήσουν,
- 75 νὰ στερεώσουν δυνατὴν ἀγάπην καὶ φιλίαν·
καὶ τότε νὰ συνέλθωμεν τὰ τετράποδα πάντα

50 καθήσαντων P 51 πολυραῦδεις P 55 κάτην τε καὶ τὸν π.
καὶ ἅμα ἐκαθῆσαν V 56 ἐσυνάραν V 57 θέλεται, τί χρήζεται—λα-
λήται P 58 ποντικὸς ὁ γέρων μουστακάτος V 59 ὀρίζει λέων ὁ β. P
63 καὶ τὰ ῥιδοροῦ V 65 ἐσυνῆραν P 66 νὰ P, καὶ V 67 μῆνυμα V λέων τοῦ
ἀστείων V 68 λέγουν αἱ γραφαὶ αἱ πρὸς ἡμᾶς (sic)
σταλεῖσαι V 70 ἀσυντελεῖς V διὰ κενεῖς P 72 συναχθοῦμεν P, μα-
δευθῶμεν V 73 ἃς στείλωμεν scripsi, ἃ στίλωμεν P. στείλωμεν οὖν
γε καὶ ἡμεῖς V 74 συντήχουσιν P, συντύχουσιν V 75 δυνατὰ V
76—78 om V

- εἰς κάμπον μέγαν ὁμαλὸν, εἰς μίαν πεδιάδαν,
καθὼς φησὶν ὁ βασιλεὺς λέων καὶ ἡ βουλή του.“
τότε ἐστράφησαν ὁμοῦ ὁ πονδικὸς κ' ὁ κίτης.
- 80 αὐτοὶ δὲ ἀποστέλλουσιν ἄλλους ἐτέρους πρέσβεις,
τὸ ἄλογον τὸ φοβερόν, τὸν θρόνον τῶν ἀνθρώπων,
καὶ ὄνον μεγαλόψωλον καὶ μεγαλορχιδάτον·
εἷχασιν δὲ καὶ μετ' αὐτοὺς ὅπου νὰ τοὺς δουλεύῃ
καμήλαν τὴν κυμπόρραχιν καὶ μακροσφονδυλάτην,
- 85 διὰ νὰ τοὺς παίζῃ νὰ γελοῦν, νὰ τοὺς πάραμυθίζῃ,
καὶ νὰ ὀρχᾷται, νὰ πηδᾷ ὡς κακοτυρισμένη.
ἀπῆγαν καὶ ἀπέσωσαν οἱ ἀποκρισιάροι
εἰς βασιλέα λέοντα καὶ τοὺς πρωτοσυμβούλους,
ἀπέδωκαν καὶ τὰς γραφὰς καὶ λόγους ἐσυντύχαν.
- 90 ἐποίησαν στοιχήματα καὶ δυνατὴν ἀγάπην,
καὶ συνεφιλιώθησαν ὁμοῦ τὰ δύο μέρη,
μεθ' ὅρκου βεβαιώσαντες καθολικὴν ἀγάπην.
καὶ εἶπαν καὶ συνέταξαν καὶ διαλάλησάν το
νὰ μαδευθοῦν, νὰ συναχθοῦν ὁμοῦ εἰς ἓναν τόπον
- 95 τὰ ζῶα τὰ τετράποδα, μικρά τε καὶ μεγάλα,
τὰ καθαρά καὶ εὖχρηστα ὁμοῦ μετ' αἰμοβόρα,
καὶ ἔχθραν νὰ μὴ ἔχουσιν ἢ μάχην ἢ κακίαν,
ἀλλὰ ἀγάπην στερεάν καὶ δυνατὴν φιλίαν.
ἀλλήλως νὰ συντύχωσιν λόγους ἐκ τῶν ἀστείων
- 100 καὶ ὀλιγούτσικα τινὰ τῶν μετεωρισμάτων,
ἐνὸς ἐκάστου ἔπαινον καὶ καθενὸς τὸν ψόγον,
καὶ ὅσα ἔχουσιν καλὰ, ἀλλὰ καὶ τὰ κακὰ τους.
τότε νὰ εἶδες τὰ βουνὰ, νὰ εἶδες καὶ τοὺς κάμπους,
νὰ εἶδες καὶ τὰ δάσητα, νὰ εἶδες τὰς λαγκάδας,
- 105 τὴν ὄχλησιν, τὴν ταραχὴν, τὴν σύναξιν τῶν ζῶων,
καὶ ἐσυνάχθησαν ὁμοῦ ὅλα εἰς ἓναν μῆναν

79 ὁμοῦ P, κενοὶ V 80 οὗτοι V 81 τὸν θρόνον P, καὶ θρ. V
82 μεγαλόνευρον V 87 ἀπήγασιν καὶ ἔσωσαν V 89 ἐπέδωκαν V
ἐσύντυχαν καὶ λόγους V 90 ἀγάπην P, φιλίαν V 92 καθολικὴν
ἀγάπην P, ἀγάπην καὶ φιλίαν V 93 ἐσυνέταξαν καὶ ἐδιαλαλήσαν V
94 μανδευθοῦν P, μαζωχθοῦν V ὁμοῦ P, πάντα V 96 ἀλλὰ καὶ αἰμο-
βόρα V. μετὰ P 97 ἔχουσιν V 99 συντήχωσιν P λόγους V, τινὰς P
(quod vitium ortum est e v. 65) 100 τῶν P, ἐκ τῶν V 101 τὸν
ἐπ. V 102 τοὺς P, των V 105 σύνταξιν A (Gidelius Étude
p. 314) μάζωξι V. cf. infra v. 556 et 727 106 πῶς ἐσυνήχθησαν V
πῶς praefert Bicelas

εἰς κάμπον μέγαν ὁμαλόν, εἰς μίαν πεδιάδα.
ἐκάθισεν ὁ βασιλεὺς λέων ἐπὶ τοῦ θρόνου,
πλησίον οἱ συγκάθεδροι καὶ πᾶσα ἡ βουλή του.

110 ὁμοῦ καὶ οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες
καὶ ὅλον τὸ συνέδριον καὶ πᾶσα γερουσία.

Λέων εὐθὺς ὁ βασιλεὺς ἐλάλησεν μεγάλως
καὶ λόγους ἐναπέτεινεν εἰς ἐπήκοον πάντων
πολλὰ καλοὺς καὶ θαυμαστοὺς καὶ λόγους ἀγχινοίας.

115 καὶ μετὰ τοῦτο ὤρισεν ἵνα μετριασθῶσιν,
νὰ συντυχαίνει μόνος εἷς, ν' ἀπηλογῆται ἄλλος.
καὶ πάλιν ἄλλος εἷς πρὸς εἷς, διὰ τὴν εὐταξίαν,
ἵνα μὴ γένη σύγχυσις καὶ ταραχὴ τυχοῦσα.
ἀλλὰ καὶ ἐδιαλάλησεν ἀπάνω εἰς ἐτοῦτο,

120 νὰ χάνῃ τὸ κεφάλιν του καὶ ὅλον του τὸ γένος,
εἴ τις ποιήσει ταραχὴν μέσον τοῦ συνεδρίου.
πρῶτον εὐθὺς ὁ πονδικὸς ἐστάθην εἰς τὸ μέσον,
καὶ οὕτως ἀπεφθέγγετο μέσον τοῦ συνεδρίου
„εἴ τις καλὸς κι ἀπόκοτος, ὅς ἔλθῃ εἰς τὸ μέσον.“

125 ἄψος, γοργὸς ἐπήδησεν ὁ ταπεινὸς ὁ κάτης
καὶ ἐλοιδόρησεν αὐτὸν, λέγει τοιούτους λόγους
„μακρύμυτε, μακρύουρε, μεγαλομουστακάτε,
τί μοῦ σεῖς τὸ μoustάκιν σου ἀπάνω τε καὶ κάτω,
ἐνθεν κάκειθεν θεωρεῖς νὰ εὖρης τρύπα νᾶμπτῃ;

130 τζουκαλογλύφε, τυροφᾶ καὶ ψωμοκαταλύτῃ,
μαγαρισμένε πονδικὲ ὅπου μιαίνεις πάντα,
τὰ σῦκα, τὰς σταπίδας τε, τ' ὀξύγαλον, τὸ γάλα,
κρέας, ὀψάριν καὶ τ' αὐτὰ, καὶ ὅσα τὰ τοιαῦτα,
[σιτάριν καὶ τὰ ὄσπρια καὶ ὅσα τούτων εἶδη,

135 καὶ ἄλλα πάμπολλα πολλὰ τὰ τρώγουν οἱ ἀνθρώποι],
τὰ μὲν ἐσθίεις, μυσερε, τὰ δὲ οὐρεῖς καὶ χέζεις,
τὰ δ' ἄλλα μὲ τὰ πόδια σου σκορπᾷς καὶ καταχύνεις.

109 ἡ συγκάθεδρος P 114 λόγους P, πλήρεις V 115 νὰ μετεω-
ριστοῦσιν V 116 ν' ἀπηλογῆται μόνος εἷς, ἄλλος νὰ συντυχαίνει V
118 σύγχυσις P 119 ἐδιαλάλησαν V 120 ὅλων P 121 ἡ τεις P,
εἴ τι V 123 οὗτος PV 124 om P 125 ἄψος P, ἄψος pñima lit-
tera enanidia V, ὑψος ci. Sathas 126 λέγων V 127 μακρίμυτε μα-
κρύουρε P, μακρύουρε μακρόμυτε V 128 τί μου σεις P 130 τσουκα-
λογλύφῃ V 132 τὰς σταπίδας τε P, τὰ σταφύλια V 133 τ' ἀγνὰ P,
ἀγνὰ V, em Sathas 134. 135 om V 136 ἐστίεις V μυσερε V 137 τὰ
δὲ P τοὺς πόδας V καταχύνῃς P, μαγαρίζεις V fort. fuit καταισχύνεις

Carmina m. a. graeca, ed. Wagner.

10

- ἄν εὕρης δ' ἄβουλλον ῥογὶν νὰ γέμη τὸ ἐλάδι,
 χαλᾶς κάτω τὴν (σὴν) οὐρὰν καὶ σύρνεις τὸ ἐλάδι,
 140 καὶ τὴν οὐρὰν σου λείχοντα χορταίνεις τὴν κοιλίαν σου.
 ἐδᾶ κρατεῖ μ' ὁ βασιλεὺς, ἐδᾶ κρατεῖ μ' ὁ ὄρκος,
 ἀλλὰ καὶ τὰ στοιχήματα ὅλης τῆς συντροφίας.
 ἀμμή νὰ πῆδησα δαμῖν, μικρὸν πηδηματίτισιν,
 νὰ ἴδης, σκατοπονδικὲ, γυρίσματα τοῦ κάτω,
 145 πῶς νὰ σὲ ἦρπαξα γοργὸν καὶ πῶς σὲ ἔθελα φάγῃ.
 πῶς νὰ σὲ ἐμασίσασιν τὰ ταπεινά μου δόντια,
 καὶ νὰ σὲ δρουγανίσασιν καὶ νὰ σὲ ρουκανίσαν,
 νὰ ὄσφιξα τὸ κεφάλιν σου, ὁ κῶλός σου νὰ βῆκεν.
 κ' ἢ κόραις τῶν ὀμμάτων σου, ὅλα τὰ ἔντερά σου."
 150 τότε πάλιν ὁ πονδικὸς εὐθὺς ἀπηλογήθη,
 καὶ λόγους ἐπεχείρησε τοιούτους νὰ τῆς λέγῃ
 „μεγάλως ὑπεραίρεσαι, μεγάλως καὶ καυχᾶσαι.
 λέγεις ἐμὲν καὶ λοιδορεῖς ὅτι μιαίνω πάντα,
 τὰ βρώματα καὶ πόματα καὶ εἶδη τῶν ἀνθρώπων.
 155 κι ἂν τρώγω, κἀτὴ κάκιστε καὶ στακτοκυλισμένε,
 δίκαιον ἔχω, μυσερὲ, καὶ εὐλογον νὰ τρώγω.
 Ζῶον γὰρ ἄγριόν εἰμαι κι ἀνήμερον παντάπαν,
 καὶ εἶμαι κι ἀκολάκευτον ἀπὸ παντὸς ἀνθρώπου.
 σὺ δὲ, αἰσχρὲ παμμίαρε, ἀλευροκαταχέστη,
 160 ἐκεῖ ποῦ σὲ ποτίζουν, ἐκεῖ ποῦ σὲ ταγίζουν,
 καὶ ἀγαποῦν καὶ ἔχουν σε καὶ ὀμαλίζουσίν σε,
 διὰ τί τὰ κλέπτεις, ἄτυχε, κρυφὰ καὶ καταλὺς τα,
 καὶ ἄλλα τρώγεις, ἄτσαλε, καὶ ἄλλα μαγαρίζεις;

138 δε ἀβούλον P, δὲ ἀσκέπαστον V νὰ γένῃ λάδι P, quod emen-
 dian: με τὸ ἐλάδι V 139 σὴν addidi, om PV, sed τὴν οὐρην σου V
 καὶ σύρνης τὸ ἐλάδι V καὶ τὴν οὐρὰν σου λύχοντα (sic enim P) omi V
 140 κοιλίαν σου χορταίνεις (articulo om) V 141 με bis PV 142 στη-
 χήματα P 143 μικρὸν δαμῖν P, δαμῖν μικρὸν V πηδηματίτση P 144
 εἶδης P, εἶδες V ὦ σκατοπόντικε V κἀτὴ V 145 γοργὸν, πῶς νὰ σὲ
 ἐμασίσασιν V 146 τὰ ταπεινά μου δόντια πῶς νὰ σὲ τραγανίσαν V
 147 καὶ πῶς νὰ ἐροκάνισα σφικτὰ τὴν κεφαλὴν σου V 148 νὰ πῆδησεν
 ὁ κῶλος σου, ἔξω νὰ ἐκρεμάσθῃ V 149 καὶ οἱ κόρακες τῶν ὀμματίων
 σου, τὰ ἔντερά σου ὅλα V καὶ οἱ P 150 τ. π. εὐθὺς ὁ πονδικὸς οὗτος
 ἀ. P ἀπηλογεῖται V 151 om P 153 καὶ τί λέγεις P 155 καὶ
 ἂν VP 156 δ. γὰρ ἔ. P μυσαρὲ V τὸ τρώγειν V 157 εἰμι, ἀνί-
 μερον τὰ πάντα V 158 ἀκμὴν καὶ ἀ. V 159 ἐχθρὲ π. P ἀλευρο-
 κατασχέσθῃ P 160 ἐκεῖ ὅπου bis VP ταγίζουσιν et ποτίζουν hoc
 ordine V 161 ἔχουσαι P 162 καταλίστα P καὶ κρυφὰ τὰ ἐπαίρ-
 νεις V 163 ἄτσαλα V

- καὶ τὰ ὀδικά σου πράγματα λέγεις τα πρὸς ἐμένα;
- 165 ἄλλοι, καὶ ἂν σέ εὗρουσιν, ἄλλοι καὶ ἂν σέ πιάσουν,
ὅταν σκάπτης τὰ ἄλευρα καὶ χέξης καὶ μιαινῃς
κ' εἰς τὸ κεχρὶν κ' εἰς τὰ κουκιά κ' εἰς ἅπαντα τὰ εἶδη,
καὶ χέξεις δὲ καὶ τὴν γωνιὰν καὶ χύνεις τα μέ στάκτην,
καὶ ὅταν σέ ταῦτ' εὗρωσιν ποιοῦντα οἱ ἀνθρώποι,
- 170 νὰ ἰδῇς ῥαβδιαῖς καὶ ματζουκαῖς ἀπάνω ᾗς τὰ πλευρά σου,
καὶ νὰ σέ κροῦν καὶ νὰ τσιλᾶς, νὰ κλάνης καρυδάτα·
πολλάκις εἰς τὴν κεφαλὴν νὰ τύχη νὰ σέ δώσουν,
καὶ νὰ ψοφήσης, ἄθλιε, καὶ νὰ σέ ρίψουν ἔξω
εἰς τὴν κοπραίαν, κάκιστε, καὶ νὰ σέ φᾶν οἱ χοῖροι.
- 175 εἰ δὲ καὶ Ζῆς καὶ περπατεῖς καὶ εἶσαι εἰς τὸν κόσμον,
ἔνε καὶ σκύλος κυνηγὸς καὶ νὰ σέ κυνηγήσῃ,
τινάξῃ καὶ τὴν γούναν σου, νὰ κόψῃ τὴν ὄφρυν σου,
καὶ τὴν ἀλαζονείαν σου κι ὅλην τὴν ἔπαρσίν σου.“
πληρώσας δὲ ὁ πονδικὸς ὅλους τοὺς λόγους τούτους
- 180 ἀπῆλθεν καὶ ἐστάθηκεν εἰς τὸ στασιδίον του.
ὁ κύων δὲ, ὡς ἤκουσεν τοῦ πονδικοῦ λαλοῦντος
τὸ ὄνομα, τὸν ἔπαινον καὶ τὴν τοιαύτην φήμην,
ἄψὸς, γοργὸς ἐπήδησεν, ἐστάθηεν εἰς τὸ μέσον,
καὶ πρὸς τὸν κάτην ἔτεινεν καλοὺς τοιοῦτους λόγους
- 185 „ἔδᾱ κρατεῖ μ' ἡ ἐντροπὴ καὶ ἡ ὑποταγὴ μου —
ἄμμη ν' ἀλίσκω σε δαμῖν, νὰ ᾗχαπα τὴν οὐράν σου,
καὶ νὰ σέ ἀκροτίναξα μέσον τοῦ συνεδρίου,
ἐσέναν καὶ τὴν ἀλουποῦν τὴν μακροουραδάτην,
τὴν πνίγουσαν τὰς ὀργίθας καὶ τὰ μικρὰ πουλία,
- 190 ποῦ πνίγει τὰ ἐρίφια καὶ τὰ μικρὰ ἀρνία,
καὶ τὰ μὲν τρώγει ἡ κάκιστη, τὰ δ' ἄλλα πίνει αἷμα,

164. καὶ ἐκεῖνα τὰ ποιεῖς ἐσὺ λέγεις τα πρὸς ἐμένα V 165 ἄσε
πιάσουν P 166 τὰ ἀλεύρια V 167 καὶ εἰς ter VP 168 χέξεις καὶ
τὴν παραγωνίαν V χώνης με τὴν στάκτην V 169 ὅταν ταῦτα σέ εὗ-
ρουν π. οἱ V 170 νὰ εἶδῃς ῥαβδιαῖς P νὰ εἶδες ῥαβδέας ἀποπατητάς
μεγάλας σέ φορτόνουν V 173 ρίξουν V 174 κοπρίαν ἄτυχε V 176
καὶ εὗρῃ σε σκ. V 177 νὰ τινάξῃ P, εὐθὺς τινάσσει V νακόψει τὴν
ὄφρυν σου P, ὅλη τὴν ἔπαρσίν σου V 178 om V (nisi forte Sathas
ihos versus in unum contraxisse putandus est) 179 πληρόναντα ὁ
ποντικός V 181 ἤκουσας ἐκεῖ τὸ ὄνομάν του V 183 ἄψὸς P, ὑψὸς V
184 καὶ ὑπὲρ P ἔτειναν P τινὰς ἱκανοὺς τοιοῦτους λόγους P, λόγους
τινὰς τοὺς λέγει V 185 με VP 186 ν' ἀλίσκωσα V, ναχῆσβουσα P
ea quam recepi scriptura non placet Biceleae οὐρήν V 188 ἐσένα κ. τ.
ἀλουποῦ V 190 ὁποῦ V, καὶ P 191 -om V

- καὶ πολεμεῖ μέγαν κακὸν καὶ πλείον τε ζημίαν
καὶ ἀδικίαν ἀπειρον εἰς τοὺς πτωχοὺς ἀνθρώπους.“
ὁ κάτης ἐφοβήθηκεν, φεύγει ἀπὸ τὸ μέσον,
195 ἐξῆλθεν καὶ ἐστάθηκεν μετὰ τοῦ συνεδρίου.
ἀκούσασα ἡ ἄλωποι τὰς ὕβριτας τοῦ σκύλου
ἐν ταπεινῷ τῷ σχήματι εἰσῆλθεν εἰς τὸ μέσον
καὶ πονηρὰ καὶ τροπικὰ ἐφθέγγετο τοιαῦτα
„τί ἔνε, σκύλε, τὸ λαλεῖς, τί ἐν τὸ τζαμπουνίζεις;
200 σκύλον σὲ λέγουν ὄνομα, ἀληθῶς σκύλος εἶσαι,
καὶ γὰρ κατὰ τὸ ὄνομα ἔχεις τὴν πολιτείαν.“
καὶ ταῦτα μὲν ὥς ἤκουσεν τῆς ἄλωποις λεγούσης,
προσμειδιάσας ὕστερον τούτους τοὺς λόγους εἶπεν
„ἐξέβης, ἡ κύρ' ἄλωποι νὰ μᾶς φιλοσοφήσης;
205 ποῦ ἔμαθες τὰ γράμματα, ποῦ ἔμαθες τὴν τέχνην,
γραμματικὴν, ῥητορικὴν, οὕτως νὰ συντυχαίνης;
κ' ἐπάνω εἰς τὴν δύναμιν καὶ φόβον βασιλέως
καὶ τῶν λοιπῶν τὴν ἐντροπὴν πολλὰ μοῦ συντυχαίνεις.
λέγω ν' ἀφήσω τὰ πολλὰ, νὰ παραβλέψω πάντας,
210 νὰ σύρω τὸ δερμάτιν σου, νὰ σύρω τὴν οὐράν σου,
καὶ νὰ τὸ δώσω τὸν γναφεᾶ, τὸν δερματογουνάρην,
νὰ σὲ δαμάσῃ ἡ ἄσβεστος καὶ νὰ σὲ κάψῃ ἡ στύψις,
καὶ νὰ ξεχάσῃς τὴν πολλὴν ὑψηλὴν φιλοσοφίαν.“
στραφεῖσα ἡ ἄλῳπεκα τὸν σκύλον ταῦτα λέγει
215 „πολλὰ πολλὰ περαίρεσαι, σκύλε μαγαρισμένε.
πολλὰ καυχᾶσαι, φλύαρε, σαλιαρομυῆαρη·
καυχᾶσαι ὅτι κυνηγᾷς λαγοὺς καὶ ἄλλα ζῶα,
πέρδικας καὶ χηνάρια καὶ ἄλλα τῶν ὀρνέων,
καὶ ἀγαποῦν σε τὰ πολλὰ καὶ ὁμαλίζουσίν σε.
220 ἀλλ' ὅταν σ' εὕρουν εἰς μικρὸν πταίσιμόν εἰς τὸ σπήτιν,
καὶ κλέψῃς τίποτε νὰ φᾶς ἢ τίποτε νὰ ὕγγισης,

192 πλείον τέ P, μεγάλην V 193 ἀδ. ἀπληστον V 194 μέσων P
195 μετὰ P, μέσον V 196 ἄλωποι V τοῦ κύων P 200 σκύλων P
201 κατὰ γὰρ τὸ σὸν δ. ξ. V 202 ἄλωποις V 203 τοὺς λόγους
τούτους λέγει V 204 ἐξέβης ἡκαιραλωποῦν ἀμᾶς φιλοσοφίσει P 207
καὶ ἐπάνω P, ἀπάνω V 210 σύρω P, πάρω V νασίρω P, νὰ χάψω V
211 τὸν δώσω V 212 νὰ in. versus omi V σὲ alterum omi V 213 νὰ
ἐξεχάσῃς VP, sed καὶ omi V φιλήν, si Micolcio fides, P 214 τραφεῖσα
δὲ ἡ ἄλωποι V τὸν κύων P 215 περαίρεσαι P, ὑπεραίρεσαι V 216
σαλιομυῆαρη V 218 περδίκια V post 218 versum perisse suspicatur
Bursianus 219 τὰ πολλὰ V, καὶ π. P 220 ὅτε V 221 omi V, si
Satlue fides

- ραβδαίας, ἀποπατητὰς μεγάλας σε φορτόνουν.
 εἰ δὲ πολλάκις, μιὰρὲ, συμβῇ καὶ ψωριάσης,
 εἰς σπητὴν ἄλλο δὲν χωρεῖς οὐδ' εἰς αὐλὴν ἐμπαίνεις.
 225 οὐδὲ καλὸν λόγον ἀκοῦς οὐδὲ ἐπωνυμίαν,
 [ἀλλ' ὅπου ὑπάγεις καὶ σταθῆς, ἄλλον οὐδὲν ἀκούεις]
 εἰ μὴ τό-ὅλοι δότε τον, ὅλοι λιθάζετε τον,
 διότι μαγαρίζει μας ὁ σκύλος ὁ ψωριάρης —
 καὶ κροῦν σε ἄλλοι ἀπεδῶ καὶ ἄλλοι ἀπεκεῖθεν
 230 καὶ τυμπανίζουν σε κακὰ, ἕως οὗ νὰ ψοφήσης,
 καὶ δένουν σε μὲ τὸ σκοινὶν ὡς καταδικασμένον,
 καὶ σύρνουν σ' ἐκ τὸν τράχηλον καὶ πᾶν σ' εἰς τὴν κοπραίαν,
 οἱ μὲν λιθοβολοῦσί σε, οἱ δὲ ῥαβδοκοποῦν σε,
 σκοτόνουν σε κι ἀφίνουν σε, καὶ τὰ ὀρνέα τῶν σε.
 235 ταῦτα δὲ εἰσιν τ' ἀγαθὰ καὶ τὰ καλὰ τὰ ἔχεις,
 καὶ ὑπεραίρεσαι πολλὰ καὶ καυχᾶσαι μεγάλα.“
 ὁ κύων ἐντραπείς μικρὸν τῆς ἄλωποῦς τοὺς λόγους
 παραμερεᾶς ἐστάθηκεν πικροχολιασμένος,
 καὶ λόγους ἀπεφθέγγετο καὶ ῥήματα τοιαῦτα
 240 „ἄλωποῦ τρυπολόγισσα, βουνοαναθρεμμένη,
 οὔποτ' ἡμέραν θεωρεῖς οὔτ' ἥλιον ἐβλέπεις
 εἰς βάθη σκοτεινότατα, εἰς χάσματα μεγάλα,
 ἐπεθυμείς καὶ τὸ νερόν δι' ὅλης τῆς ἡμέρας,
 τότε τὴν νύκταν νὰ ἐβγῆς καμένη ἀπὸ τὴν δίψαν,
 245 νὰ εὕρης πούπετα νερόν καὶ νὰ τὸ ἀποφρύξης,
 καὶ νὰ πρισθῆς, νὰ ἀγκωθῆς, νὰ συχνοπυκνοκλάνης.

222 ραυδαίας P, ραβδίας V 223 καὶ ψ. P, νὰ ψ. V 224 ἄλλο
 om P δὲ P εἰς σπ. ἄλλο οὐ χωρεῖς οὐδὲ εἰς αὐλὴν ἐμπ. V 225 οὐδὲ
 ἐπωνυμίαν P, ἀλλ' οὐ πωνυμίαν V 226 om V: videtur autem pro
 dittographia versus praecedentis habendus esse 227 τὰ V ὅλοι λι-
 θάξε τέτον P, τὸν σκύλον τὸν ψωριάρη V 228 ὁ κύων P 229 ἀπο-
 κείθε V 230 καλὰ V 231 σκηνὴν P 232 σύρνουσαι P τὸν σφόν-
 δυλον καὶ ὑπὸν V, κοπραίαν V 233 εἰ μὲν P ῥαυδοκοποῦ σε P 234
 σκοτόνουν καὶ ἀφανίζουν σε καὶ τὰ ὀρνέα ἀτρώσε P, σκ. σε καὶ ἄ. σε καὶ
 τρώγουν σε τὰ ὀρνέα V 235 δὲ om V τὰ ἀγ. VP 236 καὶ κ. P,
 καυχᾶσαι τὰ V 237 ὁ κύων δὲ ἐντράπηκεν τ. ἄλωποῦς τοὺς λόγους V
 238 παραμερεᾶς l', παράμερα V πικροχολιασμένος P 240 ἄλοποι P,
 ἄλουποι V καὶ β. V 241 ὅπου ποτὲ ἥλιον οὐ θεωρεῖς οὐδὲ ἡμέραν
 βλέπεις V post 241 ἀλλὰ τὴν ὅλην σου ζωὴν ἔχεις τὴν εἰς τὴν τρύπα
 uid V, cui interpolationi v. 240 ansum dedisse suspicor 242 χ. ὀρέων V
 243 ἐπεθυμᾶς V 244 καμμίαν V 245 πούπεται (?) V 246 πρι-
 σθείς P, πρηστής V ἀγκωθείς P, ἐγκωθῆς V συχνοπίνης κλάνης V, συ-
 χνοπικνοκλάνης P

- καὶ εἴ τι φῆς καὶ εἴ τι πῆς καὶ ὅσα κι ἂν κοιμᾶσαι,
οὐδὲν σὲ λείπει πῶποτε ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος.
ἐγὼ δὲ ἀνατρέφομαι μέσα εἰς τοὺς ἀνθρώπους,
250 εἰς οἴκους τοὺς βασιλικούς καὶ εἰς αὐλὰς ῥηγάδων,
κ' εἰς ἄρχοντες νὰ κυνηγῶ, εἰς πάντας καβαλλάρους.
ταγίζου με χλωρὰ, πνικτὰ καὶ ὀψημένα κρέη,
κρατοῦν καὶ ὁμαλίζουν με καὶ βαγιλίζουσί με·
καὶ βάνουν με τραχηλικὸν χαντρατοκουδουνάτον,
255 καὶ κυνηγοῦσιν ἴαφια λαγούδια χοιρίδια·
ἀκόμη καὶ τὰ δυνατὰ τὰ ζῶα τὰ μεγάλα,
ἅπερ οὐ δύναμαι κρατεῖν ἀλλ' οὐδὲ καταβάλλειν,
μὲ τὰς φωνάς μου ἔξυπνῶ, καὶ τρέχουσιν καὶ φεύγουν,
καὶ πάλιν τὰ περδίκια καὶ ἕτερα πουλία.”
260 ὡς ἤκουσεν ἡ ἄλωποῦ τοιαῦτα φθεγγομένου
πάλιν τοῦ σκύλου λέγοντος καὶ ὑπερφουσιώντος,
ἔφησεν πάλιν καὶ αὐτὴ καὶ πρὸς τὸν σκύλον λέγει
„ἄρκει σε, σκύλε φλύαρε μιὰρὲ ψεματάρη,
αἰσχύνθητι, ἐντράπητι, ἄφες νὰ εἰπῇ καὶ ἄλλος.”
265 τότε λοιπὸν ἐξέβηκεν ὁ σκύλος ἐκ τῆν μέσῃν,
καὶ ἡ ἄλῳπεκ' ἔστηκεν μέσον τοῦ συνεδρίου.
ὁ λαγῶδς ὡς ἤκουσεν ἐκεῖ τὸ ὄνομάν του,
ἐπήδησεν κ' ἐστάθηκεν τῆς ἄλουποὺς πλησίον
καὶ ἐπεβόα πρὸς αὐτὴν χαροποιούς τοὺς λόγους
270 „χαρὰ ᾗ τὴν τὴν κυρ' ἄλωποῦ, χαρὰ ᾗ τὴν τὴν κορδόναν,
ὑγείαν ᾗ τὴν μαστόρισσαν καὶ τὴν συντρόφισσάν μου
καὶ τὴν λογιωτάτην μου καὶ φιλοσοφωτάτην,
ὁποῦ ἐκαταδίκασεν σκύλον τὸν μαγαρίτην

247 πείς P. est autem pro πῆς 248 λύπη P 250 εἰς οἴκους V,
ἐγὼ οἴκους P 251 καὶ εἰς VP ἀρχόντων κυνηγῶν μεγάλων καβαλλάρ-
ρων V 257 ταγίζουμαι P χλωρὰ πνικτὰ P. ceterum totum versum
sic habet V τ. καὶ ποτίζουν με χλωρόπτικα καὶ ὀψημένα κρέη 253 βα-
γιλίζουσί με P, κανακίζουσιν με V 254 οἱ V βάνουμαι P 255 καὶ
κυνηγῶ ἰάφια λαγούς καὶ ἄλλα ζῶα V post 255 ἀγρίμια αἰγίδια καὶ
ἄλλα τὰ τοιαῦτα add V, aperta interpolatione 257 ἀλλοῦ δε καταλάβην P
258 μετὰ σφωνάσμου ἐξίσπῳ P, καὶ μὲ τὰς φωνάς μου τὰ ἔξυπνῶ V
261 ὑπερφουσιῶντος P 263 φλύαρε P μιὰρὲ φλυαρέ ψ. V 264 αἰσχυνε
κὰν ὀλιγὸν ἄφευνα ἴπη καὶ ἄλλος P 265 τὸ λοιπὸν ἐξέβην P 266 ἡ
ἄλῳπεκα ἔστηκεν P, καὶ ἡ ἄλῳπη ἔστηκεν V 267 λαγός P 268 καὶ
VP ἐστάθη τῆς ἄλουποὺς σιμὰ P 270 χαράστην P, ᾗ μὲν μου V bis
ἄλουποῦ V κορδόναν P 271 ᾗ οἱ P συντρόφισσαν μου P, σοφίστρια
μου V 272 λογιωτάτην V 273 μαγαρίτην P, μαργαρίτην V

καὶ ἐκατέβαλεν αὐτὸν, κόψας τὴν ἑπαρσίν του.
 275 ἄλλ' ἔχεις καὶ ἐσὺ δαμῖν μικρὸν ὁκάτι ψέγος·
 καὶ νὰ σέ τὸ εἰπῶ ἐδῶ μέσον τοῦ συνεδρίου.
 πολλάκις με φιλεύεσαι κοὶ παίζεις μετὰ 'μένα,
 ἐγὼ θαρρῶ ὡς ἄκακον μὴ ἔχων πονηρίαν,
 μέσα εἰς τὴν ἀγάπη μας κατεμπιστεύομέν σου
 280 καὶ δίδω σου ἀπλότηταν καὶ ἀνεξικακίαν·
 σὺ δὲ δράσσεις καὶ σφίγγεις με μέσον ἐκ τοῦ τραχήλου
 καὶ πνίγεις με καὶ τρώγεις με με τὴν ἐπιβουλίαν,
 καὶ οὔτε ἡ ἀγάπη σου ἔνε στερεωμένη,
 ἀλλ' οὔτε ἡ φιλία σου ἔνε ἐμπιστεμένη,
 285 ἄλλ' εἶσαι ψεματάρισσα, κλέπτρια καὶ τζιγκάνα,
 μαγχαναρέα φλύαρη κοιλιοχορδοφάσσα.
 καὶ ὅταν ἔξαπορισθῇς, ἐσθίεις τὰς ἀκρίδας
 καὶ κλέπτεις τὰ σταφύλια καὶ τρώγεις τὰς σταπίδας.
 ἐὰν δὲ στήσουν μάγγανον πολλάκις νὰ σέ πιάσουν,
 290 ὥστε νὰ ζῆς, νὰ ἀναπνῆς, θέλουν σε κοπανίζει,
 νὰ χέζης τὰ σταφύλια καὶ νὰ τσιλᾷς τὰς ῥώγας·
 νὰ 'μπαινοεβγαίνῃ ὁ κῶλός σου, νὰ χέζης τὰς σταπίδας,
 νὰ 'γδάρουν τὸ δερμάτιν σου καὶ νὰ τὸ πᾶσσουν στάκτην,
 νὰ ῥίξουσιν τὰ κρή σου ἐπάνω εἰς τὰς πέτρας,
 295 νὰ συναχθοῦν τὰ ὄρνεα καὶ νὰ σέ καταφάγουν.
 ἀμμή ἐγὼ, κακότυχῃ, καὶ ἂν με κυνηγήσουν,
 ἐσθίουν με οἱ βασιλεῖς καὶ τρώγουν μ' οἱ ῥηγάδες,
 οἱ ἄρχοντες οἱ εὐγενεῖς καὶ πᾶσα ἀνθρωπότης,
 καὶ θέτουν με εἰς τὰ χρυσὰ καὶ ἀργυρὰ σκουτέλια,
 300 καὶ βάνουν με εἰς ἔμορφας κούπας με πιπεράδας.
 ἀλλὰ καὶ τὸ δερμάτιν μου ἔνε τετιμημένον·
 φορεῖ το 'ς τὸ κεφάλιν του πᾶς μέγας τῶν ἀνθρώπων,
 καὶ ἅπας δὲ ὁ ἱατρὸς καὶ μέγας μαρκατάντος,

274 om V 276 ἐδῶ P: ἐγὼ V 279 κατεπ. P 280 σε V
 281 ἐκ τοῦ τραχήλου P, τοῦ συνεδρίου V 284 ἡ φιλία σου κρατεῖ στ. V
 285 ματζιγκάνα P (unde fortasse efficias μιὰ τσιγγάνα), μαντζακίνα V
 286 φλιαρὴ P, μιαρὴ V 287 ἔξαπορισθεῖς P 292 ναπενουεγγένη P,
 να ἐμπαιζοεβγαίνῃ V τὰ σταπίδας P 293 στάκτη P' 294 ῥίψουσιν V
 ἀπάνω V 295 ναμαζωχθοῦσιν ὄρνεα V 297 ἐσθίουσιν V καὶ τρώγουν
 με P, καὶ om V 299 θέτουμε P 300 βάνουμε P, βάλλουν με V εἰς
 τὰς χρυσὰς κ. V 301 δ. μ. ποιεῖ μεγάλην χρεῖαν V 302 θορήτω εἰς
 τὸ κεφάλιν του P, φορεῖ το εἰς τὴν κεφαλὴν V 303 ἅπας V, ἄλλος P
 δὲ ὁ om V, δὲ om P

- ἀλλὰ καὶ ἡ ἀρχόντισσais ἡ μεγαλομανδούσsais,
 305 ποῦ ἔχουν τὰς μακρὰς οὐρὰς καὶ σύρνουν τὰς ὀπίσω,
 ἔχουν το μέσον ἐνδύμαν διὰ τὴν πρεποσύνην·
 [πολλάκις δὲ τὰ ἔχουσιν διὰ πολλὴν ψυχρότην]
 ὁμοίως καὶ οἱ ἄρχοντες ἐνδύματα εἰς ρούχα
 τὰ ἔχουσιν κατὰ καιρὸν διὰ πολλὴν ψυχρότην·
 310 ἀκμὴν καὶ τὸ ποδᾶρι μου, τὸ εὐτελές μου μέρος,
 κάκεῖνον χρεῖαν ἐκτελεῖ κι αὐτό 'ν' τετιμημένον·
 ἔχει το γὰρ ὁ χρυσοχός, συνάγει τὸ χρυσάφιν
 καὶ τὸ ἀσήμιν τὸ ψιλόν τὸ ἀπὸ ῥινισμάτων·
 ταῦτα εἰπόντος τοῦ λαγοῦ, ἐντράπη ἡ ἀλώπηξ,
 315 ἐξέβην καὶ ἐστάθηκεν μέσον τοῦ συνεδρίου·
 ἀκούσασα ἡ ἔλαφος λαγοῦ τὴν καυχισίαν,
 πηδηματίτισιν ἔποικεν ἔμορφον παρὰ πάντας,
 καὶ εἰς τὸ μέσον ἔμπηκεν, ἐστάθην παρρησίᾳ,
 ἀφοβος ἀναντίρρητος, μὴ ἔχουσα δειλίαν,
 320 ἀλλὰ καὶ χοῖρος ὁ κυμπός· ἅμα σὺν τῇ ἐλάφῳ.
 ἡ ἔλαφος ἀπήρξατο, τοιοῦτους λόγους εἶπεν
 „φλυαροκόπε λαγῶ, τί ἐν τὸ τζαμπουνίζεις;
 καυχᾶσαι εἰς τὰ κρή σου καὶ εἰς τὰ δέρματά σου;
 νὰ σὲ εἰπῶ λοιπὸν ἐγὼ ὅσα καὶ ἂν θυμοῦμαι,
 325 τὰ δ' ἄλλα ἀπομένοντα νὰ σὲ τὰ εἰπῇ ὁ χοῖρος.
 δυσὸδοντε, κακὸδοντε, σαλὲ, σπιθαμογένῃ,
 καὶ μεγαλαύτῃ, γαμησᾷ, καὶ κλαδοτρυπολόγῃ,
 ταῦτιά σου καὶ ὁ κῶλός σου πάντα τσιμούρια γέμουν.
 καίει σε καὶ ὁ ἥλιος δι' ὅλης τῆς ἡμέρας·
 330 τὴν νύκταν μόνον περπατεῖς, δαιμόνων τάξιν ἔχεις·
 καὶ ἂν ἀκούσης τίποτες μικρὸν κτύπον ὀμπρός σου,
 κλαδὶν ἢ χόρτον νὰ σειστῇ ἢ μυῖγα νὰ πετάσῃ,

305 ὅπου ἔχουν P, ὁπώχουν V 306 τὸ ἔσον (unde ἔσω conicias)
 ἐνδύμαν P, τὰ μέσα ἐνδύματα V 307 ἡ καὶ πολλάκις ἔχουν τα δ. π.
 ψ. V 309 οἱ V 310 μέρος V, μέρος P 311 αὐτό 'ν' scripsi
 (= αὐτό ἐνε), αὐτὸν P, αὐτὸ V 312 χρυσοχός V 314 ἐντράπη V
 315 μέσον P, ἔξω V 318 τὸ οἱ V ἔμπηκεν P, συνελθὼν V ἐστάθην
 παρρησία V, ἐστάθην παρρησίαν P 319 ὁ φόβος ἀναντήρητος P 321
 εἶπεν P, λέγει V 323 δερματία σου V 324 εἰπεῖ P 325 τὰ πο-
 μένοντα P, τὰ ὑπομένοντα V 327 μεγαλόπτη P 328 τὰ πτία σου P,
 τ' ἀπτία σου Sathas τζημούρια γέμου P 329 καὶ εἰ σε P 331 τί-
 ποτες ου: V κτύπον μικρὸν V 332 νασυστῇ ἢ μίγῃ νὰ πετάσῃ P. ἡ
 μύγαν V

- φεύγεις ὥσπερ διάβολος ἐκ τοῦ θυμιαμάτου.
 οὕτως γὰρ ἐρμηνεύεται ἡ σὴ ἐπωνυμία,
 335 πτώξ γραφικῶς ὁ λαγῶς, ὡς πτήσσω τὸ φοβοῦμαι.
 σὺ ἐπαινεῖς τὰ κρέη σου καὶ σὲ ὑπερυψώνεις·
 ἡ μαρτυρία γὰρ ἡ σὴ οὐδ' ὅλως ἀληθεύει·
 καὶ γὰρ τὰ κρέατα τὰ σὰ κακόψητα ὑπάρχουν
 καὶ μᾶλλον κακοστόμαχα, ἀργὰ εἰς τὸ χωνεῦσαι.
 340 τὸ δὲ ἐμὸν τοῦ ἐλαφιοῦ ἀσύγκριτον ὑπάρχει·
 ἐπάνω εἰς τὰ κρέατα τῶν τετραπόδων ζώων,
 ὅπερ ἐσθίουν ἄνθρωποι, ἔνε τὸ ἐδικόν μου.
 ἀλλὰ καὶ τὸ δερμάτιν μου ἔχουν εἰς πᾶσαν χρείαν,
 εἰς κόρδας καὶ ζωνάρια, καὶ ἄλλα τούτων ὅσα,
 345 ἀσκοπουγκίτσια μικρὰ ἅτιν' ἴσχαν βασιτάζουν,
 ἦν οἱ ἄνθρωποι βασιτάζουσιν νὰ ἅπτουν τὴν ἰστίαν.
 εἰ δὲ τυχὸν ὀφίδια νὰ ἔνε εἰς τὸ σπήτιν,
 καὶ ἄψουσιν μετὰ πυρὸς τὸ κέρας μου ἀπέσω,
 ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ κέρατος φεύγουσιν παραυτίκα
 350 καὶ πλέον οὐδὲν δύνονται ἐκεῖ νὰ ἐμφωλεύσουν.“
 ὁ χοῖρος δὲ ὡς ἔστεκεν κ' ἡ ἔλαφος ἐλάλει,
 ἀγανακτήσας ἔφησεν καὶ τῇ ἐλάφῃ λέγει
 „ἀνέντροπε, κοφόουρε, ἔβγα ἀπὸ τὴν μέσην·
 καμμιὰν οὐκ ἔχεις ἐντροπὴν ἀλλ' οὐδὲ σωφροσύνην,
 355 τὴν κολοβὴν σου τὴν οὐρὰν ἀείποτε σηκώνεις,
 καὶ φαίνεται ὁ κῶλός σου καὶ πάντες σὲ γελοῦσιν.
 ἀρκεῖ σε λέγειν τὰ πολλὰ, ἄφες κ' ἐμὲν νὰ εἴπω
 μικρὰ καὶ ὀλιγούτσικα καὶ κοντολογημένα·
 καὶ πρὸς τὴν γυνῶσιν τὴν ἐμὴν φθέγξομαι λόγους τούσδε.
 360 καυχᾶσθε κ' ὑπεραίρεσθε ἔξω ἀπὸ τὸ δέον
 ἡ ἔλαφος καὶ ὁ λαγὸς διὰ τὰ κρέατά σας,
 καὶ ψεύδεσθε, κομπόνεσθε τοὺς ἀκούοντας πάντας.
 οἱ πάντες γὰρ ἠξεύρουσιν, μικροὶ τε καὶ μεγάλοι,

334 σὺ P 335 πτώσω P 336 σέ V, σὺ P 337 σὺ P 341
 ἐπάνω V 342 ἐνι V 343 ἔχουν το V 344 nisi Micolcī oculus
 Iugit, omi P 345 ἃ τὴν ἴσχαν β. P. καὶ ἀσκοπούγγια μικρὰ τὰ βάνουν
 ἰσχαν μέσα V 346 ἦν οἱ ἃ β. P. οἱ ἄνθρ. βασιτάζουν τα, ἅπτουσι τὴν
 εἰστίαν V, fortasse oi delendum 347 τυχὸν P, τύχη καὶ V ἐνι V
 351 καὶ ἡ ἔλ. P, καὶ omi V 353 κοφόουρε εὔγα P, κοφόουρε ἔκβα V
 355 σικόνεις P, σιμόνεις V 357 ἀρκεῖσαι P λέγω V καὶ μὲν PV 360
 καὶ VP δέον P, πρέπον V 361 λαγῶς V 362 ψεύδεται καὶ κομ-
 πόνεται P

- τὸ κρέας τὸ ἡμέτερον τί νοστιμάδαν ἔχει.
 365 ὥς οὐδ' ὁ ἥλιος ποτὲ ισάζει μὲ τὰ ἄστρα,
 ὥς οὐδὲ τὸ καλὸν ψωμὶν τὸ σεμιδαλευράτον
 ισάζει μὲ τὸ * κιβαρὸν ἢ μετὰ τὸ κριθίνον,
 οὕτως τὸ κρέας τὸ ἐμὸν μετὰ τοῦ ἐδικοῦ σας.
 ὥσπερ τὸ ἄλας γὰρ ἀρτεῖ τὰ φαητὰ τοῦ κόσμου,
 370 οὕτως ἀρτίζει τὸ ἐμὸν εἰς πᾶσαν μαγειρίαν,
 καὶ μὲ τὰ λάχανα καλὸν καὶ μὲ τὸ κολοκύνθι,
 καὶ ἐκζεστὸν καὶ μοναχὸν, δίχα κανένα εἶδος,
 ἀκόμη καὶ ὀπτούτσικον ἔμορφον μυρωδάτον,
 θέλει χλωρὸν, θέλει παστὸν, ὅπου νὰ μαγειρέψουν.
 375 παστόνουν καὶ φυλάσσουν με δι' ὅλου γὰρ τοῦ χρόνου,
 καὶ βάνουν με εἰς τὸ σταμνὶν καὶ μέσα εἰς τὸ πιθάριν
 καὶ πολεμοῦσι μὲ * πτικὴν, μὲ ἄλλα τὰ τοιαῦτα,
 καταμαγούλαν, σύγλωσσην, μετὰ χοιρομερίων,
 λουκάνικα ἀπάκια, πλευρὰς παχυλαρδάτας,
 380 καὶ πασπαλάδες λιπαρὰς καὶ παραγεμισμένας.
 καὶ ὅταν ψήνουσιν ποτὲ τὸ ἐδικὸ σας κρέας,
 προσβάλλουσιν ἐκ τὸ ἐμὸν ὅπως νὰ τὸ ἀρτίσῃ·
 χωρὶς ἐμοῦ οὐδεμίαν ἔχουσι μυρωδίαν.
 ἀκόμη καὶ ἡ τρίχες μου χρειὰν ἀποπληροῦσιν
 385 μεγάλην, ἀξιόλογον εἰς Φράγγων ἐκκλησίαν·
 καὶ γὰρ εἰς τὸ ἀγίασμαν τὰ φραγγοπαπαδοῦρια
 μετὰ τῆς τρίχας τῆς ἐμῆς τοὺς πάντας ἀγιάζουν,
 καὶ τὴν βορβοροκύλισιν ποσῶς οὐδὲν θυμοῦνται.
 κ' οὔτε τζαγκάρης ἢ σελλᾶς ἢ ραπτοδερματάρης
 390 νὰ ράψῃ δύναται ποσῶς ἄχρι κεντέαν μίαν.
 χωρὶς νὰ βάλλῃ ἀπ' ἐμοῦ τρίχαν ἐκ τὴν οὐρίαν.
 οὔτε ζωγράφος δύναται ποσῶς νὰ ἱστορήσῃ,

365 οὐδέ VP 366 τὸ τὸ (sic) σεμηδαλευράτον P 367 μὲ τὴν
 κριθαρίδα V 369 ἄλλας P ὥσπερ γὰρ τ. ἄ. ἀρτ. V φαῖτὰ P ἡολιῇ
 φαητὰ seribere 370 εἰς πᾶσαν μαγειρίαν P, καρυκειαν V omīssis
 duobus verbis 372 om P, si Micoletio fides 373 ὁ πτούτζικον P,
 τὸ ὀπτ. V 374 ὀπουναμεγευρεῦση P, ὅπου καὶ ἂν μὲ γυρέψουν V, em
 Biceias 375 πᾶσα γὰρ καὶ φιλάσσουν δι' ὅλου γὰρ τοῦ χρ. P. διὰ οἴου
 (om γὰρ) V 376 τὸ π. P, τὸ om V 377 με πτικὴν P, μὲ τὴν γῆν V
 379 ἀπάκια P, ἀπ' ἄκρας V 380 λιπαροὺς P 381 ψήνουν τίποτε
 ἀπὸ δικὰ σας κρέη V 382 ἴσως νὰ τὰ ἀρτύσουν V 384 οἱ τρίχαις P,
 αἱ τρ. V 389 καὶ VP δερματοραπτάρης P 391 τρίχας V ἐκ Biceias,
 εἰς VP ὀργίαν P

- εάν μὴ βάλλῃ ἀπ' ἐμοῦ τρίχαν εἰς τὸ κονδύλιν·
καὶ κάμνει ἄλλα ὑψηλὰ καὶ δεύτερα καὶ τρίτα·
395 ὅσα γὰρ βούλεται, ποιεῖ ὅλα διὰ τὴν τέχνην,
καὶ ἱστορίζει θαυμαστοὺς ναοὺς ἐξαιρημένους
καὶ τὰς εἰκόνας τὰς σεπτὰς τὰς σεβοπροσκυνοῦσιν
τὰ γένη τῶν Χριστιανῶν εἰς ἅπαντα τὸν κόσμον,
καὶ ἱστορογραφίζουσιν ἢ χρωματοπλουμίζουν
400 σπήτια καὶ παλάτια μεγάλων βασιλέων,
καὶ ἄλλους οἴκους φοβεροὺς μεγάλων μεγιστάνων.
ἀκόμη καὶ τὸ ὄντι μου ποιεῖ καὶ τοῦτο χρεῖα·
ἔχουν το οἱ γραμματικοὶ καὶ πάντες οἱ σκουφάδες,
στιλβόνουν καὶ τὰς ακούφιας (των), στιλβόνουν τὰ χαρτία·
405 πολλὰκις ἔχω το κ' ἐγὼ εἰς χρεῖαν ἐδικὴν μου·
ἔχω τ' ὡς ἄρμα δυνατὸν εἰς τὸν καιρὸν τῆς μάχης,
ὅταν ἐχθρὸς μὲ πολεμῇ ἄδικα νὰ μὲ φάγῃ,
μετὰ τοῦ ὀδόντος κρούω τον καὶ σχίζω τον αὐτίκα
καὶ χύνω τὴν κοιλίαν του καὶ ὅλα τὰ ἐντὸς του.
410 σὺ δὲ, ἐλάφιν καὶ λαγὲ, τί ψῆφος ἐν δικὸς σας;
μίαν φωνὴν ἢ λαλίαν ν' ἀκούσετε πολλὰκις;
ὁ ἥλιος οὐ βλέπει σας ἀλλ' οὐδὲ ἡ σελήνη,
καθὼς καὶ ἡ πλησίον σας ἡ βρωμομουσαρέα,
ἡ σκατοβορβορόκοιλη αὐτήνη ἡ προβατίνη·
415 καὶ γὰρ εἰς κοπροζάγαρος χιλίας νὰ διώκῃ.
αἰσχύνθη γοῦν ἡ ἔλαφος καὶ ὁ λαγὸς ἐντράπη
τὸ ψέγος καὶ τὰς ὕβριτας καὶ λοιδορίας χοίρου
καὶ ὑποχώρησαν μικρὸν ὅλως καταισχυμένοι.
τὸ πρόβατον, ὡς ἤκουσεν τοῦ μοχθηροῦ τὰς ὕβρεις,
420 ἐξέβη τότε καὶ αὐτὸ καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον
καὶ ἡμερα καὶ ταπεινὰ ἐφθέγγετο τοιαῦτα

393 τρίψαν P, τρίχας V 395 καὶ ὅσα βούλεται V ποιεῖν VP,
cna Bursianus 396 ἐξεριμένους P, ἐξηρημένους V 399 ἱστοριζογρά-
φουσιν P 404 των praeter libros addidi 405 καὶ ἐγὼ PV εἰς ἐδι-
κὴν μου χρεῖαν V 406 το PV 407 ὁ ἐχθρὸς P ἀδικῶς V 408
μέ V 410 λάφῃ καὶ λαγῶ P ἐν δικὸς σας Sathas et ut suspicor V,
ἐδικόσας P 411 ν' ἀκούσητε Sathas, νὰ om VP, ἀκούσεται P 412
βλέπειν V 413 καθὼς ἐνε πλησίον P 414 αὐτοῖν ἢ P, αὐτὴ ἢ V
417 τὸ ψέγος P, τὸ ψεύδος V τοῦ χοίρου V 418 καὶ ὑπεχώρησε μ.
ὅλος καταισχυμένος V 419 τοῦ μοχθηροῦ τοῦ χοίρου P. fortasse τὰς
ὕβρεις, quamquam uterque habet codex, delendum et τοῦ χοίρου pro
versus exitu ponendum

- „πολλά ἐμεγαλαύχηςας, φλυαροκόπε χοῖρε.
 φησὶν ὁ ἐπιχώριος λόγος καὶ παροιμία,
 Ἑβραῖον ὄζει καὶ βρωμεῖ καὶ ὅλη του ἡ θήκη.
 425 οὕτως καὶ σὺ, κακὸδόντε κοπροαναθρεμμένε,
 κἂν ὅσα φᾶς, κἂν ὅσα πῆς, καὶ ὅσα σπαταλήσης,
 ἐὰν μὴ φάγῃς κόπρια, οὐδὲν σοῦ νοστιμοῦνται.“
 τότε εὐθύς καὶ ὁ χοῖρος γελῶν καὶ χολιάζων
 „ἦλθεν κι ἄλλη φιλόσοφος μείζων τῆς ἀλωπούτσας,
 430 καὶ ἔχανεν τὸ στόμαν τῆς καὶ ἔχεσαν οἱ πάντες.
 ποῦ ἔμαθες τὰ γράμματα, προβατομουζαρέα;
 ὁ λύκος σοῦ τὰ ἔμαθεν, ὁ φίλος σου ὁ γέρων;
 ὁ κύων ὁ παγκάκιστος ὁ ἀδελφόποιτός σου;
 ἡ αἵτα μὲ τὰ γένεια, ἡ ὁ τράγος μὲ τὴν κουῖτσαν;“
 435 τότε εὐθύς τὸ πρόβατον ταῦτα ἀπηλογήθη
 „ὦ μιὰρὲ σκατόχοιρε, βορβοροκυλισμένε,
 ποῦ τρώγεις πάντα τὰ κακὰ καὶ ἄχρηστα τοῦ κόσμου,
 σκουλούκια καὶ κόπρια, κρέατα φοφισμένα,
 ὄφια τε καὶ ἐρπετὰ καὶ σαπημένα κρέη·
 440 ἀκόμη τὸ ὀλέθριον καὶ τὸ κακὸν τὸ κάμνεις,
 κανένα ζῶον ἢ πτηνὸν ἢ ὄφις ἢ θηρίον
 οὐκ εἰσηκούσθηκέν ποτε τὸ κρέας του νὰ φάγῃ·
 καὶ σὺ ἂν εὖρης μοχθηρὸν κανένα φοφισμένον,
 πολλάκις δὲ ἀνὲ βρωμῇ καὶ ἂν ἔν σαπημένον,
 445 ἐκεῖ στέκεις καὶ τρώγεις το ὡς καθαρὸν ἀλεύριν·
 καὶ πάντοτε ἡ μύτη σου ὀσμᾶται τὴν κοπραίαν,
 καὶ ἀνασκάπτει τὰ πηλὰ διόλου καὶ τὰ βοῦρκα.
 καὶ σὺ ποιεῖς τὴν ψήφόν σου καὶ τὴν ὑπόληψίν σου
 μὲ ζῶα καθαρῶτατα, ἀμίαντα παράπαν.“
 450 ὁ χοῖρος δὲ ὡς ἤκουσεν τὰς ὕβρεις τοῦ προβάτου,
 κατασχυνθεὶς καὶ ἐντραπεῖς ἀπέφυγεν μακρόθεν·

422 πολλά καυχᾶσαι, φλυαρέ καὶ κοπρολόγε χοῖρε V 423 ἐπιχώριος·
 scripsi, ἐπιχείριος V, ἐπιχοῖριος P 424 Ἑβραῖος ὁ. κ. β. κ. ὅλοιτο ἡ
 θήκη V 425 καὶ σὺ P, ἐσὺ V 426 ὅσα καὶ ἂν φᾶς καὶ ὅσα κατα-
 λύσης V 427 κόπριον οὐδ. σὲ νοστιμίζει V 428 τότε ὁ χοῖρος ἔφησε
 γελῶν καὶ χολιάζων V λεγὼν P 429 καὶ P, οἱ V ἄλουπ. V 430
 ἔχασκε V ἔχεζαν V 431 προβάτα μ. V 434 κουῖτλαν P 435 ἀπη-
 λογήθη V 437 ὅπου VP poteram scribere ὅπου τρῶς 438 σκου-
 λήκια V 439—444 om V 439 τε addidi σαλπιδμένα κρέει P 443
 κινάνα P 444 καὶ ἂν βρωμῇ V fortasse melius ἀνέν P, ἔνε V 445
 ἐκεῖ P, καικεῖ V το P, τα V ἄλευρον P 446 ὀσμείται τὴν κοπραίαν V

- τὸ πρόβατον ἀπόμεινεν στήκοντα εἰς τὸ μέσον.
 ἡ αἶγα δὲ ὡς ἤκουσεν, ὁμοίως καὶ ὁ τράγος,
 τοῦ χοῖρου πρὸς τὸ πρόβατον τοιαῦτα φθεγγομένου,
 455 ἐξῆλθον καὶ ἐστάθησαν μέσον τοῦ συνεδρίου,
 οἱ δύο ὁμοθυμαδὸν νᾶ ποῦν καὶ νᾶ λαλήσουν.
 ὅμως ἡ αἶγα προπετῶς ἀπέτεινε τοὺς λόγους
 „ἔπρεπέ σε τὸ πρόβατον νᾶ μὴ μᾶς λοιδορήσης,
 ἔμεν καὶ τὸν λωλότραγον, τὸν συνανάθροφόν μας,
 460 μᾶλλον δὲ καὶ ὡς σὺ ἡμᾶς νᾶ ἔχης συντροφίαν.
 κ' ἐμεῖς νᾶ εἴπωμεν δαμὴν χοίρου τοῦ κοπροφάγου
 καὶ τοῦ πλατυνορρούθουνου καὶ τοῦ κονιδιάρη.“
 τὸ πρόβατον δὲ παρευθὺς ἔρισεν πρὸς τὴν αἶγαν
 „ἐκεῖ ὅπου ἐκατέβαλα καὶ κατεσόφισά τον
 465 τὸν χοῖρον τὸν κακότυχον καὶ τὸν μαγαρισμένον,
 ἐσένα τί σὲ ἤθελα νᾶ ἦσαι εἰς ἐντροπὴν μου,
 διὰ νᾶ σηκόνῃς τὴν οὐρὰν, νᾶ δείχνῃς τὸ μουνὶν σου,
 στραβοκεραία καὶ βυζοῦ καὶ πετροφαγωμένη,
 ἀπλῶς νᾶ στέκης ὡς λωλή καὶ νᾶ ἀναχαράσῃς,
 470 καὶ νᾶ κουνῇς τὸ γένιν σου ἀπάνω τε καὶ κάτω;
 ἐγὼ τὰ πλέω τὰ καλὰ χαρίσματα, τὰ ἔχω,
 ἀκμὴν οὐδ' ὅλως εἶπά τα οὐδὲ καυχῆστηκά τα,
 ὅμως νᾶ εἴπω καὶ ἐγὼ τὰ φυσικὰ τὰ ἔχω.
 περὶ τοῦ ἐμοῦ κρέατος οὐ λέγω οὐδὲ φάσκω·
 475 οἶδαςιν γὰρ οἱ τρώγοντες καὶ οἱ ἐσθιόντες με
 παχύτητα καὶ ἡδονὴν καὶ καλοστομαχίαν,
 εὖνοστα καὶ εὐστόμαχα ἅπαντά μου τὰ μέλη.
 ἀμμή νᾶ εἴπω τὰ πολλὰ, ὅσα καὶ ἂν θυμοῦμαι.
 πρῶτον τὸ κέρασ τρυ κριοῦ τοῦ ἡμετέρου γένους
 480 καὶ κατὰ σάρκα ἀδελφοῦ, χρῶνται αὐτὸ τεχνίταις
 σπαθαρομαχαιράδες τε καὶ σουβλομανικάδες,

452 δὲ ἀπ. V στέκοντα V cf. Pollucis Ἑρμηνεύματα ed. Boucherie
 p. 38, 3. et vidēsis infra v. 911. 456 ὁμοθυμαδὼν P νᾶ εἰποῦν V, νᾶ
 ποιοῦν P 458 τὸ πρ. P, ὦ πρ. V 459 συνανάστροφόν μου V
 460 καὶ ὡς συμῆστα σου νᾶ ἔχεις συνδροφίαν P, ὡς ἡμεῖς τα σου v. ἔ. σ. V
 461 καὶ μείς P, ἡμεῖς V νᾶ εἰπῶμεν V 462 πλατυνορ. P 464 καὶ
 om V 469 λολεῖ P 470 κινεῖς V 471 sq. ἐγὼ τὰς πλέω καὶ πολ-
 λὰς ἀκμὴν οὐδ' ὅλως εἶπα τα οὐδὲ καυχῆστικατά P πλέα V εἰποῦν V
 καυχῆθηκά τα V 473 νᾶ ἱπῶν P νᾶ τὰ εἰπῶ V 474 τοῦ ἐμοῦ τοῦ
 κρ. οὐδὲ θέλω νᾶ εἴπω V 475 οἶδαςιν P 477 ἔνοστα καὶ εὐστόχα P,
 σύνοχα καὶ εὐστόμαχα V 480 τεχνίται V 481 σπαθομ. P

ἔχουν το εἰς μανίκια καὶ εἰς ἐτέρας χρεῖας.
 καὶ περὶ τοῦ μαλλίου μου πολλὰ ἔχω νὰ λέγω,
 βυρτζίζουσι, κτενίζουσιν καὶ νήθουσι τὸ νῆμα,
 485 καὶ ἔκτοτε τὸ βάφουσιν πᾶσα λογὴν καὶ χροάν,
 κόκκινα, μαῦρα, κίτρινα, ὀξέα, γερανάτα,
 καὶ ἄλλα τούτων πλείονα, χρειώδη πρὸς τὴν τέχνην,
 ποιοῦν κουρτίνας ἔμορφας, ὠραιοπλουμισμένας,
 καὶ σχηματίζουν καὶ ποιοῦν εἶδη καὶ θεωρίας,
 490 ἀνθρώπους, ζῶα καὶ πτηνὰ, καὶ πάντα τὰ τοῦ κόσμου,
 καὶ ἔχουν τα οἱ εὐγενεῖς, ἀλλὰ καὶ οἱ ῥηγάδες,
 οἱ κόντες καὶ καβαλλάριοι καὶ ἄλλοι μετ' ἐκείνων.
 ποιοῦσιν σάκτια φιλὰ καὶ μεγαλοπλουμάτα
 ἃ ὁ σουλτάνος κάθηται κι ὅλοι οἱ ἀμηνάδες.
 495 ἀπλῶς καὶ πᾶσα γενεὰ, Ῥωμαῖοί τε καὶ Φράγκοι,
 χρῶνταί τα εἰς κλινάρια καὶ εἰς τὰ στρώματά τους.
 ἀκόμη τὸ μειζότερον τὸ κάμνει τὸ μαλλὶν μου
 εἶναι τὰ ροῦχα τὰ φοροῦν ὅλη ἡ ἀνθρωπότης
 εἰς ἅπαντα τὰ πέρατα, μικροὶ τε καὶ μεγάλοι,
 500 οἱ βασιλεῖς, οἱ ἄρχοντες καὶ πάντες μεγιστάνοι
 φοροῦσιν τὰ ψαλόνια ὁμοῦ καὶ τὰ σκαρλάτα,
 οἱ δ' ἄλλοι πάλιν μετ' αὐτοὺς πᾶσαν βαφὴν καὶ χροάν.
 ἀκόμη τὸ χοντρὸν μαλλὶν κάμνουσιν καὶ τὰ γρίζα,
 κάμνουσιν ῥάσα ὑψηλὰ, τζοχοῦφανδωμένα,
 505 καὶ γουνομεσοφόρια πατριαρχῶν μεγάλων,
 μανδύα, παραμάνδουα μητροπολιτῶν κ' ἐπισκόπων,
 καὶ ἔσωφόρια διπλὰ μεγάλων ἡγουμένων,
 καὶ ἄσπρα ὑποκάμισα τῶν νέων καλογραίων.
 τὰ δ' ἄλλα πάντα τὰ χοντρά, τὰ ἀπομειναρέα,
 510 κάμνουν βαρέα στρώματα καὶ παραπιλωμένα,

482 ἔχουν το P, δέχονται V 483 καὶ περὶ P, περὶ δὲ V 484 κουρ-
 τίζουσι V νέθουσι τὸ νέμα V 485 τὰ V 486 sq. verba ὀξέα γερα-
 νάτα καὶ ἄλλα τ. πλ. om V 487 τοῦτον P χρειώδεις P 498 εὐμορ-
 φας V 491 οἱ εὐγενεῖς P, ἡ ῥηγαιναις V 492 εἰκόντες P, κόντοί V
 καβαλλάριοι τε V ἐκείνους V 493 σάκτια ψηλὰ P, πεύχια φιλὰ V καὶ
 μεγάλα πλουμάτσα V 494 ἃ P, καὶ V κάθεται V 496 εἰς τὰ V εἰς
 στρωμνὰς ἐτέρας V 498 ἐνι V 499 εἰς πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς V
 501 τσαλόνια V (P) 503 γρίζα V, ῥάσι P 504 τσοῦφασμένα V 505
 γουνοσοφόρια P 506 ἐπισκόπων μητροπολιτῶν V 508 τὰς νέας
 καλογράφων P 509 λέγω post χοντρά add P, κάμνουσι κοινοὶ ἀνθρώπων V
 ἀπομοναρέα VP, em Biceles 510 κάμνουν V

κέντουκλα καὶ δρομάχια, φέλεθρα εἰς τὰς σέλλας.
 καππάσια, σαρπούζια, σαρκούλια καὶ τᾶλλα.
 ἀκμήν καὶ τὸ δερμάτιν μου κάμνει μεγάλην χρείαν,
 καὶ ὁ τζαγγάρης χρᾶται το εἰς πᾶσάν του δουλείαν,
 515 παπούτσια, ὑποδήματα, φελάρια καὶ κλώστρας·
 ἀλλὰ καὶ οἱ γραμματικοὶ ἐνδύνουν τὰ βιβλία
 ἢ μαῦρον ἢτε κόκκινον ἢτε βαφὴν ἐτέραν.
 πολλάκις δὲ καὶ ὁ σελλᾶς χρᾶται το καὶ ἐκεῖνος
 εἰς σέλλας, εἰς ῥαψίματα ἐντελημπροστελίνων,
 520 εἰς χαλινokaπίστελλα καὶ ὅσα τὰ τοιαῦτα.“
 ὡς ταῦτα πάντα ἤκουσαν λαλοῦντος τοῦ προβάτου,
 ὑπερεθαύμασαν πολλὰ ἢ αἶγα καὶ ὁ τράγος,
 καὶ ἀπεκρίθησαν ὁμοῦ οἱ δύο ἕναν στόμαν
 „ἐσὺ, προβάτιν ταπεινὸν ποῦ βλέπεις πάντα κάτω,
 525 μωρόλαλον, κακόστομον, ποῦ εὔρες τόσους λόγους,
 ἐπαίνους καὶ καυχήματα καὶ τὴν μακρολογίαν,
 νὰ ἐπαινῇς τὰ κρέη σου καὶ τὰ δερμάτιά σου,
 ἀλλὰ καὶ τὰ μαλλία σου εἰς ποικιλοβαφίαν;
 νὰ τὸ ἡξεύρης, ἄτυχη καὶ λωλοπροβατίνα,
 530 ἔνε τὸ δέρμα τὸ ἐμὸν μεῖζον τοῦ ἐδικοῦ σου,
 μέγαν καὶ παχύτερον εἰς πάσας τὰς δουλείας.
 ἀλλὰ γε καὶ αἱ τρίχες μου πληροῦσιν ἄλλην χρείαν·
 πλέκουν σκοινία δυνατὰ, δεσμεύουσιν τὰ ζῶα,
 ἅπαντα τὰ τετράποδα, μικρά τε καὶ μεγάλα.
 535 ἀκμήν τὰ ἔντερα ἡμῶν πληροῦσιν καὶ τὰς κόρδας,
 ὅπου στιβάζουν τὸ μαλλὶν, μᾶλλον καὶ το βαμβάκι.
 περὶ δὲ τοῦμοῦ γάλακτος οὐκ ἔχω τί νὰ λέγω·
 καθὼς ἐσὺ εἶμαι κ' ἔγω, ἢ μᾶλλον δὲ καὶ πλέον,
 καὶ ἄλλας χάριτας πολλὰς ἅς οὐκ ἐξόν μοι λέγειν,
 540 καὶ οὐ καυχοῦμαι τὰ πολλὰ ὡς ἡ λωλοπροβάτα.

511 δρομάχια P? 512 τζαρπούζια τζαρκούλια V 513 μεγάλας
 χρείας V 514 ὁ om P 516 ἐνδύνουν V 517 ἢ om V εἴτε bis VP
 519 ἐντεληνουπροστέλων V 520 χαλινokoπίστελα P 521 πάντα ταῦ-
 τα V 523 ἕνα στόμα V. cogitabam de μ' ἕνα στ. 524 ὅπου P
 525 μωρόλογον V εὔρες P 527 κραίει P 529 ἄτυχε καὶ λουλοπρ. V
 530 ἐδικοῦ σας V 531 μεγάλα καὶ παχύτερα V 532 ἀλλὰ γὰρ καὶ V
 533 σκοινία P, σκοινία V 535 πληροῦσιν P, ποιοῦσιν V quod fortasse
 praestat 536 ἀποῦ P παμβάνης in P dubitanter legit Micolcius 537
 τοῦμοῦ scripsi, τοῦ VP, γάλατος ἔχω τινὰ νὰ λέγω V 538 καθὼς ἐσεῖς
 οὕτως κἀγὼ V καίγῳ P 539 ἢ P, om V ἐξ ὧν P τοῦ λέγειν V

- πόσα ἐβαττολόγησας ληρήματα καὶ λόγους,
καὶ ὑπὲρ φύσιν ἐποικες καὶ ὑπέρεκαυχήθης,
οὐχὶ νὰ ἔλεγεν ὁ βοῦς καὶ τὸ παχὺν βουβάλιν,
ἢ ἄλλον ζῶον φοβερὸν λέγω ἐκ τῶν μεγάλων.”
- 545 καὶ τότε ἀνεχώρησεν ἡ ταπεινὴ προβάτα·
ὁ βοῦς δὲ καὶ ὁ βούβαλος ὡς ἤκουσαν τοὺς λόγους
καὶ τὰ δικαιολογήματα αἰγῶς καὶ τοῦ προβάτου.
ἔξηλθον καὶ ἐστάθησαν οἱ δύο εἰς τὸ μέσον
καὶ ἤρξαντο προφθέγγεσθαι πρὸς τὴν κοινότητα ὅλην
- 550 „ἀκούεις, λέων βασιλεῦ, ἀκούτε, μεγιστάνοι,
τὰ ζῶα τὰ μικροῦτσικα, τὰ οὐδετιποτένια,
πῶς ἐπολυλογήσασιν, πῶς ἐμακρολογήσαν,
καὶ ὑπέρεκαυχήσαντο ἐπάνω τοῦ μετρίου;“
εἶτα λέων ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶσα ἡ βουλή του
- 555 τούτους τοὺς λόγους εἶπασιν πρὸς βούν καὶ τὸ βουβάλιν
„ἡ σύναξις, ἡ ἰμάδευσις ἡ ᾧδε γεγονυῖα
οὕτως ἐστὶ καὶ ὁ μικρὸς καθάπερ καὶ ὁ μέγας,
οὕτως δὲ καὶ ὁ ἄτιμος ὥσπερ καὶ ὁ τιμημένος,
οὕτως δὲ καὶ ὁ ἀνάνδρος ὥσπερ καὶ ὁ ἀνδρειωμένος,
- 560 πάντες δὲ νὰ συντύχουσιν καὶ πάντες νὰ λαλήσουν,
εἰς πρὸς τὸν ἄλλον νὰ εἰπῇ καὶ ἔπαινον καὶ φόγον,
καθὼς ἐσυνετάξαμεν μεθ’ ὅρκου καὶ ἀγάπης
τὰ μέρη τὰ ἀμφοτέρω ἡμέρων καὶ ἀγρίων.
καὶ γὰρ ἀπὸ τὸ εὐτελὲς τὸν ποινδικὸν καὶ κάτην
- 565 ἤρξαντο ἡ διάλεξις καὶ ἦλθον ἕως ᾧδε,
καὶ ἔνε χρεῖα νὰ ἐλθοῦν μέχρι τῶν μεγιστάνων,
ἕως τῶν μεγιστάνων μου κ’ ἐμοῦ τοῦ βασιλέως.
λοιπὸν λέγετε τίποτε, ἂν ἔχετε τι λέγειν.“
τότε ὁ βοῦς καὶ βούβαλος ἤρξαντο ταῦτα λέγειν,
- 570 τὸ ἔλαβεν δ’ ὡς προπετῶς ὁ βοῦς τοιαῦτα λέγει
„φεύγετε, παραπτώματα, ἀποσκορακισθῆτε,

541 ῥήματά τε καὶ λ. V 542 καὶ ὑπέρεκαυχήθηκες καὶ ὑπερφυσιώ-
θης V 543 παχὺ V 544 λέγω οἱ V μεγάλων ζῶων V 545-582
om V 547 δικαλογίματά P 550 ἀκούεται P 556 μάνδευσις P
558 καὶ ὁ P 559 ἀνάνδρος P καὶ ὁ P 561 ἄλλα P
563 ἡμερῶν P 565 ἤρξατο ἡ διάλεξις καὶ ἦλθεν P 566 νὰ ἐλθοῦν
σεγῖρσι, ναλιθοῦν P 567 πῶς P, em Bursianus καὶ P 568 λέγεται P
ἀνέχεται P 569 ἤρξατο P 570 δὲ ὡς P fort. τὸν δὲ ἐφθασεν ὡς πρ.
ὁ β. τ. λέγων 571 φεύγεται P ἀπὸ σκορακισθεῖται P

ἐβγάτ' ἀπὸ τὴν μέση μας, ἐμαγαρίσετε μας,
 νὰ λάμψη πρῶτ' ὁ ἥλιος, εἶτα καὶ ἡ σελήνη,
 καὶ ἄστρα τὰ μικρούτσικα νὰ σκοτισθοῦν παντάπαν.
 575 ἐγὼ γὰρ εἶμαι ἥλιος, τὸ φέγγος ἡ βουβάλα,
 ἐσεῖς δὲ κακοῤῥίζικα ὡς μικρούτσικα ἄστρα,
 κακότυχα καὶ καταφρονημένα“
 τότε ἐκατεντράπησαν ἡ αἶτρα καὶ ὁ τράγος
 καὶ τᾶλλα ζῶα τὰ μικρὰ καὶ ἡ λυλοπροβάτα,
 580 ἀπῆλθαν καὶ ἐστάθησαν εἰς τοὺς ἰδίους τόπους,
 οἱ δύο δὲ ἀπέμειναν ὁ βοῦς καὶ τὸ βουβάλιν.
 καὶ πρὸς τὸν βοῦν ἐλάλησεν ὁ βούβαλος τοιαῦτα
 „πῶς ἔχανες τὸ στόμα σου αὐτὸ τὸ βρωμισμένον,
 πῶς ἦνοιξες τὰ χεῖλη σου τὰ παχυλοπετσάτα,
 585 καὶ ἔφησεν ἡ γλῶσσά σου ἡ πολυψαλιδάτη
 ληρήματα καὶ λόγια καὶ ψευματολογίαις;
 ἐσὺ μὲν εἶσαι ἥλιος, ἐγὼ δὲ ἡ σελήνη;
 οὐκ ἐνεντράπης, ἄτυχε, νὰ τὸ ἐξεχειλίσῃς;
 οὐκ οἶδα τί ἔνε κάλλιον τὸ ἔχεις ἀπὸ μέναν·
 590 οὕτως δὲ κάμνω καὶ ἐγὼ εἰς ἅπασαν δουλείαν,
 ὡσὰν ἐσὲν, κακότυχον, μωρόαλον βωδᾶκιν.
 εἰ δὲ καὶ θέλεις νὰ εἰπῶ νὰ καυχισθῶ δομαῖκι
 καὶ νὰ λαλήσω ῥήματα καὶ λόγους ἀληθείας,
 κάλλιον εἶμαι παρὰ σὲν εἰς ἅπασαν δουλείαν
 595 καὶ δυνατὸν καὶ μέγιστον, ὅπου κι ἂν μὲ γυρεύσουν,
 εἰς ἄμαξαν, εἰς ἄλωνα καὶ εἰς τὴν ἀροτριάν·
 ἀκόμη καὶ τὸ γάλας μου μεῖζον τοῦ ἐδικοῦ σου,
 ἀκμὴν καὶ παρὰ τῆς αἰγὸς καὶ παρὰ τοῦ προβάτου.
 κάμνει τυρὶν ἐξαίρετον πολλὰ λιπαρωμένον,
 600 τὸ χρῶνται οἱ ἡγούμενοι εἰς τὰ * μονόκυθρά των.

572 εὐγάται P 573 λάμπει an λάμψει in codice sit dulcinum videtur
 Micolcio πρῶτον PV 574 παντάπας P? 576 κακοῤῥίζικα P 577
 fuerit fortasse ὡς ἄστρα τὰ κ. κ. κ. 579 τὰ ἄλλα P λολοπρόβατον P
 580 ἀπῆλθαν legit Micolcius 581 ἀνέμεναν P? 582 καὶ τότε V
 584 ἦν· τὸ στόμα σου μὲ τὰς χεῖλιάς σου τὰς παχυλοπετσάτας V πῶς
 ἐνοιξες τὰ χίλι σου τὰς παχυλοπετζίτας P 586 τί ῥήματα V ψευμα-
 τολογίας V 588 καὶ οὐκ ἐνεντράπης ἄθλιε V ἐνεντράπης P 589 τὸ κάλ-
 lion V ἔχει P ἀπ' ἐμένα V 590 καὶ ἐγὼ om V conjectura addiderat
 Sathas 591 βοτδᾶκιν V 592 θέλω V καυχισθῶ· λίγον V 594 παρ'
 ἐσὲν εἰς ὅλας τὰς δουλείας V 595 καὶ ἂν P, νὰ V 596 ἄμαξας et
 ἄλωνα V 599 τυρεῖν P 600 μοκηθράτον V. μοναστήριά των Sathas,
 fort. μονόσκυνά των.

- έχουν το εἰς τὰ λάχανα, τὰ λέγουσιν ὀφρύγια.
καὶ εἰς τὰς τρούλας τὰς χοντράς, τὰς λέγουνε κουρούκλαις,
καὶ εἰς τὰς σεύκλας τρώγουν το. κ' οἱ ἄρχοντες εἰς τὸ γεῦμα
ὀλίγον καὶ δαμιττικόν ὥς διὰ νὰ χωνεύσουν.
- 605 ἀκόμη καὶ τὸ κέρας μου μεγάλην χρεῖαν κάμνει
ποιοῦν κερατοβοῦκινα, βαστάζουν στρατιώταις,
βαστοῦν εἰς τὰ κυνήγια, ἀλλὰ καὶ εἰς φουστάτον,
καὶ κροῦν τα καὶ φωνάζουσιν νὰ κρίζη εἰς τὸν ἄλλον.
ἔχω κι ἄλλα χαρίσματα, ἂν θέλω νὰ σᾶς εἶπω.
- 610 ἀλλὰ ἀφίνω τα λοιπὸν, οὐκ ἐξίστι μοι λέγειν.
τότε ὁ βοῦς ἐφθέγγετο καὶ λέγει πρὸς βουβάλιν
βορβοροκωλοκύλιστε, φλυαροσκατολύτε,
ὅσα εἶπες διὰ λόγου σου καὶ ὑπερεκαυχίσθης.
ταῦτα γάρ ἔχω καὶ ἐγὼ καὶ ἄλλα πλείω τούτων.
- 615 πρῶτον ἐμὲν τὸ κέρας μου χρῶνται καλαμαράδες,
ποιοῦν τὰ καλαμάρια, ποιοῦν κονδυλοτράφοι,
ἀλλὰ καὶ οἱ τορνερίδες εἰς ἅπασαν τὴν χρεῖαν,
εἰς θρόνους, εἰς σελλίσματα, εἰς σκάκους, εἰς ταβλία,
κ' εἰς ἡλακάτας τορνευτὰς σφονδυλοτορνημένας.
- 620 εἰς ἄκρας σκουτελίων τε, εἰς ἄκρας λατσούνων,
λέγω δ' ἑτέρας πλείονας δουλείας τορνεμένους,
καὶ δεῦρο πάλιν νὰ εἶπῶ καὶ περὶ τῶν νευρῶν μου
ἔχουν τα· οἱ καίστερες τσαγγράδες, δοξαράδες,
νευρόνουν τὰ δοξάρια, νευρόνουν καὶ τὰς τσαγγράς.
- 625 ἀκόμη καὶ ὁ σαριττὰς νευρόνει ταῖς σαριτταῖς,
καὶ ὁ σελλᾶς καὶ σαμαρᾶς χρῶνται καὶ οὗτοι ταῦτα,

601 λάχανα P' φρηγία V' 602 τὰς λ. ἔκκ. P', om V in quo formidant
versum verba ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ σούτλα 603 ὑστέρον post ἄρχοντες add P'.
τρώγουν το καὶ οἱ ἄρχοντες ὑστέρον εἰς τὸ γεῦμα V' 604 ὀλιγοστόν
δαμιττικόν V' ὥς om P' 605 τα post βαστάζουν add V' 607 καὶ
εἰς τὰ κυνήγια ἀλλὰ καὶ εἰς φουστάτα V' 608 φωνάζουν τα V'
609 καὶ ἄλλα πολλὰ χαρίσματα ἀθέλωντας εἶπω P' ἔχω καὶ ἄλλα πλείονα
χαρίσματα νὰ εἶπω V' post 610 πολυλογία γάρ ἐστὶ τεκμήριον ζαβίας
add V' 611 ἐφθ. τοῦς πρὸς τὴν βουβάλιν V' λέγειν P' 612 βορ-
βοροπηλοκ, φλυαροκοπτολ. V' 613 ὑπερεκαυχίστης V' 614 πλείων V',
πλείων P' 615 καὶ τὸ κ. V' 616 κονδυλοθήκας V quod praestantius
videtur 617 τὴν P', των V' 618 σελία τε V' κάκου V P', em Sa
flias 619 καὶ P', om V' σφονδυλοτ. usque ad σκουτελίων τε om V'
λατζίων V' 621 λέγω δέ P', καὶ V' τορνεμένας P', ἀναγκαῖας V'
622 καὶ δεῦρο P', δεῦτερον V' 623 καὶ δοξ. P' 625 τὰς σαριττὰς V'
626 καὶ P', τα V'

- καὶ ὅπου δ' ἂν καὶ χρειαστοῦν, εὕρισκουν τα εἰς δέμα·
 ἀκούη καὶ τὸ εὐτελές, τὸ ἄκρον τῆς οὐρᾶς μου,
 χρῶνται αὐτὸ οἱ ἀλιεῖς εἰς ἄγραν τῶν ἰχθύων,
 630 τὰς λέγουσιν ἀθερινὰς, τὰς μικροτάτας πάνυ.
 ἀκόμη ἔχω νὰ εἰπῶ καὶ νὰ λαλήσω ῥῆμα·
 πολλάκις δὲ καὶ ἂν βρεθοῦν καὶ γύναια ἐκείσε
 καὶ νὰ ἀκούσουν τὸ παρὸν ἀπόφθεγμαν καὶ ῥῆμα,
 ἂν τύχη νὰ γελᾶσουσιν καὶ νὰ εὐνοστευοῦσιν.
 635 ἔχω καὶ νεῦρον δυνατὸν, μακρὸν καὶ πυρωδᾶτον,
 ὅπου τὸ ἔχουν οἱ κριταὶ καὶ μαγκλαβοκοποῦσιν
 τοὺς κλέπτας καὶ τοὺς ὕβριστάς καὶ πάντες κακεργάτας
 καὶ περὶ τοῦ πετσίου μου οὐκ ἔχω τί νὰ εἰπῶ,
 ὥσπερ ὑπάρχει γὰρ τὸ σὸν, οὕτως καὶ τὸ ἑδῖόν μου,
 640 καὶ εἰς ὦμόν καὶ εἰς γναπτὸν, εἰς ἄλλας πάσας χρεῖας
 κάμνει λουρία ἔμορφα, γναμμένα μὲ τὴν στύψιν,
 χαλινανοκοπίστελα, ὀπισωμπροστελίνας,
 καὶ ἄλλα τούτοις ὅμοια ἃ χρῶνται οἱ σελλάδες·
 ὡς ἤκουσεν ὁ γάδαρος βοὸς τὰς καυχησίας,
 645 πῶς ἐν τὸ νεῦρόν του μακρὸν καὶ ἐξεπυρωμένον,
 δαμὴν ἐτζιλιπούρδῃσεν, ἐγκάρισεν ὀλίγον,
 πορδοκοπῶν ἐπέδραμεν, ἐστάθην εἰς τὸ μέσον,
 ἐμπρὸς τ' ὥτιά του ἔστησεν καὶ πρὸς τὸν βουνὸν ἐλάλει
 „ψέματα λέγεις, φλύαρε, καὶ περισσὰ καυχᾶσαι·
 650 ἐγὼ ἔχω νεῦρον τὸ παχὺν, μεγαλοματσουκάτον,
 μακρὸν, παχὺν καὶ στιβαρὸν, ρουθουνοκεφαλᾶτον,
 μὴ μόνον μεγαλώτερον παρὰ τὸ ἐδικόν σου,
 ἀλλ' ὑπερβαίνειν ἅπαντα τῶν τετραπόδων ζώων.
 καὶ ὅταν οἰστροκινήθῃ καὶ πυρωθῇ ὀλίγον,
 655 ὁμοιάζει τὸ κεφάλιν του φράγκικον σαρσαρόλιν.

627 τα P, με V 629 αὐτὰ P, αὐτοὶ V ἄγρας V 631 ῥῆμ
 ἄλλα V 632 π. γὰρ καὶ ἂν εὐροῦν V γύναια P 634 ἀντίχει P,
 λάκις V ἐανοστ. V 635 ν. τὸ παχὺν καὶ δυνατὸν καὶ μέγαν V
 μακλαβ. P 637 πάντας κακοργάτας V 638 περὶ δὲ τοῦ π. V
 πω P, λέγω V 639 γὰρ P, καὶ V οὕτως τὸ ἐδικόν μου V 640
 στὸν V πάσας ἄλλας V 641 εὐμ. V στύψιν V 643 τούτοις V
 χρ. V 644 τὴν καυχησίαν V 645 μακρὸν P, παχὺν V 646 ἐ
 ρίξεν V 647 τζιλοπορδοκοπῶν ἔδραμεν P 648 τὰ P τ' ἄπτιά τι
 650 μεγαλομουστακάτον P 651 μακρὸν V ρουθουνοκ. V 652 σι
 653 ὑπερβαίνω P 654 εἰς ἄστρον | pro quo Satanas οἰστρον c
 κινήθῃ V ἰστροκινήθῃ P. fortasse praestaret οἰστροκινήθῃ 655 φρι
 κο V, φράγκικον P

- ὅμως ἐβγάτε, φύγετε, ὁ βοῦς καὶ τὸ βουβάλιν·
 ἐγὼ δὲ καὶ τὸ ἄλογον νὰ δικολογηθοῦμεν.“
 ἀπῆγαν καὶ ἐστάθησαν μετὰ τοῦ συνεδρίου.
 τὸ φοβερὸν τὸ ἄλογον ὡς ἤκουσεν τοὺς λόγους,
 660 πηδηματίτισιν ἔκαμεν, ἐφόβησεν τοὺς πάντας.
 ἀνέβην, ἐκατέβηκεν, ἐστάθην, ἐλυγίσθην,
 τράχηλον ἐκαμάρωσεν, ἐτίναξε τὴν χαίτην.
 μεγάλως ἐχλιμίντρισεν, ἐστάθην εἰς τὸ μέσον
 καὶ πρὸς τὸν ὄνον ἔφησεν ῥήματα τὰ τοιαῦτα
 665 „εἰπέ με, μαυροπεισματᾶ, εἰπέ, ψωρογομάριν,
 πῶς σὲ φορτόνουν, ἄτυχε, πῶς σὲ ῥαβδοκοποῦσιν.
 φορτόνουν σε τ' ἀλεύρια, κριθάριν καὶ σιτάριν,
 τὰ ὄσπρια, τὰ φάβατα, καὶ ὅσα τούτων εἶδη,
 φορτόνουν σε καὶ τὸ κρασὶν, ὀξίδιν καὶ τὸ λάδιον,
 670 καὶ κουβαλεῖς καὶ τὸ νερόν, τ' ἄχαρα καὶ τὰ ξύλα,
 τὰ χόρτα καὶ τὰ φρύγανα, κρόμμυα κ' εἴ τι ἄλλον,
 τὰς πέτρας, τὰ χαλίκια, τὰ *κίσαλα, τὸ χῶμα,
 καὶ ὅσα χρῶνται οἱ ἄνθρωποι εἰς ἅπασαν δουλείαν.
 ῥαβδοκοποῦν, σκοτόνουν σε καὶ ματσουκοκοποῦν σε,
 675 σουβλοκοποῦν τὸν κῶλόν σου μὲ σίδερα καὶ ξύλα.
 πολλάκις καὶ ἂν σὲ εὐροῦν καὶ νὰ ποιήσης πρέδαν
 ὀκάπου εἰς ἀμπέλια καὶ εἰς σπαρμένας χώρας,
 κόπτουσιν τὰ αὐτιά σου, χαράσσουν τὴν οὐράν σου,
 καὶ βάνουν καὶ λαβόνουν σε μὲ τὴν χλωρὴν τὴν βέργαν,
 680 καὶ οὔτε πίνεις οὔτε τρώς οὔτε σείς τὴν οὐράν σου,
 καὶ εἶσαι κάθαρμα, πομπὴ καὶ γέλοιον τῶν ζώων.

656 εὐγάτε P, ἐκβάτε V φύγεται P, τὸ λοιπὸν V 657 ἄλογονα P
 658 in duos versus divisit V: τότε ὁ βοῦς καὶ ὁ βούβαλος ἐξέβησαν ἐκεῖ-
 θεν, Ἐπῆγαν καὶ ἐστάθησαν μετὰ τοῦ συνεδρίου 659 τὸ φ. δὲ ἄλ. V
 ὡς ἤκουσεν V περιεβ. ἐσκόσεν P 660 ἔπεικε V 661 om V 662
 καμάρωσεν P χίτην P: de V incertum est. nolui χίτην scribere cum
 Satha 663 ἐχλιμίντρισεν P, ἐχρημάτισεν V, ἐχρεμέτισεν falso ci. Sa-
 thas 665 εἰπέ μοι μ. εἰπέ μοι ψωμογομάρη V ψωλογομάρη P, cum
 Sathas 666 ἄτυχε P, τὸ ταχὺ V ῥαυδοκ. P 667 τὰ λεύρια P, ἀλεύ-
 ρια V σιτάρι καὶ κριθάρι V 668 ὄσπρια P 669 κρασί ὀξείδι καὶ ἐλά-
 διον V 670 τὰ ἄχαρα καὶ ξύλα V 671 κρόμια P, κορμούς V καὶ V P
 672 κίσηρα ci. Bursianus 673 οἱ om V post, 673 τὰ γνησερά καὶ βρώ-
 ματα ἀπάνω σου τὰ θέτουν add V 674 ῥαυδοκ. P ματσοκοκ. P 675
 σίδερα V 676 π. ἂν σε εὐροῦσιν κ. ν. π. πταίσμα V 677 παρμένας P
 678 ἀπτία V 679 χαβόνουν P, χακόνουν V βέργα V 680 σῆς P
 καὶ οὔτε τρώς οὔτε πίνεις οὔτε τὴν οὐράν σου σείεις V 681 καθάρια P

- κι ἂν τύχη νᾶναι καὶ κακὸν σαμάριν τὸ σὲ στρώνουν,
 ἐγδέρνει καὶ τὴν ῥάχιν σου, πληγόνει τὰς πλευράς σου,
 καὶ τρώγουν σε συζώντανον κόρακες καὶ κουρούναις.
 685 κι ἂν ἔν καὶ εὐρης καὶ νερόν καὶ νᾶσαι φορτωμένῳς,
 γυρίζεις καὶ τὸν κῶλόν σου καὶ βρέχεσαι καὶ στέκεις,
 καὶ κάμνεις νοικοκύριν σου καὶ σκᾶ ᾗ τὸ κακὸν του,
 καὶ δίδει σου καὶ ῥαβδακαῖς καὶ σέν ᾗ ἀποδαγκάνει.
 ἀκόμη, πομπογάδαρε, νὰ σὲ εἰπῶ καὶ ἄλλον,
 690 τὸ ἤκουσ' ἀπ' τοὺς γέροντας καὶ τοὺς προπάτοράς μου.
 ἐσεῖς ἐβάλετε βουλήν τοιαύτην οἱ γαδάροι,
 καὶ ἕναν ἐξελέξατε τὸν ἔχετε φρονέα,
 νὰ ἀποστείλετε αὐτὸν ἕως τὸν βασιλέα,
 νὰ δεηθῇ καὶ νὰ εἰπῇ καὶ νὰ παρακαλέσῃ,
 695 διὰ τ' ἀπανωγόμια ποῦ βάνουν εἰς τὴν μέσην
 καὶ βαρεοφορτόνουν σας ἕως νὰ ἀναπνήτῃ,
 μὲ ὀρισμὸν προστάγματος νὰ ῥίση νὰ τὸ κόψουν.
 ὁ βασιλεὺς δὲ ἤκουσεν τὴν δέησιν τοῦ ὄνου·
 κατὰ τὴν ὥραν ὥρισεν καὶ πρόσταγμαν ἐποίκεν,
 700 καὶ ἔγραφεν καὶ ὥριζεν πάντας γαδουρολάτας.
 τοὺς ἔχοντας τὰ ὀνικά εἰς ἅπαντα τὸν κόσμον,
 μὴδὲν τολμήσειεν κανεῖς ἢ μικρὸς ἢ μεγάλος
 νὰ βάλλῃ εἰς τὸν γάδαρον ἄλλον ἀπανωγόμεν.
 ἐστράφη δὲ ὁ γάδαρος μετὰ χαρᾶς μεγάλης,
 705 βαστάζων εἰς τὸ στόμα του καὶ εἰς τὰ ὀντιά του
 τὸ πρόσταγμαν καὶ ὀρισμὸν τοῦ βασιλεῶς ἐκείνου.
 ὡς ἦλθεν δὲ, ὡς ἔσωσεν ὁ ὄνος ἐκ μακρόθεν,
 κοπιασμένος τὰ πολλὰ, κοντὰ εἰς ἕνα μίλιν,
 καὶ εἶδεν ὁμοθυμαδὸν ὁμοῦ τοὺς ὄνους ὅλους,

682 νάνε P, ἐνι V σαμάρι νὰ σὲ στρώσουν V 684 τρώγουσιν σε
 ζωντανὸν V 685—689 omi V, neque dissimulandum est interpolatore
 redolere hos versus 686 καὶ omi P post σου add P εἰς τὸ νερόν βρέχεσε P
 687 τὸν νοικοκύριν σου καὶ σηά (σεῖ V) ἀπὸ P, em Biceias 688 δούδη-
 σον P ῥαυδακές P καὶ σέν' scripsi, καὶ νὲ καὶ P 689 ἀκόμα V
 690 ἤκουσ' ἀπ' scripsi: ἤκουσα PV 691 εὐάλεται P οἱ βουγδάνοι V
 692 εἶχετε V 693 νὰ ἀποστείλεται P, καὶ ἀπεστείλατε V ἕως P, ὡς
 πρὸς V 695 ἀπανωμίγομα P. cf. 703. ὁποῦ P, τὰ V 696 ἕως P,
 ὥστε V ἀνυπνέται P 697 ναρίσει P, ὥρισε V 698 δ' ἐπήκουσε V,
 fort. recte 699 πρόσταγμα ποιοῦσιν V ἐπήκεν P 700 γαιδουρολ. V
 702 τολμίσειεν P quod arbitror me recte interpretatum esse. μὴ ἐντολ-
 μήσετε V 705 βαστάζων εἰς τὰ ὀντία του καὶ μέσα εἰς τὸ στόμαν V
 707 ἦλθεν ὡς ἀπέσωσεν V 708 μίλιν Sathas, μήλιν P 709 εἶδον V
 πάντας τοὺς ὄνους V

- ἔγκάριζεν ἐκ τὴν χαρὰν τὴν ἅπληστον τὴν εἶχεν,
 φωνάζοντα καὶ τρέχοντα, τζιλιπορδοκοπῶντα·
 ῥαλὴν καρδίαν ἔχετε, τὸ γένος τῶν γαδάρων,
 ἔφερα γὰρ τὸν ὀρισμὸν ἀπὸ τὸν βασιλέαν,
 νὰ μᾶς φορτόνουν ἐλαφρὰ εἰς τὴν ἀνάπασίν μας,
 νὰ κόψουσιν παντάπασιν καὶ τὸ ἀπανωγόμεν·
 ἐπάνω δ' εἰς τὸ ῥκάρισμα καὶ εἰς τοὺς λόγους τούτους
 καὶ εἰς τὸ τζιλιπόρδημαν κ' εἰς τὴν χαρὰν ἐκείνην
 καὶ εἰς τὸ ἀναρρῶφισμαν τῆς ἐγκαρισματοέας,
 ὁ ὄνος ἐκατέπιεν γραφὴν τοῦ βασιλέως,
 καὶ ἦλθεν εὐκαιρος κενὸς εἰς τοὺς ἐτέρους ὄνους·
 καὶ ἠρωτήσασιν αὐτόν· τί γὰρ καλὰ μαντάτα;
 καὶ εἶπε· νὰ ἡξεύρετε, τὸ γένος τῶν γαδάρων,
 ὅτι ἐβάστουν πρόσταγμαν ἀπὸ τὸν βασιλέαν,
 καὶ ἔγραφεν καὶ ὠρίζεν εἰς ἅπαντα τὸν κόσμον,
 ἵνα κοπῇ παντάπασιν καὶ τὸ ἀπανωγόμεν·
 ἐγὼ δὲ ἀπὸ τὴν χαρὰν τὴν εἶχα τὴν μεγάλην,
 ὡς εἶδα καὶ τὴν σύνταξιν ὁμοῦ τὴν ὑμετέραν,
 ἐγκάρισα, ἐφώνησα, τζιλιπορδοκοπῶντα,
 κατέδραμα δαμίτσικον νὰ δώσω συχαρίκιν,
 καὶ εἰς τὸ ἀναρρῶφισμαν τῆς ἐγκαρισματοέας
 τὸ πρόσταγμαν ἐσέβηκεν εἰς τὰ ἐντὸς μου μέσα.
 λοιπὸν βαστάξετε δαμὶν ὡς οὐ νὰ κατουρήσω,
 καὶ θέλει ἔβγῃ τὸ χαρτὶν καὶ θέλω σᾶς τὸ δώσει·
 καὶ ἀπ' ἐκείνου τοῦ καιροῦ κακείνης τῆς ἡμέρας
 ἕως ἐδᾶ καὶ πάντοτε γυρεύετε, γαδάροι,
 καὶ ὅταν κατουρήσετε, κύπτεσθε καὶ ὁσμάσθε
 καὶ τίποτε οὐχ εὔρετε, ἀλλ' οὐδὲ νὰ εὐρήτε,
 καὶ τὸ ἀπανωγόμενον πάντοτ' οὐδὲν σᾶς λείπει,

711 στρέχ. P 712 ἔχεται P 713 ἤφερα V τῶν βασιλέων P
 ἐπάνωγ. V 716 ἐπάνωδες P, ἀπάνω εἰς V 717 τσιλιπορδισμαν V
 P, om V 718 ἐγκαρεμ. V 720 ἦνθεν P, quem dorismani polui
 servare 721 τί γὰρ P, καὶ τί V 723 ἐτι P 725 ἐπανωγόμεν V
 δὲ om P 727 εἶδον V σύνταξιν P eodem errore quem supra v.
 correxiimus τῶν ἡμετέρων V 728 ἐγκάρισα ἐκ τὴν χαρὰν ἐφώνησα
 γον V 729 δώσωσι χαρίκην P 730 ἀναρρῶφημα V ἐγκαριμ. V
 ὡς οὐ P, ἕως V 733 εὐγην P, ἔβγει Satias 736 σκύπτεσθαι P
 ἴαστε V 737 οὐχ εὐρίται P, οὐδ' εὔρετε V εὐρίται P 738 ἐπανω-
 μιον V, ἀπανωγόμενον P πάντοτε θέτουν σᾶς το V, πάντοτε ποτέ οὐδέ-
 λυπη P

- νὰ σᾶς βαρυφορτόνουσι. νὰ σᾶς ραβδοκοποῦσιν.”
 710 τότε δὲ καὶ ὁ τῆδαρος μικρὸν ἀπηλοτρεῖται
 „πολλὰ μὲ ἐλοιδόρησας, πολλὰ μὲ ἐκατεῖπας.
 ἄλοτον ἀλαζονικόν, ἀλλὰ καὶ ἐπηρμένον.
 οὕτως δὲ ἔχουν καὶ ἐμὲν ὡςπερ γάρ καὶ ἐσέναν,
 ταρίζουν με, ποτίζουν με, βάνουν με εἰς τὸν σταυλόν.”
 715 τὸ ἄλοτον ὡς ἤκουσεν μεγάλως ἐθυμώθη
 καὶ πρὸς τὸν ὄνον ἐφησεν ὑβριστικούς τοὺς λόγους
 „φορτὸν, ὁ σκατοτῆδαρος, φύγε ἀπ’ ὀμπροστί μου,
 μὴ ἀπλώσω τὸ ποδάρι μου καὶ δώσω σου κλωτσέα
 καὶ σχίσω τὸ κεφάλιν σου· πακίσω τὰς πλευράς σου.
 720 ὥστε νὰ ζῆς, νὰ ἀνισπνῆς, νὰ σὲ λακτοκοπίζω,
 διότι βάνεις καὶ ἐσὺ τὴν ψῆφόν σου, γαδούριν.
 μὲ ἄλοτον τὸ θαυμαστόν, τὸ φοβερόν καὶ μέγαν.
 ἐμὲ σταυλίζουν πάντοτε ἀεὶ τὸν χρόνον ὅλον,
 ταρίζουν με, ποτίζουν με καὶ κανακίζουσί με,
 735 καὶ ἀγαποῦσί με πολλὰ παρὰ τὰ ζῶα ὅλα.
 κοινῷ τῷ λόγῳ ἅπαντες καβαλλικεύουσί με,
 οἱ βασιλεῖς, οἱ ἄρχοντες, ρηγάδες καὶ σουλτάνοι,
 καὶ ἅπας ἄνθρωπος καλὸς καὶ ἅπας στρατιώτης
 μὲ σέλλας χρυσοκόλλητας καὶ ἀργυροδεμένας,
 760 χαλιναρακαπίστελα [ἀργυροχρυσωμένας.
 μὲ ἐντελιπροστέλινα] μὲ τὸ χρυσοπετάλιν,
 βαμμένα μὲ τὸ κρημιζί, ὅλα μὲ τὸ μετάξιν,
 μὲ βροντοκούδουνα πολλὰ καὶ ἄλλας εὐμορφίας·
 καὶ εἶμαι εἰς τὸν πόλεμον ὅλον κουβερτιασμένον
 765 καὶ εἰς τὰ πανηγύρια καὶ εἰς τὰ κυνηγέσια.
 κτενίζουσιν, παστρεύουσιν καὶ ὁμαλίζουσί με,
 καὶ ὡςπερ τὰς γυναικᾶς τοὺς οὕτως μὲ ἀγαποῦσιν.
 ἄγομαι μὲ τὴν κάμηλον τὴν μακροσφονδυλάτην,

739 βαρυφορτόνουσι P, φορτόνουσι καλὰ V νὰ σᾶς P, καὶ νὰ V
 740 δὲ om V P τῆδαρος Sathias 741 ἐλοιδόρησας et ἐκατεῖπας V
 742 ἐπηρμένον P 743 δὲ P, γάρ V ὡςπερ γάρ P, ὡς ἔχουν V 744
 ταρίζουν καὶ ποτίζουν με V 748 ποδάριν V κλωτσάτον V 750 σε-
 λοκοπατίζω P 751 βάλλεις V 752 τὸ φοβερόν P, καὶ φρουμιστόν V
 753 ἐμὲν ταρίζουν V 754 ταρίζουν καὶ π. με V 755 καλὰ ὑπὲρ V
 756 κοινῷ τὸ λέγω V καβαλλικεύουσί με V ἀργ. μὲ ἐντ. om V neque
 dubito quin haec verba ab interpolatore profecta sint 762 καμένα V,
 ραμένα P, om Biceias 764 κουβερτωμένον V 767 τοὺς scripsi, τοὺς P
 (unde τὼς πολὺ ἐλícερε), των V 768 ἄγομε VP fort. comicias ἀλλ’ ἀμε

- ὁποῦ φορτόνουν καὶ αὐτὴν, ὥσπερ ἔσεν τὸν ὄνον,
 770 γομάρια ἀβάστακτα, φορτώματα μεγάλα·
 ὁποῦ ἐπαρακάλεσεν καὶ αὕτη τὸν θεὸν μας
 διὰ νὰ τὴν ποίση κέρατα ὡς ζῶον εὐμεγέθη,
 κᾶκεϊνος ὥρισεν εὐθύς νὰ ἔνε κουτσουαυτία,
 κ' ἔκοψεν τὰ αὐτία της, ἐποϊκέν την καὶ κύμπον,
 775 κ' ἔνε πομπή καὶ γέλοιον καὶ κάθαρμα τῶν ζῶων·
 ὡς ἤκουσεν ἡ κάμηλος ἐκεῖ τὸ ὄνομάν της,
 κι (ὡς) κατ' αὐτῆς ἀπέτεινεν ὕβρεις καὶ λοιδορίας,
 εἰσῆλθεν καὶ ἐστάθηκεν καὶ αὕτη εἰς τὸ μέσον·
 ὁ ὄνος δὲ αἰταισχυνθεὶς ἐστάθηκεν μακρόθεν.
 780 τότε φησὶν ἡ κάμηλος τοιαῦτα πρὸς τὸν ἵππον
 „τί ὠφελεῖ ἡ ἔπαρσις καὶ ἡ ἀλαζονεία
 καὶ τὰ πολλὰ καυχήματα τὰ ἔχεις, ἀλογάκιν;
 ἄκουσε καὶ νὰ σὲ εἰπῶ πολλὰ κακὰ τὰ ἔχεις.
 ὅταν γηράσης καὶ ἐσὺ, βάνουν σε εἰς τὸν μύλον,
 785 τυφλόνουν σε, κακότυχον, δέρνουν σε μὲ τὴν βίτσαν,
 γυρίζεις καὶ σκοτίζεσαι ἡμέραν τε καὶ νύκταν,
 ἐγδέρνουντ' αἱ κουτάλαις σου, ὅλος ὁ σφόνδυλός σου,
 κι ἀπὸ τὸν κόπον τὸν πολὺν καὶ ἀπὸ τὴν σκοτίαν
 οὔτε νὰ φάγῃς ἡμπορεῖς οὔτε νερόν νὰ πίνῃς·
 790 καὶ ὅταν ἐξαπορισθῇς καὶ ἀποδυνατῇς,
 ἐκβάλλουν καὶ ὑπάγουν σε ἔξω εἰς τὸ λιβάδιν·
 ἐκεῖ ψοφᾷς, κακότυχον, καὶ τρώγουν σ' οἱ κοράκοι,
 ἐγδέρνουν τὸ δερμάτιν σου καὶ πολεμοῦν τὰς τσάπας,
 καὶ τὴν οὐράν σου κόπτουσιν καὶ κάμνουσιν τριχέας·
 795 τότε πάλιν τὸ ἄλογον εὐθύς ἀπηλογεῖται
 „μωρὴ καμήλα, μυσερὴ καὶ καταβρωμισμένη,
 κυμπόρραχη, πλατύποδε καὶ κοντοουραδάτη,
 νὰ γύρευες, κακότυχη, τὸ πῶς σὲ θέτουν κάτω,

769 ὁποῦ τὴν V 771 ἐπ. αὐτὴ θεὸν τὸν Δία V 772 νὰ τὴν
 ποιήσῃ V 773 ἐνὶ κουτσοπτία V 774 ἔκοψε καὶ τάπτια της V καὶ
 κόψαν P ἐποίκαν PV 775 καὶ ἐν V 776 φθεγγόμενον τὸν ἵππον V
 777 καὶ κατ' VP, ὡς addidit 778 αὐτὴ V 779 μακρότερον P 783
 ἄκουσον V 787 ἐκδέρνονται V, ἐγδέρνονται P ἢ V 789 πίνῃς V
 790 ἐξαπορηθῇς V 791 ἐκβάνουν καὶ ὑπαγαίνουσι σε V 792 ἀμὴ
 ψοφῆσης, ἄτυχο, τρ. V σε VP 793 ἐκδέρνουν V το τζάπα V
 794 τριχέας V 795 si Sathae fides, οὐκ V 797 πλατύποδη V 798
 ταλαίπωρη V

- καὶ βάνουν καὶ φορτόνουν σε γομάρια μεγάλα,
 800 ἐπάνω δὲ καθέζεται αὐτὸς ὁ καμηλάρης,
 καὶ εἶσαι ἄρτοκίνητη, ἄργῃ ὥσπερ χελώνᾳ.
 φύγε ἀπὸ τὴν μέση μας, παράσημον τῶν ζῶων,
 καθὼς καὶ ὁ γαῖδαρος ὁ λυκοφαγωμένος·
 ὅπου γὰρ ἂν εὕρῃ αὐτὸν τὸν γάδαρον ὁ λύκος,
 805 ἀσμένως ἀποδέχεται καὶ χαίρεται μεγάλως·
 „ἰδοῦ, εὕρήκαμεν· φησὶν ἑὸς ὀψιμένον κρέας·
 ἐντράπη μὲν ἡ κάμηλος, φεύγει ἀπὸ τὴν μέσῃν,
 τὸ δ' ἄλογον ἀπόμεινεν μόνον καὶ μοναχόν του·
 ὁ λύκος δὲ, ὡς ἤκουσεν ἐκεῖ τὸ ὄνομάν του,
 810 ἐξέβην καὶ ἐστάθηκεν καὶ αὐτὸς εἰς τὴν μέσῃν
 καὶ λέγει πρὸς τὸ ἄλογον ῥήματα τὰ τοιαῦτα
 „πολλὰ ἐβαττολόγησας λόγους πολυλογίας
 καὶ ὕβρισας τὴν κάμηλον ὁμοίως καὶ τὸν ὄνον,
 ὠνείδισας δὲ καὶ ἐμὲν πῶς ἐσθίω τοὺς ὄνους.
 815 λοιπὸν ἀρκεῖ σε τὰ πολλὰ, φεύγε ἀπὸ τὴν μέσῃν.
 ἐγὼ εἶμαι αἰμόβορον, ἐσθίω γὰρ τὰ ζῶα,
 οὐ μόνον γὰρ τὸν γάδαρον, καθὼς ἐσὺ ληρίζεις,
 ἀλλὰ καὶ σένα, ἄλογον, καὶ ὄλον σου τὸ γένος,
 καὶ τὰ μικρὰ πουλάρια τὰ κάμνουν ἢ φοράδες·
 820 ἐσθίω γὰρ τὰ πρόβατα ὁμοίως καὶ τὰς αἴγας,
 καὶ τὰ μικρὰ ἐρίφια καὶ τὰ μικρὰ ἄρνια,
 καὶ τ' ἀπαλὰ δαμάλια ὁμοίως καὶ τοὺς χοίρους,
 καὶ ἄλλα ζῶα πάμπολλα, μικρὰ τε καὶ μεγάλα·
 ὅμως νὰ δικολογηθῶ μὲ ὁμοιόν μου ζῶον·
 825 ἐσὺ δὲ φύγε ἀπ' ἐδῶ, ἄλογον ψωριασμένον,
 μὴ μᾶς κολλήσῃ ὁ βρῶμός σου κ' ἡ ψώρα τῶν πληγῶν σου.

799 καὶ ἔαν οὐκ ἐφορτόνουν γ. μ. V, quem versum addito σε post
 ἐφορτ. expricas 800 ἀπάνω V καθέζεται P 801 ἄρτοκίνητη P, ἄρτο-
 κίνητος V χελώνη V 802 παρασημία V 803 καὶ ὁ γαῖδαρος α Sathu
 sumpsi, ὁ καὶ ὁ γάδαρος P. suspicor καὶ ὁ κύρ γάδαρος 804 ἔαν εὕρει P,
 γὰρ εὕρη γὰρ V τὸ γὰδ. V 805 ἀσμένως P 806 ὤψιμ. V 807 ἐν-
 τράπηκεν V τὸ μέσον V 808 ἐπὶ. P 810 ἐξέβην καὶ ἐστάθηκεν V
 τὸ μέσον V 812 λόγους V, ῥήματα P. fortasse πολλοὺς scripseris
 813 ὁμοίως καὶ P, καὶ ὕβρισας V 815 ἀρκέισαι P 816 αἰμόβορον V
 γὰρ P, καὶ V 817 λυρίζεις P, ὀρίζεις V 818 καὶ ἐσένα P V ὄλο V
 819 κάμνουν P, γεννοῦν V 820 nihil V praebet praeter ἐσθίω καὶ τὰς
 αἴγας 821 μικρὰ ἐρίφια P, δαμάλια V versu imperfecto 822 τὰ
 πάλλα δαμάλια P (quod recte me emendasse confido), τὰ μικρὰ ἐρίφια V
 826 κολύση P ὁ βρῶμός σου καὶ ἡ ψώρα P, ἡ ψωρά σου, ὁ βρῶμός V

- καρὸς τὸν ἦλθεν ἀπ' ἐδῶ νὰ φύγῃς ἐκ τοῦ μέσου·
 ἐξέβηκεν τὸ ἄλογον, παραμερεῖ ἐστάθη.
 ὁ λύκος δὲ ἀπέμεινεν μέσον τοῦ συνεδρίου
- 830 ἡ ἄρκος δὲ, ὡς ἤκουσεν καὶ ἔβλεπεν τὸν λύκον
 μεμονωμένον μοναχόν, ἐστάθην εἰς τὸ μέσον.
 καὶ λόγους ἐναπέτεινεν τοιοῦτους πρὸς τὸν λύκον
 „πνιγὰρ λύκε, θρασιοφᾶ, ἀλλὰ καὶ νυκτοκλέπτη,
 καὶ τροπολόγε μυσερὲ καὶ νυκτοπερπατάρη,
- 835 εἰπέ, καὶ σὺ καυχίστησαι ὥσπερ τὰ ἄλλα ζῶα;
 ἂν ἔχῃς μέλος τίποτες νὰ ὠφελῇ εἰς χρεῖαν.
 εἰ μὴ τὸ ὄλον σου κορυὶν ἔν ἰχνηστον παντάπαν.
 ὄνειδίζεις τὸ ἄλογον τὸ πῶς ποτὲ ψωριάζει.
 καὶ μᾶλλον ἐσύ, κάκιστε, ψωριάζεις πᾶσα χρόνον,
- 840 καὶ κάθε καλοκαίριον ἥλιον οὐδὲν βλέπεις,
 ἀλλ' εἰς τὰ δάση καὶ λογγούς εἶσαι κατακρυμμένος.
 καὶ τρώγουν σε οἱ κώνωπες, καὶ σφήκες σὲ δαγκάνουν·
 τότε ὁ λύκος ἔφησεν τοιαῦτα πρὸς τὴν ἄρκον
 „μελισσοφάγε, μυσερὴ καὶ κοντοποδαρέα,
- 845 καὶ ἀλλοιθώρα καὶ στραβὴ καὶ χαμηλοβλεποῦσσα,
 κορμοφικάρα, παίρνιον τῶν μωροστίγγανων.
 ἀχλαδοβαλανότροφε, μυρτοκουμαροφάτα,
 οὐδὲ ἐσύ ἔχεις καλὸν ἀπάνω σου τί μέλος,
 καθὼς σὺ λέγεις καὶ ἐμὲν. καθὼς μὲ ὄνειδίζεις·
- 850 πάλιν ἀπηλογήθηκεν ἡ ἄρκος πρὸς τὸν λύκον
 „ἐγὼ ἔχω ὠφέλιμον εἰς ἰατροὺς μεγάλους·
 ἀξοῦργιν τὸ ἡμέτερον διὰ παντὸς τὸ χρῶνται
 εἰς ρεύματα, εἰς ἀλοιφάς, μὲ εἶδη μεμιγμένα,
 ποιοῦν σκευὴν πανεύχρηστον εἰς τὰς πληγὰς καὶ πάθη.
- 855 ὁμῶς ὥς φύγωμεν μικρὸν ἔξω ἀπὸ τὸ μέσον,
 νὰ ἔλθουν τὰ αἰμόβορα καὶ τὰ ἀνδρειωμένα,
 καὶ δυνατὰ καὶ ἄγρια θηρία τὰ μεγάλα,

828 παρόμερα καὶ στάθην V 829 ἀπόμ. V 830 ὡς ἐβλεπεν
 ἰστέκοντα τὸν λύκον V 833 πνιγὰρ P, νηγὰρ V λύκε θρασιοφᾶ P,
 καὶ θρασιοφᾶ V νυκτοκλέπτη P 834 ἐντροπολόγε μυσερὲ V 835 καυ-
 χήθησαι V 836 τίποτεν P ὠφελῆς V 837 οὐ V σου addidi, οὐ P
 ἔνε P 838—842 οὐ P 841 μελισσοφάγου μυσερὴ κοντοποδαροφάτα V
 845 ἀλλοιθώρα a Satha sunyisi, ἀληθώρα V 846 κορμοφικάρα P, βρω-
 μοφικάρα V 847 ἀχλαδοβαλανότροφη μυρτοκουμαροφάτα V 850 ὁ
 ἄρκος P 851 ὠφέλιμόν τινα V 852 ἀξοῦργην P, ὀξοῦργην V 853
 μεμιγμένας V 856 αἰμόβορα V

πάρδος καὶ λεοντόπαρδος, νὰ δικολογηθοῦσι.
 Λοιπὸν ἀπέφυγον μικρὸν ὁ λύκος καὶ ἡ ἄρκος.
 860 πάρδος καὶ λεοντόπαρδος ἤλθασιν εἰς τὸ μέσον
 καὶ εἰς τὸν ἄλλον ἔλεγεν „ἐγώ μαι ὁ καλλίων.“
 τὰ ὀνότια ἐφάγγριζαν καὶ ἐνεργημασοῦσαν.
 ὁμῶς ὁ πάρδος προπετῶς ἐφθέγγετο τοιαῦτα
 καὶ πρὸς τὸν λεοντόπαρδον τοιούτους λόγους λέγει
 865 „ἐσὺ οὐκ εἶσαι φυσικόν, ἀλλὰ ἐξ ἡμισείας
 ἔχεις ἀπὸ τὸν λέοντα, ἔχεις καὶ ἀπὸ μένα.
 καὶ εἶσαι ζῶον πονηρὸν κοπελοαναθρεμμένον,
 καθὼς δηλοῖ τὸ ὄνομα τὸ τοῦ λεοντοπάρδου.
 ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ ὄνομα ἔχω καὶ τὴν ἀνδρείαν.
 870 πάρδος γάρ εἶμαι δυνατὸς, ὅλως ἀνδρειωμένος,
 καὶ ὅλα τὰ τετράποδα ὅλα καταπονῶ τα.
 εἰς δύο μου πηδήματα ἢ καὶ πολλάκις τρία
 τὸ ζῶον, ὅποιον ἐστίν, φθάνω το καὶ κρατῶ το,
 σφίγγω το μὲ τοὺς ὄνυχας, κι οὐ δύναται νὰ φύγῃ,
 875 τρώγω το καὶ ευφραίνομαι ἕως τὴν ὄρεξίν μου,
 τὸ δ' ἄλλον τὸ περίλοιπον ἀφίνω το καὶ φεύγω,
 καὶ οἷον ἄλλον εὔρεθῇ θηρίον, τρώγει τοῦτο.
 ἀκμὴν καὶ τὸ δερμάτι μου ἔχουν το οἱ σουλτάνοι·
 οἱ ἄρχοντες οἱ εὐγενεῖς, μεγάλοι ἀμηνάδες,
 880 ἔχουν αὐτὸ καθίσματα ἀλλὰ κι ἀγκουμπιστήρια,
 καὶ εἰς τὰ προσκεφάλαια καὶ εἰς στρωματὰς τῆς κλίνης·
 ἐκεῖ γάρ ὅπου εὔρεθῇ, ψύλλος οὐκ ἐστίν ὅλως.“
 τότε ὁ λεοντόπαρδος ἐφθέγγετο τοιαῦτα
 „μὴδὲν καυχᾶσαι, πάρδαλε, καὶ κοντσουραδάτε,
 885 εἰς δύναμιν κ' εἰς πῆδημαν καὶ εἰς τοὺς ὄνυχάς σου,
 ὅσα γὰρ κέκτησαι καὶ σὺ χαρίσματα καὶ πράξεις,
 οὕτως τὰ ἔχω καὶ ἐγὼ ὥσπερ ἐσὲν τὸν πάρδον,
 ἀκμὴν καὶ ὁ κατόπαρδος καὶ βασιλεὺς ὁ λέων.“

858 om V 859 om V ὁ ἄρκος P 861 ἐγὼ οἶμαι ὁ καλλίων P.
 ἐγὼ εἶμαι καλλίων V 862 ἐγκρεομανοῦσαν P 865 οἶσαι P in V nihil
 legi potest praeter οὐκ ὅς, unde Sathas οὐκ εἰ σωστός effliciat 866
 ἀπὸ ἐμένα V 867 ζῶον πορνικόν V 870 οἶμαι P ὅλος V 871 ὅλα V,
 πάντα P priore loco; ὅλα P, πάντα V secundo loco 874 καὶ οὐ δ. P,
 καὶ om V 876 ἄλλο V 878 σουλτάνοι P 880 καὶ ἀγκουμπιστήρια V,
 καὶ ἀκουμπίζουν P 882 εὔρεθῇ φίλος P γάρ om V ψ. οὐδὲν κα-
 θίζει V 885 καὶ εἰς π. P, καὶ om V τὰς δ. P 886 ὅσα γὰρ ἔχεις
 καὶ ἐσὺ χ. V 887 ὡσάν V 888 καὶ β. P, ὁ β. V

- ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς μεγάλως ἐθυμώθη
 890 καὶ πρὸς τὸν λεοντόπαρδον ἐφθέγγετο τοιαῦτα
 „κρατεῖ με τὸ βασίλειον καὶ ἡ μεγαλειότης,
 ἡ ὄχλησις, ἡ ταραχὴ ἡ μέλλουσα γενέσθαι,
 ἀμμή νὰ ἤπλωσα δαμὶν τὸ παλαμόχειρόν μου,
 καὶ νὰ σὲ ἔγγισα δαμὶν εἰς τὴν κατασαγοῦναν,
 895 καὶ νὰ σὲ ἐξεστόμωσα ἕως τὸν μέλιγγά σου·
 τότε νὰ σ' ἔμαθα καλὰ τὸ πῶς νὰ συντυχαίνης,
 τὸν βασιλέα δὲ ποτὲ νὰ μὴν τὸν ἀναφέρης.
 ἀλλ' ὅμως γοῦν πρὸς τὸ παρὸν ἐβγάτ' ἀπὸ τὸ μέσον,
 νὰ ἔλθῃ καὶ ὁ ἔλεφας ὁ καὶ συγκάθεδρός μου,
 900 νὰ εἴπῃ καὶ αὐτὸς λοιπὸν χαρίσματα τὰ ἔχει.
 καὶ ὅταν ἐκπληρώσουσιν καὶ ἀποποῦν οἱ πάντες,
 τότε νὰ εἴπω καὶ ἐγὼ καὶ τότε νὰ ὀρίσω,
 ὡσεὶ τι ἔχων θέλημαν ὡς βασιλεὺς καὶ λέων.“
 τότε ἐλθὼν ὁ ἔλεφας ἐστάθη εἰς τὸ μέσον
 905 καὶ ταῦτα προσεφθέγγετο πρὸς τὴν κοινότην ὅλην
 „ὥσπερ τις πύργος ἀσφαλῆς καὶ κατωχυρωμένος,
 φρούριον ἀπολέμητον καὶ δυνατὸν εἰς ἄκρον,
 οὕτως ὑπάρχω καὶ ἐγὼ, σφόδρα στερεωμένος·
 ἐπάνω μου γὰρ κτίζουσιν κάστρον μὲ τὰ σανίδια,
 910 καὶ Ξυλοπύργους δυνατοὺς πολλὰ ὠχυρωμένους,
 καὶ στήκουσιν οἱ ἄνθρωποι μέσα ἀρματωμένοι
 καὶ πολεμοῦσιν ἰσχυρῶς πάντας τοὺς ἐναντίους,
 καὶ πάντας καταβάλλουν τοὺς, πάντας καταπονοῦν τοὺς.
 ἀκόμη τὰ ὅστέα μου ποιοῦν μεγάλας χρείας,
 915 βασιλικά κλινάρια, πατριαρχῶν σελλία,
 καὶ δοκανίκια γλυπτὰ, торноεμφωλευμένα,

889 βασιλεὺς ὁ λέοντας τοιαῦτα V 890 τοιοῦτους λόγους εἶπεν V
 891 κρατεῖμαι P 892 ὀχλήσις *legerat Micolcius* 894 οἱ V 895
 μέλιγγά σου V, ἀκουμπάσου P (*quod quid sit nescio*) 896 καὶ γὰρ
 ἐγὼ νὰ σὲ ἔμαθα τὸ π. ν. σ. V 897 οἱ V 898 γοῦν P, νῦν V εὐ-
 γάτε VP τὴν μέσην V 899 καὶ ὁ ἔλεφας P, ὁ ἐλέφαντας V 900 νὰ
 εἴπῃ ὅσα καὶ αὐτὸς χ. V 901 ἐκπληρώσουσιν P, νὰ πληρ. V *polui* ἀπει-
 ποῦν *corrige* 902 ἐγὼ νὰ ὀρίσω εἴ τι θέλω V 903 ὅς εἰ τις ἔχω
 θέλη μανῶς P, καὶ ὅτι πράγμα βούλομαι ὡς V 904 ἐστάθη P, καὶ στάθην V
 905 προσφθ. P 906 ὥσπερ γὰρ τοῖχος ἀσφ. V 907 ἄκρος V 908
 σφοδρῶς V 909 ποιοῦσιν γὰρ ἐπάνω μου κ. μὲ τὰς σανίδας V 911
 στέκουσιν V στερεωμένοι V 912 δυνατὰ ὅλους V 913 κ. π. κατα-
 βάνουσιν, π. καταπονοῦσιν V 916 торноεμφωλευμένα P

καθίσματα βασιλικά, θρονία δεσποτάτα·
κρατοῦν τα οἱ ἐπίσκοποι καὶ οἱ μητροπολίται
καὶ οἱ μεγαλοηγούμενοι μὲ τὰς μακρὰς γενειάδας,
920 ἀκόμη καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ πραγματευτάδες
ἔχουσιν τα παιγνίδια καὶ αὐτοὶ τορνεμένα,
ταβλία καὶ ζατρίκια καὶ ὅσα τὰ τοιαῦτα.
ποιοῦν μαχαιρομάνικα μεγάλων μαχαιρίων,
ὁμοίως καὶ εἰς τὰ μικρὰ ὠραιωμένα σφόδρα·
925 κτένια ἔμορφα πολλὰ, τὰ δένουν μὲ χρυσάφιν,
ἀκόμη μὲ ἀσήμιον σμαραγδοπλουμισμένα,
καὶ ἔχουν τα ἢ ἀρχόντισσας καὶ γραῖαις καὶ μεσόγραις·
ἀλλ' ἔχουσιν καὶ κάτοπτρα ἃ λέγονται καθρέπται,
καὶ βλέπουσιν τὸν ἴσκιον ταις αἰ νέαις κοπελούδαις·
930 ὡς ἤκουσεν ἡ μαῖμου ἐλέφαντος τοὺς λόγους —
ὅλοι γὰρ ἐσυντύχασιν καὶ ὅλοι γὰρ ἀπείπον,
οὐδένας δὲ ἀπόμεινεν, μόνον αὐτὴ καὶ μόνη·
ἐκρύπτετο δ' ὡς πονηρὰ μέσον τῶν τετραπόδων —
ἐπῆρσεν δὲ καὶ αὐτὴ κ' ἐστάθην εἰς τὸ μέσον,
935 καὶ ταῦτα ἀπεφθέγγετο καὶ τὸν ἐλέφαν λέγει
„ἦλθες καὶ σὺ, μακρύμυτε, μετὰ τῆς προμυτίδος,
νὰ καυχισθῆς, νὰ ἐπαρθῆς, παράσημον τῶν ζώων;
ἔξω ἀπὸ τῆς φύσεως τῆς ἡμετέρας εἶσαι,
καβούρου τάξιν κέκτησαι μεγαλοχαχανάτου,
940 ἔχεις ἄλλοι τὸ στόμα σου κι ἄλλοι τὴν προμυτίδαν,
ἄλλοι συνάγεις βρώματα καὶ ἀλλαχοῦ τὰ τρώγεις.
λοξόποδε, παράσημε καὶ κάθαρμα τῶν ζώων,
δίχα γονάτων γέγονας καὶ δίχα ἁρμονίας,
καὶ στέκεις μονοστέλεχος νύκταν τε καὶ ἡμέραν,

917 δεσποτάδων V 919 οἱ om P 921 π. τορνευμένους σκά-
κους V 922 ὅσα P, ἄλλα V 924 om V 925 εὐμορφα V 926
καὶ μὲ ἀσήμιν ἀκόμη V σμιγδαροπλ. P 927 ἄρχοντες οἱ γέροντες καὶ
νέοι V οἱ ἄρχοντες etiam P 928 ἔχουσιν P τὰ κοπτά V λέγοντα P
quod emendavi, λέγουσιν V 929 καὶ κλέπτουσιν τ. ἱ. τοὺς αἰ νέαι παι-
δοπούλαις V τὸ σκίοντος ἐνέες κ. P 931 ἅπαντες ἀπείπον V 932
οὐ γὰρ δὲ ἐναπέμεινεν P 933 δὲ P, om V πονηρὸν P μέσον τοῦ
συνεδρίου V 934 καὶ ἐστάθην V, καὶ ἔφη P 935 τῷ ἐλέφ. Sa-
thae apographum 936 ἦλθεν P (?) μακρόμυτε V 937 νὰ καυχῆσθαι
καὶ νὰ εἰπῆς παρασημία τ. ζ. V 938 ἀπὸ P, λοιπὸν V 939 τοῦ
καβούρου τάξιν ἔχεις τοῦ μεγάλου χαχανάτου V, μεγαλοχαχαλάτου P
940 καὶ PV 942 δεῦποδε VP, em Bursianus 944 μονοστέλικος P
τε om P

915 καὶ οὐ πίπτεις ν' ἀναπαυθῆς καθὼς τὰ ἄλλα ζῶα,
οὔτε ἀνάπαισιν μικρὰν ἔχεις ὡσάν οἱ πάντες
ἀλλ' ὅταν θέλῃς νὰ ὑπνῆς, ἰστέκεσαι ὁλόρθος
καὶ ἀκουμπίζεις εἰς δένδρον ἢ εἰς μεγάλην πέτραν,
καὶ μετὰ φόβου στέκεσαι καὶ τρέμεις καὶ κοιμᾷσαι
950 καὶ ἂν νυστάξῃς πάμπολλα καὶ κοιμηθῇς βαρέα.
ἄλλοι (ς) ἐσὲν κακότυχον, πῶς θέλεις ἐξεστρέφει,
νὰ γείρῃς ἐξανάσκελα, νὰ πείσῃς ἄνω κάτω,
οἱ πόδες σου νὰ στέκονται ἀπάνω ὥσπερ ξύλα,
ποσῶς δὲ νὰ μὴ δύνασαι διὰ νὰ ἔγερθῇς ὁλόρθος.
955 καὶ ἔρχονται οἱ ἄνθρωποι ὁποῦ σὲ κυνηγοῦσιν,
εὐρίσκουν καὶ σκοτόνουν σε καὶ καταλύουσιν σε,
ὡς ἀνάνδρον, ὡς ἀσθενὴν, μὴ ἔχοντα τί δρᾶσαι.
καὶ σὺ ληρεῖς μὲ τὰς πολλὰς τὰς ψευματολογίας,
πῶς εἶσαι ζῶον μέγιστον, πᾶν ἀνδρειωμένον.
960 πολλάκις δὲ οἱ ἄνθρωποι ποιοῦν καὶ ἄλλας πράξεις
καὶ τέχνας ἄλλας, ἄτυχε, πῶς νὰ σὲ καταλύσουν,
καὶ οὔτε ὕπνον θεωρεῖς νύκταν τε καὶ ἡμέραν
ἄξιον γλύφουν τὰ δένδρα ἢ πριονοκοποῦν τα,
καὶ ἀποκόπτουν τὰ λοιπὸν εἰς ἄκρον νὰ κοποῦσιν,
965 καὶ πᾶς ἐκεῖ νὰ κοιμηθῇς, ἐκεῖ καὶ νὰ ἴκουμπήσῃς
τὸ δένδρον πίπτει, κρούει σε καὶ εἰς τὴν γῆν σὲ βάνει,
σκοτόνουν σε, ὡς εἵπομεν, καὶ παίρνουν τὰ ὀστέα σου.
αὐτὰ γὰρ εἶναι τὰ καλὰ καὶ τ' ἀγαθὰ τὰ ἔχεις. —
τότε ὁ μέγας ἔλεφας εἰς ἄκρον ἐθυμώθη,
970 μετὰ σφοδρᾶς τῆς ἀπειλῆς τὴν μαίμου ἐλάλει
..φεῦγε, φαγκρὶν, παράπτωμα ἀκάθαρτον παράπαν,
μισεροκακομοῦτζουνον, ψειροκονιδοφάγον,

945 νὰ P V καθὼς P, ὥσπερ V 946 ἔχεις ὡς οἱ ἄνθρωποι V
947 ὅτε V 949 καὶ στέκεσαι φοβούμενος μὲ τρόμον κ. κ. V τρώεις
legit Micolcius in P 950 ἀνιστάξῃς P, ἂν νυστάξῃς V ἢ κοιμ. V
951 εἰς σὲν κακότυχε V ἐξυστράφει P 952 νὰ ἐγερθῇς κακότυχε V
953 στέκωνται V 954 π. νὰ μηδὲν δύνῃσαι νὰ ἔγ. ὅλ. V 955 ἔρχον-
ται V 956 εὐρ. σε σκοτ. σε V 957 ἀσθενεῖν P, ἀσθενῇ V 958 καὶ
σὺ ληρίσματα πολλὰ τὰ ψέματα τὰ λέγεις V 959 ζῶων εἰ πάνη P
962 ἡμέραν τε καὶ νύκταν V 965 ὑπάγεις V, καὶ πᾶς P καὶ νὰ κ. P,
νὰ ἀκ. V 966 καὶ δένδρον κρούει καὶ ρίπτει σε, κάτω εἰς γῆν σὲ θέτει V
967 om V, si Sathae fides 970 τῆς P, καὶ V 971 φύγε ἀπὸ τὴν
μέσην μας ἀκάθαρμα διόλου μασμένον V 972 μισεροκακομοῦστακον
φαροκ. V ψυροκ. P

ἐσθίεις τὰ ζωῶφια, τὰς αἰγλας καὶ τοὺς ψύλλους,
 καὶ ἄλλα τὰ μικροτάτα τῶν ἀκαθάρτων πάντων.
 975 φεύγε λοιπόν απ' ἐμπροσθεν, μὴ μεταγίσης πάντας.
 δρῶναι δὲ ἡ καίμω φεύγει ἀπὸ τὴν μέσσην,
 ἀπὸ τὸν φόβον τὸν πολὺν τὸν εἶχε τοῦ ἐλέφ.
 καὶ μέσα ἀπεκρύβηκεν παντῶν τῶν τετραπόδων
 ὁ βασιλεὺς δ' ἀπέμεινεν λῶων μεμονωμένος
 980 καὶ πρὸς τὸ πλῆθος ἐφήσεν λόγους καὶ οὐιλίας
 „ἀρκοῦσιν τὰ λεγόμενα ταῦτα οὐκ αἶ πάντες,
 αἱ ὕβρεις, οἱ ὀνειδισμοὶ, οἱ ἐπαινοὶ καὶ φόβοι,
 αἱ καυχῆσαι αἱ πολλαὶ καὶ αἱ ἀντιλογίαι.
 ὀρίζω δὲ ἀπὸ τοῦ νῦν, λέγω καὶ ἀποφαίνομαι.
 985 ἡ καθαρὰ καὶ ἀδελος ἀγάπη καὶ φιλία,
 ὅπου ἐσυνεστήσαμεν μεθ' ὅρκου καὶ ἀγάπης,
 ὀρίζω δὲ ἀπὸ τοῦ νῦν νὰ ἐν καταλυμένη,
 νὰ ἔνε μάχη δυνατὴ, καθάπερ καὶ τὸ πρῶτον,
 καὶ πάντα τὰ τετράποδα, τὰ αἰμοβόρα ζῶα,
 990 νὰ τρώγουσιν τὰ καθαρὰ, καθάπερ καὶ τὸ πρῶτον,
 ὅποιον καὶ καταπονεῖ καὶ ἔνε εἰθισμένον.“
 τότε νὰ εἶδες ὀδυρμούς καὶ δάκρυα μεγάλα
 καὶ ὄχλησιν καὶ ταραχὴν, τὴν ἔποικαν τὰ ζῶα,
 νὰ εἶδες καὶ πηδήματα καὶ δρόμια ἐκέϊσε.
 995 ὅπου ἐκαταπόνεσεν, ἐδίωκεν τὸν ἄλλον,
 ἔφθαναν καὶ ἐδάγκαναν καὶ ἐτινάσσασιν τα,
 οἱ μὲν ἀπὸ τὸν σφόνδυλον, οἱ δ' ἄλλοι ἀπὸ τὴν ῥάχην.
 ἄλλοι δ' ἀπὸ τὰ ἰμίκωλα καὶ ἀπὸ τὴν κοιλίαν,
 ἕτεροι δὲ ὡς ἔφτασαν καὶ ὕποθεν ὀρθώσαν.
 1000 καὶ ἤκουσες καὶ τοὺς κλαυθμούς καὶ τὴν μεγάλην θλίψιν,

973 ἐσθίεις ψύλλους ψεῖρας τε καὶ πάντοτε δακόνεις V: pro plima
 voce δακάνεις legendum esse arbitror 974 μικρότερα V 975 ἄμπρ. V
 977 ἴδεν τὸν ἐλέφαν P 978 μέσον V πάντων V, μέσον P 979 ἀπόμ. V
 980 ἐφήσεν τοιοῦτους λόγους εἶπεν V 981 ἀρκοῦνε V 982 καὶ ὕβρεις
 καὶ ὀνειδισμούς, ἐπαινοὺς τε καὶ φόγον V 983 hic nominativus habet
 ἵππε V 984 ἰμίκω V, pro quo Sathas coniecit ὀρίζω, quod in P le-
 gitur 985 ἀδολος V 987 ἔναι καταλυμένη V 988 ναστέκη μ. V
 989 αἰμοβόρα V 990 τρώγουν καὶ τὰ κ. ὡς περ ἦτον καὶ πάντα V 991
 οἱ V 992 καὶ δ. P, μέ δ. V 993 καὶ αὐτε ταρ. οἱ V 994 δρῶναι
 sibi legere visus est Nicolai in P 995 τὸ ἄλλον V 996 ἔ. ἐδαγκάνον-
 ταν V 997 οἱ δὲ ἄλλοι P, ἄλλοι οἱ V, fortasse recte 998 καὶ ἀπὸ
 τὰ ἰμίκωλα ἀλλὰ καὶ τὴν κ. V fort. δίκωλα οὐκίας 999 εὔτασαν P. ἕτε-
 ροι ὡς ἐφθάναν καὶ ὕποθεν ἐπιάσαν V 1000 καὶ ἄκοντες ἀπὸ κλ. P

- καὶ τοῦ πολέμου ταραχὴν καὶ τὴν πολλὴν τὴν βίαν,
τὴν εἶχαν τὰ τετράποδα νὰ τρώγῃ ἕναν τᾶλλον.
ὁμως νὰ διηγήσωμαι τὸν πόλεμον ἐκεῖνον
καὶ κατὰ μέρος λέξομαι λεπτομερῶς εἰς ἄκρον
1005 τὴν βίαν καὶ τὴν ταραχὴν τὴν τότε γενομένην.
πρῶτον εὐθὺς ὁ βασιλεὺς ἐπήδησεν ὁ λέων
καὶ τὴν βουβάλαν ἔδωκεν, ἐπῆρέ τὴν καὶ κάτσε.
ἰδὼν ὁ βοῦς ἐλάλησεν ἐπάνω εἰς τὸν λέον,
καὶ σφόδρα ἐμουγκήθηκεν, ἐβόησεν μεγάλως
1010 „βλέπετε τὸν πανάπιστον, τὸν ὀρκοκαταλύτην,
ἀλλὰ καὶ τὸν ἐπίορκον καὶ ἀρχηγὸν τῆς μάχης.
οὗτος οὐκ ἔνε βασιλεὺς οὐδὲ αὐθέντης ἔνε,
ἐπεὶ τὴν μάχην συνιστᾷ καὶ καταλῦ ἀγάπην.
καὶ γὰρ ἂν ἦτον βασιλεὺς, καθὼς καὶ τζαμπουνίζει,
1015 νὰ ὤρισεν καὶ νᾶστεκεν πάντοτε ἡ ἀγάπη.
ἐπεὶ οὖν ἔνε κακοποιὸς καὶ ὀρκοπαραβάτης,
οἱ πάντες ἄς τὸν δώσωμεν μικροὶ τε καὶ μεγάλοι,
καὶ ἄς τὸν ἀποκτείνωμεν ὡς ὀρκοπαραβάτην.“
καὶ ἀποφάσισεν ὁ βοῦς πρῶτον καὶ ἐκατέβη,
1020 καὶ σείει τὸ κεφάλιν του, κρούει τὸν κερατέα,
καὶ ὄλον του τὸ κέρατον εὐθὺς ἐκάτσεν μέσα
εἰς τὴν κοιλίαν λέοντος καὶ ἐξεντέρισέν τον.
ἰδὼν δὲ πάρδος τὸ παρὸν θέαμα τὸ τοῦ λέου,
μεγάλως ἐλυπήθηκεν καὶ πρὸς τὸν βοῦν ἀντεῖπεν
1025 „πόθεν νὰ ζῇ ὁ βασιλεὺς, πόθεν οἱ ἄρχοντές του,
ἐὰν οὐ φάγῃ ἀπὸ σὲν καὶ ἀπὸ τοὺς ἐτέρους;“
καὶ ἤπλωσεν τὸν πόδαν του ἐπάνω εἰς τὸ βῦδιν·
καὶ τὸ ἰδὼν ὁ βούβαλος ἐσέβην εἰς τὴν μέσην,

1001 om P 1002 ἐν τὸ ἄλλο V 1003 ἀμὴ νὰ δ. V 1004 μέρος
νὰ εἰπῶ ὅποιον ἔσχε τέλος V 1005 ἡ βία καὶ ἡ ταραχὴ ἡ τότε γεγονυῖα V
1006 εὐθὺς V, ἀρχῆς P 1007 ἔδωκεν P, ἐπίασε V 1008 ἀπάνω εἰς
τὸν κλέπτην V 1009 ἐμουγκάνισεν V 1010 βλέπεται P 1012 ἐνι
et ἔναι V 1013 μάχην συνηστᾷ καὶ τὴν ἀγάπην καταλῇ P, μ. κατελεί
καὶ συνιστᾷ ἀγάπην V 1014 καὶ ἂν ἦτον οὗτος βασιλεὺς καθὼς καὶ
τζαμπουνίζει V 1015 ὤρ. νὰ ἐστέκετον V 1016 μαχοποιὸς καὶ ὀρ-
κοκαταλύτης V 1017 ἅπαντες V 1018 ὀρκοκαταλύτη V 1019 καὶ
ἀπέφησεν ὁ βοῦς πρῶτον καὶ ἐκατέβην V καὶ ἀπὸφύσισεν P. fort. ἀπε-
φύσησεν concipias 1020 κερατέα Sathas 1022 sq. verba καὶ ἐξ. usque
ad παρὸν, om V, si Sathas fides unum tantum versum praesentem εἰς τὴν
κοιλίαν λέοντος· τὸν θάνατον αὐτίκα 1023 παρὼν P 1024 ἐλάλει V
1027 ἰδεῖν P

- κλῶττον τὸν κλῶττον ἔκρουεν τὸν πάρδον μὲ τοὺς πόδας,
 1030 ἀλλὰ καὶ μὲ τὰ κέρατα ἐσώσπαστον τὸν κάμνει·
 καὶ μὲ τὴν βίαν τὴν πολλὴν καὶ τὴν ἀνάγκη ἐκείνην
 μικρὴν φωνὴν ἐλάλησεν ὁ πάρδος ἀπὸ χάμαι
 „ποῦ ὅστε, συντρόφοι ἀδελφοί, ὠμόβορα θηρία,
 καὶ στέκετε καὶ βλέπετε καὶ δὲν μᾶς βοηθεῖτε;“
 1035 εὐθὺς ὁ λεοντόπαρδος, εὐθὺς καὶ ἡ ἄρκουδα,
 ὁ λύκος, ἡ ἀλώπεκα, ὁ σκύλος καὶ ὁ κᾶτης,
 ὅλοι ἐκεῖ εἰσέδραμον εἰς βοηθειὰν τοῦ πάρδου·
 τὰ ἕτερα ὠμόβορα καὶ τετράποδα ζῶα
 εἰς μίαν ὥραν καὶ φωνὴν ἐσυνάχθησαν ἅμα
 1040 εἰς μάχην καὶ εἰς πόλεμον τῶν καθαρῶν τῶν ζώων.
 ὡς ταῦτα πάντα εἶδασιν τὰ καθαρὰ τὰ ζῶα.
 ὠρίσασιν τὸν γάδαρον νὰ δώσῃ τὸ σαλπίγγι,
 ἡ κάμηλος δὲ νὰ βαστᾷ λέγω [τὰς] ἀνακαράδας,
 καὶ νὰ τοὺς παῖζῃ ὁ πονδικὸς νὰ συναχθοῦσιν ὅλοι,
 1045 ὁ χοῖρος καὶ ἡ ἔλαφος, ἡ αἶγα, τὸ ἀγρίμιν,
 τὸ πρόβατον καὶ ὁ λαγὸς καὶ τὰ ὅμοια τούτων,
 τὸ ἄλογον δὲ ὡς γοργὸν ν’ ἀναιβοκαταιβαίνει,
 νὰ ἀνδρειόνη δυνατὰ ὄλην τοῦ τὴν μερέαν.
 ἐδράμασι δὲ καὶ αὐτὰ ἀπάνω εἰς ἐκείνους
 1050 καὶ συγκροτοῦσιν πόλεμον καὶ θαυμαστὸν καὶ μέγαν.
 ἐσέβῃ λεοντόπαρδος τὴν ἔλαφον νὰ δώσῃ,
 καὶ παλαμαίᾳ κρούει τὴν, διχοτομεῖ τὴν μέσον.
 καὶ χύνει χοῖρος ἀπεκεῖ γοργῶς καὶ καταιβαίνει,
 καὶ κροῦ τὸν λεοντόπαρδον καὶ ἐξεκοιλιάσέ τον.
 1055 εὐθὺς δὲ ἐχαμόδραμεν ἡ ἄρκος πρὸς τὸν χοῖρον,
 αὐτὸς γυρίζει δὲ γοργὸν καὶ κρούει καὶ τὴν ἄρκον,
 ἐσκότῳσεν δὲ καὶ αὐτὴν μετὰ λεοντοπάρδου.

1030 ἐσώσπατον V, καὶ σόσπαστον P 1031 καὶ ἀγάπην ἐκείνην V
 sine sensu 1032 μικρὰν φωνὴν ἐφώνησεν ὁ πάρδος ἀπὸ χάμαι V 1033
 ποῦστε P, ποῦ εἰστε V ὠμόβορα hic P 1034 στέκεται — βλέπεται —
 βοηθεῖται P οὐδὲν μὲ V 1035 εὐ. δὲ λ. εὐ. δὲ καὶ ἡ ἄρκος V 1036
 ἀλώπηξ τε V 1037 ἐδράμασιν V τοῦ om V 1038 αἰμόβορα P
 ζῶα P, πάντα V 1039 ὥραν ἐσυνάχθησαν ἅπαντα εἰς τὴν μάχην V
 1040 καὶ εἰς πόλεμον δε τῶν ἀκαθάρτων ζώων V 1043 ἡ κ. γιὰ νὰ β.
 ζυγὴν ἀνακαράδες V 1044 μαδευθοῦσιν V 1046 πρ. ὁ λαγῶς V
 1048 καὶ νᾶνδριώνῃ V 1049 αὐτοὶ et ἐκείνην V 1051 τὸν ἔλεφαν V
 1052 κροῦτον δὲ P τὴν bis scripsi contra PV 1053 γοργὸς P, ἀψὺς V
 1054 καὶ κρούει P, κρούει V 1056 οὗτος γυρίζεται γοργὸν καὶ σφάζει V
 1057 ἐσκοτώθη δὲ καὶ αὐτὴ V

Carmina m. n. graeca, ed. Wagner.

- ὁ σκύλος δὲ, ὡς ἔστεκεν βλέπων τὰ γεγονότα,
 ἔβάβυσεν ἀπὸ μακρὰ, ἐξέσπασε τὸν χοῖρον,
 1060 ἀναιβοκατέβαινε „βλέπετε καὶ σκοπεῖτε
 τὴν κακομήχανον αὐτὴν τὴν μεγαλομαστόραν,
 τὴν ἄλωποῦ τὴν ἄπιστον τὸ πῶς καταμυτόνει
 καὶ δείχνει ἀγάπην δολερὰ καὶ εἰς τὰ δύο μέρη.
 τί στέκετε; τί βλέπετε; μὴδὲν γὰρ φοβηθήτε.
 1065 μὴ δειλιάσετε ποσῶς, ἀλλὰ ἀνδρειωθήτε.“
 εὐθὺς ὁ χοῖρος ἔδραμεν, ἐπήδησεν ἡ αἶγα,
 τὸ πρόβατον, ὁ λαγῶς, ὁ κριὸς καὶ ὁ τρύγος,
 ἐσάλπιγξεν ὁ γάδαρος, ἡ κάμηλος ὀρχᾷται,
 κρούει τὰ ταβλαμπάσια ὁ πονδικὸς ἐπάνω,
 1070 ὁ ἵππος δὲ χηλιμιντῶ, ἀναιβοκαταβαίνει,
 ποιοῦσιν ταραχὴν πολλὴν καὶ ὄχλησιν μεγάλην.
 κόπτει ὁ λύκος τὸ βουνὶν, ἡ ἄλωποῦ τὸ δάσος.
 ὁ κάτης δὲ ἀνέβηκεν εἰς τὸ δενδρὸν ἀπάνω,
 ἡ μαῖμου ἀπέμεινεν ἀπέσω εἰς τὴν τρύπαν.
 1075 ἡλίου βασιλεύοντος ὁ πόλεμος ἐπαύθη,
 καὶ ἡ σκοτία τῆς νυκτὸς διέσωσεν καὶ τούτους.
 τότε ἔπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ ὑμνογράφου
 „ὁ βασιλεὺς οὐ σώζεται ἐν τῇ πολλῇ δυνάμει,
 καὶ γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πλήθει τῆς ἰσχύος.“
 1080 ἔκτοτε γοῦν καὶ μέχρι νῦν ἡ γενομένη μάχη
 εἰς πάντα τὰ τετράποδα μικρά τε καὶ μεγάλα
 ἔμεινεν καὶ διέμεινεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

1058 ὁ οἰκ. P ὁ σκ. δὲ ὡς ἔβλεπεν πάντα τὰ γεγονότα V 1059
 ἐξίππασε V 1060 sq. in unum contraxit versum P: βλέπετε καὶ σκο-
 πῖσατε τὴν μεγάλην μαστορίαν 1062 ἄλωποῦν V 1063 δολερὰν V
 1064 βλ. ἀμὴ ἀγωνιστήτε V 1065 ἀνδρειωθείται P 1066 ἡ αἶγα P,
 τὸ βῶδιον V 1067 κριὸς τε V 1068 ἐσάλπιγξεν V 1069 καὶ κρούεται
 λαμπάζια P 1070 τὸ ἄλουργον δὲ ὡς γοργὸν ἀνεβοκατηβαίνει V 1071
 τάραξιν V 1072 τὸ βουνὸν V ἄλουποῦ V 1073 δενδρὸν P, βοῦνιν
 (sic) V 1074 ἀνέμεινεν ἐσέβηκεν στήν τρ. V post 1075 add P ἐπέ-
 τυχε τότε δυνατὸς ἐσπέρας τοῦ ἡλίου 1076 ἔσωσε τούτους ἔξω V
 1077 καὶ ἐπλ. V 1078 ἐν πολλῇ τῇ δ. V 1080 ἔκτοτε μέχρι καὶ τοῦ
 νῦν ἡ γενομένη μ. P 1082 διάμεινεν V.

ΠΟΥΛΟΛΟΓΟΣ.

- Ἄετος ὁ μέγας βασιλεὺς ἀπάντων τῶν ὀρνέων
 κλητούριν εἶχεν καὶ χαρὰν καὶ γάμον τοῦ υἱοῦ του.
 τὸ πλῆθος ὅλον τῶν ὀρνέων εἶχεν το καλεσμένον.
 ἐφάγασιν καὶ ἔπιασιν εἰς τὴν χαρὰν ἐκείνην,
 5 ἥφεραν καὶ δικάσιμον ἀπάνω εἰς τὸ τραπέζιν.
 ὅλων ἐμπρὸς ὁ πελαργὸς περιγελαῖ τὸν κύκνον.
 „εἰπέ με, κύκνε ἀσούσουμε καὶ μακροσπονδυλάτε,
 μελανοπόδα, ἀγριόφωνε καὶ λιμνοαναθρεμμένε,
 καὶ παντελῶς κακότυχε, τ' ἤθελες εἰς τὸν γάμον;
 10 νὰ κηλαδῆς δὲν ἤμπορεῖς, νὰ παίζης οὐκ ἤξεύρεις,
 καὶ μόνον ἦλθες, ἄτυχε, φοβέριστρον ὁμοιάζεις.“
 καὶ ταῦτα ὁ κύκνος στρέφεται (ς) τὸν πελαργὸν καὶ λέγ
 „ἐμὲν τὰ λέγεις, ἐλεεινὲ, χαλκέα, κωπηλάτα,
 ὅπου ἔφας τὴν ἐνθήκην σου, τὸ στάμενον τὸ ξένον;
 15 καὶ τώρα ἠυρίσκεις, ἄτυχε, ὀκάπου παλαιοκάρφια,
 κι ἀπ' ὀρμησιὰν εἰς ὀρμησιὰν ὑπάγεις καὶ καθίζεις,
 τάχα νὰ στήσης, ἄτυχε, τὸ στάμενον τὸ ξένον;
 ἐγὼ, κι ἂν ἦσουν ἔμορφον ὡς τὰ πουλιά τοῦ κόσμου,
 τὴν μέμψιν, τὴν μὲ ἔκαμες, οὐ μὴ τὴν ἐβαρέθην.
 20 ἀμμή εἶσαι καὶ πανάσχημον ὡς τὰ πουλιά τοῦ κόσμου,
 κι ὀρέγεσαι νὰ μέφesai κ' ἐγὼ νὰ σ' ἐγκωμιάζω.

Carmen edidi e codice Vindobonensi fol. 84^a sqq.: codicis Paris a Ducangio commemorati apographon obtinere non potui. quibus Σ teram apposui, a Constantino Satha emendata esse scito. ceterum p multa in hoc carmine admodum difficilia sunt intellectu, cum mu vocabula in lexicis non inveniuntur.

3 ὅλων conit Σ 6 ὅλον, em Σ 7 9 τίθελες, em Σ 12 'ς add 13 πολάτα, em Σ 16 καὶ ἀπὸ 20 ἀμὶ pro ὡς proponit Σ ἀπ' 21 καὶ bis

12*

- τzaφαροσκέλη πελαργέ, καμηλοπερπατάρη,
 γριζόθωρε, γριζόφορε, πουλιν δρεπανομύτιν,
 ὄλως τολμάς, περιγελᾷς τὸν λευκοφόρον κύκνον,
 25 τὸν στέργουσιν οἱ βασιλεῖς καὶ τ' ἄρχοντόπουλά τους;
 ἐσὺ τzaγγάρης ἄχρηστος ὁμοιάζεις βρωμιάρης,
 χαλκωματᾶ, πάλιν εἰπεῖν, τὸν μυριομουτζωμένον·
 καὶ σὺ τολμάς, κατηγορεῖς χρυσόγερον τὸν κύκνον;“
 Ἐκεῖνα οὐκ ἐσίγησαν τὴν ὄχλησιν τὴν εἶχαν,
 30 καὶ ὁ πουκάνος ἤρξατο ὑβρίζειν τὴν ὤτιδα.
 „ἦλθες, κύρ' οἰκοδέσποινα, καὶ σὺ ἐδῶ 'ς τὸν γάμον.
 κ' ἑκαττες ὡς κουβουκλαρεᾶ μετὰ παντὸς ὀρνέου,
 μωρὴ κοπελοῤῥίκτουσα [καὶ] λειβαδοαναθρεμμένη,
 τzaμπουνομύτρια, τzaμπεροῦ καὶ φουστανοφοροῦσα,
 35 σπασμένη καὶ πανάτσαλη, μὲ τὸν πληδὸν χρισμένη;
 ἂν οὐκ ἠγέρθης τὸ γουργὸν νὰ ἐπάρης τὰς ποδεᾶς σου,
 αὐτὸς τὰς κακομάζωχτας, κ' ἐπάρης νὰ ὑπαγαίνης,
 τῶρα νὰ ἰδῇς καὶ πλεότερον τὸ τί σὲ θέλω κάμει.
 ἦλθες, βρωμούσα τzaμπεροῦ, εἰς ἀτιμιάν τοῦ γάμου.“
 40 στρέφεται, βλέπει ἢ ὥτις πάλιν τὸν καπουκάνον
 καὶ λέγει τον „φουρνόστομε, τῖναν τὰ συντυχαίνεις;
 βρωμόστομε, βρωμόχνωτε, τί ἔν τὸ λαλεῖς καὶ λέγεις;
 ἐσὺ ὁποῦ τῷς ἐκ τὸ πουρνὸν ὀλώματους ἰχθύας,
 ὡς τὸ δισάκκιν τὰ χαλᾷς κι ὡς τὸ ταρπὶν τὰ ρίπτεις.
 45 ὁμοιάζουσιν ἢ σάρκες σου τρέμουλα τῆς θαλάσσης,
 ὁμοιάζεις καὶ τὸν σφόνδυλον τοῦ φούρνου, φουρνοκόπην.
 πάντως κακομουζάκωτε, τὰ κρέη σου οὐ τρώγουν,
 ἔξῳν μόνον οἱ μέρμιγκοι κ' ἡ σκύλα τοῦ τzaγγάρη·
 καὶ σὺ τολμάς, κατηγορᾷς τὴν ὤτιδαν τὴν γραῖαν,
 50 ὁποῦ μὲ τρώγουν βασιλεῖς καὶ τ' ἄρχοντόπουλά τους;
 πάλιν τ' αὐγά μου θέλουσιν ἢ εὐγενίδες ὄλαις.
 σῶπασε, κακοτύχερε, γεράκιν ξερασμένον,

23 γρηζο — bis, em Σ πάλιν, em Bicelas 24 λευτοφόρον, em Σ
 25 στέργουσιν scripsi, τρώγουσιν cod. 26 τzaγκάρης, em Σ 30 ὑβρίζειν,
 em Σ fortasse scribi potest κι ὁ καπουκάνος, conl. v. 40 31 κυρά εἰς
 τὸν γάμον τοῦτον, em Σ 32 καίκατζες, em Σ 34 τzaμπουνομήτρια
 38 τὸ πλεότερον κάμη 40 ὤτιδα 42 καὶ πρὸς τῖναν τὰ λέγεις: Σ
 verba τί ἔν τὸ λαλεῖς eiicienda esse censet 43 de ὀλώματους cf. v. 339.
 fortasse coniciat ὀλώμους τοῦς ἰχθ. 44 δυσάκιν, em Σ καὶ ὡς τὸ ταρ-
 πείν 45 οἱ 47 παντὸς 48 καὶ ἡ σκύλλα 49 κατηγορᾷς plane
 cod., κατηγορεῖς Σ elegantius foret τὴν γραῖαν τὴν ὤτιδαν 51 οἱ

- ἀνάζηβε τοῦ παρναβᾶ, μέ τ' ἄχρηστον δερμάτιν,
 κι ἀποθηκάριν τοῦ Μωσέ γιομάτον κιλινέας,
 55 κι ἀπλῶς ἀσκὶν βρωμιάρικον, τίποτε μὴ λαλήσης.“
 Ἐκεῖνα οὐκ ἐσίγησαν τὴν ὄχλησιν τὴν εἶχαν,
 καὶ ὁ τζικνέας ἤρξατο τὸν γέρανον ὑβρίζειν
 „χαρὰ ᾗς τὸν τὸν καλόγερον ποῦ ἦλθεν εἰς τὸν γάμον
 μέ τὸν μακρὸν τὸν σφόνδυλον καὶ τὸ πολὺν καμάριν,
 60 κουνουλοπόδης, ἄβραστος, μέ τὰς μαύρας τὰς κάλτσας.
 εἶπέ με, καλογέρανε, τ' ἤθελες εἰς τὸν γάμον
 μέ τὸν μακρὺν τὸν σφόνδυλον, μέ τὸ πολὺν καμάρι;
 ὡς καπιτρούλιον σκοπᾶς, θέλεις ἰδοῦ νὰ ἔχης,
 καὶ εἶσαι καμηλόρραχος, καμηλοπερπατάρης.
 65 ὅταν σέ φθάσῃ ὁ αὐθέντης σου, ἀνάσκελα μοῦ πέφτεις,
 καὶ τάχα μέ τοὺς πόδας σου θέλεις νὰ βοηθᾶσαι.
 λοιπὸν ἀνάστα, ταπεινέ, καὶ φύγε ἐκ τὸν γάμον,
 μελανομακροθώρετε, Σαρακηνὲ κουτρούλη.“
 εὐθύς γυρίζει ὁ γέρανος καὶ λέγει τὸν τζικνέα
 70 „ἐμὲν τὰ λέγεις, ἐλεεῖνέ χαλκέα, κωπηλάτα,
 ποῦφαγες τὴν ἐνθήκην σου, τὸ στάμενον τὸ ξένον,
 κι ἀπ' ὀρμησιὰν εἰς ὀρμησιὰν ὑπάγεις καὶ καθίζεις,
 πάλιν εἰς τ' ἀκρουτήρια καὶ εἰς τὸ παραγιάλιν,
 τάχα νὰ στήσης, ἄτυχε, τὸ στάμενον τὸ ξένον;
 75 ψέμα οὐ λέγω, ἄρχοντες, καὶ σεῖς νὰ τὸ θωρήτε,
 πῶς ἀνατρέχει τὸν γιालὸν καὶ τὰ καρφιὰ γυρεύει,
 κι ὅταν πετάσῃ, βλέπετε, ᾗς τὸν κῶλον τὸ βαστάζει,
 τὸ εἶχεν εἰς τ' ἐργαστήριν τοῦ ἐκείνον τὸ ξυλάβιν.
 κι ἐμένα πῶς ἐτόλμησας καὶ συκοφάντησές με,
 80 τὸν τρώγουσιν οἱ βασιλεῖς μετὰ πολλοῦ τοῦ πόθου,
 καὶ τρώγουσιν τὰ ἄκρη μου οἱ ἄρχοντες κρασάτα.
 μὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν πολλὴν θέλω νὰ σέ ὑβρίσω,
 καὶ πάλιν, κακοῤῥίζικε, θέλω νὰ σ' ὀνειδίσω.
 ἐκ τὴν ἀγούζαν ῥαγουζοῦ ὁμοιάζεις καὶ δισάκκιν.

53 ἀνάζηβε an ἀνάζηκε in cod. sit, incertum 54 καὶ 55 καὶ
 βρωμιάρικον 57 τζικνέας ὑβρίζειν, em Σ 58 ὅπου 59 μέ τὸ
 πολλὴν 60 αὐκραστος, em Σ 61 τίθελες, em Σ ὡς εἰς, corr. Σ
 62 μακρὴν πολλὴν 65 πύτεις 70 κοπολάτα, em Σ 71 ὅπου
 ἔφαγες 72 καὶ ἀπὸ 73 τὰ κρουτήρια 74 στύσης 77 καὶ βλέ-
 πεται εἰς τ. κ. τοῦ τὸ πῶς γάρ τὸ β. 82 ὑβρίσω, em Σ 83 σέ ὄν.
 84 δυσάκην

- 35 κι ἀπ' τὴν πικριὰν τὴν εἰχές τὴν καὶ πείναν, ταπεινέ μου,
πάντ' εἰς κρωτήριν περπατεῖς, τὰ ξενόρια βλέπεις,
κι ἂν τύχη ὀκάπου, ἄτυχε, νὰ πιάσης βελονίδα,
ἐκείνην ἔχεις, ἄτυχε, καὶ πρόγεμαν καὶ δεῖπνον.
εἰ δὲ χιονίσει δυνατὰ καὶ τὰ νερὰ παρῴσουν,
- 90 ἀπέκαμες, κακότυχε, καὶ γίνεις κατευχίτης,
κι ἀπ' ἐκκλησιὰν εἰς ἐκκλησιὰν ὑπάγεις καὶ καθίζεις.
κ' ἡ νύκτ' ἐκείνη οὐκ ἔχει σε, φοφῆς, πτωχέ, καὶ πίπτεις,
εὐρίσκουν σε τὰ κοπελιά, δένουν σε μὲ τὸ ῥάμμα,
καὶ τὸ χωριὸν γυρίζουν σε, κι ἄλλοι εἰς τὴν θανὴν σου.
- 95 καὶ σὺ τολμᾶς, ὑβρίζεις με, παλαιοξερασμένε; “
Καὶ ταῦτα οὐκ ἐσίγησαν τὴν ταραχὴν τὴν εἶχαν,
κι ὁ γλᾶρος ἐπεχείρησεν ὑβρίζειν τὸ χηνάρι.
„χαρὰ ᾗς τὴν χῆνα τὴν καλὴν, τὴν χῆνα τὴν μουσοῦρα,
ὅπου φορεῖ τὴν τζαπεροῦ τὴν ἀνασκουμπωμένην,
- 100 κι ὀπίσω εἰς τὸν κῶλόν της πουγγί καὶ νὰ βαστάζη
νὰ γέμη νέματα ψιλὰ τᾶκλεψεν τὴν κερά της,
ποῦ ἦλθεν κ' ἐπεγύρισεν κ' ἔκατσεν εἰς τὸ μέσον
εἰς τὴν χαρὰν κ' εἰς τὸν παστὸν κ' εἰς τὸν ἐξαίσιον γάμον.
ἐγείρου, φύγε τὸ γουρτὸν, φύγε ἀπαὶ τὸν γάμον,
- 105 ἐγείρου, κακομούσουρε καὶ παρεξίππασμένη,
χορδομουντσοῦνα, τζαμπεροῦ, φύγε ἀπὸ τὴν μέσσην.“
γυρίζει ἡ χῆνα μὲ θυμὸν καὶ λέγει πρὸς τὸν γλᾶρον
„τζεφρὲ, τζεφρίτα, μυσταργέ δελφίνου θαλασσίου,
καὶ θαλασσοκοπάνιστε, πάλιν βραχοδαρμένε,
- 110 ὡς ψωμοζήτης τὸν ᾗγαλὸν διαβαίνεις καὶ γυρίζεις
πτῶμα νὰ παρηγορηθῇς τὴν πείνά σου τὴν τόσσην.
εἰ δὲ πολλάκις οὐκ εὐρῆς πτῶμα νὰ φᾶς εἰς κόρον,
ἐγέρνεσαι, σηκόνεσαι κ' εἰς τὸ βουνὶν ὑπάγεις
καὶ σκούληκας προγεύεσαι, σκανθάρους γεματίζεις,
- 115 πολλάκις ὡς σ' ἐγνώρισα καὶ χρόνους τοὺς σ' ἐξεύρω.
οἱ πάντες ὡς σὲ οἶδασιν, λέγουν γαλιότης εἶσαι,
ἔπαιξας καὶ τὰ ῥοῦχά σου καὶ ᾗχασες τα ᾗς τ' ᾗζάριν,

85 καὶ ἀπὸ 86 πάντα περιπατεῖς, em Σ 87 καὶ 89 ἡ 90 καὶ
γύνεις, pro qmo κ' ἐγένης Σ 91 καὶ ἀπὸ 92 καὶ ἡ νύκτα 94 καὶ
ἡλὴ 95 ἡγρίζης 97 καὶ ἡγρίζουν τόχιν νάρη 98 εἰς μουσοῦδα
100 καὶ 101 τὰ ἐκλεψεν 102 ὅπου pro ἐπεγύρισεν con Σ ἐπεχείρησεν
103 καὶ bis 104 ἀπὲ 106 χονδρομουντσοῦνα Σ con 110 γυρίζεις scripsi,
καθίζεις cod. 115 σε 116 ἡδασιν 117 ταζάρην

- καὶ μόνον τὸ 'ποκάμισο αὐτ' ἔχεις καὶ φορένεις.
καὶ τῶρα, κακοτύχερε, ἐμέναν καθυβρίζεις;
120 ἐμέναν ἐγνωρίζουνε κ' ἐσὲν κατέχουσί σε·
κι ἂν οὐ σιγήσης τὸ λοιπὸν, θέλω σὲ καθυβρίσει.
τζαχαρατὰ μὲ τὴν φωνήν, μεσημβρινὲ μὲ τ' ἄσπρα,
ἀτζίγγανε μαυρότεχνε, ἐμέν τὰ συντυχαίνεις;
ὅλως τολμᾷς καὶ πρὸς ἐμέν λόγους επανατείρεις,
125 τὴν λιγερὴν, τὴν χυμευτὴν καὶ πάντερπνον τὴν χῆνα;"
Ἐκεῖνα οὐκ ἐσίγησαν τὴν ὄχλησιν τὴν εἶχαν,
κ' ἡ ἔφια ἀπήρξατο ὑβρίζειν τὸ παῦνιν.
„παῦνιν λεπροπόδαρον, Φράγκε μὲ τὸ καππούτζιν,
καὶ χήρα πάλιν θλιβερά μετὰ μυρολογίου.
130 ἐγείρου, φύγε ἀπ' ἐδῶ ἀπὸ τὸν γάμον τοῦτον.
ποσῶς οὐκ ἔχεις ἡδονὴν τὸν γάμον νὰ τιμήσης;"
γυρίζει πάλιν ὁ παῦν καὶ πρὸς τὴν ἔφιαν λέγει
„μωρὴ βρωμοσθενήτισσα καὶ μυριοκαπνισμένη,
νομίζεις ὡς ἐκάπνισες κ' ἔκαυσες τὰ σκουμπρία,
135 ἐκ τὴν πολλὴν σου μεθυσίαν ὅλως καταβρωμοῦσιν.
οὐδὲν τὸ ἡξεύρομεν κ' ἡμεῖς τὸ τίς καὶ πόθεν εἶσαι;
καὶ τῶρα τρέχεις τὸν ἱγιάλὸν ὑποῦ δελφίνοι τρεχοῦν
νὰ πιάσης τὰ σκουμπρία σου, τάχα νὰ τα καπνίσῃς.
νὰ δώσης τὸνπραματευθὴν, νὰ πάρῃ νὰ παταῖνῃ;
140 κι οὐ μὴ τὸ λέγω ψέματα, οἱ πάντες τὸ θωροῦσιν,
τοὺς τόσους χρόνους πάντοτε τὴν θάλασσαν νὰ τρέχῃς,
νὰ γέρνεσαι. νὰ πλένεσαι, καὶ πάντα καὶ νὰ λῶσαι.
καὶ τὸ φουστάνιν τὸ φορεῖς, εἰς τὸν καπνὸν ἐκείνον
ἀκόμη οὐκ ἐκαθέρισε· τὸ τί νὰ ᾗς οὐκ ἔχεις.
145 ἀκόμη τὸ ὑπέρπυρον, τὸ ἐκράτειες ἀρρεβῶνα,
κρατεῖς το εἰς τὴν κόξαν σου, ποσῶς οὐκ ἀπολεῖς το,
καὶ βλέπει ὁπραγματευθὴς, ἔχει παρηγορία,
ὅτι, ἂν οὐκ ἤθελες ἐλθεῖ τὸ ὑπέρπυρον νὰ στάσῃς,
τὸ ἔκοψες καὶ ἔπιες καὶ ἔχαροκοπήθης.
150 καὶ τῶρα, παλαιοξέρασμα, κυρὰ καπνοσπατάλη,
ἐμένα καταμέφεις τὸ τί ἤθελα ᾗς τὸν γάμον,

118 αὐτόνο 119 καθυβρίζεις 124 ὅλος επαναγυμῆς 127 καὶ
ἡβρίζειν 130 ἐγύρου 135 fort. ὅλα 137 παρὰτοῦχες, em Σ
144 ἐκαθέρισαι 151 εἰς

- ὅτι εἶμαι λεπροπόδαρον, εἶμαι μυρολογίστρια,
 ὁμοιάζω καὶ βενέτικον φράγκον μὲ τὸ καππούτζιν.
 ἐμέναν ἔχουν βασιλεῖς ἀπέσω εἰς τὰ παλάτια,
 155 πάλιν τ' αὐτά μου τρώγουν τα γυναῖκες εὐγενίδες,
 κ' ὑπομυρίζονται λαμπρῶς τὸ στόμαν τους ὡς μὸσχος,
 καὶ τὰ πτερά μου πολεμοῦν πάλιν χρυσᾷ ῥιπίδια.
 καὶ σὺ τολμᾷς, περιγελᾷς ὅλως ἐμοῦ καθόλου;“
 Καὶ ταῦτα οὐκ ἐσίγησαν τὴν ὄχλησιν τὴν εἶχαν,
 160 καὶ τὸ πουτίκιν ἤρξατο ὑβρίζειν τὸ περδίκιν.
 „εἶπέ με, κυρὰ πέρδικα, τ' ἤθελες εἰς τὸν γάμον,
 κ' ἔκατρες ὡς κουβουκλαρεὰ ἀπάνωθεν τῶν ὄλων;
 ἡξεύρομέν σε, ταπεινὴ, παντὸς ὑπάρχεις πόρνη,
 κι ἂπ' τοὺς πόδας σου φαίνεσαι ὅτι εἶς' αἱματωμένη,
 165 καὶ τὸ μαντί σου εἶν' κοντὸ καὶ φαίνεσαι ἐξοπίσω.
 κι ὅπου καθήσης νὰ λαλῇς πάντοτε νὰ στριγγίζης,
 οἱ καῦχοί σου νὰ ἔρχονται καὶ νὰ παραδιαβάζουν.
 ἐγείρου, φύγε τὸ λοιπὸν, μὴ κάθεσαι 'ς τὸν γάμον·
 ἡμεῖς γυναῖκαν ἄχρηστον οὐ θέλομεν ἐνθάδε.“
 170 εὐθύς γυρίζει ἡ πέρδικα καὶ λέγει τὸ πουτίκιν
 „μωρὸν νὰ 'πῇς κακότυχον, ποσῶς οὐδὲν σέ ξεύρω.
 ἡξεύρεις, ὅταν ἔστεκες εἰς τὰ μὴχάνι' ἀπάνω,
 καὶ μαύρισεν ἡ ῥάχη σου ἐκ τοῦ καπνοῦ τὴν βίαν,
 κ' ἔφαγεν τὴν ἐμπροστινὴν τὴν ζούπαν τὴν ἐφόρεις,
 175 καὶ πρὸς τὸ μέγαν σάββατον οὐκ εἶχες ἄλλον ροῦχον,
 κ' ἐμπάλωσες τὸ ροῦχόν σου μετὰ λινὸν πανίτιν,
 φορεῖς το καὶ κατάσαρκα κ' οὐκ εἶχες τί ν' ἀλλάξης.
 κι οὐ μὴ τὸ λέγω ψέματα, οἱ πάντες τὸ ἐβλέπουν,
 πῶς ἐνι μαύρῃ ἡ ῥάχη σου κ' εἰς τὴν κοιλιάν σου κεῖται
 180 τὸ ἄσπρον τὸ ἐμπάλωμαν ἀπὸ λινὸν πανίτιν.
 ἐμένα πῶς ἐτόλμησες καὶ συκοφάντησές με,
 ὅτι εἶμαι πόρνη ἄχρηστος καὶ χειροτέρα πάντων;
 ἐγὼ τὰς κάλτσας τὰς φορῶ ἔνε ἀπὸ σκαρλάτο,
 ἔχω καὶ χεῖλη κόκκινα, μαῦρα μάτια ὠραῖα,

156 καὶ λαμπρὸς 157 ῥιπίδια 158 ὁμοῦ pro quo et Σ et ego
 conl. ἐμοῦ 160 ὑβρίζειν 161 τίθελες 162 καὶ κάτζες 164 καὶ
 ἀπὸ εἶσα 165 ἦν 168 ἐγύρου εἰς 169 ἀχριστον cod., πορνικὴν Σ.
 cf. v. 182 172 μὴχάνια 174 καὶ 177 καὶ 179 καὶ

- 185 καὶ πρέπουν με ἢ κάλτσαις μου, μᾶλλον καὶ τὸ μανδί μου,
 κι αὐτὸ φορῶ κατὰσαρκα ἔνθα γοῦν καὶ ἂν ἦμαι.
 πρέπουν με καὶ τὰ ροῦχά μου ὡς εὐγενὴν γυναικα,
 τὸ νὰ φωνάζω πάντοτε εἰς ὅλα τ' ἀκρωτήρια·
 εἰς τὴν γλυκέαν τὴν αὐγὴν τὴν γλυκοδροσισμένην
 190 ἀνθοβολοῦν τὰ ἄνθη της καὶ κηλαδῶ, ὡς οἶδας,
 οὐδὲν λαλῶ τοὺς καύκους μου, οὐδὲ κακοὺς ἀνθρώπους.
 πουλίτσια ἐποίησα μονόκοιλα εἰκοσάδα,
 καὶ περπατάρης ἀσεβῆς ὀλίγον κατ' ὀλίγον
 ἐπῆρέν μου τὰ δώδεκα, ἔκαψεν τὴν καρδιάν μου,
 195 ἐκάην ἢ καρδίτσα μου, ἐπόνεσα ὡς μάννα.
 φοβοῦμαι γοῦν ἢ ἄθλια καὶ τρέμω καὶ δειλίω,
 ὅποθεν στέκω, κάθομαι πολλάκις μετ' ἐκεῖνα,
 πάντα διδάσκω, παραινῶ τὰ ἄλλα μου πουλία
 νὰ κάθονται εἰς πλάγι μου, μὴ ταῦρη περπατάρης,
 200 κι ἀλλοίμονον, ἐπάρη τα καὶ κάψη τὴν καρδιά μου.
 ἐμένα πάλ' οἱ βασιλεῖς εἰς γεῦμάν τους μὲ τρώουν,
 κ' οἱ ἄρχοντες οἱ εὐγενεῖς εἰς πρόγεμαν καὶ δεῖπνον,
 καὶ πλούσιοι ἠθέλασιν, πτωχοὶ καὶ νὰ μὲ εἶχαν.
 καὶ μὲ ζωὴν καὶ θάνατον οἱ πάντες ἀγαποῦν με.
 205 ἐσὺ δὲ πῶς ἐτόλμησας καὶ συκοφάντησές με;
 νὰ σ' ἐγκαλέσω εἰς τὸν αἰτὸν τὸν μέγαν βασιλέα
 (πολλὰ μὲ χρῆζει καὶ αὐτὸς, ἂν ἤμπορῇ νὰ μ' ἔχη),
 πουτίκιν κακορρίζικον ἀπὸ τὴν κακοτύχην,
 καὶ νὰ ὀρίσῃ νὰ γενῆς ἀόρατος ἔκ τὸν κόσμον
 210 ἐτοῦτον τὸν γλυκύτατον, νὰ πᾶς εἰς ἄλλον βράχος,
 καὶ νὰ ποιῆς τὰς γέννας σου δυσκόλως καὶ βαρέως.
 καὶ πρὶν νὰ παύσουν ὄχλητα καὶ γενεαλογίαν,
 καθὼς τὸ καταλόγιν του γροικᾶς ὅτι ὄχλοῦνται,
 ὁ καρκαντσᾶς ἀπῆρξατο νὰ ὑβρίζει τὸ ὄρνιθιν
 215 „ὄρνιθιν κουρουνομυαλον καὶ μυξοσκατοφάγον,
 πολιτικὴ ἀδιάντροπε μετὰ πολὺν φουκάριν,
 ὅπου πορνεύεις πάντοτε μᾶλλον μὲ τοὺς υἱοὺς σου,
 μωρὴ κοπελορρίκτουσα, πόρνη, θυγάτηρ πόρνης,

185 οἱ κάλτζες 186 καὶ αὐτὸ 187 εὐγενὴν cod., non εὐγενῆ,
 188 τὰκροτήρια 199 τὰβροι, em Σ 200 καὶ 201 πάλαι 202 καὶ
 206 σέ 209 ὀρίσης νὰ γενῇ, em Σ 214 ἡυρίζει 216 μὲ τὸ con. Σ
 πολὴν

- κύριν κ' υἱὸν νὰ πολεμῇς νὰ σπαθοκαταλυοῦνται,
 220 τὰ αἵματα νὰ τρέχουσιν, τ' ὀμμάτια' τους νὰ βγαίνουν,
 ἀπλῶς εἰπεῖν, πανάχρηστε, τ' ἤθελες εἰς τὸν γάμον;
 νὰ κάθῃς' ὡς κουβουκλαρεὺ καὶ σὺ μετὰ τῶν ἄλλων,
 νᾶσαι εἰς ἀτιμίαν τους, εἰς ἀτιμίαν τοῦ γάμου;
 ἐγείρου, φύγε, μίσειμε, πρὶν σὲ καταμεφθοῦσιν.
 225 ἐγὼ δι' ἐσὲν ἐντρέπομαι εἰς τὴν χαρὰν ἐτούτην·
 εὐθὺς λοιπὸν ἢ ὄρνιθα ἐντράπη καὶ σηκώθη.
 ἐστάθην καταπρόσωπα, τὸν καρκατσάνον λέγει
 „καὶ πῶς ἐτόλμησες ἐσὺ, εἰπέ μοι, κακαρίνε.
 κι ἀτίμωσάς με τὰ πολλὰ κ' ὑπόμεινά σε τόσα;
 230 μωρὲ, καὶ σὲν ἡξεύρουν σε κ' ἐμὲν κατέχουσίν με,
 ἄτυχ', ἀπιδοσφόνδυλε καὶ γριζοφορεμένε,
 ὅπου ποτὲ τὴν ράχην σου 'ποκάμισον οὐ βάνεις,
 ἀλλ' οὐ 'βαλες, οὐκ οἶδές το, ἀλλ' οὐδὲ βάλει θέλεις.
 ἀλλ' οὐδὲ βρώματα πολλὰ ποτέ σου νὰ χορτάσης.
 235 ἐξῶν τὴν ἄμμον καὶ τὰ βρυὰ καὶ σκούληκας καὶ βούρκα.
 μωρὲ, πάντες σὲ ξεύρουνσιν, ἀπὸ τὴν 'Ρώμην ἤσουν,
 καὶ (')ς τὸ σπιτάλιν ἐποικες φρέρης κᾶν ἔξη χρόνους,
 καὶ 'βρῆκάν σε μὲ Φράγκισσαν καβαλλαριοῦ γυναῖκαν,
 καὶ δεύρασίν σε τὰ πολλὰ, κ' ἐκ τοῦ δαρμοῦ τὴν βίαν
 240 ἐγέμισαν τὰ μάτια σου αἷμαν τῆς κεφαλῆς σου —
 οἱ πάντες τὸ γινώσκουσιν, ψέμαν οὐδὲν τὸ λέγω —
 ἔκτοτε γὰρ καὶ μέχρι νῦν οὐκ ἐποικες μιᾶλλα
 ἐπῆραν τὸ καπνιούτσιν σου, μωρὲ, ὅκ τὴν κεφαλὴν σου
 ἐδέσαν τὰ ποδάρια σου καὶ ἐστραγγουλίσαν τα·
 245 ἄλλην ποτέ σου οὐκ ἠμπορεῖς στράταν νὰ περπατήσης.
 κ' ἐγίνου, κακορρίζικε, ἀλλεῶς μονοκουμπάρος,
 κοὶ τὴν κοιλίαν σου ψωμὶν οὐκ ἠμπορεῖς χορτάσει,
 ἐξῶν τὴν ἄμμον καὶ τὰ βρυὰ πάντα σου ἀνατρέχεις
 ἐκ τὴν κατάραν, ἄτυχε, ἐκείνου φρᾶ Λιβέρη,
 250 ὅπου σὲ κούρσεψεν ποτὲ σὲ κείνον τὸ σπιτάλιν,
 ἐκέρδισες καὶ τοὺς δαρμούς καὶ τὴν κακοτυχίαν.

219 καὶ 220 τὰ ἐβγαίνουν 221 εἰπὴν τίθελες 222 κάθῃσαι
 223 νὰ ἦσαι 224 ἐγύρου καταμευθοῦσιν, εν Σ 226 fort. ἐντράπη
 228 καὶ his 230 καὶ μὲν 231 ἄτυχε 233 βάλῃ 235 κρία, εν Σ.
 conl. v. 248 237 'ς add 239 καὶ ἐκ 243 ὅκ cod., pro quo nolui
 substituere ἐκ 246 καὶ γίνου, ἄλιος cod., ἄλλοι, ὡς conl Σ

- καὶ τῶρα ὑβρίζεις, κέφουσαι ἐμέναν, ἀτυχίτη;
 ἄκουσε, κακοτύχερε, φράρη βραχοδαρμένε,
 ἐγὼ πουλία τὰ γεννῶ ἢ πάλε τ' ἀναθρέφω,
 255 ἐξέβησαν ἐπίσκοποι, ἔξαρχοι καὶ παπάδες,
 καὶ παρβαριώταις κόπελοι, κοῦρκοι ἀπεσταλμένοι,
 καὶ περπατοῦν εὐγενικά, παλατοαναθρεμμένα.
 καὶ μέναν πάλιν, καρκατσᾶ, ἰδὲς τὸ τίς με τρώγει,
 καὶ βασιλεῖς καὶ δέσποιναις καὶ πάντες τῆς συγκλήτου,
 260 καὶ ἡδονή μου ἐξαίρετος ἀπ' ὅλων τῶν ὀρνέων.
 καὶ σὺ τολμᾷς, ἀκτένιστε, καὶ μέναν κατακρίνεις;
 Καὶ ταῦτα οὐκ ἐσίγησαν τὴν ὄχλησιν τὴν εἶχαν,
 καθὼς τὸ καταλόγιν τοὺς ἐκράτειεν ἀκόμη,
 παραγιαλίτης ἤρξατο ἀφασιανὸν ὑβρίζειν,
 265 καὶ λόγους ἐπεχείρησε τοιούτους νὰ τοῦ λέγῃ
 „ὁποῦ σὲ βλέπει, ἀφασιανὲ, ὅτι φορεῖς τὸ ροῦχον
 αὐτὸ τὸ λέγουν αὐτουπὶν, νᾶχη τὰς χρὰς κομμάτια,
 παρέξω νᾶχη κόκκινον καὶ πράσινον κομμάτι,
 καὶ γερανὸν καὶ κίτρινον ὀξὺν καὶ τὸ γαλάζιον,
 270 νὰ ποῦν [ὅτι] εἶς' ἀρχοντόπουλον ἀπὸ τοὺς σεβαστάδες,
 ἢ εἶς' ἐκ τὴν Μισοθυνιὰν κάποιας λουλής κοπέλιν,
 κι ἀπόθανεν ἡ μάννα σου κι ἀφήκέν σε λογάριν,
 καὶ ᾠόρασες τ' αὐτουπὶν σου αὐτὸν τὸ καμαρόνεις,
 καὶ λέγεις, σεβαστοῦ παιδὶν ὑπάρχεις ἔκ τὴν Νικαίαν.
 275 ἐγείρου γοῦν μὲ τὸ καλὸν καὶ φύγ' ἀπὸ τὴν μέσην,
 μὴ ρίψουν τὸ καπάσιν σου καὶ βρέξουν τ' αὐτουπὶν σου,
 ὅτι κοπέλιν ἄχρηστον καπήλισσας ὀκάποιας
 ποσῶς οὐδὲν τὸ θέλομεν νὰ κάθεται κοντὰ μας.“
 ἀφασιανὸς ἐγύρισεν καὶ λέγει πρὸς ἐκεῖνον
 280 „ἐμὲν τὰ λέγεις, ἐλεεινὲ, ταῦτα, παραγιαλίτη;
 οὐκ εἶσαι σὺ τζαγγάρη υἱὸς τοῦ Πετσοκαταλύτη,
 ὁποῦ καθεζοῦν κ' ἑρράπτες μὲ χοιρινὴν τὴν τρίχαν,
 κ' ὑπῆγες καὶ δανείστηκες ὀκάποθεν λογάριν,
 κ' ἡγόρασες τὴν θάλασσαν κ' ἐγίνης χρειωμένος;
 285 οἱ χρεωφειλέταις σύρνου σε τὰ πέρπυρα νὰ δώσης,

252 ὑβρίζεις 254 πάλαι 258 καρκατσᾶ hic cod. 266 ποῦ,
 em Σ 268 παράξενάχη, em Σ 270 ὅτισαι, em Σ fort. ὅτι eiciendum
 271 εἶσαι 272 καὶ bis 274 ἐκ 275 ἐγύρου φύγε 276 αὐτουπὶν
 282 καίραπτες μὲ τὴν χ. 283 καὶ 284 καὶ bis μυριοχρ.

- καὶ συ κομπόνεις, λέγεις τους, ὅτι κρυμμένα τᾶχεις.
 κι ὅπου καθήσης εἰς ἀκτὴν, παλιν εἰς ἀκρωτήρι,
 σηκώνεις τὸ κεφάλιν σου καὶ πάλιν δείχνεις κάτω,
 καὶ λέγεις ὅτι ἡστόχησα, οὐκ ἔνε ὁ τόπος οὗτος.
 290 κ' ἐγὼ οὐ λέγω ψέματα, οἱ πάντες τὸ θεωροῦσιν,
 ὅτι εἶσαι τζαγγάρη υἱὸς τοῦ Πετσοκαταλύτου,
 καὶ γὰρ κρατεῖς το τὸ σουβλιν 'ς τὸ στόμαν σου καὶ τρέχεις
 καὶ τὸ κεφάλι σου νὰ σῆς ὅπουθεν καὶ ἂν ᾗσαι,
 τοὺς χρεωφειλέτας νὰ γελᾷς, οὐκ ἔνε ὁ τόπος οὗτος,
 295 καὶ πάντα τρέχεις καὶ γελᾷς, περπατεῖς καὶ διαβαίνεις.
 καὶ μέναν ἐκατέκρινες, εἶμαι Μεσοθυνιατῆς,
 ὀκάποιας κακορρίζικης καπήλισσας κοπέλι,
 κι ἀπόθανεν ἡ μάννα μου καὶ πῆρα τὸ λογάριν,
 καὶ πῆρα τὸ αὐτούπιν μου καὶ σεβαστὸν ὁμοιάζω;
 300 πάντες καὶ σένα ξεύρουν σε καὶ μέναν ἐγνωρίζουν.
 κι ἅπαντα τὰ ποδήματα, τὰ φόρεις καθ' ἡμέραν,
 καὶ τὸ φουστάνιν τῶβαλες καὶ ἤσουν τοπικάρης,
 ἄλλον ποτὲ τὴν ράχην σου οὐκ οἶδά το ν' ἀλλάξης.
 καὶ σὺ γελᾷς τὸ αὐτουπὶν καὶ σκιάδιν, τὸ μὲ δῶκεν
 305 ὁ βασιλεὺς ὁ αὐθέντης μου καὶ πάντων τῶν ὀρνέων;
 πάντως γὰρ ἔν καὶ ἑάδελφος δεύτερος τοῦ πατρός μου,
 κι ἂν ἐξειπῶ τῷ, ταπεινέ, καὶ κόψουν τὴν οὐράν σου,
 νὰ ποίσω τὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν ἀπαιδευσιάν σου.“
 κ' ἐντράπηκεν ὁ ταπεινὸς ὁ παραγιαλίτης,
 310 νὰ κρυβηθῇ ἐγύρευσεν, μήπως τὸν ἀτιμώσουν.
 καὶ ὥρισεν ὁ αἰτὸς ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας
 καὶ τὴν οὐράν του ἀνάσπασαν, τὴν μύτην του τσακίζουν,
 ὀρίζει κι ἀπολύουν τὸν νᾶν συμπαθημένος,
 καὶ νὰ τὸν βλέπουν ἅπαντες καὶ νὰ τὸν κατακραίνουν.
 315 Ἐκεῖνα οὐκ ἐσίγησαν τὴν ὄχλησιν τὴν εἶχαν,
 κ' ἡ πασιδόνα ἤρξατο, περιγελᾷ τὴν κίσσαν.
 „εἰπέ, τραυλὴ, τραυλόγλωσση καὶ τραυλοκελαδοῦσα,
 μελανομύτρια τζαμπεροῦ, ἀσχημοποδαροῦσσα,

287 καὶ 290 καὶ 292 εἰς 298 καὶ 299 ἀποῦπιν 301 καὶ
 304 ἀτουπὶν 306 παντός 307 καὶ ἂν οὐκ ὑπῶ cod. Sathae οὐκ
 ἐξοβελιστέον videbatur τῷ Σ: το 308 ποίσω corruptum videtur:
 quaquam cf. v. 403 σου Σ: του 309 καὶ 313 καὶ 316 καὶ
 318 μελανομήτρια, em Σ

- δούλη καὶ σκλάβα τῶν Φραγκῶν, τ' ἤθελες εἰς τὸν γάμον;
 320 ἢ κίσσα εὐθὺς ἀπήρξατο, τὴν πασιδόνα λέγει
 „ἀτζούπωτε, ἀδιάντροπε, ἐμέναν καταλέγεις;
 ἐσὺ ἥσουν καρτσανᾶ παιδὶ πολλὰ μυριοχρειωμένου,
 καὶ ἔφας τὴν ἐνθήκην σου, τὰ δώδεκα δουκάτα,
 καὶ τὸ σουβλὶν σου ἐπούλησες ἀλλὰ καὶ τὸ κοπίδιν,
 325 κ' ἀγόρασέν σε, τζαπεροῦ, ὡς πρῶτόν του κορίτσιν.
 αὐτήνην τὴν ἐμπαλωτοῦν τάχα τὴν καμαρόνεις,
 ὁπῶχει κόκκινον ὀμπρὸς καὶ μαῦρον ἔξοπίσω,
 καὶ τὴν ποδεάν σου βένετον, 'ς τὴν ράχην σου γαλάζην;
 ἐκ τὴν πτωχίαν τὴν εἶχετε φορεῖς καὶ μαύρην σκέπην
 330 καὶ ψυχικὸν ποδήματα μαῦρα τινὸς Χατζάρας.
 κι ὡς ἔτυχεν, οὐκ εἶχετε ψωμὶν διὰ νὰ φᾶτε,
 ἔμάθετε καὶ τρώγετε ὅλους μας τοὺς ἰχθύας.
 πάντως οὐ λέγω ψέματα, οἱ πάντες θεωροῦν το,
 τὸ πῶς καθίζεις, ἄτυχε, κάτω εἰς περιγιάλιν,
 335 ὑπάφεις καὶ καθέζεσαι εἰς πέτραν στεφανέαν,
 καὶ βλέπεις τὸ ψαρὸπούλον αὐτὴν τὴν ἀθερίναν,
 κι ἂν ἔξη δρόμον, οὐ λαλεῖς, ἀφίνεις την καὶ πάγει,
 εἰ δὲ πολλάκις ἂν σταθῇ μικρὸν νὰ ἀνασάνη,
 εὐθὺς βουτᾶς καὶ παίρνεις τὴν καὶ τρώγεις τὴν ὀλώμην,
 340 ὡς ἔμαθες 'ς τὸ σπήτιν σας, πτωχή, 'ς τὸ πατρικόν σας.
 εἰ δὲ πολλάκις καὶ συμβῇ κανεῖς νὰ σὲ πιάσῃ,
 κανεῖς πτωχὸς πραγματευτῆς, ἄνθρωπος τῆς κατζάνης,
 σφάζει σε μὲ τὸ ὑπέρπυρον, βάνει σ' εἰς τὸ πουγγίν του,
 ὡς θυγατέρα τάχατε τοῦ καρτζανᾶ ὠφελέσειν.
 345 καὶ σὺ τολμᾶς ὑβρίζειν με τὴν ταπεινὴν τὴν κίσσαν;
 ἐγὼ Ῥωμαιοῦ παιδὶν εἶμαι καὶ κλέψασίν μ' οἱ Φράγκοι,
 (νὰ 'πῶ ὡς ἤμουν εὐμορφον, καὶ τί νὰ τὸ καυχούμαι);
 καὶ τὰ Ῥωμέϊκα ἔμαθα, μωρὴ, καὶ συντυχαίνω.
 μᾶλλον τοὺς κλέπτας μέμφομαι καὶ λέγω κλέπτης, κλέπτης,
 350 μισέρη, κλέπτης, πιάσε τον, ὅτι παίρνει τὰ καλίγια.
 οἱ πάντες τὸ γνωρίζουσιν, οἱ πάντες τὸ κατέχουν.

319 τίθελες 320 ἢ add Σ 325 καὶ 328 εἰς 331 καὶ φᾶται
 332 fort. ὀλώμους 335 πέτζαν, em Σ, conl. v. 448 337 καὶ 340
 'ς prius add Σ pro 'ς altero cod. εἰς 344 βαρτζανᾶ legerat Σ, sed
 conl. v. 322 ὠφελέσιν cod.: ὀφειλέτιν conl. Σ 345 ἡβρίζειν 346 με
 349 νέμομαι

καὶ σὺ, πουλὶν κακότυχον καὶ ψόφοζαρωμένον,
 ὅλως ἐμὲν περιτελῶς; εἰπὲ καὶ πῶς τὸ ποῖκες.
 ὅμως οὐ μὴ σὲ βαρεθῶ, ὄψαροπούλη τέκνον,
 355 ὅτι ἀκόμη οὐκ ἔμαθες τὸ τίς καὶ πόθεν εἶμαι.“
 Ἀκόμη οὐκ ἐπλήρωσαν τὴν ταραχὴν τὴν εἶχαν,
 καὶ ὁ λούπος ἐπεχείρησεν ὑβρίζειν τὸ γεράκιν.
 „ἦλθες, φονέα καὶ ληστή, αἱματοπότα λύκε,
 καὶ συγγενοσαρκόφαγε ἱέραξ, εἰς τὸν γάμον,
 360 νὰ ποίσης καὶ τὴν πέρδικαν. περιστερὰν νὰ φύγῃ,
 ἀφασιανόν καὶ φάσσαν τε, τὴν κίσσαν καὶ τρυγόνιν,
 καὶ τὰ μικρὰ στρουθόπουλα τὰ ὅλα νὰ μισεύσουν.
 φύγε, διώκτα τύραννε, αἱματοπότα σκύλε,
 μήπως τ' ἀκούσῃ ὁ βασιλεὺς κ' ἐβγάλῃ σου τὰς κόοας,
 365 καὶ ἀντὶ χαρᾶς τὴν ἀτιμίαν ἐπάρῃς καὶ μισεύσης.“
 καὶ ὁ ἱέραξ στρέφεται καὶ λέγει πρὸς τὸν λούπον
 „εἰπέ με, κακομούσουρε, τί εἶν τὰ λέγεις, λούπη;
 μόνον πτερὸν ἔχεις καλὸν καὶ διχαλὴν οὐρίτσαν,
 ἄμμ' εἶσαι σκλαβοθώρε.ος, σκυλὶν μαγαρισμένον.
 370 ὀφίδια τρῶς καὶ ποντικούς, μᾶλλον καὶ κωλοσαύρας,
 ἀλλὰ καὶ κεῖνα πούπετε ἂν ταῦρης ψοφισμένα,
 καὶ γὰρ οὐ δύνασαι ποτὲ ἀκρίδαν νὰ πιάσῃς.
 ἄθλιε, κοσμοκατάρατε, ἐμὲν τὰ συντυχαίνεις,
 καὶ διδαχὰς πνευματικὰς ἤρξασο νὰ μὲ λέγῃς;
 375 πάντες καὶ σὲν ἡξεύρουν σε καὶ τὴν ὑπόληψίν σου.
 ἂν εὖρης γρῆν τινὰν πτωχὴν πουλίτσια νὰ ἔχῃ,
 κ' ἰδῇς ὅτι ἐβγάλῃ τα καὶ θέσῃ τα 'ς τὸν ἥλιον,
 κ' ἢ κλωσαρέα τύχῃ καὶ οὐδὲν τὰ 'πιμελῇται,
 'ς ἐκεῖνα, κακοῦρίζικε, δείχνεις καὶ τὴν ἀνδρεία σου,
 380 καὶ χύνεις καὶ ἀρπάζεις τα καὶ κακοθανατεῖς τα.
 κ' ἐκείνη καταρᾶταί σε 'ς τὴν ἐκκλησιὰν ἀπέσω
 'θεε, τὸν λούπην ψόφα τον ὀπῶφα τὰ πουλιά μου.“
 καὶ σὺ οὐδὲ κἄν ἐξέφεξεν ὁ ἥλιος τὴν ἡμέραν,
 καὶ πάλ' ἀπομοιράζεις τα ἐκεῖνα τὰ ἀφῆκες.
 385 καὶ πάλ' ἢ γραῖα ἢ πτωχὴ κλαίει καὶ καταρᾶται,

358 καὶ σὺ φονέα 364 καὶ 365 καὶ 366 πάλιν στρέφ. 367
 ἦν 369 ἀμίσε 374 ἤρξατο, om Σ 377 καὶ ἐβγάλλει 378 τύχει
 ἐπιμελεῖται 379 εἰς 381 καὶ εἰς 384 πάλαι τα αὐτὰ ἐκεῖνα
 385 πάλιν

- τὸν ἄγιον Γεώργην τάσσεται πουλίτῃν νὰ τὸν πάγῃ,
 ἂν τὰ φυλάξῃ (τὰ πουλιά) μόνον ἀπὸ ἐσένα.
 κ' οὐκ ἐφοβήθῃς, ἄτυχε, ποσῶς τὴν ἀδικίαν,
 οὐδὲ τὸν ἄγιον ποσῶς, κἂν νὰ μὴδὲν σὲ σφάξῃ.
- 390 καὶ μένα τὸν ἱέρακα θέλεις νὰ μὲ διδάσκῃς,
 τζανόπουλε, κακότηχε, μυριοκαταγνωσμένε,
 ποῦ μὲ κρατοῦσιν βασιλεῖς, ρηγάδες καὶ δεσπόταις,
 αὐθένταις γοῦν καὶ θαυμαστοὶ ἔς τὰ χερίά τους ἄνω,
 καὶ βλέπουν με καὶ χαίρουνται ἐμὲν καὶ τὴν ἀνδρείαν μου;
- 395 μὴ τρώγῃς ὡσάν ἐσέν, μωρὲ, πτώμα καὶ κωλοσαύρας.
 εὖχου τὸν γάμον τούτονε ὅπου ἔτυχεν καὶ στέκω,
 κ' ἐντρέπομαι τὴν ὄχλησιν, μὴ μὲ κατηγορήσουν,
 ἄμμη, κύρ λούπη, νάμαθες τὸ μετὰ τίνα τάχεις,
 τζανόπουλε, κακότηχε, μυριοκαταραμένε,
- 400 ἂν οὐκ ἐφήλωσα πολλὰ κι ἀνήβην εἰς τὰ νέφη
 καὶ χάλασα καὶ δώκά σε καὶ φάνη σ' ὅτι ἀστράπτει,
 καὶ χάλασα τὸν νῶμόν σου, κατεχαρβάλωσά τον,
 νὰ ποῖκα τὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν θωριάν σου, λούπη.”
- Ἀκόμη οὐκ ἐπλήρωσαν ταῦτα τὴν ὄχλησίν τους,
- 405 καὶ ἡ κορώνη ἤρξατο ὑβρίζειν τὸ τρυγόνιν.
 „ἦλθες, τρυπανοβρόύθουνη, τρυγόνα ξερασμένη,
 μυρολογίστρια θλιβερὴ καὶ μυριοπικραμένη,
 τὸ γοῦι πάντοτε λαλεῖς, τὸ γοῦι μουρμουρίζεις,
 ἔς τὰ μοναξὰ νὰ κάθῃσαι καὶ πάντα νὰ στριγγίζῃς,
- 410 ὅπου ἴφας καὶ τὸ ταῖριν σου καὶ τὰ πουλιά σου ὅλα,
 ἐκ τὴν κακὴν σου τὴν καρδίαν γὰ θλίψῃς καὶ τὸν γάμον;
 ἐγείρου, φύγε, μίσεψε, ὕπαγ' εἰς τὸ καθόλου,
 μὴ ποίσης θλίψεις τὴν χαρὰν, τὸν γάμον τούτον θρήνος.
 καὶ τὸ τρυγόνιν θλιβερὰ λέγει πρὸς τὴν κορώνην
- 415 „εἰπέ μοι, κακομούσουρε, κουρώνη, τ' εἶν τὰ λέγεις;
 πικρόφωνε, κακόθωρε, μυριοατυχισμένη,
 Αἰγύπτισσα μὲ τὸ μανδὶν, γυλοῦ μὲ τὸ καρκάλιν.
 πάντως οὐ λέγω ψέματα, ἤξευρ' οὖν πόθεν εἶσαι,
 γυναῖκα καρβουνάρισσα ἀπὸ τὸ Μαῦρον Ὅρος.
- 420 ἡμέραν νύκτα τὴν ριχεὰν ἀνάσπας κ' ἑκαυτές την,

387 τὰ πουλιά de meo add ἐσέν cod. 388 καὶ ἐσὺ οὐκ 392 ὅπου
 397 καὶ 400 καὶ 405 ἡβρίζειν 412 ἐγύρου ὕπαγε 415 κουρῶ-
 νην ἦντα 418 παντὸς ἡξεύρου 420 καὶ καυτές της

- κι αὐτὸ τὸ παλαιοφούστανον, τὸ φόρεις καπνισμένον,
κ' ἔχαρβαλῶθη ἀπάνω σου κ' ἐσάπην ἐκ τὴν λέραν.
ἐκ τὴν ρίχεάν ἐξέβηκεν καπνὸς ἐκ τὴν κοιλιάν σου.
ὅταν ἀπάρξειςαι τὸ κρά, πάλιν τὸ κρά κραυγάζεις.
- 425 εἴχετε τάχα καὶ ἵνικόν, ἐκουβάλειε τὰ καρβούνια
εἰς τ' ἐργαστήριν τοῦ χαλκεᾶ, καὶ σὺ ἐπαρηκολούθεις.
οὐ μὴ τὸ λέγω ψέματα, οἱ πάντες τὸ θωροῦσιν·
ὅτι ὅπου εὖρης τὸν ἵνικόν, ἐκείνον τὸ πουλάριν,
καθίζεις εἰς τὴν ῥάχην του καὶ τρῶς τὰ τραύματά του.
- 430 τὴν δ' ἄλλην σου ἀνατροφὴν, κουρούνα ξερασμένη,
καὶ κλέπτρια μεσημερινοῦ, ἀδιάντροπη, βρωμοῦσα;
εἰ δὲν ἀφήκαν καὶ λαρδὶν εἰς προβολὴν ἀπάνου,
νὰ μὴν χυθῆς καὶ κατεβῆς καὶ δάκης το καὶ φύγης·
εἰ δὲ νὰ ᾠοῦμεν, ἀδικεῖς μόνον τὸν τζαμαρδάρην,
- 435 ἀδικεῖς καὶ τὸν γεωργὸν ὅταν τὸ φάβα σπέρνῃ·
ἐκεῖνος σπέρνει ὁ ταπεινὸς κ' ὑπᾶ νὰ γεματίσῃ,
καὶ σὺ σωρεύεις φάβατα. κρύβεις· εἰς ἄλλον τόπον,
καὶ παίρνεις καὶ τὸν σπόρον του, ἀλλότε τὸ ψωμὶν του.
πῶς νὰ τὸ πῶ καταλεπτῶς τὰ πολεμεῖς, κουρούνα,
- 440 ἀτζύπτωτε, ἀδιάντροπε, ἥς τὸ ἔτοιμα καλεσμένη;
ἂν ἦσουνε ξενούτσικη, τοῦτο γὰρ καὶ συνέχει.
καὶ πῶς νὰ πῶ τὰς πράξεις σου, κλέπτρια μεσημεροῦσα;
ἐμὲν ὑβρίζεις τὸ πτωχὸν θλιμμένον τὸ τρυγόνιν;
θλιμμένον εἶμαι πάντοτε, παντὸς ὁμολογῶ το.
- 445 ὁπόταν ἔλθῃ κυνηγὸς κατὰ πιάσῃ μου τὸ ταίρι,
εἰς δένδρον κάλλιστον χλωρὸν οὐ θέλω νὰ καθίσω,
οὐδ' εἰς λιβάδαν καθαρὰν οὐδ' εἰς δροσώδεις τόπους,
ἀμμή καθίζω πετρωτὰ, εἰς πέτραν στεφανέαν,
εἰς βουρκολεάν κάθομαι νερὸν θολὸν νὰ γέμῃ.
- 450 πίνω ἂν θέλω τὸ λοιπὸν καὶ πέτομαι καὶ κλαίω,
καὶ πάντοτε μυρολογῶ τὸ πάγγλυκό μου ταίρι.
καὶ σὺ, βρωμοχυνωτόμορφε, κουρούνα ξερασμένη,
περιγελάς καὶ μέφεςαι, ἐμέναν καταλέγεις,
τὸ ταπεινὸν καὶ θλιβερόν ἀνόχλητον τρυγόνιν;“

421 καὶ 422 καὶ ἔχαρβαλῶθην 426 εἰς τὸ: possis etiam ἥς τὸ
436 καὶ 438 καὶ ἐπέρνεις 440 sq. scripturam vix putaverim sanam
esse 445 τέρει 447 οὐδέ 448 πετρωτὰ conī Σ 451 τέρη

- 455 Ἐκεῖνα οὐκ ἐσίγησαν τὴν ὀχλήσιν τὴν εἶχαν,
καὶ κουκουβάς ἐστράφηκεν, ἐστάθην εἰς τὸ μέσον,
ἀνοιγοκλεῖ τὰ μάτια του — Χριστέ, καὶ πόθεν ἦλθεν;
καλὲ, καὶ ἐπεχείρησεν ὀρτύκιν νὰ ὑβρίζῃ.
τὰ μάτια του ἐκοκκίνισαν, „τάχα καλὰ σὲ βλέπω“,
460 τὴν κεφαλὴν του ἔσεισε, ἄρχισε νὰ τοῦ λέγῃ.
„ὅταν στραφῶ καὶ ἴδω σε, ὀρτύκιν, εἰς τὸν γάμον,
νὰ ἦσαι μικροκέφαλον, ἄσκημον καὶ κωλάτον,
καὶ παρδαλοχρωμάτιστον καὶ μελανοποδάτον,
ὡς τὸ χαλάζι νὰ πετᾷς κι ὡς κούκουλον νὰ πέφτῃς,
465 καὶ τὰ κοπέλι' ἀμπελικῶν νὰ σὲ καταπατοῦσιν,
καὶ νῆσαι πάντα δυνατὸν μυριοκαπνισμένον, =
καὶ τὰ (πολλὰ) ταξίδια σου εἰς χαζαριὰ νὰ τᾷχῃς,
ὕπᾳγω τοῦ ν' ἀνασφαγῶ, ὑπᾳγω ν' ἀποθάνω.“
καὶ τὸ ὀρτύκιν ἤρξατο, λέγει τὴν κουκουβαίαν
470 „ἐμὲν τὰ λέγεις, κουκουβά, ἐμὲν τὰ λέγεις ταῦτα;
οἶδά σε καὶ ἤξεύρω σε πάλιν μὲ τὰ πολλὰ σου.“
„καὶ τί τὸ ξεύρεις, ὀρτυκε;“ ὁ κουκουβάς τοῦ λέγει.
„ἤξεύρω σε, κακότυχῃ, ὅκ τὴν Ζαγορὰν ὑπάρχεις,
* προτέρας σκλάβας κάποιας ἐκ τὸ χωριὸν τῆς Ῥώμης,
475 καὶ τζουρουχεύουν τὸν παπᾶν, ἄτυχε, φεῦ τὸ κρίμα,
ἐποῖκεν σχῆμαν ὁ παπᾶς, ὑπάγει πρὸς τὸν ὄρθρον,
ἀπὸ τὸ χέριν σὲ κρατεῖ, ὅς τὸν νάρθηκα σ' ἐμπάζει,
καὶ παπαδιὰν ἀληθινὴν ἐχειροτόνησέν σε.
ὡς τῶμαθεν ἡ παπαδιὰ ἐκείνη ἡ κυρά σου,
480 παραγκαθίζει, πιάνει σε, δαγκάνει σ' εἰς τὴν μύτην,
καὶ κόπτει τὴν καὶ ρίπτει τὴν, ἔμεινες κουτσομούτρα.
καὶ πάλιν ὅς τὸν ἐπίσκοπον ἐπαίρνει σε καὶ πάγει,
εἰς τὰ χωριὰ τῆς Ζαγορᾶς εἰς ὅλα σὲ πομπεύει,
καὶ μετὰ ταῦτα βάνει σε εἰς φυλακὴν ἀπέσω.
485 ἐποῖκεν σχῆμαν ὁ παπᾶς ταχὺ νὰ πᾶ νὰ ψάλλῃ,
καὶ ἔηλωσε τὴν φυλακὴν κι ἀφῆκέ σε καὶ ἔξῃς.
ἡ παπαδιὰ γυρεῦει σε καὶ σὺ πάντα κρυβᾷσαι,
καὶ τὴν ἡμέραν κρύβεσαι. τὴν νύκτα πάντα τρέχεις.

456 καὶ om 457 ἀνοιγοκλή της 458 ἡμ. ἴζην 459 ἄσκημον
scripserat Σ 464 πούτης 465 κοπέλια τῶν 466 δυνατὰ conl Σ
467 πολλὰ addidi 468 νὰ νὰ σφαγῶ 471 εἶδα ἡ 473 ἐκ 474
προτέρας corruptum esse indicio: παπαδιάς σκλάβας cī Boissianus 480 σε

Carmina m. a. graeca, ed. Wagner.

εἰ δὲ πολλάκις σὲ εὐροῦν πούπετα τὴν ἡμέραν,
 490 ὄψαροι, σπῖνοι, κότσυφοι καὶ γραῖα καλογραῖα.
 ὡς πόρνην εἰς τὰ μάτια σου χαίρουν νὰ σὲ τυφλόνουν.
 κι ἂν τύχουν ἐκ τὴν Ζαγορὰν Βουργάροι εἴτε Βλάχοι
 τὸ νὰ σ' ἰδοῦν ἢ ἀκούσουν σε πολλάκις τὴν φωνὴν σου,
 ἐκ τὴν πικριὰν τους σφάζονται, ὑπάγουν ν' ἀποθάνουν.
 495 καὶ σὺ τολμᾷς κατηγορεῖν ἐμένα, κουκουβάϊα;
 ἐγὼ μικρὸν εἰμ' ἀληθῶς, ἀσούσουμον πουλάκιν,
 καὶ σιγανὸν καὶ ταπεινὸν, πολλὰ πολλὰ οὐκ οἶδα,
 ὅς τὰ ἀμπελίτσια βόσκομαι, ποτὲ ζημιὰν οὐ κάμνω,
 νὰ ποίσω τῶν ἀμπελικῶν εἰς κλῆμα ἢ εἰς σταφύλιν,
 500 κι ἀποθέτην με πολεμοῦν καὶ τρώων με, ὅταν θέλουν.
 καὶ σὺ, γαδάρου χαρμονή, περιγελᾷς ὀρτύκιν;·

Καὶ ταῦτα ὡς ἐλέγασιν εἰς τὸ δικάσιμόν τους,
 ὁ κόραξ ἐπεχείρησεν, τὸ περιστέρειν λέγει
 „ἐδῶ ποῦ ἤλθες καὶ ἐσὺ ὅς τὸν γάμον τῶν ὀρνέων,
 505 ἀγῶ παραστεκάμενος ὑπάρχω τῆς τραπέζης;
 ἀλλ' ὅταν κλωθογυριστῶ καὶ ὦ σε, περιστέρειν,
 νὰ κάθῃσαι εἰς ὀρδινιὰν μετὰ παντὸς ὀρνέου,
 νᾶπες, καθόλου σφάζομαι μὲ φράγγικον μαχαίριν.
 εἶπέ με γοῦν, περιστερὰ, τὸν ὅλον χρόνον τί ἔχεις,
 510 καὶ πάντα ἀγωνίζῃσαι καὶ πάντα μουρμουρίζεις,
 καὶ πάντα εἰς τὰς ἐκκλησιὰς σεβαίνεις καὶ πορνεύεις;
 ὅπου σταθῇς νὰ σηκωθῇς. ψύλλους πάντα συνάγεις.
 λέγω σε γοῦν, περιστερὰ, τὸν ὅλον χρόνον τί ἔχεις;
 λέγω σε γοῦν κατὰ λεπτόν νὰ σηκωθῇς νὰ φύγῃς,
 515 μὴ ᾤω καὶ τ' ἄλλα τὰ πολλὰ καὶ τὰ πουλιά σὲ πτύσουν.,
 ταῦτα ὁ κόραξ ἔφησεν κατὰ τῆς περιστέρας·
 ἡ περιστέρα ἐγύρισε καὶ τὸν κόρακα λέγει
 „κόραξ, καὶ τίνα ᾔν τα λαλεῖς καὶ πρὸς τίναν τὰ λέγεις;
 νὰ ᾤης καὶ σὺ, κύρ κόρακα, ὅτι εἶσαι τιμημένος,
 520 ἐκ τοὺς καλοῦπόληπτους καὶ τοὺς ἐμπιστευμένους;
 ἡξεύρεις, ὅταν ἤμεθεν εἰς ἓναν σπήτι οἱ δύο,

490 κότσηφοι 491 χαίρουνται 492 καὶ 493 σέ 496 εἶμαι
 498 εἰς τὰ 499 τὸν ἀμπελικόν, em Σ σταφύλιν Σ: ταφίλιν 500 καὶ
 καὶ ποθητὴν cf Biceias 501 χαρμονὴν 504 ὅπου 511 πάντα Σ:
 ταῦτα 513 ἀθετεῖ Bursianus 518 τίναν (quod scripsi, est pro τίνα
 εἶναι) 519 ὅτισε 521 σπῖτιν

- ἔναν ἀφέντην εἶχαμεν, ἤμεθεν μετ' ἐκείνον,
καὶ τὸ ψωμί του ἐτρώγαμεν, ἔπρεπεν πιστοσύνη,
ἀλήθεια καὶ ὑπακοὴν νὰ κάμωμε τ' ὀρίσει·
- 525 ἔς τὴν θάλασσαν ἐπλέαμεν μετὰ πολλοῦ κλυδόνος,
καὶ ναύκληρον οὐκ εἶχαμεν νὰ κυβερνᾷ τὸ πλοῖον.
οὐδὲ πενέζην εἶχαμεν νὰ βλέπῃ τὸ τιμώνιν,
οὐδὲ καὶ ὁ ποδότας μας μαγνήτην νὰ βασταίνει.
οὔτε τρανὸς οὔτε μικρὸς ναύτης κανεὶς οὐκ ἦτον,
530 νὰ Ξεύρῃ ἄστρα νὰ κρατῇ αὐτὴν τὴν τρεμουντάνα,
οὐδὲ τὸν πούσουλα νὰ ὀδῇ, τὴν θέσιν τοῦ ἀνέμου,
νὰ Ξεύρωμεν τὸ ποῦ ἔμεθεν, ποῖαν στράταν ὑπάμεν.
παγαίνομεν ἢ στέκομεν ὁμπρὸς τε ἢ ὀπίσω,
ὁμπρὸς τε ἔχομεν Ξηρὰν καὶ ποῦ ἢ γῆς καὶ τόπος.
- 535 αὐθέντης ἡγανάκτησεν ἐκείνος ὁ ἐδικὸς μας,
ὅτι εἶχεν πρᾶγμαν ἄπειρον ἀπέσω εἰς τὸ καράβι,
εἶχεν καὶ τὴν γυναῖκάν του, υἱοὺς ἅμα καὶ νύμφας,
ἄλλα ψυχάρια μετ' ἐμᾶς χιλιάδας οὐκ ὀλίγας.
καὶ μὲ τὸν γνόφον τὸν πολὺν, τὴν ταραχὴν ἐκείνην.
- 540 ὥσάν ἐπέρασεν λοιπὸν ὁ μονασμὸς ἐκείνος
καὶ ἡ σκληριά ἢ πολλή, ἐπέρασαν ἡμέραις,
ἔσεν ἀφέντης ἔπεψεν νὰ πᾶς νὰ ξεβιγλίσης,
ποῦ ἔμεθεν καὶ βρισκόμεθεν, καὶ ποῦ ἔνε γῆς καὶ τόπος.
καὶ σὺ ἀπελθὼν εἰς τὴν Ξηρὰν ἔτρως γαδάρου ῥάχην,
- 545 καὶ σκόρφας ἀπογαλάκτισμα, στηθόπλευρον προβάτου,
ἔμεινες καὶ ἐξῷ ἔμεινες, ὑπόληψιν οὐκ εἶχες,
οὐδὲ μαντάτο ἤφερες, ὡς κάμνουσιν οἱ δοῦλοι.
ὡς ἐβαρέθην τὰ πολλὰ, ἀνάμενέ σε λίαν,
ὡς εἶδεν ὅτι ἀπόμεινες, πολλὰ σοῦ ἐκατηράσθη.
- 550 ἐκατηράσθη σου πολλὰ ὁ αὐθέντης μας ἐκείνος,
ἔταξεν, εἶπεν νὰ σ' εὐρῇ, πούπετα νὰ σὲ πιάσῃ,
νὰ σκίσῃ τὰ ρουθούνια σου καὶ νὰ σὲ ξεγυμνώσῃ,
μαγλάβια νὰ σὲ δώσουσιν, σίδερα νὰ σὲβάλουν,
κ' εἰς φυλακὴν, κακότυχε, νὰ ζήσης, ν' ἀποθάνῃς.

523 ἐπιστοσύνη in cod. corr. fort. ser. ἐπρεπ' ἐμπ. 524 τὸ ὄρ.
525 ἔς add. corr. cod. 527 πενέζην puid sit nescio 533 τε add.
539 πολλὴν 540 μονασμὸς cod. habere videtur, em Σ 542 ξεβιγλή-
σης 543 τὸ ποῦ 545 σκόρφας non mutandum censeo in σκρόφας,
quae est Sathae sententia 549 ἦδεν

- 555 ὡς τ' ἄκουσες, ὡς τῷμαθες, μᾶλλον ὡς εἶχες φόβον.
 ἐπῆγες καὶ δανείστηκες, ἔβαλες μαῦρα ῥάσα.
 ἀλλὰ τὴν γνῶμην ἔχεις τὴν, κόραξ κατηραμένε.
 σκύλους νὰ τρῶς καὶ ποντικούς, γαδάρους ψοφισμένους.
 οὐδὲ τὰ ῥάσα ἐντρέπεσαι, κατηραμένε κόραξ.
- 560 καὶ μέναν πάλιν ἔστειλεν ὁ αὐθέντης μας ἐκεῖνος.
 καὶ μετὰ φόβου καὶ στοργῆς καὶ μετὰ δουλοσύνης
 ἐλαίας κάρφος ἤφερα, μαντάτο νὰ τοῦ δώσω.
 μαντάτον γὰρ τὸν ἤφερα οἶον τὸ ἐπεθύμα,
 ὅτι τὴν γῆν ἐφθάσαμεν, τὸν τόπον τὸν ἡγάπα.
- 565 καὶ τότε μὲ εὐχήθηκεν, εὐλόγησέ με ὅλως.
 ὡσαύτως τὰ πουλία μου δουλοσύνη ἐδεῖξαν.
 καὶ τῶρα, κακοτύχερε, ἐμέναν καταλέγεις,
 ἐμένα καταμέφεσαι καὶ πόρνην ὀνομάζεις;
 ἐσὺ μαθῶν γινώσκεις τὸν τὸν παλαιὸν τὸν νόμον,
- 570 πολλάκις ἂν ἐγέννησεν μία ἐκ τῶν Ὀβραίων.
 εἰς τὸν ναὸν ἀνέβαινεν τάχα νὰ σαραντίσῃ.
 πουλιά ἐκ τὰ πουλία μου ἔδιδεν τὸν πρεσβύτεν.
 καὶ σὺ, πουλὶν ἀκάθαρτον, μέφεσαι τὰ ὀδικά μου,
 χαλκεᾷ μὲ τὰ καθημερινὰ, χαλκωματᾷ βρωμάρη.
- 575 καταργουμένε κόρακα, διάβολε ἔς τὸ χρῶμα,
 στέκεις καὶ καταλέγεις με καὶ πόρνην ὀνομάζεις;
 λοιπὸν ἄλλον μηδὲν εἰπῆς ὕβριν τινὰ ἀδίκως.
 νὰ πῶ καὶ τ' ἄλλα τ' ἄχρηστα καὶ τὰ πουλιά σὲ πτύσσουν—
 Καὶ ταῦτα οὐκ ἐσίγησαν, ἡ ὄχλητα ἐκράτειν.
- 580 καθὼς τὸ καταλόγιν τοὺς εἶπεν πολλὰ ὁ κόραξ.
 ἀμμή ὁ μπουφός πήδησεν βαρύκωλος ἔς τὸ μέσον
 καὶ τὴν πτωχὴν τὴν κίχλαν τὴν ἤρξατο καθυβρίζειν,
 ὡς μπάους ἀνεφάνηκεν μὲ τὸ μεγάλον μάτιν,
 καὶ λόγους ἐπεχείρησεν τοιούτους νὰ τῆς λέγῃ
- 585 „κίχλα, καὶ τίς σ' ἐκάλεσεν καὶ ἦλθες εἰς τὸν γάμον.
 μετ' αὐτὸν τὸν κουκουωτῶν ἐμπαλωτὸν σου ροῦχον;
 οὐ κάθεσαι ὡς κάθονται τοῦ κόσμου τὰ πουλία,
 ἀμμή· τυρίζεις, περπατεῖς, ὅλα καταλαλεῖς τα,
 καὶ θλίβεις καὶ πικραίνεις τα, εἰς πειρασμοὺς τὰ βάνεις.

557 ἔχει, em Σ 570 μίαν τὸν ὀβρέον, em Σ 575 εἰς 580
 εἶχεν, em Σ 581 ἐπῆδησεν ὡς 582 τὴν post κίχλαν om καθυβρίζειν
 583 μπάους suspectum: μπουφός cī Biceias 585 ἦλθεν, em Σ

- 590 λέγεις τα, θέλω ἐξώκουκα καὶ τοῦ κισσοῦ τὰ ἄνθη,
 θέλω καὶ τόπον ἐνδροσον, μυριοχαριτωμένον,
 ὡς εἶμαι ἐκ τῶν εὐγενῶν μάλλον καὶ τῶν ἐνδόξων,
 καὶ βλέπε καὶ τὸ στέμμα μου ἀπὸ τῶν κόρων ἐνι,
 μάλλον ἀπὸ τὰς σπέτσας τὰς εἶχα μέσα μου ...
- 595 εἶχα κ' εἰς τὸ φαγὶν μου * ἦτους μεμαθημένη
 κ' οὐ κάθεσαι κορτέσικα, κορβάτα νὰ γυρεύης.
 πολὺ 'ν' σου καὶ τὸ κάθισμα 'ς τοῦ γάμου τὸ τραπέζι.
 ἐξ ὅτου γὰρ εὐρέθηκεν, ἔβαλαν ἔμπροσθέν σου,
 αὐτὸ καὶ μόνον ἔβλεπες· ἄφες τὴν ὀρεξίν σου,
- 600 μὴ τύχη καὶ νοήσουν σε κι ὡσὰν ἀκρογυρίζουν.
 τὸ πάθημα τοῦ φάρυγγος πάθος ἐνι μέγαλον.
 λοιπὸν ἐγείρου, ὕπαγε, σύρε ἀπὸ τὸν γάμον,
 μηδὲν εἰπῶ καὶ τ' ἄλλα σου, καὶ θέλεις γαργαρίσει.
 γυρίζει ἡ κίχλα, λέγει τον „μποῦφε, τ' εἶναι τὰ λέγεις,
- 605 καὶ τί τὰ συντυχαίνεις;
 διδάσκειν θέλεις καὶ πολλοὺς, ἢ ὅλα μὲν τὰ λέγεις;
 ἐγὼ γὰρ, Ταρταρόκοπε, Βουργαροαναθρεμμένε,
 ἀνακαρᾶ Ταρτάρικε, * σκουληκόασβε μὲ τὴν κάπαν,
 οἰδὰ σε καὶ γινώσκω σε τὸ τίς καὶ πόθεν εἶσαι.
- 610 'κ τὴν Ταρταρίαν ἦσουνε ὀκάτινος ψυχάριν,
 καὶ πρόβατα σ' ἐδώκασιν εἰς τὸ βουνὶν νὰ βόσκης,
 κι ἀπὸ τὸν ὕπνον τὸν πολὺν, τὸν εἶχες καθ' ἡμέραν,
 οἱ πιστικοὶ σὲ τᾶκλεψαν οἱ ἄλλοι ἀπὸ μακρόθεν,
 ὀλίγον τὸ κατ' ὀλίγον ἐπῆράν σε τὰ ὅλα,
- 615 κ' ἔφυγες, κακορρίζικε, 'ς τὴν Ῥωμανιὰν ἐσέβης.
 οἱ Τάταροι γυρεύουν σε τάχα νὰ σὲ πιάσουν.
 ὅμως ἐσὲν ἐπίασαν καὶ τὸ πετσίν σου ἐπῆραν,
 αὐθέντης τὸ καππούτσιν σου ἔβγαλεν καὶ φορεῖς το,
 νὰ φοβερίζῃ τοὺς βοσκούς, τάχα νὰ μὴν κοιμῶνται.
- 620 πάντως οὐ λέγω ψέματα, οἱ πάντες τὸ θωροῦσιν,

590 λέγει, em Σ 593 στόμα comi Σ τὸν κόρον ser. censet Σ versum
 non intellego 594 versum supplere non potui 595 καὶ ἦτους, 'μαι
 μαθ. ci Σ, sed ne sic quidem versus emendatus erit 596 καὶ 597 πολὺν,
 em Bieclas 598 fort. ἐβρώθηκεν scrib. 599 ἔβλεπε, comi Σ 600 καὶ
 602 καὶ σὺ ἐγύρου ὕπ. φύγε ἀπὸ 'δῶ 604 τίνε, em Σ 605 haec verba
 quatuorquidam dittographia esse possunt, pro frustulo versus habenda censui
 606 διδάσκεις 607 dittographiam add cod. καὶ βουργαρομουσουδάτε
 609 εἶδα σε 610 καταρίαν, in ipso cod. em. ταταρίαν 612 καὶ πολὺν
 615 καὶ 618 στό, em Bursianus

οἱ Τάταροι ἀγοράζουν σας, βάνουν εἰς τὴν κορφήν τους,
 τὸ νὰ φοβοῦνται οἱ βοσκοὶ, τάχα νὰ μὴν κοιμῶνται.
 καὶ σὺ τὸ εἶχες, ἔχεις το, τὸν ὕπνον οὐκ ἀφήκες,
 καὶ τὴν ἡμέραν πάντοτε κοιμᾶσαι εἰς ῥηχάδας,
 625 καὶ τὴν αὐτὴν ἐτέρνεσαι καὶ τὰ μανδριὰ τυρεύεις,
 μήνα γνωρίσης, ἄτυχε, τάχα τὰ πρόβατά σου,
 κ' ὑπᾶς τα τὸν ἀφέντη σου, μήνα σὲ συμπαθήσῃ.
 καὶ σὺ τολμᾷς, ἀγριόμπουφε, ὑβρίζεις με τὴν κίχλαν;
 ἐγὼ ἀκόμη ἤμουν παιδὶν ἀπέσω ἐκ τὴν Γλαρέντσα,
 630 καὶ φόρουν τὰ κατὰκοπα καὶ βάσταζα σφυρίστρια,
 καὶ βλέπεις, ἐσυνείθισα καὶ πάντοτε σφυρίζω.
 κι ἄφες - με, μποῦφ', ἀπὸ τοῦ νῦν μηδὲν μὲ ἀναγκάσης
 καὶ πῶ καὶ τὴν ὑπόληψιν, τὴν εἶχεν ὁ πατὴρ σου."

Πάντων τούτων τῶν ὄρνεων ἀλλήλων μαχομένων,
 635 ὁ βασιλεὺς ἐλάλησεν σταυραετὸς ὁ μέγας
 „ὄρνεα καὶ πουλία μου μικρά τε καὶ μεγάλα,
 οὐδὲν σᾶς ἤφερα ἐδῶ διὰ νὰ λογογενᾶσθε,
 διὰ τιμὴν σᾶς ὠρισα, ἦλθετε ἔς τὴν χαράν μου,
 νὰ φάγετε, νὰ πῖετε καὶ νὰ χαρῆτε ἅμα,
 640 οὐχὶ δὲ νὰ δικάζεσθε καὶ νὰ γενολογᾶσθην.
 ἀφῆτε γοῦν τὴν ὄχλησιν, κάθεστε σιωπῶντα,
 μὴ ὀρίσω τὰν ἱέρακα, εἴτα καὶ τὸν πετρίτην,
 τὸν Ζάγανον τὸν φοβερόν, εἴτα τὸν γέρον φάλκον,
 σεβοῦσιν εἰς τὴν μέσῃν σας, ἄρῃωνται νὰ σᾶς τρώσιν,
 645 καὶ γένῃ ὁ γάμος μακελλεῖόν κ' ἡ χαρμονὴ σφαγεῖον."

Ἦκουσαν ταῦτα ὅλα τους, ἐσίγησάν αὐτίκα,
 ἀφήκασιν τὴν ταραχὴν, ἀφήκασιν τὰς ὕβρεις,
 εἰρηνικὰ ἀνόχλητα ἐπλήρωσαν τὸν γάμον,
 περιπατοῦσιν ἄλαλα μὲ ἴδιαν τους σοφίαν.
 650 ὕσιπετῇ γὰρ χαίρουνται, ἀμέριμνα διάγουν.

621 κορυφήν 627 καὶ 629 ἐγὼ ἀκόμη παιδὶν ἤμουν 632 καὶ
 μποῦφε 634 ὀρνέων 637 λογογενᾶσθαι. fort. scr. γενολογᾶσθε,
 conl. v. 640 636 ἦλθεται εἰς 639 φάγεται ναπίεται καὶ ναχαρήται
 640 δικάζεσθαι 641 ἀφῆται κάθεσται 643 τὸν Ζ. τ. φ. εἴτα scripsi, τζα-
 γανουντόν cod. 644 ἀρῃονται 645 μακελίον καὶ 650 χαίρουν, em Σ

ΔΙΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΩΡΙΚΟΛΟΓΟΥ.

Βασιλεύοντος τοῦ πανενδοξοτάτου Κυδωνίου καὶ ἡγεμονεύοντος τοῦ περιβλέπτου Κίτρου, συνεδριάζοντος δὲ Ῥωδίου τοῦ ἐπικέρνη, Ἀπιδίου τοῦ πρωτονοταρίου, Μήλου τοῦ λογοθέτου, Νεραντσίου τοῦ πρωτοβεστιαρίου, Ῥοδακίνου τοῦ πρωτοστάτορος, Δαμασκῆνου τοῦ πρωτοβελισίμου, Πιστακίου τοῦ καίσαρος, Λεμονίου τοῦ μεγάλου δρογγαρίου, Κουκουναρίου τοῦ ἐπικέρνη, Μοσχοκαρυδίου τοῦ μεγάλου ἄρχοντος, Μουσπούλου, Σούρβου, Σύκου, Βατσίνου, Τζιντζίφου, καὶ Κερασίου, τῶν γραμματικῶν·

αὐτῶν δὲ παρισταμένων παρέστη καὶ ἡ Στάφυλος ἀναγγέλλουσα ταῦτα

„ὦ δέσποτα βασιλεῦ Κυδώνιε, γνωστὸν ἔστω τῆς ἀγίας σου βασιλείας, ὅτι ὁ πρωτοσέβαστος Πιπέριος μετὰ Κυμίνου τοῦ κόμητος καὶ Θρίμπου τοῦ πρωτοσπαθαρίου, Καναβουρίου τοῦ μεγάλου ἄρχοντος, Κανῖου πρατούκτορος, Δισικαμίνου, Προύνου τε καὶ Βατσίνου, [καὶ τῶν σῶν πραγμάτων καταφρονούσι], Τζιντζιφορεβίθου τε καὶ Ἀνακακάβου, Βραβούλου τε καὶ Κουμάρου, Κρανίου τε καὶ Βαλανίου τῶν ἀνυμνητέων, Ἀνήθου τε καὶ Μαράθου, Κολιάνδρου καὶ Δενδρολιβάνου, καὶ τῶν σῶν προσταγμάτων καταφρονοῦσιν καὶ κατὰ τῆς βασιλείας σου ἄτοπα ἐπιτηδεύουσιν, ὦ δέσποτα βασιλεῦ Κυδώνιε.“

Primum e codice Vindobonensi edidit Constantinus Sathas in ephemeride „Κλειῷ“ quae Tergestae prodit, n. 516 anni 1871, p. 2; his praemissis „ἀντέγραψα καὶ τὴν ἐξῆς σάτυραν ἢ μᾶλλον παρωδίαν τῆς βυζαντινῆς ἐθιμοταξίας, ἣτις θεωρητέα ὡς ἐν τῶν ἀρχαιοτέρων μνημείων τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης.“

7 ἐπικέρνην iam habuimus v. 3 13 κυμίνου Sathas 16 verba uncinis inclusit Bursianus e v. 19 huc falso inlata

ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ βασιλεὺς(ς) Κυδώνιος καὶ θυμοῦ πλη-
σθεὶς ἔφη πρὸς αὐτήν

„ἔχεις μάρτυράς τινας;“

25 ἡ δὲ ἔφη

„ναί, δέσποτα βασιλεῦ Κυδώνιε, ἔχω Ἑλαίαν τὴν κυρὰ
ἡγουμένην, Φακὴν τὴν κυρὰ οἰκονόμισσα, Σταΰδα τὴν κυρὰ
καλογραῖαν· ἔχω Ῥεβίθον τὸν κουκουβαῖομύτην, Φασουλὸν τὸν
κοιλιοπρήστην καὶ μαυρόμματον, Κρόκον τὸν αἱματοδόχον καὶ
30 πνευματόμαχον, καὶ Λάθυρον τὸν ἀκέφαλον.“

Εὐθὺς δὲ ἐξεπήδησε καὶ ὁ κύρις Κρομμύδιος μετὰ κόκκινης
στολῆς δισέντυτος, τρισέντυτος, τὸ γένειον αὐτοῦ χάμαι συρό-
μενον, καὶ μετὰ δριμείας χολῆς τοὺς λόγους τούτους πρὸς τὸν
βασιλέα ἀπεκρίνατο

35 „ὦ δέσποτα βασιλεῦ Κυδώνιε, ὁμνύω σε οὕτως· μὰ τὸν
ἀδελφόν μου Σκόρδον καὶ τὸν ἐξάδελφόν μου τὸν Σινάπη, καὶ
ἀνεσιόν μου τὸν Ῥεπάνην, καὶ συμπέθερόν μου Πράσον τὸν
μακρυγένην, καὶ θεῖόν μου τὸν Κάοδαμον τὸν δριμύτατον πάνυ,
καὶ υἱόν μου τὸν Ταρκόν, καὶ Γογγύλην τὸν δευτέρον μου υἱόν,
40 καὶ μὰ τὰ Ἀνηθομαλαθρόκουκα τοὺς συγγενεῖς μου, εἰς τούτους
ὅλους σὲ ὁμνύω, δέσποτα βασιλεῦ Κυδώνιε, ὅτι ψεῦδος ἀνήγ-
γειλε ἡ Στάφυλος πρὸς τὴν βασιλείαν σου, δέσποτα βασιλεῦ
Κυδώνιε.“

ὁ δὲ βασιλεὺς Κυδώνιος ἔφη πρὸς τοὺς παρεστῶτας

45 „Σεβαστὲ Μαρούλιε, Φρύγιε πρωτοσπαθάριε καὶ Ἀντίδιε
πρωτοκαθήμενε τοῦ βισταρίου, καὶ ἑπαρχὸν Χρυσολάχανον,
Σπάνιε κουροπαλάτη, καὶ Σεῦκλε κοντόσταυλε, Γλιστρίδα τε καὶ
Κουδούμεντε, καὶ Δαῦκο καὶ Σέλινε, οἳ καὶ τὰς βίβλους κρα-
τεῖτε, κρίνατε πρὸς ἑαυτοὺς καθὼς ὁ κύριος Κρομμύδιος ἀπε-
50 φθέγγετο τὸ κάτινος ψευδῆ.“

οἱ δὲ εἶπον

„ὦ δέσποτα βασιλεῦ Κυδώνιε, τὴν δικαίαν κρίσιν θέλομεν,
ἱκετεύομέν σε τοῦ προστάξει ἐλθεῖν τοὺς ἄρχοντας καὶ ἡγε-
μόνας.“

55 προστάξαντος οὖν τοῦ βασιλέως καὶ εἰσελθόντων τῶν ἀρ-
χόντων, παρίστανται καὶ οἱ μετ' αὐτῶν βάραγγοι, ὁ Καρύδιος
τε καὶ ὁ Κάστανος καὶ ὁ Λεπτοκάρυος, ὁ Φοινικός τε καὶ ὁ

50 fort. ὁκάτινος, vel τοῦ κάτ.

Πιστάκιος, ὁ Βερίκοκκός τε καὶ ὁ Λουπινάριος καὶ ὁ Κολοκύν-
 θιος καὶ ὁ Σμιλάκιος, Λαγινιδιός τε καὶ ὁ Μανιτάριος, ὡσπερ
 60 καὶ ἀληθεῖς μάρτυρες, ὁ δὲ τοῦ φουσαίου κριτῆς ἰλαρώτατος ὁ
 γέρων Πέπων. Τετράγγουρος ὁ σακελλάριος. Ἀγκινάρα καὶ Με-
 λιτσάνα ἡ ἀκανθόρραχος καὶ κακοθεώρητος, καὶ κρίναντες τὸ
 ἀληθές. ἐκάθισαν γοῦν τοῦτοι οἱ ἄρχοντες ἐπὶ θρόνου καὶ
 ἐξέταξαν ἀκριβῶς τούτους, ὡς καθὼς τοὺς ὥρισεν αὐτοὺς καὶ
 65 ἀπέστειλεν αὐτοὺς νὰ ἐξετάζουν ὁ αὐθέντης ὁ βασιλεὺς Κυ-
 δώνιος. λοιπὸν οὐδὲν ἐπαρήκουσαν τὸν ὀρισμὸν του, ἀμὴ
 ἐδιάβησαν καὶ ἔκριναν αὐτοὺς καὶ ἐγύρευσαν τὸ τίνος ἐν τῷ
 δίκαιον, ὡς φρόνιμοι. λοιπὸν ὡς καθὼς λόγους ἐξέταξαν ἀκρι-
 βῶς καὶ εἶδαν τίς ἐναὶ ψεύστης, ἡ ὁ Κρομμύδιος ὁ κοκκινο-
 70 φόρος ἢ ἡ Στάφυλος ἢ μαυροφόρος, καὶ ὡς εἶδαν ἀκριβῶς οἱ
 κριταί, εἶδασιν καὶ εὐρήκασιν καὶ ἔκριναν τὴν Στάφυλον ὡς ψευ-
 δὴν, [ὁ βασιλεὺς Κυδώνιος].

ἡ δὲ Στάφυλος ἀναγγέλλουσα πάλιν δευτέρον ψεῦδος ὡς
 ἀδιάντροπος πρὸς τὸν βασιλέα ἔφη

75 „ὦ δέσποτα βασιλεὺς Κυδώνιε, ὁ Ῥοδάκιος ὁ περισκιύ-
 τatos ἔχει τὸ βέλος αὐτοῦ ἠκονημένον ἵνα θέσῃ ἐπὶ τὸν τράχη-
 λόν σου. ὁ δὲ θεῖος Πέπων ἐχλεμπονίασε καὶ ἐπρήστη καὶ
 αὐτὸς ἐπαρελύθη καὶ ὑπὸ φλεγμονῆς ἔχασκεν, καὶ τρέχει ἡ
 80 γαστέρα αὐτοῦ ἔσω.“

80 τότε ὁ βασιλεὺς Κυδώνιος ἀπεκρίνατο μὲ μανίαν μεγάλῃν
 καὶ μὲ θυμὸν ἐκατηράθη μετάλως τὴν Στάφυλον, ταῦτα λέγων
 ὁ βασιλεὺς Κυδώνιος

„ἐάν ψεῦδος ἐλάλησας πρὸς τὴν βασιλείαν μου, ταῦτα
 σου καταρῶμεν, Στάφυλος ψεύτρια, καὶ καταρῶ σε νὰ πάθῃς
 85 καὶ δίδω ἀπόφασιν νὰ τῶχῃς πάντοτε· ὑπὸ στραβοῦ ξύλου
 κρεμασθῇς, ὑπὸ μαχαिरῶν κοπῇς, ὑπὸ ἀνδρῶν πατηθῇς, καὶ τὸ
 αἷμά σου νὰ πίνουν οἱ ἄνδρες νὰ μεθοῦσιν, νὰ μὴδὲν ἠξεύρουν
 τί ποιοῦσιν, καὶ νὰ λέγουν λόγια κλωθογύριστα, σάταλα πά-
 90 ταλα, ὡς δαιμονιζόμενοι ἀπὸ τὸ αἷμά σου, Στάφυλε, καὶ ἀπὸ
 τοῖχον εἰς τοῖχον νὰ μὴδὲν ἀποβγαίνουν, καὶ ἀπὸ φάτνην εἰς
 φάτνην νὰ παραδέρνουν, ὡς ὄνος εἰς τὸ λιβάδι νὰ κυλίωνται,
 καὶ κωλοθέας νὰ κροῦσιν εἰς τὰ πάλματα, καὶ νὰ κοιμῶνται εἰς

59 ὅπερ cod. 62 fort. κρινόντες? 72 verba ὁ βασιλεὺς Κυδώνιος
 hoc loco videntur spuria esse 79 ἔσω cī Bursianus 87 μεθύουσιν
 nolui corrigere

τὰς ρύμνας καὶ νὰ ἐμπηλόνωνται, χοιρίδια νὰ τοὺς ἀναμυτίζουν καὶ κάταις νὰ τοὺς γλύφουν, καὶ τὰ γένειά των νὰ ξεράσουν, καὶ ἢ ὄρνιθες νὰ τοὺς τσιμποῦσιν, καὶ τοῦτοι νὰ μηδὲν γνῶθουν ἐκ τὸ αἷμά σου, Στάφυλε ψεύτρια.“

ἐτοῦτα γοῦν ἐκατηράθην ὁ βασιλεὺς Κυδώνιος τοῦ Στάφυλος διατὶ ἐλάλησε ψεῦδος ἔμπροσθεν τῆς βασιλείας του. εὐθὺς οὖν εἶπον οἱ ἄρχοντες

00 „εἰς ᾗ πολλὰ ἔτη, δέσποτα βασιλεῦ Κυδώνιε, εἰς πολλὰ ἔτη, ὅτι ἐσὲ πρέπει τὸ βασίλειον, ὡς εὐγενικὸς ὄντως ὅλων. ἀμήν.“

97 Στάφυλου nolui corrigere
non necessarium

101 ευγενικὸν corrigere facile, sed

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΞΕΝΙΤΕΙΑΣ.

- Θέλω νὰ κάτσω ταπεινῶς ὁ παραπονεμένος
 διὰ ν' ἀρχίσω τίποτες ἐκ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου,
 νὰ γράψω ὁ πολὺθλιβος ὀλίγον κατ' ὀλίγον,
 νὰ βάλω λόγια θλιβερά, πικρά, φαρμακωμένα
 5 περὶ τῶν ξένων ταῖς πικριαῖς, πῶς περπατοῦν 'ς τὰ ξένα,
 καὶ πῶς διαβάζουν τὴν ζωὴν μυριοτυραννισμένα·
 νὰ γράψω τὰ παθάνουσιν μυριοτυραννισμένοι,
 ταῖς θλίψεις καὶ τὰ βάσανα καὶ ταῖς ἀναισχυντίαις,
 τὰ δάκρυα καὶ ταῖς χολαῖς, ὅπου οὐδὲν τοὺς λείπουν·
 10 αὐτὰ νὰ γράψω ταπεινῶς ὁπῶχουν κάθ' ἡμέραν.
 ἄκουσον δὲ καὶ τῆς νυκτὸς τὸν ὕπνον πῶς διαβάζουν
 οἱ ξένοι οἱ κακόμοιροι καὶ οἱ κακογραμμένοι.
 ὅταν γὰρ ἔλθῃ ἡ νυκτὶ ν' ἀναπαυθῇ ὁ κόσμος,
 ὑπᾶ νὰ πέσῃ ὁ ἄλεινός νὰ κοιμηθῇ ὁ ξένος,
 15 ἀναθυμᾶται καὶ θρηνεῖ καὶ βαρυαναστενάζει,
 τὸ πῶς τὸν ἐκατέφερεν ἡ τύχη τοῦ 'ς τὰ ξένα
 καὶ μυριοτυραννίζει τὸν νύκταν καὶ τὴν ἡμέραν·
 κι ἀπὸ τὴν κάψιν τὴν πολλὴν, τὴν ἔχει ἡ καρδιά του,
 νὰ πιῇ ὀλιγούτσικον νερόν δαμὶν νὰ τὸν δροσίσῃ,
 20 τὸ φᾶ του γίνεται πικρὸν σὰν ἄδολον φαρμάκι,
 καὶ τὸ νερόν, ποῦ καταπιῇ δαμὶν νὰ τὸν δροσίσῃ,
 χολὴ καὶ ἄλας γίνεται, κεντᾷ τὸν εἰς τὰ σπλάγχνα.

Edidi e codice Vindobonensi fol. 223^a sqq. primus vero edidit hoc carmen Constantinus Sathas in Pandora, ephemeride Atheniensi, vol. XXII p. 472—478: cuius textum iterum contuli cum codice, unde intellexi festinantius Satham carmen descripsisse. Satham littera Σ significavi, quam uncinis inclusi ut consensum codicis et Sathae declararem.

4 βάλλω Σ 7 παθαίνουσιν Σ οἱ add cod. contra verbum 8 θλίψεις Σ 10 ταπεινός, em Σ 12 κακόμοιροι, em Σ 13 νυκτὴ. secutus sum Σ 18 καὶ κάψιν Σ 19 πιῇ δαμὶν (Σ) 21 δαμὶν (Σ)

- ἄν ἦτον καὶ νὰ ῥπόρειε τὸν ὕπνὸν νὰ κοιμᾶτον,
 ἀλησμονήσαιν ἤθελεν ὀλίγον ἐκ τὴν λύπην.
 25 τάχατε κλεί τὰ μάτια του, μήνα τὸν ἔλθῃ ὕπνος,
 καὶ κόπτουν καὶ πλανοῦσιν τον. δὲν ἠμπορεῖ νὰ κλείσῃ
 ἀπὸ τὸ δάκρυον τὸ πολὺ τὸ χύνει κάθ' ἡμέραν.
 στρίφει ποτὲ 'ς τὴν μιὰν μεριὰν καὶ ποτε εἰς τὴν ἄλλην,
 κι ὅλην τὴν νύκτα ὁ 'λεεινὸς γιγνίζει ὡσάν ἀνέμη.
 30 κι ὅταν πρὸς τὴν βαθιὰν αὐγὴν, κοντὰ νὰ Ξημερώσῃ,
 ἐκ τὸν πολλὺν του τὸν δαρμὸν κι ἀπὸ τὸν λογισμόν του
 ὀλίγον ἀγαλλιάζεται, καὶ παίρνει τον ὁ ὕπνος,
 καὶ ὄνειρεύετ' ὁ 'λεεινὸς, ἄκουσον τί ἐβλέπει.
 φαίνεται τον, 'ς τὸ σπήτιν του εὐρίσκεται ἀπέσω,
 35 τάχατες ἡ μανίτσα του λόγια τὸν συντυχαίνει.
 „ἐγείρου, υἱὲ 'Αλέξιε, ἐντύσου καὶ 'ποδέσου"
 οἱ φίλοι σου σὲ κρᾶζουσιν, οἱ ἀδελφοποιτοί σου,
 νὰ πᾶς νὰ εὐθυμήσετε εἰς ὦριον περιβόλι,
 καὶ νὰ χαρῆς, αὐθέντη μου, σάν ἦσουν μαθημένους.
 40 'Ξαφνίζεται ὁ ἔλεεινὸς, σηκώνεται, καθίζει
 καὶ γίνεται χαιράμενος -- θεωρεῖ ὁλόγυρά του,
 καὶ 'βρίσκεται ὁ ἔλεεινὸς μόνος, μεμονωμένος.
 καὶ παρευθὺς ὁ δυστυχὴς ῥαγίζεται ἡ καρδιά του,
 ἀναστενάζει, θλίβεται, πάλιν γογγύζει, πέφτει.
 45 ὦ συμφορὰ, τὴν ἔχουσιν οἱ ἔλεεινοὶ οἱ Ξένοι.
 ἔδε, καὶ τί μὲ μάρανεν τῆς Ξενιτειᾶς ἡ στράτα.
 ἔπαθα καὶ παράδειρα καὶ πάντα παραδέρνω,
 εἶδα καὶ ἐγνωρίζω τα τὰ ἔχουσιν οἱ Ξένοι,
 καὶ πῶς τὴν ἐδιαβάζουσιν 'ς τὰ Ξένα τὴν ζωὴν τους.
 50 πολλὰ ἐτυραννήθηκα ἀφόντις ἐγεννήθην.
 ἀκούσετε νὰ σᾶς εἰπῶ πῶς περπατοῦν οἱ Ξένοι.
 ὑπᾶν νὰ περπατήσουσι. δὲν ἠμποροῦν νὰ πᾶσιν,
 ὁ νοῦς των περιορίζεται. οὐ ξεύρουν νὰ μιλήσουν,
 κι ὅπου θεωροῦν καὶ περπατοῦν, θαυμάζονται καὶ λέγουν,

24 ἤθελε Σ 26 ὁπορεῖ νὰ κλήσῃ ceterum aut versus perit ante
 26 aut pro κόπτουν καὶ sane audacter οἱ καὶ μοι legendum est 27 χάνει
 (Σ), em Bursianus 28 στρήφει Σ μερὰν, em Σ 29 καὶ σάν Σ
 30 καὶ 31 πολλὺν καὶ τὸ Σ (fort. errore typographi) 33 ὄνειρεύ-
 εται (Σ) 34 σπῆτι Σ 35 μανήτσα 38 εὐθυμήσεται, em Σ 42
 εὐρίσκεται Σ 34 πύττει, em Σ 46 τί μ' ἐμάρανεν Σ 47 παράδωρε,
 em Σ 51 ἀκούσεται liber, ἀκούσατε Σ 54 καὶ

- 55 ' παραμιλοῦν καὶ περπατοῦν; αὐτοὶ 'νε βρουλισμένοι.²
καὶ παλαβοὺς τοὺς λέγουνε τοὺς ξένους εἰς τὰ ξένα,
βρίζουν καὶ ὀνειδίζουν τοὺς. καὶ πάντα ὑπομένουν.
γίνετ' ὁ ξένος τοῦ μωροῦ σαμάριν, καὶ καθίζει.
φίλον δὲν ἔχει νὰ τῷ 'πῇ τὸ πρᾶγμα νὰ θαρρέσῃ,
60 μὴνα εὐρῇ παρηγοριὰν ἐκ τὴν ἀδημονίαν.
ὀνειδισμοὺς προσδέχεται καὶ ὕβρεις ὑπομένει,
καὶ μόνος του ὁ ἄθλιος ἤξεύρει τί βαστάζει.
καὶ πάντας τοὺς ελεεινοὺς ὅλους τρελοὺς τοὺς λέσιν.
ὅμως παρακαλῶ σὰς το, φίλοι καὶ ἀδελφοί μου,
65 εἴ τις οὐκ εἶδε ξενιτειὰν κ' εἰς ξένα οὐκ ἐδάρην,
ᾶς βλέπῃ κι ᾶς προσέχεται ξένον μὴν ὀνειδίσῃ.
ἢ ξενιτεῖα κι ὁ θάνατος ἀδέλφια λογοῦνται.
ὁ θάνατος ὡσὰν ἐλθῇ 'ς τὸν ταπεινὸν τὸν ξένον,
εὐθύς τὸν κάμνει ταπεινὸν, τὴν φρόνεσίν του χάνει.
70 ὅλοι τὸν λέουν „συνέφερε, ἔλα 'ς τὸν λογισμόν σου.
συνέφερε καὶ σύντυχε· τί ἔχεις, ξένε, 'πέ το.“
κ' ἐκεῖνον τὸν ἐπέτρωσαν τῆς ξενιτειᾶς αἱ λύπαις.
γλῶσσα δὲν ἔχει νὰ τὸ 'πῇ, χεῖλη νὰ 'μολογήσῃ,
μόνον γογγῶ ὁ 'λεεινὸς καὶ συχνοαναστενάζει.
75 ἔχουσι κρίμαν περισσὸν καὶ ἁμαρτιαῖς μεγάλαις
ὁποῦ καταδικάζουσι τοὺς ξένους εἰς τὰ ξένα,
τοὺς μοναχοὺς, τοὺς ὀρφανοὺς, τοὺς πολυπικραμένους.
ἢ τύχη τοὺς τὰ ἔγραψεν ὄντως νὰ τὰ παθαίνουν,
τοὺς πόνους νᾶχουν σύντροφον, τὰ δάκρυα γειτόνους,
80 καὶ τὰ ἀναστενάγματα ὡς πρῶτα ἐξαδέλφια,
αὐτὰ νὰ ἔχουν πάντοτε, ποσῶς νὰ μὴν τοὺς λείπουν,
νὰ γέμουσιν τὰ χεῖλη τοὺς τὸ ἄδολον φαρμάκι,
καὶ νὰ τὸ καταπίνουσιν οἱ κακομοιρασμένοι,
καὶ νὰ τοὺς σφάζῃ πάντοτε εἰς ὅλα τοὺς τὰ μέλη.
85 χεῖλη δὲν ἔχουν νὰ τὸ 'ποῦν τὸ πρᾶγμα νὰ θαρρέσουν,
καὶ κλίνουν τὰ κεφάλια τοὺς, στέκουν πάντα θλιμμένοι.
ξένος οὐκ ἔχει γνῶριμον, ξένος οὐκ ἔχει φίλον,

55 αὐτοῖνε liber, αὐτ' εἶναι Σ βουρλισμένοι Σ 58 γίνεται (Σ) 59
νὰ τὸ πῇ Σ cum libro, emendavi 60 μὴ Σ μὴν νὰ liber 65 καὶ (Σ)
ἐθάρην, em Σ 69 φρόνησιν Σ 70 λέγουν (Σ) 72 καὶ κύνον, em Σ
73 γλῶσσαν Σ 74 συχν' ἀναστ., em Σ 79 conicias σύντροφους 83
κακομυρασμένοι liber, κακομοιριασμένοι Σ 86 στέκονται τεθλιμμένοι Σ

οὐκ ἔχει παρηγόρησιν ὁ Ξένος εἰς τὰ Ξένα·
μόνος του πίνει τὸ πικρὸν, μόνος του τὸ φαρμάκι,
90 καὶ μοναχὸς ψυχομαχεῖ ὁ κακομοιρασμένος.
᾽ς τὴν γῆν τὴν κρύαν κείτεται χωρὶς κανέναν στρῶμα,
καὶ τὸ κεφάλιν του γυμνὸν χωρὶς προσκεφαλάδι.
οἱ ἄγγελοι διατρέχουσιν νὰ πάρουν τὴν ψυχὴν του,
καὶ τὴν ψυχὴν του ἐπαίρουνσιν, κι ὁ Ξένος ἀπομένει
95 χωρὶς κανέναν ἐδικὸν διὰ νὰ τὸν κερδέσῃ.
στέκουν πολλοὶ καὶ βλέπουν τον, κανεῖς δὲν ἐσυμῶναι·
μόνον ἂν τύχῃ ἄνθρωπος ᾽ς τὰ Ξένα παιδευμένος,
ἐπαίρνει, ὑπάγει, θάφτει τον μὲ τοῦ θεοῦ τὸν φόβον.
εἰ δὲ μὴ, οὕτως κείτεται δι' ὅλης τῆς ἡμέρας.
100 καὶ ἂν λάχῃ καὶ εὐρεθῇ ἐκεῖ πλησίον τράφος,
συρνάμενον τὸν παίρνουσιν καὶ μέσα τὸν γκρεμνίζουν.
κι ἀφίνουν τὸν ἐλεεινὸν καὶ πάγουν τὴν ὁδὸν τους.
εἴ τις γὰρ ἔχει τοῦ θεοῦ τὸν φόβον ᾽ς τὴν ψυχὴν του,
ἄς βλέπῃ κι ἄς προσέχεται, Ξένον μὴν ὄνειδίσῃ,
105 ἐπεὶ ᾽ς τὸν κόσμον ὁ θεὸς ἔπλασεν καὶ τοὺς Ξένους.
νὰ, πῶ κατὰ ἀλήθειαν τὸ ἀψευδὲς ἐτοῦτο·
ἀτός του ὁ παντοκράτορας, ὁ ποιητὴς τῶν πάντων,
ἀτός του Ξένος ἔγινεν καὶ φάνηκε ᾽ς τὸν κόσμον,
κι αὐτός του πρῶτος ἔδειξεν τῶν Ξένων ταῖς πικρίαις,
110 ταῖς θλίψεις καὶ τὰ βάσανα καὶ ταῖς ἀναισχυντίαις.
αὐτός του ἐτυραννήθηκεν διὰ παρακοὴν μας,
ὑβρίστην, ἐρράπισθηκεν, εἰς τὸν σταυρὸν ἀνέβη,
καὶ ἄνω εἰς τὴν σταύρωσιν ὅξος τὸν ἐποτίσαν,
ἅμα δὲ ὅξος καὶ χολὴν, τὸν σπόγγον τὸν ἐδώκαν,
115 τὸν σπόγγον καὶ τὸν κάλαμον, τὸν τίτλον τοῦ Πιλάτου.
ἔδε, μεγάλη συμφορὰ τοῦ βασιλεῶς τῶν ὅλων,
ἔδε, μεγάλη ὑπομονὴ σὺν τῇ μακροθυμίᾳ,
αὐτός του νὰ καταδεχθῇ καὶ πάντα νὰ παμείνῃ.
οὕτως τὸ παρεχώρησεν αὐτός ὁ παντοκράτωρ.

88 incertia typographi excidit apud Σ 89 πόνος m. 1 παύει, em Σ
90 cf. ad 83 91 κήτεται 92 κεφάλι Σ 93 τους, tacite em Σ
94 καὶ ὁ Ξ. κερδέσῃ m. 1, unde postea κυρδῆσῃ fictum. κρατήσῃ εἰ Σ,
exspectes potius τότε θάψῃ. fort. fuit κηδεύσῃ. 89 θαύτη liber, θάβει Σ
99 cf. ad 91 100 τόπος in fine versus add. cod. (Σ), del Bursianus
102 καὶ 105 ἔπλασε Σ 109 καὶ ἀτός Σ 110 θλίψαις liber, θλίψεις Σ
112 ἀτός Σ 116 τῶν βασιλέων, em Σ 118 ἀτός Σ

- 120 οὕτως γὰρ τὰ πανθάνουσιν οἱ ξένοι εἰς τὰ ξένα·
τὰ φέρει ὁ χρόνος εἰς τὴν γῆν, οἱ ξένοι νὰ τὰ ἔχουν
ὡς φόρεμαν, ὡς ἴδιον ἱμάτιον ἰδικόν τους.
ἤκουγα, ξενιτεύθησαν πολλοὶ ἔκ τὰ γονικά τους,
ἐπαρδείρασιν πολλὰ, τὰ βάσανα χορτάσαν·
- 125 οὐδὲν μὲ φαίνεται ποτε ἀλήθεια τὸ λέγουν,
εἶχά το εἰς μετεωρισμὸν ν' ἀκούγῃ νὰ τὸ λέγουν·
τώρα θωρῶ τὰ ἔλεγον ὡσάν νᾶσαν προφήταις.
βλέπω ἔς τὸν κόσμον βάσανα οἱ ξένοι τὰ ἐπαίρνουν,
παίρνουν τα, διαμοιράζουν τα, κι αὐτὰ πάντα πληθαίνουν.
- 130 τώρα νὰ σᾶς εἰπῶ * * ἔτουτονὰ τὸν λόγον.
ἂν ἐμπορέσῃ ἄνθρωπος ἔς τὰ σύννεφα ν' ἀνέβῃ,
τὴν θάλασσαν νὰ ἔπιεν μὲ ὄλον τῆς τὸν ἄμμον,
καὶ πάλιν νὰ ἐπήγαιεν, νᾶφαγεν καὶ τὰ βροῦλα,
καὶ τὰ ἀνεμοκάραβα, τοῦ κόσμου ταῖς ἀρμάδαις,
- 135 ἔς τὰ ὄρη νὰ ἀρμένισαν, εἰς τὰ βουνὰ καὶ κάμπους —
αὐτὰ γὰρ ἂν εὐρέθηκεν ἄνθρωπος νὰ τὰ κάμνῃ,
καὶ νὰ τὰ ἰδοῦσιν ἄνθρωποι ἀπὸ τὸν κόσμον ὄλον,
τότε νὰ ἴπῃ ὁ ἐλεεινὸς, τότε νὰ τὰ πιστεύσω,
νὰ λείψουσιν τὰ βάσανα καὶ ὅλαις ἢ πικρίαις,
- 140 τὰ συχνοαναστενάσματα, νᾶχουν καλὸν οἱ ξένοι.
οὐ λέγω τοὺς καλόμοιρους καὶ τοὺς καλογραμμένους·
ὁπόταν γὰρ ξενιτευθοῦν, εἰς αὖξιν ὑπᾶσιν,
εἰς αὖξιν καὶ εἰς τιμὴν, πολλὰ κ' εἰς αὐθεντεῖαν·
ὡσάν τὸ ἡξιώθηκεν ὀκάποτες ὁ μέγας
- 145 ὁ Ἰωσήφ ὁ πάγκαλος, τοῦ Ἰακώβ τὸ τέκνον·
εἰς κίνδυνον τὸν ἔφεραν διὰ νὰ τὸν φονεύσουν
οἱ ἀδελφοί του ἐγκαρδιακοὶ οἱ ἀπὸ μιᾶς μητέρας —
ἀλλὰ, ἰδὲς τὴν τύχην του καὶ τὴν καλὴν του μοῖρα,
καὶ ὁ θεὸς ὁ εὖσπλαγχνος ὁ πάντα ἐλεήμων.
- 150 εἰς ξένα τὸν ἐπούλησαν, καὶ βασιλεὺς ἐγένῃ,
ἔγινεν μέγας βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς Αἰγύπτου.

120 γὰρ ν' ἀποθαίνουσιν Σ τὰ Bursianus, νὰ cod. 121 τὰ Σ, νὰ
liber φέρνει Σ 123 ἐκ (Σ) 124 ἐπαρδείρασιν, em Σ 129 καὶ
130 lacunae signum posuit Σ 131 ἡμπορέσῃ Σ νὰ συνέβῃ, em Σ
132 ἐπινεν Σ 136 εὐρέθῃ liber (Σ): de emendatione mea dubitari posse
nego κάμῃ Σ 138 νὰ τὰ liber, καὶ νὰ Σ 139 ἢ Σ, οἱ liber 141
καλόμοιρους 144 ἀξιώθηκεν Σ 147 μήτρας liber (Σ) 148 μύρα
151 πάπῃς, em Σ

- καὶ ἄλλοι πλείστοι ἄπειροι ἀπὸ τὸν κόσμον ὅλον
 ἔχουν καλὸν ἔς τὴν Ξενιτεῖαν παροῦ ἔς τὰ γονικά τους.
 ἐπὴν τὰ θέλη ἡ μοῖρά τους καὶ ἡ καλή τους τύχη.
 155 πάλιν νὰ σᾶς εἰπῶ ἐγὼ διὰ τοὺς κακογεγραμμένους.
 ὅπου τοὺς ἔκαψεν πολλὰ ἡ μοῖρα ὄνταν ἐγεννηθῆκαν,
 καὶ δέρνει τους ἡ Ξενιτεῖα καὶ μυριοτυραννεῖ τους,
 ὡσὰν καὶ μέναν ἔγραψεν διὰ νὰ παραδέρνω·
 τὰ Ξένα μὲ μαραινοῦσιν νύκταις καὶ ταῖς ἡμέραις.
 160 τῆς Ξενιτεῖας τὴν δούλεψιν πικροφαρμακωμένα.
 πολλὰ δὲ τὰ ἐγέμισεν μέσα ὁ λογισμὸς μου,
 εἶδα καὶ ἐπαράδειρα καὶ πάντα παραδέρνω·
 πολλὰ δὲ κατερώτησα τοὺς Ξένους εἰς τὰ Ξένα,
 νὰ μὲ εἰποῦν, τίς Ξενιτεῖας ἔχει καλαῖς ἡμέραις;
 165 καὶ δὲν εὐρέθηκεν κανεὶς τινὰς ἀπὸ τὰ Ξένα,
 νὰ εἶπεν, νὰ μὲ σύντυχεν καλὸν διὰ τὰ Ξένα,
 καὶ νὰ ἐπαίνεσεν ποτὲ ἡμέραν ἢ κἂν ὥραν.
 ὅλοι τους κλαίγουν, λέγουσιν „τὰ Ξένα μᾶς ἐφάγαν,
 τὰ Ξένα μᾶς ἐφάτασιν, καὶ λυῶσεν τὸ κορμὶ μας,
 170 τὰ μέλη μας ἐχάλασαν ἐδῶ ἔς τὴν Ξενιτεῖαν.“
 λοιπὸν ὅσοι τ' ἀκούγετε, μὴδὲν τὸ ἀπιστεῖτε·
 τίς ἔπιεν τὴν θάλασσαν, λαιμὸς του καὶ ἔγλυκάνθη;
 ἢ ποιὸς νὰ ἔφαγεν ποτὲ πέτραν γιὰ νὰ χορτάσῃ,
 καὶ ταῦτα πάντα καὶ νὰ Ζῇ, νὰ ἔναι εἰς τὸν κόσμον;
 175 ἢ τίς εἶδεν καράβια κι ἀρμάδαις αὐθεντάδων
 ἔς τὰ ὄρη ν' ἀρμενίσουσιν κ' εἰς τὰ βουνὰ καὶ κάμπους;
 ἂν εὐρεθῇ ἄνθρωπός τινας νὰ μὲ τὸ μαρτυρήσῃ,
 ὅτι εἶδεν ὀφθαλμοφανῶς ἐκεῖνα τὰ σημεῖα,
 νὰ πῶ κ' ἐγὼ ἀλήθειαν, ἔχουν καλὸν οἱ Ξένοι,
 180 οἱ Ξένοι καὶ οἱ ὀρφανοὶ κ' οἱ παραπονεμένοι.
 πολλὰῖς φοραῖς ἐκάθισα μὲ τοὺς Ξενιτευμένους.
 ἔχουσιν γιῶμα θλιβερόν, δεῖπνον ὠνειδισμένον,

153 παρ' οὖν, em Σ 154 ἐπεὶν τὰ θέλ' Σ (θέλει liber) 155 ἐγὼ
 om liber (Σ) poteram ineleganter κακογεγραμμένους (om ἐγὼ) scribere
 156 μόρα ὄνταν Σ versus syllabis abundat: ἡ μοῖρα ὅπου τοὺς ἔγραψεν
 ὄνταν ἐγ. Bursianus admodum probabiliter 157 του ἢ (Σ) 158 ποῦ
 ἔγραψα Σ 160 ἔς τῆς Σ, τὴν liber πικροφαρμακωμένος Σ. fortasse
 v. 161 et 160 transponendi 162 ἐπαράδωρα 164 τῆς, em Σ 166
 εἰπῇ νὰ μὲ ἐσύντυχεν Σ 169 γιῶσεν, em Σ 171 ἀπιστεῖται, em Σ
 172 διὰ τ' Σ, διο liber, omisi 173 ποιὸς νὰφαγέ Σ 175 καὶ 176, ἔ
 add Σ 178 ὅτ' (Σ) 179 καὶ ἐγὼ, em Σ 180 κ' οἱ, em Σ

- με πόνους καὶ με δάκρυα πέφτουν, ἀποκοιμοῦνται.
 ὦ συμφορὰ. τὴν ἔχουσιν ἑλεεινοὶ οἱ Ξένοι.
- 185 λέγω τὴν παραπόνεσιν ἐκ τῆς πολλῆς μου θλίψεως
 νᾶχεν ἀστράπη ὁ οὐρανὸς, νᾶχεν κατῆν ἡ ὥρα,
 ὅταν ἐμὲ ἐγέννησεν ἡ ταπεινὴ μου μάνα.
 ἀφότις με ἐγέννησε, ποτὲ καλὸν δὲν εἶδα,
 οὐδὲ τὰ χεῖλη μου ὁροσιὰ οὐδὲ γλύκ' (ἢ) καρδιά μου.
- 190 ἀλήθεια πάλιν νὰ σὰς πῶ, νὰ σὰς τὸ μαρτυρήσω,
 οὐδεὶς ἄνθρωπος πέθανε χωρὶς πικριὰν τοῦ κόσμου,
 χωρὶς τοῦ κόσμου βάσανα, χωρὶς κάμμιαν ἔννοιαν.
 ὁποῦ ποικεν τὸν οὐρανόν, τὴν γῆν ἐθεμελιώσεν,
 ἐκεῖνος ἐφοβήθηκεν τοὺς πειρασμοὺς τοῦ κόσμου.
- 195 σὺ δ' ἑλεεινὲ ... ὁποῦ τὰ Ξένα δέρνεις,
 καὶ παραδέρνεις, ἄθλιε, νύκταις καὶ ταῖς ἡμέραις,
 καὶ βασανίζεσαι πολλὰ ἔς τοῦ κόσμου ταῖς πικρίας,
 τί ἀναμένεις, ἑλεεινὲ, νὰ πάρῃς ἐκ τὸν κόσμον;
 ἐγῶμαι. κακομοίρατε, ἀπάνω εἰς τὸν κόσμον.
- 200 καὶ νὰ ἀνέβῃς εἰς βουνὸν, ἀπάνω εἰς τὰ ὄρη,
 καὶ παρακάλεις τὸν θεόν, ἢ πέτραις νὰ ῥαγίσουν.
 καὶ σένα μέσα νὰ δεχθοῦν. καὶ θάνατον νὰ δώσῃς,
 διατ' ἦσούνε κακόμοιρος, ἦσουν κακογραμμένους.
 καὶ πῶς, ὦ γενναϊότατοι φίλοι καὶ ἀδελφοί μου,
- 205 ὁποῦ μουν εἰς τὸ σπῆτιν μου, ἦμουν εἰς τοὺς γονεῖς μου
 εἶχα καλὰ ὅσα ἔθελα, ποσῶς καμὸν οὐκ εἶχα,
 ἀλλὰ τὸ πῶς μ' ἐτέλασεν ὁ μάταιος ὁ κόσμος;
 ὦ κόσμε πικρὲ, ἀμπικρε, ὦ δημηγέρτη κόσμε,
 καλὰ, κόσμε, μ' ἐτέλασες με τὴν ἐπιβουλίαν.
- 210 ἐδέτης με ἐγλύκανες ἀπ' ὅσα ὠρεγόμεν.
 γλυκὺς μ' ἐφάνῃς ἔς τὴν ἀρχὴν, λέγω το, οὐκ ἀρνοῦμαι,
 οἱ πάντες νὰ πιστεύουσιν μικροὶ τε καὶ μεγάλοι,
 ἀλήθεια τὸ ὁμολογῶ, ὡς ὁ θεὸς τὸ ξεύρει.

183 πεύτουν, em Σ 186 καὶ νᾶχε Σ 187 ἐμὲ σεῖρσι, με (Σ)
 188 ἀφῆτις Σ 189 γλυκά Σ (ἢ) add Bursianus 191 ἀπέθανεν (Σ)
 195 δὲ (Σ). lacunam fortasse ita expleas ut Ἀλέξιε ἡλδᾶς 197 πικρίας
 in πικρίας in codice sit enotare neglexi. unde Sathum secutus sum 199
 κακομοίριτε ἐπάνω Σ 200 βουνὸν 201 παρακάλεις (Σ) οἱ, em Σ
 βαγῆσουν, em Σ 203 ἦσουν 207 με ἐτέλασεν (Σ) 208 καὶ πᾶν
 πικρε (Σ) δημηγέρτη Σ, δημηγέρτη liber 209 με ἐτέλασες, em Σ
 211 με φάνῃς, em Σ

- ἔτρωγα, ἔπινα καλὰ, ἀνέγνοιαστ' ἐκοιμούμουν,
 215 ἐπαρὰδιάβαζα καλὰ, σὰν ἤθελα ἀτός μου.
 ἔγώ 'λεγα κακόμοιρος „ἔτσι ἐν ὁ κόσμος πάντα."
 ἀπεμερίμνησα κ' ἐγώ, καὶ διάβαιναν οἱ χρόνοι.
 τότες ὁ χρόνος ὁ κακὸς ἐπιβουλεύτηκέ με,
 ὅσα καλὰ μέ ἔδειξεν, ἔδωκέν μου πικρίαις,
 220 δάκρυα, χολαῖς καὶ ξενιτειαῖς καὶ μέριμναις μεγάλαις.
 καὶ ἀπὸ τὸ παράπονον κ' ἐκ ταῖς πολλαῖς μου θλίψεις
 ἠθέλησα πολλαῖς φοραῖς μαχαίριν νὰ πιάσω.
 νὰ τ' ἀκονίσω δυνατὰ, καὶ νὰ σφαγῶ ἀτός μου,
 καὶ νὰ σφαγῶ τὸν θάνατον ἄδικον εἰς τὸν κόσμον.
 225 νὰ συναχθοῦν τὰ ὄρνεα νὰ μέ διαμοιράσουν.
 διατὶ ἔμεινα κακόμοιρος κι ἀναποδογραμμένους.
 καὶ τὸν θεὸν παρακαλῶ νύκταις καὶ ταῖς ἡμέραις.
 νὰ ἤθελεν ἡ χάρις τοῦ τὴν δόξαν νὰ μοῦ ποίκεν,
 τὸν ἥλιον νὰ ὤρισεν νὰ 'καψεν τὸ κορμί μου.
 230 ἢ νὰ ἐσχίσθηκεν ἡ γῆ καὶ νὰ μέ ἐκατάπιεν,
 καὶ νὰ κατέβησαν πουλιὰ τὰ πρῶτα, τὰ μεγάλα,
 καὶ νὰ μέ πῆραν ἐκ τὴν γῆν, 'ς τὰ ὕψη μ' ἀνεβάσαν,
 'ς τὰ ὕψη κ' εἰς τὸν οὐρανόν, 'ς τὰ κρύα νὰ μ' ἐδώκαν,
 καὶ ταῦτα νὰ μ' ἐχάμνισαν, κάτω 'ς τὴν γῆν νὰ δώσω,
 235 κονιορτὸς νὰ γένουμουν, οἱ ἄνεμοι μ' ἐπῆραν,
 μ' ἐμάζοναν πολὺθλιβοι διὰ παρηγορίαν.
 νὰ μοῦ ἐποίησεν ὁ θεὸς ἐτουτηνὰ τὴν χάριν,
 νὰ 'βρεξεν πύρινον ποταμὸν καὶ νὰ 'καψεν τὸν πόνον.
 πρῶτον νὰ ἔκαψεν ἐμὲν νὰ λυτρωθῶ τὰ ξένα,
 240 ὅτι θωρῶ ἐσυνάχθησαν τοῦ κόσμου ἡ πικρίαις,
 καὶ ἐζυμώθησαν καλὰ μέ τὴν χολὴν ἐντάμα,
 κ' εἰς τὸν λαιμόν μου στέκονται καὶ δαπανίζουσί με.
 καὶ τὸ νερὸν ποῦ πᾶ νὰ πιῶ δὲν ἡμπορῶ διαβάσειν,
 νὰ καταιβῇ 'ς τὰ σπλάγχνα μου, νὰ 'μπῇ νὰ μὲ δροσίση.

215 ἀνέγνοιαστα 216 κακόμοιρος ἔτζη 217 καὶ γὰρ 219 καλὴν
 (Σ): fort. κάλ' ἄν? ἐδῶκεν Σ 221 θλίψαις (Σ) 225 διαμοιράσουν.
 em Σ 226 διατ' Σ ἔμεινα κακόμοιρος, em Σ 228 χάρι Σ ποίκη Σ,
 πίκην liber 229 νὰ κάψῃ Σ κορμὴ 230 ἢ νὰ tacite Σ: ἵνα 232 μ'
 ἐπῆραν Σ νὰ μ' ἀνεβάσαν (Σ) 234 fort. κάνταῦθα ἐχάμνισα, em Σ
 236 νὰ μ' ἐμαζώνασιν οἱ (Σ), quod restitui ut potui 238 νὰ βρέξῃ Σ
 νὰ 'καψῃ Σ fort. τὸν πόλον? 240 θωρῶ (Σ) ἐσυνάχθησαν Σ ol.
 em Σ 241 ἐζημιώθησαν liber. ἐζυμώθησαν Σ 243 πᾶν. em Σ δια-
 βάσιν, em Σ 244 κατεβῇ (Σ)

- 245 ἄλλὰ νιστία γίνεται, καίει με σὺν καμίνι,
 ἐβραίνει φλόγα, καίει με, τὰ μέλη μου χωνεύουν,
 χωνεύουσιν τὰ χεῖλη μου νύκταις καὶ ταῖς ἡμέραις.
 καὶ χωνεμὸν οὐκ ἔχουσιν, τέλος ποσὼς δὲν ἔχουν.
 ἴδε φαρμάκια καὶ πυρὰ τὰ ἔχουσιν οἱ ξένοι.
- 250 ὅστις οὐκ οἶδε ξενιτειὰν κ' οὐδὲν γνωρίζει ξένα.
 ὡς ἔλθῃ ἔς τὸν πολυθλίβον νὰ τοῖς τὰ ἠμολήσῃ,
 ν' ἀκούσῃ τοὺς τυραννισμοὺς τοὺς ἔχουσιν οἱ ξένοι.
 ἀκουσες τοὺς τυραννισμοὺς τοὺς ἔχουσιν οἱ ξένοι;
 ἤκουσες, φίλε [μου], τᾶπισθεν ποῦ σοῦ ἐδιηγήθην;
- 255 ἀκουσον πάλιν, φίλε μου, νὰ μάθῃς καὶ τὸ τέλος.
 ἂν τῷξευρα ὁ ἄλεινός, ἡ ξενιτεὶά μὲ θὲ κερδέσῃ,
 καὶ ν' ἀποθάνῃ ἄτυχος ἔς τὰ ξένα πικραμένος,
 χωρὶς μητέρα κι ἀδελφοὺς καὶ νὰ μὲ τριφυρίσουν,
 ἡ μήτηρ σὺν μ' ἐβάσταξεν ἀπέσω ἔς τὴν κοιλιάν της.
- 260 φίδιν νὰ ἤθελα γενῇ, τὰ σπλάγχνα της νὰ φάγῃ,
 ἀντάμα ν' ἀποθάνωμεν, ἔς τὸν κόσμον μὴ φανοῦμεν,
 νὰ μὴ μὲ τρώγῃ ἡ ξενιτεὶά καὶ νὰ μὲ τυραννίσῃ,
 καὶ οἱ γονεῖς μου οἱ πτωχοὶ νὰ καίγουνται διὰ μένα.
 κ' ἤλπιζαν καὶ ἀπαντεχαν, ἀφοῦ μὲ ἀναθρέψουν,
- 265 νὰ μ' ἔχουν, νὰ μὲ χαίρουνται καὶ νὰ χαροῦν μὲ μέναν,
 νὰ μ' εὕρουν ἀποκούμπημαν, νὰ τοὺς τηροτροφήσω.
 καὶ μὲν', ἀφοῦ μ' ἀνέθρεψαν καὶ ἐγεννήσασί με,
 ἡ χωρισιὰ τῆς ξενιτειᾶς μ' ἐχώρισεν ἀπ' αὐτοὺς,
 ἐχώρισέ με ἀπ' αὐτοὺς ὥσάν ἀποθαμένον,
- 270 νὰ μὴ μὲ ᾄδουν τὰ ἄματα τοὺς καὶ παρηγορηθοῦσιν.
 καὶ μένα πάλιν νὰ κρατῇ ὡς ἴδιον ἐδικόν της,
 καὶ νὰ μὲ φέρνῃ πάντοτε τὸ ἄδολον φαρμάκι,
 τὰ συχνοαναστενάγματα καὶ τοὺς μεγάλους πόνους,
 αὐτὰ νὰ ἔχω πρόγεμαν καὶ γεῦμά μου καὶ δεῖπνον,
- 275 καὶ νὰ καρδιοφλογίζωμαι νύκταις καὶ ταῖς ἡμέραις.

245 νηστεία (Σ) 247 χωνύουσιν Σ (errore typographi, ut videtur,
 246 οὐκ ἔχουσιν Σ, χωνεύουσιν liber 250 καὶ cave scribas καὶ δὲν
 251 εἰς ἐμέναν τὸν π. (Σ) τῆς, em Σ 254 μου fort. delendum καὶ
 τάπ. Σ contra librum ὅπου Σ ἐδιηγήθην Σ, ἐδιηγήθην liber 256 syl-
 labis abundat. κερδαίνει Σ 257 ἀτοίχος 258 καὶ 259 ὥσάν (Σ)
 σὴν liber, εἰς τὴν Σ 260 φεῖδι Σ 264 ἤλπιζα καὶ ἀπάντεχα, tacite
 em Σ 266 ἀποκούμπημα Σ 267 μένα (Σ) 268 χωρησιὰ (Σ) 269
 ἐχώρισέν Σ 270 τοὺς Biceles, σας cod. 273 συχνοαναστενάματα Σ

- ν' ἀναστένάξω ἐκ καρδιάς, πολλὰ καὶ νὰ θρηνήσω,
νὰ χύσω δάκρυα πικρὰ, ὅς τὰ σωθικά [μου] νὰ πέσουν,
ῥιθία μαῦρα νὰ γενοῦν, νὰ φάσι τὴν καρδιά μου,
ὅτι πλέον οὐ δύναμαι τὰς θλίψεις νὰ ῥομένω·
- 280 ν' ἀρχίσω ὁ κακότυχος νὰ γράψω τὰ παθάνω,
τὰ ἔπαθ' ὁ κακόμοιρος καὶ τὰ μὲ περιμένουν,
τὰ ὄρη νὰ χαλάσουσιν, ἡ γῆς ν' ἀναστένάξη,
ἡ πέτοι· νὰ ῥαγίσουσιν, ὁ ἥλιος νὰ μαυρίσῃ,
δένδρη νὰ ἐξερρίζωθουν, καὶ ποταμοὶ νὰ φρίζουν,
- 285 ἡ θάλασσα νὰ ξηραθῇ, τὰ ψάρια νὰ φοφῆσουν,
καὶ μυρολόγι νὰ εἰποῦν ὅλοι διὰ τὸν ξένον.
„Ξένε, ποῦ ν' ὁ πατέρας σου καὶ ποῦ ν' ἡ μητέρα,
ποῦ ν' αἱ τὰ πολυπόθητα γλυκέα σου ἀδέλφια,
οἱ θεῖοι καὶ ἡ θεῖαις σου, τὰ ἐξαδέλφιά σου,
- 290 οἱ φίλοι, οἱ γειτόνοι σου, οἱ ἀδελφοποιοί σου,
να κάτσουν, νὰ σὲ κλαύσουσιν καὶ νὰ σὲ λυπηθοῦσιν,
νὰ χύσουν δάκρυα θλιβερά, νὰ σὲ μυρολογήσουν,
ὅτι θεριὰ ῥώ ἐρρίζωσαν καὶ θέλουν νὰ σὲ φάγουν,“
κ' ἤθελα ὁ κακότυχος νὰ σ' ἀποχαιρετήσω,
- 295 καὶ νὰ μισέψω ὁ ῥεῖνός νὰ πάγῃ ὅς τὰ ῥικά μου·
ἡ πέτραις ἐσυνάχθησαν καὶ βρυχισμὸν ἐποίκαν,
τὰ δένδρη ἐξεκλίνασιν, περιλαμβάνουσίν με,
χύνουν τὰ φύλλα δάκρυα εἰς τὸ κορμί μ' ἀπάνω·
καὶ τὰ πουλιὰ ἐσυνάχθησαν, ἤρχισαν νὰ λαλοῦσιν.
- 300 σκύπτουν, περιλαμβάνουν με νὰ μ' ἀποχαιρετήσουν.
τοῦτον τὸν λόγον ἤλεγαν καὶ κηλαδοῦν καὶ λέγουν·
„Ξένε, μισεύγεις ἀπ' ἐδῶ; καλὲ, καὶ ποῦ υπάγεις;
εἶπέ μας το, ξενοῦτσικε, καὶ νὰ μὴδὲν τὸ κρύψῃς,
τὸ τί σὲ παραπόνεσεν καὶ θέλεις νὰ μισέψῃς.
- 305 καὶ εἰ μὲν θέλεις, ξένε μου, ἄγωμε ὅς τὰ ῥικά σου,
νὰ σὲ ἰδοῦν οἱ φίλοι σου, μᾶλλον οἱ συγγενεῖς σου.
καὶ νὰ χαροῦν, νὰ εὐφρανθοῦν, νὰ παρηγορηθοῦσιν,

276 θέλω ν' ἀναστ. (Σ) 278 φείδια (Σ) 280 παθαίνω Σ 281
ἐπαθα (Σ) κακόμοιρος, em Σ 283 ῥαγίσουσιν, em Σ 284 δένδροι,
em Σ φρύξουν Σ 285 φοφίσουν 287 τὸ ποῖνε liber. ποῦ ναι Σ
289 ἡ Σ, οἱ 293 ἐδῶ (Σ) 295 μισέψω, em Σ 296 ἡ Σ, οἱ ἐσυν-
άχθησαν Σ 297 δένδροι, em Σ 301 ἤλεγαν, em Σ 302 ποῦ ποῖσι Σ
apiculis incluserat in ipso libro legitur 303 νὰ add: καὶ μὴδὲν τὸ
ἀποκρύψῃς Σ 306 fort. μᾶλλον **W** οἱ

- ναῦρουν καμπόσῃν ἄνεσιν εἰς ταῖς πολλαῖς των θλίψεις
 κ' εἰς τὸν καμὸν καὶ στέρησιν τὴν ἔχουν διὰ σέναν,
 310 νὰ δροσισθῇ ἡ καρδίτσα τους ἐκ τὴν πολλὴν τὴν φλόγα·
 διότι ἐψὲς διαβαίναμεν ἀπὸ τὴν γειτονιά σου,
 ἠκούσαμεν τὸ ἔκλαιγαν καὶ σέναν ἐνθυμοῦνταν,
 τὰ στήθη τους ἐδέρνασιν καὶ διὰ σέν' ἐλέγαν·
 „Ξένε μου, ποῦ εὐρίσκεσαι, Ξένε, ποῦ παραδέρνεις;
 315 τὴν μάνα σου ἀλησμόνησες καὶ τὰ γλυκιά σου ἀδέλφια,
 καὶ δὲν θυμᾶσαι κἂν ποσῶς ὀπίσω νὰ γυρίσης,
 νὰ ἔλθῃς, Ξένε, νὰ μᾶς ὀρῇ καὶ πάλιν νὰ μισέψῃς;
 ἔλα, Ξένε, 'ς τὸ σπήτι σου καὶ στάσου μιὰν ἡμέραν,
 μιὰν ἡμέραν στάθῃσε. μῆναν καὶ ἕναν χρόνον·
 320 εἰ δὲ σποιδάζεις, Ξένε μου, στάθῃσε ὅσον θέλεις.
 κι ἂν εὖρης παραπόμεσιν ἀπὸ τοὺς ἐδικούς σου,
 Ξένε μου, πάλιν μίσεψε καὶ σύρε εἰς τὰ Ξένα,
 τὰ Ξένα νὰ σὲ χαίρουνται ὡς ὅταν ἀποθάνῃς,
 τότε νὰ ἐλευθερωθῇς τὴν λύπην καὶ τοὺς πόνους,
 325 νὰ λυτρωθῇς τὴν Ξενιτειάν, νὰ 'βγῇς ἀπὸ τὸν κόσμον.“
 κι ἀφότου τὰ ἐπλήρωσαν τὰ λόγια ἐτοῦτα,
 ἐπήρασιν με παρευθὺς, 'ς τὰ ὄρη μ' ἀνεβάσαν,
 κρύον νερόν μ' ἐφέρασιν καὶ δῶκάν μου νὰ πῶ.
 ἔπια το ὁ κακῶμοιρος τάχᾳ νὰ μὲ δροσίση,
 830 καὶ ἤλθῃ μου λακταρισμὸς νὰ πέσω, νὰ 'ποθάνω,
 καὶ ν' ἀπύθάνω ὁ 'λεεινὸς αἰφνίδιος θανάτου.
 τὰ ὄρη ὡσὰν εἶδασιν τὴν συμφορὰν ἐμένα,
 ὅλα συνετρομάξασιν καὶ ταραχὴν ἐποίησαν·
 ἡ πλάκες ἔδωκαν βουλὴν, θέλουν νὰ μὲ πλακώσουν,
 335 γοργὰ νὰ μ' ἀφανίσουσιν, 'ς τὸν ἄδην νὰ μὲ βάλουν.
 ἔλεγα ὁ κακῶμοιρος νὰ μὲ παρηγορήσουν,
 καὶ αὐταῖς ἔγιναν θεριά, καὶ θέλουν νὰ μὲ πνίξουν.
 τὰ χέρια [μου] δένω δυνατὰ, ταῖς πέτραις ἐπροσκύνουν,
 καὶ πρὸς ἐκείναις ἤλεγα μετὰ πολλῶν δακρῶν
 340 „παρακαλῶ σας, πέτραις μου, καὶ ποδοπροσκυνῶ σας,

308 θλίψεις Σ 311 ἐδιαβαίν. (Σ) 312 ἐνθυμοῦντα, em Σ 313
 στήθια Σ 315 γλυκά Σ 316 δὲ Σ 317 ἰδῆς (Σ) 320 σποιδάζεις
 errore typographi Σ 321 καὶ ἂν (Σ) 326 ἐπλήρωσα (Σ) 329 κα-
 κόμοιρος, em Σ 330 ν' ἀποθάνω Σ 332 ἐμένα cod., ἐκείνην ci Bar-
 kianus 334 οἱ, em Σ 335 βάλλουν Σ 336 cf. ad 329 337 πνίξουν,
 em Σ 338 μου delendum censuo 339 ἐκείνους, em Bickel

- ἐδῶ μὴ μὲ σκοτώσετε 'ς τὰ ὄρη νὰ 'ποθάνω.
 'ς τὴν ξενιτειὰν τὴν μοναχὴν, ὅπου τινὰν δὲν ἔχω,
 οὔτε μητέρα ἢ πατὴρ οὔτε γλυκὴν ἀδελφίαν.
 νὰ μὲ ψυχοπονέσουσιν καὶ νὰ μὲ λυπηθοῦσιν.
 345 νὰ σκάψουν νὰ μὲ χύσουσιν. νὰ μὴ μὲ φάν θηρία
 παρακαλῶ σας τὸ λοιπὸν, ἀφῆτέ με δαμάκι
 νὰ κάτσω ὁ ἐλεεινὸς νὰ γράψω ἓνα πιττάκιν,
 ἓνα πιττάκιν θλιβερόν καὶ παραπονεμένον,
 νὰ γράψω ὅλα τὰ βίαια καὶ ταῖς πολλαῖς πικρίαις.
 350 νὰ γράψω τοὺς τυραννισμοὺς καὶ τοὺς πολλοὺς βασάνους.
 ἔχω φαρμάκια περισσά, ἔχω χολαῖς μεγάλαις,
 ἔχω καὶ παραπόνεσες ὅπ' ἀριθμὸν οὐκ ἔχουν.
 ἐπὶ πρὸ πάντων ἔφθασεν ὁ θάνατος σὲ μέναν,
 τὰ μέλη μου ἐτρόμαξαν, ὁ νοῦς μου ἐπεριωρίσθην,
 355 ἡ γλῶσσά μου ἐκόντηνεν. ὁ νοῦς μου ἐβαθύθην,
 τὰ χέρια μου ἐτρόμαξαν, δὲν ἐμπορῶ τοῦ γράφειν.
 κι ὡσάν τὸν νοῦν μου ἔφερα, ἐκάθισα τοῦ γράφειν.
 κι ἀφότου τὸ ἀπέγραψα αἱ ἐτελείωσά το,
 θεῶν ναυρῶ ἓνα πουλὶν, πονετικὸν πουλάκιν,
 360 νὰ πάρῃ 'ς τὸ σπητάκι μου, 'ς τῆς μάνας μου τὰ χέρια
 θεέ μου, τὸ [ποιόν] γληγοριώτερον πονετικὸν πουλάκιν.
 νὰ δώσῃ τὸ πιττάκιν μου 'ς τῆς μάνας μου τὰ χέρια,
 κι ἀφοῦ τὸ πιάσῃ νὰ χαρῇ καὶ νὰ καλοκαρδίσῃ,
 πολλὰ φιλοδωρήματα νὰ δώσῃ 'ς τὸ πουλάκιν.
 365 κι ἀφοῦ τῆς ἀναγνώσουσιν καὶ μάθῃ τί τὴν γράφει,
 νὰ ποίσῃ μάναίς νὰ θλιβοῦν καὶ χήραις νὰ θρηνηῖσιν,
 οἱ ξένοι ὅσοι εὗρεθοῦν ὅλοι ν' ἀναστενάξουν,
 νὰ κλάψουσιν καὶ θλιβερά διὰ τοὺς ἐδικοὺς των,
 ἡ ἀδελφὴ τὸν ἀδελφὸν καὶ κύρις τὸν υἱὸν του,
 370 καλὴ γυνὴ τὸν ἄνδρα τῆς διὰ τὸ καλὸν τῆς ταίρι.
 καὶ τὸ χαρτί γὰρ ἔγραψα καὶ ἐπεπλήρωσά το,
 πουλιά ἐπειέσκυψαν καὶ τὸ χαρτί μου ἐπαίρνουν.

341 σκοτώσεται, em Σ ν' ἀποθάνω Σ 344 λυπηθοῦσιν typographi
 errore Σ 343 ἐπεῖν Σ 355 ἐκόντουνεν (Σ) ἐβαθύθην, em Σ 356
 ἐμποροῦν Σ 357 καὶ 358 καὶ 359 ἓνα typographi errore Σ
 361 θεε initio versus deest: fortasse θεε potius scribendum aut certe pro-
 ferendum ποιόν uncinis inclusit Bicelas γληγοριώτερον Σ 362 δώσω Σ,
 qui dōson conl. proponit, quod ipsum in libro legitur 363 καὶ τῆς
 Bursianus, τό cod. 364 'ς add Σ 365 καὶ 370 καὶ ἡ ci Bursianus
 ἄνδρα Σ διὰ cod., ἡ ci Bursianus τέρη, em Σ

κι ἀπὸ μακρόθεν τὸ θεωρῶ τὸ τί θέλουν νὰ ποίσουν.
 βλέπω τα καὶ συνάχθησαν ἐντάμα τὰ πουλία,
 373 κάθονται, συμβουλευόνται καὶ συχνοψιθυρίζουν.
 φαίνεται μ' ἀπ' τὸ σχῆμάν τους τοῦτον τὸν λόγον λέγουν.
 „ποιόν μας ἔν γληγορώτερον, πονετικὸν ἀπ' ὅλα,
 νὰ πάρῃ τοῦ ξενούτσικου ἐτοῦτον τὸ πιττάκιν,
 νὰ τὸ ἴπῃ τῆς μάνας του, νὰ τῆς τὸ παραδώσῃ,
 380 νὰ ἔχῃ φιλοδωρήμαν, ὁποῖον τὸ ὑπάγει;“
 καὶ τὸ τριτόνι τὸ πουλὶν λέγουσιν νὰ τὸ πάρῃ,
 γιὰτ' εἶναι γληγορώτερον πονετικὸν πουλάκιν,
 καὶ πάλιν ἄλλα εἴπασιν νὰ πᾶ τὸ χελιδόνι.
 καὶ δώκασιν του τὸ χαρτί καὶ παίρνει το καὶ πάγει,
 385 κ' ἐκεῖ ἔπεσεν καὶ ἔφθασεν ὅς τοῦ ξένου τὴν μανίτσα,
 τῆς μάνας του τῆς ταπεινῆς τῆς πολυπικραμένης,
 κ' ἐκάθισεν εἰς τὴν αὐλὴν καὶ κηλαδεῖ θλιμμένα.
 κι ὡς τὸ εἶδ' ἡ μανίτσα του ἡ πολυπικραμένη,
 κι ὡς εἶχεν πάντα προθυμίᾳ νὰ μάθῃ γιὰ τὸν ξένον,
 390 πρὸς τὸ πουλάκιν ἔδραμεν μὲ τὴν καρδιάν θλιμμένην,
 καὶ μὲ τὰ δάκρυα τὰ πολλὰ στέκει κι ἀναρωτᾷ το·
 „πουλάκιν, πόθεν ἔρχεσαι, τίνος χαρτὶ βαστάζεις,
 μὴ νᾶναι τοῦ ξενούτσικου υἱοῦ μου τὸ πιττάκιν;
 πολλὰ φιλοδωρήματα, πουλάκιν, νὰ σὲ δώσω,
 395 νὰ κτίσω τὴν φωλίτσα σου ὅς τοῦ υἱοῦ μου τὸ κλινάμι,
 νὰ σὲ θωρῶ, καλὸν πουλὶν, καὶ νὰ παρηγοροῦμαι.“
 καὶ τὸ πουλὶν ὡς ἤκουσεν τὴν παραπόνεσίν της,
 ὅς τὰ στήθη της ἐκάθισεν καὶ τὸ χαρτὶ τῆς δίδει.
 καὶ παρευθὺς τὸ ἤρπαξεν, γλυκεῖα καταφιλεῖ το,
 400 καὶ ἀπὸ τὸ παράπονον κ' ἐκ τὴν ἀδημονίαν
 ὀλιγοψύχησεν πολλὰ κ' ἔπεσεν τοῦ θανάτου,
 καὶ μὲ τὰ ὁδοστάματα μὲ ὅλης ἐσυνῆλθεν·
 τὰ μάτια τῆς ἐτρέχασιν καὶ στάσιμον οὐκ εἶχαν.
 τὸ στήθος δέρνει δυνατὰ, βρυχᾶται ἀπὸ καρδίας,

373 καὶ (Σ) 375 κάθονται Σ συχνοψιθυρίζουν Σ 376 με ἀπὸ (Σ)
 377 εἶναι (Σ) γληγορώτερον (Σ) 378 ξενούτσικον, em Σ 379 ὡπᾶ Σ
 εἰπᾶν liber 380 φιλοδωρήμαν, em Σ 381 λέδουσιν error typ. Σ
 382 γιὰτίνε γληγορώτερον 385 καὶ κεί, em Σ παρ Σ 388 τὸ ἴδεν Σ,
 το ἴδεν liber 389 καὶ (Σ) 395 εἰς (Σ) 396 θεωρῶ Σ, θεωρ liber
 398 ἐκάθησε 401 ὀλιγοψ. Σ καὶ (Σ) 403 εἶχα, em Σ 404 βρυχάτε

- 105 καὶ μὲ τὰ χεῖλῃ τὰ πικρὰ τοῦτον τὸν λόγον λέγει·
 „φέρετέ με γραμματικὸν νὰ ἴδῃ τὸ πιττάκιν.“
 γραμματικὸν ἐφέρασιν, καὶ τὸ χαρτὶ τοῦ δίδει·
 ἀνοίγει, ἀναγνῶθαι το, ἀκούει τί τῆς γράφει,
 μὲ πόνους πῶς τὸ ἔγραψε πικροφαρμακωμένους.
- 110 „μανίτσα μου πονετική, μὴ μὲ παντέχης πλέον,
 καὶ σεῖς, ἀδελφία μου γλυκιὰ, ἀλησμονήσετέ με,
 ὅτι ὅφισ μ' ἐτριγύρισεν, βούλεται νὰ μὲ φάγῃ,
 'ς τὰ ῥονατά μου γεύεται, 'ς τὰ στήθη μου δειπνάει,
 κ' εἰς τὰ ξαθὰ μου τὰ μαλλιά ἔποιε τὴν φουλιάν του.
- 415 καὶ πλέον μὴ παντέχετε μηδὲ μ' ἀκαρτερεῖτε.
 σήμερον ἀποχαιρετῶ πατέρα καὶ μητέρα,
 σήμερον ἀποχαιρετῶ ἀδελφία κ' ἐξαδελφία.
 τῶρα γοῦν ἀποχαιρετῶ τοὺς ἐδικούς μου ὅλους,
 τοὺς φίλους καὶ γειτόνους μου καὶ ἀδελφοποιτούς μου.
- 420 σήμερον μαῦρος οὐρανὸς, σήμερον μαῦρῃ ἡμέρα,
 σήμερον μαῦρον μήνυμαν ποῦ σ' ἔφεραν, μανίτσα.
 σήμερον ἡ καρδίτσα σοι ῥαγίζεται διὰ μένα,
 καὶ ἡ ὀδική μου ὁμοίως τε ῥαγίζεται διὰ σένα.
 σήμερον μαῦρα φόρεσε, σήμερον μαῦρα βάλε,
- 425 ὅτι, μανίτσα σπλαγχνική, ἀποχωρίζομαί σε.
 νῦν, ἀδελφάκια μου γλυκιὰ, ὑπάγω εἰς ἄλλον κόσμον,
 ὑπάγω ναῦρω θάνατον, νὰ λυτρωθῶ τὰ ξένα,
 ὅτι ἐκατακάκηκα ἐδῶ 'ς τὴν Ξενιτείαν·
 ὁ κόσμος γὰρ ὁ δολερὸς ἀδόλως μετὰ δόλων
- 430 πολλὰ μὲ κατεμάρανεν μὲ τὴν ἐπιβουλίαν.
 [θωρῶ τον τὸν παμψεύτικον, τροχὸς ἐν καὶ γυρίζει,
 τοὺς μὲν ἀνάγει σήμερον, τοὺς δ' ἄλλους καταβαίνει,
 καὶ τοὺς ἀνάγει σήμερον, πάλιν κλωθογυρίζει.]
 θωρεῖτε, φίλοι κι ἀδελφοί, τὸν δημηγέρτην κόσμον,
- 135 τὸ πῶς πλανᾷ τὸν ἄνθρωπον μὲ τὴν ἐπιβουλίαν,
 καὶ στέκει καὶ κομπώνει τὸν ἡμέραν τὴν ἡμέραν,

106 φέρετέ μοι Σ, φαίρεται με liber— 407 ἐφέρασι Σ 411 γλυκὰ Σ
 ἐλεημονήσεται liber, ἀλησμονήσατέ Σ ci. 412 ὅτ' (Σ) 413 δειπνάει Σ,
 δειπνῇ liber 415 μ' ἀκαρτερεῖται liber, καὶ καρτερεῖτε Σ 418 καὶ
 (Σ) 421 μήνυμα Σ 423 ἐδική (Σ). poteram κ' ἡ ἐδ. 424 φόρεσαι,
 em Σ βάλλε Σ 426 γλυκὰ Σ 429 δόλος (Σ) 430 ἐμάρανεν (Σ)
 431—433 hic non pertinent: vide infra p. 242, v. 6—8 431 θωρῶ
 παμψεύτικον erroro typogr. Σ 434 δημηγέρτην Σ, δημηγέρτην liber

- ὥστε νὰ χάσῃ τὴν ψυχὴν ὁμοῦ μὲ τὸ κορμὶν του.
 φυλάγεσθε [καὶ σεῖς], ὦ ἀδελφοί, μήπως καὶ σὰς πλανήσῃ,
 καὶ ρίζῃ σας εἰς ξενιτειὰν κακὰ κυβερνημένους,
 440 καὶ μυριοτυραννίῃ σας εἰς ὅλην τὴν ζωὴν σας.
 ἀλλὰ πάντα τοὺς ταπεινοὺς τοὺς ξένους εἰς τὰ ξένα
 πάντοτε συνοδεύετε, παραμυθίζετέ τους,
 μήπως καὶ σεῖς ἂν πέσετε, ναῦρετε συνοδίαν,
 νὰ ἔχετε καὶ τὸν θεὸν βοήθειαν ᾗ τὸν κόσμον.“
 445 λοιπὸν, ἄνθρωπε, σκόπησον καὶ στάθῃσε καὶ βάλε,
 ἐκεῖ ποῦ μέλλει νὰ θαφῇς, τὸ τέλος σου νὰ δώσῃς,
 κακοπαθεῖς καὶ μάχεσαι, βούλεσαι νὰ πλουτήσῃς,
 κι ὁ θάνατος ἀρπάζει σε, καὶ ταῦτα τί κερδαίνεις;
 χαίρου τὸν κόσμον, ἄνθρωπε, ὅτι ἀποθάνεις θέλεις,
 450 ἀλήθεια καὶ τὴν ψυχὴν ποτὲ μὴ λησμονήσῃς,
 τοὺς ξένους πάντα σύντρεχε καὶ τοὺς πτωχοὺς ἐλέα,
 τοὺς ἀδυνάτους ἀσθενεῖς συνόδευε καὶ δίδε.
 ἂν δώσουσιν τὰ χέρια σου, ἔχει το ἡ ψυχὴ σου,
 ᾗ τὸνα σου ἔλθουν χίλια, [καὶ] διὰ χίλια μυριάδες,
 455 νὰ εὖρῃς ἔλεος θεοῦ εἰς ὅλην τὴν ζωὴν σου,
 κ' ἐκεῖ πάλιν ᾗ τὴν μέλλουσαν, ᾗ τὴν φοβεράν τὴν κρίσιν,
 ὅταν σ' ὑπάγουν καὶ σταθῇς μὲ φόβον καὶ μὲ τρόμον,
 ν' ἀναντρανίσῃς, νὰ ἰδῇς τὸν φοβερόν αὐθέντην,
 νὰ σὲ ἰδῇ καὶ νὰ χαρῇ, νὰ σὲ γλυκοσυντύχῃ,
 460 καὶ νὰ ἀκούσῃς τὴν φωνὴν γλυκοεκλαμπροτάτην,
 ἥγουν τὴν τότε λέγουσαν αὐτός του ὁ ᾗ παντοκράτωρ
 μετὰ πάσης δυνάμεως, ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας,
 „δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου, κληρονομήσα-
 τε τὴν ἡτοιμασμένην ἡμῖν βασιλείαν, ἀπὸ καταβολῆς
 465 κόσμου.“
 ἔδε ὕμνος καὶ σάλπιγγες, χαρὰ καὶ εὐφροσύνη,
 ὅπου ποιοῦν οἱ ἄγγελοι ὁμοῦ μὲ τοὺς δικαίους,

437 κορμὴν 438 καὶ σεις delenda censeo πλανήσει (Σ) 439
 ρίζει Σ κυβερν. errore tyogr. Σ 440 μυριοτυραννίσει Σ 442 συνο-
 δεύεται, παραμυθίζεται, em Σ 443 πέσεται ναῦρεται, em Σ 445 βάλ-
 λε Σ 445 sq. permulta interpolator addidit ex eo carmine quod edam
 p. 242—247. sed de hac re dicam alibi 446 ὅπου (Σ) 448 καὶ (Σ)
 449 ὅτ' (Σ) nolui ἀποθάνει corrigere 450 λυσμ. 454 σὸ ἔνα σου
 ἐλθοῦν liber, ᾗ τὸ ἔνα ἐλθουν Σ 457 σὲ (Σ) 460 γλυκοεκλαμπροτάτη Σ
 463—466 prosa oratione interposuit poeta

- ὅταν ἀπολαμβάνουσιν τὰ ἀγαθὰ ἐκεῖνα.
 ὅμως καὶ σὺ δὲ, φίλε μου, ταῦτα νὰ τὰ κερδίσῃς.
 170 νὰ μὴ σ' ἀρπάξουν ἄνθρωποι μὲ μαχαίρων καὶ ξύλων
 οἱ μαῦροι καὶ οἱ σκοτεινοί, τὸ πλῆθος τῶν δαιμόνων,
 νὰ πᾶν νὰ σ' ἐγκρεμίσουσιν ἔς τὸ σκότος τοῦ βορβόρου,
 ἔς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον καὶ εἰς τὸ πῦρ, ἔς τὴν φλόγα,
 ὅπου ποσῶς δὲν σβύνεται ποτὲ εἰς τὸν αἰῶνα.
 475 λοιπὸν ὅπου ἔχει φρόνεσιν καὶ περπατεῖ ἔς τὸν κόσμον,
 ἅς ἐνθυμῆται θάνατον, πάντα καλὰ ἅς πράττῃ,
 νὰ ἀπολαύῃ τὰγαθὰ εἰς τὸν ἐκεῖθεν κόσμον.
 λοιπὸν πάλιν νὰ σᾶς εἰπῶ τὸν λόγον τοῦ προφήτου,
 τοῦτον τὸν λόγον εἶπέν τον Ἀδὰμ γὰρ ὁ προφήτης·
 480 „ὅποτιαν Ζῇ ὁ ἄνθρωπος, παράδεισον ὁμοιάζει.“
 κι ὁ χρόνος ἔν ἐπίβουλος, κι ὁ χάρος ἔναι κλέπτης,
 κι οὐδὲ ποσῶς ὁ θάνατος οὐκ ἐλεεῖ τοὺς πάντας,
 οὐ πλούσιους οὐδὲ πτωχοὺς, οὐ νέους οὐδὲ γέρους,
 οὐδ' ἔμορφ' ἀφεντόπουλα, οὐ βασιλέων παῖδες,
 185 ἀλλὰ πάντας ὁ θάνατος ἐπαίρνει τοὺς ἔς τὸν ἄδην,
 κ' ἐκεῖ κάτω ποτίζει τοὺς τῆς πλάκας τὸ φαρμάκιν,
 καὶ μυριοτυραννίζει τοὺς νύκταις καὶ ταῖς ἡμέραις.
 οὐ λέγω πάντα τοὺς καλοὺς καὶ τοὺς κακοὺς ἐντάμιν.
 ἀλλὰ καθὼς ἐπράξασιν ἐδῶ ἔς τοῦτον τὸν κόσμον,
 490 ἐκεῖ διαμοιράζει τοὺς καθ' ἕναν εἰς τὴν τάξιν,
 καθὼς τὰ ἔργα ἔπρεπεν, οὕτως τὸν κυβερνοῦσιν·
 ὅπου ἔπραξεν δὲ τὰ καλὰ μὲ λόγον καὶ μὲ ἔργον,
 ἑκατονταπλασίονα γὰρ φέρουσιν ἐμπρὸς του,
 μὲ μόσχους καὶ μὲ ἔπαρσες στέκουν ὁλόγυρά του
 495 στέκονται, κολακεύουν τὸν ὡσὰν καλὸν αὐθέντην,
 παρακαλοῦν καὶ λέγουν τὸν ὡσὰν καλὸν αὐθέντην·
 „τί ἔναι τὸ ὀρέγεσαι; τί ἔναι ὀρισμός σου;“
 καὶ χαίρεται κ' εὐφραίνεται εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
 ἔδε ποῦ ἔπραξεν κακὰ ὁ ἁερινὸς ἐκεῖνος,

472 ἐγκρεμίσουσιν 473 ἔς τὸ φλογίζον Σ prorsus contra librum
 475 φρόνησιν Σ 476 ἐνθυμεῖται—πράττει (Σ) 477 ἀπολαύσῃ Σ τὸ
 ἄγ. (Σ) 479 του, em Σ 481 καὶ hīs (Σ) ἔνε πίβ., em Σ 482 καὶ (Σ)
 484 ἔμορφα Σ nolui paides corrigere emm Bicele 486 καὶ (Σ) 488
 πάντας Σ, fort. recte 490 διαμοιράζει, em Σ 491 ἔπραξεν cī Bicele
 498 τοῦ φέρουσιν (Σ) 494 του Bursianus, τοὺς cod. 496 αὐθέντην Σ
 497 ἐν' ὁ ὀρ. Σ, fort. recte 498 καὶ (Σ)

- 500 ἐπαίρνουν, ἐγκρεμνίζουν τον ἕς τὸ σκότος τοῦ βορβόρου,
 ἕς τὴν κάμινον τὴν ἄσβεστον, εἰς τὸν βρυγμὸν ὀδόντων.
 βρυχᾷται ὁ ταλαίπωρος νύκταις καὶ ταῖς ἡμέραις.
 ποσῶς οὐκ ἔχει ἄνεσιν, οὐδὲ ἕς τὴν γῆν μὲ δῶρα.
 αὐτὰ μᾶς ἀναμένουσιν, φίλοι καὶ ἀδελφοί μου,
 505 καὶ βάλετέ τα κατὰ νοῦν, μὴν-τὰ καταφρονεῖτε,
 καὶ μὴ καταφρονούμεθα, αἰτοί μας νὰ χαθοῦμεν,
 ὅτι ἕς τὸν κόσμον τὸν ἐκεῖ, ὅπου μᾶς ἀναμένει,
 οὐκ ἔστιν ἄλλος βοηθὸς οὔτε πατήρ, οὐ μήτηρ,
 οὐδ' ἀδελφὸς οὐδ' ἀδελφή, νὰ σέ διαφεντέψουν,
 510 εἰ μὴ τὰ ἔργα τάπραξεν (ὁ ἄνθρωπος) αὐτὸς του.
 αὐτὸς ὁ παντοδύναμος ὁ βασιλεὺς τῶν ὅλων,
 νὰ μᾶς τυρίσῃ, ἀδελφοί, εἰς τὴν καλὴν τὴν στρατάν.
 λοιπὸν πάλιν ἅς ἐλθωμεν ἕς τὸ ὑποκείμενόν μας.
 πρὸ πάντων γὰρ νὰ σᾶς εἰπῶ περὶ τῆς ξενιτείας.
 515 τῆς ξενιτεῖας ὁ θάνατος πολλὰ ἔν φαρμακωμένους,
 χίλια καλὰ κι ἂν κάμνουσι κι ἂν τὸν παρηγορήσουν,
 ἀλλὰ φαρμάκι καὶ χολὴ τὸν φαίνονται, τὸν ξένον.
 τυρίζει τὰ ματάκια του νὰ ὀρῇ τοὺς ἐδικούς του,
 καὶ νὰ ζητήσῃ τίποτας ὅπου τὸν κάμνει χρεῖα,
 520 καὶ πάλιν λυέται, μέλλεται διατὶ δὲν τοὺς γνωρίζει.
 δακρύζουν τὰ ὀμμάτια του, ῥαγίζεται ἡ καρδιά του.
 τὴν μάνα κράζει πάντοτε „ποῦ ἴσαι, γλυκεῖα μανίτσα;
 μανίτσα, τὸ κεφάλι μου νᾶσωσα σοῦ ἕς τὰ χέρια,
 νὰ στάλαξες τὰ δάκρυα σου ἕς τὸ πρόσωπόν μου ἀπάνω,
 525 νὰ πιάσες τὰ χέρια μου, καὶ νὰ τὰ μαλακιάσες,
 νᾶσκυψες, νὰ μ' ἐφίλησες καὶ νὰ παρηγορήθης.“
 καὶ ταῦτα νὰ ἀπήρασιν ἄγγελοι τὴν ψυχὴν μου.
 λοιπὸν, φίλοι καὶ ἀδελφοί, ἀπ' ὅσον γὰρ ἐβλέπω
 τοῦ ξένου τοῦ ἐλεεινοῦ ὅταν πέσῃ ἕς ἀσθένεια,

500 ἐπαίρουν Σ 502 βρυχᾷτε 503 οὐδὲ στιγμὴν καθ' ὥρα εἰ
 Bursianus 505 βάλλετε Σ καταφρονεῖται, em Σ 507 τὸν ἐκεῖ scripsi:
 τε ἐκεῖ (Σ) ἀναμένουν (Σ) 510 εἰ μὴ liber, εἰ μὲν Σ τάπραξεν liber,
 τὰ ἐπραξεν Σ ὁ ἄνθρωπος om. liber (Σ) 513 εἰς (Σ) 515 ἴσαι Σ,
 ve liber 516 ἂν τὸν κάμν. cod., em Biceles et αὐτὸν scribendum. ἂν
 τὸν Σ, αὐτὸν mihi legere visus sum in ipso libro 517 τὸν scripsi,
 τοῦ (Σ) 520 λυέται Σ, λέται liber μέλλεται liber, καίγεται Σ διατὶ
 liber, γιατί Σ τοὺς add Σ 522 σοι Σ, σε liber 523 σοῦ ἕς τὰ χέρια
 scripsi: ἕς τὰ γλυκεῖα σου χέρια (Σ) 524 ἕς τὸ Σ, σου sō liber σου liber
 μου Σ 529 ἕς om Σ

- 530 ὅταν ἀσθενῇ ὁ ἄλγεινός, πικρός, φαρμακωμένος,
οὐδὲν τοῦ ἔβρισκον ἄνεσιν οὐδὲ παρηγορίαν,
οὔτε μὲ Ζαχαρόμελι ποσῶς νὰ τὸν γλυκάνουν,
εἰ μὴ νᾶχεν τὴν μάναν τοι καὶ τὰ γλυκιά τοι ἀδέλφια,
τὸ τρίτον τὸν πατέρα τοι βαρεὰ νὰ τὸν λυπᾶται,
535 καὶ δρόσου (νᾶχεν) ἄνεσιν, νᾶχεν παρηγορίαν.
λοιπὸν πλέον οὐ δύναμαι τῶρα διὰ νὰ γράψω,
ἐκ τὰ φαρμάκια τὰ πολλὰ ὁ νοῦς μου ἐσκοτίσθην.
παρακαλῶ σας τὸ λοιπὸν, πάντα νὰ μὲ θυμᾶσθε,
καὶ νὰ μὲ ἀναγνῶθετε, ὅσοι ἄτε πειρασμένοι,
540 καὶ ὅσοι οὐδὲν ἠξεύρετε τῶν ξένων ταῖς πικρίαις.
παρακαλῶ καὶ λέγω σας, μὴ μὲ κατηγορεῖτε,
ὅτι πολλὰ ἐπαράδειρα καὶ εἶδα τόσαις θλίψεσιν,
εἶδα δὲ καὶ τὰ βάσανα καὶ ἐπαράδειρά τα,
ἔπαθα καὶ παθάνω τὰ, καὶ πάντα τυραννοῦμαι
545 αὐτὰ γὰρ ἔχω φόρεμαν καὶ νύκτα καὶ ἡμέρα.
διὰ τοῦτο γὰρ ἐπέγραψα, καὶ συμπαθήσετέ με,
νὰ ἔχετε βοήθειαν Χριστὸν τὸν βασιλέαν,
τὸν παντοκράτορα θεόν, τὸν πάντων ποιητὴν τε.

530 fort. ἂν pro ὅταν ser. ceterum praefero πικροφαρμ. 534 παρ-
εἰά Σ λυπάτε 535 prius νᾶχεν de meo addidi 539 ἀναγνῶμετα,
em Σ ὁσοῖσε liber, ὅσοι εἰστε Σ pro πειρασμένοι coniecit Σ πικραμένοι.
praeter necessitatem, ut mihi quidem videtur 540 οὐδὲν liber, δὲν Σ
ἠξεύρεται, em Σ ταῖς liber, τοῖς errore tyrogr. Σ 542 ἐπαράδειρα
em Σ, idem vitium proximo versu correxit 543 θλίψεας Σ 544 πα-
θαίνω Σ τυραννοῦμε 546 συμπαθήσεται, em Σ

ΕΙΣ BENETIAN.

- Ἐδᾶ, συνάξου, λογισμὲ καὶ λεπτινὴ μου γνῶσι,
καὶ ῥίλειε, γλῶσσα, φρόνιμα, καὶ ὁ νοῦς μου ἄς θεμελιώσῃ·
ἐδᾶ, ἄς σμίξωμεν οἱ τρεῖς, ἀληθὶν' ἄς λαλοῦμεν,
εὐγενίκα' ἄς τὸ γράψωμεν, φρόνιμα ἄς τὸ ποῦμεν.
- 5 βλέπετε μὴ ἀσκοντέψωμεν καὶ καταδικαστοῦμεν!
ἄφῃτε, πόνοι τοῦ κορμιοῦ, τὰ χεῖλη νὰ λαλοῦσιν,
τὴν Βενετιὰν τὴν φουμιστὴν ὡς εἶδα νὰ παινέσω,
τὴν ἱστοροζωγραφιστὴν, παράξενα κτισμένην.
νερά 'νε τὰ θεμέλια τῆς κ' αὐτὴ σιδερωμένην.
- 10 ῥπικάζω, οὐδὲν εὐρίσκεται χώρα νὰ τὴν ὁμοιάζῃ,
εἴ τις πολλὰ παράξενη πλούσια νὰ τὴν ταυριάζῃ.
διὰτι ἔναι βρύση ἀφύρατος, πλατὺν ἀναδενδράρι,
καὶ μάνα μὲ τοὺς ἄρχοντας καὶ δροσερόν λιβάδιον.
ἡ πλάτζα τῆς μ' ἐσκότισεν ἄρτι ὄντα τὴν εἶδα.
- 15 πολλὰ ῥτον μέγας καὶ ῥψηλὸς καὶ ῥπικασμένους ἄρχων,
ὁποῦ ῥδωσεν καὶ τὴν βουλὴν καὶ ῥκτίστη ὁ ἅγιος Μάρκος!
τὰ τέσσερ' ἄλογ' ῥφριξα τῆς πόλης καμωμένα,
πῶς στέκονται ἀπάνωθεν τῆς πόρτας φορτωμένα,
καὶ φαίνεται σε ῥπιλαοῦν τὰ παρδοφουμισμένα.
- 20 ἀπανωθεὸς τῶν ἐκεινῶν στέκονται οἱ προφήται·
ἀνεντρανίζω καὶ θωρῶ τὸ φοῦμος τῶν προφήτων,
τὸν ἅγιον Μάρκον, τὸν χρυσόν, τὸ φοῦμος τῶν λεόντων.
ἀπανωθεὸς τῶν ἐκεινῶν οἱ τρεῖς οἱ ἀδελφοί του,

Carminis fragmentum edidi e codice Vindobonensi. suspicor autem ipsum poetam carmen numquam ad finem perduxisse: etenim balbutientem homunculum verba revera defecisse videntur.

12 ἀναδενδράδι εἰ Bicelas 13 καμάρα εἰ Barsians 15 φιλός
16 κτίστην 20 ἀπανωθεός non est corrigendum 22 τὸν φοῦμος, quod ad exemplum versus praecedentis correxi 23 ἐκεινῶν στέκονται οἱ τρ.

- οἱ ἄλλοι οἱ βαγγελιστὰς οἱ συνομήλικοί του·
 25 ὅς τὸ πρῶτον τὸ καντούνιον πρώτη χαρὰ τοῦ κόσμου,
 ὁ πρῶτος εὐαγγελισμός, ἡ ἐλευθερία τοῦ κόσμου,
 πῶς γονατίζει ἡ δέσποινα, τοῦ Ἀδάμ ἡ κυρία,
 καὶ λέγει τὴν ὁ ἄγγελος τὸ „χαῖρε, ἡ Μαρία.“
 καὶ πρὸς τὰ πλάγια καὶ παντοῦ στέκοντ' οἱ ἀποστόλοι,
 30 μαρμαροκουβουκλοσκέπαστοι καὶ μαρμαροκατισμένοι·
 χαρτιὰ κρατοῦν ὅς τὰ χέρια τοὺς οἱ θαυματοῖ ἀποστόλοι.
 καὶ κάτωθεν τῶν ἐκείνων ἄνθρωποι ἐγυμνωμένοι
 βαστοῦν τὴν στράταν τοῦ νεροῦ ὅς τὸν νῦμον φορτωμένοι.
 ἀπήτης τ' ἔξω εἶδά τα, ἐμπῆκα κ' εἰς τὰ μέσα·
 35 τὸν πάτον εἶδα κ' ἔφριξα, τὰ πλάγια ποῦ τὰ στέσαν,
 καὶ τὸ κουβουκλοσκέπαστον, τὸ πῶς τὸ κουβουκλώσαν.
 τότε δεξιὰ μου ἐγύρισα, τὴν σκάλαν ἀναιβαίνω
 εἰς τὸ παλάτι τὸ χρυσὸν τ' ὁμοφοκαμωμένον,
 ὁποῦ ἔκτισεν ἡ φρόνεςις κ' ἔναι γαριτωμένον.
 40 ἀνεντρανίζω καὶ θωρῶ θρονὶν τὸ πλουμισμένον,
 (ὅς) τὸ ποιδόν θρονὶν καθέζεται τούζης τῆς Βενετίας.
 ἀπανωθεός του στέκεται κυρὰ ζωγραφισμένη,
 σπαθὶν κρατεῖ ὅς τὸ χέριν της, ὅς τὴν ἄλλη της τὸ ζύγιν,
 νὰ φοβερίζῃ τὸ σπαθὶν, ἔδοξα νὰ ἡμεράζῃ.
 45 ἀνεντρανίζω καὶ θωρῶ (ἐκεῖνα) τὰ παγκάλια,
 ποῦ (οἱ ἄρχοντες) καθέζονται, τὰ φρόνιμα κεφάλια,
 νὰ δώσουν λόγον καὶ βουλὴν καὶ φρόνεςιν καὶ τάξιν,
 τὸν λόγον νὰ ἡμεράζουσιν, νὰ λέγουν τὸν μὲ τάξιν.
 ἀνεντρανίζω καὶ θωρῶ τὸν πόλεμον τὸν μέγαν
 50 τὸν ἔδωσεν, ὡς βλέπομεν, ὁ ῥήγας ὁ Μπαροῦσος.
 κ' ἐμπῆκε τότε, λέγουσιν, αὐτίκα εἰς τὴν Ῥώμην.
 τότε κάτου ἐκατέβηκα, τὴν λότζαν ἐσυντήρουν,
 τὴν μαρμαροθεμέλιωτην, τὸ πῶς ἦτον τριγύρου.
 ὅς τὸ πρῶτον (τὸ) καντούνιον στέκω καὶ θαῦμα βλέπω·
 55 ἀνεντρανίζω καὶ θωρῶ τὸν Νῶε βυθισμένον,

24 εὐαγγ. οἱ συνομήλική του 25 versum refixi ut potui. εἰς τὸ
 πρ. καντ. στέκεται ἡ πρ. χ. τ. κ. cod. 26 ὁ εὐαγγ. 29 στέκονται
 33 νόμον 34 τὰ 38 τὸ μορφοκ. 41 (ὅς) addidi 43 Ζήγγιν
 44 ἄδοξα suspectum, fort. τὸ δ' ἄλλο 45 (ἐκεῖνα) addidi: poteram
 etiam (τὰ τίμια) 46 ὁποῦ κ. οἱ ἄρχοντες (sic) οἱ ἀρχοντες (sic) τὰ φρό-
 νημα κεφάλια 48 μετάξιν νατὸν λέγουν 54 πρ. κατοῦνιν στέκομαι
 κ. θ. μέγα βλ.

- ὁποῦ τὸν εἶχεν τὸ κρασί πολλὰ σφικτὰ δεμένον·
ὁ εἰς τοῦ υἱὸς τὸν ᾠκέπαζεν ὡς εἶδεν καὶ λυπᾶτον,
ὁ ἄλλος τὸν ἐμάλονε καὶ δείχνει καὶ τὸ „νά τον!“
τὸ δεῦτερον τὸ ρούκανον τὸ εἶδα, ἐθλίβηκά το·
- 60 Ἀδὰμ καὶ Εὐὰ στέκονται ἔξω γεγυμνωμένοι,
ὁποῦ ᾗχαν τὸν παράδεισον κ' ἐβγήκασιν θλιμμένοι·
ᾗ τὴν μέσσην ἔχουν τὸ δενδρὸν, τὸ ᾠφίδι ἔναι ζωσμένον,
ποῦ τοὺς ἀναθεμάτισεν τ' ἀναθεματισμένον.
ἀπάνωθέν τοὺς στέκεται ἄγγελος στρατιώτης,
65 ῥομφαίαν κρατεῖ ᾗ τὴν χέραν τοῦ καὶ ᾗ τὴν ἄλλην κοντάρι,
καὶ γράφει τὴν ἐξόρισιν τοῦ πρωτοπλάστου ἀνθρώπου.
ἀπάνωθέν των ἐκείνων στέκει ἄνθρωπος ἄλλος,
τὸ „κάλ' ἡμέρα“ λέγει γάρ, τὸ „κάλ' ἡμέρα“ λάλει·
τὸ „κάλ' ἡμέρα“ μῶλεγεν καὶ σύρνει μ' ἐκ τὴν χέρα,
- 70 ἐκεῖ πάγει καὶ σταίνει με ᾗ τὸ ρούκανον τὸ τρίτον.
ἀνεντρανίζω καὶ θωρῶ τὸ φοῦμος τῶν προφήτων,
τὸν Σολομῶνα τὸν σοφὸν καὶ κάθεται ᾗ τὸν θρόνον,
μὲ στέμμαν τὸ βασιλικὸν, ὡς ἦτον εἰς τὸν κόσμον,
ὁμπρὸς ὁ καπετάνης τοῦ, καὶ κρίσιν ἐπολέμα
- 75 βρέφος κρατεῖ ᾗ τὰς χέρας τοῦ, θέλει νὰ τ' ἀφανίσῃ,
ἀνασηκόνει τὸ σπαθὶν, δείχνει διὰ νὰ τὸ χάσῃ·
γυναῖκες ἔξω στέκονται, τὴν κρίσιν ἀναμένουν
καὶ τὸ παιδὶν τοὺς βλέπουσιν, ζητοῦν ἐλεημοσύνην.
ἀντίκρυτά τοὺς στέκονται τέσσαρες ᾗματωμένοι,
80 καὶ τότε δίδουν τὴν βουλὴν τὸ ποῦ νὰ κλέψουν ...
καὶ κεῖνοι ἀπολιθώθησαν κ' ἐγίνησαν ὡς λίθοι.
ἀνεντρανίζω καὶ θωρῶ τοὺς ἄρχοντας ἐκείνους,
τὰ φρόνιμα καὶ φουμιστὰ, ἐξάκουστα κεφάλια.
ταῖς βάρκαις ἔχουν ἄλογα καὶ τὰ κανάλια στράταις.

58 τὸν ἄτον. possis με τὸ „νά τον“. 59 τοῦ ρούκουνα 61 for-
tasse ποῦ χάσαν 63 ὁποῦ 65 fortasse κονδύλι 70 τὸν ρούκανα
τὸν 74 καπετάνηστον 79 ἀντίκρυτά τοὺς ἐκείνων στ. τ. ἀνῶι ἔματω-
μένοι 80 incertum quid in fine versus excederit: in ipso libro nulla
conspicitur lacuna. 81 ἀπολυθώθησαν.

ΡΙΜΑ ΘΡΗΝΗΤΙΚΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΙΚΡΟΝ ΚΑΙ
ΑΚΟΡΕΣΤΟΝ ΑΙΔΗΝ,
ΠΟΙΗΜΑ ΚΥΡ ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΙΚΑΤΟΡΟΥ ΕΚ ΠΟΛΕΩΣ
ΡΗΘΥΜΝΗΣ.

Ὡς πικραμένος με χολήν, διατί πολλά ἐγρύπνουν,
ἔθηκα ν' ἀποκοιμηθῶ, νὰ πάρω ἀέραν ὕπνου.
ἐφανίσθη μου κείμεντα εἰς ὕπνοφαντασίᾳ μου,
ἐπόνειν τὸ κεφάλι μου κ' ἔκλαιγεν ἡ καρδιά μου.
5 ἐφανίστη μου νὰ περνῶ ᾿ς ἓνα λεπτὸ λαγκάδι,
καὶ μέσα γέμασιν θεριᾶ, ἀμέτρητον κουράδι.
μέσα ᾿ς τὸ μέσον τῶν θεριῶν δράκον μέγαν εἶδα,
καὶ μέσ' ἀπὸ τὸ στόμαν του φαρμάκιν ἐξεπήδα,
καὶ μέσ' ἀπὸ τὸ κοῦφός του λούχαις φωτιᾶς ἐβγαῖναν,
10 σπίθαις ὁμάδι με καπνὸν, κ' ἔρχοντον πρὸς ἐμένα.
κι ὁ δράκος τοῦτος ἔστεκεν, ὡς λέοντας ἐμουγκάτον,
καὶ, φαίνεται μου, τάχατες καὶ μὲν' ἀναπονάτον
κ' ἐγὼ πολλὰ ἐφοβήθηκα κι ἀρχίζω νὰ τρομάσω,
μήπως ἀπὸ τὸ στόμαν του με θάνατον περάσω.
15 καὶ πάραυτα μετὰ σπουδῆς ὁμπρὸς ὀπίσω ἐστράφη,
μέσα ᾿ς τὸ λεφτολάγκαδον ἐπήδα σὰν τὸ ᾿λάφι.
κ' ἐγὼ σὰν μπόρουν ξφευγα ἐκ τὸ θεριὸ ἐκεῖνο,
διὰ νὰ φύγω νὰ κρυφθῶ ἐκ τὸ κακὸν ἐκεῖνον.

Edidi carmen nunc primum a codice Vindobonensi.

3 ὕπνον φ., em Bicelas 4 καίκλαιγεν 5 λευτὸ 6 legeram
Θωριά in codice, sed nunc ipse non dubito quin θεριά fuerit 7 θωρι-
ῶν (?) 10 nolui corrigere ἔρχονταν 11 καὶ ὁ 12 μένα 13 καίγῳ
16 λευτολ. 1-7 καίγῳ συμπόρουν

- κι ἀπ' αὐτο ν' ἀπολυτρωθῶ νὰ φύγω δὲν ἠμπόρουν,
 20 καὶ κεῖνον τὸ κακὸν θεριὸν φάγει μὲ θέλει, ἐθώρουν
 ἦτον τὸ μάτιν του 'ς ἐμὲν, ἀρχίζει νὰ τὸ στένη,
 καὶ κίνησεν, ἀπηλαλεῖ, ἀπάνω μου νὰ βραϊνῇ.
 καὶ σκόπησά το πάραυτα τὸ πῶς ἐχθρὸν τὸν ἔχω,
 καὶ πριχοῦ ἔρθῃ ἀπάνου μου ἄς πηλαλῶ νὰ τρέχω.
 25 λοιπὸν ὁ νοῦς μου ἐρέμωσε 'ς τὸ φύγειν νὰ κινήσω·
 καὶ τὸ κινήσειν πάραυτα κι ὁ δράκος παροπίσω
 καὶ μὲ θυμὸν με ζύγωνε καὶ ὀδῶ καὶ 'κεῖ μὲ πάγει,
 κι ὡσὰν ἐχθρὸς ἐβούλετον νὰ σώσῃ νὰ μὲ φάγῃ.
 κ' ἐγὼ φοβῶντας δυνατὰ νὰ μὴ μὲ καταφθάσῃ,
 30 ὅσον ἠμπόρουν ἔφευγα κ' ἔτρεχα μὴ μὲ πιᾶσῃ,
 καὶ πηαίνοντάς μου ἐφάνηκεν νὰ ὀδῶ νεροῦ λιμιῶνα,
 καὶ ποταμὸν ἀπέρατον καὶ δάσος καλαμιῶνα,
 κ' ἔτρεχεν αἶμα καὶ νερὸν θολὸν καὶ βουρκωμένον,
 καὶ μέσα τρέχουσιν θεριὰ, κεφάλια 'ποθαμένα.
 35 καὶ ἐκ τὸν φόβον τοῦ θεριοῦ 'ς τὸν ποταμὸν ἐμπήκα,
 καὶ μὲ μετὰλον κίνδυνον ἀντίπερά του 'βγήκα.
 καὶ τὸ περάσει καὶ σταθῇν 'ς τὸν ποταμὸν ἐκείθιν
 φωνὴ μῶ 'φάνῃ κ' ἤκουσα „ἄθλιε, πόθεν ἤλθες;
 ὅπῳ 'ν τὸ σπῆτι τοῦ θεριοῦ, ἡ κατοικία τοῦ δράκου,
 40 καὶ τόμπα κ' ἔβγα τῆς αὐλῆς τοῦ Χάρου τοῦ κοράκου.“
 0 καὶ στένομαι ν' ἀφηκραστῶ τίς ἦτον ὅπῳ μίλειε,
 κ' εἶδα τὸν δράκον κ' ἔστεκεν 'ς τοῦ ποταμοῦ τὰ χεῖλη,
 καὶ 'μπαίνει μέσα 'ς τὸ νερὸν κ' ἔρχετον ὅθεν ἦμουν,
 κ' ἔπασχεν, ὡς μοῦ φαίνεται, νὰ πάρῃ τὴν δοχὴν του.
 45 λοιπὸν τὸ 'δεῖν το, πάραυτα τὸν δρόμον πάλι ἐτήρουν

καὶ τόσα ὅπου κουράστηκα, ὄψια τῆς γῆς καθίζω,
 τὰ γόνατά μου ἐτρέμασιν, καὶ τὴν στράταν τὴν βλαζω
 καὶ ἰδρωτὰς μου ἐκίνησεν, τὰ γόνατά μου ἐτρέμα,
 κι ὀμπρὸς ὀπίσω ἐγύρισα τὸ ποῦ νὰ κάμω γνέμα.

- 50 καὶ ναῦρω τόπον 'ναβολὴν νὰ πᾶ ν' ἀποκουπίσω,

21 μάτην τοῦ σεμέν 25 ἐρέμισε, em Bursianus, conl. v. 51 29
 κατῶ 30 καίτρεχα 31 πιένοντας ναδύνερ' λιμένα 32 καί-
 τρεχεν 36 κύντινον ἐβγήκα 40 fort. με τόμπα 41 κάπασεν
 45 δὴν το pro ἐτήρουν expectaverim ἐπήρα. cet. omni versum xelisse
 concentus finalis defectus arguit. 47 verba τὰ γ. μ. εἶρ profer in
 sequentem versum suspensa

Carmina m. a. graeca, ed. Wagner.

- κι ἀπὸ τὸ στόμαν τοῦ θεριοῦ νὰ φύγω νὰ γλυτώσω.
 καὶ ᾿φάνιστή μου τάχατες νὰ ᾿δῶ ᾿να μέγα σπήληον,
 εἰς ἓνα σκῆμα φαραγγιοῦ, μαῦρον καὶ δίχως ἥλιον·
 κι ὁ νοῦς μου τὸ ἐγέμωσε νὰ φύγω ἀπὸ τὸν κάμπο,
 55 νὰ πηλαλήσω δυνατὰ, ᾿ς τὸ σπήληον μέσα ν᾿ᾤπω.
 λοιπὸν ᾿ς τὸ σπήληον ἔδραμα, ᾿ς τὸν σκοτεινὸν τὸν τόπον,
 ᾿δρωμαχισμένος δυνατὰ καὶ μὲ μεγάλον κόπον.
 καὶ τῷμπῃ μέσα καὶ σταθῇ εἶδ' ἓνα μαυροφόρο,
 καὶ θε νὰ στρέψω πάραυτα — κι ὁ δράκος ἔν ᾿ς τὸν πόρο
 60 κι εὐθύς τὸ στόμαν του ἄνοιξε, μαῦρον καπνὸν ἐβγάνει,
 κι ὁ μαυροφόρος μ' ἄρπαξε, ᾿ς τὸ στόμαν του μὲ βάνει.
 καὶ ᾿φάνη μου, ἐγκρεμνίστηκα ᾿ς τῆς μαύρης γῆς τὸν πύτο
 καὶ ᾿βούλησα καὶ διάβηκα ᾿ς τὸν ἄδην ἀποκάτω,
 κ' ἡῦρα ταῖς πόρταις σφαλισταῖς καὶ τὰ κλειδιὰ παρμένα,
 65 καὶ μετὰ μαῦρα φλόμπουρα ἀπ' ἔξω τεντωμένα,
 κ' εἶδα τὸν Χάρον κ' ἔμπαινε κ' ἔβγαινε θυμωμένος,
 σὰν μακελλάρης καὶ φονιᾶς τὰ χέρια ᾿ματωμένος.
 μαῦρον ἐκαβαλλίκευεν, ἐβάσταν καὶ γεράκιν,
 καὶ κράτειεν εἰς τὴν χέραν του σαγίτταν καὶ τοξάκιν,
 70 κ' εἶχεν θωριὰν ἀγριόθωρην, μαύρην κ' ἄλλοτριωμένη,
 κ' ἡ φορεσιά του χάλκινη καὶ καταματωμένη.
 τὸ ᾿δεῖν τὸν ἐφοβήθηκα κ' εἶπ' „ἄς διαγύρω ᾿πίσω,
 κι ἄς κάμω τρόπον κι ὀρδινιὰ τὴν στράταν νὰ τυρίσω.
 τίς ξεύρει πῶς νὰ τοῦ φανῇ, μήπως διὰ μὲν μανήσῃ
 75 καὶ μὲ θυμὸν καὶ χόλητα ἀπάνω μου κινήσῃ
 καὶ πῇ μου ᾿τί ᾿θελες ἐδῶ; τῷ ἀπόκρισιν νὰ δώσω
 καὶ ἦντα πρόφασιν νὰ ᾿βρῶ τὸν ἄδην νὰ ᾿μερώσω;“
 λοιπὸν δι' αὐτὴν τὴν ἀφορμὴν ἐσπούδασα νὰ στρέψω
 κι ὀμπρὸς ὀπίσω νὰ στραφῶ, νὰ πάγω νὰ μισέψω.
 80 εἰς μῖδον τὴν πόρταν ἔρραξα κ' ἡῦρά τὴν σφαλισμένη,
 περατωμένην δυνατὰ καὶ κατακλειδωμένη.
 κι ὀμπρὸς ᾿ς τὴν πόρταν ἦτονε εἰς τὸ ᾿μπασεβγασίδιν
 ὕφης τρικεφαλόστομος, δεμένος μ' ἄλυσιδι,
 κι ὡσὰν πορτάρης ἔβλεπε πόρταις κι αὐλαῖς ὁμάδι,

56 ᾿ς prius addidi, om codex 58 εἶδα 59 καὶ ὁ 60 καὶ
 61 καὶ ὁ 66 καίμπαινε 72 εἶπα 80 ἔδραξα ei Bicebas 82 de
 verbo τὸ ᾿μπασεβγασίδιν, quominus mire fieri, ne dubites: est enim πόρτα
 is locus ubi ἐμβαينوβγαίνουν homines

- 85 μήπως καὶ λάθῃ τον τινὰς κ' ἔβγῃ ἔξω ἀπὸ τὸν ἄδην.
καὶ τὸ στραφῇ καὶ τὸ νὰ ἰδῇ, ἐταύρισε τὸ 'φίδι,
καὶ σὰν τὸν σκύλον ἔσυρε νὰ κόψῃ τ' ἄλυσίδι,
κ' ἔδρασσε νάρθη ἀπάνω μου, νὰ φθάσῃ νὰ μὲ πνίξῃ,
ὡσὰν θεριὸ ὁποῦ 'τονε ὡς γιὰ νὰ μὲ ξεσκίση·
- 90 τὸναν του στόμαν ἔβγανεν φωτιὰν, καπνὸν κι ἀπύριν,
τᾶλλον φαρμάκιν ἔγεμε τῆς πόρτας τὸ προθύριν,
καὶ τᾶλλον αἷμαν ἔρρεγεν κι ἀκνίδα μὲ τὸν βρῶμο·
ἔποικεν ὄχληταν πολλὴν καὶ σίγησιν καὶ τρόμο,
κι ὁ ἄδης ἐταράχθηκεν κ' ἡ πόρταις ἐσαβάξαν,
- 95 κι ἀπὸ τὸν φόβον τὸν πολὺν τὰ μέλη μου ἐτρομάξαν.
κι ἀκούει ὁ Χάρος τὴν ὄχλησιν ὁποῦ 'χεν ὁ πορτάρης
κ' ἦρθε 'ς τὴν πόρταν τρέχοντας 'ς τὸν μαῦρον καβαλλάρης,
κι ἀπὸ μακρείας ἐφώναζεν „ποιὸς ἐκ τὸν ἄδῃ ἐβγαίνει
καὶ ποιὸς τοῦ Χάρου τὴν αὐλὴν ἀποτρομᾷ κ' ἐμπαίνει;“
- 100 καὶ τάχα τότε ἔσωσεν καὶ συναπάντησέ μου,
λέγει μου „τί 'θελες ἐδῶ 'ς τὸν ἄδην, ἀδελφέ μου;
καὶ ποιὸς ἐδῶ σὲ κάλεσεν 'γούμενον καὶ κελλάριν,
κ' ἦντα δουλειὰ 'ς τὸ σπήτι (μου) ἤθελες, παλληκάρι;
ἔχεις ἐγνώραν ἐδεπᾶ, φίλον σου συντοπίτην,
- 105 ἡ συγγενὴν καὶ γείτονα, 'ς τοῦ Χάροντος τὸ σπήτι;
ποιὸς δρόμος σ' ἔφερεν ἐδῶ, ποιά στρατά, παλληκάρι,
κ' ἦρθες 'ς τὸν ἄδην ἄβουλα, δίχως τὰ τοῦ πορτάρη;
ποιά ἡ ὁδός σου, πόθεν πᾶς, τί θέλεις, τί γυρεύεις;
βλέπω, τὸν δρόμον ἔσφαλες, καὶ πόθεν ταξιδεύεις;
- 110 'ς τὸν ἄδην ἐταξίδεψες, κι ὁ Χάρος ἔπιασέ σε,
κι ὁ δράκος ποῦ σὲ ζύγωνε, βλέπω, κυνήγησέ σε·
εἰς ἄβυσσον ἐξέπεσες, 'ς τὸν ἄδην ἐκατέβης.
ἔχεις ἐλπίδα — λέγει μου — 'ς τὸν κόσμον πλεὸν ν'
ἀναίβης;“
- καὶ τάχα τότε στράφηκα κι ὀμπρός του γονατίζω
- 115 καὶ μὲ τὸν φόβον τὸν πολὺν νὰ τὸν συντύχω ἀρχίζω,
καὶ σύντυχά του ἀφεντικά, λέγω του „ἂν ἔν κι ὀρίζῃς,

81 καὶ δρασσε 90 καὶ ἀπῆρην 91 ἔμαν ἔρεγεν 94 sqq. καὶ
ter in initio versuum 97 καβαλάρης 98 ἄδην 99 in exitu versus
καὶ λέγει cod., quod et sensus et concentus finalis falsum esse arguit
103 καὶ ἦντα μου praeter codicem addidi 111 καὶ ὁ δρ. π. σὲ ζήγωνε
113 fortasse λέγε μου

- τ' ἦταν ὁ δρόμος μου ἔδεπᾶ, ἄκουσε,
 ἦλθα νὰ δῶ τὸν τόπον σου, νὰ δῶ τὴν ἑπαρσίην σου.
 νὰ δῶ ποῦ στέκει τὸ θρονί, Χάρο, τῆς βασιλείᾳς σου,
 120 νὰ δῶ τὰ κάστρα τὰ κρατεῖς, ταῖς χώραις ταῖς κουρσεύεις,
 τὴν ἀφεντεῖᾳ, τὴν ἔλαβες, πῶς τὴν καθοδηγεῖς,
 κι αὐτοὺς τοὺς παίρνεις ἐκ τὴν γῆν καὶ ρίκτεις καὶ σκοτόνεις.
 τοῖς βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες πῶς τοὺς περιμαζώνεις.
 εἰς ἦντα τόπον καταντοῦν, ὅς ποιᾶν φυλακὴν τοὺς βάνεις,
 125 καὶ δὲν θυμῶνται νὰ στραφοῦν καὶ ὅς τὴν ὁδὸν νὰ πᾶσιν.
 καὶ φίλους ὅς τὴν ἐγνώραν τοὺς πάλιν νάρθοῦν νὰ δοῦσιν.
 φιλοτιμᾶς τοὺς τάχατες, σὲ κούρταις τοὺς ἐβάνεις.
 κ' εἰς γάμους καὶ ξεφάντωσες κ' εἰς λυγεραῖς τοὺς βάνεις;
 ἄλλαις στολαῖς καὶ φορεσιαῖς εὐρήκασιν κ' ἐβάλαν,
 130 κι ἀπὸ τὸν νοῦν τοὺς πάντοτε τοὺς φίλους τοὺς ἐβγάλαν;
 ἀλησμονήσαν τάχατες, θυμοῦνται νὰ διαγύρουν,
 ἢ φλακισμένους τοὺς κρατεῖς καὶ βλέπεις τοὺς τριγύρου;
 λέγει μου „ἂν ἦλθες γιὰ νὰ δῆς τοῦ Χάροντος τὰ κάστρη.
 δεῖ θέλεις χώραις σκοτειναῖς, ποῦ δὲν τοὺς φέγγουν τ' ἄστρη.
 135 καὶ τόπους ἀνεγνώριστους χωρὶς αἰλαῖς καὶ στράταις.
 καὶ μονοπάτι' ἀπέρατα, ποῦ δὲν περνοῦν διαβάταις.
 καὶ πόρταις πάντα σφαιλισταῖς καὶ σφικτοκλειδωμένας.
 καὶ ξεῦρ' ὅσοι ἐρθοῦν ἔδεπᾶ, τοῦ κόσμου δὲν θυμοῦνται,
 εἰς ἓναν τόπον κείμενται κι ἀγνώριστα κοιμοῦνται.
 140 χαραῖς ἐδῶ δὲν γίνονται, στολαῖς οὐδὲν θυμοῦνται,
 μᾶλλον τὰ ροῦχα ποῦ φοροῦν, λύουν καὶ καταλυοῦνται.
 καὶ ταπεινὰ πορεύονται κι ἀλλάγητα διγοῦνται,
 κι ἀλλήλως των οἱ ταπεινοὶ δείχνουν καὶ δὲν λυποῦνται.
 γινώριμοι δὲν γνωρίζονται καὶ φίλοι οὐδὲν θυμοῦνται
 145 οὐδὲ γειτόνοι καὶ δικοὶ φίλοι ν' ἀναρωτοῦνται,
 οὐδὲ κοράσια μὲ τοὺς νεοὺς ἀφίνουν ν' ἀγαποῦνται
 καὶ νὰ περιλαμβάνονται, ἀλλήλως νὰ φιλοῦνται.
 καὶ χρόνοι ἐδῶ δὲν περπατοῦν, μῆνες οὐδὲν θυμοῦνται,
 οὐδὲ ὅς τοῦ Χάρου τὴν αὐλὴν ὥραις οὐδὲν μετροῦνται.

117 in lacuna quam statim eod. verba ἀν ἐν καὶ ὀρίξης repetit; puta-
 verim fuisse μὴ μὲ βρίζης 118 post δῶ scriba τὰ κάστρα a se primo
 scripta delevit 119 fuerit fortasse Χάρο, μὲ τὴν τιμὴν σου 122 ρή-
 κτεις 129 καὶ βάλαν 132 φυλακισμένους 133 κάστρα 136 χωρεῖ
 136 μονοπάτια πέρατα 138 καίξευρε 141 καταλυοῦνται, em Bicehas
 142 δικοῦνται 146 ἀγαπῶνται

- 150 τὸν οὐρανὸν δὲν βλέπουσιν μὲ τ' ἄστροι νὰ φωτίσῃ,
οὐδὲ τὸν ἥλιον ὅταν πᾶ, λέγω, νὰ βασιλεύσῃ·
ἀμμ' ἔναι πάντα σκοτεινὰ, μαῦρα κι ἄλλοτριωμένα,
καὶ μὲ τὴν θλίψι κάθονται ὅλοι πολλὰ θλιμμένοι.
ταξίδι' ἐδῶ δὲν γίνονται νὰ δέχονται τινάδες,
155 οὐδὲ καράβια ὑπαίνουσιν μὲ τοὺς πραγματοεῦτάδες.
καὶ τάχα κάτεργ' ἐδεπᾶ πιστεύεις νὰ γυρίζουν
κ' οἱ ναύταις των νὰ τραγουδοῦν καὶ νὰ χαροκοπίζουν,
ἢ ναύρης χώρας νᾶχουσιν ἀφεντικά παλάτια,
ἢ κάστρα πυργογύριστα μ' αὐλαῖς καὶ μονοπάτια,
60 ἢ φόρους μὲ ταῖς ἔπαρσες καὶ μὲ πραγματοεῦτάδες,
νὰ πραγματοεῦωντ' ἄρχοντες, νὰ βαίνουν πολιτάδες·
ἐδῶ θρονιὰ δὲν κάθονται νὰ κρίνουσιν κριτάδες,
οὐδὲ ραβδιὰ βασιλικά κρατοῦσιν οἱ ρηγάδες·
ἀφένταις δὲν γνωρίζονται ἀπὸ τοὺς δουλευτάδες,
165 ἢ σκλάβαις καὶ ὑποχωριαῖς μέσ' ἀπὸ ταῖς κυράδες.
πολέμοι ἐδῶ δὲν γίνονται, στράταις οὐδὲν στρατεύουν,
οὐδὲ φουσάτα κάμνουσιν οὐδ' ἄρματα γυρεύουν.
κι ἂν ἔν καὶ θέλῃς καὶ ποθῇς, φίλε, νὰ ᾄδῃς τὸν ἄδην,
θέλω σὲ πάρει, ἅμα θές, τώρα μ' ἐμὲν ὁμάδι,
170 νὰ ᾄδῃς νὰ μάθῃς τὰ κρατῶ καὶ τᾶχω μετὰ μένα,
καὶ τὰ κορμιὰ τὰ τίμια ποῦ ἔχω πονεμένα.“
λέγω του „ἂν θέλῃς τὸ λοιπὸν ἅμαν ὀρίζῃς νᾶλθω,
ᾗς τὸν ὀρισμὸν σου νᾶλθω δᾶ, νὰ ᾄδῶ καὶ ᾗγῶ νὰ μάθῶ·
μὰ τοῦτο σὲ παρακαλῶ νὰ μὴν ἀναχωρήσῃς
175 καὶ ᾗς τόπον ἀγριογνώριμον μόνον μὴδὲν μ' ἀφήσῃς.“
λοιπὸν καθὼς μοῦ φάνηκεν, εἶπέν μου, τόπον ναῦρω
νὰ καβαλλικεύσω ᾗπισω του ξεκάπουλα ᾗς τὸν μαῦρο,
καὶ νὰ μὴδὲν τὸν φοβηθῶ, ἔχωνεν τ' ἄρματά του.
λοιπὸν μὲ θάρρος ἄφοβα ἐσύμωσα κοντά του,
180 κι ὁμπρὸς κι ὀπίσω ἐγύρισεν κ' ἐκκλινεν τὸ κοντάρι,
κι ἀπόσκυψεν καὶ ᾗπῆρέ με ᾗς τὸν μαῦρον καβαλλάρην.
ἀπήτις ἐκαβαλλικεύσαμεν, λέγει μου „σφικτὰ μὲ κράτει“,
καὶ κέντησεν τὸν μαῦρόν του κ' ἄρχισεν νὰ περπάτη.

511 ὑπᾶ 154 ταξίδια 156 κάτεργα 161 πραγματοεῦνται βά-
νουν 163 ραυδιά 172 ne scribas ἅμα ν', cf. v. 347 174 μὴ μὲ
ἀναχωρήσης 177 μαῦρῶ 178 καὶ διὰ νὰ 180 καίκλινεν 181 κα-
βελάρην

- λοιπὸν ἐτότες πάραυτα ἐπιάσαμεν τὸν δρόμον.
 185 καὶ περπατοῦμαν σκοτεινὰ ᾿ς τὸν φόβον καὶ ᾿ς τὸν τρόμο,
 κι ὀμπρὸς ὀπίσω ἐγύριζα καὶ πάντα σκότος θώρουν,
 καὶ τίποτες ὀγιά νὰ ἰδῶ ἄλλο οὐδὲν ἠμπόρουν.
 κι ἀπήτις ὥρα διάβηκεν, ἀκούω, νερὰ βροντοῦσαν
 καὶ τάχα κάτω ἐτρέχασιν καὶ ᾿ς τ' ἄβυσσ' ἐκτυποῦσαν.
 190 λέγω του „Χάρο, τί ἔν αὐτὸ ὅπου βροντοκτυπάει;
 καὶ τί ἔν τ' ἀκούγω κ' ἔρχεται καὶ πόθεν κατηβαίνει;“
 ἀπηλογήθην κ' εἶπέ μου „ποτάμι ἔν καὶ τρέχει,
 τὸ ποῖο ποτάμι οὐδὲ εἰς ἀζιώθῃ νὰ κατέχῃ·
 τὸ βάθος του ἔναι ἀμέτρητον, τὸ βάθος του ἔναι μέγα,
 195 κι ὅλαις αἱ βούσες τρέχουσιν ᾿ς τὴν ἐδικὴν του φλόγα.
 καὶ τὰ θηριὰ τριγύρου του φόβος καὶ μιὰ τρομάρα,
 καὶ δράκοντες κ' ἐβγαίνουσιν ᾿ς τὸ χεῖλος μιὰ τρομάρα.
 καὶ βλέπε, ἀπὴν συμώσωμεν, μὴ φοβηθῇς τὸ πάθος
 καὶ τοῦ νεροῦ τὸν βροντισμὸν καὶ τῶν θηριῶν τὸ πλῆθος.“
 200 καὶ τάχα τότες σώσαμεν εἰς τοῦ νεροῦ τὸν τόπον,
 κι ὅλα τὰ μοῦ ᾿πεν εἰδὰ τα κ' ἦσαν εἰς μίον τρόπον,
 κι ἀνάμεσα τοῦ ποταμοῦ ἦτον μία καμάρα
 ᾿ψηλὴ, στενὴ κι ἀπέρατῃ, φοβερὴ μιὰ τρομάρα.
 λέγει μου „αὐτὴν τὴν γέφυραν μέλλεται νὰ διαβοῦμε
 205 καὶ μὲ μεγάλον κίνδυνον κάτεχε νὰ περνοῦμεν.“
 καὶ τάχα ἀπάνω ἀνέβημαν κι ἀγάλια περπατοῦμαν
 κι ἀτήρητ' ἐδιαβαίναμεν κι ἀκόπιαστα περνοῦμαν·
 κι ἀπήτις ἐκατήβημαν ἐκ τὴν καμάραν κάτω,
 ἦρχισεν πάλιν πρὸς ἔμὲν ὁ Χάρος καὶ δηγᾶτον.
 210 λέγει μου „τίς ἀζιώθηκεν νὰ ᾿μπῇ ᾿ς τὸν ἄδην μέσα,
 νὰ μὴν εἰποῦν κι ἀπόθανεν καὶ τὰ μαλλιά του ἐπέσαν;
 καὶ τίς αὐτὴν τὴν γέφυραν ἀπέρασεν κ' ἐβγῆκεν,
 καὶ πάλιν τὴν ἐστράφηκεν καὶ γύρισεν κ' ἐβγῆκεν;“
 λέγει μου „ἤξευρε κι αὐτοῦ περνοῦν οἱ μισεμένοι,
 215 λοιπὸν ᾿κ τὸν κόσμον λείπουσιν κ' εἶν' ἐδῶ πλακωσμένοι,
 κι αὐτὴν τὴν στράταν δέχονται νὰ κάμουν ὅπου ζοῦσιν,
 κι ὀμάδι μὲ τὸν Χάροντα ὅλοι ἀπ' ἐδῶ περνοῦσιν.

189 ἄβυσσα 197 verba μιὰ τρομάρα hoc versu suspecta habeo:
 μιὰ τριαντάρα εἰ Bursianus 203 dubitari potest utrum ᾿ψηλὴ (pro
 ὀψηλῇ) an ψηλὴ sit scribendum 205 κίντυνον 207 ἀτήρητα 215
 ἐκ εἶναι

- λοιπὸν νὰ φύγῃ πῶς ἔμπορῇ τὸν ποταμὸν ὅπου ἔδες,
 διὰ ταῦτα φρόνιμα σκοπεῖ ὁ ἄνθρωπος ἐτοῦτος,
 220 διὰ ταῦτα κόσμου τ' ἀγαθὰ κ' ἢ ἔπαρσες λιγαίνουν,
 κι ὡσὰν λουλούδι ψύγονται κι ὡς ἄθος διαβαίνουν.
 κι ἂν ἔζησεν ὁ ἄνθρωπος χίλιων χρόνων νὰ γένη,
 ὡσὰν ἐψές, τοῦ φάνησαν, ἦσαν οἱ χρόνοι ἐκεῖνοι,
 καὶ λέγει μέσα τοῦ ὁ ἑλεεινὸς ἔτον βιὸν μου ποῦ ν' ἀφήσω ;
 225 κι ὡστε νὰ νοιώσῃ ἐδιάβηκεν, κι ὅλα τ' ἀφίνει ὀπίσω·
 ὡσὰν κερὶν ἐφάνηκεν κι ὡς χόρτος ἐμαράνθη,
 κι ὡσὰν ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς ἐπαραπάρθη·
 κι ὁμοιάζει τοῦ πραγματευθῆ ὅπου δικᾶ τὸν φόρον,
 ὅπου ἔγοράζει καὶ πουλεῖ τῆς πραγματείας τὸ δῶρον,
 230 διατί κι ὁ κόσμος φόρος ἐν κ' ἡμεῖς πραγματευτάδες,
 κι ὅπου ἔγοράσῃ, ἀγόρασε τοῦ κόσμου πραγματείας·
 λοιπὸν ὅπου πραγματευθῇ ταῖς πραγματεαῖς ἐκείναις,
 χαρὰ ἔς τον ὅπου ἀγόρασε μισθοὺς κ' ἐλεημοσύναις.
 χαρὰ λοιπὸν ἔς τὸν ἄνθρωπον ὅπου ἔς τὸ σπῆτι τοῦ ἴσαν
 235 ἕνα πτωχὰ κ' αἰχμάλωτα κι ἀπὸ τὸν βιὸν τοῦ ἐζούσαν,
 διατί ὁ ἑλεεινὸς ὁ ἄνθρωπος μόνον αὐτὸ εὐρίσκει
 κι αὐτὸ κερδαίνει καὶ βαστᾷ δι' ἀκριβὸν κανίσκι,
 κι αὐτὸν ὁ Χάρος δὲν ἀρπᾷ, ὁ Χάροντας τιμᾷ τον,
 καὶ μὲ φωτιά τὴν γέφυραν αὐτὴ παραπερνᾷ τον.
 240 λοιπὸν εἰς τέτοιαις πραγματεαῖς τὸν βιωτικόν του ἄς βάνῃ,
 καὶ μὴ φοβᾷται θάνατον καλὰ κι ἂν ἀποθάνῃ.
 λέγει μου πάλιν δεύτερον „τὰ σοῦ ἴπα, ἐγροϊκήσες μου,
 καὶ τάχατες τὰ λόγια μου, φίλ', ἀφηκράστηκές μου;“
 λέγω του „τᾶρες ἤκουσα καὶ λόγον δὲν χωρίζει,
 245 καὶ λάθος δὲν ἠύρισκεται, ἀμμ' ἔναι σὺν τ' ὀρίζεις.
 μὰ τώρα χάρι σοῦ ζητῶ, Χάρο, καὶ κάμε μού τὴν·
 δεῖξέ μου αὐτοὺς ὅπου περνοῦν τὴν γέφυραν ἐτούτην.“
 λέγει μου „ἔλα τὸ λοιπὸν, μετὰ χαρᾶς νὰ πᾶμεν.“
 κι ἀπὸ τὴν βιὰν ὁ μαῦρός του οὐδὲν ἐπήδα χῶμα,
 250 καὶ τάχα, ὡς μ' ἐφάνηκεν, λέγω σου, ὅσον εἶδα,
 ἀπὸ τὸν δρόμον τὸν πολὺν μαῦρα λαγκάδι' ἐπήδα.

219 διαταῦτος 220 διαταῦτο κόσμος λυγέουν 221 διαυένουν,
 ita ut facile (sed falso) διαμένουν legas 225 νιώση 227 τὸ φόρος,
 em Bicelas 229 ἀγοράζει 231 ἀγοράση ταῖς πρ. 223 χαράστον
 234 ἴσαν 235 ἀμάλωτα 238 Χάροντας Bicelas, Χάρος cod. 249
 χῶμα Bursianus: χομε cod. 250 τάχατες

κι ἀπότις ἐπεράσαμεν ἀμέτρητον κοιμάτι,
 τότες τὸν δρόμον ἔπαυσεν καὶ σιγανὰ ᾠερπάτει.
 καὶ τάχα ἐκεῖ ἐστάθημαν κι ἀκούγω κλαῦμαν μέγαν
 255 μὲ βροῦχος καὶ μὲ θρηγισμὸν. κ' ἐγὼ σ' ἐμὲν ἔλεγα,
 σὰν νᾶχεν εἴσται τάχατες ἑόδιν βαρὺν. ἔλεγα.
 λέγω του „τί ἐναι, Χάροντα, ὁ ἀλαλαγμός ἐκείνος,
 καὶ ποίους ἔσφαξαν ἐδῶ, καὶ ᾠγαίνει τέτοιον θρήνος;“
 λέγει μου „αὐτὸς ὁ θρηγισμὸς ἐβγαίνει ἐκ τὸ φουσάτον
 260 ἀρίφνητον κ' ἐξάκουστον ἀπῶ ᾠ' ἐδῶ ἀποκάτω,
 καὶ πᾶσχουν τάχα ᾠ ταῖς φλακαῖς πῶ ᾠ τῶν νεκρῶν
 τὸ πλήθος,
 ὁποῦ σκεπάζει ἡ πόρτα της μὲ μαυρισμένον λίθος.
 λοιπὸν καταίβα, πέζευσε, νὰ ᾠπῶ νὰ ᾠδῶ τὸ θρήνος.“
 καὶ νὰ πεζεύσω πάραυτα, ἐπέζευσεν καὶ κεῖνος,
 265 κι ὁμπρὸς ἐκεῖ ἐστάθημαν, κ' ἦτον δεινδρὸν μεγάλον,
 καὶ ἔδεσε τὸν μαῦρόν του νὰ μὴν Ζαλεύσῃ Ζάλον.
 κι ὡσὰν παρέκει τοῦ δεινδρὸυ εἶδα θεριὸν ἀσπίδα,
 κ' ἦτον εἰς πλάκαν κέρκελ.ον δεμένος μ' ἀλυσίδα.
 καὶ τάχα ἐκεῖ ἐσυμῶσαμεν καὶ ᾠπήγει τὸ κοντάρι,
 270 καὶ τὸ κερκέλιν ἔπιασεν, σιγκόνει τὸ λιθάριν,
 καὶ λέγει „σὺμωσε κοντὰ νὰ ᾠῆς τὴν ἄγριαν κοίτην,
 τὴν φυλακὴν τὴν σκοτεινὴν καὶ τῶν νεκρῶν τὸ σπήτιν.“
 κι ἀπὸ τὴν χέραν μ' ἔπιασεν κ' εἰπά του „ὁμπρὸς ἐσὺ ἔμπα,
 καὶ ᾠγὼ ᾠοπίσω ἐκλούθουν του ᾠ τὴν μαυρισμένη τρύπα.
 275 σκάλαν ἐκατεβαίναμεν, εἶχεν στενὰ σκαλέρια,
 ἀγάλι ᾠγάλι ἐπηαίναμεν κρατῶντα ἀπὸ τὰ χέρια·
 κι ἀπὴν ἐκατεβήκαμεν ἀπὸ τὴν σκάλαν κάτω
 καὶ στήσαμεν τὰ πόδια μας ᾠ τῆς φυλακῆς τὸν πάτο,
 ἀπὸ τὴν χέραν μ' ἄφηκεν καὶ τὴν ζωσίαν του πιάνει
 280 κι ἀπὸ τὸ πλάγι του ἔβγαλε κλειδιά, ὡσὰν μοῦ ἐφάνη,
 καὶ τάχα πόρταν ἦνοιγε κ' εἰπέ μου νὰ συμῶσω,
 κι ἄμαν τ' ἀνοίξῃ πάραυτα, ἐμπήκαμεν ἀπέσω.
 κ' εἶδα ἀφένταις ἄρχοντες, στρατιώταις καὶ ῥηγάδες
 καὶ βασιλεῖδες φοβεροὺς κι ὁμορφους ἀμυράδες

252 ἀπὸ τῆς 254 κλαῖμαν 255 καὶ ὁγῶ ἔλεγαν hic et versu
 insequenti 256 ἦστέν ἐξόδιν 260 νε 261 πᾶσκον, em Bursianus
 ᾠ om cod., add Bursianus ὁπῶν. possis ὁπῶ ᾠ νεκρῶν ᾠ πλ. 264
 πεζεύσῃ 276 ἐπιαίναμεν 278 στήσαμεν, em Biceias 279 καὶ ἀπὸ
 284 βασιλειάδες ci Biceias

- 285 καὶ παλληκάρια καὶ παιδιὰ, κοράσι' ἀναπλεγμένα,
 κ' εἶχον εἰς τοὺς σφονδύλους τοὺς σκουλήκια φωλεμένα.
 καὶ κείτονται τὰ ταπεινὰ σὰν πρόβατα σφαμμένα
 κ' ἔχουν τὰ χέρια σταυρωτὰ, τὰ μάτια καλυμμένα.
 καὶ ᾧ πολλὰ λυπήθηκα κι ἀρχίζω νὰ φωνάζω
 290 καὶ μὲ τὴν γλῶσσαν δυνατὰ τὸν Χάρον ἀτιμάζω.
 λέγω του „Χάρε δολερὲ καὶ μυριολυπημένε,
 ἐχθρὲ τ' ἀνθρώπου τοῦ ἁλκίνοῦ, πάντοτες βουλισμένε,
 καὶ δὲν λυπᾶσαι τοὺς καλοὺς ἄνδρες τοὺς ἀνδρειωμένους,
 τοὺς ἄρχοντας. ταῖς λυγεραῖς καὶ νεοὺς κατακομμένους,
 295 νὰ τοὺς ἀρπάξης μὲ σφαρὴν ἢ τὰ χέρια τῶν τινάδων
 διὰ ταῖς θλίψεις καὶ πικριαῖς καὶ πόνους τῶν μανάδων.
 ἄσιτους, μαῦρε Χάροντα, νὰ πολεμοῦν τὰ κάστρο,
 ταῖς νύκταις νὰ στρατεύουσιν. νὰ φέγγουσιν μὲ τ' ἄστρο;
 κι ἄς τοὺς νὰ βλέπουν εἰς τὴν γῆν, τὸν ἥλιον καὶ φεγγάσι.
 300 καὶ μὴ ρουφᾶς τὸ αἷμά τοὺς ὡσὰν ξερὸν σφογγάριν!
 καὶ παίρνει καὶ τοὺς ἀτυχοὺς καὶ γέροντας ἐκτάφια,¹
 κουτσούς, τυφλοὺς, παράλυτους, ῥίκτη τοὺς μαῦρα θάφια,
 καὶ τοὺς στρατιώταις τοὺς καλοὺς μὴδὲν τοὺς κονταρεύης,
 τοὺς ἀνδρειωμένους, Χάροντα, μὴδὲν τοὺς ἐδοξεύης.“
 305 κι ὁ Χάρος τάχα, ὡς ἔδειξε, ἄρχισε καὶ λυπᾶτον
 καὶ κούνειν τὸ κεφάλιν του κι αὐτὸν ἀπηλογᾶτον
 „ἂν ἦτονε γὰ ᾧ πῆγαινε ᾗ τὸν ἄδην ἄλλος γι' ἄλλον,
 πολλοὶ νὰ μοῦ ᾧπαν ᾧΧάροντα, ἄς τον αὐτὸν καὶ ν' ἄλλον”.
 μὰ ξευρε τοῦτο ἀπὸ μὲν κ' ἔχε το πάντα θάρρος,
 310 πῶς δὲν χαρίζει προτιμὴν ᾗ τὸν θάνατον ὁ Χάρος.
 βλέπεις ἐτοῦτον τὸ βαστῶ τὸ σιδερὸ δοξάρι
 καὶ τὴν σαῖτταν τὴν βαστῶ καὶ τὸ μαῦρο κοντάρι,
 τοῦτα δοξεύουν βασιλεῖς, ἀφένταις καὶ ῥηγάδες,
 τοὺς δυνατοὺς πληγόνουσιν, τοὺς ἄπιαστοὺς σκοτόνουν,
 315 καὶ τοὺς ᾧψηλοπερίφανους δοξεύουσιν τοῦ τόνου,
 καὶ ξεχωρίζει ἀδελφοὺς, πατέρας ἢ τὰ παιδιὰ των,
 πεπλουτισμένους ἄρχοντες ἀπὸ τὰ γονικά των,
 καὶ ταῖς μανάδες θλίβει ταις, ταῖς ᾧπανδραῖς χηρεύει,

286 σκουλίκι ἀφολεμένα 295 ἐκ 299 ἄσους, id est ἄφες τοὺς.
 poteram scribere ἄφες τοὺς, sed conf. v. 308 300 μηῦρούφας 301
 ἐκτάφια corrumpunt esse suspicor 306 fortasse αὐτὸς 308 verte:
 omittit hunc, ecce alium. νὰ hic idem valet atque ἡνί 315 τοῦ τόνου
 suspectum habeo 316 ἐκ

- βάνει τους μαύραις φορεσιαῖς κι ὅλαις ταις κουτρουλεύει.
 320 ἐγὼ τὰ κάστροι πολέμῳ καὶ μόνος τὰ κουρσεύω,
 κι ὡς πρόβατα τοὺς ἄνδρες τους σφάζω τους καὶ μισεύω,
 καὶ λέοντες ἀμέρωτους δίχως σπαθὶ τοὺς παίρνω,
 καὶ δίχως ὄχλον σίγησιν μέσα ᾗδεπᾶ τοὺς φέρνω·
 κι ὅποτες σώσω, πολέμῳ, γεμίζω τὸ δοξάρι,
 325 νὰ καβαλλικεύω τὸ φαρὶν καὶ παίρνω τὸ κοντάρι,
 κι ἀπάνωθέν τους στένομαι, δοξεύω ταῖς καρδιαῖς τους,
 καὶ μὲ τὴν φλογινὴν πικριὰν ἐβγάνω ταῖς ψυχαῖς τους,
 ἐδῶ ᾗς τὸν ἄδην τὸν πικρὸν κι ἀπολησμονημένον
 κ' εἰς τὸ φουσάτο τ' ἄμετρον καὶ πολυπληγωμένον
 330 δένω τους μὲ τὴν ἄλυσσον, καλοὺς κακοὺς ὁμάδι,
 καὶ καταλῶ τους τὸ πλακὶν καθημερνὸ ᾗς τὸν ἄδην,
 καὶ μένουσιν εἰς τὸν βυθὸν, ᾗς τοῦ δράκοντος τὸ στόμα,
 ᾗς τὴν στράτα τὴν ἀνάγερτον, ᾗς τὸ μαυρισμένον στρώμα,
 ἐκεῖ ὅπου θέκασιν πολλοὶ καὶ δὲν ἔμπορουν νάτέρθουν,
 335 ᾗς τὸν κόσμον τὸν ἀχόρταγον. ᾗς τὴν γῆν ἀπάνω νάρθουν."
 καὶ τάχα τότε ἔκίνησα, τὸν Χάρον ἄτενίζω.
 κι ἀνάταξά τον ἄχρηστα καὶ τὸνομάν του ᾗρίζω,
 λέγω του „λάβρα καὶ φωτιά, Χάροντα, νὰ σὲ κάψῃ,
 κι ὁ βασιλεὺς τοῦ οὐρανοῦ λιθάρι νὰ σὲ πάψῃ."
 340 καὶ τάχατες ἀποκρίθηκεν „διατὶ μὲ ἄτενίζεις,
 καὶ τί σοῦ φθαίγω, ἄνθρωπε, κι ἀνεύχηντα μὲ ᾗρίζεις;"
 κ' εἶπά τον „τάχα δὲν ἔμπορεῖς νὰ κάμῃς ὅγιά φίλους,
 νὰ μάχεσαι μὲ τοὺς κακοὺς ποῦ διάγουν σὰν τοὺς σκύλους;"
 λέγει μου „ἤξευρε, φίλε μου, κι ὁ κόσμος μύλος ἔνε
 345 καὶ νοικοκύρης δὲν κρατεῖ κι ἀργὸς ποτὲ δὲν ἔνε.
 κι ἄνωθεν ἔν ὁ μυλωνᾶς, ὁ θεὸς αὐτὸς γροικᾶται.
 κι ἄμαν τ' ὀρίση πάραυτα, ὁ μύλος εἰς μὶὸν κινάται,
 κι ἄλλου. ἀλέθει καὶ μασεῖ
 κι ἄλλους σηκώνει ἐκ τὸν βυθὸν ᾗς τοῦ κόσμου τὸ λαγκάδι."
 350 λέγω του „πάλε, Χάροντα, ᾗρωτῶ σ' εἰς ἄξιον θάρρος,
 παρακαλῶ σε τὸ λοιπὸν, μηδὲν τὸ πάρης βάρος.

323 σίγησις 329 τὸ ἄμ. 331 καταλύτους 332 fortasse βαίνουσιν
 (i. e. μένουσιν) 336 τότε ναγενίζω m. 1, νευγενίζω m. 2 337 ἐυρίζω
 340 possis τάχα vel ἴσως. εὐγενίζεις, em Bicelas 312 τάχατες 343
 ὅπου 344 λέγει una syllaba proferendum μύλος scripsi: μέλας 347
 ὁράση profer omiōn 348 versus exitus in ipso libro omi sine ulla la-
 cupnae nota: ingeniose Bicelas supplet κι ἄλλους βουλᾶ ᾗς τὸν ἄδην

- τούτους τοὺς παίρνεις ἐκ τὴν γῆν καὶ βάνεις εἰς τὸν ἄδην
καὶ τοὺς λαλεῖς ὡς πρόβατα καὶ μακελλεῖα κουράδιν,
τάχα αὐτὸς ὁ μυλωνᾶς, ὁποῦ 'πες, ἐνθυμᾶσαι,
355 αὐτὸς σὲ πέμπει πρὸς ἐμᾶς καὶ ὀριστὰ κινᾶσαι,
ἢ ἐσὺ αὐτὸς σου ἐχθρεύεσαι τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων,
ἢ ὁ δεσπότης στέλλει σε δίχως αἰτίαν καὶ τρόπον;“
λέγει μου „τί ἔναι τὸ 'ρωτᾶς, τί ἔναι αὐτὸ τὸ λέγεις;
δὲν τὸ κατέχεις, ἄνθρωπε, μὰ πρὸς ἐμένα κλαίγεις.
360 καὶ ἄβουλα τοῦ αὐθεντὸς τίποτα δὲν κινᾶται,
οὐδ' ἄνθρωπος οὐδὲ θεριὸν οὐδὲ πουλὶν γεννᾶται,
δὲν πέφτει φύλλον εἰς τὴν γῆν ἐκ τὸ δενδρὸν ἀπάνω
ἀνόριστα τοῦ ἀφεντὸς, καθὼς καταλαμβάνω·
μᾶλλον αὐτὸς μ' ἀνύρθωσε ποτὲ νὰ μὴν καθίσω,
365 νὰ καλικεύω τὸ φαρίν, τὸν κόσμον νὰ γυρίσω,
καὶ κατ' ἀξίᾳς μου τ' ἄφηκεν τ' ἀνθρώπινον κουράδιν,
καὶ δίδω τους τὸν θάνατον καὶ βάνω τους 'ς τὸν ἄδην;
[μὰ] δίχως αὐτῆνον τίποτες δὲν δύνομαι νὰ κάμω
οὐδὲ 'Ξουσιάζω τίποτας ἔνα κουκάκιν ἄμμον.“
370 κι ἀκούγοντα τὰ μοῦ 'λεγεν πίκρ' ἀρχίζω νὰ κλαίγω,
καὶ πάλιν τότ' ἐκίνησα τοῦ Χάροντα νὰ λέγω
„νὰ μὴν ἠπόρεσε τινὰς νὰ ρυάξη σὰν τὸ σκύλο
καὶ μέσ' ἀπὸ τὰ χέρια σου νὰ ξεγλυτώσῃ φίλος
ἢ μὲ χρυσάφιν ἄμετρον νὰ στρέψῃ εἰς υἱόν του
375 γῆ συγγενὴν ἢ κύριν του ἢ μάνα ἢ ἀδελφόν του,
ἢ νὰ κάμῃ παράταξιν καὶ γάμον νὰ σ' ἐπῆρε,
κ' εἰς τὸν χορὸν νὰ σ' ἔμπασε, νὰ σοῦ 'πε, Χάρο, σύρε,
τάχα μὲ παραδιάβασες λέγω νὰ ὁμιλήσῃ,
τοὺς συγγενοὺς καὶ φίλους του 'μπορεῖς ν' ἀλησμονήσῃς.“
380 „δὲν τὸ ἡξεύρεις, ἄνθρωπε, θεὸς καρδιογνώστης ἔναι,
κι ἄνω 'ς τὰ ὕψη τ' οὐρανοῦ λάθος αὐτὸ δὲν ἔναι,
κι ἅμαν ὀρίσῃ νὰ μοῦ 'πῇ 'Χάρο, 'ς τὸν κόσμον ἅμε,
κι ὅποιον σοῦ δείξω, σκότωσε καὶ ρίξε τόνε χάμαι',

353 fort. καὶ om τοὺς λεηλατεῖς scr. 354 τάχατες αὐτοὺς 356
ἐκθρέβεισαι, em Biceles et Bursianus 357 καὶ σὺ δεσπότην στείλῃσαι,
em Biceles 362 φίλον 364 μὲ 365 nolui corrigendo delere me-
morabile hoc exemplum pronuntiationis contractae verbi καβαλλικεύω
366 fort. ἀξιάς 368 μὰ delendum censeo 370 πικρά 372 ὑπόρεσαι
374 στρέφῃς 375 nolui corrigere ἢ 380 ὁ θεὸς 382 de ἅμαν
conf. quae ascriptissimus ad v. 172

- πῶς ἡμπορῶ νὰ παραβγῶ νὰ σφάλω τς ἐντολαῖς του,
 385 ἂν ἔν καὶ ᾿μέναν ὀρθωσε νὰ κάμνω ταῖς δουλειαῖς του;“
 λέγω του πάλιν δεύτερον „ἔδε ᾿πιτίμιον τοῦτο
 κ’ ἔδε μυστήριον φοβερὸν (καὶ) θαύμασμα ὁποῦ ᾿τον.
 λοιπὸν ᾿ρωτῶ σε, ᾿πές μου το, Χάρο, ἂν ἔν κι ὀρίσης,
 κι ἅμαν τὸ ξεύρης, ἄρχισε νὰ τὸ διαχωρίσης,
 390 τίς ἢ αἰτία ἦτονε κι ὁ ἄνθρωπος ἐρίνη,
 ἅμαν βαστᾷ τὸν θάνατον κι ἅμαν ᾿ς τὸν ἄδην ᾿μπαίνει;
 παρακαλῶ σε, ᾿πέ μου το, διατί ἔχω σάν τὸν κόπον.
 διατί ἀφορμῇ γυρεύετε τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων;“
 καὶ τάχ’ αὐτὸν τὸ ᾿ρώτημα ἐστάθη κ’ ἤκουσέ μου
 395 κι ὡς θεόλογος διδάσκαλος ἀρχίνα κ’ ἔλεγε μου
 „ἀρχὴν ὄντεν ἐκτίσθησαν οἱ δὺ ᾿δελφοὶ φωστήηρες.
 ἥλιος, φεγγάρι, οὐρανός. ὁ κόσμος κ’ οἱ ἀστέρες,
 οἱ οὐρανοὶ ἐδοξάστησαν, ὁ θεὸς τῆς γῆς ἐκτίστη,
 τὸ πνεῦμα ἐκατέβηκεν κάτω ᾿ς τὴν γῆν (ποῦ) κτίστη,
 400 κ’ ἔκαμεν καὶ διαχώρισεν ᾿μέραν λαμπρὴν καὶ φῶτα,
 κι ἅπεν ἡμέρα μὲ τὸ φῶς καὶ τ’ ἄστρον μὲ τὸ σκότος.
 κ’ ἔκαμεν κάμπους καὶ βουνὰ καὶ δροσερὰ λαγκάδια,
 θάλασσα μὲ τοὺς ποταμοὺς καὶ ὄρεινὰ λιβάδια,
 καὶ δένδρη δροσοφύτευτα, κλωνάρια νὰ βαστοῦσι,
 405 ν’ ἀθοῦν καὶ νὰ μυρίζουσιν καὶ πάντα νὰ καρποῦσιν,
 καὶ καρποβλάστησε (᾿ς) τὴν γῆν πᾶσα λογῆς χορτάρι,
 καὶ πᾶσα ἐνὸς ἐχάρισε τὴν ἐδικὴν του χάρι’
 κ’ ἔκαμεν ὄρνεα καὶ πουλιὰ ᾿ς τὰ νέφη νὰ πετοῦσιν,
 νὰ τρῶν ἐκ τὸν καρπὸν τῆς γῆς καὶ νὰ παιδοκαμοῦσιν.
 410 κ’ ἔκαμε τὰ θεριὰ τῆς γῆς. τὰ ψάρια τῆς ἀβύσσου,
 τὰ νέφη ἐδίωκεν τ’ οὐρανοῦ μὲ τὸν βορεᾶν νὰ τρέχουν,
 [τὰ] νέφη νὰ ρίκτουν τὰ νερὰ, ὅψια τῆς γῆς νὰ βρέχουν.
 εἶδεν ὁ θεὸς ὅ,τι ἔκαμεν κ’ ἦσαν καλοκτισμένα,
 ἀνορθωμένα δυνατὰ καὶ τέλεια ὀρθωμένα·
 415 πάραυτ’ ἐδιάβην ἡ βουλὴ τῆς ὑψίστου τριάδος,
 πατὴρ, υἱὸς κ’ ἄγιος πνεύματος, ἀχώριστος ὁμάδος,

384 τῆς ἐντολῆς 387 (καὶ) addidi ὁποῦ ἦτον 392 conicio
 ἔχασαν 393 conicio γυρεύεται 394 τάχα 396 δύο 398 rufo
 poetastrum liceat voluisse τὸν θεὸν τῆς γῆς τὸν κτίστην 399 (ποῦ)
 addidi 400 καίκαμεν (402) 403 ὡρινὰ 406 (᾿ς) addidi 408 καί-
 καμεν 409 παιδοκομοῦσιν 410 καίκαμε 412 τὰ seclusit Bieclas
 415 πάραυτα fort. ὑψίστης 416 fort. ἀχώριστης, sed cf. v. 555

- νὰ ποιῇ ψυχὴ τοῦ οὐρανοῦ καὶ σὰρκ' ἀπαὶ τὸ χῶμα,
 κ' εἶπε νὰ κάμουν ἄνθρωπον νάχη ψυχὴν καὶ σῶμα,
 καὶ νῶν' αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος γέννημα ἐδικόν του
 420 εἰς κατοικίαν ἴδιαν κ' εἰς ὁμοιότητάν του,
 νὰ γένη αὐθέντης οὐρανοῦ μὲ κράτος ἐδικό του,
 καὶ τῶν ἀγγέλων βασιλεὺς καὶ δόξα τοῦ πατρός του.
 κι ὁ πλάστης τότε ἐκέλευσε κ' ἦρθε ὅς τὸν κόσμον κάτω
 καὶ πιάσε χῶμα καὶ νερόν ἀπὸ τῆς γῆς τὸν πάτο,
 425 κ' ἐκ τὸν πηλὸν τὸν ἔκαμεν τὸν πρῶτον τῶν ἀνθρώπων,
 αὐτός του τὸν ἐποίησε κ' εὐλόγησε κ' ἐγίνετο.
 λοιπὸν ἄπὴν τὸν ἄνθρωπον ἔπλασε κ' ἔκαμέ τον,
 θέτει ὄψια τῆς γῆς ἐκεῖ καὶ ἀπεκοίμησέ τον,
 κ' ἐκ τὴν δεξιάν του τὴν πλευράν ἓνα πλευρόν ἐβγάνει
 430 καὶ τὴν γυναῖκαν ἔπλασεν κ' ἐκ τῶν ὀστέων του βάνει.
 κ' εἶπεν „ἐγείρεσθ' ἐκ τῆς γῆς“ κ' ἐγέρθησαν κ' ἐστέκαν
 κ' εἶπεν τὸν ἄνθρωπον Ἀδὰμ καὶ Εὐὰ τὴν γυναῖκα·
 κι Ἀδὰμ πάραυτ' ἐλάλησεν κ' εἶπεν „ἐδῶ ἔκ τ' ὅσα μου
 καὶ σάρκα ἐκ τὴν σάρκα μου καὶ αἷμα ἔκ τὴν καρδιά μου,“
 435 καὶ πάραυτα ἐσμίξασιν μὲ παρῆρησιὰ μεγάλην
 κ' ἔλαμπαν εἰς τὴν ὁμορφίαν ὡς τοῦ ἡλιοῦ τὰ κάλλη.
 καὶ βλόγησέ τους εἰς τὴν γῆν τὸ σπέρμα τους νὰ μένη,
 ὅς τὴν οἰκουμένην πάντοτες ν' αὐξάινῃ, νὰ πληθαίνῃ.
 καὶ μέσα ὅς τὴν παράδεισον αὐτός του ἔβαλέ τους
 440 καὶ ὅλην τοὺς τὴν χάρισεν κι ἀφένταις, ἔκαμέ τους,
 κ' εἶπεν τους „ὅλα τὰ δενδρά κι αὐλὴ τῆς παραδείσου
 ἐσὲν τῆς Εὐας σήμερον κ' ἐσὲν, Ἀδὰμ, δική σου“
 ἓναν δενδρόν τὸν ἔδειξεν κ' εἶπέ τον „τοῦτο θέλω,
 ὅς τοῦτο νὰ μὴν ἀπλώσετε, γιατί ἐγὼ τὸ θέλω.
 445 κι ἂν ἔν καὶ σεῖς θελήσετε εἰς τὸ δενδρόν νὰ πᾶτε,
 ἀπάνω του νὰ γγίσετε κ' ἐκ τὸν καρπὸν νὰ φάτε,
 θάνατον θέλετε ἔντυθῇ καὶ πέσειν εἰς τὸν ἄδην,
 καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ κακὸν θέλετε δεῖν ὁμάδιν.“
 ἀφ' ὧν τοὺς ἐπαράγγειλεν, ἐφῆκέν τους καὶ διέβη

* * * *

417 πῆ 418 fort. κάμω 419 νάνε τας 420 τος 421 ἐδι-
 κόστου 422 δόξαν 426 fort. κ' ἤνεσέ τον 427 καίκαμε 428 κοί-
 μησε, quod addito ἀπε supplevi 431 ἐγείρεσθε 433 πάραυτα cer-
 tissime puto scribendum esse ὅσοῦν ἔκ τ' ὅσα μου ἐκ τὰ cod. 436
 καίλαμπαν 449 λοιπὸν ἀφῶν post hunc unum versum excidisse censeo

- 450 καὶ πάραυτ' ἐσηκώθηκεν ἐχθρὸς τῆς ἀληθείας,
ὁ πρωτοφθαίστης δαίμονας κ' υἱὸς τῆς ἀπωλείας,
καὶ πῆγεν κ' ἠῦρεν πονηρὸν ζῶον φαρμακευμένον,
τὸν ὄφιν, τὸ κακὸν θεριὸν καὶ τὸ φαρμακευμένον,
καὶ ἔμπεδον εἰς τὸ κοῦφός του καὶ πονηριὰν τοῦ βάνει.
455 κ' ἀπέξω ἐκ τὴν παράδεισον ἐστάθηκεν κ' ἐφάνη,
εἶδεν τὴν Εὐὰν κ' εἶπέν της ῥώτησεν „ἀποκρίσου
καὶ πέ μου, τίς σὰς ἔβαλεν μέσα τῆς παραδείσου;“
κ' ἡ Εὐὰ τ' ἀποκρίθηκεν „ὁ κύριος καὶ θεὸς μας
καὶ βασιλεὺς τοῦ οὐρανοῦ καὶ πλάστης ἐδικὸς μας,
460 κι ὅλην μᾶς τὴν ἐχάρισεν νᾶνε ᾗς τὸ θέλημάν μας.
κ' ἓνα δένδρον ἐκράτηξεν νᾶνε ᾗς δικό του ἀπ' ὅλα.
ᾗς αὐτὸ νὰ μὴν ἀπλώσωμεν κ' ὑπᾶμε ᾗς ἀπωλεία.
κι ἀφῆκέ μας παραγγελιὰ ᾗς αὐτὸ νὰ μὴν ὑπᾶμεν,
ν' ἀπλώσωμεν ἀπάνω του κ' ἐκ τὸν καρπὸν νὰ φᾶμεν.
465 κι ἂν ἔν κι ἀλησμονήσωμεν νὰ φᾶμεν ἐκ τὸν σπόρον,
ᾗς τὴν ἀπωλείαν πέσωμεν εἰς μὶν αὐτὴν τὴν ὥρα,
καὶ νάντυθοῦμεν θάνατον νὰ πηαίνωμεν ᾗς τὸν ἄδην.
καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ κακὸν νὰ γνῶσωμεν ὁμάδιν.“
κι ὁ δόλιος ὄφιν πάραυτα κοντὰ τῆς Εὐᾶς πηαίνει
470 μὲ πλάνος καὶ μ' ἐπιβουλὴ κ' ἔτσι τῆς συντυχαίνει
„διατί πιστεύεις κ' εἶπέν σας, Εὐὰ, νὰ μὴν ὑπάτε
ὁ θεὸς σὲ κείνον τὸ δένδρον κ' ἐκ τὸν καρπὸν νὰ φάτε;
διατί ἔχει χάρισμαν πολὺν, καὶ κάτεχέ το τώρα·
ὅποιος φάγῃ ἐκ τὸν καρπὸν, γίνεται θεὸς τὴν ὥραν.
475 λοιπὸν ἂν φᾶτ' ἐκ τὸν καρπὸν
γίνεσθε πάραυτα θεοὶ, τῆς μοίρας τῆς δικῆς του,
καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ κακὸν εἰς μὶν νὰ τὸ γροικᾶτε
καὶ νᾶστε πάντ' ἄθᾶντοι κι ὅλα νὰ τὰ νικᾶτε.“
κι ἀκούει ἡ Εὐὰ ἡ δολερὴ τὸ πλάνος τῆς βουλῆς του
480 κι ὠρέχθη νὰ γενῇ θεὸς καὶ ὅμοιος τοῦ ὑψίστου,
κ' ἔδραμεν τότε πάραυτα κ' εἰς τὸ δένδρον ἀνέβη

450 πάραυτα 452 πονηρὸν καὶ ζῶ φ. 456 τῆς scripti: του
καὶ ἀπ. potest fuisse ῥωτᾷ την „ἀπ., vel „λάλησε κι ἀπ., conl. v. 494
460 sq. hic aliquid turbatum esse concentus finalis defectus arguere vi-
detur 475 φᾶτε pro exitu versus deperdito (qui fort. fuit ἀνευ τῆς
ἐντολῆς του) in codice leguntur verba τῆς μοίρας τῆς δικῆς του quae ver-
sum insequentem terminant 478 νᾶστεν πάντα ἄθ. κι ὅλοι νατὸ γροϊ-
κάτε, quod m. 2 mutavit in νικᾶτε 481 καίδραμεν

κ' ἔκοψεν μῆλον κ' ἔφαγεν καὶ σύντομα κατέβη,
 καὶ ῥάστα κ' εἰς τὴν χέρα της ἀπὸ τὸ δόλιον μῆλον,
 καὶ τάγισε καὶ τὸν Ἀδὰμ ἐκ τοῦ καρποῦ τὸ μῆλον,
 485 κ' ἐβγήκαν ἐκ τὸν ὀρισμὸν καὶ μεῖναν παραβάταις
 καὶ γίνονταν παράνομοι, κατὰ θεοῦ ἀντιστάταις,
 καὶ ἔντυθσαν τὴν ἁμαρτιὰν καὶ χάσασιν τὰ κάλλη,
 καὶ πάραυτ' ἀπομείνασιν εἰςὲ Ζημιᾶ μεγάλη.
 καὶ σύντομα γροικῆσασιν πῶς ἐγυμνοὶ ἐγυρίζαν
 490 καὶ ἔντρεποντα ἐκρυβήθησαν ἐκ τοῦ δενδρουῦ τὴν ῥίζαν,
 κι ἀπὸ τὰ φύλλα τοῦ δενδρουῦ ἐπλώσασιν καὶ πιάσαν,
 τὰ μέλη τους τὰ ταπεινὰ μ' ἐκεῖνα ἐσκεπάσαν.
 καὶ τότε ὁ θεὸς ἐβόησε μέσα τῆς παραδείσου
 καὶ εἶπέ του „ἐσύ, Ἀδὰμ, λάλησε κι ἀποκρίσου.“
 495 καὶ δευτερον ἐβόησεν κ' εἶπεν „Ἀδὰμ, ποῦ εἶσαι;
 λάλησε τώρα πρὸς ἐμὲν κι ἀπόκρισιν μοῦ δώσε.“
 καὶ τρίτον πάλι ἐλάλησε κ' εἶπε „Ἀδὰμ, ποῦ εἶσαι;
 χώνεσ', Ἀδὰμ, εἰς τὸ δενδρόν· ἤξευρ', ὁ θεὸς ἠωρεῖ σε.“
 καὶ πάραυτ' ἀπεκρίθηκεν „κύριε, τῆς φωνῆς σου
 500 ἤκουσα καὶ φοβήθηκα μέσα τῆς παραδείσου“
 καὶ ἔβγη αὐτὸς
 παρέβηκεν Ἀδὰμ τὸν ὀρισμὸν μου.“
 κι Ἀδὰμ τοῦ ἀπεκρίθηκε „ἦ Εὐα μοῦ τὸ ποῖκεν
 καὶ τάγισέ μ' ἐκ τὸν καρπὸν, αὐτήνη ἐπαραβήκε·
 γυναῖκα ἦτον ἡ αἰτία νὰ ἔκπέσω τῆς τιμῆς σου
 505 καὶ νάβγω ἀπὸ τὸν λυγὸν σου κι ἀπὸ τὴν ἐντολήν σου.“
 λοιπὸν ὁ θεὸς ἐστράφηκεν, τῆς Εὐας συντυχαίνει
 καὶ λέγει „εἰπέ, τί τ' ἐποικες τοῦτο, κατηραμένη;
 Εὐα τοῦ ἀπεκρίθηκεν „ὄφεις ἐπάτησέν με,
 ὁ ὄφεις τὸ κακὸ θεριὸν ἦλθεν καὶ πλάνεσέν με,
 510 ἔπέν μου νὰ φάγω ἐκ τὸν καρπὸν ὅπου ἔπεν ἡ ἐντολή σου,
 θέλω ὅσαι πάντ' ἀθάνατη κι ὁμοίως τῆς τιμῆς σου.“
 καὶ ὁ θεὸς τότε τὸ λοιπὸν τὸν ὄφιν κατηράθη
 κ' εἶπεν „ἐπικατάρατος νᾶσαι ἀπὸ ἔμὲν τὸν κτίστην

482 καίκοψεν 488 πάραυτα 491 nolui corrigere ἠπλώσασιν
 493 τότες μετὰ (pro μέσα) 494 κ' εἶπε 498 χώνεσαι 499 πάραυτα
 501 hic non nulla excidisse patet, cum in altera parte versus ipse deus
 loquatur 503 με ἐπάραι γῆκε 504 ναντέσω 507 διατί τὸ 508 no-
 lui corrigere ἀπ. vel ἠπάτησεν 510 εἶπεν 511 θέλωσε πάντα ἀθάνατοι
 512 ἐκατηράθη 513 exprecates ἀπὸ ἐμὲν τὸν πλάστην

- κι ἀπ' ὅλα τὰ θεριὰ τῆς γῆς καὶ τὰρπετὰ ποῦ ζοῦσιν,
 515 ἐπικατάρατον ἐσὲν τὸν ὄφιν νὰ λαλοῦσιν.
 (᾿ς) τὸ στήθός σου νὰ πορπατῇς, νὰ τρίβῃς τὴν κοιλιάν σου,
 κι ἀπὸ τὴν πτέρναν
 καὶ ἄνωθεν τὸν ἄνθρωπον μὴ ἐρλέπῃς

 καὶ χῶμα νᾶνε τὸ φαγὶν καὶ βρῶμαν ἐδικό σου,
 κ' ἡ φθέρνα λέγω γυναικὸς νὰ τρίψῃ καυκάλο σου.“
 520 τότες ᾿ς τὴν Εὐαν ἔστρεψεν κ' εἶπε ᾿ς τὴν Εὐαν „θέλω,
 τοῦτο ὀρίζω νὰ γενῇ, καὶ τοῦτο παραγγέλλω,
 καὶ γιὰ νὰ κάμνῃς μὲ πικριαῖς, μὲ λύπησιν καὶ πάθῃ,
 καὶ μὲ τοὺς πόνους νὰ γεννᾷς τὰ θέτουνται ᾿ς τὰ βάθῃ.“
 κ' εἰς τὸν Ἀδὰμ ἐστράφηκεν κ' εἶπεν „᾿ς τὰ σπέρματά σου
 525 θέλω νὰ τρῶς τὸν ἄρτον σου μετὰ τὸν ἴδρωτά σου·
 κι ἀγκάθι νᾶν τὸ σπέρμα σου, τριβόλι ἢ ὁδός σου,
 κόπος καὶ πόνος πάντοτε ταῖς πλάταις τῶν ποδῶν σου.“
 λοιπὸν ἐτότες πάραυτα ἐπῆρén τους τὴν χάριν
 κ' ἐντύθη τους κατάσαρκα μ' ἕναν λινὸν γομάριν,
 530 καὶ μέσ' ἐκ τὴν παράδεισον ἔβγαλε κ' ἔδιωξέν τους
 κ' ἔξω ᾿ς τὸν κόσμον τὸν πικρὸν ἐτότες ἔστειλén τους.
 (καὶ) εἶπέν τους „ἀπὸ τὴν γῆν ἂν τίθεται τὸ σῶμα,
 πάλιν νὰ στρέψετε ᾿ς τὴν γῆν καὶ νὰ γενήτε χῶμα.“
 λοιπὸν ἐτότ' ἐντύθησαν σάβανον τοῦ θανάτου
 535 καὶ ᾿χάσαν τὴν ἀθανασιὰν καὶ ᾿πέσαν τοῦ θανάτου.
 λοιπὸν ἐτότες ἄνθρωπος ἐγένετον ἀτός του,
 καὶ ᾿στάθην τότες ὁ Ἀδὰμ ἔξω τῆς παραδείσου
 κ' ἔκλαψεν κ' εἶπεν „ἄνθρωπε, τώρα μοιρολογήσου“,
 καὶ μέγα βροῦχος ἔκαμεν, ὡς λέοντας ἐμουγκᾶτον,
 540 κ' ἔδερνε τὸ κεφάλιν του, τὰ γόνατά του κάτω,
 κ' ἔσυρνε γένεια καὶ μαλλιά καὶ „οἰμέ“ ἐλάλει,
 καὶ δυνατὰ ᾿ναστέναζεν μὲ λύπησιν μεγάλῃ,
 κι ὡσὰν ποτάμι ἔτρεχεν τῶν ὀμματιῶν τὸ νᾶμα,

516 (᾿ς) addidit 517 lacera fragmenta duorum versuum uniusque defectum significavi. in codice ipso lacuna nulla. 523 νὰ θέτ. an νὰ θέτουν σε? 526 καὶ ἀγγάθηναν 527 πλάται 529 μέναν λινόν
 530 μέσα καίδιωξεν 532 (καὶ) addidit possis conicere ἀπ' τὴν ζωὴν vel ἀπὸ τὸ ζῆν possis etiam ἀπὸ τὴν γῆν ἐντύθητε 534 ἐτότες post
 536 fortasse versus excidit 540 καίδερνε 541 καίσυρνε ὅχω μὲν cod.: οἰμέ scripsi 542 ἀναστ. 543 νᾶμα scripsi: στόμα

κι ἀπὸ τὰ δάκρυα τὰ πολλὰ τὴν γῆν πηλὸν ἐκάμαν,
545 καὶ ᾠόγυσεν τὴν τύχην του κ' εἶπεν τὴν μαύρη χώρα
νὰ στερευθῇ ἀπὸ τ' ἀγαθὰ, νὰ γένη κακομοῖρα.
κ' ἔχασαν τὴν παράδεισον ποῦ ἔτονε γονικό τους

.....
κι ἄρχισε νὰ μοιρολογᾷ, νὰ λέγῃ τῆς παραδείσου
„παράδαισε γλυκύτατε, κλάψε με καὶ λυπήσου!
550 παράδαισε γλυκύτατε, στρέψε με πάλι ὀπίσω,
κ' εἰς τῆς αὐλῆς σου τὸν ἰσχυὸν πάλι νάρθῃ νὰ θέτω

.....“
λοιπὸν ἀπὴν θρηνίστηκεν μὲ λύπησιν μεγάλη,
τότες τὸ κλαῦμαν ἔπαυσεν, εἶπεν ἀτός του πάλιν
„ἐδᾶ ἔχασες, βαρυόμοιρε Ἀδὰμ, ἀποκλειστήρι,
555 τὸν τόπον τῆς παραδείσου καὶ τ' ἅγιον μοναστήρι.“
καὶ γιὰ νὰ μάθῃς τ' ἀγαθὰ, τὴν ἔπαρσιν ταῦ τόπου,
τὴν κοίτη ὅπου ἐδέκτηκεν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀνθρώπου,
νᾶτον αὐτὴ ἡ παράδεισος ποῦ θὲ νὰ ἔαναρχίσω
διὰ τ' ἀγαθὰ καὶ δροσερὰ ταχὺ νὰ σοῦ λαλήσω.
560 ἔχει λιβάδια πράσινα μὲ ταῖς κατάκρυσ βρύσας
καὶ πόρταις ἀλεφάντιναις
οἱ τράφοι τῆς περίπλεκτοι μὲ τὸ μαργαριτάρι,
κ' ἔλαμπον ὡς τ' ἀτίμητον τὸ ξέλαμπρον λιθάρι.

Desunt cetera.

544 possis κι αὐτὰ τὰ δ. post 547 versus defectum significavi:
in ἔδικό τους exiisse suspicor 551 ἰσχυὸν: nolui ἰσκιον scribere. cete-
rum post hunc versum periisse et concentus finalis defectus et ipse
arguit sensus 558 ἔαναρχίσου mihi in libro legere visus sum 561
repetiit scriba pro genuino versus exitu verba μὲ ταῖς κατάκρυσ βρύσας
563 ἔλαμπεν. ad finem non perduxit scriba hoc carmen.

ΑΛΦΑΒΗΤΟΣ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΨΥΧΩΦΕΛΗΣ ΠΕΡΙ
ΤΟΥ ΜΑΤΑΙΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΟΥΤΟΥ.

*Ανθρωπε, πάσχεις καὶ θαρρείς τὸ κάμνεις νὰ κερδήσης.
κακοπαθεῖς καὶ μάχεσαι, θέλεις ἵνα πλουτήσης,
πλατύνεσαι κι αὐξάνεσαι εἰς πλοῦτον καὶ εἰς τέκνα.
ὅταν οὖν λάβῃς τὰ ποθεῖς, χαρῆς καὶ εὐθυμίας,
5 ὁ θάνατος ἀρπάζει σε, τὸ τέλος οὐ κερδίζει.

Βλέπεις τὸν κόσμον, ἄνθρωπε, τροχὸς ἔν καὶ γυρίζει
τοὺς μὲν ἀνάγει σήμερον, τοὺς δ' ἄλλους καταβιάζει,
καὶ τοὺς ἀνάγει σήμερον, πάλε κλωθογυρίζει.
ἄστατος ἔνι. πίστευσον, ἐπὶ πολλοὺς γυρίζει
10 καὶ ἔχ' ἐλπίδα εἰς θεὸν καὶ νὰ σὲ βοηθήσῃ.

Γίνεσαι μέγας, ἄνθρωπε, βλέπεις τοὺς ἄνω κάτω
τοὺς ἔβλεπες ἀπάνω σου, τώρα τοὺς βλέπεις κάτω.
θὲς τὸν σκοπὸν σου, πρόσεξε, τοὺς εἶδες ἄνω κάτω,
πῶς τοὺς γυρίζει ὁ τροχὸς τοὺς κάτω πάλιν ἄνω.
15 φέρνει τὸν πλούσιον εἰς πτωχείαν καὶ τὸν πτωχὸν εἰς
πλοῦτον.

Edidi e codice scholae medicae Montepessulanae (nr. 405, fol. 116—120) quoniam littera M insigniunt, et V (indobonensi). ἀλφ. παρενεκτικός M ματαιίου om M ἔστιν δὲ καὶ πεντάστοιχος καθὼς καὶ αἱ πέντε ἐσθήσεις του ἀνθρώπου add M ἀρχὴ τοῦ πρώτου στοιχείου M

1 κάμεις M κερδέσης M 2 θ. διὰ νὰ πλ. M 3 sequitur versum quartum in M πλατένεσαι V αὐξήν. V πλοῦτος M 4 γοῦν M καὶ τὸ ποθῆς M εὐθυμίας M 5 τέλος V, κέρδος M add M ἄστατος ἔνι πίστευσον ἐπὶ πολλοῦ γυρίζει καὶ ἔχε γοῦν ἐλπίδα πρὸς θεὸν καὶ νασέ βοηθήσῃ. ἀρχὴ τοῦ δευτέρου στοιχείου 6 τροχὸς ἐνεγυρίζει M 7 σήμερον V, πρόσχερα M δὲ VM 8 πάλαι M, ἐπὶ — V 9 ἐνι M ἐπιπολοῦς M 10 ἔχε M, ἔχει V ἐλπίδαν M ἀρχὴ τοῦ τρίτου στοιχείου M 12 τοὺς βλέπεις ἄνω τοῦ τροχοῦ M 13 πρόσσεξε M εἶδες M, ἦσαν V fort. ἀποκάτω 15 πτωχὸν V, πτωχίαν V ἀρχὴ τοῦ τετάρτου στοιχείου M

Δύνεσαι πάλιν σήμερον νὰ χάσης, νὰ σκοτώσης,
νὰ καύσης χώρας φοβερὰς, νὰ τὰς αἰχμαλωτεύσης,
ἢ δυναστεύσης ὀρφανούς καὶ πένητες καὶ χήραις,
καὶ εἰ ποιήσης πραγματεῖαν ἢ τὴν πλεονεξίαν,
20 παρακαλῶ σε νὰ μ' εἰπῇς τὸ τέλος τί κερδίζεις.

Ἐλαβες δόξαν, ἄνθρωπε, ἐπλούτησες κ' ἐχάρης,
εἰς τὰ ἐπλούτησες καλῶς, ἐκέρδησες κ' ἐχάρης,
εἶπε καὶ πληροφορήσον τί θέλεις νὰ ἐπάρης.
μόνον γὰρ καὶ τὸ σάβανον μόλις νὰ τὸ ἐπάρης,
25 μάτην πλουτεῖς, ὦ ἄνθρωπε, καὶ μάτην κοπιάζεις.

Ζώνεσαι ζῶνην ἰσχυράν, μοχθεῖς πολλὰ καὶ τρέχεις,
κακοπαθεῖς καὶ μάχεσαι τὸν κόσμον νὰ τὸν ἔχης,
καὶ φαίνεται σε πάντοτε, οὐδὲν τὸν θέλεις χάσει.
ὄρα, στιγμήν ἐχάσες τὸν καὶ τίποτα οὐκ ἔχεις.

30 καὶ πάντα πράττε τὸ καλόν, διὰ νὰ σωθῇ ἡ ψυχὴ σου.

Ἦλθες εἰς κόσμον, περπατεῖς, παρέχεις νὰ φροντίζῃς·
τὸν κόσμον γὰρ αὐτὸν ποθεῖς κ' οὐ χρήζεις τῶν μελλόντων.
τὰ πρόσκαιρα καὶ γῆινα ποθεῖς τα ἐκ καρδίας,
κ' ἔχεις ἀγάπην εἰς αὐτὰ πλέον ἐκ τῆς ψυχῆς σου.

35 πρὸς τὴν ψυχὴν κρειττότερον τὶ ἄλλον νὰ γυρίσης.

Θέλεις νὰ ἴδῃς τὸ κέρδος σου, πάντως καὶ νὰ πιστεύσης;
εὗρε μνημεῖον ἀνοικτὸν καὶ ἀνατράνισέ το·

τοὺς βασιλεῖς, τοὺς ἄρχοντας πρόσεξε νὰ τοὺς ἴδῃς·
οὐκ ἔνε ἄλλον τίποτε εἰ μὴ σκωλήκων βρῶμα.

40 καὶ ἐνθυμήσου, ἄνθρωπε, πῶς μέλλεις ν' ἀποθάνῃς.

Ἴδου τὸ τέλος ἤγγικεν· ἄνθρωπε, γνῶρισέ το.

pro 16—20 hos habet versus M δόξαν ἐλπίζεις, ἄνθρωπε, νὰ πάρῃς
ἐκ τὸν κόσμον, τὴν ἡδονὴν τὴν ἀπειρον τοῦ κόσμου τοῦ ματαίου. ὁ θά-
νατος εὐρίσκει σε, τὴν δόξαν ὅλην χάνεις. ἐὰν οὖν σὲ εὖρῃ εἰς τὸ καλόν,
χαρὲς ἐσέναν ἔχει· ἐὰν οὖν σὲ εὖρῃ εἰς τὸ κακόν, ἄλλοι ἐσέναν ἔχει. ἀρχὴ
τοῦ πέμπτου στοιχείου M 21 καὶ M V 22 καὶ ἀφ' οὗτος γούν ἐπλούτεσες
ἐκ. καὶ ἐχ. M 23 ἡπέ καὶ V, ἰδέξ καὶ M πεπληρωφώρηθησε M ἀρχὴ
τοῦ ἔκτου στοιχείου M 26 Ζώνησε M 27 κακ. πολλὰ κ. τρ. M τὸν
ἐχῆς V, κερδέσης M 28 πάντοτε V, ποῦ ποτέ M 29 ὥρα στιγμήν M
ὥρα Biceias τίποτε M 30 ἡ om V ἀρχὴ τοῦ ἑβδόμου στοιχείου M
31 περιπατεῖς V 32 αὐτοῦ νοντὸν M καὶ τῶν μελλόντων χρήζεις M
33 πρόσκαιρα V γῆναποθήστα M 34 καὶ V πλευ (sine acc.) ἐκ τὴν
ψυχὴν σου M 35 κριτότερον σύντομα ναγυρίσης M ἀρχὴ τοῦ ὀγδόου
στοιχείου M 36 παντός V, πάντα M 37 μνημεῖον μέιον ἀνοικτὸν M
μνημούρων ἀνοικτῶ V καὶ πρόσκυψε εἰς αὐτὸν M 39 ἐνη V οὐκείν
l ἐ ἄλλον τίβοτες οἶμοι σκωλῶκων βρ. M 40 ὦ ἀνέ V, ἀθλίε M ἀπο-
θνήσκειν M 41 ἀνέ ἤγγικεν M γνῶρησέ τω M

καὶ σκέψαι, λάβε κατὰ νοῦν, καὶ μάθε σου τὴν φύσιν.
καὶ ἐνθυμήσου τὸν κριτὴν κ' ἔχε τον εἰς τὸν νοῦν σου,
καὶ στέναξον, ὦ ἄθλιε, καὶ κλαῦσον ἐκ καρδίας.

45 κ' ἐπιμελήσου τὴν ψυχὴν πρὶν νὰ σὲ λάβῃ ἡ ὥρα.

Καλὸν ἂν ποίσης, ἄνθρωπε, ἐκείνον νὰ κερδήσῃς,
τὰ πράγματά σου τῶν πτωχῶν χαιράμενος τὰ δίδε,
πλοῦτον πολὺν καὶ θησαυρὸν εἰς τοὺς πτωχοὺς νὰ τ' εὕρῃς,
καὶ τὸν κριτὴν τὸν φοβερὸν καθαρῶς ν' ἀντρανίσῃς.

50 τότε νὰ λάβῃς ἔλεον, μεγάλην παρρήσιαν.

Λέγεις νὰ ποίσης παρομπρὸς νὰ κλαύσῃς, νὰ θρηνήσῃς,
νὰ παραβλέψῃς τὸ κακόν, καὶ τὸ καλὸν νὰ ποίσης,
καὶ ἔχῃς τὸ καθ' ἑαυτοῦ, βούλεσαι νὰ τὸ ποίσης.
ἂν ἔλθῃ ὁ θάνατος γοργά, τί ἀπήλογον νὰ δώσῃς;

55 διὰ ταῦτα πράττε τὸ καλόν, πρὶν νὰ σὲ λάβῃ ἡ ὥρα.

Μῆνα σὲ φαίνεται, ἄνθρωπε, ὁ θάνατος οὐ τρέχει;
πίστευσον τὴν ἀλήθειαν, ἐκείνος πάντα τρέχει.

κ' ἐκείνος ὥραν, ἄνθρωπε, οὐκ ἔχει οὐδὲ δόξα·

κ' εἴ τινα εὕρῃ ὅς τὸ καλόν, ἀφίνει κι ἀναμένει,

60 τὸν δὲ εἰς τὸ κακόν εὕρῃ, αἰφνίδιον ἀρπάζει.

Νύκταν ἡμέραν, ἄνθρωπε, περιπατεῖς καὶ τρέχεις,

καὶ καβαλλάρης καὶ πεζὸς τὸν κόσμον τριφυρίζεις·

τὰς ἡδονὰς τὰς ἄτακτας ποθεῖς καὶ χαίρεσαι τας,

κι ἀλησμονεῖς τὸ δίκαιον καὶ τ' ἄδικον τυρεύεις.

65 καὶ ἐνθυμήσου, ἄνθρωπε, τὴν ὥραν τοῦ θανάτου.

pro 42 - 45 hos substituit versus V γρηκὺς νὰ δώσῃς χρήματα, ἐλπίσης νὰ γλιτώσῃς θαρρῆς τὸ καὶ δοξάζεσαι ἔχεις μεγάλος θάρος τοῦτο πληρωφορήθησε διὰ πλοῦτον οὐγλιτόνης 41 et 45 prima utriusque versus littera om M ἀρχὴ τοῦ δεκάτου στοιχείου M 46 εἰς M ποιήσεις V, ποιήσης M κερδέσης M 47 τοῖς πτωχοῖς μετὰ χαρὰς ἂν δώσεισῃς M 48 ἐκεῖθεν νὰ κερδέσῃς M in fine versus 49 καθαρὸς ἀναντρανήσῃς V, ἐκεῖ νὰ ἐξιλεώσῃς M 50 om V ἔλαιον M ἀρχὴ τοῦ ἐνδεκάτου στοιχείου M 51 ποιήσης V παρὰ μπρὸς M 52 πῆσεις M 53 πῆσης V λέγοντα μεταγνώθοντα ἡμέρες παρatreχουν M 54 ἡ δὲ συμβῇ σε M, αἰτίαιτο om. τί λόγον νὰ λαλήσεις M 55 om V καὶ διὰ M ἀρχὴ τοῦ δωδεκάτου στοιχείου M 46 φαίνεται MV 57 π. ἀληθὲς βίωσε M 58 om V ὥρον M 59 ἦτην ἀνέυρηστοκαλὸν M εἰς V χαρὰν ἐκείνον ἔχει in fine versus M 60 καὶ εἴτινα εὕρῃ σὸ κακόν, ἀλλ' ἐκείνον ἔχει M ἀρχὴ τοῦ τρισκαδεκάτου στοιχείου M 61 νύκτες ἡμέρες ἂν περιπατῇς M 62 καβαλλάρης V πεζῶς M κ. νὰ τρέχῃς M 63 τὴν ἡδονὴν τὴν ἄπειρον τοῦ κόσμου εἰς ἔχῃς M 64 ὥρα στιγμὴν ἐχάσας τὴν καὶ τίποτε οὐκ ἔχεις M 65 om V ἀρχὴ τοῦ τεσσαρακαδεκάτου στοιχείου M

Ξενίζομαι ἔς τὸν ἄνθρωπον ὅπου οὐδὲν πιστεύει
 κρίσιν καὶ ἀνταπόδοσιν εἰς τὸν παρόντα κόσμον,
 ποῦ παραβλέπει τὸν κριτὴν, τὴν φοβερὰν ἡμέραν,
 ἣν μέλλει γὰρ παρίστασθαι τρόμῳ πολλῷ καὶ φόβῳ·
 70 ὅταν οὖν μέλλῃ νὰ κριθῇ, τί λόγον ν' ἀποδώσῃ;
 "Ὅταν ὑπᾶς εἰς τὸν κριτὴν, σταθῇς κ' ἀναντρινίσῃς,
 καὶ τὸν κριτὴν τὸν φοβερὸν καὶ τὸν βρυγμὸν τὸν μέγαν,
 τὸ πῶς ὑπᾶν οἱ δίκαιοι εἰς τὰ ὠραῖα κάλλι,
 οἱ δ' ἄδικοι κ' ἐπίορκοι εἰς μεγάλην ὀδύνην,
 75 πολλὰ νὰ κλαύσῃς, νὰ δαρῇς, τὴν κεφαλὴν σου δείρεις.
 Πῶς σὲ νικᾷ ἡ ὄρεξις, καὶ χάνεις τὴν ψυχὴν σου!
 ἰδὲ, μεταμελήθητι, ψύξον τὴν ὄρεξίν σου.
 νήστευσον, κακοπάθησον, φεῦγ' ἀπὸ πᾶσαν γύνη,
 ἀπὸ καλῆς, ἀπὸ κακῆς, ὑπὸ πάσης πίθυμίας,
 80 νὰ λάβῃς δόξαν ἐκ θεοῦ, τιμὴν παρὰ ἀνθρώπων.
 Ῥήγας ἂν γένῃς, ἄνθρωπε, χώρας καὶ ἂν κατάρξῃς,
 καὶ χρήματα καὶ πλουτισμὸν πολὺν ἂν ὑποτάξῃς,
 καὶ τὴν ψυχὴν σου ὑστερηθῇς, νόησε τὴν Ζημίαν.
 οἱ ἄνθρωποι τὰ χρήματα διανέμουν νὰ σωθοῦσιν,
 85 καὶ τὸν Χριστὸν τὸν ἀγαθὸν αὐτὰ νὰ τὸν δανείσουν.
 Συνάγεις χρήματα πολλὰ, φαντάσματα καὶ δόξαν,
 καὶ δείχνεις τόλμαν φοβερὰν, ὀγκόνεσαι μεγάλως.

66 Ξενίζομε εἰς M 67 σοὺς μέλλοντας αἰῶνας M in fine versus
 68 ποῦ V, καὶ M κρίσιν οὐδὲν προσέχει M in fine versus 69 παρίστα-
 ται V ἐκεῖνος ἐνὲ ἐπικατάρτα τὸν κολάζεται εἰς αἰῶνας M 70 ναπο-
 δώσεις V καὶ ἔχει γοῦν τὸ μέρος στου μετὰ τῶν σαδδουκαίων M ἀρχὴ
 τοῦ πεντεκαϊδεκάτου στοιχείου M 71 ὑπάγῃς σὸν M θεωρεῖς τον M
 72 τὴν κρίσιν του τὴν φοβερὰν καὶ τοὺς ἐκεῖ τηρήσεις M 73 ὑπάγουν M
 εἰς τὰς χρηστάς τὰς βρύσας (ita tamen ut Χριστοῦ fortasse legendum
 sit) M 74 καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ ἀσεβεῖς πάλιν εἰς τὰς κολάσεις M 75
 δαρρῆς M δίδεις M totum versum om V ἀρχὴ τοῦ ἑκκαϊδεκάτου στοι-
 χείου M 76 πόσενικᾶ M 77 ἡδὲ V, εἶδες M μεταμελήθησε σκόψε V
 78—80 hos versus substituit M ἡ ὄρεξις εἰς τὸν ἄνθρωπον Ζημίαν
 ψυχῆς προσφέρνει καὶ ἄστατος ἐνὲ πιστεύσον πωσῶς οὐκῶφελῆσαι καὶ
 ἀντὶς γοῦν τὴν ὄρεξιν παράδιδον ὑστερῆσαι ἀρχὴ τοῦ ἑπτακαϊδεκάτου
 στοιχείου M 81 καὶ ἂν M καὶ χ. ἐὰν ὑποτάξῃς M 82 καὶ ὅσα ἔχει
 ὁ κόσμος V, πολλὴν ἂν ὑποτάξῃς M 83 κ in initio versus deest M
 ννῶησε M, ut videtur 85 εἰς τοὺς πτωχοὺς ὡ ἄνθρωπε καὶ τὸν χρι-
 στὸν τὸν ἀγαθὸν αὐτὴν ὄντων δανίζου M pro 83. 84. 85 unum tantum
 exhibet V hunc: τὴν δὲ ψυχὴν τὴν ταπεινὴν ὀνήρου δίκην εἶδες ἀρχὴ
 τοῦ ὀκτωκαϊδεκάτου στοιχείου M 86 φαντάζεσαι εἰς αὐτὰ M 87 δει-
 κνύεις τόλμαν φ. ἐλπίζεις εἰς τὴν δόξαν M post 87 ὅταν οὖν λάβῃς τὸ
 ποθεῖς καὶ παραλάβῃς δόξαν M V

θυμήσου γὰρ τοὺς πρὸ ἐσοῦ, τί ἐκέρδησαν ἐκεῖνοι,
καὶ λείπ' ἀπαὶ τὸ ἄδικον, βλέπε δικαιοσύνη.

90 ὁ θάνατος ἀρπάζει σε, τὴν δόξαν ὅλην χάνεις.

Τυφλόνουν σε τὰ πρόσκαιρα καὶ οὐ θυμάσαι κρίσιν,
καὶ οὐ θυμάσαι τὸν κριτὴν, τὴν φοβερὰν ἡμέραν,
βούλεσαι δώσης χρήματα, ἐλπίζεις διὰ νὰ ζήσῃς·
τοῦτο (δὲ) πληροφόρεσαι καὶ βάλλε κατὰ νοῦν σου·

95 ὡς ὄνειρον γὰρ φαίνεται ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐπερνικᾷ σ' ἡ ὄρεξις καὶ χάνεις τὴν ψυχὴν σου.
ιδέ, μεταμελήθητι, κόψε κακὰς ὀρέξεις·
πολλοὶ ἐκ τῆς ὀρέξεως ἐχάσαν τὴν ψυχὴν τους.
φοβήθητι, ὦ ἄνθρωπε, ποῦ θέλεις καταντήσῃ

100 εἰς τὸν κριτὴν τὸν φοβερόν καὶ τὸν καρδιογνώστην.

Φέρε τὸν νοῦν σου ἀπὸ τοῦ νῦν πῶς ἦσουν εἰς τὸν κόσμον,
πῶς ἐγεννήθης, ἐλεεινέ, πῶς θέλεις ἀποθάνει.
ἂν ἔχῃς γινῶσιν, ἄφες τὰ ἐκεῖνα τὰ ἐκράτεις·
ἀπὸ ψυχῆς τὰ μίσησε, ποσῶς οὐκ ὠφελοῦν σε.

105 καὶ ἐνθυμήσου τοὺς πτωχοὺς καὶ ποῖσ' ἐλεημοσύνην.

Χῶμαν ὑπάρχεις, ἄνθρωπε, κἂν οἷος καὶ ἂν ἦσαι,
κἂν βασιλεὺς κἂν πένητας, πατριαρχῶν τὸ κλέος,
ἢ ἄρχων ἢ ἀρχόμενος — ὁ χοῦς σέ ἀναμένει.
σπούδαζε, πράττε τὸ καλόν, καὶ τὸ καλὸν νὰ λάβῃς,

110 καὶ μὴ ἐλπίζῃς νὰ σωθῇς, χωρὶς καλὰ νὰ κάμῃς.

Ψῶραν ἂν ἔχῃς, ἄνθρωπε, γυρεύεις θεραπείαν

88 om M τοῦ V 89 λύπε ἀπετό V. totum versum om M 90 om V
post 90 καὶ διὰ τοῦτο πρόσχε, εἰς τὸν κριτὴν ὑπάγεις add M ἀρχὴ τοῦ
ἐννεακαίδεκάτου στοιχείου M 91 πρόσκερα V καὶ οὐ παραβλέπεις δόξαν
in altera parte versus M 92 οὐκ ἔχεις λογισμόν πῶς θέλεις ἀποθάνει M
93 πῶς θέλεις ἀπηλογηθῇ σὴν φοβερὰν τὴν κρίσιν M 94 δὲ add, om V
εἰδὲς μεταμελήθητι καὶ τήρησε τὴν κρίσιν M 95 πρὶν νὰ σέ λάβῃ ὁ
θάνατος ἀναίτιμον ἐκ τούτου M ἀρχὴ τοῦ εἰκοστοῦ στοιχείου M 96 ὑπερ-
νικᾷσαι V, ὑπερνικήσε M καὶ οὐκ ἐθυμήσε κρίσιν M 97 εἰ δὲ μεταμε-
λήθητι σε V οὐκ ἔχεις λογισμόν ποσῶς διὰ μέριμναν θανάτου M 98 ὅτι
π. ἐκ τῇ V πῶς νὰ ἀπηλογηθῇς σὴν φοβερὰν τὴν κρίσιν M 99 om M
100 om V post 100 τὸν ἐξετάζει τοὺς νεφροὺς ἀνθρώπων τὰς καρδίας
add M ἀρχὴ τοῦ εἰκοστοῦ πρώτου στοιχείου M 101 ἦγουν M 102
πῶς ἐπαρήλθες τὸν καιρὸν καὶ τί ἦσαν τὰ ἐθάρρεις M 103—105 om V
qui hos substituit versus τοῦ σώματος τὸ τέλειον, μᾶλλον καὶ τῆς ψυχῆς
σου πιστεύσον ἀληθέβω σε, κάμει καλλὰ καὶ σώζου 104 ποσῶς οὐκ
ὀφελοῦνταί M 105 πισέ (sine accentu) M ἀρχὴ τοῦ εἰκοστοῦ δευ-
τέρου στοιχείου M 106 εἴσε V 107 βασιλεὺς V 109 καὶ πάντα
pr. V διὰ νὰ σωθῇ ἡ ψυχὴ σου in altera parte versus V 110 om V

καὶ τριγυρίζεις ἱατρὸν νὰ λάβῃς θεραπείαν,
καὶ δίδεις ἐκ τὰ πλούτη σου κι ἀπὸ τὰ ἔχοντά σου.
ἀν εἰς τὴν σάρκα τὴν φθαρτὴν γυρεύῃς θεραπείαν,
115 τὴν τῆς ψυχῆς ἀσθένειαν οὐ μέλλεις θεραπεύσαι;
Ὡ παραδόξου συμφορᾶς, ὦ μυστηρίου ξένου,
ὁ κτίστης γὰρ καὶ κύριος θεὸς τε καὶ δεσπότης
εἰς γῆν κατῆλθεν σαρκωθείς ἐκ κόρης ἀπειράνδρου·
ἴδωμεν οὖν γε καὶ ἡμεῖς τὴν αὐτοῦ εὐσπλαγχνίαν,
120 αὐτὸν ἃς προσκυνήσωμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

112 ἱατρῶν M 113 τὸ ἔχον τὰ σου M 114 ἔαν V, καὶ M
115 καὶ τὴν ψ. ἀ. M ἀρχὴ τοῦ εἰκοστοῦ τετάρτου στοιχείου M 116 ὦ
σκοτισμὸς ἀνθρώπων in altera parte versus M 117 ὁ κτίστης πάντων
δὴ μῶν ἀνθρώπος ἐγεγώνη M 118 καὶ ἐφόρεσαι τανθρώπινα, ὡς ποιη-
τῆς τῶν πάντων M post 118 εἰς λύτρωσιν ἁμαρτιῶν παντὸς ἀνθρώπου
γένος add V 119 καὶ ἡμεῖς ἐκατεσκοτίσθημεν καὶ οὐ βλέπομεν τὸν τρό-
πον M 120 καὶ ἡμεστέν ἀμέτοχοι ζωῆς τῆς αἰωνίου M

ΜΕΤΑΓΛΩΤΤΙΣΜΑ ΑΠΟ ΛΑΤΙΝΙΚΟΝ ΕΙΣ ΡΩΜΑΙΚΟΝ.
ΔΙΗΓΗΣΙΣ ΠΟΛΥΠΑΘΟΥΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΤΥΡΟΥ.

- Ἄφ' οὗ ἀνελήφθη ὁ Χριστὸς εἰς οὐρανοὺς ἐν δόξῃ,
(κ') οἱ ἄγιοι ἀπόστολοι ἐδίδαξαν τὸν κόσμον,
ἀνέστη ἐν Ἀντιοχείᾳ ψευδώνυμός τις ἄναξ
χριστιανὸς, Ἀντίοχος τὸ ὄνομα γὰρ ἔχει.
5 εἶχεν γυναῖκα ἑμορφὴν, ὄνομα Παροχίαν,
καὶ μετ' αὐτῆς ἐποίησεν μονογενὴ θυγάτηρ·
τὸ ὄνομα ἐκέκλητο Ἀναστασία αὕτη.
ἐγένετο ἀπὸ θανῆ τῆς ἑαυτῆς μητέρας.
αὕτη δὲ ὡς ἐγένετο (εἰς) νόμον ἡλικίας,
10 ἔσχεν τὸ εἶδος ἑμορφον, τὸ κάλλος τοῦ προσώπου,
τῆς ἡλικίας εὐτακτον, καὶ τὸ κορμὶν τῆς κάλλος,
ὥστε πολλοὶ τῶν εὐγενῶν ἀρχόντων καὶ ῥηγάδων

Carmen pulcherrimum de Apollonio rege Tyri edidi primum in priore sylloge p. 63—90, ex apographo a Gidelio, professore Parisino, confecto. eius iterum edendi auctor mihi extitit Legrandius, qui diligentissime totum carmen iterum ad codicem contulit, innumerabilesque Gidelii errores feliciter retexit. iam vero prisco nitore adeo restitutum esse confido hoc carmen, ut dubitari possit num multa in eo corrigenda relicta sint. coniecturis autem optime meruere de hac narratione Bidelas, Coestlinus, Bursianus. legitur in codice Par. n. 390, pessime scripto; cuius quamquam nunc habeo conlationem omnibus numeris absolutam, tamen non omnes scribæ errores in annotatione critica ut recoquere a me impetrare potui: immo sat habui eas scripturas apponere quæ ad recte iudicandum verborum contextum facere viderentur. ubi vero ab editione priore tacite recessi, id nunquam non codicis auctoritate factum esse scito.

Μετὰ γλώττημα 2 πολληπαθούς απολωνίου.

2 κ' om 5 ἑμορφον 6 μονογυνη 8 ἀπὸ θανῆ ut ego conieceram nunc certior fio ipsum librum legere τὴν ἑαυτῆς μητέρα 9 (εἰς) om νόμου ἡλικίαν 11 καὶ τὸ κορμὴν τῆς κάλλος 12 ῥηγάδων

- ἐζήτουν νὰ τὴν πάρουσιν εἰς νόμιμον γυναῖκαν.
 ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς καὶ βάσκανος τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων
 15 εἰς ἔρωτα σατανικὸν καὶ οἷστρον θηλυμάνιας
 ἐξέκλινε τὸν κύριν τῆς ἀγάπῃ εἰς ἐκείνην,
 ὥστε μίαν τῶν ἡμερῶν ἐξαίφνης καὶ ἀθρόως,
 ἄκου, καὶ βούλεται κακῶς φθείρει(ν) τὴν παρθενίαν τῆς.
 αὐτὴ εὐθὺς ὠδύρετο, παραμυθιὰν οὐκ εἶχεν
 20 τῆς συμφορᾶς ὅπου ἴπαθε καὶ τοῦ κακοῦ ποῦ εἶδεν.
 καὶ ταῦτα δὲ ἀνήγγειλεν τὴν ἑαυτῆς βυζάστριαν.
 ἐκείνη δὲ ὡς ἔβλεπεν τὴν συμφορὰν τῆς κόρης,
 τὰ δάκρυα, τοὺς στεναγμοὺς καὶ τὸ κακὸν τὸ τόσον,
 μὴ εἶχεν ἀντιφάρμακον τὸ τί αὐτὴν ποιήσαι,
 25 λόγους γλυκεῖς, ἀνωφελεῖς, ταύτην παραμυθεῖται·
 „ἐπεὶ ὁ πατήρ σου βασιλεὺς Ἀντιοχείας ὑπάρχει,
 ὅλοι μικροὶ μεγάλοι τε, ἄρχοντες, μεγιστάνοι,
 καὶ βασιλεῖς ῥηγάδες τε ἐσέναν ἐπεθύμουν,
 τὸ μὲν διὰ τὸ κάλλος σου καὶ διὰ τὴν εὐμορφίαν σου·
 30 λοιπὸν αὐτὸς σου ὁ πατήρ πάλε νὰ σὲ ἑπαντρέψῃ,
 τὸ πρᾶγμα θέλει κρυβηθῇ καὶ ὅλα θέλει παύσειν.“
 ἀλλ' ὁ πατήρ ὁ ἄθλιος οὐκ ἦτον εἰς ἐκείνον,
 νὰ ἐπιστρέψῃ ἐκ τοῦ κακοῦ καὶ (νὰ) μετανοήσῃ,
 ἀλλ' ὡς γυναῖκαν νόμιμον οὗτος αὐτὴν ἐκράτει.
 35 ἐπεὶ τὸ φθάρμα ἦν κρυφὸν, ἄγνωστον τοῖς ἀνθρώποις,
 ἐκ γένους τε βασιλικοῦ καὶ ἐκ τῶν μεγιστάνων
 ἦλθον εἰς ἀναζήτησιν, τὴν κόρην νὰ τὴν πάρουν.
 ἐκεῖνος δὲ ὁ δέιλαιος, ὁ δύστυχος ἀνθρώπων
 ἐπεὶ γὰρ οὐκ ἠβούλετο ταύτην νὰ ὑπανδρέψῃ,
 40 εἰς νύγματα καὶ δῆγματα καὶ γὰρ παραμυθίαν
 ἀμφίβαλλεν τὴν ὑπανδρείαν, νὰ κρύψῃ τὴν αἰσχύνην.
 κελεύει, διὰ μέσον τε τῆς ἀγορᾶς σαλπίζουν·

15 σαν τανικὸν 16 ἀγάπῃ εἰς ἐκείνην 17 ἀθρόως liber Legrandio
 teste (ἐχθρὸς legerat Gidel); in proecdosi dederam βιαίως, nunc recepi
 codicis lectionem, quamquam ne hanc quidem sanam esse arbitror: λα-
 θραίως Bursianus 18 ἄκου liber, pro quo Gidelius ἄκυν legerat. iam
 apparet φθείρει esse pro infinitivo φθεῖρειν βούλετε φθῆρει. 19 ὠδύρετο
 20 τὴν συμφορὰν ἔπαθε τὸ κακὸν ὅπου fort. εἶχεν 22 ἐβλέπει 23
 τόσον, ut conieceram, cod. πόσον Gidel 25 ἀνωφελεῖς 28 ρυγάδες
 ἐπέθυμουν 30 πᾶ 31 παύσιν cod., corr. Coestlinus 35 φθάρμα,
 corr. Legrand. Gidelii culpa in proecdosi legitur πρᾶγμα ἡκρύφθη 42
 μέσονται

- „ὅστις μικρὸς μέγας τε, πλούσιός τε καὶ πένης
 δηλώσει τὰ αἰνίγματα καὶ τὰ ῥωτήματά μου,
 45 νὰ παίρνη νόμιμον εὐθύς τὴν κόρην μου γυναῖκα·
 εἰ δ' ἀπαιτύχη τ' αἰνίγμα καὶ τὰ ῥωτήματά μου,
 νὰ ῥμῇτουν τὸ κεφάλι του ἀπάνω ᾿ς τὰ προχοῖνα.“
 ὥστε πολλοὶ ἀπέθανον πικρῶς τε καὶ ἀδίκως.
 Ἦν δὲ πόλις ὀνόματι Τύρος ἐν τῇ Συρίᾳ,
 50 ἐν ταύτῃ ἐβασίλευεν ᾿πολλώνιος ὁ πρίγκηψ·
 ἦν δ' εὐγενὴς ἐξ εὐγενῶν καὶ γινῶσι κεκτημένους.
 ἀκούσας τοίνυν καὶ αὐτὸς τὰ ῥήματα τοῦ ἀναξ,
 τὸ κάλλος καὶ τὴν ἐμορφίαν, τὴν σύνεσιν τῆς κόρης,
 ὑπάρ' εἰς ᾿Αντιόχειαν, ᾿Αντίοχον ἐλάλει·
 55 ὁ δὲ ἀσμένως δέχεται καὶ μὲ περιχαρείας,
 τὸ αἰνίγμα τοῦ ἔλεγεν τὸ εἶχεν κατ' αὐτοῦ του.
 ἄκου τὸ τί ᾿ν τὸ αἰνίγμα καὶ τὴν φράσιν τὴν ἔχει.
 „ἐγὼ ἔχω τὴν ἐντροπὴν“ φησιν „τῆς ἁμαρτίας·
 ἐγὼ συνείθισά“ φησιν „τῆς σαρκὸς τῆς μητρός μου,
 60 ὅστις δ' ἀνὴρ τῆς γυναικὸς, τὸν ποῖον οὐχ εὐρίσκω.“
 ἀκούσας ᾿Απολλώνιος εὐθύς ἀπολογεῖται
 „ἐπεὶ ᾿ντροπὴν αἰσχύνεσαι, λέγεις, τῆς ἁμαρτίας,
 ἀλήθειαν γὰρ εἶρηκας· τὴν θυγατέραν σουῆεις
 ὄχι ὡς γυναῖκα νόμιμον, ἀν μὴ ὡς παλλακίδαν.“
 65 ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς ᾿Αντίοχος τοῦ λόγου
 ἀπολογήσατο γοργὸν „ἀλήθειαν οὐ λέγεις,
 ἀλλ' ἐπεὶ δ' ᾿σαι πρίγκιπας καὶ νέος ὡραιωμένος,
 δίδω σ' ἡμέρας μετρητὰς εἴκοσιν νὰ τὸ εὔρης,
 νὰ πάρῃς καὶ τὴν κόρην μου ὡς νόμιμον γυναῖκα.
 70 εἰ δὲ καὶ οὐδὲν δύνασαι νὰ εἴπῃς τὴν ἀλήθειαν,
 νὰ ῥμῇξω τὸ κεφάλιν σου ἀπάνω εἰς τὸ κάστρον.“
 ὁ δ' ᾿Απολλώνιος εὐθύς γοργὸν ἀπολογεῖται
 „νὰ δῶ“ φησι, „τὸ αἰνίγμα καὶ νὰ τὸ (καὶ) σκοπήσω,

43 ὡς τίς 44 δειλῶσει 46 ἡ δὲ ἀπαιτύχη τὸ αἰνίγμα 47 ναμπί-
 γουν εἰς τὰ προχοῖνα ᾿πάνω ᾿ς τὸν προμαχῶνα coni Bicelas 51 ἦν
 δὲ γινῶσι 54 ὑπάγει 55 δὲ ἀσμένως conl. qui idem praebet quod
 coniecimus μετὰ περιχαρείας (legerat enim peri χρείας (fidel)) 57 ἀκου
 τὸ τί ἔχει 60 ὥςτις δὲ conl. (ὅστις γὰρ (fidel)) 61 ὁ πρίγκηψ „ad
 post ἀπολλώνιος 62 ἐντροπὴν αἰσχύνεσε 63 σου ἔχεις 64 ἀν μὴ
 67 ἐπεὶ δὴσε πρίγκιπας καὶ νέος ὡραιωμένος. 68 σὶ μετρητὰς ἡκοσιν
 70 οἰδὲ 71 ναμπίξω 72 ὁ δὲ 73 ναδῶ (καὶ) om. ἐκοκτοῖσι
 coni Bicelas

- καὶ μέσα εἰς τὸ τέρμενον ἀπόκρισιν νὰ δώσω.“
- 75 ἐκεῖνος ἐκ τὸν φόβον του ᾗς τὸν τόπον του ἐστράφην.
εἶδεν ὅτι ὠργίσθην του καὶ θέλει κινδυνεύσει,
κ' αὐτὸς οὐκ εἶχεν δύναμιν διὰ νὰ τὸν πολεμήσῃ·
καὶ βάλλει σίτων πλέθριον εἰς τρεῖς καρεῖς μεγάλας,
καὶ παίρνει στάμενα πολλὰ καὶ ἦβγεν κατὰ κόσμου.
- 80 ὁ δὲ Ἀντίοχος εὐθὺς τὸν σινεσκάρκον κράζει·
ἦν δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ταλνάρκος σινεσκάλκος.
δίδει τὸν ἴδιον θέλημα καὶ συντροφίαν μεγάλην,
ὅπου εὖρη Ἀπολλώνιον νὰ παίρνῃ τὴν ζωὴν του.
κι ὀρίζει μὲ τὰ βούκινα, διαλάλημα ἐποίκεν,
- 85 ὅπου εὖρη Ἀπολλώνιον καὶ Ζωντανὸν τὸν παίρνῃ,
νὰ ᾗχῃ πεντήντα χρύσινα κ' ἀγάπην Ἀντιόχου.
εὐθὺς δὲ ὁ Ἀντίοχος κάτεργα ἀρματόνει,
κ' εἰς Ζήτησιν Ἀπόλλωνος ἐξῆλθεν τοῦ γυρεύειν.
ὁ δ' Ἀπολλώνιος (μακρὰν) εἰς πέλαγος ἐξέβη,
- 90 στέκεται, διαλογίζεται, τὸ ποῦ θέλει ν' ὑπάγῃ·
τὸν ναύκληρον ἀνερωτᾷ εἰς ποιὰν χώραν νὰ πᾶσι,
νᾶναι τὸ κάστρον δυνατὸν καὶ φόβον μηδὲ ἔχῃ.
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εὐθὺς τοῦτον τὸν λόγον εἶπεν
„ἐδῶ συμὰ εἶν' ὁ Ταρσὸς, χώρα ἀφιερωμένη,
- 95 ἐκεῖ ἅς πᾶμεν τὸ λοιπὸν καὶ φόβον νὰ μηδ' ἔχῃς.“
ὥς γοῦν ἐπῆγαν ᾗς τὴν Ταρσὸν καὶ ἤμπαν εἰς τὴν χώραν,
ἐκεῖ ἅπαντᾷ ὁ πολλώνιος ἀνθρώπον ἀπ' τὴν χώραν,
γέροντα εὐγενέστατον, ὀνόματι Ἀλαβήγων.
ἀλλήλως ἐχαιρέτησαν, ὀνομαστῶς ἐκάλει.
- 100 „καλῶς τὸν Ἀπολλώνιον“ Ἀλαβήγων ἐβόα.
ὁ δ' Ἀπολλώνιος πολλὰ τὸ (πράγμα) ἐθαυμάστη,
καὶ „πῶς ἐπίστασαι“ φησὶν „τὸ ὄνομά μου, πάτερ;“

74 εἰς τὸ τέρμαινον 75 εἰς 76 ἶδεν ὀργίσθην 78 versum
difficillimum nunc codicis et amicorum ope persanavi. καὶ versus initio,
ut in proecdosi conieceram, ipse dat codex; ipse σίτον emendavi, et
Coestlinus pro πληθρόν, quae est codicis lectio, πλέθριον conuendavit.
καρεῖς cod., non ἀκαρεῖς 80 συνεσκάρκον 81 συνεσκάλκος 84 ἐπὶ-
κεν 86 νὰ ἔχει nolui corrigere πενήντα 87 ὁ om 88 Ζήτησιν
ἀπόλωνος cod., quod servandum esse duxi 89 ὁ δὲ ἀπ. om (μακρὰν)
ἐξέει cod., corr. Bicelas ἐβγαίνει Coestlinus 90 νὰ ὑπάγῃ 91 νὰ
πάσῃ, corr. Legrand 92 νὰ ἔναι 94 de ἀφιερωμένη dubito 95 ἐκεῖ
ἅς ὑπᾶμεν 96 εἰς 97 ἀπὸ τὴν χ. 99 ὀνομαστός cod., corr. Le-
grand 100 pro ut emendaveram, nunc ipsum codicem legere certior fio
101 ὁ δὲ (πράγμα) om

- ὁ δὲ „γραφὰς ἐδέχθημεν Ἀντιόχου βασιλέως·
γράφει καὶ λέγει, σφαλερῶς παρακαλεῖ τοιοῦτο·
105 ὅστις τὸν Ἀπολλώνιον ζωντανὸν νὰ τὸν πάτη,
νὰ ᾗ πενήντα χρύσινα καὶ ἀγάπην Ἀντιόχου.
εἰ δ' ἀποκεφαλίσῃ τὸν κ' ὑπᾶ του τὸ κεφάλιν,
νὰ ᾗ χρυσίνους ἑκατὸν καὶ ἀγάπην ἐδικήν του.
διὰ τοῦτο παραγγέλλω σοι νὰ βλέπῃς τὴν Ζωὴν σου.“
110 ὁ δ' Ἀπολλώνιος χαρὰς μεγάλας δίδει ἐκείνῳ,
καὶ βάλλει εἰς τὰς χεῖράς του κἂν ἑκατὸν δοῦκάτα.
εἶχεν δὲ φίλον γινώριμον, ὄνομα Στραγκαλεῖον.
κεῖνος εἶχ' ἀναγινωτὴν ὄνομα Διονυσίαν·
ἐκεῖ ἀπεστράφη τὸ λοιπὸν Ἀπολλώνιος ὁ πρίγκηψ,
115 ἀνήγγειλεν τὴν συμφορὰν, τὸν φίλον του τὸ λέγει
„ἂν ἔναι ὁ τόπος δυνατὸς, ἃς νὰ μ' (ἐκεῖ) φυλάξουν.“
ὁ δὲ „οὐκ ἔναι δυνατὸς“ „διὰ τὸν λιμὸν τὸν ἔχουν,
ὅτι ἀπ' τῆς πείνας τῆς πολλῆς ὅλοι ἐν ν' ἀποθάνουν.“
εὐθὺς ὁ Ἀπολλώνιος γοργὸν ἀπολογάται
120 „ὅλοι ἃς χαροῦσι σήμερον μικροὶ τε καὶ μεγάλοι
καὶ ἃς δοξάσουν τὸν θεὸν τὸν ἀποστειλαντά με.
δότε μοι ὄρκον ἅπαντες καὶ σίτον νὰ σᾶς δώσω.“
εὐθὺς ὅλοι συνάγονται μικροὶ τε καὶ μεγάλοι
καὶ δίδουν ὄρκον εἰς θεὸν ὅτι νὰ ἀποθάνουν
125 ὁμοῦ μὲ Ἀπολλώνιον εἰς πειρασμοὺς ὅπου ᾗ χει,
καὶ λέγει εὐθὺς διὰ γοργόν „ἐβγάλετε τὸν σίτον“
καὶ δίδει τὸν καθέκαστον ὅσον τοῦ χορτασθῆναι·
ἄνευ ἀργύριου καὶ τιμῆς διένειμεν τὸν σίτον.
ἐκεῖνοι ἐδοξάσασιν θεὸν τὸν παντεπόπτην
130 καὶ Ἀπολλώνιον ὁμοῦ εἰς τὸ καλὸν τὸ ποῖκε.
καὶ μετὰ ἡμέρας γάρ τινας πάλιν εὐθὺς μανθάνουν,

104 σφαλερὸς τί οὗτο 105 ὑπα 106 νάχει 107 ἡδὲ ἀπο-
κεφαλίσαι τὸν καὶ ὑπᾶσι τοῦ τὸ κεφάλιν 108 ἔχω χρυσίνους ρ' καὶ
110 ὁ δὲ τὸν ἀνθρωπὸν ἐκείνον fortasse χάριτας comiseris 111 βάλλει
σας χεῖρας τοῦ κἂν ἐρ' 113 ἐκεῖνος ἦχεν ἀναγιόττην ὄνομα διονυσίαν
cogitant de ἀναγιόντω eius verbi infra mentio fiet. Bicehas σύζυγον
proposuit, Coestlinus ἐγγυητήν. 116 ἃς νὰ με φιλάξουν. ἐκεῖ οὐκ
117 εἰ δὲ, praeclare emend. Coestlin 118 ἀπὸ ὅλην ἐνναπηθά-
νουν, em ego et Bicehas 120 ὅλης χεροῦσι 121 ἃς δοξάσουν cod..
εὐδοξάσι legerat Gidel 125 ὅπου ἔχει 126 ἐγὰρ 131 meam emen-
dationem firmavit codex; dixerat enim Gidel γάρ abesse et μας θάνουν
legi

- ὅπως ἄρμάδα ἔποικεν Ἀντίοχος ὁ ἄναξ
 (ὥς) εἰς (τὴν) ἀναζήτησιν πρίγκιψ Ἀπολλωνίου.
 ἐκεῖνοι συμβουλευόνται νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸν τόπον.
- 135 εὐθύς εἰς πλοῖον ἔμπηκεν, τὸ πέλαγος ἐπιάσεν.
 χειμάζει εἰς τὸ πέλαγος μέσα εἰς δύο ἡμέρας,
 τὸ πλοῖον διεσκόρπισεν, ἐπνίγησαν οἱ πάντες,
 μόνον ὁ Ἀπολλώνιος μέσ' εἰς μικρὸν στανίδιν
 τὸ κύμαν τὸν ἐπέρασεν ἔς τῆς Τρίπολης τὰ μέρη,
- 140 ἐκεῖ ἔβρεν ἄνθρωπον πτωχὸν, πένητα κ' ἔν ψαράρης.
 εἶχεν μικρὸν καλύβι καὶ ἐδέχετο τοὺς ξένους.
 δίδει αὐτὸς καὶ ῥάκιον καὶ κάτσεν ἀποκάτω.
 ὁ δ' Ἀπολλώνιος (αὐτῷ) τὰ κατ' αὐτοῦ ἀγγέλλει,
 λέγει αὐτὸν ὁ ἀλιεύς „ἡ Τρίπολις κοντὰ ἔναι,
- 145 ἔχει δὲ δύο μίλια· κοπίασε καὶ ἄμε,
 ὑπαγε δὲ καὶ στόχασε ἀνάπαυσιν νὰ εὕρῃς.
 κι ἂν στρέψῃς εἰς τὸν τόπον σου κ' ἰδῇς τὰ γονικά σου,
 ἰδοὺ καὶ μνησθητὶ ἐμοῦ εἰς τὸ ψωμὶν κ' εἰς τάβλαν·
 εἰ δὲ καὶ λησμονήσῃς μου, ὁ θεὸς νὰ σοῦ πληρώσῃ,
- 150 καὶ εἰς τὴν θάλασσαν ἂν ἔμῃς, πάλιν νὰ ναυαγήσῃς.
 εἰ δὲ οὐχ εὕρῃς ἐν ὁδῷ ὅσο νὰ φᾶς νὰ ζήσῃς,
 ἔλα καὶ στρέψαι μετ' ἐμέ, καὶ ὁ θεὸς νὰ μᾶς θρέψῃ.“
 ὁ δ' Ἀπολλώνιος εὐθύς ἔς τὴν Τρίπολιν ὑπάγει,
 εὐρίσκει ἐν τῇ ἀγορᾷ κήρυκα ἀνακράζων
- 155 „ὅστις ἔβρεθῇ τὴν σήμερον τὴν ἄρπαν διὰ νὰ παίζῃ
 καὶ νὰ νικήσῃ ἅπαντας, εὐθύς γοργὸν νὰ ἔλθῃ,
 νὰ λούσῃ καὶ τὸν βασιλεῆ, ἀντάμα διὰ νὰ φάγῃ.“
 ἀκούει Ἀπολλώνιος, ἔς τὸ θέατρον ἐστάθην
 γυμνὸς καὶ ἄξυπόλυτος μὲ τὸ παλαιὸν τὸ ῥάσιν.
- 160 παίζουν τὴν ἄρπαν, παίζει τὴν, ὅλους ἐνίκησέν τους.
 ὑπάγει εἰς τὸ βαλανεῖον, τὸν βασιλεῆ λούει,
 ἦν δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀρχίστρατος ὁ μέγας.

133 (ὥς) et (εἰς) om 135 ἔμπηκεν 136 δύο ἡμέραν 138 μέσα
 139 ἔς om 140 ἐκεῖ ἤβρεν καὶ ἔναι ψαράρης 141 praestaret καλύ-
 βιον κ' 143 ὁ δὲ (αὐτῷ) om ἀναγγέλλει 144 et 145 habet Duncan-
 gius, p. 705, s. v. κοντὰ τὸν om 145 μίλια 148 εἰς τάβλαν 149 οἶδὲ
 150 νὰ μῃς enim cod. proceed., quod nunc emendavi 151 οἶδὲ οὐ χάρις
 ἐν ὁδῷ ὅ· νὰ φᾶς νὰ ζήσῃς 152 νὰ μᾶς θρέψῃ 153 εἰς τὴν 155
 ἤυρεθῃ 158 ἔς om 159 ἀξυπόλυτος, em Coestlinus, Bursianus, G.
 Wyndham 160 μάπαν

- ἐθαύμασεν ὁ βασιλεὺς τὴν ὑνέσιν τοῦ νέου
καὶ τὴν ὑπεροσύνῃ του καὶ τὴν γλυκύτητά του.
- 165 ὡς γοῦν εἰς τὰ βασίλεια ὁ βασιλεὺς ἀπῆει,
ἔμεινεν Ἀπολλώνιος ἔξω διὰ τοῦ φόρου.
εὐθὺς δὲ ὁ Ἀρχίστρατος Ἀπόλλωνα ἐζήτηι.
ἦλθον εἰς ἀναζήτησιν, ἡῦράν τον ἐν τῇ μέσῃ,
λέγουν τον „ἔλα, κράζει σε ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας,
170 νὰ φῶς, νὰ πῆς μετ' αὐτοῦ καὶ νὰ παραδιαβάσῃς.“
ἐκεῖνος ἔφη „αἰσχύνομαι διὰ τὸ παλαιὸν τὸ ῥάσι.“
στρέφονται, ἀναγγέλλουσι ταῦτα τὸν βασιλέα·
κεῖνος ἀπὸ τὰ ῥοῦχά του στέλλει καὶ δίδωσίν του.
ἦλθεν κ' ἐκάθισεν ὁμοῦ μετὰ τὸν βασιλέα,
175 ἀντικρυς κατὰ πρόσωπον ἀπάνωθεν τῶν ὄλων
ἀρχόντων τῶν εὐγενικῶν ὅπου ὅσαν καλεσμένοι.
ὡς γοῦν τὴν τάβλαν ἔβλεπεν, τὰ πλήθη τῶν βρωμάτων,
τὸν ἄργυρον καὶ τὸν χρυσὸν καὶ τὴν παράταξίν του,
ἐμνήσθη ἃ ἀπώλεσεν καὶ τὴν αὐτοῦ αὐθέντειαν,
180 κὶ οὐκ ἤθελεν (εἰς τὸ) λοιπὸν καθόλου ν' ἀριστήσῃ.
πολλὰ τὸν ἔλεγεν ὁ ῥῆξ ὁ μέγας διὰ νὰ φάγῃ·
ἐκεῖνος κάτω ἔβλεπεν καὶ στέναζεν μεγάλως.
εἶχεν δὲ ὁ Ἀρχίστρατος κοράσιον ὠραίον·
ἦν δὲ ἡ κόρη εὐγενῆς, ἔμορφη παρὰ πάντας,
185 νεάνίδα καὶ καυχοδιὰ ὅς τὰ μέρη τῆς Συρίας,
οὐδέν ἦτον ὥσαν αὐτῇ· μᾶλλον κ' εἰς τὰ ἄσμάτια
κ' εἰς τὴν κινύραν
καὶ συγκυρίζει γλυκερὰ παρὰ πάντας ἀνθρώπους.
εὐθὺς δὲ ὁ Ἀρχίστρατος διὰ νὰ παρηγορήσῃ
190 τὸν δύστυχον Ἀπολλώνιον ἐκ τὴν πικριὰν τὴν εἶχεν,
εὐθὺς πέμπει καὶ φέρνει τὴν αὐτὴν τὴν θυγατέραν·
ἦν δὲ τὸ ὄνομα αὐτῆς κυρὰ Ἀρχιστρατοῦσα·
παρακαλεῖ καὶ λέγει τὴν „κόρη, νὰ μὲ κερδέσῃς

165 ἃ ποιεῖ 166 ἔσω. fortasse suspiceris διὰ τὸν φόβον: veritus enim est Apollonius in aulam regiam intrare. cf. v. 171 170 πείσ 173 ἐκεῖνος 176 ὅπου ἦσαν 180 εἰς τὸ ὅμ Legrand proponit καὶ τὸ λοιπὸν οὐκ ἤθελεν ναριστήσῃ 181 ὁ ἀρχίστρατος ὁ μέγας διαναφά 182 ἔνεκεν: possis ἐνευεν 184 suspiceris παρὰ πάσας 185 v. Ducangium p. 626 καυχοδιὰν εἰς 186 ἄσματα 187 κυνήραν (versus exitu deperdito) καὶ συγκυρίζῃ γλυκερὰ πάρα πάντας ἀνθρώπους 188 διαναπαγορήσει 189 ἀπολλώνιον 190 πικράν: em Coestliaus 191 θυγατέραν του

- καὶ νὰ ᾄχῃς τὴν εὐχοῦλάν μου, νὰ τὴν γλυκοκερδέσῃς,
 195 εἰπέ τραγοῦδιν ἔμορφον καὶ παῖξε τὴν κιθάραν,
 διὰ νὰ παρηγορήσωμεν τοῦτον τὸν νεὸν τὸν ξένον,
 ὅπου ναυάγησεν πολλὰ μέσον διὰ πελάγου.“
 ἐκείνη εὐθὺς ἐκέλευσεν, φέρνουσι τὴν κιθάραν,
 ὥστε οἱ πάντες ἔχαναν, ἔξέστησαν, νὰ βλέπουν
 200 καὶ νὰ γροικοῦν τὴν μελωδίαν τῆς κόρης τῆς ὠραίας.
 ὁ δ' Ἀπολλώνιος οὐ κινεῖ εἰς ἀνάβλεψιν ἄνω,
 ἀλλ' ἦτον κάτωθεν κ' ἐντὸς ὀλοκατεστιγμένως.
 εὐθὺς δὲ ἐθυμώθηκεν ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας
 καὶ λέγει Ἀπολλώνιον ῥήματα τὰ τοιαῦτα
 205 „θωρῶ σε, λιγοκάρδιον ὁμοιάζει ἡ καρδιά σου.
 ἐγὼ διὰ τὴν ἀγάπην σου καὶ διὰ τὴν δούλευσίν σου
 τὴν ἔποικες εἰς τὸ λουτρὸν
 ἐκάθισά σ' ἀπάνωθεν ὅλων τῶν μεγιστάνων,
 καὶ ἄλλο μεταλήτερον, τὴν ἔχω φῶς καὶ μάτια
 210 ἐξέβαλά την ἔμπροσθεν νὰ τραγουδῇ, νὰ παίξῃ,
 ν' ἀνοίξῃ τὴν καρδίτσαν σου ἐκ τὴν πολλὴν τὴν λύπην.
 καὶ σὺ ἔγένου λυπηρὸς καὶ ἄμετρος τῆς λύπης.“
 τότε ὁ Ἀπολλώνιος γοργὸν ἀπολογεῖται
 „εὐχαριστῶ σ', ἀφέντη μου, εἰς τὸ καλὸν τὸ ποῖκες
 215 ἔς ἐμέ τὸν ξένον τὸν πτωχὸν καὶ δύστυχον τοῦ κόσμου·
 πλὴν νὰ τὸ ξεύρῃς, βασιλεὺς, καὶ νὰ τὸ ἐγνωρίζῃς·
 ἡ εὐγενὴς ἀρχόντισσα, τῆς βασιλείας σου κόρη,
 οὔτε τὸ πλῆκτρον τὸ καλῶς ἐπίσταται καὶ κρούει,
 οὐδ' ἐτραγοῦδα τεχνικὰ ἀπέσω εἰς τὴν τέχνην.
 220 εἰ μὲν καὶ βούλῃ, βασιλεὺς, καὶ ἔναι ὀρισμὸς σου.
 ὄρισε νὰ μοῦ δώσουσι ἐμέναν τὴν κιθάραν,
 τότε ν' ἀκούσῃς ἐμνοστίαν μὲ μελωδίαν καὶ τέχνης,
 νὰ ᾄδῃς τὴν τέχνην ἔμορphen, τὴν μελωδίαν σὰν πρέπει.“
 καὶ λέγει, εὐθὺς καὶ δίδωσι ἐκείνον τὴν κιθάραν,

194 νάχης 197 πελαγίου, em Bicelas 198 fortasse ἐπένευσεν
 201 οὐκ ἦν: emendavi. possis οὐκὶ ἀνάβλεψεν εἰς ἄνω 202 κατωθέν-
 κλιτος coni Coestlinus 205 θωρῶ, σὰν λίθον Πάριον ὁμοιάζει ἡ κ. σου
 Coestlinus, qui olim de μονάζει cogitaverat. (λικοκάρδιον cod.) 207
 periit exitus versus 208 σε 209 ἄλλον, em Bicelas et Bursianus
 211 νανήξῃ 214 εὐχαριστω σαι πήκες 215 εἰς ἐμέ 216 ξεύρῃς
 218 ἐπίσταται καλῶς καὶ τὸ κρούει 219 οὐδὲ τραγοῦδι ἀτεχνικὰ 222
 ὕμνωδιάν Bicelas 223 ὡσάν 224 fort. δίδουσι

- 225 καὶ ἦρξατο νὰ τραγῳδῇ, νὰ παίξῃ τὴν κιθάραν,
καὶ ὅσοι τῶν ἠκούσασιν τὴν ὕμνωδιάν τὴν εἶχεν,
τὴν τέχνην καὶ τὰ λέγματα καὶ τὴν γλυκύτητά του,
ἔλεγαν νᾶναι ἄγγελος ἀπ' οὐρανούς ἀπάνω,
καὶ παίζει τὴν παράδεισον τὴν ἐν Ἑδὲμ πλασθεῖσα.
- 230 τότε σπαράττεται ἰδεῖν ἡ Ἀρχιστρατηγοῦσα
τὴν τέχνην καὶ τὴν μελωδιάν καὶ τὴν γλυκύτητά του·
καὶ βλέπει καὶ τὸ κάλλος του, βλέπει τὴν ἐμορφιάν του,
κ' ἐξέστηκε νὰ τὸν θωρῇ, νὰ τὸν καταστοχάζῃ.
ὥς γοῦν ἡ νύξ κατέλαβεν, ἐβρώθηκεν ὁ δεῖπνος,
- 235 ὅλοι ἀναχωρήσασιν μικροὶ τε καὶ μεγάλοι,
ὑπᾶ καὶ Ἀπολλώνιος ἔξω μετὰ τοὺς ἄλλους·
τότε δρομαίως τρέξασα ἡ Ἀρχιστρατηγοῦσα
λέγει πρὸς τὸν πατέρα τῆς ῥήματα τὰ τοιαῦτα
„παρακαλῶ σ', ἀφέντη μου, θέλω νὰ μὲ γροικήσῃς.
- 240 αὐτὸν τὸν νεόν τὸν ξενικὸν ποῦ ἔναι πολλὰ θλιμμένος,
ὥς ξένος κι ἀναγνώριστος μὴ ἔχει ποῦ νὰ μείνῃ,
ὄρισε νὰ τὸν δώσουσιν κραββάτιν διὰ νὰ μείνῃ.“
τότε εὐθὺς ἐπαίνεσεν τὸ ζήτημαν τῆς κόρης
καὶ λέγει, καὶ κρατήσάν τον καὶ ποικᾶν του κραββάτιν.
- 245 ὁ ἔρωτας ἐσέβηκεν εἰς τὴν καρδίαν τῆς κόρης,
κι ὅλην τὴν νύκταν ἔμεινεν ἄυπνη διὰ τὸν νέον,
καὶ σύντομα πρὸς τὴν αὐτὴν ἐγέρθηκεν ἡ κόρη,
ὑπᾶ ἐκεῖ ποῦ ἔμεινεν ἀφέντης ὁ πατήρ τῆς,
εἶδε τὴν καὶ ἐζήτησεν τὸ πῶς ταχὺ ἠγέρθη.
- 250 σκύπτει, φιλᾷ τοὺς πόδας του καὶ τὰ γλυκεῖά του χέργια,
ἀναστενάζει ἀπὸ καρδιάς, ἀπὸ ψυχῆς δακρύει,
καὶ λέγει τὸν πατέρα τῆς ῥήματα τὰ τοιαῦτα
„ἐγὼ πάντα ἐπίστευα καὶ πάντα εἶχα θάβρος
εἰς ὕμνωδιάν τραγουδιοῦ καὶ τέχνην τῆς κιθάρας
- 255 νᾶμαι τεχνίτρια σωστὴ παρὰ πάντας ἀνθρώπους·

226 ὡς τὸν ἐκούσας 227 ῥήματα Gidel in codice legi nuntia-
verat, λέγματα Legrand. fuit fortasse παίγματα 229 τὸν bis, corr.
Bicelas 230 σπαρασται ἰδεῖ δὲ liber, unde veram lectionem mihi
affinxisse videor 231 καὶ εἰς τὴν γλυκύτητά του 234 ἐβρώθηκεν,
corr. Legrand. ἐσώθηκεν ὁ ὕπνος Coestlinus 235 μικρῆτε καὶ μεγάλη
239 παρακαλῶσαι γρυκίσης 240 ὅπου ἔναι 242 κραβάτη 243
ἐπένευσεν cod.; in proecdosi dederam ἐπένευσεν 245 ἔρωτος 247 σύν
αὐγὰς cod., σύνταχα Coestlinus 248 ὅπου 249 ἐζήτησεν 251 δα-
κρύει ἀπὸ ψυχῆς 255 νὰ ἤμε τεχνίτρια σωστὴν

- καὶ χθὲς εἶδα καὶ γινώρισα, μαθήτρια οὐ σῶζω.
 κι ἂν ἔναι θέλημα τὸ σὸν κι (ἂν ἔναι) ὀρισμός σου,
 ἃς μένη Ἀπολλώνιος ἡμέρας πρὸς τὸ σπήτι,
 ἔδε νὰ μάθω ἄσματα, νὰ κρούω τὴν κινύραν,
 260 νὰ παιδευθῶ τὴν μουσικὴν καλῶς ὥσαν ἐκεῖνος.“
 ὑπέκλινε ᾿ς τὸ θέλημα τῆς κόρης ὁ πατέρας
 καὶ Ἀπολλώνιον εὐθὺς κράζει, κ' ἦλθεν ὀμπρὸς του,
 καὶ λόγους παρακλητικοὺς ἔλεγεν πρὸς ἐκεῖνον
 „ἰδοὺ, ὦ Ἀπολλώνιε, ἡ Ἀρχιστρατηγοῦσα
 265 τὴν μουσικὴν ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ ἄχρι τέλους,
 τὸ πλήκτρον, τὸ δεκάχορδον, ὅλον νὰ τῆς τὸ μάθῃς.
 καὶ μέινε ᾿ς τὸ παλάτιν μου νὰ χαίρεσαι μ' ἐμένα,
 νὰ τρῶς, νὰ πίνῃς μετ' ἐμοῦ καὶ νὰ καβαλλικεύῃς,
 νᾶχῃς κραββάτιν ἔμορπον, δοῦλον νὰ σοῦ δουλεύῃ.“
 270 εὐθὺς ὁ Ἀπολλώνιος κλίνει τὴν κεφαλὴν του
 „᾿ς τοὺς ὀρισμούς σου“ ἔλεγεν „ἀφέντη, ὡς κελεύεις.“
 ὡς γοῦν ἐποίησεν καιρὸν καὶ ἔκαμεν ἡμέρας,
 καὶ τὴν κιθάραν ἔδειχνε τὴν κόρην καθ' ἡμέρας,
 ἦμπεν εἰς τὴν ἀγάπην του, κ' ἐσέβη εἰς τὸν πόσιον.
 275 ἀπ' τὴν πολλὴν τῆς φρόνησιν κάνεις οὐκ ἔξευρέν το.
 τριά ἄρχοντόπουλ' εὐγενῇ καὶ βασιλεῶν παιδία
 ἐκάθουνταν κ' ἐκδέχονται τὸ ποιὸς θέλει τὴν πάρῃ,
 εἶναι κ' οἱ τρεῖς ἐρωτικοί, εἶναι καὶ ἀντρειωμένοι,
 καὶ κατὰ σάρκα εὐγενεῖς, νὰ πῆς ᾿ς ἓν ἔτος εἶναι.
 280 καθίζουν, συμβουλευόνται, γράφουν ἕναν πιττάκιν,
 στέλλουν το τὸν πατέρα τῆς οἱ τρεῖς ὁμοῦ ἀντάμα.
 ἔτυχεν ὁ Ἀρχίστρατος, ἦτον εἰς τὸ κυνήγι, =
 ἦν δὲ καὶ Ἀπολλώνιος ὁ πρίγκιψ μετ' ἐκεῖνον.
 ὡς γοῦν ἐς χεῖρας ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς τὸ γράμμα,
 285 εἶχεν ἡ φράσις οὕτως δὲ τῶν τριῶν παδιῶν ἐκείνων
 „αὐθέντη μέγα, βασιλεὺς Ἀρχίστρατε, συγχαίρου,
 μετὰ παντὸς τοῦ οἴκου σου, καὶ μὲ τὴν βασιλείαν σου.

257 (ἂν ἔναι) add. praeter codicis auctoritatem 259 ἔδε liber, pro quo fidel ἐς legerat κυνήγαν 266 πλήκτρον 267 μέναι εἰσὶ μετ' ἐμοῦ 269 κρ την: emend. 271 εἰς 274 εἶμπεν 275 ἀπὸ πό τὴν 276 ἄρχοντόπουλα εὐγενικά βασιλεῶν 277 ποσὶς ἐκδέχονταν 278 ἦναι ὀρωτική ἐναι 279 νὰ πείς εἰς ἕνα ἔτος ἦναι cod., ο πῆμα εἰς τοὺς εἶναι ci Biceas 283 πρίγκυψ 285 ἦχεν

Carmina m. a. graeca, ed. Wagner.

- ἡμεῖς, γινώσκεις, βασιλεῦ, διὰ σέναν καρτεροῦμεν
 ποῖον θελήσεις ἐκ τοὺς τρεῖς γαβρὸν διὰ νὰ πάρης.“
- 290 κείνος μηνᾶ τους κ' ἔρχονται, μετ' αὐτοὺς συντυχαίνει.
 ἐκεῖνοι λέγουν πρὸς αὐτὸν κ' οἱ τρεῖς εἰς ἓνα στόμα
 „οὐκ ἔνι ἄλλος ἄξιος ποτὲ τῆς βασιλειᾶς σου.
 ἔκλεξε ἓν' ἀπὸ τοὺς τρεῖς γαβρὸν τῆς βασιλειᾶς σου,
 ὅτι καιρὸς ἔδε πολὺς, πλέον οὐ καρτεροῦμεν.“
- 295 τότε φησὶν ὁ βασιλεὺς καὶ λέγει πρὸς ἐκείνους
 „καλῶς ἦλθαν οἱ ἄρχοντες, χίλια καλῶς μὲν ἦλθαν.
 ἀλήθειαν ὀρίζετε, γαβρὸν θέλω νὰ πάρω.
 καὶ γράψτε γράμμαν ὁ καθεὶς, ὄνομα καὶ τὴν τύχην,
 κ' ἡ κόρη ἔναι φρόνιμη, νὰ στείλω τὰ πιττάκια, =
- 300 καὶ ποιὸν θελήσει ἐκ τοὺς τρεῖς, ἐκεῖνος νὰ τὴν πάρῃ.“
 καὶ εὐθὺς γράφει ὁ καθεὶς τὸ καθὼς ἐδιδάχθην,
 τὸ ὄνομα, τὴν εὐγενειάν, τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν.
 λαμβάνει τοίνυν τὴν γραφὴν ὁ βασιλεὺς εἰς χεῖρας,
 βουλώνει, στέλλει τὴν γραφὴν τῆς ἑαυτοῦ θυγάτηρ.
- 305 ἡ δὲ λαβοῦσα τὴν γραφὴν καὶ γνούς τὸ τ' εἶχε μέσα
 ἐγέλασεν καὶ τὸν . . . διδάσκαλόν της λέγει
 „ἔσέναν θέλω, κύρις μου, ἔσέναν θέλω ἄνδρα,
 ἔσέν θέλ' ἡ καρδιά μου καὶ σύ 'σαι ὁ ποθητός μου.
 οὐκ ἔχει μέρος μετ' ἐμοῦ ἄλλος τινὰς 'ς τὸν κόσμον.“
- 310 τότε ὁ Ἀπολλώνιος γοργὸν ἀποκριθῆκεν
 „εὐχαριστῶ σε, κύριε, υἱὲ θεοῦ τοῦ ζῶντος,
 τὸ θέλεις, θέλω το κ' ἐγὼ, 'ς τοὺς ὀρισμούς σου εἶμαι.“
 στέλλει λοιπὸν ἀντίγραμμα τὸν βασιλεῖ ἡ κόρη
 ἡ φράσις ἦταν νόστιμη, κοντολογιογραμμένη
- 315 „συγγνώμην θέλω, δέσποτα, συμπάθιον ἀπὸ σέναν,
 'γὼ ἄλλον ἄνδρ' οὐδὲν θέλω οὐδὲ ἄλλος μὲ παίρνει,
 εἰ μὴ ὅπου ναυάγησε (εἰς) μέσον τοῦ πελάγου.“

288 καρτεροῦμεν BiceLas, κρατοῦμεν cod. cf. 294 289 οἶον cod.,
 emend γαυρόν cod., pro quo non γαβρὸν scribendum esse me docuit
 G. Wyndham 293 γαυρόν 294 πολλήν 297 ὀρίζεται γαυρόν 298
 γράψε cod., em BiceLas 300 καὶ οἶον: cf. v. 289 306 posui lacinae
 signum, in ceteris codicem secutus. ἐγέλασεν εὐθὺς Bursianus, τὸν καλὸν
 δ. BiceLas 308 θέλη ἡ σοῦ ἔσε, quam tamen vocem Legrandius legere
 non potuit, pagina hic foede corrupta 311 sai. cetera quae Gidelio
 admodum obscura visa sunt, Legrandius perspicere ita legi mureat ut supra
 dedimus 314 νόστημικον το λόγια 316 ἐγὼ ἄλλον ἄνδρα οὐδὲ ἄλλος
 [lacuna] πάρει vel παίρνει cod., unde cunctanter feci quae dedi supra
 317 (εἰς) οἶον μέσου

- κράζει τοὺς τρεῖς, ἀναρωτᾷ τίς εἶναι ὁ τσακισμένος.
ὁ δὲ εἰς ἀπεκρίνατο, ναυάγησεν εἰς πλοῖον.
- 320 οἱ ἄλλοι λέγουν „δέσποτα, ἀλήθειαν οὐ λέγει,
διὰ θαλάσσου οὐδὲ εἰς ποτ' ἀφ' ἡμῶν ἐσέβη.“
τότε πρὸς Ἀπολλώνιον τὴν Ζήτησιν ἐποίει
„Ξεῦρεις ποιὸς ἔναι τὸν Ζητεῖ; ποιὸς ἔναι ὁ τσακισμένος;“
ὁ δὲ γελάσας ἔλεγεν „πολλὰ καλὰ τὸν Ξεύρω.“
- 325 καὶ γνοὺς τοίνυν ὁ βασιλεὺς ἄλλος τινὰς οὐδ' ἔναι
εἰ μὴ ὁ Ἀπολλώνιος ὅπου τὸν τσακισμένους,
στρέφεται, λέγει πρὸς τοὺς τρεῖς μὲ ἰλαρὸν τὸν λόγον
„ἂμέτε, ἄρχοντες, καλῶς, κ' ἐγὼ θέλω Ζητήσῃ,
νὰ μάθω ποιὸς ἔν' τὸν Ζητᾷ καὶ θέλω σᾶς μηνύσει.“
- 330 στρέφεται (δὲ) ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ παλάτιν (μέσα),
(μετὰ) τὸν Ἀπολλώνιον κοντὰ εἰς τὸ πλευρόν του·
ἐμπαίνουν εἰς τὸν θάλαμον, εὐρίσκουσιν τὴν κόρην.
ἡ κόρη γέρνεται γοργῶς μετὰ σπουδῆς μεγάλης,
πίπτει εἰς τὸν πατέρα της, παρακαλεῖ καὶ λέγει
- 335 „συγγνώμην θέλω, ἀφέντη μου, συμπάθειον ἀπὸ σένα.
ἔγω ἄλλον ἄνδρ' οὐδὲν θέλω εἰ μὴ τὸν δάσκαλόν μου,
(αὐτὸν ποθῶ,) αὐτὸν Ζητῶ, αὐτὸν θέλω νὰ πάρω.“
ἐπένευσεν ὁ βασιλεὺς μετὰ χαρᾶς μεγάλης,
σύρνει τὴν κόρην ἀπ' τὴν γῆν, πιάνει, καταφιλεῖ την,
- 340 μετὰ χαρᾶς τὴν ἔλεγεν „τὸ θέλεις, θέλω κάμει·
αὐτὸς ἔνι ὁ ἄνδρας σου, ἄλλον τινὰ οὐ θέλω.“
πέμπει γοργὸν καὶ φέρνουσιν ἐπίσκοπον τῆς χώρας,
καλοῦσιν καὶ τοὺς ἄρχοντας μικροὺς τε καὶ μεγάλους,
καὶ στεφανοβλογησάν τους μετὰ χαρᾶς μεγάλης.
- 345 καὶ κάμνει τὸν καὶ κύριον τῆς βασιλείας του ὅλης.
καὶ μετὰ ἡμέρας (ικανὰς ἢ) κόρη ἐγγαστρώθη.
καὶ παίρνει τὴν κ' ἐξέβησαν ἕξω νὰ εὐθυμίσουν,
εἰς περιβόλια ἔμορφα διὰ νὰ παραδιαβάσουν.

319 οὐδὲ εἰς ἀπεκρίνατο ὅτι, em. ego et Coestlinus 320 egregia
lectio—δέσποτα nunc primum prodit e codice Legrandii virtute. somnia-
verat Gidelius δὲ ἀπὸ tradens 323 ἡξεύρω 324 ἡξεύρω 326 ἦτον
329 ποῖος ἔναι 330 (δὲ) om (μέσα) om, add. Bursianus 331 (μετὰ)
om, addidi. etenim μετὰ huic poetae aptius esse videbatur quam ἔχων.
333 γοργός 336 ἐγὼ ἄλλον ἄνδρα μὴ δάσκαλόν μου 337 αὐτὸν ποθῶ
addidi cum Bursiano praeter codicis auctoritatem 339 ἀπὸ 340 κάμε,
em Biceias 344 στεφανοῦλόγησαν cod. 346 (ικανὰς ἢ) locus sublatius
vetustate

- ὁ δ' Ἀπολλώνιος κρατεῖ τὰς ὄχθας τῆς θαλάσσης,
 350 στρέφεται, βλέπει, (καθορᾷ) ἔυλον ἄρματωμένον·
 πλησιάζει καὶ ἀναρωτᾷ πόθεν (οἱ ναῦται) εἶναι·
 οἱ δὲ φωνὴν ἐβάλασιν, Ἀντιοχείας εἶναι,
 καὶ θέλουν καὶ γυρεύουσιν Ἀπόλλωνα τὸν πρίγκηψ.
 ὁ δὲ „καὶ τί τὸν θέλετε;“ στέκετ', ἀναρωτᾷ τους.
 355 λέγουσιν „ὁ Ἀντίοχος, ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος,
 ὁ τύραννος ὁ ἄθλιος, ὁ βεβορβορωμένος,
 τὴν νύκταν ὡς εὐφραίνεται μετὰ τῆς θυγατρὸς του,
 ἔξαίφνης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πῦρ πίπτει παραχρήμα,
 καὶ ἦψατο ὁ οἶκός του κακεῖνος καὶ ἡ κόρη,
 360 καὶ δίκην (δίκηαν) ἔλαβεν πυρὸς τοῦ αἰωνίου.
 οἱ ἄρχοντες καὶ ὁ λαὸς, μικροὶ τε καὶ μεγάλοι,
 ἔστειλάν μας εἰς ἔρευναν κυροῦ Ἀπολλωνίου,
 διὰ νὰ τὸν στέψουν βασιλεῖα καὶ νὰ τὸν προσκυνήσουν.“
 ὁ δ' Ἀπολλώνιος εὐθὺς γοργὸν ἀπολογεῖται
 365 „ἐγῶμαι τὸν γυρεύετε μετὰ χαρᾶς νὰ ἔλθω.“
 ὀρίζει, δίδουν τοὺς ψωμῖν (τε) καὶ κρασὶν καὶ κρέας.
 ἀφήκάν τους καὶ πήγασιν νὰ δώσουσιν μαντάτον.
 καὶ κεῖνος ἀπεκίνησεν κ' ἦλθεν εἰς τὸ παλάτιον
 ὁ βασιλεὺς, ὡς τ' ἤκουσεν, χαρὰν μεγάλην εἶχεν
 370 καὶ τὸν θεὸν ἐδόξαζεν μετὰ περιχαρείας
 εἰς τὸν γαβρὸν τὸν ἔλαβεν ἄξιον τῆς βασιλείας.
 ἀλλ' ἄκουε τί συνέβηκεν δυστύχημα τῆς τύχης.
 ἐκεῖνος εὐτρεπίζετο νὰ ὑπᾶ ᾗ τὴν Ἀντιοχείαν,
 κ' ἡ κόρη δὲν τὸν ἄφινεν ἐκ τῆς πολλῆς ἀγάπης,
 375 τὸν ἄνδρα τῆς ἐδέετο, τὸν κύριν τῆς προσκύνα.
 μετὰ κλαυθμὸν ἀνέκραζεν, μετὰ πικρᾶς καρδίας
 „ἄφες μ', ἀφέντη μ', ἄφες με, νὰ ὑπάγω μετ' ἐκεῖνον,
 νὰ ὑπάγω με τ' ὀμμάτια μου, (νὰ ὑπάγω) με τὸ φῶς μου,
 ἐπαίνεσεν ὁ βασιλεὺς, δίδει τὸ θέλημάν της.

350 (καθορᾷ) addidit Coestlinus 351 (οἱ ναῦται) add 353 ἀπό-
 λωνα τὸν πρίγκηψ 354 θέλεται στέκεται 357 ἐφαίνετο 360 πυρὸς
 πυρὸς (quod Coestlino placebat) omisso δίκηαν, quod in priore parte
 versus supplevi 361 μικρὴ τε καὶ μεγάλη 362 ἔστησαν 365 ἐγὼ
 ἡμε τὸν γυρεύεται 366 ψωμῖν 368 ἐκυνήγησεν 369 τὸ 371 γαυρόν
 375 ἐπροσκύνα 376 possis κλαυθμῶν, sed cf. v. 563 377 ἄφες με
 378 με τὰ (νὰ ὑπάγω) add Biceias, Bursianus: καὶ eod. 379 ἐπένευσεν:
 vide supra v. 243. possis ἐπένευσεν τὴν κόρην δίδει τὸ θέλημάστο

- 380 ἤμπασιν ᾗς τὸ πλοιάριον καὶ ἀποχαιρετῆσαν.
 ἐπτά ἡμέρας κάμασιν, τὴν θάλασσαν περνοῦσιν·
 καὶ μετὰ ταῦτ' ἐγείρεται ὁ νότος ὁ βιαίος
 καὶ κάμνει κλύδωνα βαρὺν καὶ ταραχὴν καὶ σκότος·
 καὶ πῆρὲν τοὺς καὶ βρέθησαν ᾗς τὸν κόλπον τῆς Ἀττάλειας.
 385 ἐκεῖ ᾗς τὸν φόβον τὸν πολὺν ἐπιάσαν τὴν οἱ πόνοι,
 γεννᾷ κοράσιον, παρευθὺς κι ἀπόθανεν ἐκείνη,
 τὸ αἵμάν τῆς γὰρ ἔπηξεν ἐκ τὴν πολλὴν ψυχρότην.
 καὶ τίς νὰ γράψῃ τὸν κλαυθμὸν, τὸν ὀδυρμὸν τὸν τόσον,
 καὶ τὴν πικριὰν τῆς συμφορᾶς τὴν τότε γεναμένην;
 390 φέρνουν κιβούριν, πιάνουν τὴν, πιστόνουν ἔσω κ' ἔξω,
 ἀλλάσσουν τὴν βασιλίσσαν ὅλα τὰ νυμφικά τῆς,
 βάλλουν χρυσάφι περισσὸν, βάλλουν μαρταριτάρι,
 λιθάρια πολύτιμα καὶ κόσμια τῆς κόρης,
 καὶ γράμμα εἰς τὸ στῆθός τῆς, πιττάκιν γεγραμμένον,
 395 τὴν γένναν, τὴν ἀναθροφήν, τὴν δυστυχιὰν τοῦ πλοίου,
 κ' εἴτις τὴν θάψῃ, τὰ ἥμισα νὰ ἦναι ἐδικὰ τοῦ·
 καὶ τ' ἄλλα πάλιν ἔγραφε νὰ ἦναι διὰ ἐξόδους,
 (νὰ ἦναι καὶ) εἰς ψυχικὰ καὶ εἰς μνημόσυνόν τῆς.
 Ἀκούσατε, θαυμάσατε θεοῦ μεγάλην δόξαν.
 400 μίαν ὥραν ἦτον τῆς αὐγῆς ἕως νὰ ἔξημερώσῃ,
 εὐρέθηκεν ᾗς τὴν Ἑφεσον εἰς χάραγμαν ἡλίου.
 καὶ εἰς σοφὸς διδάσκαλος μετὰ τῶν μαθητῶν του
 εὐρέθηκεν εἰς τὸν γιालὸν, θωροῦσιν τὴ κιβώτιον,
 σηκόνουν το οἱ μαθηταί, εἰς τὸ σκολεῖον τὸ παίρνουν·
 405 ἀνοίγουν το καὶ βρίσκουσιν τὴν κόρην τεθνεῶσαν,
 τὰ κόσμια καὶ τὰ χρήματα καὶ τὴν γραφὴν ἀντάμα.
 στήνουν θερμὸν κ' ἐκδύνουν τὴν διὰ νὰ τὴν ἀποπλύνουν·
 εὐθὺς τὸ αἷμα ἐβρασεν, κάμνει μεγάλην χύσιν,
 τὸν νοῦν τῆς ἐσυνέφερεν, ὅλον τὸν λογισμὸν τῆς,
 410 καὶ τὴν γραφὴν τὴν δίδουσιν, πιάνει (καὶ) θεωρεῖ τὴν,

380 εἴμπασιν 381 πτα ἡμέρας ἐκάμασιν 382 ἐγήρεται 383
 βαρῇ 384 ἀτάλειας 385 ἐκ πολλὴν οἶπο ποί (sic) 386 ἐκίνη
 ἀπόθανεν, transposui 388 τὸν ὑδύροντο τόσον cod., quod certissima
 coniectura reflexi 389 πικράν 390 πᾶνου καλαφατίζου πησώνουν
 ἀπέσω καὶ τὰ ἔξω 393 λιθάρια ἄτιμα 394 πιτάκην 396 καὶ ἦτις
 νὰ ἦν ἐδ. 397 διὰ ἔξωδον 398 codex praebebat nihil praeter εἰς
 ψυχικὰ καὶ εἰς μνημοσύνην 401 εὐρέθησαν, em Bursianus 404 εἰς τὸ
 κολίον 405 τεθνεῶσαν 407 στήνουν 408 αἷμα ἔβρασεν 410 δι-
 δωσιν cod., em Coestlinus (καὶ) add Legrand

- καὶ κράζει τὸν διδάσκαλον καὶ ἡμισα τὸν δίδει,
καὶ κείνη τάλλα ἡμισα ὑπᾶ ᾗς τὸ μοναστήριον·
κ' ἐκ τὴν πολλήν της ἀρετὴν ᾗουμένισσαν τὴν κάμνουν,
ἀγίαν τὴν ἐκράζασιν καὶ κοσμικὰ ἐφόρει.
- 415 Ἄλλ' ὡς τροχὸν ᾗς στρέψωμεν τὸν λόγον ᾗς τὰ ὀπίσω.
βυζάστριαν εἶχεν παρευθὺς μέσα εἰς τὸ καράβι
καὶ τὸ παιδὶν ἐβύζανεν καὶ κόρην τὴν ἐποῖκεν
καὶ παραμὰνα γίνεται αὐτῇ Ἰλεωκαρδία,
αὐτὸν ἦτο τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς ἐκείνης.
- 420 τὸν ναύκληρον ἐκέλευσεν, εἰς τὸν Ταρσὸν ἐπήγεν,
ᾗκεῖ φίλον εἶχεν, ὄνομαν κύριν Στραγκαλιῶνα·
εἶχεν γυναῖκα καὶ αὐτὸς κυρὰν Διονυσίαν·
εἶχασιν κόρην καὶ αὐτοὶ, βρέφος εἰς τὸ βαβάλι,
Ζαμπέλαν τὴν ἐκράζασιν τὴν κόρην ἀποῦ εἶχαν.
- 425 ᾗκεῖ φέρνει Ἀπολλώνιος τὴν κόρην του, τοὺς δίδει,
καὶ τὴν βυζάστριαν μετ' αὐτῆς, καὶ ἄπειρον λογάριν,
βαπτίζει τὴν ᾗς τὸ ὄνομαν τῆς πόλεως Ταρσίαν.
εὐθὺς παραλαμβάνουσιν τὴν κόρην μετὰ ὄρκους,
καλῶς νὰ τὴν φυλάξουσιν καὶ νὰ τὴν ἀναγιωίσουν.
- 430 ἄλλ' οὐκ ἐφύλαξαν, ἰδοῦ, τοὺς ὄρκους ἄχρι τέλους.
ὁ μὲν ὁ Ἀπολλώνιος ὑπάγει κατὰ κόσμου
καὶ βασιλείαν καὶ τιμὴν ὅλα ἡρνήθηκέν τα,
ὡς ἔμποροςπραματευτῆς ἔπλεεν ᾗς τὸ καράβιν.
ἡ κόραις ἐνεθρέφοντο εἰς μίαν ἡλικίαν·
- 435 ἄλλ' ὡσπερ λάμπ' ὁ ἥλιος πλέον παρὰ τὰ ἄστρον,
καὶ ὅσον ἔχει χωρισμὸν τὸ φῶς ἀπὸ τὸ σκότος,
οὕτως ἐλάμπεν ἡ Ταρσιά ἀπὸ τὴν ἄλλην κόρην.
ἐκεῖνοι ἐφθονοῦσάν τὴν διὰ τὸ κάλλος τὸ ᾗεν,
καὶ ῥᾗστα φθόνος ἔπεσεν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν δύο.
- 440 ἰδοῦ, χρόνοι περάσασιν τεσσάρες τε καὶ δέκα,
ἡ παραμὰνα τῶν παιδιῶν ᾗς τὰ ἔσχατα ἐνέπνει.

412 ὑπᾶ scripsi: καὶ πᾶ cod. 413 τὴν ἀρίστην 414 ἀγίαν cod.,
αἶαν Gidel, ὁσίαν Bicelas 415 coniecturam a me in proedosi proposi-
tam firmavit codex iterum conlatus 417 iterum idem praedicare licet;
ἀήζανεν legerat Gidel 419 αὐτὸν ἦτο (quod coniectura assecuti erant
Bursianus et Bicelas) ipse codex habere videtur 421 ἐκεῖ 425 ἐκεῖ
428 ὄρκους: em Gidel 429 ἀναγιώσουν 433 ὡς dubie legi adnotat
Legrandius 437 οὕτος ἐλάμπεν ἡ Ταρσία 438 τῇ 439 de ῥᾗστα
dubitabat Bicelas φθόνον 440 τεσσάρας τε καὶ δέκα

κράζει τὴν κόρην, λέγει τὴν τὸ τίνος κόρη ἔναι.

„ἤξευρε, κόρη, θυγάτηρ ὑπάρχεις Ἀπολλωνίου
τοῦ πρίγκιπος

- 445 τῶν βασιλέων ἔγγονη, τῆς Τρίπολης αὐθέντης·
ὁ δὲ πατὴρ σου πρίγκιπας Τύρου ἀφέντης ἦτο.
καὶ μῆνυμαν τοῦ μῆνυσαν ᾿ς Ἀντιοχειὰν νὰ πάγη,
διὰ νὰ τὸν ποίσουν βασιλεῖά ᾿ς τὸν τόπον τοῦ τυράννου,
καὶ τὴν κυράν σου ἔλαβεν μέσα εἰς τὸ καράβιν·
- 450 τὸ ὄνομάν της ἔλεγον κυρὰ Ἀρχιστρατοῦσα·
πόννοι τὴν πιάνουν δυνατοί, ᾿ς τὴν σέλλαν τὴν ἐκάτσαν,
καὶ σὲν ἐγέννησεν, εὐθὺς κακείνη ἀποθαίνει·
᾿ς κιβούριν τὴν ἐβάλασιν μετὰ πολλῶν χρημάτων,
καλαφατίζουν καὶ πισσοῦν, ᾿ς τὸ πέλαγος τὸ ρίπτουν.
- 455 καὶ σέναν ὁ πατέρας σου ἔβγαλέ σ' ἀπ' τὸ πλοῖον,
φέρνει καὶ παραδίδει σε τὸν κύριν Στραγκαλιῶνα
καὶ τὴν γυναῖκάν του ὁμοῦ μετὰ πολλῶν χρημάτων,
καὶ κεινος ὄρκον ἔλαβεν, ἄχρι νὰ σὲ παντρέψῃ,
εἰς γῆν ποτὲ μὴδὲν ἐβγῇ, τὰ γένεια του νὰ σώσῃ,
- 460 ἀλλ' οὐδὲ τὰ μαλλία του μὴδὲν τὰ παρπαρεύσῃ.
ἀκόμι ἐνθυμίζω σε καὶ ἔχεις τα ᾿ς τὸν νοῦν σου,
ἀνὲν ποτὲ θελήσουσιν τοῦτοι νὰ σ' ἀδικήσουν,
ἔβγα ᾿ς τὸν δῆμον, φώναξε τὸ τίνος κόρη εἶσαι,
ὅλοι νὰ δράμουσι γοργὸν ἐσέναν νὰ βουθήσουν,
- 465 διότι ὁ πατέρας σου ᾿ς καιρὸν διαβασμένον
πολὺν καλὸν ἐποίκεν
- λίμὸς ὑπῆρχεν ἰσχυρὸς καὶ ὁ πατὴρ σου φέρνει
σίτον (πολὺν) καὶ δίδει τους, καὶ ζῶσιν ἄνευ ἀργύριου.
Ἰλεωκάρδια λέγουσα αὐτὰ καὶ ἄλλα λόγια
- 470 εὐθὺς ἐψυχορράγησε ᾿ς τὰ γόνατα τῆς κόρης.
κλαῖ τὴν ἡ κόρη θλιβερά καὶ πίκρ' ἀναστενάζει
᾿ς τὴν μοναξιάν ποῦ ἔμεινεν καὶ τί θέλ' ἀπογένη.
Ἀλλ' ἄκουε τί συνέβηκεν πικρὸν μέγαν τῆς κόρης.

443 ἤξευρε κόρη ὅτι θυγάτηρ ὑπάρχεις ἀπολλωνίου τοῦ πρίγκιπο
445 ἐγγώνη 447 καὶ μύνημαν τοῦ μύνησιαν (em Legrand) ἀντίοχος
νὰ πάγη 448 παποῦσου pro τυράννου 450 ἔλεγεν 452 ἀποθένη
454 καὶ πισώνουν το 455 πατὴρ cod., corr. σε ἀπὸ 458 ὄρον
459 σάση 461 ἐνθυμίζω sai 465 ὅτι cod., quod emendavi κορὸν
466 πολλὴν 468 (πολὺν) add. 471 κλέτην 472 στὴν μοναξιάν ὅπου
ἔμνην

- έν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν, κυριακὴν ἡμέραν,
 475 Διονυσία ἔξβηκεν μετὰ καὶ τὴν Ζαμπέλαν
 καὶ ἡ Ταρσία μετ' αὐταῖς κι ἄλλαις πολλαῖς γυναῖκες,
 ἅκ τὴν μέσσην ἐδιάβησαν τὴν ἀγορὰν τοῦ φόρου,
 στέκονται ἄνδρες, βλέπουν ταις, τοῦτον τὸν λόγον εἶπον
 „εὐλογημέν' ἡ μάνα σου κι ὁ κύρις σου, Ταρσία,
 480 ὅπου ἐποίκαν ἥλιον ἐκλαμπρον σὰν ἡμέρα
 καὶ φέγγος ἐξ ἀνατολῶν ὁλόγομον, σελήνη.
 αὐτὴν ὅπου τὴν ἔσπειρεν, κατάρας ὥρα ἦτο,
 χαλκοῦ, σιδήρου μούζωμα, κακόπλαστον τσουκάλιν.“
 καὶ ταῦτα γὰρ ὡς ἤκουσεν ἡ μάνα τῆς Ζαμπέλας,
 485 βουλὴν βουλευέται πικράν, θάνατον τῆς Ταρσίας.
 ἐστράφην εἰς τὸν οἶκόν της, τὸν ἄνδρα της ἐλάλει
 „ἐὰν οὐ σφάξης τὴν Ταρσιάν, κατέσφαξε ἐμέναν·
 οὐ δύναμαι νὰ τὴν θωρῶ ᾗς τὸ σπήτιν μου νὰ στέκη.
 ἡ παραμάν' ἀπόθανεν, ὁ κύρις της ἐπνίγη·
 490 αὐτὴ νὰ στέκη ζωντανὴ εἰς ὕβριν τῆς Ζαμπέλας;“
 τοσοῦτον τὸν ἐνάγκασεν ἡμέρα τὴν ἡμέρα,
 ἐπένευσεν τὸν θάνατον τῆς ὀρφανῆς νὰ γένῃ.
 κράζουσιν δοῦλον ἐξ αὐτῶν ἔξω ἅκ τὸ χωρίον,
 ὀνόματι Θεόφιλον, καὶ δίδωσίν τους ὄρκον
 495 νὰ κρύψῃ τὸ μυστήριον καὶ νὰ ᾗ ἐλευθερίαν
 καὶ χίλια τάλαντα χρυσὰ ὅπου θέλει νὰ πάγῃ,
 ἐπὶ μνημεῖον τὸ λοιπὸν ἔξω ᾗς τὸ ἀκρωτήρι,
 ὅπου ᾗναι παραμὰν της, ἡ Ἰλεωκαρδία.
 εἶχεν συνήθειαν ἡ Ταρσία καὶ πηγαινεν ᾗς τὸν τάφον
 500 κ' ἐκλαιν τὴν παραμάναν της καὶ στρέφετο ὀπίσω.
 ἔκειτο ὁ Θεόφιλος κρυμμένος εἰς τὸν τάφον·
 ἐξαίφνης ἐξεπήδησεν καὶ δράσσει τὴν τὴν κόρην,
 καὶ τὸ σπαθὶν του ἔέβαλεν διὰ νὰ τὴν ἀποκτείνῃ.
 ἐκείνη κλαῖ καὶ λέγει τον „καὶ τί ἁμαρτιὰν ἐποίηκα;“
 505 ἐκεῖνος ἀπεκρίθηκεν „σὺ ἁμαρτιὰν οὐκ ἔχεις·

475 Ζαπέταν · 477 ἅκ (pro ἐκ) Legrandio teste 478 βλέποντες
 τοῦτί εἶπουν 479 εὐλογημένη 480 ὡσάν 483 τσουκάλιν coniectura
 a Coestlino inventum ipse cod. praebet 484 Ζαπέτας 487 κατέσφαξει
 490 Ζαπέτας 491 ἐνάγκασεν 493 δουλῶν ἅκ dedi codicis auctoritate
 motus 495 ναχελευθερίαν 494 του 497 ἐκεῖ cod., em. Coestlinus
 498 της ἡ Ἰλεωκαρδία 500 καὶ κλεν 501 κριμένος 505 ἐσύ

- ὁ κύρις σου τὴν ἔποικεν τὴν ἁμαρτίαν ταύτην.
 εἰς χεῖρας σέ παρέδωκεν ποῦ δὲν ἔχεις συμπάθειον.“
 λοιπὸν ζητεῖ, παρακαλεῖ, ἕως ὡς μίαν ὥραν,
 νὰ δεηθῇ καὶ τὸν Χριστὸν καὶ τὴν κυρὰν τοῦ κόσμου,
 510 νὰ πέψη ἄγγελον καλὸν νὰ πάρῃ τὴν ψυχὴν της.
 ἐπένευσεν, ἐφῆκέν την, κλίνει τὰ γόνατά της
 καὶ τὸν θεὸν ἐδέετον ἀπ' ὅλης τῆς ψυχῆς της.
 ἰδοῦ, ἐξαίφνης εἶδασιν ξύλον ἀρματωμένον,
 τῆς Μιτυλήνης ἄνθρωποι, ἀράπιδες κουρσάροι·
 515 τρέχουν, ἐβγαίνουν εἰς τὴν γῆν καὶ δράσσουσι τὴν κόρην.
 καὶ ὁ Θεόφιλος εὐθὺς τρέχει καὶ πᾶ' ἑς τὸν οἶκον,
 λαλεῖ πῶς τὴν ἐσκότωσεν, ζητᾷ ἐλευθερίαν,
 νὰ πάρῃ καὶ τὰ ξένια του, νὰ πᾶ' ἑς τὰ γονικά του.
 οἱ δὲ φωνὴν τὸν ἔβαλαν, καὶ φρίσσει 'πὸ τὸν φόβον.
 520 „ὅλως ἐτόλμησας ἐσὺ καὶ σκότωσας τὴν κόρην;
 εἶχες καὶ χερίν κ' ἔβαλες εἰς βασιλέως κόρην;
 γοργὰ ἄμε καὶ δούλευε σὰν ἦσουν μαθημένος,
 μηδὲν τ' ἀκούσουν ἄρχοντες καὶ θανατώσουσιν σε.“
 στρέφεται πάλιν ὁ πτωχὸς εἰς τὴν σκλαβίαν, δουλεύει.
 525 ἐκεῖνοι κάμνουσιν εὐθὺς κιβούριον τὴν κόρην
 καὶ ξύλον κλώνου ἔβαλαν μέσα ἐς τὸ κιβούριον,
 διὰ νᾶχῃ βάρος ὡς νεκρὸν νὰ πᾶσιν νὰ τὸ θάψουν.
 ἀργὰ πρὸς τὸ μεσάνυκτον τρανὴν φωνὴν ἐσύραν,
 τρέχουσιν ἄρχοντες πολλοὶ κι ἀρχόντισσαις ἀντάμα
 530 καὶ βλέπουν τὸ ἀντρόγυνον καὶ κλαίουσι τὴν Ταρσίαν,
 πῶς ἄφνου γὰρ ἀπέθανεν ἡ παῖς χωρὶς ἀσθένειας,
 καὶ ἦν ὁ θρῆνος φοβερὸς καὶ ὁ κλαυθμὸς μεγάλος.
 κάμουν ἀψίκιν φοβερόν καὶ θάπτουσι τὸ ξύλον·
 κι ὅλοι μαυροφορήσασιν διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην
 535 τὴν εἶχαν εἰς τὸν κύριν της ἀκ τὴν καλὴν του γυνῶμην.
 Ἄλλ' ἄκουε τί συνέβηκεν, λέγω, πάλιν ἑς τὴν κόρην.
 τὸν θάνατον ἀπόφευγεν τοῦ σώματος ἐκεῖνη,
 καὶ τῆς ψυχῆς ὁ ὀλεθρος πίπτει τὴν παραχρῆμα,

514 ἀζάπιδες, em Legrand ἀζάπλεον cum in codice esse nuntiavisset
 Gidelius, in proecdosi dederam ἐνέπλεον 515 Gidelii negligentia factum
 est ut in proecdosi legeretur τρέχουσιν ἐγγὺς ἐς 518 του scripsi, τοσ
 519 ὁ δὲ φωνὴν τὴν 521 μαχαίριν ci Coestlinius 522 γοργὰ γομαι
 526 κλόνου 528 φωνὴν (ut conieceram) cod., φῶτιν legerat Gidel-
 533 ἀψίκην 535 ἀκ codex Legrandio teste

ἀλλ' ὁ θεὸς ἦν βοηθὸς καὶ πάλιν μετ' ἐκείνην.
 540 οἱ ναῦται τὴν ἐπήρασιν ἔσω 'ς τὴν Μιτυλήνην,
 ἐβγάλλουν τὴν 'ς τὴν ἀγορὰν μὲ ἄλλους αἰχμαλώτους,
 κ' ἐξέστησαν τὸ κάλλος τῆς πάντες νὰ τὴν θωροῦσιν.
 ἰδοῦ, λοιπὸν ἀνέβηκεν εἰς ἑκατὸν δουκάτα.
 Μαρκιόνης τὴν ἐτόρασεν σκυλομαγαρισμένος.
 545 εἶχεν κ' εἵδουλον ἑμορφον μὲ λίθους τιμημένους.
 παίρνει τὴν ἐς τὸ σπήτιν του, λέγει „προσκύνησέ τον.“
 ἐκείνη ἀπεκρίνατο „χριστιανὴ ὑπάρχω.“
 ὀρίζ' εὐθὺς τὸν δοῦλόν του, ὄνομα Πωκαρώπα,
 καὶ λέγει „λάβε τὴν αὐτὴν, ἔπαρ' τὴν 'ς τὸ πορνεῖον,
 550 καὶ γράψε 'ς τὸ ἀνώφλιον διὰ τὴν τιμὴν τῆς κόρης·
 ὁ πρῶτος δὸς τῆς ἡμισὴν λίτραν χρυσὴν χρυσίου,
 ὁ δεύτερος τὸ τέταρτον, ὁ τρίτος ἄλλον τόσον,
 καὶ οἱ ἐξῆς ἅς δίδουσιν ἀπ' ἐνὸς δηναρίου.“
 ἐκείνη ὥς τὸ ἤκουσεν, ἡ λάβρα τὴν ἐπῆρεν
 555 καὶ τρόμος ἀπὸ τὴν κορφήν ἄχρι καὶ τῶν ποδῶν τῆς,
 καὶ ἤρξατο παρακαλεῖν καὶ κόπτεσθαι μεγάλως.
 ὁ δὲ Μαρκιωνὸς φησιν „τοὺς λόγους μόνον χάνεις·
 ἄμε καὶ σὺ καὶ κάθισε ἀντάμα μὲ ταῖς ἄλλαις·
 ἄκων καὶ μὴ βουλόμενη πᾶ τὴν ὁ Πωκαρώπας,
 560 γράφει καὶ τίτλον παρευθὺς ἀπάνω εἰς τ' ἀνώφλιον.
 ὅμως εἰς ἄρχοντας καλὸς πάγει τὴν πρώτην νύκταν,
 ἐκείνη πίπτει παρευθὺς, τοὺς πόδας του ἐφίλει,
 μετὰ κλαυθμὸν πικρὸν (αὐτῷ) τὴν τύχην τῆς ἐλάλει,
 τὴν εὐγενεῖαν τῆς μάνας τῆς, ὅλων τῆς τῶν γονεῶν,
 565 τὸν θάνατον τῆς μάνας τῆς καὶ τὴν σκλαβίαν τὴν εἶχεν.
 ὥς δὲ ἐκεῖνος ἤκουσεν τὴν εὐγενεῖαν τῆς κόρης,
 δίδει τῆς τὸ χρυσάφιον κ' ἐστράφη μετὰ λύπης,
 καὶ τὸν θεὸν ἐδέετον νὰ ἔναι βοηθὸς τῆς.
 λίτραν χρυσάφιν ἔλαβεν ὥς διὰ τὴν ψυχὴν του.
 570 ἄλλος εὐθὺς ὑπάντησεν τὸν ἄρχονταν ἐτοῦτον

543 ἐρ' 544 cf. Ducange, p. 839 545 καὶ δοῦλον: emi Gidel
 550 γράψαι 551 ἡμισιν λίτραν χρυσόν 553 ἀπὸ 554 ἐκεῖνος
 555 τὸν ποδὸν τῆς 556 παρακαλεῖ 559—562 Gidelii negligentia
 foedissime lacerati apparent in proceodsi. lacunae signa posueram, recto
 sensu ductus, attamen Gidelium talia omisisse qualia codex rectissime
 praebet suspicari non poteram 563 αὐτῷ addidi 565 σκλαβίαν τὴν
 ἦχεν 566 ὁδὲ κα κείνος 567 καὶ στράφη 570 ἐτοῦτο

- καὶ ῥώτησέ τον „πῶς ἔχει ἡ κόρη ἡ Ταρσία;“
 ὁ δὲ „καλῶς ἔχει“ φησὶν, κακείνος πάγει μέσα.
 ἐκείνη πάλιν ἐγερθεὶς πίπτει ᾽ς αὐτοῦ τοὺς πόδας,
 παρακαλεῖ καὶ τὸν αὐτὸν, τοὺς πρώτους λόγους λέγει,
 575 δεικνύει καὶ τὸ ψυχικὸν τῆς ἔδωκεν ὁ ἄρχος.
 ὡς εἶδεν καὶ ὡς ἤκουσεν τὴν παρθενιὰν τὴν εἶχεν,
 λυπᾶται, κλαίει καὶ αὐτὸς διπλὸν χρυσὸν τῆς δίδει,
 καὶ φεύγει καὶ ἀφίνει τὴν μετὰ λύπης μεγάλης.
 ὁ ἄλλος ἄρχων ἔστεκεν ἔξω κι ἀνάμενέν τον·
 580 ἐστράφην ἔξω κ' ἔστεκεν, λέγεν αὐτὸν τὸν λόγον
 „μακάρι νάχες μοῦ τὸ πεῖν παροῦ τὴν λύπην ποῦχῳ;“
 ἦλθεν κι ὁ τρίτος· ὡς αὐτοὺς ἀπέπεψεν κ' ἐκείνον·
 καὶ τῇ πρωτῇ γὰρ ἔλαβεν τὰ χρήματα τὰ ἔχει
 καὶ τὸν Μαρκίον τὰ ᾔδωκεν, τὸν ἀσεβῆ ἐκείνον.
 585 „λάβε“ φησὶν „τὰ χρήματα, κάτῳ παρθένης μένω.“
 ἐκείνος δὲ ὁ ἀσεβὴς εἰς τὸ πορνειὸν τὴν στέλλει·
 ἐκείνη πάλιν συνηθῶς τὴν παρθενιὰν τῆς εἶχεν,
 καὶ χρήματα τὴν ἔδιδαν πολλὰ διὰ τὴν ψυχὴν τους.
 ὁ δὲ σκληρὸς Μαρκίωνας οὐκ ἤθελεν γὰρ οὕτως,
 590 τὸν Πωκαρώπαν ὥρισεν νὰ πάγῃ νὰ τὴν φθείρῃ.
 ἐκείνος δὲ ἀντίλεγε „οὐ δύναμαι ποιῆσαι.“
 ὡς γοῦν τὸν ἐφοβέρισεν, ἐγέρνεται καὶ πάγει.
 κακείνη εἰς τοὺς πόδας του πίπτει, παρακαλεῖ τον·
 ὁ δὲ φησιν „οὐκ ἠμπορῶ τοῦτο νὰ τὸ ποιήσω.“
 595 ἡ δὲ „καὶ τ' εἶναι τόση βιά τὴν ἔχει ὁ Μαρκίων;“
 διὰ αὐτὰ τὰ στάμενα νὰ ἔχῃ καὶ τὸ κέρδος.“
 κ' ἡ κόρη παρεκάλει τον, τοῦτον τὸν λόγον λέγει
 „ἂν θέλῃ στάμενα πολλὰ, νὰ ἔχῃ καὶ τὸ κέρδος,
 ἐγὼ ἐπίσταμαι καλῶς κιθάραν νὰ τὴν παίζω,
 600 νὰ τραγουδῶ πανέμνοστα, αἰνίγματα νὰ λέγω·

575 δεικνύει 576 οἰκουσεν 579 ἀνάμενέν τους 580 καὶ στεκεν
 581 νάχες μου τὸ π' μακάρι παροῦ τὴν λύπην ὅπου ἔχω 582 καὶ
 κείνον 583 τὰ ἔπη, em Legrand 585 κάτῳ cod., quod coniectura
 invenerat Gidel, quamquam ipse sibi πάγω vel τὰ ἐγὼ in codice legere
 visus erat 587 συνεχῶς ci Coestlinus 589 ὁ δὲ .. νός (prima adiectivi
 syllaba hausta est lacuna): unde exempli causa σκληρός posui, cum ad-
 iectivum in νός terminatum mihi non suppetere 594 τοῦτον 595
 ὁ δὲ, emendavi secutus v. 749 597 παρακάλεν 598 καὶ τὸ, supra
 scr. ἀπὸ μέ, cod. 599 κιθάραν να του πέζω

- εἰς γάμους καὶ εἰς ἑορτὰς πάντοθεν νὰ πηγαίνω,
νὰ τοῦ συνάγω στάμενα εἰς ὅσα νὰ χορτάνη.
λοιπὸν τὸν παρακάλεσε, εἰπέ τούτους τοὺς λόγους,
ἐλπίζω εἰς τὸν κύριον καὶ νὰ μὲ συμπαθήσῃ.“
- 605 ὁ δὲ ἐπένευσεν εὐθύς καὶ πᾶ καὶ λέγει τοῦτο,
καὶ τὴν κιθάραν ἔποικεν καὶ τὴν Ταρσιὰν τὴν δίδει,
καὶ κάμνει διαλαλημὸν ᾗ τὴν ἀγορὰν ἀπέσω
„τίς θὲ ν' ἀκούῃ ᾄσματα, αἰνίσματα καὶ λόγους
καὶ ὕμνωνδιὰν (καὶ) τραγῳδιὰν, εἰς τὴν Ταρσιὰν ᾗς πάρι.“
- 610 καὶ οὕτως γὰρ ἀπέφυγεν τὸν ὄλεθρον τοῦ πλάνου
καὶ ἔσωσεν ἀπὸ θεοῦ τὴν παρθενίαν τὴν εἶχεν.
Ἄλλὰ εἰς Ἀπολλώνιον τὸν λόγον διὰ νὰ στρέψω.
ὥς τοῦ ἐκατελάβασιν κἂν δεκαπέντε χρόνοι,
ὑπάγει Ἀπολλώνιος εἰς τὴν Ταρσὸν ἀπέσω,
- 615 ἀναζητῶντα τὴν Ταρσιὰν, θέλει νὰ τὴν παντρέψῃ.
ἠῦρεν τὸν Στραγκαλίωνα μετὰ τῆς γυναικὸς του,
τὰ μαῦρα ἐφορούσασιν τάχα διὰ τὴν κόρην.
ὥς ἔμαθεν τὸν θάνατον, ᾗ τὸ μνημάν της ὑπάγει,
τὰς τρίχας του ἐνέσπαζεν, τὸ πρόσωπόν του δέρνει,
- 620 καὶ τὴν Ταρσιὰν ἔκραζεν καὶ τὴν Ἀρχιστρατοῦσαν.
ὅλον ὁ ἥλιος ἔκλαυσεν, ἡ πέτραις ἐρράγησαν,
ἐκ τὸν πολὺν τὸν κοπετὸν ἀνδρῶν (τε) καὶ γυναικῶν
ἡ γῆ ἐπήτην κ' ἔρχετον, τὰ νέφη σκοτεινιάσαν.
ἐβγαίνει, φεύγει ἀπὸ τὴν γῆν, εἰς τὸ καράβι ἐσέβη·
- 625 εἰς τὴν κοιλιὰν τοῦ καραβιοῦ, ᾗ τὸν βρῶμον ἐκατέβην,
τὸν ναύκληρον παρακαλεῖ καὶ τὸν γραμματικόν του
νὰ ᾗχουν φροντίδαν, μέριμναν ὅλην τοῦ καραβιοῦ,
κ' ἐκείνου δὲ τὸ σύνολον μηδὲν τὸν ὁμιλήσουν.
κάμνουσιν μῆνας τρεῖς καὶ δυὸ ἀπὸ πόλιν εἰς πόλιν,
- 630 ἀπὸ νησὶν ἕως νησὶν, ὥς τὴν μεγάλην Πέπτην,

602 εἰς ὅσα νὰ χορτάνει 603 Legrandii diligentia nunc recte legitur. παρακάλεσε τὸν, quod transposui. pro εἰπέ (Gidel ἀπαι λέγειν: εἰπέ em Bursianus 608 τῆς θέν νακούη 609 (καὶ) om 611 καὶ σώσαν παρθενίαν της 613 πέντε δέκα, em Biceias 614 suspicaris ὀπίσω 616 τὰ στραγκαλιώματα αὐτῆς τῆς γυναικὸς του 621 ἠπεστῇ ἐρράγησαν. αἱ πέτραι emi Gidel 622 (τε) om τῶν πολλῶν, em Biceias 623 ἡ γῆ cod., ut videtur: αὐγῇ ingeniose Coestlinus 624 nunc demum sensum praebebat codicis lectione genuina recuperata; legerat enim Gidel αὐγῇ νὰ φεύγῃ ἀπὸ τῆς γῆς. ceterum cod. ἐπὶ καράβιον habet. possis igitur ἐσέβη ᾗ τὸ καράβιν. 625 στήν 627 νάχουν 630 πέπτην quod servandum esse duxi

- καὶ τὸ πρῶτ' εὐρέθησαν ἔσω 'ς τὴν Μιτυλήνην.
 'κεῖ ὀρισμὸν τοῦ Ζήτησαν νὰ 'μποῦν εἰς τὸν λιμιῶνα,
 κι ὀρίζει νὰ ἔμποῦν χωρὶς φλάμπουρον καὶ σημάδιν.
 ὅλοι μαυροφοροῦσαν
- 635 ἤγαν οἱ ναύταις εἰς τὴν γῆν, ἤγαν κ' οἱ ὀφιτζίλλοι.
 ὁ ἄρχων τοὺς ἐρώτησεν „τίνες καὶ πόθεν εἴστε;“
 καὶ κεῖνοι ἀπεκρίθησαν „ἀφέντης εἶν τῆς Τύρου.“
 λοιπὸν αὐθέντης τοῦ τόπου στέλλει τοὺς ἄρχοντάς του,
 νὰ τὸν παρακαλέσουνε, νὰ 'βγῇ διὰ τὴν ἡμέραν,
- 640 νὰ φᾶν ἀντάμ' οἱ δυὸ 'φενταῖς καὶ πάλιν ἄς μισέψη.
 πολλὰ τὸν ἐσυνύχασιν, αὐτὸς δ' οὐκ εἶπεν λόγους·
 ὑπόδειγμα τοῦ ἔφεραν 'Ιῶβ τοῦ πολυάθλου,
 καὶ μετὰ ταῦτα τὸν θεὸν καὶ ὅλους τοὺς ἀγίους.
 ὁ δὲ φωνὴν οὐκ ἔδωκεν, ἀκρόασις οὐκ ἦτον.
- 645 καὶ στρέφονται καὶ λέγουν το αὐθέντη 'Αντιναγώραν.
 ἐκεῖνος ὡς τὸ ἤκουσεν πολλὰ τὸ εἶχεν μέγαν,
 καὶ τὴν μεγάλην κυριακὴν, φώσκοντος τοῦ ἡλίου,
 τοὺς ἄρχοντάς του ἔπηρεν καὶ ἤμπεν εἰς τὸ πλοῖον.
 ἔλεγεν μὴ καὶ ἔλαθεν καὶ 'ἔεβην μετ' ἐκείνους.
- 650 'ς τὸ πλοῖον ἔσω 'σέβησαν κ' 'Αντιναγώρας λέγει
 „χαῖρε, κύρι' πολλώνιε, καὶ πάλιν λέγω χαῖρε,
 οὐκ ἔνι θλίψις σήμερον, ἀλλὰ χαρὰ μεγάλη,
 παγκόσμιος ἀνάστασις Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου,
 καὶ τῶν πιστῶν ὁμήγυρις, ἀνάστασις τῶν πάντων.
- 655 λοιπὸν ἀνάστα, ἔξελθε, θεὸν μὴ παροργίσῃς·
 αὐτὸς γὰρ μέλλει καὶ νεκροὺς καὶ ζωντανοὺς νὰ κρίνῃ
 ἐν τῇ δευτέρᾳ τῇ φρικτῇ, οἱ καθαροὶ ἀλλήλους
 νὰ ἴδωσι καὶ νὰ χαροῦν εἰς τὰς μονὰς κυρίου.
 λοιπὸν ἀνάστα, ἔξελθε, θεὸν μὴ παροξύνῃς.“
- 660 (ὁ δ') οὐδὲ λόγον ἔδωκεν οὐδ' ἀπεκρίθη ὄλως.

632 ἐκεῖ 633 χωρὶς σιμάδην φλάμπουρον ὅλη μαυροφοροῦσαν. cf.
 Ducange, p. 1682 635 καὶ οἱφιτζίλλοι (officiali) 636 ἦσται 637 ἦν
 638 τὸ λοιπὸν στήλλει 639 παρακαλέσουνε νὰ εὐγῇ διὰ τὴν ἡμέραν [i. e.
 τὴν ἁγίαν ἡμέραν] τῆς ἀναστάσεως 640 ἀντάμα ἀφέντες μισέψει
 641 ἀλλ' αὐτὸς οὐκ 644 οὐδὲ 645 τον, em Bicelas ἀντιναγώρας
 646 πολλὰ τὸ ἤχεν μέγαν: quod emendatione vix egere me docuit Legrand
 647 φασκούσης τοῦ ἡλίου: em Bicelas 650 ἀντιναγώρας 651 κύρι' πο-
 λώνιε 655 θεῷ 658 μονὰς 'mansiones' 659 θεῷ 660 οὐδὲ λόγον
 cod., ὁ δ' addidi cum Coestlino οὐδὲ ἀπεκρίθη

- καὶ τὴν Ταρσίαν ἔπεψεν, καὶ φέραν τὴν ὀμπρός του,
κράζει καὶ παραγγέλλει τὴν νὰ πάρῃ τὴν κιθάραν,
νὰ πᾶ πρὸς Ἀπολλώνιον νὰ τὸν παρηγορήσῃ,
„ἂν ἔν ὅτι ἐβγάλης τὸν ἄκ τὸ καράβιν μέσα,
665 ἄπελθε νᾶς' ἐλεύθερη, κ' ἐγὼ ν' ἀπολογοῦμαι
τὰ στάμενα ποῦ ἔδωκεν ὁ κύρις Μαρκιόνης,
ἐγὼ νὰ τὰ πλερόνω“
εὐθὺς γὰρ πάλιν ἡ Ταρσία τὴν μουσικὴν λαμβάνει,
εἰς τὴν κοιλιὰν τοῦ карабиоῦ ἐνέβηκεν ἡ κόρη,
670 τὸν πρίτζην ἐπροσκύνησεν, στέκει καὶ χαιρετᾷ τον.
παρηγορίας καὶ ῥήματα ἤρξατο νὰ τὸν λέγῃ
„ἐτοῦτα εἶν' τὰ λυπηρὰ τὰ 'χει, ἀφέντη, ὁ κόσμος.“
καὶ τὴν κιθάραν ἔκρουεν, μὲ μέλος τὰ κηλάδει
„οὐκ ἔχει ὁ κόσμος διάφορος οὐδὲ τὰ πλούτη κέρδος·
675 ὅλοι γυμνοὶ ἑγενήθημεν, γυμνοὶ πάλιν ὑπάμεν.
χίλια ἔτη ἂν ζήσωμεν, ὡς μία ὥρα εἶναι.
ποῦ κεῖται καὶ ψυχοῤῥαγεῖ κ' ἐβγαίνει ἡ ψυχὴ του,
καὶ τίς ἔγνω μυστήριον ἢ τὴν βουλὴν κυρίου,
τὸ πῶς νὰ παύῃ ὁ θάνατος, πῶς ν' ἀκατασχολάζῃ
680 πόσαις πικριαῖς, πόσαις χολαῖς καὶ συμφοραῖς τοῦ βίου;
ναὶ, ναὶ, κάγῳ ἢ ἡλεεινῇ ἂς εἶχα ἀποθάνει,
παροῦ κ' ἔχω πολλαῖς πικριαῖς καὶ δάκρυα καὶ πόνους.“
τότε ὁ Ἀπολλώνιος στρέφεται πρὸς ἐκείνην
καὶ λέγει τὴν „πόθεν εἶσαι καὶ πόθεν ἦ γενεά σου;
685 κ' ἐτόλμησας καὶ συντυχεῖν καὶ ἐλθεῖν πρὸς ἐμέναν;
δίδεις μοῦ ὄχλησιν πολλὴν καὶ ταραχὴν μεγάλην.“
καὶ ἤρξατο, νιγματωδῶς πλαγιά τοῦ συντυχαίνει.
ὥς δὲ διέλυσεν εὐθὺς αἰνίγματα ἡ κόρη,
ἐκαταινίγησαν λαλεῖν ἀλλήλους ἄχρι κόρου·
690 καὶ τότε πάλιν ἡ Ταρσία παρακαλεῖ τον νᾶβγῃ
„καὶ ἄκουσον, ὦ δέσποτα, τῆς ταπεινῆς σου δούλης,

662 παραγκέλη 664 εὐγάληστη quod nunc emendavi ἄκ codex
665 νάσελεύτερη [i. e. νὰ ἦσαι ἐλεύθερη] καὶ γὰρ νὰπὸ λογοῦμε 669 ἀνέ-
βηκαν 670 χαίρε τοῦτον legerat Gidelius, unde χαιρετᾷ τον in proec-
dosi feceram. idem vero nunc codex habere dicitur a Legrandio 672
ἦν 673 τὰ κηλάδην 675 ἐγενήθημεν 679 ἀπάτη cod., unde veram
scripturam mihi videor nunc demum refinxisse ἀκατασχολάζει 680 su-
apiceris τόσαις 681 ἡλεεινῇ, em Legrand 685 καὶ τόλμησας 687
νιγματωδὸς πλατιά μοῦ συντυχάνης: ex parte secutus sum Coestlini emen-
dationem 689 ἐκαταγίνηκαν ci Biceias

- καὶ ἔλα ἔξω μεθ' ἡμῶν τὴν σήμερον ἡμέραν.
 ἂν ἔβγῃς ἔξω σήμερον ἀπέσω ἀπ' τὸ καράβιν,
 'βγαίνω κ' ἐγὼ ἀπ' τὴν σκλαβιὰν κι ἀπὸ τὴν δουλосύνην."
 695 καὶ κεῖνος ἀπεκρίθη τὴν, τοῦτον τὸν λόγον εἶπεν
 „ἐγὼ 'πεδῶ οὐ Ξεβαίνω ἔως τῆς τελευτῆς μου·
 οὐχ ὄψομαι τὸν ἥλιον· ἄμε καλῶς, ἡ κόρη."
 ἥ δὲ ἀπόρει τὰ πολλὰ, οὐκ εἶχεν τί ποιήσει.
 τὸ κράσπεδόν του ἔλαβεν, πάλιν παρακαλεῖ τον·
 700 ἐκεῖνος τὴν ἐρράπισεν 'ς τὴν δεξιὰν σιαγῶνα.
 τοῦτο δ' ἐθλίβην το πολλὰ, ἀπὸ ψυχῆς στενάζει,
 ἀνέκραζεν καὶ στέναζεν τὸ τ' ἔπαθεν ἡ κόρη
 „ἂν ἤξευρες τὸ γένος μου καὶ τίνος κόρη εἶμαι,
 νὰ ἔπασχας καὶ νὰ 'κλαιες ἀντάμα μετὰ 'μένα.
 705 ἐγγῆμαι κόρη πρίγκιπος, ἐγγόνῃ βασιλέως
 τῆς Τύρου καὶ τῆς Τρίπολης καὶ τῆς 'Αντιοχείας.
 καὶ δέσποινα ἡ μάνα μου μέσα εἰς τὸ καράβιν
 ἐτέννησέ μ' ἡ δύστυχος κ' ἀπέθανεν ἐκείνη·
 καὶ μέναν ὁ πατέρας μου εἰς τὴν Ταρσὸν μὲ πῆρεν
 710 καὶ παραδίδει με ἐκεῖ τὸν κύρι Στραγγαλιῶνα.
 εἶχα τὴν παραμάναν μου ἀντὶς μάναν καὶ κύριν,
 'λεωκαρδιὰν τὴν ἔκραζαν, παρηγοριὰν ψυχῆς μου,
 κάκεινῃ ἀφ' ὧν ἀπόθανεν, πολλὰ κακὰ με ἤυραν.
 εἶχεν ἡ Διονύσια, κυρὰ τοῦ ὀσπητίου,
 715 κόρην μαύρην καὶ ἄσκημν, Ζαμπέλαν τὴν ἔκραζαν.
 καὶ διατ' ἤμουν ὁμορφῇ, πάντα ἐζήλευσάν μου.
 καὶ μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν πῆγα 'ς τὸ ἀκρωτήριν,
 νὰ κλάψω παραμάναν μου 'ς τὸ μνημάν της ἀπάνω.
 ἐκεῖ 'πεσαν τὸν δοῦλόν τους διὰ νὰ μὲ σκοτώσῃ·
 720 γυμνὸν βαστάνει τὸ σπαθὶν νὰ μ' ἀποκεφαλίσῃ,
 καὶ Ζήτημαν τοῦ Ζήτησα ἄχρισ ὡς μίαν ὥραν·
 καὶ στάθηκα νὰ προσευχῶ ὡς διὰ τὴν ψυχὴν μου·

693 σήμερον ἔξω cod., transposui metri gratia 694 εὐγένω καὶ
 ἐγὼ ἀπὸ 696 ἀπεδῶ οὐ Ξεβαίνω ἔως 698 ἀπόρειν 700 ἐράπησεν
 ἀγῶνα em Bicelas, Legrand 701 τοῦτον ἐθλίβην το πολλὰ 705
 ἐγγῶνῃ 708 μ' ἡ scr. με cod. καὶ κείνη ἀποθάνειν 711 σὺν τῆς
 cod., quod certatim emendavimus Bicelas, Bursianus, ego 712 λεωκαρ-
 διὰν 713 ἀφόν, em Legrand 715 ἄσκημιν Ζαπέταν 716 διατί-
 μουν, em Bursianus, Bicelas ἐζήλευσαν cod. 718 τὴν παραμάναν
 720 γυμνῶν διὰ νὰ 722 προσευχῶ

- ἰδοῦ, ἑξαίφνης ἤλθασιν ἀράπιδες κουρσάροι
καὶ παίρνουν με καὶ φέρνουν με ἐδῶ ᾿ς τὴν Μιτυλήνην.
725 καὶ εἰς αἰσχρὸς καὶ βδελυρὸς γέρων ἀπαὶ τὴν χώραν
χρυσίνους δίδει ἑκατὸν καὶ παίρνει με διὰ σκλάβα.
εἰς τὸ πορνεῖον μ' ἔστειλεν μὲ ἄλλαις ὁποῦ εἶχεν,
γράφει καὶ τίτλον ἄνωθεν ᾿ς τ' ἀνώφλιον τῆς πόρτας,
ὅστις τὴν πρώτην νύκταν (νὰ) κοιμηθῇ μετὰ μέναν,
730 χρυσάφι λίτρα ἡμισὴ νὰ ἔναι ἡ τιμὴ μου,
ὁ δεύτερος τὸ τέταρτον, κι ὁ τρίτος ἄλλον τόσον,
καὶ μετὰ ταῦτα οἱ ἐξῆς ἀπ' ἐνὸς δηναρίου.
ἤλθεν ὁ πρῶτος τῇ νυκτὶ, ἀφέντης ἦν τοῦ τόπου,
καὶ σκύπτω εἰς τοὺς πόδας του, κλαίω τὴν συμφορὰν μου.
735 καὶ δέομαι, ἀντιβολῶ, διὰ τὴν παρθενιά μου,
ἔηγοῦμαι καὶ τὴν τύχην μου, τὴν γενεὰν τὴν εἶχα,
καὶ κείνος ἐλυπήθη με κ' ἔκλαυσεν μετὰ μέναν,
καὶ δίδει με τὸ ψυχικόν, χρυσάφιν λίτραν μίαν.
ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος, ὁμοίως καὶ ὁ τρίτος,
740 κ' ἐγὼ πάλιν τὰ χρήματα δίδω τα τ' αὐθεντός μου.
ἀλλ' ἄτυχος ἀκόρεστος οὐκ ἦτον χορτασμένος·
ὥς εἶδεν ὅτι ἐκ θεοῦ τηρεῖτ' ἡ παρθενιά μου,
καὶ δὲν εὐρέθηκέν τινος ὥς διὰ νὰ μὲ βιάσῃ,
εἶχεν γὰρ δοῦλον ἀσεβὴν ἄνομα Πωκαρώπα,
745 ὀρίζει, διαφεντεύγει τον νὰ ἔλθῃ νὰ μὲ φθεῖρῃ.
ἐκείνος ἤλθεν τὸ λοιπὸν μετὰ μεγάλης βίας,
καὶ πίπτω εἰς τοὺς πόδας του, κλαίω, παρακαλῶ τον,
„οὐδὲν τολμῶ“ μὲ ἔλεγεν „καὶ ὀρισμένος εἶμαι.“
ἐγὼ δὲ λέγω πρὸς αὐτόν „καὶ τί ᾿ναι βία τούτου;“
750 „ὁ ἀφέντης μας (τὰ) στάμενα ᾿γαπᾷ νὰ (τὰ) κερδαίνῃ,
καὶ διὰ τοῦτο τὸ ποιεῖ ἥτις“
τότε παρακαλῶ αὐτόν, τοῦτον τὸν λόγον λέγω
„εἰπέ τον τὸν ἀφέντην μας καὶ ἅς μοῦ συμπαθήσῃ,
καὶ μίαν κιθάραν ἑμορφὴν θέλω διὰ νὰ μοῦ ποίσῃ,
755 καὶ νὰ τὴν κρούω εἰς χαρὰς, λογάριν νὰ σωρεύσω

723 ἀζάπιδες 725 ἐσchrὸς καὶ βδελυρὸς γὰρ [em Gidel] ἀπεστὴν
726 ἐρ: καὶ πέρνημαι 729 (νὰ) om. ceterum puto fuisse τῇ πρώτῃ
τῇ νυκτὶ 732 ἢ ἐξῆς ἀπένος 736 τὴν γενεαίαν 738 δίδημαι λύτραν α
740 καὶ γῶ 742 τηρεῖ 750 (τὰ) om bis 751 καὶ διὰ τοῦτον ποιεῖ ἥτις
752 τον τοῦτον 754 πῖση 755 σωρεύσω cum scripsssem in proeodsi,
Legrandius σορεύσω in codice esse nuntiavit. Gidel σωρεύσω legerat

- διπλοῦν παρὰ τὸ πόρνειον
 ἐπένευσεν ὁ ἀσεβὴς κι ἀφήκέν με εἰς τοῦτο,
 καὶ τώρα ὁ Ἀντίγορος ὁ ἄρχοντας τοῦ τόπου,
 ὁποῦ μὲ ποῖκεν τὸ καλὸν (εἰσέ) τὴν πρώτην νύκταν,
 760 ἐτάχθην πάλιν εἰς τὸν θεόν, ἂν ἔβγω ἀπὸ μέσα,
 τὰ στάμενά μου τῆς σκλαβιάς ἐκεῖνος νὰ τὰ δώσῃ,
 καὶ νᾶμαι καὶ ἐλεύθερη ὅπου θέλω νὰ πάγω.“
 ἐκεῖνος ὅσον ἤκούσεν τὰ λόγια τῆς κόρης,
 θωρεῖ καὶ παραμοιάζεν τῆς μάνας τῆς τὰ κάλλη·
 765 τόση ἦτον ἡ μήτηρ τῆς ὅταν τὴν εὐλογήθη.
 εἶδεν καὶ τὰ σημάδια τῆς, εὐθὺς ἀγνώρισέν την·
 τρέχει καὶ ἀγκαλιάζει την, σκύπτει, καταφιλεῖ την.
 „ἐγῷμαι ὁ πατέρας σου, ὁ πρίγκιπας τὸν λέγεις·
 ἐγὼ γιὰ σέναν κάθομαι εἰς τὴν κοιλιὰν τοῦ πλοίου.
 770 ὡς ἔμαθα εἰς τὸν Ταρσὸν ὅτι εἶς' ἀποθαμένη,
 καὶ εἶδα καὶ τὸν τάφον σου τριγύρου γεγραμμένον
 'μνημεῖον κόρης παντερπνῆς Ταρσίας τῆς παρθένου,'
 εὐθὺς (᾽ς) τὸ πλοῖον ἔμπηκα, ἀπέσω εἰς τὴν κοιλιὰν του,
 καὶ ὤμοσα νὰ μὴδ' ἐβγῶ ὡς ὅπου ν' ἀποθάνω.
 775 ἔχω σ', (ἔχω σ',) ὁμᾶτια μου, ἔχω σε, φῶς καὶ δόξαν.
 ἔλα καὶ ἄς ὑπάγωμεν ἔξω ἀπ' τὸ καράβιν.“
 ἐξέρχονται ὁμοῦ οἱ δυὸ καὶ εἰς τὴν γῆν ὑπᾶσιν·
 τὰ βούκινα ἐπαίξασιν μέσα εἰς τὸ καράβιν,
 τὰ φλάμπουρα ἐστήσασιν κ' εἶχαν χαρὰν μεγάλην.
 780 ἄρχοντες καὶ ἀρχόντισσας ἐτρέχασιν νὰ 'δοῦσιν,
 κ' ἦτον διπλὴ ἡ ἐορτὴ ἀνάστασης κυρίου.
 εἰς τὰ παλάτια πῆγασιν τοῦ ἄρχοντος τοῦ τόπου,
 καὶ χαίρονται κ' εὐφραίνονται μικροὶ τε καὶ μεγάλοι.
 ἐζήτησεν ὁ ἄρχοντας, ἀφέντης τοῦν τῆς χώρας,
 785 ζητᾷ γυναῖκαν νόμιμον τὴν Ταρσίαν νὰ πάρῃ.
 ἐπένευσεν ὁ κύρις τῆς, καὶ γίνετον ὁ γάμος.
 ἡ δὲ Ταρσία ζήτησεν τὸν δυστυχὴν τὸν γέρον,
 πέμπει καὶ κωλοσύρουν τον, κόπτουν τὴν κεφαλὴν του,

758 τόρα 759 πῖκεν (εἰσέ) om 760 ἔναγῃ ἀπὸ μένα legerat Gidel
 quod emendare ne Oedipus quidem potest 765 post εὐλογήθη liber
 habet ὁ πρίγκιψ 766 nolui corrigere ἐγνώρισεν 769 στήν 770 ὅτι
 σ' ἀποθ. 771 οἶδα 772 παντερπνῆς 773 (᾽ς) de meo addidi 774 μὴ
 δὲν εὐγῶ 775 ἔχω σε semel tantum praebet cod. possis δόξα 776 ἀπετε
 782 εἰ τὰ 783 καὶ φαίνονται 787 et 788 habet Ducangius, p. 1493

Carmina m. a. graeca, ed. W. Jaeger.

ὁ οἶκος τοῦ ἐγίνετον ἄρπαγμα δημοσίου.

- 790 καὶ μετὰ ταῦτα πέρασαν τριάκοντα ἡμέραις,
 βλέπει ὁ Ἀπολλώνιος ἐν ὄνειρον τὴν νύκταν,
 ὅτι ἦλθεν ἄγγελος θεοῦ, λέγει αὐτὸν τοιαῦτα
 „γοργὸν ἄμε ᾿ς τὴν Ἐφεσον, θεοῦ κελεύοντά σε,
 νὰ προσκυνήσῃς τοὺς ἁγίους, ὅλα τὰ μοναστήρια·
 795 εἰς γυναικεῖα ἄμε δὲ καὶ ὅλα νὰ γυρεύσῃς,
 καὶ νὰ δοξάσῃς τὸν θεὸν καὶ ὅλους τοὺς ἁγίους.“
 ἐξύπνησεν, ἐγέρθηκεν, λέγει τὸ ὄνειρόν του,
 καὶ τὸν γαβρόν τοῦ παίρνει τὸν ὁμοῦ μὲ τὴν Ταρσίαν·
 ἡ τὴν Ἐφεσον ἀπέπλευσεν μὲ κότεργα μεγάλα.
 800 εἰς τὸν ναὸν ἐπήγασιν τοῦ ἀποστόλου Ἰωάννου,
 ἐπιστηθίου φίλου τοῦ Χριστοῦ, (τοῦ) θεολόγου.
 ἦμπαν καὶ προσκυνήσασιν ἀνδρεῖα καὶ γυναῖκες,
 καὶ εἰς τῆς πρωτομάρτυρος Θέκλας ἐκεῖ (ποῦ) ἦσαν
 πολλαῖς ἁγίαις καλογραῖς καὶ κυρὰ Ἀρχιστρατουσα,
 805 ἡ σύμβιος τοῦ πρίγκιπος Τύρου Ἀπολλωνίου.
 ὡς γοῦν (ἐκεῖ) ἐχειρίσεν νὰ λέγῃ τὰ συμβάντα,
 (ὡς) ἦλθεν διὰ τῆς θάλασσου, λέγει διὰ τὴν γένναν,
 ἐκείνη ἀναγνωρίζει τὸν, καὶ βράζει ἡ καρδιά της,
 ἀπὸ τοῦ θρόνου ᾿γέρνεται καὶ πᾶ. καταφιλεῖ τὸν
 810 „ἐγῶμαι, ἀφέντη, ἐγὼ εἰμαι, ἐγῶμαι τὴν γυρεύεις,
 ἐγῶμαι ποῦ μ' ἐβάλετε μέσα εἰς τὸ κιβώτιν·
 ἂν δὲν πιστεύῃς κ' εἴμ' ἐγὼ, ἰδὲ καὶ τὴν γραφὴν σου,
 ἰδὲ καὶ τὸ πιττάκιν σου τὸ εἶχα ᾿ς τὸ κιβώτιν.“
 καὶ τότε γίνεται χαρὰ ὡσὰν καὶ εἰς τὸ πρῶτον
 815 νεκρῶν γὰρ ἐξανάστασις, νεκρῶν ἀπολωλότων.
 καὶ τίς ἰδὼν νὰ μὴ χαρῇ καὶ τὸν θεὸν δοξάσῃ;
 κάθονται, συμβουλευόνται εἰς τὴν Ταρσὸν νὰ πᾶσιν

* * * * *

..... Διονυσίαν καὶ τὸν Στραγαλιῶνα.

789 ἐγύνετον 791 ἐνονήρω: omi Gidel 793 κελεύοντά σοι 794
 τοὺς ... οὗς cod., unde in procedendi feci ναοὺς, nunc ἁγίους dedi, cf.
 v. 796 800 ἐπήγασιν τοῦ ἁγ. [i. e. ἁγίου] ἀποστόλου ἰω'. 801 (τοῦ)
 omi 802 προσκυνήσασιν 803 (ποῦ) addidi 804 καὶ ἡγουμένησα
 κυρὰ Ἀρχιστρατουσα 806 (ἐκεῖ) omi addit liber post hunc versum
 ὁ ἀπολλώνιος τὰ τοῦ ἐσυνέβησαν 807 (ὡς) omi 811 ποῦ με βάλεται
 814 χαρὰ μεγάλη γίνεται post 818 non nullos excidisse versus perspi-
 ciunt est

- „τὸν τάφον δεῖξέ μου νὰ ᾿δῶ νὰ κλαύσω τὴν Ταρσίαν!“
 820 ὁ δὲ ἐπένευσεν εὐθὺς καὶ πᾶσιν εἰς τὸν τάφον,
 ἀνοίγουσιν καὶ ᾿βρίσκουσιν ξύλον εἰς τὸ κιβούριν,
 καὶ τότε ᾿βγάλλουν τὴν Ταρσίαν καὶ πᾶν τὴν εἰς τὸ μέσον.
 τοὺς ἄρχοντας ἐκράξασιν, ἐκδίκησιν ζητοῦσιν.
 καὶ παίρνουν τὸ ἀντρόγυνον ὁμοῦ μὲ τὴν Ζαμπέλαν
 825 εἰς τὸ μνημεῖον τῆς Ταρσιᾶς, ἐκεῖ λιθοβολοῦν τοὺς.
 καὶ ἐπληρώθη τοῦ Δαβὶδ τὸ ψαλμῳδοῦ ἐκείνου
 „τὸν λάκκον ὥρυξαν ἄκρὸν, βόθρον μέγαν ἐποῖκαν,
 καὶ εἰς αὐτὸν ἐνέπεσον αὐτοὶ (οἱ) ἐργάσαντό τον.“
 τὸν βίον των ἐσπάραξαν οἱ ἄρχοντες τῆς πόλης.
 830 ἐκεῖ πάλιν ἐξέβησαν, (᾿ς) ᾿Αντιοχείαν πᾶσιν·
 εὐθὺς τὸν ἐπροσδέκτησαν μετὰ χαρᾶς μεγάλης
 καὶ στέψασιν τὸν βασιλεᾶ, ἀφέντην εἰς τὸν τόπον.
 καὶ τὸν γαβρὸν καὶ τὴν Ταρσίαν ᾿ς τὸν τόπον του τοὺς βάλλει
 καὶ βάνει τοὺς ἀντίτοπους ὡσὰν παιδιὰ του ποῦ ἦσαν.
 835 κᾰκεῖνος κᾰ ᾰ βασίλισσα, ᾰ ᾰ Ἀρχιστρατιοῦσα,
 ἐπήραν καὶ ἐξέβησαν, εἰς Τύρον ἀπαισώνουν.
 ἐξαίφνης ὡς τὸν εἶδασιν ὅλοι μικροὶ μεγάλοι,
 ἐχάρησαν, ἐσκίρτησαν, εἶχαν χαρὰν μεγάλην.
 ὀρίζει καὶ ἀφίνει τοὺς τὸ τέλος καὶ τὸ χρεὸς τοὺς
 840 (εἰς) ὅσους χρόνους ἔλειπεν καὶ κεφαλὴν ἀφήκεν.
 κᾰκεῖνος ἀποδιάβηκεν, ᾰ τὴν Τρίπολιν ἐπήγεν,
 κᾰ ᾰ δέσποινα βασίλισσα ἀντάμα μετὰ κεῖνον.
 ἐκεῖ ᾰβρασιν τὸν βασιλεᾶ, τὸν γέρον των πατέρα,
 πλέκουν, καταφιλοῦσιν τον, κεῖνος πάλιν ἐκείνους.
 845 καὶ ᾰν ἰδεῖν, πάλιν νᾰ εἰπῶ, τοῦ ψαλμῳδοῦ τὸ ῥᾰμα
 „πατέρας εὐφραινόμενος τὴν ἑαυτοῦ θυγάτηρ
 γίνεταί ἔκλαμπρος χαρὰ, μεγάλη εὐφροσύνη.“
 ὅλοι (γοργὸν) ἐδράμασιν διὰ νὰ τοὺς ἰδοῦσιν,

819 δεῖξαι μου 822 πάντιν 824 Ζαπέταν 826 δαυᾰ: em Gidel
 ψαλμοδὸς ἐκείνου 827 ἄκρὸν: em Gidel μακρὸν ci Bicelas 828 ἀνά-
 πεσον, em Coestlinus (οἱ) om ἐργάσαντο σε 829 τὸν ἔπραξαν, pro
 quo in proeodosi dederam τούτων ἔπραξαν, quod cum displiceret Bicelae,
 aliam emendandi viam inii 830 (ᾰς) add Bicelas 834 φάνη em Bi-
 celas ἀντιτύπους em Coestlinus ὡς σὰν παιδιὰ τοὺς ὅπου ἦσαν 835
 fortasse ᾰρχιστρατηγοῦσα 840 (εἰς) om 843 τὸν πατέρα τοὺς 844
 ἐκεῖνος 845 ἰδῶν ψαλμῳδὸς 846 πατέρα εὐφραινόμενη τὸν 848
 γοργὸν scripsi, codex microi. potest fuisse ὅλοι μικροὶ μεγάλοι τε ἔδραμαν
 νὰ τοὺς ἰδουν

ἐκεῖ γὰρ ἀπεμείνασιν ἀντάμα μὲ τὸν γέρον.
850 καὶ μετὰ ταῦτα πέθανεν ὁ βασιλεὺς ὁ γέρων,
ἐγένοντο διάδοχοι ὁμοῦ οἱ κληρονόμοι,
καὶ τὸν γαβρόν του ἔστειλεν καὶ στέψαν βασιλέαν.

Καὶ ταῦτα ἐξηγήθημεν διὰ τὰ μεγαλεῖα
τὰ ἄπειρα τὰ γίνονται καθ' ἐκάστην ἡμέραν
855 παρὰ τοῦ παντοκράτορος καὶ ποιητῇ τῶν πάντων,
εἰς δόξαν καὶ (εἰς ἔπ)αινον τριάδος ἀδιαιρέτου,
νῦν καὶ αἰεὶ (τε) καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ἀμήν.

851 expectes ὁμοῦ καὶ κλ. 852 γαυρόν 855 τοῦ παντ. scripsi:
κυρίου παντ. cod. Coestlino παρὰ κυριοῦ παγκράτορος placebat ποιήτ
τῶν ἀπάντων 856 καὶ αἶνον καὶ χαρὰν τρίας ἀδιαιρέτου 857 (τε) om.

ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΙΝΟΣ ΔΟΚΙΜΩΤΑΤΟΥ ΚΑΙ
ΣΟΦΩΤΑΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΣ.

Ἦλεγον οὐμὴ νὰ γράψω
οὐδὲ χεῖρα νὰ κινήσω
εἰς διήγησιν τοῦ λόγου
τοῦ ἀνδρὸς τοῦ σοφωτάτου
5 καὶ τοῦ γέροντος ἐκείνου
τοῦ πολλὰ φρονιμωτάτου·
ἡ δὲ σὴ φιλικωτάτη,
καθαρὰ φιλία λέγω,
εἴλκυσε καμὲ πρὸς τοῦτον
10 ἐν ἀδολεσχίᾳ γράψαι,
καὶ διήγησιν προσφέρω
τοῦ πτωχοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου·
οἶδα γάρ, καλῶς γινώσκω,
ἡ ὑπακοὴ τοῦ φίλου
15 ἐκ Ζεούσης τῆς καρδίας
οὐ γενέσθαι μᾶλλον θέλει.
διὰ τοῦτο δέχου ταῦτα,
ὦ Ἀργυρομύτη φίλε,
τὰ ῥησίδα τοῦ λόγου,
20 εἰ καὶ ἀμαθὴ ὑπάρχουν·
περισσότερον εἰς τοῦτο
ἡ ἀγάπη σου, καὶ φίλε,
ἔφερε με τοῦ νὰ γράψω·

Edidi carmen e codice Vindobonensi: vide praefationem.

9 εἴλκεσαι, em Sathas 20 ἀμαθὲς 22 fort. κύρ φ. 23 με Sa-
thas: μοι

- 25 ξένον μοναχοῖς ὑπάρχει
 τοῦ νὰ γράφουσιν τοιαῦτα
 μυθικὰ καὶ βίου λόγον·
 πλὴν ὑπήκουσά σοι, φίλε,
 καὶ τὴν χεῖρά μου προτείνω,
 καὶ διήγησιν ἡρξάμην,
 30 καὶ τὸ οὖς εὐήκοον ἔχε.
 Ἦτον ἄνθρωπος ἐν τόπῳ
 φρόνιμος πολλὰ καὶ μέγας,
 ἐνδοξὸς τε καὶ ἀγχίνους,
 πλούσιος ἐν βίοις πᾶσι
 35 κινήτοῖς τε (κ') ἀκινήτοις,
 εἰς τὴν γνῶσιν λέγω μέγας·
 εἶχεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας
 καὶ γαμβροὺς μὲ τὸν ἑμαυτὸν του,
 ἐκγονὰς τε σμικροτάτας
 40 ἄρσενάς τε καὶ θηλείας.
 καὶ κατήντησεν εἰς τόπον
 ἐκ τῆς πόλεως μακρόθεν
 τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου·
 καὶ συνέφερεν ὁ χρόνος
 45 μὲ τοῦ νοῦ τὴν δεξιότην,
 καὶ ἐπλούτησεν ἐκεῖσε
 καὶ αὐτὸς καὶ τὰ παιδιὰ του.
 ὥς γοῦν ἔφερεν ὁ χρόνος,
 ὁ ἀσύστατος ὁ βίος,
 50 καὶ τὸ κύλισμα τῆς τύχης,
 τὸ ἀσύστατον τοῦ κόσμου,
 ἦλθεν κοῦρσος εἰς τὸν τόπον,
 οὐ εὐρίσκετον ὁ γέρων·
 εἶτα ἐπτώχευσεν ἐκεῖσε
 55 ἅμα τε καὶ τὰ παιδιὰ του
 εἰς πενίαν τὴν-ἐσχάτην,
 δυστυχίαν βαρυτάτην·
 οὐ γὰρ ἄρτου βαρυτάτου

24 ὑπάρχουν 35 (κ') addidi 38 fort. ἐαυτόν 48 χοῦν, em
 Sathas 53 οὐ scripsi, ὃν cod.

- ἐκατήντησεν ὁ γέρων.
 60 ἀπορήσας τοίνυν οὕτως,
 καὶ ὅπως Ζήσειν οὐκ εἶχεν,
 ἀλλ' οὐδ' ὑπομῖναι πλέον
 τοῦ λιμοῦ τε τὴν πυράγγραν
 καὶ τὴν συμφορὰν ἣν εἶχεν,
 65 τὸν υἱὸν τοῦ ἐπαίρνει μόνον
 τὸν κρειττότερον τῶν πάντων
 καὶ τὸν φρονιμώτερόν του
 εἰς κρυφόν τινά τε τόπον
 καὶ ἀπόδημον ἀνθρώποις
 70 τὸν ἐπαίρνει καὶ παγαίνει·
 καὶ καθίσαντες ἐκεῖσε
 καὶ μικρὸν ἀναπαυθέντες,
 μυστικῶς τὸν συντυχαίνει,
 παραβολικῶς ἀρχίζει
 75 „ἄκουσον, υἱέ μου, πρῶτον
 λόγους ταπεινοῦ πατρός σου,
 δέξου τούτους μετὰ πάσης
 τῆς καλῆς σου προθυμίας·
 οὐ γὰρ ἔμελλον, υἱέ μου,
 80 φέρειν σε τοιούτους λόγους,
 ὁ δ' ἀσύστατος ὁ χρόνος
 καὶ ἡ βία τῶν παιδιῶν μου,
 ταῦτα λέγω σοι ἐκ βίας
 καὶ πολλῆς μου δυστυχίας.
 85 ὅταν ἅπτη πῦρ εἰς πλῆθος
 καὶ καθέζωνται οἱ πάντες
 πανταχόθεν τοῦ πυρός τε
 καὶ θερμαίνωνται ἐκ ταύτης,
 ἂν πηδῇ φῶς ἐκ ταύτης,
 90 οἶον ν' εὖρη πλεὸν τῶν ἄλλων
 πλησιέστερον τῶν πάντων,
 ἐκείνου τὰ γένει' ἀνάπτει
 καὶ τὸ πρόσωπον τσιφλίζει.
 ἀτιμόνεται παρ' ὅλους

61 ἔχων ci Biceles
 ἰστιάς?

67 expectes των pro του
 90 οἶον ν' scripsi: οἶον

87 fuitne τῆς

- 95 τοὺς ἐκεῖσε καθημένους,
καὶ κατ' ἐκείνου λαλοῦσιν·
ἔχει μὲν τὴν ζέσιν πλέον,
τὴν θερμότητα εἰς πλήθος,
100 τῶρα δ' ἔχει καὶ τὸν μῶμον
καὶ τὴν ἐντροπὴν τῶν πάντων.
οὕτως ἔναι, τὸ παιδίμ μου,
καὶ τῶν αὐθεντῶν ἡ ἀγάπη·
τοὺς κοντότερα θερμαίνουν,
ἐπὶ πλείον μεγαλόνουν
105 καὶ δοξάζουσιν εἰς πλοῦτος
καὶ τιμὴν ὑπὲρ τοὺς ἄλλους·
ὅταν θυμωθοῦν πολλάκις,
πάλι αὐτοὺς κατατσουφλίζουν
καὶ πομπεύουν καὶ δημεύουν,
110 ζημιόνουν, ἐξορίζουν,
καὶ κακοῖς πολλοῖς ἐκδίδουν
ἅπαι τῶν μακρὰν ἐστῶτων.
διὰ τοῦτον οὖν τὸν φόβον
οὐ κατεπιάστην ὅλως,
115 ἀλλ' οὐκ ἐδεξάμην τοῦτο,
νὰ ἡμ' εἰς βασιλεῶς παλάτιν,
καὶ τὴν δόξαν γὰρ νὰ ἔχω·
τῶρα δ' ὁ καιρὸς τὸ φέρνει
νὰ ἡμ' εἰς βασιλεῶς παλάτιν,
120 διὰ νὰ θρέψω τὰ παιδιὰ μου,
καὶ τὸν ἑμαυτὸν μου πάντως,
κ' εἴ τι θέλει θεὸς ἅς πάθω,
καὶ ἅς πειραστῶ μεγάλως!
ἄκουσον βουλὴν, υἱέ μου,
125 τὴν βουλευώ (νῦν) ποιῆσαι,
καὶ τὴν ἔχω εἰς τὴν καρδιάμ μου.
ἂν σὲ φαίνεται καὶ σὲ γὰρ,
τῷ θεῷ δὲ μᾶλλον πρῶτον
τῷ εἰδότη καὶ τὰ πάντα,

104 πλοῖον, em Sathas 108 πάλιν 112 μακρῶν 116. 119
ἡμαι 117 τρέχω 125 (νῦν) addidi

- 130 ἄγωμε εἰς τὸν χαλκέα
τὸν κρείττοτερον τῶν πάντων,
ἄλυσόν με ποῖσον πρῶτον,
στιβαρὰ χειρόψια δύο.
ταύτην γάρ με περιθέντες
135 σύ τε κ' οἱ υἱοί μου πάντες,
καὶ καλῶς δέσετε ταύτην
χεῖρας ἅμα καὶ ποσί τε·
ἔπαρον τοὺς ἀδελφούς σου,
μᾶλλον δὲ καὶ τοὺς γαμβρούς σου,
140 εἰς μεγάλην Βυζαντίδα
ἄρατέ με ὡς κακοῦργον
καὶ κακόβουλον στρατιώτην,
ὅπου ἔχασε τὴν γενεάν σας
παρ' οὐδέν ἀπαὶ τὸν κόσμον
145 μὲ τὰ συμβουλευμάτά του
τὰ παμπόνηρα, τὰ ξεύρω,
καὶ τὰς δυστροπίας, ποῦ ἔχω.
πέισθητι ἐμοῖς τοῖς λόγοις,
ὦ παμφίλτατόν μοι τέκνον,
150 δράμε παρευθὺς εἰς Πόλιν
μὲ τοὺς ἀδελφούς σου πάντας,
πώλησόν με ὡς κακοῦργον,
ἔπαρον χιλιάδας πέντε,
ἅμε, θρέψον τὰ παιδιὰ μου,
155 καὶ τὸν ἑμαυτόν μου πάντως
ἀπὸ τοῦ κινδύνου τούτου
- * * *
- μὰ τὸν ἅγιον Δημήτριον
ἐξομολογοῦμαί σέ την
τὴν ἀλήθειαν ἀπὸ τώρα.
160 ἂν οὐδέν ποιήσης τοῦτο
ἐν σπουδῇ καὶ πάσῃ γνώσει,
πάντες ἅμα ἐκτριβῆτε,
καὶ θανάτῳ * προσεγγίσαι,

130 ἄγομαι, em Sathas 132 ποῖσον πρῶτην 135 κ' οἱ scripsi,
καὶ cod. 143 ἔχασαν 147 ὅπου 157 suppleveris θέλω λύσαι ὅσον
τάχος 162 ἐκτριβείται, em Sathas

- καὶ κακοῦ πολλοῦ πλησθῆτε!“
165 τηνικαῦτα ὁ υἱὸς του
 σὺν τῷ λόγῳ τοῦ πατρός του,
 τοῦ ἀνδρός τοῦ σοφωτάτου,
 καὶ κατὰ τὸν ὀρισμὸν του,
 ὥς φιλόστοργον παιδίον
170 καὶ θεῷ δεδουλωμένον,
 καὶ βουλόμενος τοῦ ζῆσαι,
 ἔποικεν τὸν ὀρισμὸν του.
 ἀλυσόνει, χεροψίζει,
 καὶ τοὺς πάντας συναθροίζει
175 ἀδελφούς, γαμβρούς, ἐγγόνους,
 καὶ ἀντάμα τὸν ἐπαίρνουν
 ἀλυσοχειροδεμένον,
 ὥς κακοῦργον τὸν ὑπάγουν
 εἰς μεγάλην Βυζαντίδα,
180 τάχα ὡς ξένον νὰ πουλήσουν
 τὸν καλὸν τους τὸν πατέρα,
 διὰ βίαν καὶ ἀνάγκην
 καὶ λιμὸν καὶ δυστυχίαν,
 ὅπερ ἐσυνέβη τούτοις
185 ἐκ τοῦ πλούτου τοῦ μεγάλου
 καὶ τῆς δόξης, ὅπερ εἶχον.
 ἅμα γοῦν τὸν ἀπεσώσαν
 εἰς τὴν Πόλιν τὴν μεγάλην,
 ἔνδοξον καὶ τρισολβίαν
190 τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου,
 ἤρξαντο νὰ τὸν πιπράσκουν
 ἐν τῇ ἀγορᾷ τοῦ κάστρου,
 ἐν τοῖς λεωφόροις πᾶσιν,
 λόγους περισσοὺς νὰ λέγουν
195 εἰς συνάθροισιν τῶν πάντων
 διὰ τὴν πραγματείαν τοῦ γέρου.
 ἔμαθέν πως ὁ τότεάρχης
 ὑπὸ γὰρ τοῦ λογοθέτου
 τοῦ μεσάζοντος τῆς χώρας·
200 τηνικαῦτα τὸν ὀρίζει
 „δράμε, ἰδὲς τὸν στρατιώτην

- πόθεν ἔνι, τί ἔν τὸ ἡξεύρει,
καὶ τὴν τέχνην τὴν γινώσκει,
καὶ τὴν γνῶσιν ὅπερ ἔχει·
205 ἅμα γοῦν ἰδῆς τὸν γέρον
καὶ διακρίνης, ὅ,τι πρέπει,
νὰ γυρίζετε εἰς μέσον
τοῦ ἐμοῦ τοῦ παλατίου,
καὶ διὰ τὴν τιμὴν μας ἔνι·
210 εἴ τι λέγουν, πλήρωσέ το,
ἔπαρον καὶ φέρε μᾶς τον!“
εἶτα γοῦν ὁ λογοθέτης,
σὺν τὸν λόγον τοῦ τοπάρχου
ἀπελθὼν ἐκ παλατίου,
215 καὶ κατὰ τὸν ὀρισμὸν του
εὔρεν τοῦτον ἐν τῇ μέσῃ
πιπρασκόμενον ὡς δοῦλον·
καὶ ἠρώτησε τοὺς παῖδας
„πόσον ἔναι ἡ τιμὴ του,
220 τί ἔν ἡ τέχνη τὴν γινώσκει,
διὰ τὸν βασιλεᾶ τὸν θέλω!“
ἀπεκρίθησαν ἐκεῖνοι
τὴν τιμὴν ὅπου τοὺς εἶπεν,
καὶ τὴν τέχνην τὴν γινώσκει
225 ὁ σοφώτατος ὁ γέρων.
πρὸ μὲν πάντων τούτων ὄλων
λέγει γὰρ ὁ λογοθέτης
„εἰς πολλὴν τιμὴν τὸν δίδεις,
ὀλιγώτερον ἀξιάζει,
230 διὰ τοῦτο οὐδὲν τὸν θέλω!“
ἅμα δ' ἤκουσεν ὁ γέρων
τὴν λαλιὰν τοῦ λογοθέτου,
πλαγινίζει καὶ κοντεύει
πρὸς τοῦ βασιλεῶς τὸν δοῦλον,
235 μυστικῶς τὸν συντυχαίνει.
„πλεὸν ἀξίζω παρ' ὃ λέγουν.
τὴν τιμὴν μου τίς τὴν οἶδεν,

- καὶ τὴν τέχνην τὴν ἡξεύρω;
μόνον δὸς τα κ' ἔπαρόν με,
240 τί πωλοῦν οὐδὲν ἡξεύρουν!“
καὶ ἀκούσας ὁ μεσάζων,
ὁ καλὸς ὁ λογοθέτης,
τὴν φωνὴν τοῦ γεροντίου,
καὶ τὴν γνῶσιν του νοήσας,
245 εἴ τι εἶπαν ἔδωκέν τα,
χιλιάδας ὅλας πέντε
ὑπερπύρων τοῦ χρυσοῦ.
καὶ τὸν γέροντα ἐπαίρει,
εἰς τὸν βασιλεῖα ὑπάγει,
250 ἔμπροσθέν του τὸν δεικνύει.
τότε πάλιν ὁ τοπάρχης
πρὸς τὸν γέροντα ἐλάλει
„λέγε, γέρον, τί γινώσκεις,
τί ἐν ἡ τέχνη τὴν ἡξεύρεις;“
255 „ἄκουσον, αὐθέντη, τέχνας
τὰς γινώσκει ὁ σὸς δοῦλος.
τέσσαρας τὰς τέχνας ἔχω·
ἄνδρας ἅμα καὶ γυναῖκας,
λίθους ἀτιμήτους πάλιν,
260 ἄλλὰ καὶ τῶν ἵππων φύσιν,
καὶ ἡξεύρω καὶ γνωρίζω,
καὶ τὴν φύσιν καὶ τὴν γνῶμην,
καὶ τὸ τί γενεᾶς ὑπάρχουν
καὶ τιμῆς κατὰ τὴν φύσιν.“
265 τότε οὖν ὁ βασιλεὺς δὲ
πρὸς τοὺς μεγιστάνους εἶπε
καὶ μεγάλους τοὺς πλησίον,
τοὺς ἐγγὺς παρισταμένους
„μὰ τὴν κεφαλὴν μου λέγω,
270 τὸν συμβασιλεύοντά με
τοιοῦτον ἄνθρωπον ἀκόμη
ἄλλον σπήτι μὴ τὸν ἔχη,
ἄλλ' οὐδ' ἄλλη βασιλεία·

240 τί πολὺν: quod probabiliter mihi videor emendasse
259 ἀκινήτους. em Sathas 270 τὸν συμ— corruptum

254 εἶναι

275 καὶ δοξάζω τὸν Χριστόν μου,
 ὅτι ἦλθεν εἰς ἐμέναν
 ἄνθρωπος σοφὸς καὶ μέγας.²⁷⁹
 ὤρισεν, ὁσπῆτιν εὖρον,
 ἔβαλάν τον εἰς ἐκείνον,
 ἐνεπαύετον ὁ γέρων
 280 ὁ Ξενιτευμένος οὗτος.
 πρὸ μὲν πάντων τούτων ὄλων
 διοίκησιν οὐδὲν τὸν δίδει.
 ἦτον οὗτος ὁ πτωχὸς μου
 ἐν λιμῷ καὶ δίψει λέγω
 285 τριάκοντα ποσὸν ἡμέρας
 τυραννούμενος ὁ γέρων.
 εἶτα γοῦν εὐρέθην ἄλλος
 ἔμπορος μακρόθεν ξένος,
 πλούσιος πραγματευτῆς γάρ,
 290 λίθον εἶχε μέγα πρῶτον
 ἴσα μὲ ὦδὸν στρουθίου,
 καὶ τὸν βασιλεῆ τὸ φέρνει,
 λέγει νὰ τὸ ἀγοράσῃ.
 πραγματεύεται τὸν λίθον
 295 ὁ τοπάρχης τοῦ ἐμπορίου,
 εἰς τὸ στέμμα νὰ τὸ θέσῃ
 τὸ βασιλικὸν τ' ἐφόρει.
 ὅσῃν γὰρ τιμὴν ἐζήτει,
 τόσῃν τότε τὸν ἐδῶκεν,
 300 καὶ τὸν λίθον ἀγοράζει.
 εἰς ἐξήκοντα χιλιάδας
 ἐπουλήθηκεν ὁ λίθος
 ὁ πανθαύμαστος ἐκείνος.
 πρὸ μὲν πάντων τούτων ὄλων
 305 ἔλαθε τὸν βασιλέα
 νὰ ῥωτήσῃ τὸν στρατιώτην,
 τὸν ἀγοραστὸν τὸν εἶχεν,
 διὰ τὴν τιμὴν τοῦ λίθου.
 κ' ἅμα ἐμίσευσεν ἐκείνος,

279 ἡοι corrigere ἀνεπ.
 ἀγοραστήν, em Bicelas

282 δίδεν, em Sathas

297 τὸ

307

- 310 ὁποῦ ἐπώλησε τὸν λίθον,
 ὤρισε κ' ἐφέρασίν τον
 τὸν σοφώτατον τὸν γέρο
 ἔμπροσθέν του εἰς τὸ παλάτι,
 λιμοκτονισμένον ὄλον,
 315 καὶ τὸν λίθον τοῦ δεικνύει.
 „Ἴδε, γέρον, τί ἀξιάζει,
 τί ἔναι ἡ τιμὴ τοῦ λίθου,
 τί ἔν ἡ τέχνη τὴν ἤξεύρεις!
 πῶς τὸ λέγουν τὸ λιθάρι;
 320 τί ν' ἀξιάζῃ ἡ τιμὴ του,
 πληροφόρησέ με τώρα!“
 ἀποκρίνεται ὁ γέρων
 μετὰ φόβου τε καὶ τρόμου
 πρὸς τὸν βασιλεῖα ὡς ξένος.
 325 „ἄκουσόν μου, δέσποτά μου,
 περὶ τὴν τιμὴν τοῦ λίθου
 καὶ ποσὸν ὅπερ ἀξιάζει.
 δὴ γὰρ χρήζει πλέον, κύρη,
 παρὰ ἔν κωφὸν καρῦδι.“
 330 καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτίκα
 θυμωθεὶς πολλὰ μεγάλως,
 καὶ τὸ γένος του γνωρίσας,
 ἀλλὰ δὴ καὶ τὴν τιμὴν του,
 335 τὰς τοσαύτας χιλιάδας,
 ἔφη πρὸς τὸν γέρον οὕτως
 „δείξε τοίνυν πῶς ἤξεῦρεις
 τὴν τιμὴν τοῦ λίθου τούτου!
 μὰ τὴν κεφαλὴν μου, τώρα
 εἰ οὐ δείξεις τὴν τιμὴν του,
 340 ἔβαλά σε εἰς τιμωρίαν,
 εἰς πικρὴν καὶ δουλοτάτην,
 οἷα οὐκ ἔπαθες ποτέ σου·
 γέρον πεπαλαιωμένε,
 τὴν πραγματεῖάν, τὴν ἐποῖκα,
 345 ἤρξῃ οὖν ἐσὺ νὰ ψέγῃς!“

317 ἴδε Sathas: εἶδεν cod.
 345 ἤρξουσιν, em Bicelas

318 ἔναι 332 γέλως, em Bicelas

- ἀποκρίνεται ὁ γέρων
 πρὸς τὸν βασιλεῖαν αὐτίκα
 „τί; κολάκια σὲ πρέπουν,
 δέσποτά μου, παρ' ἀξίαν!
- 350 εἰς τοιοῦτον βασιλέα,
 μᾶλλον δὲ καὶ παρακάτω,
 ὡς ἐσὲν, καλέ μου αὐθέντα,
 τὰ κολάκια οὐχ ἁρμόζουν·
 μέθοδο διαβόλου εἶναι.
- 355 πάντως, δέσποτά μου, μίσα,
 ταῦτα (καὶ) καταδιώκων
 ἀπὸ τῆς αὐλῆς σου πάντα.
 οὐδὲ πρέπουν κολακεῖαι
 εἰς τοιοῦτον βασιλέα,
- 360 μᾶλλον δὲ καὶ παρακάτω·
 ἄλλος γὰρ σοφός τις ἔφη,
 φρόνιμος εὐδοκιμήσας
 ῥόρακες ἐσθίουν πάντως
 σάρκας τε τῶν θνησιμαίων,
- 365 οἱ δὲ κόρακες ἐσθίουν
 τῶν ἀφρόνων τὰς καρδίας.²
 διὰ τοῦτο σ' ἐνθυμίζω,
 ὅσοι οὐδὲν σὲ κολακεύουν
 οὐδὲ ψέματα γινώσκουν,
- 370 ἀλλὰ τὴν ἀλήθεια πᾶσαν
 λέγουσι τὴν βασιλειά σου,
 τούτους ἔχε πάντα φίλους,
 εἰς βουλήν καὶ πράξιν πᾶσαν·
 κράτει, τίμα καὶ ἀγάπα,
- 375 καθὼς πρέπει, δέσποτά μου.
 τοῦ δὲ λίθου ἡ τιμὴ του
 ἄκουσον αὐτὴν προθύμως·
 σκώληξ ἔναι φυτευμένος
 μέσον γὰρ τοῦ λιθαρίου·
- 380 ἅμα γοῦν ἔλθῃ τὸ θέρος
 μέλλει θρέψαι τὸ λιθάρι,

352 ὡς scripti: οἶον 356 (καὶ) addidi 362 εὐδοκιμήσει

καὶ ὁ σκώληξ ἔβγει θέλει,
καὶ ὁ λίθος τεφρωθῆναι.
εἰ δ' οὐδὲν μὲ τὸ πιστεύεις,
385 ἄλλα ῥαθυμεῖς μεγάλως,
καὶ καιρὸν οὐ περιμένεις
εἰς τὸν λόγον ὄνπερ λέγω,
ὄρισε καβάτοράν σου
νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ παλάτι,
390 νὰ τὸ σχίσῃ τὸ λιθάριν,
καὶ νὰ εὕρῃς τὸ σκωλήκι.
εἰ δὲ καὶ μακροθυμήσεις,
ἄφες τὸν καιρὸν νὰ ἔλθῃ
τοῦ καλοκαιρίου λέγω,
395 καὶ νὰ ἴδῃς καὶ τὴν τέχνην
καὶ τὴν γνῶσιν, ὅπερ ἔχω
ὁ πτωχὸς ὁ λιμᾶσμένος.“
εἴτ' ὁ βασιλεὺς αὐτίκα
ῥαθυμῶν ἐν τῇ μανίᾳ,
400 ὤρισεν, καβάτωρ ἦλθεν
ἔμπροσθέν του εἰς τὸ παλάτι,
ἔσχισεν τὸν λίθον μέσον,
εὗρεν τὸ σκωλήκιν μέσα,
καὶ ἐτέφρονεν τὸν λίθον
405 καὶ κατέτρωγέν τον ὅλον.
θαῦμα τοίνυν ἔσχε πάντας
τοὺς μικροὺς τε καὶ μεγάλους
εἰς τὴν γνῶσιν, ὅπερ εἶχεν
ὁ σοφώτατος ὁ γέρων.
410 εἶπαμέν το καὶ πρὸ τούτου,
ὅτι διοίκησιν οὐκ εἶχε,
τώρα δ' εἰς τὴν πρᾶξιν ταύτην
ἔβγαλε τὴν διοίκησίν του
ὁ Ξενοῦτσικὸς ὁ γέρων,
415 ὁ ἀδίκως πωλημένος.
μετὰ ἡμέρας ἄλλας πάλιν,
καὶ καιροῦ παραδραμόντος,

403 μέγαν: quod quamquam intellegi potest, tamen probabiliter mihi
videor correxisse 416 ἡμέρας

420 ἤλθεν τις πραγματευτὴς γάρ,
 πλούσιος πολλὰ καὶ μέγας,
 εἶχεν ἄλογον, οὐκ εἶδα,
 ἀλλ' οὐδ' ἤκουσα τοιοῦτον
 χοντρομούρην, χοντροκόττην
 καὶ βουβαλοσυνθεμένον·
 οἱ κοκκάλοι του μεγάλοι,
 425 ἀργοκίνητον εἰς δρόμον,
 στερεὸν πολλὰ παρ' ὅλα.
 ὁ δὲ βασιλεὺς ἀκούσας
 περὶ τοῦ τοιούτου ἵππου,
 ἀγοράσαι τοῦτον θέλων,
 430 καὶ μὴ πλανηθῇ ὡς πρῶην
 τῆς τιμῆς τοῦ λιθαρίου,
 ὥρισε κ' ἡφέρασιν τον
 ἔμπροσθέν του εἰς τὸ παλάτι
 τὸν σοφώτατον τὸν γέρον,
 435 καὶ περὶ τοῦ ἵππου ἔφη
 „λάλει, γέρον, πῶς ἐγίνη
 ἔξω φύσεως ἀλόγων
 καὶ βουβαλοσυνθεμένον,
 δεῖξέ σου τὴν τέχνην τῶρα
 440 καὶ τὴν γνῶσιν, ὅπερ ἔχεις.“
 ὁ δὲ γέρων ἀποκρίθη
 πρὸς τὸν βασιλεῆ ὡς ξένος.
 „ἄκουσον, αὐθέντη, τοῦτο.
 ἡ σπορὰ τοῦ ἵππου ἔναι,
 445 ἡ δὲ τροφή τούτου λέγω
 ἀπὸ γάλα βουβαλίνας,
 καὶ διὰ τοῦτο μετετράπη
 οἶον βλέπει ἡ βασιλεία σου.“
 καὶ ἀκούσας ὁ τοπάρχης
 450 τὸν σοφώτατον τὸν γέρον,
 ἔβαλε κ' ἐγύρευσέν το
 ναῦρην τὴν ἀλήθειαν τούτου·
 εἶπε γὰρ ὅπου τ' ἐπούλει,

420 οἶδα 430 πλανηθῆς 443 fort. τούτου (omisso puncto) 445
 τούτου scripsi: του 453 τὸ

Carmina m. a. graeca, ed. Wagner

455 ὁ πραγματευτῆς ἐκεῖνος
 πρὸς τὸν βασιλεῆ ὡς ξένος
 μετὰ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν
 „ψοφισμένη γὰρ εὐρέθη
 ἡ ἀγοῦ μὲ τὸ πουλάριν,
 460 ἔσχισάν τιν ψοφισμένην,
 ἔβγαλάν το ζωντανὸν γὰρ,
 ἐμεσόζηεν τὸ πουλάριν,
 ἔδωκάν το βουκολάριν,
 ἔτρεφέν το μὲ τὸ γάλα.
 465 ἄλλην μάναν οὐκ ἤξεύρει,
 μόνον γὰρ καὶ τὰς βουβάλας.
 ἠκολούθει γὰρ βουβάλαν,
 καὶ κατ' ἐξοχὴν ἀπ' ὅλας
 ἔτρωγεν τὸ γάλας ὄλον,
 470 εἶχεν μίαν ἀπὸ ταύτας
 ὡς μητέρα ἐδικὴν του.“
 καὶ ἀκούσας ὁ τοπάρχης
 τὴν διασάφησιν τοῦ ἵππου,
 ὑπερεθαυμάστην ὄλως
 475 μετὰ καὶ τῶν μεγιστάνων,
 ἀλλὰ καὶ τοῦ παλατίου,
 εἰς τὴν γνῶσιν τὴν τοσαύτην
 τοῦ σοφοῦ τῷ γεροντίου.
 ὤρισεν ἀφράτον ἄλλον
 νὰ τὸν δίδουν τὴν ἡμέραν.
 480 ἐνθυμίζω ὅπου τ' ἀκούουν,
 νᾶχη τὴν ἡμέραν δύο
 ἀφρατούτσικα ψωμία.
 μετὰ ἑμέρας πάλιν ἄλλας,
 καὶ καιροῦ παραδραμόντος,
 485 ἔμαθεν ὁ βασιλεὺς γὰρ
 παρὰ τοῦ πλησίον τούτου,
 ὅτι κορασίδα εὐρέθη
 μεγιστάνου καὶ πλουσίου,
 παρὰ φύσιν γὰρ τῶν ἄλλων

- 490 εὐμορφότατη ὑπῆρχε,
καὶ ὡραιὰ τῷ εἶδει πάνυ
παρὰ τὰς γυναῖκας πάσας
εἰς τὸν τόπον τοῦτον ὄλον,
τὸν αὐθέντευσεν ἐκεῖνος·
495 [κ' ὤρισεν ὁ βασιλεὺς γὰρ,
ἔφερον τὸν γέροντά του,
τὸν σοφώτατον καὶ μέγα.]
ἔμπροσθεν εἰς τὸ παλάτι
τὴν ἡμέραςιν ἐκείνη,
500 λέγει νὰ τὴν ὑπανδρεύσῃ,
νὰ τὴν στεφανοκρατήσῃ,
νὰ τὴν ὀδῇ καὶ ὡς ἐλέγαν
εἰς τὸ κάλλος τὸ τοσοῦτον
ὅπερ εἶχεν τὸ κοράσιον·
505 κ' ἅμα ἔμπροσθέν του ἦλθεν,
ὑπερεθαυμάστην ὅλως,
ἀλλὰ δὴ κ' οἱ μεγιστᾶνες
οἱ μικροὶ τε καὶ μεγάλοι
εἰς τὸ κάλλος καὶ τὴν ὄψιν,
510 ὅπερ εἶχε τὸ κοράσιον
καὶ παρὰ τὴν φύσιν πᾶσαν.
ὤρισεν ὁ βασιλεὺς γὰρ,
ἔφερον τὸν γέροντά του
τὸν σοφώτατον καὶ μέγα
515 ἔμπροσθεν εἰς τὸ παλάτι,
κολακεύει τοῦτον τάχα
ὁ τοπάρχης νὰ τὸν λέγῃ.
„ἄγωμε, καλὲ πατέρα,
καλοῖδές τὴν τὴν γυναῖκα
520 εἰς τὴν φύσιν καὶ τὴν γνῶμην
καὶ τελεσιουργιάν τὴν ἔχει,
καὶ τὸ τί γενεᾶς ὑπάρχει.
καὶ μετὰ τὸ γνῶσαι ταύτην
εἰς τὴν ὄρασιν τὴν ἔχει,
525 καὶ ὅπου τὴν θέλει φέρει

495. 496. 497 hoc loco spurii 502 ἰδῇ 506 ὄλος 521 καὶ τὴν τ.

- ὁ ἀσύστατος ὁ χρόνος
 εἰς τὸ κάλλος τὸ τοσοῦτο.
 ἔλα εἰς μοναξιάν, εἰπέ την
 τὴν ἀλήθειάν σου πᾶσαν,
 530 καὶ πεπληροφόρησαί με,
 πῶς ἐνόησες, γέροντά μου!·
 εἶτα οὖν ὁ γέρων πάλιν
 τῆς χειρὸς αὐτὴν πιάσας,
 εἰς ὀσπήτιν ὑπαγαίνει
 535 μετὰ δυὸ καὶ τρεῖς γυναῖκας.
 ὥρισεν, ἐγδύσασιν την,
 ὥσπερ γὰρ καὶ ἐγεννήθην,
 ἔμπροσθέν του τὴν ἠφέραν,
 οὕτως ἔφη πρὸς ἐκείνην
 540 „γύρισον τὰ νώτια μέρη!
 γύρισόν μοι καὶ τὸ ἄλλον!
 ἄμε ἐκεῖθεν πρὸς ἐκείνας!
 ἔλα πάλιν πρὸς ἐμέναν!“
 καὶ κατὰ τὸν ὀρισμόν του
 545 ἔποικέν το τὸ κορίτισιν,
 οὐ γὰρ ἐνετράπην ὅλως,
 ἢ αἰσχύνην νὰ προσφέρῃ,
 ὡς παρθένος τάχα οὔσα,
 ἀλλὰ πάντα ἀδιαντρόπως
 550 ἔπραττεν μετ’ εὐκολίας.
 ὥρισεν, ἐνδύθην πάλιν,
 ὁ σοφώτατος ὁ γέρων
 εἰς ὀσπήτιν τὴν ἐφῆκεν
 μετὰ δυὸ καὶ τρεῖς γυναῖκας,
 555 κ’ εἰς τὸν βασιλεᾶ ὑπάγει
 ἔσωθεν εἰς τὸν κοιτῶνα
 μέσον τοῦ μεσονυκτίου,
 εἰς ὧδὰς ἀλεκτρυόνων,
 ν’ ἀναφέρῃ τὸν τοπάρχη
 560 ὅσα εἶδεν ἐν τῇ γνώσει
 ὁ σοφώτατος ἐκεῖνος

- εἰς τὸ κάλλος τὸ τῆς κόρης.
 ἀνεπήδησεν αὐτίκα
 ὁ τοπάρχης πρὸς ἐκείνον.
 565 „λάλει, γέρον, τὴν ἀλήθειαν,
 τί δοκεῖ (σοι) πρὸς τὴν κόρην.“
 „ἄκω τοίνυν, δέσποτα μου·
 εἶδαμέν το τὸ κορίτισιν.
 ἔν κακοῦ τσουλούκου σπάρμα,
 570 ἀκρατίστου καὶ χυδαίου,
 καὶ κακῆς κουρβέλας γένος
 καὶ πολιτικῆς μαινάδος.
 καὶ τῷ συγγενέσθαι ἄνδρα,
 καὶ γνωρίσαι καὶ τὴν φύσιν
 575 τῆς γλυκύτητος ἐκείνης
 μίξεως καὶ συνουσίας,
 θέλει γένει ἐλευθέρα
 παρὰ τὰς γυναῖκας ὅλας,
 ὅσας οἶδας ἐν τῇ γῇ σου,
 580 ἀλλὰ δὴ κ' εἰς ἄλλον κόσμον.“
 ὁ δὲ βασιλεὺς αὐτίκα
 ἀκριβῶς τὸ ἐρευνίζει,
 τοὺς γονεῖς αὐτῆς ἐτάζει,
 τὴν ἀλήθειαν μανθάνει
 585 καὶ παρὰ τοὺς γείτονάς της
 ἀλλὰ δὴ καὶ συγγενεῖς της,
 εὗρεν τοιοῦτον οἶον τ' εἶπεν
 ἀπαράλλακτον εἰς πάντα
 ὁ σοφώτατος ὁ γέρων.
 590 καὶ θαυμάσας ὁ τοπάρχης
 σὺν τοῖς μεγιστᾶσι πᾶσι
 τὴν σοφίαν καὶ τὴν γνῶσιν
 τοῦ καλοῦ πατρὸς ἐκείνου,
 ὥρισεν καὶ ἡὔξησάν τον
 595 ἄλλον ἐν' ἀφράτον πάλιν
 κατ' ἐπέκεινα τῶν δύο,
 νᾶχη τὴν ἡμέραν τρία

566 (σοι) add Sathas
597 νᾶ ἔχη

569 ἐνι

587 τ' scripsi, τὸν

595 ἔνα

ἀκεραῖα καὶ μεγάλα.
ἐρωτᾷ τον τοίνυν πάλιν
600 ὁ τοπάρχης μετ' ἀγάπης
τὸν σοφώτατον τὸν γέρον
„νὰ μ' ἐπιχαρῆς, πατέρα,
τὴν ἀγάπην μου νὰ ἔχῃς,
πῶς ἐνόησες αὐτίκα,
605 ὅτι καταστρηνιάσει θέλει
τὸ κορίτιςιν, τὸ σὲ εἶπα,
κ' ἔναι φύσι τσουλουκόνου
καὶ κακῆς κουρβέλας γένος,
θέλει κ' ἐξεδώσει μᾶλλον,
610 καθὼς εἶπας πρὸς ἐμέναν;“
εἶτα γοῦν ὁ γέρων πάλιν
„ἄκω τοίνυν, δέσποτά μου,
τὸ σὲ θέλω ἀναφέρει·
ὅταν τὴν ἀπῆρα λέγω
615 ἐκ τὸ χέριν, ὕπερ οἶδας,
κ' εἰς ὀσπήτι τὴν ἐπήγα,
ῥωρισα κ' ἐγδύσασίν την,
ὥσπερ γὰρ καὶ ἐγεννήθην,
ἔμπροσθέν μου τὴν ἠφέραν.
620 πάντως ἔναι καὶ κοράσιον
κατὰ φύσιν εὐγενείας
δοκιμώτατον εἰς κάλλος,
καθὼς βλέπει ἡ βασιλειά σου·
ὅ,τι εἶπον πρὸς ἐκείνην
625 ὅλ' ἀδιάντροπος, ὡς κούρβα,
ἐπολέμειν τα ἡ μαινάδα,
ὥσπερ γραῦς παλαιωμένη.
ὅταν εἶδα γοῦν τὸ κάλλος,
ὅπερ εἶχεν παρ' ἀξίαν,
630 τὸ γοργόγλωσσον ἐκεῖνο
καὶ τὸ τολμηρόν, τὸ εἶχεν,
τὸν σοφὸν γὰρ λόγον εἶπον,
ὄν καὶ σὲ νὰ θεραπεύσῃ.

- 635 ὅσα πάθη ἄν τὴν ἔλθουν
τὴν γυναῖκα κατὰ φύσιν,
μὸν τὴν γλῶττα νὰ τὴν λείπῃ·
νὰ δημηγορῇ πολλάκις
καὶ φιλονεικίας λέγῃ
καὶ δικάζεται μὲ πάσας,
640 νὰ στριγγίζῃ μετὰ θάρρους,
ἀλλὰ ἥρεμον νὰ φέρῃ.
πᾶσα λόγον ὃν ἐκχέει
ἐκ τοῦ στόματος ὡς πᾶρον,
μετ' αὐτὴν τὴν ἡρεμίαν
645 καταπαύει τὰς ἐκείνας,
ἀλλὰ δὴ νὰ συντυχαίνει,
νὰ δημηγορῇ πολλάκις,
νὰ δικάζεται μὲ πάσας
καὶ πολυκουρατορεύῃ·
650 ὅσας ἀρετὰς ἄν ἔχῃ
ἐκατέλυσεν κ' ἐκείνας,
καὶ εἰς ἀφανισμόν πάντως
ἤφερεν τὸν ἑαυτὸν τῆς.
ὅταν εἶδα ἐγὼ τὸ κάλλος
655 τὸ ἀμύθητον ἐκεῖνο,
τὸ ἀσύστατον, τὸ εἶχεν
τὸ κοράσιον παρὰ φύσιν,
τοῦ σοφοῦ τὴν ἱστορίαν
ἔφερον τὴν παροιμίαν,
660 καὶ διέκρινα εἰς αὐτὴν
ὅσα λέγω σοι, αὐθέντη.
χωριατόσπαρτον ὑπάρχει
καὶ ἀνόμοιον εἰς φύσιν,
καὶ διὰ τ' οἷστρον, ὅπερ εἶχεν,
665 τὴν ἀκόλαστον ἐκείνην
τῆς θηλείας τῆς αἰσχυρώδους,
ἢ μητέρα, ὅπου τὴν εἶχεν
ἐν τῇ μήτρᾳ τοὺς ἐννέα
μηνάς τε τοὺς πληρεστάτους,

- 670 ἐμετάστρεψέν το ἡ φύσις,
ἔποικέν το ῥωμανάτον
ὠραιότατον εἰς ὄψιν
νοθευμένην τῆς αἰσχύνης.
ἔχει κράσιν τσουλουκόνου
- 675 καὶ πολιτικῆς μαινάδος,
ἔχει τριά κακὰ δεμένα,
μετὰ τοῦ μοιχοῦ ἐκείνου
θέλει δράμει ἡ τοιαύτη
παιδοπούλα παρὰ φύσιν
- 680 περισσότερον ἐκείνης
τῆς κακῶς γεννησαμένης
τὴν τοιαύτην παρὰ φύσιν.
καὶ διὰ τοῦτο, δέσποτά μου,
πίστευσον ἐμοῦ τοὺς λόγους
- 685 εἰς ἀλήθειαν παντοίαν,
ἅπερ μέλλουσι συμβαίνει
τὸ κοράσιον ἐκεῖνο
ἀπὸ τοῦ τοσούτου κάλλους,
οὔπερ οἶδας καὶ γινώσκεις.“
- 690 τότε οὖν ὁ βασιλεὺς γὰρ
βουλευθεὶς τοῦ νὰ γνωρίσῃ
τὴν γενεάν του καὶ τὴν φύσιν,
καὶ τὸ τί γενεᾶς ὑπάρχει,
ἐκ τὸ χέρι τὸν ἐπαίρνει,
- 695 εἰς κρυφὸν τὸν τόπον πάγει
τὸν μικρότατον ὧν εἶχεν,
εἰς θεὸν τὸν ἀναθέτει
νὰ τὸν εἴπῃ δι' ἐκείνον
καὶ τὴν φύσιν καὶ τὴν γνῶμην,
- 700 καὶ τὸ τί γενεᾶς ὑπάρχει,
λόγον νὰ μὴδὲν τὸν κρύψῃ,
ἀλλὰ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν
ταύτην νὰ τὴν φανερώσῃ.
τότε γοῦν ὁ γέρων πάλιν
- 705 πρὸς ἐκεῖνον ἀποκρίθη
„ἄκουσον, ὦ δέσποτά μου,
νὰ εἰπῶ τὴν βασιλείαν σου·

- 710 πίαςσον χαρτίον ἄρτι,
 ἀλλὰ δὴ καὶ καλαμάριον,
 ὀρκωμοτικὸν μοῦ ποῖσον
 μὲ τὰς ἰδικάς σου χεῖρας,
 ἵνα μὴ θλιβείς πολλάκις
 εἰς ὀργὴν μὲ καταβάλῃς,
 καὶ κακωτικὸν ποιήσης,
 715 καὶ νὰ σ' εἴπω τὴν ἀλήθειαν,
 καὶ νὰ σὲ τὴν φανερώσω.
 ὀρκωμοτικὸν τοῦ ἐποίησε
 μὲ τὰς ἰδικάς του χεῖρας
 ὁ τοπάρχης παραυτίκα.
 720 ἔποικεν ἀφροντισία
 τὸν τοιοῦτον τὸν σοφὸν τε,
 εἶτα λέγει μετὰ θάρσους
 „μάγκιπος υἱὸς ὑπάρχεις,
 εἶσαι φύσει χωριάτης
 725 καὶ χυδαῖος παρὰ πάντας.
 ἄπελθε πρὸς τὴν μητέρα,
 ποῦ σ' ἐβάσταν εἰς τὴν μήτραν,
 καὶ νὰ μάθῃς τὴν ἀλήθειαν.“
 εἶτα γοῦν ὁ βασιλεὺς γὰρ
 730 εἰς τὴν μάναν του ὑπάγει,
 μοναξιὰν καὶ κατ' ἰδίαν
 ἔσω εἰς τὸν κοιτῶνά της,
 ἥρξατο νὰ τὴν ἐλέγχῃ
 καὶ νὰ τὴν δημοσιεύῃ
 735 πρὸς τοὺς λόγους, οὐ(σ)περ εἶπεν
 ὁ σοφώτατος ὁ γέρων.
 τότε οὖν ἐθλίβῃ ἐκείνη
 καὶ πρὸς τὸν υἱόν της ἔφη
 „μάγκιπος υἱὸς ὑπάρχεις,
 740 φύσει δέ γε χωριάτης.
 εἶδα γὰρ τὸν σὸν πατέρα,
 παῖδας οὐκ ἐδίδου πάντως

710 ποίησον
Ξαντο, em Sathas

711 ἰδίας σου τὰς

734 de δημοσιεύη dubito

717 ἰδίας του τὰς

741 οἶδα

732 ἤρ-

- εἰς ἐμὴν κοιλίαν ὅλως,
 νὰ αὐθεντέψη τοῦ κράτους,
 745 νὰ κρατήσῃ βασιλείας.
 δέλεαρ εἰς τοῦτον ἔσχον
 μάγκιπον τὸν ἐδικόν μου,
 οὐ δι' ἔρωτος τὸν τρόπον,
 ἀλλὰ διὰ τεκνογονίαν,
 750 νὰ μὴν χάσω βασιλείαν
 ἐκ τοῦ γένους τοῦ πατρός σου.
 καὶ εἰς τοῦτο ὅλως ἔχεις
 στόμα προσάνοϊζαι δέ μοι,
 ἔχεις πρόσωπον καὶ βλέπεις,
 755 οὐδὲ χάριτάς μοι λέγεις
 καὶ ὁμολογεῖς μεγάλως.“
 τότε οὖν ἐθλίβῃ ἐκεῖνος
 ἐντροπὴν ὅλος γεμίσας,
 εἰς θεὸν τὸν ἀναθέτει
 760 „τίμιε πάτερ, δίδαζόν με
 πῶς ἐνόησες αὐτίκα,
 ἀκόμῃ χρόνον οὐκ ἔχεις
 εἰς τὴν βασιλείαν μου ταύτην —
 μάγκιπος υἱὸς ὑπάρχω,
 765 χωριάτου φύσιν ἔχω,
 καὶ κακότροπος τῇ γνώμῃ;“
 εἶτα πάλιν πρὸς ἐκεῖνον
 ἀποκρίνεται ὁ γέρων
 μετὰ ταπεινοφροσύνης
 770 „ἄκω τοίνυν, δέσποτά μου,
 καὶ καλῶς νὰ σοῦ διδάξω
 καὶ τὸ κράτος σου ν' ἀρέσῃ.
 ὅταν εἶδ' ἐγὼ τὸ ἀφράτον
 εἰς τὴν πρᾶξίν μου τὴν πρώτην,
 775 ἄλλο ἀφράτον 'ς τὴν δευτέραν,
 εἰς τὴν τρίτην ἄλλον πάλιν,
 εἶπ' ἐγὼ πρὸς τὸν ἑαυτόν μου
 'τί ἐνι τοῦτο, ὅπερ λέγει;

771 τοῦ, em Sathas 773 εἶδα 775 ἄλλον 777 εἶπα

- 780 ὅλο ἀφράτα μᾶς χαρίζει,
 ἔξοδον οὐδὲν μᾶς δίδει,
 ἄλλην χάριν οὐ ποιεῖ μας!
 ἦ μαγκίπου φύσιν ἔχει,
 ἦ μαγκίπου υἱὸς ὑπάρχει!
 τοῦτο αὐθέντου φύση οὐκ ἔνι!
 785 ὥσπερ ἀετοῦ πουλία
 εἰς τὴν φύσιν τοῦ πατρός τους
 εἰς αὐτὴν τὴν φύσιν κεῖνται,
 οὕτως δὲ καὶ τοῦ_τσικνέα
 τὰ πουλία γὰρ τοιαῦτα·
 790 ἐκ μικρόθεν ἢ οὐρά τους
 διχαλὴ καὶ τεθλασμένη,
 ἄμαν ἔλθῃ εἰς τὴν φύσιν
 τοῦ πατρός του μεγαλύνει,
 κύπτει τὸ νευρὸν ἐκεῖνο,
 795 δράσσει κρέας εἰς τροφήν του.
 τρέχει φυσικῶς ἢ φύσις
 πρὸς τὴν φύσιν τοῦ πατρός του.
 οὕτως γὰρ ἡ βασιλεία σου.
 εἰ δὲ θέλεις νὰ σὲ φέρω
 800 μῦθον πρὸς τὸν λόγον τοῦτον,
 ἄκουσέ τον, δέσποτά μου.
 ὁ γὰρ μύρμηξ, λέγουν ἄλλοι,
 ἄνδρας ἦτον προλαβὸν γὰρ
 γεωργὸς παρὰ τὴν φύσιν,
 805 ἀνθρωπίνην φύσιν λέγω·
 εἰς ἐκεῖνον οὐκ εὐτάρκει,
 ἀλλ' ἐκίνησε νὰ κλέπτῃ
 καὶ τὰς ξένας γεωργίας,
 τὰ γεννήματα τῶν πάντων,
 810 καὶ τὴν νύκτα ἂν ἡμπόρει.
 γνοὺς θεὸς τὴν πονηρίαν
 καὶ τὴν ἀδικίαν τούτου,
 ὄργῃσιν φοβερωτάτην
 ἔπεμψεν πρὸς τὸν τοιοῦτον·

- 815 μύρμηξ ἀνεφάνη πᾶσιν
ὥς μικρότατον τὸ ζῶον.
τὸ μὲν σῶμα γὰρ ἡλλάγη,
ἢ δὲ φύσις οὐκ ἡλλάγη,
ἀλλὰ πάντα κλέπτει πάντα
- 820 τὰ γεννήματα τοῦ κόσμου.
οὕτως γὰρ κ' ἡ βασιλεία σου
τὸ μὲν σῶμά σου ἐτιμήθη,
ἢ δὲ φύσις οὐκ ἡλλάγη.
ἀπαὶ τώρα, δέσποτά μου,
- 825 ἀποκλείω σοι τὸν λόγον,
ἵνα μὴ πολυλογοῦμεν,
βαρυνθοῦ(ν) μας οἱ ἀνθρώποι
ὅσοι οὐ χρήζουσι ν' ἀκούγουν
τὰς τοιαύτας σου τὰς πράξεις,
- 830 τὰς ἀδιακρισίας τὰς ἔχεις.
εὖξου γὰρ μοι, δέσποτά μου,
ὅπου εἶμαι καὶ ὑπάρχω,
καὶ εἰς οἶον τόπον εἶμαι,
ἐνθυμεῖσθαι θέλω πάντως.
- 835 τὰς καλὰς σου γὰρ τὰς γνώμας,
τὴν προαίρεσίν σου πᾶσαν,
ὥς φιλεῖς τοὺς ξένους ὅλους,
εἰς τὸν λόγον τοῦ Χριστοῦ μου,
ψ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος
- 840 εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
εἰ δὲ βούλει με κρατῆσαι
περισσότερον ὥς δοῦλον,
καὶ τὸν ὄρκον σου παρέβης
καὶ κακωτικὸν ποιήσεις,
- 845 ἢ ὥς δοῦλόν σου πωλήσεις,
ἢ ἐν φυλακῇ τηρήσεις
ἐν ἀμηχανίᾳ καὶ δόλῳ,
πίστευσόν μοι, δέσποτά μου,
ὅπου καὶ ἂν με πουλήσης
- 850 τ' ὄνομά σου νὰ δημεύσω,
ἀλλὰ δὴ νὰ φανερώσω
καὶ τὴν γνῶμην σου, τὴν ἔχεις,

- καὶ τὸ τί γενεᾶς ὑπάρχεις·
 πῶς δεσπάζεις παρ' ἄξιαν
 855 μεγιστάνους καὶ πλουσίους,
 ἀλλὰ καὶ τὴν πόλιν ταύτην,
 ἔνδοξον καὶ τρισολβίαν,
 πολυάνθρωπον καὶ πρώτην
 εἰς τὸν κόσμον ὅλον λέγω·
 860 κ' ὡς νικᾷ τὸ φῶς ἡλίου
 τοὺς ἀστέρας καὶ σελήνην,
 οὕτως ἔχει καὶ τὸ νίκος
 ὅσα ὑπὸ τὴν γῆν ἐπάνω
 τὸ Βυζάντιον τὸ μέγα,
 865 πῶποτ' ἄλλον οὐκ ἐφάνη,
 οὐδ' ἐποίκεν οὐδ' ἐφάνη
 ὁ θεὸς ὁ πάντων κτίστης,
 ἀλλ' οὐδέ(ποτε) ποιήσει.
 συμβουλεύω σοι καὶ λέγω,
 870 ἵνα μὲ ἀφήσης ἄρτι
 ὑποστρέψαι εἰς τὰ παιδιὰ μου,
 καὶ τὴν σιωπὴν νὰ σβύσω.“
 ὁ δὲ βασιλεὺς ἀκούσας,
 μεταμεληθεὶς μεγάλως
 875 εἰς τὰς ὕβρεις καὶ τοὺς κόπους
 οὓς τον γέροντα ἐποίκεν,
 κολακεύει τοῦτον τάχα
 ὁ τοπάρχης νὰ τὸν λέγῃ
 „ἄκουσον, καλὲ πατέρα,
 880 τὴν βουλὴν μου νὰ τὴν εἶπω
 πρὸς ἐσέν, διδάσκαλέ μου
 καὶ σοφώτατε πρεσβύτα·
 πρὶν ἀπέλθῃς ἐκ τῶν ᾧδε,
 καὶ εἰς ἄλλην χώραν πάλιν
 885 ἠθελήσῃς κατοικῆσαι,
 τίμησόν με ὡς τοπάρχην
 καὶ ὡς βασιλέα μέγαν,
 τ' ὄνομά μου δόξασέ το

868 οὐδέποτε Sathas, οὐδέ
 Sathas, εἰς

872 σβύσω non intellego

876 οὓς

- καὶ μέγαλυνε τοῖς πᾶσι·
890 ἔχε θάρρος εἰς ἐμέναν,
στέλνε πάντα τοὺς υἱοὺς σου
τὸ κατ' ἔτος νὰ σὲ δίδω,
χάριν τῆς εὐεργεσίας,
895 χίλια τῶν διδραχμάτων,
τὰ νομίσματα τῆς χώρας.
ὑπάγε μετ' εὐκολίας
καὶ χαρᾶς ἀνεκλαλήτου,
Κύριος κατευοδώσει
900 διαβήματα καὶ δρόμους
τῶν ποδῶν σου, τίμιε πάτερ.
καὶ χαιρέτα τοὺς υἱοὺς σου,
ἅπαντας τοὺς ἐδικούς σου
τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους.“
τὸν δὲ λογοθέτην πάλε
905 ὤρισε καὶ ῥέραςιν τον
ὁ τοπάρχης ἔμπροσθέν του·
οὕτως ὤρισεν ἐκεῖνος
„τὸν τοιοῦτόν τοι πατέρα,
τὸν σοφώτατον καὶ μέγαν,
910 δὸς αὐτὸν εὐεργεσίαν,
τοῦ καλοῦ τοῦ κόπου χάριν,
ὅπως ἦλθεν εἰς ἐμένα,
καὶ τῶν κόπων τῆς ὁδοῦ του,
ὑπερπύρων τρεῖς χιλιάδας,
915 νὰ ἀπέλθῃ εἰς τοὺς ἰδίους.“
τηνικαῦτ' ὁ λογοθέτης
σὺν τὸν λόγον τοῦ τοπάρχου
καὶ κατὰ τὸν ὀρισμὸν του.
ἔδωκεν ἐκείνον ταῦτα
920 τὸ ποσὸν τῶν ὑπερπύρων.
δουλικῶς τοίνυν ὁ γέρων
καὶ τὰς χεῖρας δεδεμένος
προσεκύνησεν καὶ εἶπεν
πρὸς τὸν βασιλέα οὕτως

- 925 „εὐχου καὶ συμπάθησόν μοι.
Κύριος διατηρήσοι
τὸ βασίλειόν σου κράτος
εἰς αἰῶνας, δέσποτά μου.“
ὑποτάξας γοῦν τοῖς πᾶσιν
930 καὶ καλῶς ἐφοδιάσας,
ὑπεχώρησεν ἐκεῖθεν
καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὰ ἴδια
ὁ σοφώτατος ὁ γέρων.
καὶ οὐκ ἔπρεπεν οὐδ’ ἦτον
935 ἄξιον νὰ τὴν παρῆρσιάσω
τὴν ὑπόθεσιν καὶ τέχνας
τοῦ καλοῦ πατρὸς ἐκείνου,
ἄγραφον νὰ τὴν ἀφήσω;
ἔγραψά τὴν παραυτίκα.
-

ΔΙΗΓΗΣΙΣ ΩΡΑΙΟΤΑΤΗ ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΣΤΟΥ ΑΝΔΡΟΣ ΤΟΥ
ΛΕΓΟΜΕΝΟΥ ΒΕΛΙΣΑΡΙΟΥ.

- Ὡ θαυμαστὸν παράδοξον, ὦ συμφορὰ μεγάλη
καὶ λύπη ἀπαράλλακτος, ὁδύνη καὶ πικρία!
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν Ῥωμαίων, τὸν καιρὸν γὰρ ἐκείνον
βασιλέως Ἰουστινιανοῦ μεγάλου αὐτοκράτωρ,
5 (καθ' ὃν ὁ φθόνος περισσῶς εἰς τοὺς Ῥωμαίους ἐσέβη,
καὶ πᾶς καὶ πάντας ἐξ ἀρχῆς ὁ φθόνος οὐκ ἐκλείπει
εἰς βασιλεῖς, εἰς ἄρχοντας, πλουσίους καὶ εἰς πένης·
χώραις καὶ κάστρῃ ἐδούλωσαν αἱ γλῶσσαι τῶν ἀνθρώπων,
καὶ ἐκ τοῦ φθόνου τοῦ πολλοῦ ἐχάσαν τὴν ἡμέραν)
10 ἦτον ὁκάποιος θαυμαστὸς φρόνιμος ἀνδρειωμένος
Βελισάριος ὀνόματι, ἡ δόξα τῶν Ῥωμαίων.
ὀρίζει τὸν ὁ βασιλεὺς μετὰ μεγάλου πόθου
„ὦ Βελισάριε, λέγω σε, ἄκουσον τῆς φωνῆς μου.
τὸν ὀρισμὸν μου σήμερον ἐσὲν τὸν παραδίδω.
15 ὀρισον, γράψον, ποιήσον ἀνθρώπους νὰ δουλεύσουν,
νὰ παραβγάλουν εἰς κτίσιμον τὴν Κωνσταντίνου πόλιν,
ὅσον νὰ δράμῃ ἄλογον καλὸν πεπτρωμένον,

Edidi hoc carmen e codice Vindobonensi in programme Ioannei Hamburgensis, a. 1873. coniecturis in hac secunda recensione adiutus sum Bursiani et Coestlini. quindecim primos versus iam ante me publici iuris fecerat Stephanus Kapp in programme gymnasii Vindobonensis („IX. Gemeindebezirk“) 1871/2, p. 38—43: cuius scriptionis notitiam debeo Bursiano.

5 καθ' ὃν scripsi: καὶ ὦν cod., unde nolui facere κατὼν περισσός ὁ ἐκλύπη (non ἐλύπη, ut Kapp legit, qui ἐλλείπει coniecit) 8 κάστροι 13 σαι φωνῆς cod., φημὴς perverse Kapp 16 possis παραβγάλου εἰς (quod συνιζήσει proferendum), vel παραβγάλουν 'ς, vel liberius (id quod in proecdosi propositum) νὰ π. κτίσιμον τῆς Κ. πόλης

- οὕτως νὰ κτίσης καὶ ἐσὺ εἰς χρόνον πληρωμένον.
 κι ἂν ἐν καὶ πράξης τὴν βουλὴν, τὸν ὀρισμὸν πληρώσης,
 20 τιμὴν ἀξίαν, πλουτισμὸν ἐσένα νὰ ποιήσω,
 εὐγενικὰ χαρίσματα νὰ ἔχῃς ἀπ' ἐμένα.
 κ' εἰς θρόνον τοῦ παλάτιου μου νὰ ἦσαι ἐπηρμένος.“
 ἤκουσ' αὐτὴν τὴν παρῆρσιὰ ἀπαι τὸν βασιλέα,
 δένει τὰ χέρια του σφικτὰ καὶ προσκυνεῖ ἀξίως,
 25 συντάσσεται τὸν ὀρισμὸν τοῦ βασιλεῶς πληρῶσαι.
 ὁ Βελισάριος σύντομα τοῦ χρόνου πληρωμένου
 ἔκτισε γὰρ κ' ἐτέλειωσε τὴν Κωνσταντίνου πόλιν.
 ἐθαύμασαν οἱ ἄρχοντες, ὡς εἶδασιν τὴν πράξιν,
 τὸ πῶς ἐκ γνώσεως καὶ σπουδῆς ἔπραξεν τὸ τοιοῦτον.
 30 κ' ἐκ γένος χαμηλότατον ἐξέβηκεν ὁ τοιοῦτος·
 μᾶλλον ὁ κόσμος εἰς αὐτὸν δοξάζουν κ' εὐφημοῦν τον.
 φθονοῦσιν τον οἱ ἄρχοντες μικροὶ τε καὶ μεγάλοι
 καὶ καθ' ἐκάστην λέγουσιν ὀμπρὸς (') τὸν βασιλέα,
 φθόνους κακοὺς παρόξυνουν διὰ τὸν Βελισάρην·
 35 κ' εἰς φθόνον τὸν ἐβάλασιν, θέλουν νὰ τὸν φονεύσουν.
 πάντα ὁ φθόνος 'ς τοὺς καλοὺς συντρέχει καὶ κωλύει.
 καὶ εἰς ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας, ἐκ τοὺς Παλαιολόγους,
 τὸν βασιλεὰ δικάζεται μετὰ πολλοῦ τοῦ θράσους
 καὶ τάχατες ὡς συγγενῆς πονεῖ τὸν βασιλέα
 40 „δέσποτα, πάντων δέσποτα, τῶν ἡμερῶν αὐθέντης,
 τῶν ἀδυνάτων ἢ ἐλπίς, τῶν δυνατῶν τὸ θράσος,
 σήμερον ἀναφέρω σε, μάθε το ἀπ' ἐμένα·
 τὸ στέμμα, τὸ διάδημα, παίρνει τ' ὁ Βελισάρις,
 τὴν δόξαν καὶ τὴν δύναμιν, τὴν παρῆρσιάν, τὰ πλοῦτη·
 45 ὅλ' εἰς ἐκεῖνον κείμενται· θέλει νὰ σὲ φονεύσῃ.
 τὴν βασιλείαν βούλεται νὰ πάρῃ, νὰ σὲ χάσῃ.
 καὶ θέλομεν χαθῇ κ' ἡμεῖς ποῦ εἴμεθεν πιστοὶ σου.“
 κι ὁ βασιλεὺς ὡς τ' ἤκουσεν, ἐτρόμαξεν, ἐφρίττει,
 κ' ὥσπερ θηρίον ἄγριον καὶ δράκων φουσκοκμένος,
 50 κ' ὡς θάλασσ' ἄγριόφθαλμος λέγει τοὺς ἄρχοντάς του

18 οὗτος 23 ἤκουσε ταύτην τὴν παρρησίαν 27 καὶ ἐτελείωσε
 30 κ' ἐκ scriptis: καὶ cod. 31 καὶ εὐφημοῦντων 33 'ς addidi, conl.
 v. 121 40 cf. v. 105 42 σαι 43 διάστημα πέρνητο ὁ 45 ὅλα
 47 ὅπου 48 τὸ 49 καὶ φουσκοκμένος in margine ascripsit manus
 scribae, cum in ipso textu sit κουφισμένος

Carmina m. a. graeca, ed. Wagner.

- „ἔχετε μάρτυράς τινας νὰ δείξετε πρὸς αὐτον
παράστασιν ἀληθινήν, τὸ πρᾶγμα τὸ εὐρέθην;“
εὐρέθη Καντακουζηνὸς, Ῥάλλης, Παλαιολόγος,
Ἀσάνης τε καὶ Λάσκαρης, καὶ Κανανὸς καὶ Δούκας,
55 καὶ μαρτυροῦσιν ἄδικα κατὰ τοῦ Βελισάρη.
ὦ φθόνε καστροχαλαστή, ἐχθρὲ τῆς Ῥωμανίας,
χώραις καὶ πόλεις καὶ πιστοὶ φρόνιμοι ἀνδρειωμένοι
καὶ τῶν Ῥωμαίων οἱ στρατηγοὶ χαλοῦσιν ἐκ τὸν φθόνον,
χαλοῦσιν κάστρη δυνατὰ καὶ χώραις ἀκουσμέναις.
60 ὅμως ἐμακροθύμησεν ὁ βασιλεὺς ὅτός του
στερέα καὶ ἀφυρωτὰ καὶ κατασφαλισμένα.
χρόνους δὲ τρεῖς ἐκάθετον ἀπέσω εἰς τὸν πύργον.
πάντ’ ὀργισμένος ἀτυχὸς τυφλὸς καὶ βουλωμένος.
οἱ φθάνοι οὐκ ἠρκίστησαν εἰς τὴν βουλὴν ἐκείνην,
65 ἤθελον εἰς τὸ ἐκ παντὸς θάνατον νὰ τὸν δώσουν,
νὰ ἔολοθρεύσουν παντελῶς τὸν μέγαν Βελισάριον.
τί τὸ λοιπὸν ἐγίνετον ἔς τὴν Κωνσταντίνου πόλιν;
ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν, ὥρα μεσονυκτίου,
ἔφθασαν, ἀπεσώσασιν μαντάτα ἐναντία.
70 φουσάτον μέγαν δυνατὸν Ξηρᾶς καὶ ἐν θαλάσσης
κάστρη καὶ χώρας ἤρπασαν τῆς Κωνσταντίνου πόλης,
ἔκοψαν ἠχμαλῶτευσαν ἠφάνισαν τελείως.
ὁ βασιλεὺς ὡς τὸ ἔκουσεν, βαρέως τὸν ἐφάνη.
κ’ εἰς κάκην τὸ ἐγύρισεν νὰ κόψῃ, ν’ ἀφανίσῃ.
75 ἐκ τῆς πικριᾶς του τῆς πολλῆς ἡμέρας τρεῖς ἐποίηκεν
ἄρτου μὴδὲ γευσάμενος μὴδὲ ποτοῦ ὁμοίως.
καὶ μέσον τὸ διάστημα μισοῦ χρόνου ἡμέρας
ἀρμάτωσεν ὁ βασιλεὺς κάτεργα ἐβδομήντα
καὶ ἄλλα δὲ τριάκοντα ἐκ τῆς Θεσσαλονίκης
80 γαλιώταις καὶ πλοιάρια, τζηβούδαις ἀμετρήταις.
ἄνδρες καλοὺς πολεμιστὰς, στρατιώταις τοῦ πολέμου,
[ἄρματα πολυτίμητα καὶ νέοι ἀνδρειωμένοι,]
καὶ ἀρχηγοὺς ἐξαίρετους, ἀγγελομιμημένους.
μεγάλῃ ἀρμάδα δυνατῇ, ἄλλῃ οὐδὲν ἐφάνη.

51 ἔχεται δέξεται 53 κατακουζηνὸς 59 κάστροι 63 πάντων
65 νατὸν ab alia manu s. l. additum in codice 66 να ἐξ. 67 εἰς
71 κάστροι ubique 74 καὶ ναῶν. 77 cf. infra v. 367 82 nunc
pro spuria habeo

- 85 ἄρχοντες, ἄρχοντόπουλα, ὑπᾶν εἰς τὴν ἀρμάδα.
 νὰ εἶδες ἀμέτρητην χαρὰν, μεγάλην παρρησίαν
 καὶ παλληκάρι' ἱστοριστὰ, εὐτόλμους ἀνδρειωμένους·
 ἂν ἐπαινῶ καὶ λέγω το, οὐ ψεύδομαι τοῦ γράφειν.
 - πετρίταις δὲ καὶ φάλκωνες οἱ ναῦταις τῶν κατέργων.
- 90 *πλὴν οὐκ ἐγίνωσκε τινὰς τον πρῶτον τῆς ἀρμάδας.
 ὀρίζει δὲ ὁ βασιλεὺς νὰ συναχθοῦν οἱ πάντες,
 νὰ συναχθοῦν οἱ ἅπαντες εἰς τὸ παλάτιν μέσα.
 κι ὁ βασιλεὺς ἐσύντυχεν, λέγει τοὺς ἄρχοντάς του
 „ἄρχοντες γνήσιοι συγγενεῖς καὶ ἐδικοὶ καὶ ξένοι,
 95 καιρὸς μᾶς ἐπανέβηκεν ἵνα ἴμιελιθοῦμεν·
 πᾶς γὰρ ὁ ἴμιελόμενος μὲ δύναμιν ὑψίστου
 ἔχει ἐλπίδα καὶ τιμὴν καὶ καύχημα καὶ πλοῦτος.
 εἰπέτε, δότε με βουλήν εἰς τὴν ἀρμάδα τούτην.
 εἰπέτ', ὁμολογήσετε, τινὰς μὴ μὲ τὸ κρύψῃ,
 100 τίνα νὰ βάλωμ' ἀρχηγὸν κι αὐθέντην τῆς ἀρμάδας.
 εἰπέτ', ὁμολογήσετε, μὴ φιλοπροσωπεῖτε.“
 κ' οἱ ἄρχοντες ἀπόκρισιν τινὰς οὐδὲν ἐδώκεν·
 εἰς καθεὶς ἐκδέχεται τὴν δόξαν διὰ νὰ λάβῃ.
 τότε τὸ πλῆθος ἔλεγεν ὡς πρὸς τὸν βασιλέα
 105 „δέσποτα, πάντων δέσποτα, τῶν ἡμερῶν αὐθέντης,
 τῆς Ῥωμανιάς ὁ ἥλιος, χριστιανῶν τὸ κράτος·
 πρῶτον θεὸν πιστεύομεν, δεύτερον βασιλέα,
 καὶ τρίτον Βελισάριον νὰ ἔχωμεν αὐθέντην,
 ἂν θέλῃς ν' εὐτυχίσωμεν, κερδέσης τοὺς ἐχθρούς σου·
 110 ὅλο τὸ πλῆθος θέλουν τον, ὅλοι τὸν ἀγαποῦσιν,
 τὸν Βελισάριον θέλουσιν νᾶχουν εἰς τὴν ἀρμάδα.“
 οὐκ ἤμπορῶ καταλεπτῶς νὰ γράφω καὶ νὰ λέγω
 ἀνδραγαθιαῖς ταῖς ἔποιεν ὁ μέγας Βελισάρις,
 εἰς Πέρσας, εἰς Σαρακηνοὺς, εἰς κούρση καὶ εἰς μάχας·
 115 εὐτυχὸς ἦτον πανταχοῦ, καὶ μᾶλλον ἀνδρειωμένος,
 πιστὸς καὶ φρονιμώτατος, καὶ μέγας τροπαιοῦχος.
 ὁ βασιλεὺς ὁ θαυμαστὸς ὡς ἤκουσεν τὸ πλῆθος,
 τὸ πῶς ζητοῦν καὶ θέλουσιν τὸν μέγαν Βελισάριον,
 μᾶλλον δὲ καὶ ὑπέλαβεν, ἀναίτιος ὑπάρχει,

87 παλικάρια 95 ἐπιμελιθοῦμεν 96 ἐπιμ. 99 εἰπεται ὁμολο-
 γήσεται 100 βάλομαι 101 εἰπέτε ὁμολογήσεται 109 να 111 να
 ἔχουν 114 σαρεκηνούς 118 ὡς littera prima versus omis-
 20*

- 120 ὀρίζει νὰ τὸν φέρουσιν συντόμως ᾽ς τὸ παλάτιν.
ἦλθαν καὶ ἐπεσῶσαν τον ὀμπρὸς ᾽ς τὸν βασιλέα,
μὲ τὸ μανδῆλιν τὸ χρυσὸν ὀποῦ ᾽τον βουλωμένως.
τρεῖς χρόνους ἔποικεν τυφλὸς ἀπέσω εἰς τὸν πύργον.
κι ὁ βασιλεὺς μετὰ χαρᾶς τὸν Βελισάριον λέγει
- 125 „ὦ Βελισάριε φίλτατε, πιστότατέ μοι φίλε
κ' ἡγαπημένε τῶν Ῥωμαίων, ἔπαθες διὰ φθόνον·
εὐχαριστῶ τὸν ὕψιστον ὀπῶ ᾽γλυσες θανάτου.
σκύψω νὰ λύσω τὰ δεσμὰ, νὰ καταλύσω βούλας.
καὶ τὴν τιμὴν καὶ παρῤῥησιὰν καὶ δόξαν ὀπερ εἶχες.
- 130 νὰ σὲ δοξάσω διπλασμὸν περὶ ὀπου εἶχες πρώην.“
κι ὁ μέγας Βελισάριος τὸν βασιλέα λέγει
„ὦ βασιλεὺς παγκάλλιστε καὶ τῶν Ῥωμαίων τὸ κράτος,
οὐκ ἔπταισα τὴν βασιλείαν ποτὲ κανένα ρῆμα,
καὶ φθόνος μὲ κατήφερεν ἀδίκως ν' ἀποθάνω.
- 135 ἄρχοντες ἔχεις θαυμαστοὺς εὐγενικοὺς ἀνδρείους·
ὀρίσε γοῦν καὶ ἄς ὕπᾶν, ἄς πράξουν καὶ ἄς ποίσουν.
κι ἄφες ἐμὲν, ὦ βασιλεῦ, κι ἄς ἦμαι τυφλωμένος.“
πάλιν τὸν Βελισάριον ὁ βασιλεὺς ἐλάλει
„θέλω ἀπὸ τὴν σήμερον νὰ ποιῆς τὸν ὀρισμὸν μου,
- 140 καὶ μὴ ἀποφεύγῃς τὸ λαλῶ, παῦσον τῶν σῶν ρημάτων.“
δένει τὰ χέρια του σφικτὰ, πίπτει ᾽ς τὴν γῆν χαμόθεν,
πρῶτον φιλεῖ τὰ χύματα, δεύτερον τὸ τζαγκίν του.
ἀτός του ὁ μέγας βασιλεὺς ἔλυσεν τὸ μανδῆλιν.
[τρεῖς χρόνους ἦτον βουλωτὸς τυφλὸς ὁ Βελισάρις.]
- 145 ὀρίζει εὐθὺς ὁ βασιλεὺς νὰ πάγῃ ᾽ς τὴν ἀρμάδαν,
αὐθέντης μέγας φοβερός νὰ πράξῃ εἰς τὸ θέλει.
εὐθὺς ἀπεχαιρέτησε τὸν βασιλέα πρεπόντως,
ἐμίσευσαν τὰ κάτεργα μὲ παρῤῥησιὰ μεγάλη,
᾽ς τὰς δεκαπέντε τοῦ Μαρτιοῦ ἐμίσευσαν καὶ πάχουν.
- 150 κάστηρ πολλὰ ᾽περίλαβαν καὶ χώραις ἐκουρσεῦσαν,
Ζημιάν μεγάλην ἔκαμαν, κέρδος θανατηφόρον,

124 καὶ ὁ βασιλεὺς τὸν βελισάριον μετὰ χαρᾶς τὸν λέγει 126 αἱ
ἡγαπημένε, cf. 118 129 possis ὡπερ, sed cf. carmen de sene sapiente
v. 186 133 ἔπτεισα τ. βασιλείαν σου 135 ἃ om in initio versus
136 πῆσουν 138 ὁ βασιλεῦ in fine lineae 139 ποιήσεις, corr. Bur-
sianus 142 τζαγκίν 143 ἃ om in initio versus 144 pro spurio
habeo, cf. v. 123 150 ἐπερίλαβαν nisi potius fuerit παρέλαβαν, conf.
v. 217 151 θανατηφόρου

- κι αἰχμαλωσιᾷ ἐπήρασιν ἀπλήρωτην μεγάλην.
 εἰς κάστρον ἐκατήντησαν, νησὶν τῆς Ἑγγλητέρας,
 ὅπου ἔασιν ἀντίδικοι τῆς Κωνσταντίνου πόλης.
- 155 τί τὸ λοιπὸν ἐγένετο, μόνον νὰ ἀφηγοῦμαι.
 ὀρίζει ὁ Βελισάριος, αὐθέντης τῆς ἀρμάδας,
 καὶ κάμνουσιν διαλαλημὸν, τοῦτον τὸν λόγον εἶπεν
 „εἴ τι ἰδῆτε εἰς ἐμὲν νὰ πράξω καὶ νὰ ποίσω,
 τοιαῦτα θέλω καὶ ἐσεῖς νὰ ποίσητε ὡς ἐμένα·
- 160 κ' εἴ τις οὐ ποίσει ὡς ἐμὲν, κὶ ἀντιτείνει τὸν ὀρισμὸν μου,
 νὰ λάβῃ θάνατον αὐτὸς κ' οἱ συνομοφρονοῦντες.“
 συμφέρον δὲ καὶ εἰς τὴν γῆν, κρούσιν τὰ κάτεργ' ἔξω·
 ὀρίζει ὁ μέγας νικητῆς, αὐθέντης τῶν κατέργων,
 νὰ ῥγάλουν ἐκ τὰ κάτεργα ἄρματα καὶ κουπία·
- 165 μῆτε μικρὸν μῆτε τρανὸν ἔς τὰ κάτεργα ἐφῆκεν.
 ἐθαύμασαν ὡς εἶδασιν οἱ ἄρχοντες τὴν τόλμαν.
 ὡσὰν ἐβγάλαν ἅπαντα πράγματα τῶν κατέργων,
 ὀρίζει, φέρνουσιν ἱστία καὶ καύτουσιν τὸν στόλον.
 ὀρίζει ὁ Βελισάριος νὰ συναχθοῦν οἱ πάντες,
- 170 μικροὶ μεγάλοι ἅπαντες, καὶ λόγους νὰ συντύχουν,
 καὶ νὰ σταθοῦν εἰς τὴν βουλὴν τί πράξιν νὰ ποιήσουν,
 πῶς νὰ νικήσουν τοὺς ἐχθροὺς καὶ πῶς νὰ τοὺς δουλώσουν.
 κὶ ὁ μέγας Βελισάριος, Χριστιανῶν ἡ δόξα,
 λόγους ἐπεχειρίστηκεν, τοὺς ἄρχοντας ἐλάλει
- 175 „ἄρχοντες ὅλοι σήμερον βλέπετε, θεωρεῖτε,
 παρακαλῶ καὶ λέγω σας ὡς γνήσιους ἀδελφούς μου,
 νὰ πολεμῆτε εὐτολμα ὡς ἄνδρες ἀνδρειωμένοι,
 ἀνδρειωμένα πρακτικὰ σπουδαῖ' ὠχυρωμένα·
 εἴ τις δειλιάσῃ, νὰ στραφῇ ἢ ὀπίσω νὰ γυρίσῃ,
- 180 ἐὰν ᾔτον βασιλεῶς υἱός, ἔς πάλον τὸν θέλω κάτσει.
 κ' εἴ τις ἐξέβῃ πρόθυμος νὰ πράξῃ ἀνδρειωμένα,
 τιμὴν αἰσῶν καὶ πλουτισμὸν ἐκεῖνον νὰ ποιήσῃ,
 κὶ ὡσπερ ἐμὸν ἐγνήσιον νὰ τὸν ποθῇ ἡ ψυχὴ μου.
 διὰ τοῦτο καὶ τὰ κάτεργα ῥάψα κὶ ἀφάνισά τα,

153 ἐ om in initio versus νησὴν 154 fortasse fuerit ἀντίσικοι
 vel ἀντίσχοι 157 τὸν om 159 ποίσηται 160 καὶ ἦτις οὐ ποιήσει pro
 κὶ ἀντιτείνει possis παρὰ 162 σημῶνουν (non σηκώνουν) κάτεργα.
 166 ἦδασιν 175 βλέπεται θεωρεῖται 177 πολεμεῖται 178 σπουδαῖα
 179 εἶδε τις διλιάσει 180 στὸν πάλον. possis etiam ἔς τὸν πάλον τὸν
 ὅς κάτω κάτω 181 καὶ ἦτις 184 ῥάψα καὶ ἀφάνισά τα

- 185 ἢ νὰ δουλώσωμεν ἡμεῖς ὅλην τὴν Ἑγγλητέραν,
ἢ νὰ χαθοῦμεν ἅπαντες, τινὰς μὴ ἐγλυτώσῃ.“
καὶ εἰς ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας, ἐκ τῆς ἀρμάδας λέγω,
τὸν Βελισάριον ἔλεγεν μετὰ τόλμης μεγάλης *
„οὐκ ἔπραξες στρατιωτικά, τὰ κάτεργα νὰ κάψῃς.“
190 κι ὁ μέγας Βελισάριος ὡς ἤκουσ', ἐθυμώθη·
εὐθὺς ὀρίζει κ' ἑκαψάν τον 'πάνω εἰς τὸν πάλον.
τρέμουσιν γοῦν οἱ ἕτεροι τὸν μέγαν Βελισάρην.
ἔδραξαν κάστρον καὶ λαὸν ἐκ τῶ νησίν ἐκείνον,
ὅλον τριγύρου τὸ νησίν ἔποικεν ἐδικόν του,
195 τὸ κάστρον τὸ καθολικὸν οὐκ ἠμπορεῖ ἐπάρει,
μέγαν θρασὺν καὶ δυνατὸν καὶ ἀφηρὸν ὑπάρχει·
μέγαν κακὸν ἐποίησεν κάστρον τῆς Ἑγγλητέρας,
ἔπесαν ἄρχοντες τρανοὶ (Ῥωμαῖοι) ἀνδρειωμένοι,
εὐγενικά ἄρχοντόπουλα, ὅπου ἐφιλοτιμοῦσαν.
200 πολὺν κακὸν ἐπάθασιν ἢ μιὰ μερεὰ κ' ἡ ἄλλῃ·
μὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν καλὴν, ψέμαν οὐδὲν τὸ λέγω,
ἂν εἶχαν ἔχει κάτεργα νὰ 'σέβουν, νὰ γλυτώσουν,
καὶ νὰ θαρροῦν 'ς τὰ κάτεργα νὰ 'σέβουν καὶ στραφοῦσιν,
στραφῆν ἤθελαν ἄπρακτοι καὶ μ' ἐντροπὴν μεγάλην·
205 οὔτε νὰ φύγουν εἴχασιν, μέλλουσιν ν' ἀποθάνουν.
βάνουν καὶ στερεόνονται καὶ πόλεμον κτυποῦσιν·
ὥσπερ θηριὰ ἀνήμερα, οὔτως ἐπολεμίζαν.
πλήθος ἀνδρῶν ἀπέθαναν κι ἀπαὶ τὰ δύο μέρη,
χωρὶς γὰρ σκῆπτρον πενιχρὸν ἐκ τοὺς πτωχοὺς ἀνθρώπους
210 οὔτε Ἀσάναι ἦτασιν οὔτε Παλαιολόγοι.
ποιοῦσιν σκάλαις ξύλιναις, πηδοῦσιν εἰς τὸ κάστρον.
ὁ πρῶτος ὅπου ἐσέβηκεν κάστρον τῆς Ἑγγλητέρας
τὸ ὄνομά του Ἀλέξιος κι ὁ ἄλλος Πετραλῆφης,
ἀπὸ μικρὴ τε γένεα ἦτον, δημότυχῖται.
215 κ' ἐκ τὰ πολλὰ λαβώματα τὰ εἴχασιν ἐκείνοι

185 ἴνα 186 ἦνα 190 καὶ ὁ β. ὡς ἤκουσεν μεγάλως ἐθυμώθη
191 καὶ ἐκάτξαν 193 sq. νησὴν 196 θρασὴν ἀφηρὸν nolui corri-
gere: ἀπειρον Coestlinus ad quod conferas v. 239, ἀψηλὸν Bursianus (quod
pro ὑψηλὸν poni probari potest) 198 Ῥωμαῖοι addidi 200 πολλὴν
204 με ἐντροπὴν 207 οὔτος versus 209 et 210 aut spurios aut talso
loco positos aut locum lacunosum esse censeo. ceterum in proecdosi
χωρὶς γὰρ σκῆπτρων πενιχροὶ κ' ἐκ conieceram 210 ἀσάνη 211 ποι-
δοῦσιν 212 ἐκλητέρας 214 δημότυχοι τε ci Coestlinus

- οἱ δύο ὁμομήτριοι, ἄνδρες ἀνδρειωμένοι,
 ἐπῆραν κ' ἐπαράλαβαν τὸ κάστρον κ' ἐχαρήκαν.
 χαρὰν μεγάλην ἔκαμαν μικροὶ τε καὶ μεγάλοι.
 ὀρίζει ὁ Βελισάριος ὁ φρόνιμος ὁ μέγας
 220 νὰ φέρουσιν τοὺς δύο ἀδελφοὺς, Ἀλέξιν καὶ Πατραλήφην,
 ἐκεῖνοι ὅπου ἐσέβησαν ἀπέσω εἰς τὸ κάστρον,
 ἐκεῖνοι ὅπου ἐστήσασιν τὸ φλάμπουρον 'ς τὸν πύργον,
 ἐκεῖνοι ὅπου ἐτίμησαν κ' ἐδόξασαν τοὺς πάντας.
 ὀρίζει κ' ἐκαθίσαν τοὺς εἰς δύο φαριὰ μεγάλα,
 225 μὲ σέλλαις χρυσιοτζάπωταις. μ' ἄλογ' ἐξηρημένα.
 ὅλον τὸ κάστρον σὺρνουν τοὺς καὶ εὐφημίζουσιν τοὺς.
 πλοῦτον πολὺν συνάγουσιν ἀμέτρητον καὶ μέγαν·
 ὕστερον πάντων φέρνουν τοὺς ὀμπρὸς 'ς τὸν Βελισάριον·
 κ' ἐβγάνει ὁ Βελισάριος ῥοῦχα τετιμημένα,
 230 μετὰ μαργαροζάφυρον ἢ τραχηλαῖς κ' οἱ γῦροι,
 ἀτὸς τοῦ τοὺς ἐφόρεσεν ὁ μέγας Βελισάριος·
 πλοῦτον πολὺν τοὺς ἔδωκέν, ἀμέτρητον λογάριν·
 τιμὰ καὶ ἀξιόνει τοὺς, αὐθέντας τοὺς ἐποίκεν.
 ὀρίζει ὁ Βελισάριος εἰς ὅλα τὰ καστέλλια,
 235 νὰ ποίσουν κάτεργ' ἑκατὸν κι ὅσαις γαλιώταις ἦσαν,
 νὰ πληρωθοῦν, νὰ πλεύσουσιν μόνον εἰς δύο μῆνας.
 τί τὰ λοιπὰ πολυλογῶ; πληρόνεται ἡ ἄρμαδα·
 ἐπλεύσασιν τὰ κάτεργα καὶ ἄρματώσασιν τα
 μὲ κέρδος μέγαν ἄπειρον, μ' αἰχμαλωσιὰν μεγάλην.
 240 ἐμάζωξαν κ' ἐπήρασιν ἄρχοντας κεφαλάδες.
 τὸν ῥῆγαν τὸν ἐξάκουστον 'ς τὰ κάτεργα τὸν βάνουν,
 τοὺς δυνατοὺς τοὺς ἄρχοντας, τοὺς πρώτους τοὺς αὐθέντας
 'ς τὰ κάτεργα τοὺς ἔβαλαν δεμένους ἐκ τραχήλου.
 ὀρίζει ὁ Βελισάριος ἄρχοντας ἐδικούς του
 245 εἰς φρόνεσιν, εἰς αἴσθησιν βάνει 'ς τὴν Ἑγγλητέραν,
 νὰ προμηθεύωνται καλῶς τὴν σύστασιν τοῦ τόπου,
 καὶ νὰ κρατοῦν τὸ δίκαιον, τινὰς μὴ ἀδικῆται.
 αὐτὸς κινᾷ κ' ἐμίσευσεν κ' ὑπάγει τὴν ὁδὸν του.
 ἐμίσευσαν τὰ κάτεργα μὲ παρῆρσιαν μεγάλην,

216 δύο ἀδελφοὶ ὁμ. 220 δύο 221 κάστρω 222 ἀπάνω εἰς τὸν
 πύργον 225 με ἄλλογα 226 σὺρνουν τον 230 οἱ τραχηλαῖς καὶ
 232 πολλὴν 233 ἀξιωνήτους 235 κάτεργα 239 με αἰχ. 245
 ἔσθησιν 246 προμιθέβονται

- 250 μὲ πλοῦτον μέγαν καὶ πολὺν, πλήθος αἰχμαλωσίας.
 ἦλθαν καὶ ἐπεσώσασιν νῆσον τῆς Μιτυλήνης·
 ἔρραξαν, ἐνεπαύθησαν, καὶ πᾶσιν τὴν ὁδὸν τοῖς.
 εἰς τὴν πόλιν ἐσώσασιν ὥρα μεσονυκτίου,
 ἕς τὰς εἴκοσι τοῦ Σεπτεβρίου ἔσωσαν εἰς τὴν πόλιν.
- 255 ῥάζουσι ἕς τὸν κοντοσκάλιον διχῶς κανένος δόλου,
 ἔρραξαν διχῶς ταραχὴν, κανεῖς οὐκ ἔμαθέν το,
 ὥστε νὰ δώσῃ ὁ ἥλιος καὶ νὰ πλατύνῃ ἡ ἡμέρα·
 καὶ τὴν αὐτὴν ἐχαίρισαν ὄργανα τοῦ πολέμου,
 τρουμπέταις βιόλαις μπίφαρα τύμπαν' ἀνακαράδες,
- 260 καὶ μουσικὰ πανέμονστα ἀπλήρωτα τὰ εἶχαν·
 τίνος ψυχὴ νὰ εὐρεθῇ νὰ μὴ χαρῇ καὶ θάλλῃ
 τὴν παρῥησιὰν τὴν φοβεράν τὴν τότε γεναμένην;
 ἀπαὶ τὴν τόσῃν ἡδονῇ καὶ τὴν χαρὰν ἐκείνην
 ὄρη, βουνὰ καὶ θάλασσα χαλοῦν κι ἀντιδονοῦσιν.
- 265 μὲ παρῥησιὰν ἐσέβησαν ἕς τὴν Κωνσταντίνου πόλιν,
 σκῆπτρα σηκώνουν θαυμαστὰ, χρυσὰ μαλαματένια,
 καὶ τένταις ὀλοτζάπωταις μετὰ χρυσὰ κουδούνια,
 ὅλα τὰ κάτεργα καλὰ μὲ τάξιν ἐσεβήκαν.
 ἀπὸ μακρεὰ ἐφούμησαν, ὡς ἔπρεπεν ἀξίως,
- 270 τὸν βασιλεᾶ, τὴν δέσποιναν, τὸν μέγαν Βελισάριν.
 ὀρίζει ὁ μέγας βασιλεὺς ν' ἀπλώσουν καμουχάδες,
 χάσδια πεύκια καὶ βλατιὰ, νὰ ἔξῃ ὁ Βελισάρις,
 τὸ ἄλογόν του νὰ πατῇ, νὰ πάῃ ἕς τὸ παλάτι.
 τρισχίλιοι ἐκαβαλλίκευσαν ἄρχοντες τῶν κατέργων
- 275 καὶ μέσ' ὁ Βελισάριος μετὰ μεγάλης δόξης,
 μετὰ πολλῆς τῆς παρῥησιᾶς καὶ λαμπροκοσμημένος.
 ἐπέζευσεν, ἐνέβηκεν ἀπάνω εἰς τὸ παλάτιν,
 πρῶτα τὴν γῆν ἐφίλησεν κι εὐθὺς τὸν βασιλεᾶ,
 καὶ τὸ τζαγκὶν τοῦ βασιλεῶς ἡσπᾶσθη τιμημένα.
- 280 ἐχάρηκεν ὁ βασιλεὺς, μέγਾਲος τὸν ἐδέχθην.
 ποιοῦσιν πόρταν θαυμαστὴν νὰ φέρουσιν τὸν ῥῆγα
 μαζήτζα μὲ τοὺς ἄρχοντας, λέγω τῆς Ἑγγλητέρας,
 καὶ λιθομαργαρίταρον, ἀσήμιν καὶ χρυσάφιν,

250 πολλὴν 251 η om in initio versus 254 εἰς 254 κανένος
 257 ὥστε νὰ σώσῃ Coestlinus, ἕως ν' ἀναδύσῃ Bursianus 259 τύμπανα
 καὶ 264 θάλασσα scripsi conl. Georgilla v. 409, φοβερά cod., quod ori-
 ginem traxit e v. 262 265 εἰς 268 καλά scripsi: τακτικά cod. τακτὰ
 Coestlinus 279 τζαγκήν

- χρήμαν πολὺν ἀτίμητον καὶ πλοῦτον οὐκ ὀλίγον.
 285 βλέπει τὸν πλοῦτον τὸν πολὺν, ἐχάρηκεν μεγάλως·
 κ' ἐκ τῆν χαρὰν τὴν θαυμαστὴν τὴν εἶχ' ὁ βασιλέας
 μήτε τοῦ δεῖπνου ἐφρόντιζε μήτε τοῦ κοιμηθῆναι,
 μετὰ τὸν Βελισάριον πάντοτε δὲ ὑπάρχει,
 νύκταν, ἡμέραν ἅπασαν, ποτέ τοὺς δὲν χωρίζουν.
 290 στραφῆν, ἰδεῖν οἱ ἄρχοντες τὴν τόσην παρῆρσίαν
 καὶ τὴν ἀγάπην τὴν πολλὴν τὴν εἶχεν εἰς ἐκείνον
 ὁ βασιλεὺς ὁ θαυμαστὸς μετὰ Βελισαρίου,
 βάνουν διπλοῦ Ζιζάνια, βάνουν διπλοῦ τὴν κάκην,
 βάνουν διπλοῦ τὴν συμφορὰν, βάνουν διπλοῦ τὸν φθόνον.
 295 καὶ τότες οὖν οἱ ἄρχοντες λέγουν τὸν βασιλέα,
 Ἀσάνης τε καὶ Λάσκαρις καὶ Καντακουζηνάιοι,
 Δούκας, Ἀστράς καὶ Κανανὸς καὶ ὁ Διπλοβατάτης,
 Παλαιολόγος πρίγκιπας, Σφαντζῆς καὶ Λονταρέοι,
 Ῥάλλης καὶ Πριμικήριος καὶ Κοντοστεφαναῖοι,
 300 ὅλοι φωνάζουν καὶ λαλοῦν ὡς διὰ τὸν Βελισάριν
 „ἤξευρε, πάντων δέσποτα, Χριστιανῶν τὸ κράτος,
 πρὶν νὰ πληρώσῃ τρίμερον, χάνεις τὴν βασιλείαν·
 τὸν Βελισάριον, βασιλεῦ, ὅς τὴν Κωνσταντίνου πόλιν
 ὅλον τὸ πλῆθος ἀγαποῦν, τὸν Βελισάριν θέλουν,
 305 κείνον τιμοῦν καὶ προσκυνοῦν παροῦ τὴν βασιλείαν·
 κι ἂν οὐ τὸν χάσῃς, βασιλεῦ, κι ἂν οὐ τὸν θανατώσῃς,
 τὸν ἐδικόν σου θάνατον θέλεις ἰδεῖ συντόμως·
 κάθε ἡμέραν πολεμοῦν καὶ ὀργανόνουσιν τον.“
 κι ὁ βασιλεὺς ὡς τό 'κουσεν, ἐχάθην, ἠλλοιώθην·
 310 ὅσην ἀγάπην ἔδειχνεν ἐν τῷ Βελισαρίῳ,
 τόσην κακιὰν καὶ ὄργηταν ἐγύρισεν εἰς αὐτον·
 καὶ τὴν τιμὴν καὶ δούλευσιν τὴν τοῦ Βελισαρίου
 ποσῶς οὐκ ἐνθυμήθηκεν ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας,
 ἀντὶ τιμῆς ἀνταμοιβεῖ κακὴν ἔχθραν μεγάλην.

284 πολλὴν 285 πολὺν 286 εἶχεν 291 κ om in initio versus
 295 τότε σὸν 296 κατακουζηνέοι 297 ἀστέρας 298 πρίγκιπας
 σφαντζῆς cod.; sed φραντζῆς scribendum esse videtur 299 πριμικύριος
 302 fort. πληρώσης Coestlino placet χάνει τ. β. ὁ Βελισάριος 'Belisarius
 imperio te privabit' 303 ὁ βελισάριος cod., pro quo accusativum re-
 stituere non dubitavi: ceterum cf. v. 531 sqq. εἰς 305 ἐκείνον 308
 κάθε scripsi (καθὲν Coestlino placebat): καθ' ἦν cod. sed ἦν e ditto-
 graphia litterarum ἦμ ortum esse videtur 309 ἠλιώθην 311 ὄργιταν
 314 ἀνταμοιβὴν

- 315 τί τὸ λοιπὸν ἐγένετον ᾽ς τὸν μέγαν Βελισάριν,
[τὸν μέγαν Βελισάριον, Χριστιανῶν ἡ δόξα,]
τὸν φοβερὸν, τὸν θαυμαστὸν, τὸν φρόνιμον, τὸν μέγαν;
νὰ γράψω, διὰ τὴν φρόνεσιν ἄλλος κανεῖς οὐκ ἦτον
εὐτυχὸς δίκαιος πιστὸς, τῶν Χριστιανῶν ἡ δόξα,
320 [τὸν φοβερὸν, τὸν θαυμαστὸν, τὸν φρόνιμον, τὸν μέγαν].
ποτέ του οὐκ ἐνθυμήθηκεν κατὰ τοῦ βασιλέως.
εἰς ἀπιστιὰν καὶ κάκωσιν νὰ βάλλῃ ὁ λογισμὸς του.
πολεμιστῆς καὶ νικητῆς, εὐτύχιος ριζικάρις
χώραις καὶ κάστροι ἐδούλωσεν ᾽ς τὴν Κωνσταντίνου πόλιν.
325 ἐτίμησεν τὸν βασιλεῆ, τῶν Χριστιανῶν τὸ γένος.
ἀντὶ τιμῆς ἀνταμοιβὴν ὀρίζει, φέρνουσίν τον,
τὰς χεῖρας δένουν ὅπισθεν ὡς περιφρονημένου.
᾽ς τὸν βασιλεῆ ἔμπροσθεν συντόμως φέρνουσίν τον.
εὐθύς ὀρίζει ὁ βασιλεὺς, πάραυτα τὸν τυφλόνουν.
330 μέγαν κακὸν καὶ θαυμαστὸν γέγονεν ᾽ς τοὺς Ῥωμαίους.
κλαίουσιν δὲ οἱ ἅπαντες, μικροὶ τε καὶ μεγάλοι,
μέγαν κλαυθμὸν ἐποίκασιν ᾽ς τὴν Κωνσταντίνου πόλιν.
σύντομα τὸν ἐτύφλωσεν, τινὰς μὴν τὸ γροικῆσθαι,
μὴ τὸ νοήσῃ τὸ κοινὸν καὶ ταραχὴν σηκώσουν.
335 ἀλλ' ὅμως οὐκ ἐκρύβηκεν ἡ ἄδικος ἡ πράξις.
ὥσπερ ποθοῦσιν ἅπαντες τὸ φέγγος τῆς ἡμέρας,
οὕτως καὶ ἐδιψοῦσασιν τὸν μέγαν Βελισάριν.
ὥς τό 'κουσαν, ὥς τό 'μαθαν οἱ ἄνθρωποι τῆς χώρας,
σηκόνουν ἀνακάτωμα καὶ ταραχὴν καὶ Ζάλην,
340 σύρνουν σπαθιά οἱ ἅπαντες, ζητοῦν τὸν Βελισάριν,
ὅπαν κ' εὐρίσκουν τὸν τυφλὸν εἰς τῆς Χρυσιᾶς τὴν πόρταν.
λυποῦνται, κλαίουσιν ἅπαντες, μικροὶ τε καὶ μεγάλοι,
κλαίει κι αὐτὸς μὲ τὸ κοινόν, γροθοκοπᾷ τὸ στήθος.
διαβάζει χρόνους ἱκανοὺς μόνος, ἀναστενάζει
345 „ποῦ ἡ τιμὴ κι ὁ πλουτισμὸς, ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος,
ἡ παρῆρσις ἡ θαυμαστὴ ἡ τοῦ Βελισαρίου;
ἤρρησαν ὅλ', ἐχάθησαν, ἐσκόλασαν συντόμως.“
κᾶθεται μόνος μοναχὸς καὶ συχνοαναστενάζει

319 καὶ τῶν χ. 324 εἰς τὴν 327 περιφρονημένον 331 δὲ οὐ
332 εἰς 336 οἱ ἅπ. cod., οἱ del Bursianus 337 οὗτος ἐδουλώσασιν
(om kai) 341 ὑπᾶσιν καὶ ὑρίσκουν τ. τ. εἰς τὰς χρυσείας 342 λαι
ποῦνται οἱ ἅπ., ut v. 336, quod correxi

- εἰς μοναστήριν ἔνδοξον βασιλικόν κι ὠραῖον,
 350 τὸ λέγουν Παντοκράτορα, πλησιὸν τῶν Ἀποστόλων.
 καὶ τότε ὁ Βελισάριος ὁ θαυμαστὸς ὁ μέγας
 ἀναστενάζει, δέρνεται, ἔξανασπᾷ τὰς τοίχας,
 κλαίει βρυχεῖται καὶ λαλεῖ, ὑπομονὴν οὐκ ἔχει·
 ἂν τὸ ἔχεν μάθει πρότερον, ἂν τὸ ἔχεν ἐγροικήσει,
 355 τὴν βασιλείαν τῶν Ῥωμαίων κληρονομήσειν εἶχε·
 ἀλλ' ὅμως οὐκ ἠθέλησεν τοῦτο νὰ τὸ ποιήσῃ,
 οὐδὲ ᾗς τὸν νοῦν του κἂν ποσῶς τὴν συμβουλὴν νὰ βάλῃ·
 καὶ ἀπὸ παραπόνου καὶ ἀπὸ στενοχωρίας
 λόγους δριμιοὺς βρυχητικούς λέγει ἀπὸ καρδίας
 360 „ἂν ἔπραξα ᾗς τὴν βασιλείαν κακὸν ἢ ἐναντίον
 κ' ἐπίβουλος νὰ ᾔβρεθκα, ἄπιστος νὰ γενόμην,
 δίκαιον ἔν τὸ ἔπαθα, τινὰς μὴ με λυπῆται·
 εἰ δὲ διὰ φθόνον ἔποικεν ὁ βασιλεὺς ᾗς ἐμέναν,
 καὶ τὴν τιμὴν καὶ δούλευσιν ποσῶς οὐκ ἐνθυμήθην,
 365 εἰς τὸν κριτὴν τὸν φοβερόν, τὸν ἄνω βασιλέα,
 ᾗς ἐκείνον τὸ ἐπέφηκα, ἐκείνος ν' ἀποκρίνῃ.“
 μετὰ δὲ τὸ διάστημα ἐνὸς χρόνου ἡμέρας
 μαντάτα ἐπεσώσασιν κακὰ καὶ ἐναντία·
 οἱ Πέρσαι, οἱ Σαρακηνοὶ χαλοῦν τὴν Ῥωμανίαν,
 370 φουσάτον μέγαν καὶ πολὺν πεζῶν καὶ καβελλάρων
 χώραις καὶ κάστρη ἤρπασαν τῆς Κωνσταντίνου πόλης,
 χαλοῦν καὶ ἀφανίζουσιν τῶν Χριστιανῶν τὸ γένος.
 τέλος ὀρίζει ὁ βασιλεὺς νὰ συναχθῇ φουσάτον,
 νὰ μαζωχθῇ καὶ νὰ ἔξηβῃ εἰς τὴν Περσιὰν νὰ πάγῃ.
 375 νὰ πολεμήσουν οἱ Ῥωμαῖοι με τοὺς Σαρακηναίους,
 πλῆθος πολλῶν καβαλλαριῶν ἀρίφνητον καὶ μέγαν
 καὶ πεζικὸν ἀμέτρητον, τριακόσιαις χιλιάδες,
 τῆς Δύσης, τῆς Ἀνατολῆς πεζοὶ καὶ καβελλάραι.
 ἀφ' οὗ δὲ ἐμαζώχθησαν εἰς μίσημαν ἐτοίμως,
 380 μῆναν ἐδίδασιν βουλὴν τί πράξῃ τὸ φουσάτον.
 τὸ πλῆθος οὐκ ἠρκέστηκεν εἰς τὴν βουλὴν ἐκείνην,
 ἀλλὰ ζητοῦν, παρακαλοῦν τὸν μέγαν Βελισάρην,
 νὰ ᾗ, νὰ δώσῃ τὴν βουλὴν τί πράξαι τὸ φουσάτον.

350 τῶν ἁγίων ἀπ. 351 τότε 357 εἰς συμβουλὴν 360 εἰς
 363 οἱ δὲ 366 εἰς ἐκείνον τὸ ἐπέφηκα 367 possis ἢ πέρας. ceterum
 cf. v. 77 supra 369 σαρακηνοὶ 370 πολλὴν 376 καβαλαρῶν

καὶ τότε ὁ Βελισάριος τοὺς ἄρχοντας ἐλάλει
 385 „ἄρχοντες τοπαρχεύοντες κ' ἐσεῖς γὰρ (οἱ) στρατιῶται.
 ἀφῆτέ με τὸν ἄτυχον καὶ τὸν ἀπολεσμένον,
 ἐμένα τὸν ἐψήλωσεν χρόνος κ' ἐτίμησέν με,
 καὶ πάλιν μὲ χαμήλωσεν ὁ φθόνος τῶν Ῥωμαίων,
 τὸν τόπον καὶ τὴν παρῶρσιαν καὶ τὴν τιμὴν τὴν εἶχα,
 390 ὁ βασιλεὺς ἐτίμα μας ὡς τὸν πρῶτόν του τὸν θρόνον.“

* * * *

καὶ εἰς ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας, εὐγενικὸς ἀνδρεῖος,
 εὐγενικὸς καὶ φρόνιμος, γέρων τῆς βασιλείας,
 τὸν βασιλεῖα δικάζεται, θαρρῶν ἀπηλογεῖται,
 καὶ λόγους δικασίματος δικάζεται καὶ λέγει
 395 „δέσποτα μέγα, βασιλεὺς, καὶ τῶν Ῥωμαίων τὸ σκῆπτρον,
 ἡ βασιλεία σου ὦν δίκαιος, ἄδικον οὐκ ἐθέλεις·
 ὅλον τὸ πλῆθος ἀγαποῦν πολλὰ τὴν βασιλείαν σου.
 οἱ ἄρχοντές σου ἔπραξαν ἄδικα διὰ φθόνον,
 κ' ἔχασες ἄρχοντα πιστὸν μέγαν ἀνδρειωμένον.
 400 ἀλλὰ τολμῶ, παρακαλῶ, τὴν βασιλείαν τὸ λέγω.
 ἔχει ὁ Βελισάριος υἱὸν ἀνδρειωμένον,
 καὶ χάρισε καὶ τίμησε ἀντὶ πατρὸς ἐκείνον,
 ὅκ᾽ ἀνὰ τὸν πατέρα του νὰ ἴαφρωθῇ καμπόσο,
 μὴν ἄνασάνῃ ὀλιγοστὸ ἐκ τὸ κακὸν τὸ εἶδεν,
 405 ν' ἐλπίζουσιν καὶ νὰ θαρρῶν πάλε οἱ ἄρχοντές σου,
 ὅτι πιστὰ σ' ἐδούλευσεν, πλοῦτον πολὺν σ' ἐδῶκεν.“
 εὐθὺς ὀρίζει ὁ βασιλεὺς νὰ φέρουν τὸν υἱὸν του,
 τοῦ Βελισάριου τὸν υἱὸν εἰς τὸ παλάτι μέσα·
 ἔτρεμεν ἡ καρδιά του μὴ πράξῃ εἰς ἐκείνον
 410 ὥσπερ κ' εἰς τὸν πατέρα του τὸν πολυπονεμένον.
 τοῦ Βελισάριου τὸν υἱὸν ἐλέγασιν Ἀλέξιν·
 ἠφέραν τὸν Ἀλέξιον μέσα εἰς τὸ παλάτιν.
 ὁ βασιλεὺς ἐκάτσε τὸν εἰς θρόνον τοῦ πατρὸς του,
 τιμᾷ καὶ ἀξιόνοι τον, πλοῦτον πολὺν τὸν δίδει,
 415 Καίσαραν τὸν ἐποίησεν ἀπάνου ὡς τὸ φουστάτον

384 τότε 385 οἱ addidi 390 ad lacunam supplendam hunc
 olim finxi versum τὰ ἔχασα ὁ ἄτυχος καὶ εἶμαι τυφλωμένος 396 ἠθέ-
 λεις: unde suspiceris οὐκί θέλεις 400 ἄλλω τολμῶ παρακαλῶ possis
 τολμῶν, conl. Georgilla v. 551 402 χάρισαι καὶ τίμησαι 403 καμ-
 πόσω 405 νὰ πάλαι 406 σέ πολὴν 414 πολλὴν 415 εἰς

- καὶ μέγαν στρατοπέδαρχον κι αὐθέντην τιμημένον.
 ὅλον τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ θέλουν καὶ ἀγαποῦν τον,
 μᾶλλον δὲ κ' ἠὺχαρίστησαν τὸν μέγαν στρατιώτην,
 τὸ πλέον τὸν δοξάζουσιν δι' ὄνομα τοῦ πατρός του.
- 420 καὶ ὁ πατέρας τὸν υἱὸν καθοδηγᾷ καὶ λέγει,
 δίδει βουλὴν, παραγγελιὰν νὰ πράξῃ τὸ φουσάτον·
 καλὴν βουλὴν τὸν ἔδωκεν, ὡς ἔδειξεν τὸ τέλος.
 καὶ τότες οὖν Ἀλέξιος ὁ Καίσαρας ὁ μέγας
 δένει τὰ χέρια τοῖ σφικτὰ, ὡς ἔπρεπεν ἀξίως,
- 425 καὶ προσκυνεῖ τιμητικὰ μετὰ τὴν δέσποινά του.
 πατέρα καὶ μητέρα του ἀπεχαιρέτησέν τους,
 ἐπέρασεν κ' ἐμίσευσεν, ὑπάγει τὸ φουσάτον
 μὲ ὄχλησιν καὶ ταραχὴν καὶ παρῤῥησιὰν μεγάλην·
 καὶ ὥσπερ λάμπει ὁ ἥλιος ἐν οὐρανοῖς τὰ ἄνω,
- 430 οὕτως φουσάτον ἤστραπτεν ἔς τὴν γῆν ἐξαπλωμένον.
 σαράντα ἡμέρας ἤλλαξαν μετὰ σπουδῆς μεγάλης.
 ἐσκότωσαν * ἐπέμειναν ὅλα τὰ παλαφρέα·
 ἐσύμωσαν εἰς τὴν Περσιὰν, εἰς τὴν Σαρακηνίαν.
 τριῶν ἡμερῶν διάστημα ἦτον ἀνάμεσά τους,
- 435 [οἱ Πέρσαι οἱ Σαρακηνοὶ μὲ Χριστιανῶν τὸ γένος.]
 τὴν ἐμπροστέλλαν ἠύρασιν σαράντα χιλιάδες,
 ἢ ἐμπροστέλλα τῶν Περσῶν μὲ Χριστιανῶν τὴν βίγλαν·
 θνήσιν πολλὴν τοὺς πολεμοῦν, κανεῖς οὐκ ἐγλυτόνει.
 ὡς τό 'κουσεν, ὡς τό 'μαθεν αὐθέντης τῆς Περσίας,
- 440 τὸ πῶς ἐχάσεν παντελῶς τὸ ἄνθος τοῦ φουσατοῦ,
 λυπᾶται λύπην ἄμετρον, δειλιάζει τὸ φουσάτον,
 πέμπει συχνὰ μηνύματα ἔς τὸν Καίσαρα τῶν μέγαν
 μ' ἀποκρισιάρην φρόνιμον, μὲ πλουτισμὸν μεγάλον·
 τριακόσια μουλάρια [ἔστειλεν] πράγματα φορτωμένα,
- 445 βλαντία γὰρ καὶ μάλαγμαν, χάσδια, καμουχάδες,
 καὶ πᾶσαν χρόνον νὰ τελῇ μάλαγμα τριάντα λίτραις,
 μόνον νὰ παύσῃ τοῦ θυμοῦ κι ὀπίσω νὰ γυρίσῃ.
 ἔκαμεν, ἐκατέστησεν, ἐδούλωσεν τοὺς Πέρσας.

419 διὰ 423 τότεσον καίσαρις 425 των pro του 430 οὗτος
 τὸ φ. 431 fort. ἤλασαν 432 ἐπέμειναν corruptum 433 σαρεκηνίαν
 435 με τῶν χ. 437 μετόν 440 τ om in initio versus 443 με ἀπ.
 445 ἔστειλεν delendum censet Coestlinus

ἐμπρὸς ὀπίσω ἐγύρισεν Χριστιανῶν τὸ φουσάτον
450 μὲ κέρδος καὶ μὲ πλουτισμὸν, μ' αἰχμαλωσιὰν μεγάλην.

Πλαταίνω τὴν ἀφήγησιν, πολλὰ τὴν παρασύρνω,
ᾧς ἔλθω ᾧς τὸ προκείμενον τὸ ἔγινεν ὑστέρου.
διότι πολλὰ παράδικα ἔπρατταν οἱ Ῥωμαῖοι,
ἐπράττασιν καὶ πράττουν τα καὶ πάλε κάμνουσιν τα,
455 καὶ ὁ θεὸς ὁ δίκαιος κριτὴς ἐν καὶ παιδεύει,
καὶ ἀφανίζει (ὁ θεὸς) καὶ κατάγει ἀδίκους,
τοὺς δὲ δικαίους ἀγαθοὺς πάλιν ἀναβιβάζει.
τὸ δίκαιον ἔνε ὁ θεὸς, ἄλλον μηδὲν παντέχης.
ἐμάθασιν οἱ ἅπαντες, ἠκούσθη πανταχόθεν,

460 τὸ πῶς τὸν Βελισάριον τὸν θαυμαστὸν καὶ μέγαν
ἐτύφλωσεν ὁ βασιλεὺς, ἐχάρησαν μεγάλως,
πάντες οἱ μαχιζόμενοι ἐχάρησαν μεγάλως.

ἔρχονται εἰς προσκύνησιν μεγάλου βασιλέως
νὰ ἰδοῦν καὶ Βελισάριον τὸν θαυμαστὸν ἐκείνον,
465 τὸ πῶς τὸν ἐκατέστησεν ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας.
ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν, ὥρα μεσημερίου,
ἦλθαν μεγάλοι ἄρχοντες, λέγω ἀποκρισιάριοι,
μὲ πράγματα, μὲ χρήματα, νὰ ἰδοῦν τὸν βασιλέα,
νὰ ἰδοῦν καὶ Βελισάριον πῶς ἔναι τυφλωμένος.

470 ἤκουσαν κι ἀπιστοῦσάν το, οὐκ ἐπληροφοροῦντα.
κι ὁ βασιλεὺς ὁ θαυμαστὸς μεγάλως τοὺς ἐδέχθη,
εὐγενικὰ τιμητικὰ, ὡς ἔπρεπεν ἀξίως.

ὀρίζει ὁ μέγας βασιλεὺς εἰς τὸ παλάτιν μέσα
νὰ μαζωχθοῦν οἱ ἄρχοντες νὰ ἰδοῦν τὸν βασιλέα,
475 νὰ ἰδοῦν καὶ Βελισάριον πῶς ἔναι τυφλωμένος.
καὶ τί νὰ γράψω καὶ νὰ εἰπῶ καὶ πῶς νὰ τ' ἀφηγήσω
τὴν παρῆρσιάν τὴν θαυμαστὴν εἰς τὸ παλάτιν μέσα;
τριγύρου γύρου ἐστήσασιν μάλαγμα καὶ χρυσάφιν,
κουρτίνας χρυσιοτζάμπωτας μαργαρολιθαράτας,

480 τὸν βασιλεᾶν ἐτέντωσαν τέντα χρυσὴν ὡραίαν,
λιθαρομαργαρίταρα ἐξόμπλια τῆς τέντας·
τριγύρου γύρου οἱ ἄρχοντες καὶ λαμπροφορεμένοι,

449 τῶν χ. 450 με αἰχμ. 452 ἀλλὰ ἀσέλθωμεν 454 πάλαι
456 ὁ θεὸς addidi 457 καὶ ἀγαθοὺς 459 οἰκούσθη 463 Ἀρχονται
464 ἡδοῦν 467 ἀποκρισιάριοι 468. 469 ἡδοῦν, eademque scriptura
recurrat v. 475 476 ἠπῶ

- μέσα ὡς τὴν τέντα κάθεται ὁ βασιλεὺς μὲ θρόνον.
 ὁ θρόνος ἦτον ἔγκοπτος ὅλος μετὰ μουσείου
 485 λιθαρομαργαρίταρον, Ζάφυρον φορτωμένους·
 [καὶ μέσα κάθεται ὁ βασιλεὺς μὲ θρόνον εἰς τὴν τένταν,
 ὡς ἐπηρμένος βασιλεὺς μὲ λίθους ἀστραπτίζων].
 ἐκ δεξιῶν τοῦ βασιλεῶς, μᾶλλον κ' ἐξ εὐωνύμων,
 στέκονται δυὸ παιδόπουλα τῶν εἰκοστῶν τὰ ἔτη.
 490 καὶ ποῖος νοὺς νὰ δυνηθῇ νὰ γράψῃ τ' ἐφοροῦσαν
 κεῖνα τὰ δυὸ παιδόπουλα τὰ ἔστεκαν κοντά του;
 μνηοῦσιν πρὸς τοὺς ἄρχοντας τοὺς ἀποκρισιάρεους,
 ἔρχονται εἰς προσκύνησιν μεγάλου βασιλεῶς,
 τριάντα ἐκρατούσασιν λεκάναις χρυσιωμέναις
 495 ἐπάνω ὡς τὸ κεφάλιν τους, δουκάτα γεμοσμέναις,
 καὶ ἑτερας τριάκοντα ὡς τοὺς ὤμους τους ἐπάνω,
 χάσδια χρυσιοτζάπωτα, χρυσολεαμπρυσμένα.
 κι ἄλλοι ἑτεροὶ δώδεκα λεκάναις (χρυσιωμέναις),
 λιθάρια πανυπέρλαμπρα μὲ τὸ μαργαρίταρι
 500 ἠφέρασιν τὸν βασιλεῆ πολύτιμον κανίσχιν.
 ὁ βασιλεὺς ἐδέχθην τους μετὰ χαρᾶς μεγάλης,
 εἰς θρόνους ἀξιολίμους τοὺς ὥρισεν νὰ κάτσουν.
 πρὸς τὸν πλησίον τους ἐρωτοῦν οἱ ἄρχοντες ἐκεῖνοι
 „ποῖος ἔν' ὁ Βελισάριος ὁ θαυμαστός ἐκεῖνος,
 505 [χώρῳ καὶ κάστρῳ ἐδούλωσεν, καὶ Χριστιανῶν ἡ δόξα,]
 τὸν ἔχομεν ἐξ ἀκοῆς πιστὸν τῆς βασιλείας.“
 καὶ τότε ὁ Βελισάριος ξηβάνει εἰς τὸ μέσον,
 ἐκράτειε κ' εἰς τὸ χεῖριν του καυχὴν τῆς ἑλεμοσύνης,
 καὶ εἰς τὸ ἕτερον δεκανίκιν νὰ ἀκουμπίζῃ.
 510 τριγύρου γύρου ἐγύριζεν τοὺς ἄρχοντας ἐκείνους
 ὡς τὸν βασιλέαν ἔμπροσθεν ὡς τοὺς ἀποκρισιάρεους,
 καὶ λόγους καρδιοφλόγιστους λέγει μετὰ δακρύων
 „δότε τὸν Βελισάριον ὀβολὸν ὡς τὸ καυχὴν του,

483 καὶ μέσα κάθετε ὁ βασιλεὺς μὲ θρόνον εἰς τὴν τέντα 486 et
 487 quin pro ditto-graphia habendi sint, dubium esse non potest 490
 τὰ ἐφ. 491 ἐκεῖνα 496 χρυσοτζάπωτα 498 χρυσιωμέναις addidi
 500 πολίτημον 502 θρόνον 504 ἔνε 505 καὶ τῶν χ. versum spu-
 rium habeo 507 τῶτε 508 καυχὴν τῆς ἐλεμοσύνης 509 possis
 καὶ δεκανίκιν ὡς τ' ἕτερον (ἐκράτει) ν' ἀκ. 512 κ om in initio versus
 513 ὀβολῶν εἰς τὸ καυχὴν του

- (τὸν) ὃν ὁ φθόνος τῶν Ῥωμαίων ἐποίκε με τοιοῦτον.“
 515 [δότε τὸν Βελισάριον, μετὰ δακρῶν λέγει,
 (τὸν) ὃν ὁ χρόνος ὕψωσεν κι ὁ φθόνος ἐτυφλώσεν.]
 βλέπουν, θωροῦν, στοχάζονται οἱ ἄρχοντες ἐκεῖνοι.
 πῶς τὸν ἐχάσαν ἄδικα καὶ πῶς τὸν ἐτυφλώσαν.
 ὁ Βελισάριος τ' ἔποικεν διὰ τὸν βασιλέαν,
 520 νὰ λάβῃ ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας τοὺς ἀποκρισιαρέους
 κατηγοριὰν καὶ ἐντροπὴν καὶ ὕβριτᾶν καὶ ψέγος.
 καὶ πάλιν ἐτριγύριζεν μὲ τὸ καυχί 'ς τὸ χέριν,
 μὲ βρυχισμοὺς, μὲ στεναγμοὺς τοὺς ἄρχοντας ἐλάλει
 „δότε τὸν Βελισάριον ὀβολὸν 'ς τὸ καυχίν του,
 525 (τὸν) ὃν ὁ χρόνος ὕψωσεν κι ὁ φθόνος ἐτυφλώσεν.“
 ἀκοῦσιν ταῦτ' οἱ ἄρχοντες, κλαίουσιν καὶ λυποῦνται,
 κατηγοροῦν καὶ μέμφονται τὸν μέγαν βασιλέα.
 ἐμίσεισαν οἱ ἄρχοντες οἱ ἀποκρισιαρέοι·
 ὁ βασιλεὺς τιμητικὰ ἀπεχαιρέτησέν τους.
 530 ἐπῆγαν, εὐφημήσαν το οἱ ἄρχοντες 'ς τὸν κόσμον,
 τὸ πῶς ὁ Βελισάριος ὁ νικητὴς ὁ μέγας,
 ὁ μέγας φρονιμώτατος, τῆς βασιλείας οἰκείος,
 καὶ τῶν Ῥωμαίων διάδοχος καὶ μέγας τροπαιοῦχος,
 ὁ βασιλεὺς κ' οἱ ἄρχοντες διὰ φθόνον τὸν ἐχάσαν.
 535 ὅλος ὁ κόσμος εὐθυμεῖ, ἐχάρησαν μέγας
 οἱ πάντες μαχιζόμενοι τῆς Κωνσταντίνου πόλης.
 Ἡμεῖς δὲ βίβλοις ἔχομεν σοφῶν τε καὶ ῥητόρων
 καὶ φιλοσόφων παλαιῶν, μεγάλων διδασκάλων,
 εἰς λέξιν ἀκριβέστατη γραμμάτων διηγήσεις,
 540 ὅπως γνωρίζουν οἱ πολλοὶ τὸν φθόνον τῶν Ῥωμαίων,
 τὸ πῶς ἐχάσαν παντελῶς τὰ κάστηρ καὶ τὰς χώρας,
 τὸν πλουτισμὸν, τὴν παρῤῥησιάν ἐκ τοῦ πολλοῦ τοῦ φθόνου.
 εἶδες, παιδί, τί πολεμεῖ ὁ φθόνος τῶν Ῥωμαίων;
 ἐπῆραν τὸ κατήφορον, οὐκ ἔμπορουν σταθῆναι,
 545 καὶ κυλιντροῦσιν ὀπισθεν, τὸ γένος τῶν Ῥωμαίων.

514 (τὸν) addidi, conl. Georgilla v. 695, ὅτι placebat Bursiano
 515 βολῶν μετὰ δακρῶν λέγει, post quae verba ὃν ὁ φθόνος ὕψωσεν
 rubrico deleta sunt 515 (τὸν) addidi φθόνος a scriba ipso e χρόνος
 factum 517 θεωροῦν 519 τὸ 522 καυκή 524 εἰς τὸ καυχὴν
 του 525 cf. ad 516 526 ταῦτα 527 μέφονται 530 ἐφημήσαν·
 τους 539 εἰ om in initio versus λέγειν ἀκριβέστατοι γρ. διηγήσης
 543 παιδί μου

ἐγὼ δὲ λέγω ἀπρόκοπος, γραμμάτων ἀπειράστως,
κατάνυξιν καὶ στοχασμὸν θέλω σᾶς ἀφηγεῖσθαι.

Θεέ, οὐράνιε βασιλεῦ, ψεύστην νᾶ μὲ ποιήσης!
τὸ γένος τῶν Ἀγαρηνῶν τὸν κόσμον θέλει φάγει,
550 Ῥωμαίους, Σέρβους, Φράγκους τε, Βλάχους τε καὶ Λατίνους
ἀμέλειαν ἔχουν οἱ Ῥωμαιοὶ, φθόνον πολὺν καὶ μέγαν.
μονάφεντον κι ὀρμητικὸν Ἀγαρηνῶν τὸ γένος,
ἓνα θεὸν λατρεύουσιν, κ' ἓναν ἀφέντην τρέμουν,
σπουδὴν ὁμόνοιαν θαυμαστὴν ἔχουν εἰς τὸν δεσπόζων·
555 ποτὲ ὁμόνοιαν οἱ Ῥωμαιοὶ, ποτὲ μοναφεντίαν,
ποτὲ καλῶν ἀνάκλησιν οὐκ ἤμποροῦν νᾶ ῥοῦσιν.

546 ἀπηράστως 551 πολλὴν 552 ὀρμητικὸν 554 σουδὴν
555 ποταὶ primo loco, altero ποτέ, tertio ποταὶ 556 καλλόν.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΓΕΩΡΓΙΑΛΛΑ
ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΠΕΡΙ ΒΕΛΙΣΑΡΙΟΥ.

τὸν ὃν ἡ τύχη ὕψωσεν καὶ τύφλανεν ὁ φθόνος·
ἐπὶ τῆς βασιλείας δὲ μεγάλου βασιλέως,
Ἰουστινιανὸς ἐλέγετο καὶ μέγας αὐτοκράτωρ
καὶ τῆς μεγάλης ἐκκλησιᾶς ἀγίας Σοφίᾶς δομήτωρ.

- 5 Ὡ θαυμαστὸν μυστήριον, ὦ συμφορὰ μεγάλη·
λύπη ἀπαραμύθητος, ὀδύνη καὶ πικρία!
εἰς τὸν καιρὸν τοῦ ἀνακτος Ἰουστινιανοῦ μεγάλου,
μεγάλου αὐτοκράτορος, μεγάλου βασιλέως,
(καὶ κτήτωρ τῆς ἀγίας Σοφίᾶς μεγάλης ἐκκλησίας)
10 ἐφάνη Βελισάριος, ἀνὴρ σοφὸς ἀνδρεῖος·
ἐν τοῖς πολέμοις τοιγαροῦν κ' εἰς μηχανὰς καὶ πράξεις
νὰ εἶπες κ' ἦτον ὀφθαλμὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως,
κι ὁ φθόνος, τὸ κακὸ θηριὸν, στέρησέν του τὰ μάτια,
καὶ ἔχασε τὸ γλυκερὸν τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου.
15 μέγα κακὸν, μέγα θηριὸν ὁ φθόνος ἔνι, φίλοι,
σκορπίον ἀπεικάζουν το μὲ μύρια κεντρούνια.
ὁ φθόνος, τὸ κακὸ θηριὸν, ἐμπήκεν εἰς Ῥωμαίους,

Hoc carmen e codice Parisino 2909 primus edidit I. Allan Giles, Oxonii 1843, eius editionis sexaginta tantum impressa sunt exemplaria. utrum editio Veneta a. MDLIV facta idem carmen praebeat necne nunc non constat: nemini enim eam ut videret adhuc contigit. in proecdosi Gilesium secutus eram, nunc vero Legrandii beneficio conlationem nactus accuratam, permultos locos corrigere potui uniusque versus a Gilesio praetermissi defectum supplere.

Βελισαρίου et sic ubique.

3 Ἰουστινιανὸς 7 μεγάλου scripsi: τε 11 καὶ μηχανιάς 13
ὀστέρησέν 15. 16 Duc. p. 635

- ἀπέσω εἰς καρδίας των ἐρρίζωσεν δι' ὅλου·
 φθόνος ὁ πρῶτος τῶν κακῶν ἁμαρτιῶν τοῦ κόσμου·
 20 ὡσπερ ἐφάνην ἀπ' ἀρχῆς ᾿ς τὸν ἄθλιον τὸν Κάιν·
 ἐφθόνησε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ πρῶτα τὸν Ἄβελ,
 καὶ τότε τὸν ἀπέκτεινε δίχ' ἀφορμὴν κακίας·
 ὁ φόνος ἠκολούθησεν ἐξόπισθε τοῦ φθόνου.
 εἶχεν ὁ πρῶτος γεννηθῆν εἰς τὸν παρόντα κόσμον,
 25 τὸ μέγα πρῶτον τῶν κακῶν, ὁ μετὰ ταῦτα, φόνος.
 καὶ ποῖος οὐκ ἐδαγκάθηκεν ὑπὸ σκορπίου φθόνου;
 χωρεῖ καὶ ἔμπαίνει πανταχοῦ, χωρεῖ καὶ πιάνει πάντας,
 καὶ βασιλεῖς καὶ ἄρχοντας, πένητας καὶ πλουσίους.
 χώρας καὶ κάστρη χάλασαν αἱ γινῶμαι τῶν ἀνθρώπων·
 30 βασιλεία καὶ αὐθεντεῖαι μεγάλοι ἐχαθῆκαν.
 εἶδα σέ, φθόνε, τίς εἶ σύ, τίς ἔνι ὁ τεκὼν σε,
 εἶδα καὶ ἔγνων σε καλῶς τὸ τί Ξεῦρεις νὰ ποίσης.
 εἶδα καὶ πῶς ἐτύφλωσες τὰ μάτια τῶν Ῥωμαίων·
 κι αὐτὸν τὸν Βελισάριον τὸν φημιστὸν καὶ μέγα,
 35 τὸν ἰσχυρὸν καὶ φρόνιμον καὶ πρακτικὸν εἰς ὅλα.
 ὦ κρίμαν ὁποῦ γίνεται βαβαὶ τίς μὴ θρηνησῇ,
 εἰς τίτοιον ἄνδρα θαυμαστὸν τίτοιον κακὸ νὰ γένη;
 ὁποῦ καὶ μετὴν γινῶσιν του καὶ μετὴν ὀρδινιάν του,
 μετὴν σοφίαν του τὴν πολλὴν ἐκέρδησε τὸν κόσμον,
 40 καλὸν μοιράδιν ἔστησε ᾿ς τὸ πλάγιν τῶν Ῥωμαίων,
 πολλὴν τιμὴν ἐδώρησε τὴν Κωνσταντίνου πόλιν,
 ὕψωσε καὶ ἐδόξασε Χριστιανοὺς Ῥωμαίους,
 καὶ προσκυνοῦνται ὑπὸ πολλῶν πιστῶν τε καὶ ἀπίστων.
 Καὶ τὸ λοιπὸν ἀπὸ τοῦ νῦν ἐῷ, ἀφίνω ταῦτα·
 45 γράψω εἶχα καὶ πλεότερα νὰ ᾿πῶ διὰ τὸν φθόνον,
 ἄμμη σχολάζω, τὰ πολλὰ τὰ πάντα καταλείπω.
 Λοιπὸν ἀρχίζω τὴν ἀρχὴν τὴν πρὸς τὸν βασιλέα,
 τὸν μέγαν Ἰουστινιανὸν τὸν μέγαν αὐτοκράτορ.
 ὀρίζει, φέρνουν παρευθὺς ἀβελισάριόν τε,
 50 λέγει τοιάδε πρὸς αὐτὸν μετὰ πολλοῦ τοῦ πόθου
 „ὦ Βελισάριε, σήμερον ἄκουσον τῆς φωνῆς μου,

23 φθόνος . . φόνου cod., quod in proecdosi reliqueram 24 γεν-
 νηθείς 27 μπένη 29 κάστροι 30 βασιλείαι 31 ἴδασε 37 Cor.
 p. 353 38 του prius quod in proecdosi de meo addideram, nunc a
 Legrandio certior sio in ipso codice inveniri 45 γράψω 46 καταλοίπω

- τὸν ὀρισμὸν μου ποῖσέ τον καὶ δούλευσον εἰς τοῦτο.
 ἔπαρε πλείστα πέρπυρα, δίδω σε καὶ μαϊστόρους,
 παρέβγαλε τὸ κτίσιμον, τὸ τεῖχωμα τῆς πόλης,
 55 ὅσον νὰ δράμῃ ἄλογον καλὸν ἀνδρειωμένον.
 εἰς χρόνου ἑνὸς τέρμενον νὰ ἔνι καμωμένον·
 καὶ ἂν ἡ γνῶσις σου φανῇ κ' ἴδω τὸ κτίσμα κεῖνον,
 ἀρέσῃ με καὶ τοὺς ἐμοὺς καὶ πάντας ἄρχοντάς μου,
 πιστεύουσιν, καταστήσω σου μέγα τοῦ παλατίου.“
 60 ἤκουσε Βελισάριος τὴν ὑπόσχεσιν ταύτην
 καὶ τὰ λαμπρὰ τὰ μέλλοντα λαμβάνειν ἐν τῇ τέλει,
 πάραυτα πίπτει, προσκυνεῖ τὸν βασιλέα κεῖνον
 „ἐγὼ ὑπάρχω δοῦλός σου“ λέγει „δεδουλωμένος,
 καὶ τὸ κελεύεις ὀρισον, κἀγὼ νὰ τὸ πληρόνω.“
 65 ἐπένευσεν ὁ βασιλεὺς καὶ στάμενα τὸν δίδει,
 κἀκεῖνος κτίζει σύντομα, εὐθύς καὶ τελειώνει.
 πολλοὶ γὰρ ἐθαυμάσασιν ἐπάνω εἰς τὸ κτίσμα
 τὴν πρᾶξιν καὶ τὴν ὀρδινιὰν ὅπου ᾠκοικεν ἐκεῖνος
 ὁ μέγα Βελισάριος εἰς τὸ τειχιὸν τῆς πόλης.
 70 ὁ βασιλεὺς καὶ δίδει του δόξα, τιμὴν καὶ πλοῦτον,
 τοσοῦτον ὕψωσεν δ' αὐτὸν — τίς ἔχει διηγείσθαι; —
 ὅτι τοῦ φθόνου κάμινος ἐξῆπεν, ὑπερῆπεν.
 φθονοῦσιν τον οἱ ἄρχοντες, πρῶτοι τοῦ παλατίου,
 ἔργα τὰ πόσα καμνουσιν καὶ πόσα καταλέγαν·
 75 ἐπλήρωσαν τὰς ἀκοὰς τοῦ βασιλεῶς ἐκεῖνοι
 „βλέπεις τὸν ἄνδραν“ ἔλεγον „ὃν ἔποικες μέγαν,
 κατὰ μικρὸν τὸ κράτος σου θέλει τὸ καταλύσει.“
 καὶ εἰς ἀπὸ τούτων ἄρχοντας ἐκ τούτων Παλαιολόγους
 τὸν βασιλεῖα δικάζεται μετὰ πολλοῦ τοῦ θράους.
 80 καὶ τάχα δὲ ὡς συγγενὴς ἐλάλειν οὕτως λέγων
 „ὦ δέσποτα παντάνακτα, δέσποτα αὐτοκράτορ,
 ἐγνώριζε ἀπὸ τοῦ νῦν ὅτι ἡ βασιλεία
 ἡ, ἔνδοξος, ἡ θαυμαστὴ, εἰς ἄλλον μεταπέσῃ.
 εἰς ἄλλον μὴ τοῦ κράτους σου μήτε τῶν συγγενῶν σου·
 85 αὐτὸς ὁ Βελισάριος ὃν ἔποικες μέγαν,

54 Cor. p. 296 56 Duc. Add. p. 183 ἵνα 64 κελέβης 65 ἐπαί-
 νουσεν: proeclosis falso ἐπαίνεσεν 68 ὅπου ποι κενεκεῖσθαι 70 δεῖδι
 71 ἔχει scripsi conl. v. 321, ἀρα eod. 74 ἔργατα, quod fortasse reli-
 quendum erat. 80 συγγενεῖς

- αὐτὸς σκοτόνει, παίρνει σου βασιλείαν καὶ στέμμαν·
 ὁ βασιλεὺς ἐτρόμαξεν ἀκούων τίτοια λόγια,
 ἐκ τὸ θρονὶν ἐπήδησεν ὡς ἄγριον θηρίον,
 ὡς βοῦς γὰρ ἐμυκίσατο καὶ πρὸς ἐκείνον λέγει
- 90 „ἔχεις, εἰπέ μοι, μάρτυρας ὃ λέγεις νὰ προστήσης,
 τὸν δόλον, τὴν ἐπιβουλὴν τοῦ πράγματος, τὸ δρᾶμα;“
 τότε προσφέρει μάρτυρας πλαστοὺς κατὰ τῆς ὥρας·
 εὐρέθη Καντακουζηνὸς, Ῥάλλης, Παλαιολόγος,
 Ἀσάνης καὶ ὁ Λάσκαρις καὶ Κάνος καὶ ὁ Δούκας·
- 95 καὶ μαρτυροῦσιν ἄδικα κατὰ Βελισαρίου.
 αἱ κρίμαν ὅπου γίνετον οὐ συστενάζεις, δίκη;
 ἔδε κακὸν, ἔδε πικρόν. καὶ τίς νὰ μὴ θρηνήσῃ,
 τὴν εἰς τὸν ἄνδρα τὸν καλὸν νὰ ποίση τίτοια κρίση;
 ὀρίζει καὶ σεβάζουν τὸν ᾗ τοῦ ἄνεμου τὸν πύργον,
- 100 βουλόνουσι τὰ μάτια τοῦ μὲ τὸ χρυσὸν μανδήλι,
 βουλόνουν οἱ μεσάζοντες κι ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας
 τρεῖς χρόνους τοῦ νὰ κάθεται ἀπέσω εἰς τὸν πύργον·
 νὰ ὑστερήται καὶ τὸ φῶς καὶ τῆς ἀβροτραπέζης,
 νᾶχη ψωμὶν καμπανιστὸν καὶ ὕδωρ μὲ τὸ μέτρος.
- 105 ἀλλ’ ὅμως οὐκ ἠρκέσθησαν οἱ καταμυτωτάδες·
 θάνατον ἐφωνάξασιν ὡς οἱ Ἑβραῖοι πάλαι
 τὸ „ἄρον ἄρον σταύρωσον“ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ πάθους
 τοῦ γλυκυτάτου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου,
 οὕτω κ’ αὐτοὶ ἐκράύαζον περὶ Βελισαρίου.
- 110 ἀλλ’ ὀφθαλμὸς ὁ αὐπνος ὅπου ποτ’ οὐ κοιμάται
 προσέσχεν, εἶδεν, ἔβλεπεν· ἄκουε τί ἐσυνέβη.
 μανδατοφόροι φθάνουσιν εἰς ὥρα μεσονύκτου,
 ὅτι τινὲς ἀλλογενεῖς τὰς χώρας του κურσεύουν,
 ἀπήρασιν κι ἀνθρώπους του καὶ λάφυρα καὶ σκῦλα,
- 115 πολλοὺς αἰχμαλωτίσασιν, ἀπέδειραν κἂν πόσους,
 πολὺν ἐποίκασιν κακὸν ἐπὶ τὴν Ῥωμανίαν.
 ὁ βασιλεὺς ὡς ἤκουσεν ἐκεῖνα τὰ μανδάτα,
 ἐτρόμαξεν, ἐξέστηκεν, ἐφύρθην, ἐπαγώθην,
 καὶ τρεῖς ἡμέρας ἔποικε σωστὰς πεπληρωμένας,

87 Duc. Add. p. 188 93 κατακουζηνὸς ῥάλλης 104 Duc. p. 566;
 Cor. p. 177 105 Duc. p. 610 110 ποτὲ 112 Duc. p. 862 115
 κανπόσους 116 πολλὴν 118 Cor. pp. 130, 358 119 Duc. Add.
 p. 181; Cor. p. 342 119, 120 Duc. p. 1516

- 120 μήτε φαγίου καὶ ποτοῦ μήτε ὕπνου προσψαύων.
καὶ κάτεργα ὁ βασιλεὺς ἔβγαλεν ἑβδομήντα,
ἑξοπλισμένα, θαυμαστὰ, καλὰ ἡρματωμένα,
καὶ ἕτερα τριάκοντα ἀπὸ Θεσσαλονίκης
γαλιόταις καὶ πλοιάρια, ἀμέτρους ῥατζηβούδαις·
- 125 ἄνδρες καλοὺς πολεμιστὰς, γεννάδας καὶ ἀλκίμους
καὶ ναύταις, ὄντως νὰ εἰπῇς φάλκωνες καὶ πετρίταις·
τζάγκοας καὶ μπαλαιστρέριδες, τόξα καὶ τοξατόρους,
σκεύη καὶ πουμπαρδιέριδες, τομφάκια, συρπεντίναις
ἐνέμπλησε τὰ κάτεργα καὶ ναὺς τὰς μαχικὰς του·
- 130 ἄνδρας ἐκατεσφάλισεν, ἔφραξεν ἐξ ἀρμάτων,
ν' ἀστράπτουσι τὰ ἄρματα, νὰ ἰκπέμπουσιν ἀκτίνας.
καὶ τίς οὐ περιθαύμασεν ἐμβλέπων τὰ τοιαῦτα;
ἀλλ' ὅμως οὐκ ἐγίνωσκε μικρὸς εἶτε καὶ μέγας
ἢ καὶ κατεργοκύριοι εἶτε ὀφφικιάλοι
- 135 ποῖος νὰ ἔνι ἀρχηγὸς, νὰ ἔνι καπιτάνος.
ὀρίζει δὲ ὁ βασιλεὺς νὰ συναχθοῦν οἱ πάντες,
μικροὶ, μεγάλοι, γέροντες, αὐτόχθονοι καὶ ξένοι,
ἐπάνω εἰς παλάτια ἐκείσε νὰ ἴβρεθῶσιν.
οἱ πάντες ἐσυνάχθησαν μικροὶ τε καὶ μεγάλοι,
- 140 κάκει κι ὁ μέγας βασιλεὺς ἦρξατο τούτους λέγειν
„ἡμᾶς ὦδε ἐσύναξα ἵνα μὲ ἀνκρισθῇτε
καὶ νὰ μὲ δώσετε βουλήν εἰς τὸ ζητῶ καὶ θέλω.
ἰδοὺ γὰρ ἐκατόρθωσα ἐτούτην τὴν ἀρμάδα
ἑξοπλισμένην εὐμορφα, καθὼς καὶ θεωρεῖτε,
- 145 καὶ κύριον οὐκ ἔποικα καπιτανὸν εἰς αὐτήν.
λοιπὸν οὐκ οἶδα τίς ἐστὶν ἄξιος εἰς ἐτούτο·
νᾶγεν εἰς ὅλα πρακτικὸς, ἄριστος καὶ ἀνδρεῖος,
καὶ νὰ γεννᾷ βουλευμάτα καλὰ τῆς ἀριστείας.
εἶπατε, δότε μοι βουλήν, ἄρχοντές μου, εἰς τοῦτο,

120 Duc. p. 1654 προσψαύσαν quod in proecodosi perverse mutatum
est in προσψαύειν 121 Duc. p. 444 εὐβομήκοντα 123. 124. 125 Duc.
p. 1285: καὶ ἕτερα τριάκοντα ἀπὸ Θεσσαλονίκης γαλιότες, Καὶ πλοιάρια
πολλὰ καὶ ἀμέτρους ῥατζιβούδες, Ἄνδρας καλοὺς, καλοὺς πολεμιστὰς, γεν-
νάδας καὶ ἀλκίμους 126. 127 Duc. p. 1662 127 Duc. pp. 968 et 1583
127. 128 Duc p. 1386 128 Duc. pp. 220, 1493 et 1593 129 ἐνέμ-
πλοισε 131 ἐκπέμπουσιν 134 φφικιάλιοι 138 ἐκείσθαι νὰ εὐρε-
θῶσεν 141 Cor. p. 72 ἀνκριθῇτε Giles, ἀνκρισθεῖτε cod. 142 δόσε-
ται 143. 144 Duc. p. 121 144 θεωρεῖται

- 150 μὴ θέλοντες ἐρεσχελεῖν μηδὲ κακεῖν ἐνταῦθα·
 ἄλλ' ἐπὶ φόβον τοῦ θεοῦ νὰ κλέξετε τὸν κάλλιον.“
 οἱ ἄρχοντες ἐσίγησαν· κανεῖς λόγον οὐ δίδει·
 ἄλλ' εἰς τὸν ἄλλον ἔβλεπον οἱ ἄρχοντες ἐκεῖνοι·
 λοξῶς φολεῶς ἄλωπεκῶς καὶ ὥσπερ τὴν ἀρκοῦδα
- 155 καὶ πάλιν ἐξεφώνησεν ὁ μέδων ἐκ δευτέρου·
 πολλὰ ἐλυποτρῶθησαν οἱ μεγιστάνοι τότε.
 βλέποντα οὕτως ἔκραξε τὸ πόπολον τῆς χώρας,
 φωνὰς τρανὰς ἐφώναξαν οἱ πάντες ἐν τῇ ἄμα
 „δέσποτα πάντων, βασιλεὺς, τῶν αὐθεντῶν αὐθέντα,
- 160 ἀνατολῆς καὶ δύσεως κύριε αὐτοκράτορ
 καὶ τῶν Ῥωμαίων ὁ φρουρὸς, Χριστιανῶν τὸ φοῦμος·
 πρῶτον πιστεύομεν θεὸν τρισυπόστατον ἓνα,
 κι ὅλοι θαρρόμεν εἰς αὐτὸν ἵνα μᾶς δώσῃ νίκην,
 νὰ καταβάλῃ τοὺς ἐχθροὺς καὶ νὰ τοὺς ἀφανίσῃ.
- 165 τὸ δεύτερον πιστεύομεν ᾗ μεγάλην βασιλειάν σου,
 τρίτον εἰς Βελισάριον ὃν ἔχεις τυφλωμένον.
 ἂν θέλῃς, μέγα βασιλεῦ, νικήσῃς τοὺς ἐχθροὺς σου,
 βάλε τὸν Βελισάριον αὐθέντην καπετάνον
 ἐπάνω ᾗ τὴν ἀρμάδα σου, εἰς ὅλον σου τὸν στόλον.
- 170 καὶ σὺ μὲν οὖν, ὦ βασιλεῦ, εἶδας τὸν ἄνδρα τοῦτον,
 εἰς νίκας τε (κι) ἀνδραγαθιάς μεγάλας του ἀριστείας.
 εἰς Πέρσας καὶ Σαρακηνοὺς ἀλλὰ κ' Ἰσμαιλήτας
 καὶ πανταχοῦ ἐγίνετο νικητῆς τροπαιοῦχος·
 εὖτυχος καὶ καλότυχος καὶ μέγας ριζικάρης,
- 175 πιστὸς καὶ πρακτικώτατος, εὐτολμος, ῥωμαλέος.“
 ὁ βασιλεὺς ὡς ἤκουσε τὸ πόπολον, τὸ πλῆθος,
 τὸ πῶς ζητοῦν καὶ θέλουσιν ἀβελισάριόν τε,
 καὶ ὅτι ἔγνω κατ' αὐτὸν τὸ ἄδολον τῆς γνώμης,
 πῶς διὰ φθόνου ἔγκλειστος ἐγίνηκε τοῦ πύργου,
- 180 ὡς ἄλαος νὰ κάθεται τρεῖς χρόνους τυφλωμένος,
 καὶ ὅτι ἀναιτίτως ἔνι εἰς τὸ καθόλου,
 ἄδολος καὶ ἀκέραιος χωρὶς ἐπιβουλίας·
 ὀρίζει, φέρουν τὸν αὐτὸν ἔμπροσθεν εἰς τοὺς πάντας·

151 Cor. p. 168 γκλέζεται 156 ἐλυποτρῶθησαν 157 Duc. p. 1204
 160. 161 Duc. p. 1695 163 δόσει 164 καταβάλλει 165 εἰς 168
 βάλοι 168. 169 Duc. p. 121 171 (κι) addidi 174 Duc. p. 1298;
 Cor. p. 138 178 αὐτοῦ pro ecdosis contra libri fidem 182 ἀκαίρεος

- κατέναντι ἐστάθηκεν ἐκεῖ τοῦ βασιλέως,
 185 μὲ τὸ μανδήλιν τὸ χρυσοῦν τὰ μάτια τυφλωμένος·
 καὶ τὸ ἰδεῖν ὁ βασιλεὺς μετὰ χαρᾶς τὸν λέγει
 „ὦ Βελισάριε“ λέγει τὸν „εὐχου τὸ πλῆθος, λέγω,
 καὶ τοὺς ἐχθροὺς σου ἐνίκησας τοὺς καταμυτωτάδες·
 ἐγὼ τοίνυν εὐχαριστῶ θεὸν τὸν παντεπόπτην,
 190 ὅπου σε ὀφείλει σε καλῶς κ' ἔχεις τὸ φῶς καὶ βλέπεις·
 ὁ φθόνος ὄντως ἤθελεν ὅτι νὰ σὲ τυφλάνῃ
 μετὰ ἀνθρώπων τέ τινων πλαστῶν τε κακοτρόπων.
 ἐγὼ δ' ἀπάρτι λύσω σου τὰ δεσμὰ καὶ ταῖς βούλαις·
 τὴν παρρησίαν τετραπλοῦν ἣν εἶχες τότε πρώην,
 195 καὶ δόξαν τε καὶ αὐθεντιανάλιν πάλιν σε καταστήσω,
 καὶ καπετάνον ποίσω σε ἐφ' ὅλην τὴν ἀρμάδα.“
 ἀνταπεκρίθη πάραυτα ἀβελισάριος τε
 καὶ πρὸς τὸν ἄνακτα γοργὸν ἀπηλογεῖται, λέγει
 „ἄναξ ἀνάκτων κάλλιστε, δέσποτα στεφνφόρε
 200 καὶ τῶν Ῥωμαίων ἀρχηγὲ ἀνατολῆς καὶ δύσης,
 ἐγὼ τὴν βασιλείαν σου ποτὲ οὐκ ἔπταισά την·
 μὰ τὴν χρυσήν σου κεφαλὴν καὶ μὰ τὴν βασιλείαν σου
 ἔξω οὐδὲν ἐξέβηκα ἐκ τοῦ θελήματός σου,
 καὶ λόγον οὐκ ἐνήρησα, δημηγερσίας ἔργον·
 205 δόλος οὐδὲν εὐρέθηκεν ἀπέσω 'ς τὴν καρδίαν μου,
 οὐδὲ ψυχὴ μου ἤγειρε κατὰ σοῦ ἀνταρσίαν·
 οὐκ ἐγενόμην, βασιλεῦ, ἀντάρτης εἰς ἐσένα,
 πῶς οὕτως μὲ συνέφερεν ὁ φθόνος, πῶς ἐκλώσθη,
 καθὼς εἶπας, ὦ βασιλεῦ, νὰ χάσω τὴν ζωὴν μου
 210 καὶ τὴν ἀξίαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ φῶς τῶν ὀμματιῶν μου·
 ἐπεὶ δ' ὁ φθόνος πῶποτε οὐ θνήσκει εἰς αἰῶνας,
 οὔτε δ' ἐγὼ ἐνδέχομαι εἰς τὸ νὰ δευτερώσω,
 κι ὁ φθόνος πάλιν τὸ θηριὸν νὰ δευτεροδαγκάσῃ.
 ἄρχοντας ἔχεις, βασιλεῦ, θαυμαστοὺς καὶ ἀνδρείους·
 215 ὄρισον, ὅς ὑπάγουσιν, ἅς ποίσουν δούλευσίν σου,
 κάμῃ δὲ ἄφες ὥς με δεῖ τοῦ νὰ 'μαι τυφλωμένος,
 μὴ τι συνέβῃ με δεινὸν ἐκ τῶν ἀπροσδοκῆτων.“

188 Duc. p. 610 190 βλέπῃσε 195 κατεστήσω proeodosis contra
 librum 196 Duc. p. 586 202 τὴν σου βασιλείαν 208 Duc. p. 669
 ἐκλώσῃ 213 Cor. p. 102 νὰ μὲ, corr. Biceias 215 ποίουν

- ἀκούσας ταῦτα παρευθὺς ὁ βασιλεὺς ἀντέφη
 „τὸν ὀρισμὸν μου ποῖσέ τον, ἐγὼ σὲ συμβουλευώ·
 220 τὸ θέλημά μου πλήρωσον καὶ ἀπειθῆς μὴ γίνου.“
 πάραυτα Βελισάριος ἔκλινε τὸ κεφάλιν,
 πίπτει εἰς γῆν καὶ προσκυνᾷ τὸν μέγα βασιλέα,
 πρῶτα φιλεῖ τὰ χῶματα, ἔπειτα τὸ τζαγκίν του,
 καὶ τότε μὲ τὰς χεῖράς του ἔλυσεν τὸ μανδῆλιν·
 225 ὅπου ὁ Βελισάριος ἐκέϊθεν ἐτυφλώθην,
 ἐκεῖ πάλιν τῆς τ' ἔλυσεν ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας.
 καὶ λέγει τον „ἀπὸ τοῦ νῦν δίδω σου τὴν ἀξίαν
 τοῦ νά 'σαι καπετάνιος ἐφ' ὅλην τὴν ἀρμάδα,
 καὶ ὡς κελεύσης ποιήσον, ἔχεις τὴν ἐξουσίαν,
 230 αὐθέντην σὲ κατέστησα καὶ πρᾶττε ὥσπερ θέλεις.“
 λαβὼν ὁ Βελισάριος τοιαύτην ἐξουσίαν,
 ἄρρηγαν οὐ μὲν οὖν αὐτὸς νά πολεμᾷ καμμίαν·
 εὐμορφον εἶχε τὸν καιρὸν, ἐμίσεισεν, ἐδιέβη,
 κάστρη πολλὰ παρέλαβε, μετέτρεψε καὶ χώρας,
 235 καὶ πάλιν ἀπεδίδοντο Ῥωμαίοις τὰ Ῥωμαίων.
 τὸ δὲ νησὶν ὁπούρριψε ζυγὸν τὸ τῶν Ῥωμαίων,
 ὁποῖον ἐδιαυθέντευεν ὁ ῥῆξ τῆς Ἑγκλητέρας,
 ὁ ἀποπτύσας χαλινὸν τῆς Κωνσταντίνου πόλης,
 πάραυτα ὥρμησεν κάκεῖ στόλος ὁ τῶν Ῥωμαίων.
 240 ὅταν ἐπλησιάσασιν εἰς γῆν τῆς Ἑγκλητέρας,
 ἐρράξαν, ἐξεσκάλωσαν, ἐβγήκαν οἱ Ῥωμαῖοι.
 ἐβγήκε Βελισάριος ὁ μέγας καπιτάνος
 οὐδὲ καλὰ ἐπάτησε τὴν γῆν τῆς Ἑγκλητέρας,
 ἐπεδοκλώθη, ἔπεσεν, εἰς γαῖαν ἐξαπλώθη.
 245 ἰδόντες τοῦτο τὸ συμβάν πολλοὶ ἐδειλανδρῆσαν·
 οἱ ἄρχοντες ἐτρόμαξαν, ἔσεισαν κεφαλὰς των.
 γνωρίσας Βελισάριος τὴν ἀτυχίαν τούτων,
 διαλαλημὸν ἐποίησε, λόγους τοιούτους εἶπεν,
 νὰ σύρουσιν τὰ κάτεργα εἰς γῆν ὁμοίως καὶ τᾶλλα,

221. 222. 223 Duc. p. 1774 223 Duc. p. 1557; Cor. pp. 349, 392
 224 μὲ τὰς cod., μετὰ proeed. falso 228 τὸ ἔλυσεν 232 suspiceris
 ἄρρηγαν οὐκ εἶχεν αὐτὸς 234 κάστροι 238 ἀποπτήσας, quod non cor-
 rexeram in proecdosi 240. 241 Duc. p. 1379; Cor. p. 317 244 Duc.
 p. 1139; Cor. p. 290 245 ἐδειλανδρεῖσαν 245. 246 Cor. p. 103
 247 τοῦτην proecdosis contra codicis fidem

- 250 μικρὰ μεγάλα πάραυτα, καὶ νὰ τὰ ξερματώσουν·
 κουπία τε καὶ ἄρμενα καὶ ἄρματα παντοῖα,
 ὅλα νὰ τὰ ξεβάλλουσιν καὶ νὰ τὰ εὐκαιρέσουν,
 καὶ ὅταν οὕτως γένηται, κενώσουσι τὰ ξύλα,
 τότε νὰβάλουσι φωτιά καὶ ὅλα νὰ τὰ καύσουν.
- 255 ἐγίγηκε τὸ πρόσταγμα, ἔκαυσαν τὰ καράβια,
 ἔκαυσε καὶ τὰ κάτεργα, ἀφῆκε μόνα τρία,
 νὰ τὰ ᾿χη δι' ἐπιστολὴν, νὰ τὰ ᾿χη διὰ μανδάτα.
 τότε ὁ καπετάνιος δημηγορεῖ καὶ λέγει
 „νὰ Ξεύρετε, οἱ ἄρχοντες, μικροὶ τε καὶ μεγάλοι,
- 260 ἐγὼ ποτὲ οὐκ ἔκαυγα τὰ κάτεργα, τὰ ξύλα,
 ἐὰν ἔσεῖς τυχαίνετε εἰς μιὰν καρδίαν ὅλοι,
 εἰς μιὰν ψυχὴν, εἰς ὄρεξιν, ὅλοι νὰ πολεμοῦμεν.
 βλέπων ἐγὼ τὸ δίψυχον καὶ τὸ ἀκάρδιόν σας,
 καὶ πῶς ἐδειλανδρήσετε διὰ τὸ πέσιμόν μου,
- 265 ἔκρινα ὅτι νὰ καγοῦν τὰ κάτεργα καὶ ξύλα,
 περοῦ λαὸς ὁ τῶν Γραικῶν ἐνωθῇ μὲ τοὺς Φράγκους,
 νὰ πολεμίζουν δυνατὰ, νὰ μὴ ἔχουν πόθεν φύγειν,
 μετ' αὐτοὺς νὰ κατακοποῦν εἰς συμπλοκάς πολέμου,
 καὶ πᾶς Γραικὸς νὰ μὴ γνοιασθῇ νὰ φύγῃ νὰ γλυτώσῃ,
- 270 νὰ μὴ ἔχη πίσω μέριμνα καὶ ποῦ πλοῖον νὰ φύγῃ.
 τοῦτο δὲ πᾶσι προφωνῶ καὶ πᾶσι παραγγέλλω,
 εἴ τις δειλιάσῃ καὶ στραφῇ, τὰ πίσω του γυρίσῃ,
 ἂν ᾦναι υἱὸς τοῦ ἀνακτος, ἐγὼ νὰ τὸν φονεύσω.
 εἰ δέ τις εἰς τὸν πόλεμον σταθῇ καὶ πολεμήσῃ,
- 275 ἀνδρειωμένα, πρόθυμα, καλῶς ἀνδραγαθήσῃ,
 νὰ τὸν πλουτίσω, περισσὰ χρήματα νὰ τοῦ δώσω,
 νᾶχῃ καὶ δόξαις καὶ τιμαῖς ἀπὸ τὸν βασιλέα.
 καὶ τὸ λοιπὸν ἅς δράμωμεν ὡς γῦπες εἰς τὸ βρῶμα,
 ἀνδρειωμένα, εὐτολμα, μετὰ καλῆς καρδίας,
- 280 τοὺς Φράγκους νὰ νικήσωμεν αὐτοὺς τοὺς Ἑγκλιτιάνους.
 ἐλπίζωμεν εἰς τὸν θεὸν νὰ ἔνι εἰς μᾶς τὸ νίκος.
 θαρρῶ καὶ νὰ δουλώσωμεν ὅλην τὴν Ἑκκλητέραν,
 καὶ μετὰ δόξης καὶ τιμῆς ᾿ς τὴν πόλιν νὰ στραφοῦμεν,

251. 252 Duc. pp. 445 et 734 253. 254 Duc. p. 1722 βάλλουσι
 cod. 259 Ξεύρεται 261 νὰ τυχένετε 263 δικάρδιον proedosis
 contra codicem 264 μου Biceles, μόνον eod. 265. 266. 267 Cor.
 p. 295 267 φύγῃ 269 Duc. Add. p. 50 270 fortasse κάπου ᾿ς πλ.
 275 πρόθερα fortasse ν' ἀνδρ. 281 εἰς ἡμᾶς

- σκῦλα καὶ λάφυρα πολλὰ πολίταις νὰ κερδήσουν,
 285 καὶ πλοῦτον ὑπεράπειρον νὰ πάρουν τῶν Λατίνων.
 καὶ διὰ τοῦτο ἔκαυσα τὰ ξύλα καὶ τὰ πλοῖα
 διὰ αὐταῖς ταῖς δύο ἄφορμαῖς αἷς θέλετε τροικήσει,
 ἢ νὰ κερδήσωμεν ἡμεῖς, νὰ πάρωμεν τον τόπον,
 ἢ νὰ χαθοῦμε παντελῶς ῥωθοῦνι μὴ γλυτώσῃ.“
 290 καὶ εἰς ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας τὸν Βελισάριον λέγει,
 πλούσιός (τε) καὶ εὐγενής κ' ἐκ τῶν ἐνδόξεων μέγας,
 ἐκ τὴν γενεάν του ὑψηλὴν θαρρῶν ἀπηλοτήθη
 „οὐκ ἔπραξας στρατιωτικὰ τὰ κάτεργα νὰ καύσῃς.“
 τοῦτον καὶ μόνον εἶρηκεν τὸν λόγον ὁ γεννάδας·
 295 ἀκούσας Βελισάριος εὐθὺς κατὰ τῆς ὥρας
 τὸν ἄρχοντα κατέκαυσε καὶ ἐθανάτωσέν τον,
 τὸν θαυμαστὸν καὶ ἐνδοξον καὶ μέγα πολιούχον.
 ἅπαντες γὰρ ἐφρίξασιν ἐμβλέποντες τὸ δρᾶμα·
 τρέμουσιν τον οἱ ἄρχοντες κ' αὐτοὶ οἱ μεριστάνοι·
 300 πᾶσα ψυχὴ, μικρὸς, μέγας, ἐφύρθη, ἐπαγῶθη,
 φόβος ἀγάπη σύμμικτος νὰ ἐνι εἰς ἐκεῖνον.
 καὶ ἐκ τοῦ φόβου τοῦ πολλοῦ καὶ ἔξ αὐτοῦ τοῦ δέους
 ἐπολεμίζαν ἰσχυρῶς μετὰ καὶ τοὺς Ἀγκλέζους·
 τόσ' ἔπραξαν, τόσ' ἔποικαν, τόσα ἐπολεμίζαν,
 305 ποσῶς οὐκ ἐπαυόντισαν διὰ νυκτὸς κ' ἡμέρας.
 ἐπέσαν δὲ καὶ ἄρχοντες πολλοὶ ἐκ τοὺς Ῥωμαίους·
 τὸ πλεὸν ἐγένετο κακὸ ἐπάνω εἰς τοὺς Ἀγκλέζους,
 μέγα ἐγίνη φονικὸν ἔς τὴν γῆν τῆς Ἑκκλητέρας.
 καὶ τέλος ἡνδραγάθησαν [οἱ] Κωνσταντινουπολῖται
 310 καὶ παίρνουν κάστρο καὶ λαὸν καὶ τὸ νησίον τε ὅλον,
 καὶ πλοῦτον ὑπεράπειρον, παιδιὰ, ἄνδρες, γυναῖκες,
 ὅλον τὸ κατακέρδησεν ἡ σπάθη τῶν Ῥωμαίων.
 τὸ κάστρον δὲ τὸ ἐξαίρετον τὸ καθολικὸν κείνων,
 ἐν ᾧ ὁ ρῆξ εὐρίσκετον, δὲν ἤμπορουν νὰ πάρουν
 315 καὶ πολεμίζουν δι' αὐτὸ ἑκατόνταπλασίως·
 πόσα ἐπολεμίζασιν νύκτας καὶ τὰς ἡμέρας!
 σκάλας ἐποῖκαν ξύλινας, ἐγκρύφουσιν τὰ τεῖχη·
 εὐθέως ἐνεπήδησαν ἀπέσω οἱ Ῥωμαῖοι·

287 δύο θέλεται 288. 289 Due. Add. p. 165 290 τὰς ἄρχοντας
 291 (τε) addidi 292 τον τὴν 295 κατὰ τὰ τῆς 297 ἐνδείξον
 299 τρέμουσιν 304 τόσα bis 310 κάστροι 313 ἐκείνων

- κάμνουσι πόλεμον φρικτὸν ἀμφότερα τὰ μέρη·
 320 κρεοκοποῦνται, κόπτονται, τὰ αἱματὰ των χέουν.
 τίς ἔχει διηγήσασθαι τὸν πόλεμον ἐκεῖνον,
 ὃν ἔποικαν ἀμφότεροι Ῥωμαῖοι καὶ Λατῖνοι,
 πόσα ἀνήγερτα κορμιά κείτονται τῶν ἐνδόξων;
 τέλος τὸ μέρος τῶν Γραικῶν ἐκέρδησε τὸ κάστρον.
 325 οἱ πρῶτοι ὁποῦ σέβηκαν ἀπέσω εἰς τὸ κάστρον
 καὶ στήσασιν τὰ φλάμμουρα ᾗ τὸν τοῖχον, δύο ἦσαν
 (κ') αὐτάδελφοι ἐτύγχανον, Ἀλέξις καὶ Πετρολήφας,
 πατὴρ, μητὴρ ὡς ἐξ ἐνός, ἄνδρες αἱμάτων ἦσαν·
 ὑπῆρχον καὶ δημότυχοι καὶ κάτω ἀπὸ γένος.
 330 ὡς οὖν ὁ καπετάνιος ὁ μέγας τροπαιοῦχος
 τοὺς Φράγκους ἐκατέβαλεν κι αὐτὴν τὴν Ἐγκλητέραν,
 καὶ πῆρεν ὅλο τὸ νησὶν καὶ κατεδούλωσέν το,
 κι ὁ ἀνυπότακτος (ὁ) ῥῆξ μὴ θέλων ὑπετάγη,
 τὰ πάντα καὶ ἐκέρδησεν (ἀλλὰ καὶ πῶς ἐξείπω;),
 335 ὀρίζει τοὺς ὁμαίμονας οὓς προείπομεν δύο,
 δημότυχοι Ἀλέξιος ἔτι καὶ Πετρολήφας,
 οἱ ποῖοι ἠνδραγάθησαν καὶ πῆδησαν καὶ πῆραν
 τὸ κάστρον καὶ ἐστήσασι φλάμμουρα βασιλέως,
 μέγਾਲως καὶ ἐτίμησαν, ἐδόξασαν Ῥωμαίους,
 340 ἠθέλησεν αὐτὸς τοὺς δυὸ νὰ τοὺς ἀντιδοξάσῃ.
 ἐκάτσεν τους εἰς δυὸ φαριὰ θαυμαστὰ καὶ ὠραῖα
 μὲ σέλλαις χρυσοπλούμισταις, μὲ χρυσὰ πτερνιστήρια,
 καὶ τὸν καθέναν ἔζωσε χρυσὸν σπαθὶν ᾗ τὴν μέσῃν,
 καβαλλARIOὺς τοὺς ἔκαμεν προσκυνητοὺς αὐθέντας,
 345 χρυσόζωνους καὶ βύσσινα ροῦχα κατὰ ξαμύτου
 νὰ ἔχουν καὶ τὴν κεφαλὴν γύρωθε χρυσωμένην.
 καὶ παλληκάρια καλὰ διάλεκτα τοὺς δίδει
 καὶ νὰ τοὺς ἐψηκεύουσιν, ὡς ἔθος, κατ' ἀξίαν·
 φημίζει καὶ ἀξιόνει τους εἰς ὅλον τὸν λαόν του,
 350 δίδει των στάμενα πολλὰ κι ἀμέτρητον λογάριν.

325 ὁ πρῶτος ὁποῦ σέβηκεν 327 (κ') addidi 332 ὅλον proce-
 dosis contra librum κατεδούλωσέν τον 333 (δ) addidi 336. 337
 Cor. p. 307 338 φλάμπουρα hic et supra v. 327 procedosis praeter
 codicis auctoritatem 341. 342 Duc. pp. 1184 et 1349; Cor. p. 315
 343. 344 Duc. p. 527 345 βύσσινα ροῦχα καταξαμύτου Duc. p. 1309
 347. 348 Duc. p. 1073; Cor. p. 394 350 Duc. p. 819 et 1427

- ταῦτα ὁ Βελισάριος ἐποίησεν εἰς αὐτοὺς,
 εἰς πάντας κατενώπιον ὄντες ἐν Ἐγκλητέρᾳ·
 ὅτε δὲ πάλιν ἦλθασιν ἐν Κωνσταντινουπόλει,
 ὁ μέγας Ἰουστινιανὸς ἐτίμησε καὶ κείνος
 355 Ἀλέξη Πετρολήφαν τε· ῥοῦχα τίτοια τοὺς δίδει,
 ἐνδύματα παράξενα πολλὰ παρηλλαγμένα,
 ἐπάνωθε τῆς τραχηλῆς, κάτω εἰς τὰς ποδέας,
 καὶ κάτω εἰς τὰ μανίκια τὰ πάντα χρυσωμένα
 μὲ λιθομαργαρίταρα πολύτιμα ὠραῖα·
 360 τιμᾷ καὶ ἀξιόνει τοὺς κι ὀφφίκια τοὺς ἐδῶκε.
 Λοιπὸν πάλιν ἅς στρέψωμεν τὸν λόγον ἐξοπίσω.
 ὤρισε Βελισάριος εἰς ὅλα τὰ καστέλια
 εἰς ὅσα εἶχε τὸ νησὶν κείνο τῆς Ἐγκλητέρας,
 καὶ τεκτονῆσαν ἑκατὸν καράβια καὶ τριήρεις.
 365 ἀπὸ παντοῦ ἐσύναξε τέκτονας πελεκάνους,
 μέσα εἰς μῆνας τέσσαρας ἐπλήρωσαν τὰ πλοῖα,
 κ' ἔρριψάν τα εἰς θάλασσαν κ' ἡρμάτωσέν τα ὅλα.
 ἐχάρηκεν, ἐσκίρτησεν ἀπέσω ἡ ψυχὴ του,
 καὶ βάλλει καὶ γεμόζει τα λάφυρά τε καὶ σκύλα·
 370 ἀπῆρε κέρδος ἄπειρον, ἀσήμιν καὶ χρυσάφιν,
 καὶ λιθομαργαρίταρα, στολὰς ἡγλαῖσμένας·
 καὶ πῆρε καὶ τοὺς ἄρχοντας πασῶν τῶν καστελίων
 καὶ κεφαλὰς οὓς εἶχεν ὅλη ἡ Ἀγκλητέρα,
 τὸν ῥῆγα τὸν ἐξάκουστον, τοὺς πρῶτους αὐθεντάδας,
 375 λιτοὺς καὶ ἀνυπόδητους, γυμνοὺς ἐντροπιασμένους·
 σίδηρα εἰς τοὺς πόδας των, ἐξάγκωνα δεμένους.
 μὲ τὸ σχοινὶν ἔς τὸν τράχηλον ὡς καταδικασμένους.
 τότε ὁ Βελισάριος ἀπ' ὅλον τὸ φουσάτον,
 ἀπ' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους του τὴν ἐκλογὴν ἐποίκεν·
 380 ἄνδρες Ῥωμαίους καὶ καλοὺς ἔστησε κεφαλὰς,
 νὰ προμηθεύουνται καλῶς, νὰ βλέπουσι τὸν τόπον,
 τῆς Ἐγκλητέρας τὸ νησὶν μετὰ πόνου νὰ βλέπουν

355 τέτοια proecodosis praeter librum 358. 359 'καὶ τὰ πάντα
 χρυσομένα μὲ λιθομαργαρίταρα' Duc. p. 813 365 Duc. p. 1144 367
 καίρρυσαν cod., καὶ ῥίψαν proecodosis 370 ἄπειρον scripsi: ἀπῆρεν
 proecodosis, ἀπῆρον cod. 371 Duc. p. 813, πολλὰς pro στολὰς 372.
 373 Duc. p. 642 373 οὓς scripsi, ἄς cod. Ἐγκλ. proecodosis contra
 cod. 376 Duc. Add. p. 69 376. 377 Cor. p. 127 381 προμηθεύ-
 ωνται proecodosis falso 382 πολλοῦ cod., πόνου scripsi

- καὶ νὰ κρατοῦν τὸ δίκαιον, τινὰς μὴ ἀδικῆται.
 ὅταν οὖν ἐσυνόρθωσεν καὶ διέταξε τὰ πάντα,
 385 ὥρμησεν, ἤμπεν εἰς τὰς ναῦς, ἐδιέβη τὴν ὁδὸν του·
 ἐμίσευσαν καὶ κάτεργα καὶ ὅλος του ὁ στόλος.
 καὶ παίρνουν πλοῦτον ἄπειρον, τ' οὐ δύναμ' ἀφηγεῖσθαι.
 καὶ τὴν ὑγρὰν ἐτρέχασι μετὰ χαρᾶς μεγάλης.
 εἰς ἓν νησὶν ἐφθάσασιν ὃ λέγουν Μιτυλήνη,
 390 ἔρραξαν, ἐνεπαύθησαν ἄχρι τρεῖς τε ἡμέρας·
 καὶ πάλιν ἐσηκώθησαν καὶ τὴν ὁδὸν ἐπιάσαν,
 κάκει πρὸς τὸ μεσάνυκτον ἔφθασαν πρὸς τὴν πόλιν.
 εἰς εἴκοσι ἐφθάσασι μηνὸς τοῦ Σεπτεβρίου
 κ' εἰς τὸν λιμένα ἔρραξε ἐκεῖ 'ς τὸ κοντοσκάλι,
 395 ἀκτύπητα, ἀνόητα, μέχρι τοῦ περιόρθρου.
 καὶ τὸ πρῶτ' πριχοῦ ξεβῆ ἡ λάμψις τοῦ ἡλίου,
 παίζουσι τρουμπέταις, ὄργανα, τουμπάκι, ἀνακαράδες,
 σύρνουν πουμπάρδαις περισσαῖς, γύρονται πάντες, τρέχουν
 νὰ ᾄδουν ἐκείνην τὴν χαρὰν, νὰ μάθουν καὶ μανδάτα.
 400 σηκόνουσι τὰ φλάμμουρα τοῦ βασιλέως τότε,
 κατὰ ἑαυτοῦ ταῦτα δὲ μετὰ τῶν κουδουνίων·
 κάμνουν χαρὰν ἀνέκφραστον, τίς δύνατ' ἀφηγεῖσθαι;
 τῶν σκουταρίων φωταυγαὶ καὶ τῶν ἄρμμάτων πάντων
 τὸν ἥλιον ἀντηγάζον κι αὐτὴν τὴν Ἀφροδίτην,
 405 τῶν νέων τὰς παραταγὰς καὶ τὰς κραυγὰς ἐκείνων
 ποῖαν οὐκ ἤγειραν ψυχὴν ἐπὶ τὴν εὐφροσύνην;
 δοκῶ καὶ φύσις ἄψυχος ἐσκίρτησεν, ἠυφράνθη,
 ὄρη, βουνὰ, καὶ θάλασσα, νάπαι ἀντιδονοῦσαν.
 ὃ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς καταμαθὼν τὰ πάντα
 410 ἃ ἠνδραγάθησεν αὐτὸς ὁ καπετάνιός του,
 καὶ πῶς ἐκατεδούλωσεν ὅλην τὴν Ἑγκλητέραν,
 ἔφερε δέ γε καὶ τὸν ῥῆξ ποδοσιδηρωμένον,
 ἐχάρην ἡ ψυχούλά του, ἐσκίρτησε μεγάλως,
 εἶπεν εὐθέως, ὥρισε πεύκια καὶ χαμουχάδες
 415 νὰ τὰ ἔαπλώσουν εἰς τὴν γῆν καὶ ᾄδῃ νὰ πατήσῃ,

387 τὸ οὐ δύναμαι . 389. 390 Cor. p. 317 394 Duc. p. 1379; Cor.
 p. 317 396 πριχοῦ 397 Duc. pp. 1590 et 1619. p. 1688 idem
 affert τρουμπέτες, ὄργανα, τουμπάκια, ἀνακαράδες 398 Duc. p. 220.
 πουμπάρδες 399. 400 Duc. p. 1682 400 φλάμπουρα proedosis
 402 δύναται 414. 415 εἶπεν εὐθέως ὥρισε πεύκια καὶ χαμουχάδες Νὰ
 τὰ ἔαπλωσιν εἰς τὴν γῆν etc. Duc. p. 565

- ὁ μέγα καπετάνιος νὰ πάγῃ εἰς παλάτιν·
 ἔνθα γὰρ ὤκει βασιλεὺς, ἔνθα προσεκαρτέρει.
 τρισχίλιοι τὸν ἀκλουθοῦν ἄρχοντες τῶν κατέργων,
 εἰς μέσον Βελισάριος μετὰ μεγάλο ὤψῃ,
 420 καὶ μετὰ δόξης τῆς πολλῆς ἐκλαμπροφερέμενος.
 ὡς οὖν ὁ μέγας ἔφθασεν, ἐσέβην εἰς παλάτιν,
 ἔπεσε, προσεκύνησεν, ἐφίλει γόνατά του
 τοῦ βασιλεῶς, τοῦ ἀνακτος, καὶ μετ' αἰδοῦς μεγάλης.
 ἐχάρηκεν ὁ βασιλεὺς μετὰ καὶ τῆς συγκλήτου·
 425 παρὴν καὶ χειροδέσμιος ὁ μὴξ τῆς Ἑγκλητέρας.
 ἰδὼν ὁ μέγας βασιλεὺς τὸ πλήθος τοῦ χρυσοῦ,
 τὸ λιθομαργαρίταρον ὃν ἔφερε καὶ πλοῦτον,
 ῥοῦχα, ἐνδύματα πολλὰ καὶ πράγματα μεγάλα,
 ἐξέστη καὶ ἐθαύμασεν, ἔφριξε θεωρῶν τα·
 430 χαρὰν γὰρ εἶχε ποταπὴν, χαρὰν πολλὴν μεγάλην·
 μετὰ τὸν Βελισάριον ἦσθιε, συνετρύφα·
 ὥρα· οὐκ ἐδιέβαινε νὰ μὴ βρεθοῦν ἐντάμα·
 ἡ κλίνη τοὺς ἐχώριζεν, ἡ κοίτη δὲ καὶ μόνον.
 τί δὲ συνέβη καὶ κακὸ ἀνάμεσα τῶν δύο;
 435 ὁ φθόνος, τὸ κακὸ θηριὸν, πάλιν ἀντεσηκώθην,
 ἀντεξανέστη τοιγαροῦν κατὰ Βελισαρίου·
 καὶ πάλιν 'κεῖν' οἱ ἄρχοντες ὅπου τὸν ἐφθονοῦσαν
 βάλλουν διπλοῦν ζιζάνια εἰς ὤτα βασιλέως,
 σπέρνουν χολόκοκκα πικρὰ, πλήρη, φαρμακωμένα.
 440 συκοφαντεῖται δὲ αὐτὸς ὑπὸ τῶν μεγιστάνων
 ὡς δημηγέρτης καὶ δεινὸς ἀντάρτης βασιλέως·
 οὐκ εἶχαν μάτια νὰ θεωροῦν τὴν παρῆρησίαν τούτου.
 καὶ τότες οὖν οἱ ἄρχοντες οἱ καταμυτωτάδες
 προσέρχονται τῷ βασιλεῖ καὶ ταῦτα καταγγέλλουν,
 445 Ἀσάνης τε καὶ Λάσκαρις καὶ Καντακουζηνός τε,
 Δούκας, Ἀστράς καὶ ὁ Κανᾶς καὶ ὁ Διπλοβατάτζης,
 Παλαιολόγος Πρίγκηπας, Φρανζῆς ὁ Λεοντάρης,
 Ῥάλλης Παλαιολόγος τε ἅμα καὶ Πριμμηκύρις,

418 τρισχίλια proecodosis perverse contra libri auctoritatem 432
 εἰρεθοῦν 436 κατ' ἀβελισαρίου 437 κεῖν' οἱ scripsi: κείνοι cod.
 437. 438. 439 Duc. p. 1754 439 σπέρνουν cod., παίρνουν proecodosis
 perverse πλήρης 443. 444 'καὶ τότες οὖν οἱ ἄρχοντες, οἱ καταμυτωτάδες,
 Προσέρχονται τῷ βασιλεῖ.' Duc. p. 610 445 κατακουζηνός 447
 φραζζῆς

- ὁ Κοντοστέφανος συνὼν καὶ αὐτός μετ' ἐκείνους.
 450 „βλέπεις τὸν ἄνδρα“ λέγουσιν „δέσποτα γῆς Ῥωμαίων,
 θωρεῖς τὸν Βελισάριον, ὃν ἔχεις καπετάνον,
 αὐτὸς τὴν βασιλείαν σου ταχέως θέλει πάρῃ.
 νὰ μὴ περάσῃ τρίμερον καὶ νὰ σὲ τὴν σηκώσῃ·
 ὅλον τὸ πλήθος τοῦ λαοῦ θέλουν τον, ἀγαποῦν τον,
 455 κ' εἰς τὸ πτερόν του ὁμνέουσιν μικροὶ τε καὶ μεγάλοι,
 καὶ πεθυμοῦν καὶ θέλουσιν νὰ γένῃ βασιλέας·
 κ' εἰς τοῦτο τὸ ἐξώρθωσεν, εἰς ἐπαρσιὰν ἐσέβην,
 κ' οἷα σίδηρος μάγνησι ἔσυρε τὸν λαόν σου,
 κι ἂν οὐκ ἐχώσῃς τον εἰς γῆν καὶ νὰ τὸν θανατώσῃς,
 460 τὸν ἰδικόν σου θάνατον ταχέως θέλεις ἴδῃ.“
 ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τῶν ἀρχόντων,
 ἐμετελλάγην ὄψη του, ἦλθεν εἰς ἀηδείαν,
 καὶ μῖσος ἡ καρδία του ἔτρεφε κατ' ἐκείνον.
 ἔξ ἅπαντος οὐκ ἔθελεν ἐμπρός του νὰ τὸν βλέπῃ·
 465 ἀντὶ τιμῆς ἧς ἐμελλε νὰ δώσῃ πλεωτέρας,
 ἐπεὶ πολλὰ ἐτίμησε τὸ γένος τῶν Ῥωμαίων,
 τύφλωσιν ἐμελέτησε κατὰ Βελισαρίου·
 βουλὴν βουλευέται σκαιὰν πάμπαν νὰ τὸν τυφλώσῃ.
 τοιαῦτα σοῦ τὰ παίγνια τὰ πολεμᾶς, ὦ φθόνε!
 470 ὀρίζει, φέρνουν τον κάκεϊ ἔμπροστὰ τοῦ βασιλέως,
 καὶ δένουσι τὰς χεῖράς του, ἐξαγκωνίζουσιν τον·
 ἀκτύπητ', ἀνεγνώριστα ἐτύφλωσαν τὸν ἥρωα,
 νὰ μὴ τὸ μάθουν οἱ πολλοὶ κ' ἐμποδιστῇ τὸ δράμα.
 κλαῖ τον ὁ ἥλιος αὐτὸς, κλαῖ τον καὶ ἡ σελήνη,
 475 καὶ τὰ στοιχεῖα τ' ἄψυχα συγκλαίουν, συλλυποῦνται.
 ἐμάθασιν το οἱ πολλοὶ, τὸ πόπολον τῆς πόλης.
 μικροὶ μεγάλοι ἐδράμασι νὰ πᾶν νὰ τὸν ἰδοῦσιν.
 ὡς εἶδασιν τὸν ἥρωα, πηρὸς, τυφλὸς νὰ ἐνι,
 οἱ μὲν ἐκλαύσασι πολλὰ, ἐθρήνησαν βαρέως,
 480 οἱ δὲ καὶ ἐταράχθησαν, ἐξέλουν ταῖς μαχαίραις·
 Ζητοῦν τὸν Βελισάριον μετὰ μεγάλου θράσους.
 ἐκεῖ εὐρίσκουν τον τυφλὸν εἰς τῆς Χρυσιάς τὴν πόρταν,

453 ἐσικόσει 462 nolui corrigere ἐμετελλάγην 469 σοῦ Legrandii
 virtute nunc primum e codice prodit: in lacuna εἶν' προσεραμ in proec-
 dosi 470 ἔμπροστὰ Legrand, προστὰ cod. 471 Duc. Add. p. 69
 472 ἱρον: cf. 550, 561, 768, 788 475 τὰ ἄψυχα

- ἄλαός του νὰ κάθεται, νὰ κλαῖ τὸ ρίζικόν του·
 ὅλοι λυποῦνται, κλαίουσι μικροὶ τε καὶ μεγάλοι.
 485 διαβάζει χρόνους ἱκανοὺς, βοῶν, ἀναστενάζων
 „ποῦ μοι τὸ φῶς τὸ αἰσθητὸν, ἡ δόξα μοι καὶ κλέος,
 ἡ παρρησία ἡ πολλή, ποῦ γάρ μοι καὶ τὸ κράτος;
 ἤργησαν πάντα, χάθησαν, ἔφυγον, ἐπετάσαν·
 ὅλα τὰ ἐστερεύθηκα, ὁμοίως καὶ τὸ φῶς μου.
 490 οὐαὶ οὐαὶ μοι τὸ λοιπόν! τῶρ' ἄς χαροῦν (οἱ) ἐχθροὶ μου!
 ὦ τῆς πικρᾶς μου συμφορᾶς καὶ δολερῆς μου τύχης!
 ἔγνων σε, κόσμε, ἔγνων σε, τρόχ' ἀσύστατε βίου,
 καὶ τὰ πικρὰ χολόκοκκα, τὰ δίδεις καθ' ἡμέραν,
 σκορπίε, φθόνε δολερέ, μὲ μύρια κεντροῦναι.
 495 πλήρη νᾶνε τὰ κέντρα σου, γεμάτα τὸ φαρμάκιν.
 κάμῃ καὶ ἐδακάσασιν ἅπαντά μου τὰ μέλη·
 καὶ τοῦ φαρμάκου ὁ θυμὸς ἐνέδραμεν καὶ κάθει
 μέσα ᾗς τὰ δυὸ τὰ μάτια μου καὶ τύφλωνε τὸ φῶς μου.
 ἂν ἦν' καὶ ᾗ πρᾶξά ποτε δόλον, δημηγεροσία·
 500 ἂν ἐτραίτουρεύτηκα τὸν μέγα βασιλέα,
 δίκαιον εὖλογον ἔπαθα, κανεῖς μὴ μὲ λυπάτω.
 εἰ δὲ κἀγὼ ἀναίτιος ὑπάρχω ἄπερ ἔφην,
 νὰ μὴ τ' ἀφήσῃ ὁ θεὸς ἄκριτον εἰς τὸν κόσμον.

* * * *

- τὸ σῶμά του γῆς μὴ δεχθῇ, τ' ὅστ'α του ρίψῃ ἔξω,
 505 νὰ ᾄῃ κι ὁ μέγας βασιλεὺς, τὸ κρίμα νὰ γνωρίσῃ.“
 ταῦτά ᾔλεγε ὁ τληπαθὴς μετὰ πολλῶν δακρῶν.
 ἐκεῖ γὰρ ὑπεστρέφετο εἰς ἓνα μοναστήριν,
 πολλὰ γὰρ ἐνδοξότατο, βασιλικὸν καὶ μέγα·
 τὸ λέγουν Παντοκράτορα· ἔγγιστά που κ' εἰς ἄλλον
 510 ὠραῖον μοναστήριον ἀγίων ἀποστόλων,
 κάκεῖ ὁ Βελισάριος ἐμόνασε καὶ κάτσε,
 ν' ἀναστενάζῃ ἀπὸ ψυχῆς, νὰ κλαῖ ἀπὸ καρδίας.
 καὶ μὲ καιροῦ διάστημα περνῶντα χρόνος ἕνας,
 μανδᾶτα ἐπεσώθησαν ἐν Κωνσταντινουπόλει·
 515 οἱ Πέρσαι ἐγυρόντισαν κατὰ τοῦ βασιλέως,

490 (οἱ) addidi 492 τροχέ 493. 494 Duc. p. 635 493 Duc.
 p. 1754 495 πλήρης 496 Cor. p. 101 499. 500 Duc. p. 1595 500
 ἐτραίτουρεύτηκα proecodosis praeter codicem lacunam ante 504 statuit
 Bursianus 504 γῆς nominativum aliis locis sat probatum nunc servavi
 τὰ στέα 514 παίρνοντα proecodosis perverse

Carmina m. a. graeca, ed. Wagner.

- ληλατοῦν, κουρσεύουσιν ταῖς χώραις τῶν Ῥωμαίων.
 ὤρισε γοῦν ὁ βασιλεὺς ν' ἄρματωθοῦν φωσάτα,
 νὰ μαδευτοῦν, νὰ συνακτοῦν, κατὰ Περσῶν νὰ πᾶσιν
 καβαλλαρέοι καὶ πεζοὶ τριακόσiai χιλιάδες
- 520 Εὐρώπης καὶ Ἀσίας τε, Ἀνατολῆς καὶ Δύσης.
 ἀφ' οὗ δὲ ἐσυνώρθωσεν ὅλα του τὰ φωσάτα,
 καὶ τὴν ὑγρὰν ἐπλήρωσε κάτεργα καὶ καράβια,
 τῆς πέζης δὲ διὰ ξηρᾶς ἄνδρες αἱμάτων πάντες·
 τοῦτο καὶ μόνον ἔλειπε τὸ ποιὸν νὰ ποίση αὐθέντην,
- 525 ποῖον νὰ ποίση στρατηγόν, νὰ ποίση καπετάνον.
 πολλὰ ἐλυποτρῶθησαν οἱ ἄρχοντες οἱ πρῶτοι,
 οἱ μὲν ἐκείνον ἔθελον, οἱ δ' ἄλλοι πάλιν ἄλλον·
 τὸ πλῆθος οὐκ ἠρκέσθηκεν νὰ καρτερῇ, ν' ἀκούη,
 καὶ τὴν βουλὴν ἦν ἔποικαν οἱ ἄρχοντες σχολάζουν·
- 530 φωνάζουν Βελισάριον μικροὶ τε καὶ μεγάλοι. —
 κάκεινος ὡς τὰ γροίκησε τὰ λόγια τοῦ ποπούλου,
 ἐλεεινῶς ἐφώναζεν, ἔλεγεν, οὕτως εἶπεν
 „ἀφῆτέ με τὸν ἄλαον καὶ τὸν ἀπελπισμένον,
 ἐμένα τὸν ἐψήλωσεν ὁ τροχὸς καὶ ὁ χρόνος,
- 535 καὶ πάλιν τὸν ἐγκρέμνισαν ἡ ἔρις καὶ ὁ φθόνος.“
 καὶ πάλιν ἔστησε βουλὴν, τίς κρείττων ἔνι πάντων,
 νὰ γένῃ μέγας στρατηγὸς καὶ μέγας καπετάνος.
 καὶ εἰς ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας, εὐγενικὸς καὶ μέγας,
 ἄξιος, φρονιμώτατος, μᾶλλον καὶ ἀνδρειωμένος,
- 540 ὡς ἔχων αἷμαν ὑψηλὸν κι ἀπὸ γενεᾶς μεγάλης,
 τὸν βασιλεῆ δικάζεται, θαρρῶντα λέγει οὕτως
 „ὦ αὐτοκράτορ βασιλεῦ, ἄνακτα τῶν ἀνάκτων,
 Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως, πάσης τῆς οἰκουμένης,
 ὅλοι τὴν βασιλείαν σου, ὅλοι τὴν ἀγαποῦσιν·
- 545 ὁμως ὁ φθόνος ἔποικε τὴν βασιλείαν σου ταύτην,
 καὶ ἀπετύφλωσε λοιπὸν τὸν ὀφθαλμὸν τῆς πόλης,
 τὸν μέγα Βελισάριον, τὸν ὄντως ἀνδρειωμένον.
 καὶ μετὰ πάντων ἤκουσας τὰς βουλὰς τῶν ἀρχόντων,
 διὰ τὸν φθόνον τὸν πολὺν ὃν εἶχαν εἰς τὸν ἥρω.

516 Duc. p. 741 517. 518 Cor. p. 229 519 κάπεζοι 526 ἐλο-
 γοτρῶδισαν 532 εἶπε scripsi: πᾶ cod. 535 ἐψήλωσεν emendaveram
 pro ἐχίλωσεν quod in proecedosi (nescio cuius culpa) legitur, cum nunc
 codiceim idem praeberet comperi 549 Duc. Add. p. 85 ἴπον

- 550 ἀλλὰ τολμῶν παρακαλῶ τὸ κράτος σου τὸ μέγα,
καὶ ἄκουσον, ὦ δέσποτα, τοῦ δούλου σου τοὺς λόγους.
ἔχει ὁ Βελισάριος υἱὸν ἀνδρειωμένον·
σωστὸς ἐνὶ εἰς τὸ κορμῖν, ὅμοιος τοῦ πατρός του·
καὶ δώρησε καὶ χάρισε ἀντὶ πατρός ἐκείνον
- 555 τοῦ νᾶνε καπετάνιος ἐπάνω εἰς τὸν στόλον,
νᾶνεν αὐθέντης στρατηγός, στρατάρχης καὶ κρατάρχης.
εἰ οὕτως ποίσεις, βασιλεὺς, ἐξαλαφρώσειν ἔχεις
τοὺς πόνους τοῦ πτωχοῦ τυφλοῦ ἀβελισαρίου σου,
καὶ θεραπεύσεις κἄν δαμῖν ἐκ τὸ κακὸ τὸ εἶδε·
- 560 πολλὰ γὰρ σέ ἐδούλευσε, πολλὰ ἔπραξεν ὁ ἥρως·
πολλὰ γὰρ ἠνδραγάθησεν, πολὺν πλοῦτον σέ δώκεν,
τὴν Ἀφρικὴν ἐσκύλευσε καὶ ἐκατάλυσέν την,
τοὺς Οὐανδάλους ἔπεισεν εἰς Ζυγὸν δουλοσύνης
καὶ τὸν Γελίμερ ἔβαλεν ὑποκάτω ποδῶν σου.“
- 565 ταῦτα καὶ ἄλλα πλείοτερα ἐφθέγγετο ὁ ἄρχων
πρὸς Ἰουστινιάνιον τὸν ἀνακτα τῆς πόλης.
ὁ βασιλεὺς ὡς ἤκουσε τοῦ ἄρχοντος τοὺς λόγους,
ἐπήνεσε τὸν ἄνθρωπον τῆς φιλοδίκου γνώμης,
ἐπέισθηκεν εἰς τὴν βουλήν, ἐπένευσεν αὐτίκα,
- 570 ὀρίζει, λέγει „φέρετε υἱὸν Βελισαρίου.“
μαθὼν ὁ τληπαθέστατος ἐσέβησάν τον πόνοι,
ἔτρεμεν ἡ καρδοῦλά του. μὴ τι δεινὸν συμφέρη
κακὸ πικρὸν τὸ ἄστατον τοῦ κόσμου τὸ τροχήλι.
ὁ νέος ἐσυντρώμαζεν ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος,
- 575 μὴ ποίσουσι κι αὐτὸν τυφλὸν ὡς τὸν αὐτοῦ πατέρα,
καὶ ἐκ τοῦ φόβου τοῦ πολλοῦ τὴν ὄψιν του ἐχάσεν.
τοῦτον ἰδὼν ὁ βασιλεὺς, πιάνει τον ἐκ τὸ χερίν,
καθίζει τον εἰς ἓν θρονὶν ὃ εἶχεν ὁ πατήρ του,
τιμᾷ καὶ ἀξιόνει τον, πλοῦτον πολὺν τὸν δίδει,
- 580 καὶ στρατηγὸν τὸν ἔκαμεν εἰς ὅλον τὸ φωσάτον.
τὸ πλῆθος ὅλον τοῦ λαοῦ θέλουν τον, ἀγαποῦν τον,
τιμὴν καὶ δόξαν δίδουσι τὸν νέον καπετάνον

550 παρακαλῶν 556 Duc. p. 1457 557. 558. 559 Cor. p. 102
557 ἐξαλαφρώσειν cod. quod in proecdosi reliqueram 559 εἶχε prae-
ferrem, si liceret 560 ἱρὸς 561 πολλήν. idem habemus v. 580
562 ἐκατάλασε καὶ ἐκατάλυσέν την 572 Duc. p. 593 572 ὁ ἄστατος,
em Bursianus 578 θρόνου

ἐκ τὴν ἀγάπην τὴν πολλὴν ἣν εἶχαν ἐκ πατρός του.
 καὶ ὁ πατὴρ ἡρμήνευσεν πολλὰ τὰ τῆς στρατείας,
 585 πῶς νὰ ξορτώσῃ, πῶς νὰ ῥμῇ, νὰ βῇ καὶ νὰ νικήσῃ,
 καὶ ὅλον ἐξεπαίδευσεν, ὡς δεῖ καὶ ὡς τυχαίνει.
 τότε καὶ ὁ Ἀλέξιος ὁ στρατηγὸς ὁ μέγας
 δένει τὰ χέρια του σφικτὰ, ὡς ἔπρεπεν, ἀξίως,
 φιλεῖ τὰ ἵχνη των ποδῶν τοῦ τε Βελισαρίου,
 590 ἡγουν πατέρα τὸν αὐτοῦ ὁμοίως καὶ μητέρα,
 καὶ μετὰ πλείστην τὴν χαρὰν υπάγουν κατὰ Πέρσας·
 καὶ τὰ φουσάτα ἐλαμπον ὡς ἡλιος τὴν ἡμέραν,
 ἀντέλαμπεν ὁ στρατηγὸς ἔς τὴν μέσσην τοῦ φουσάτου.
 σαράντα ἐξεπλήρωσαν νὰ σώσουσιν ἡμέρας,
 595 καὶ τὸ λοιπὸν ἐφθάσασιν κ' ἐμίχθησαν ὁμάδιν,
 Πέρσαι γε καὶ Σαρακενοὶ, ἀκμὴ καὶ ἄλλα γένη.
 μετὰ Γραικῶν ἐμίχθησαν βαβαί, καὶ τί ἐρίνη;
 ἢ ἐμπροστέλλα τῶν Περσῶν σαράντα χιλιάδες,
 τῶν δὲ Ῥωμαίων ἡ στρατιὰ υπῆρχε δυὸ μυριάδες.
 600 καὶ οἱ Ῥωμαῖοι τρέχουσιν ὡς γῦπες εἰς τὸ βρῶμα
 δρομαίως καταπάνω τους, κάμνουν θνήσιν μεγάλην,
 σφάττουν, τιτρώσκουν, θανατοῦν, νικοῦν τους κατὰ κράτος.
 καὶ ἄλλους μὲν ἐδούλωσαν καὶ ἄλλους — πῶς ἐξεῖπω;
 οὔτε νὰ φύγουν ἠμποροῦν οὔτε νὰ πολεμήσουν,
 605 καὶ ἐκ τοῦ φόβου τοῦ πολλοῦ ἐρίψαν τ' ἄρματά των.
 τοὺς πλείστους ἐκατέκοψεν ἡ των Ῥωμαίων σπάθη,
 τοὺς δ' ἄλλους κατεσκλάβωσαν μετ' ἐντροπῆς μεγάλης.
 ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς, αὐθέντης τῆς Περσίας,
 τὸ πῶς ἐχάσε παντελῶς τὸ ἄνθος τοὺς φουσάτου
 610 καὶ ὅσους ἐσκλάβώσασιν καὶ ὅσους ἐσκοτώσαν.
 οὐκ εἶχεν ὅ, τι δράσειε, τί πράξαι, τί ποιήσιν·
 τὸ πρῶτον ἐκλαυσε πικρῶς, ἐθρήνησε βαρέως·
 δεύτερον πέμπει χρήματα, ἀμέτρητον λογάριν·
 τίτοιον κανίσχιν ἐπεμψεν μέγα καὶ θαυμαστόν τε
 615 καὶ πλοῦτον υπεράπειρον καὶ υπερβολικόν τε.
 τριακόσια ἄλογά ἔστειλε μετὰ τῶν κιβουρίων,

595 Cor. p. 331. καὶ μίχθησαν 596. 597 Cor. 23 597 ἐμίχθησαν proedosis praeter codicem 598. 600 Cor. p. 121 606 πλείστας
 614 Duc. p. 575 616. 617. 618 Ῥιάνοντα ἄλογα στείλε μετὰ κοντούρων
 πλήρεις, χρυσαφίου Ἀμητρον ἐτι καὶ χαμουχάδες με ἀποκρισιάρχους ἐκλέκτου· Duc. p. 565

- πλήρεις χρυσάφιν ἄμετρον ἔτι καὶ χαμουχάδες,
 με' ὑποκρισιάρχους ἐκλεκτοὺς πάνυ ὠραιωμένους,
 δεινοὺς, καλοὺς, φρονίμους τε εἰς ἐρωταποκρίσεις,
 620 συνθήκας νὰ ποιοῦν κ' ἰσασμὸν καὶ φόρον νὰ τὸν δίδουν.
 τὸν βασιλεῆ, τὸν ἄνακτα τῆς Κωνσταντινουπόλεως,
 χρυσάφιν ὀλοκάθαρον λίτρας τριάντα κατ' ἔτος,
 τὸν νέον Βελισάριον, τὸν στρατηγὸν Ῥωμαίων,
 νὰ παύσῃ πάμπαν τὸν θυμὸν, νὰ ποίσουσιν εἰρήνην·
 625 νὰ γένῃ τρέβ' ἀληθινὴ μετὰ τὸν βασιλέαν.
 παρακαλοῦν καὶ λέγουν τὸν τοῦ νὰ στραφῇ μετὰ τοὺς,
 ἐπήκουσεν ὁ ἥρωας ἐκείνους τοὺς μεσίτας,
 ἐστράφηκεν, ἐγύρισεν, ὑπάγουν εἰς τὴν πόλιν,
 καὶ κέρδος ἔδωκε κι αὐτὸς τὸν μέγα βασιλέα.
 630 καλῶς τὸν ὑποδέχθηκε μετὰ τιμῆς δεούσης·
 ἔπεσεν εἰς τὸν τράχηλον, ἐκατεφίλησέν τον,
 πάλιν ὁ καπετάνιος ἐφίλησε τ' αὐτὸν τοῦ.
 τοὺς δὲ μεσίτας ἐκ παντὸς ἐτίμησεν ἐνδόξως.
 λαβὼν τὰ δῶρ', ἐχάρηκεν ἀπέσω ἡ ψυχὴ του.
 635 πλατύνω τὴν ἀφήγησιν, πολλὰ τὴν παρασύρνω·
 ἀλλ' ἐπὶ τὸ προκείμενον ἅς στρέψωμεν τὸν λόγον.
 ἐμάθασιν οἱ ἄρχοντες, ἠκούστη πανταχόθεν,
 τὸ πῶς τὸν Βελισάριον, τὸν μέγα τροπαιοῦχον,
 τὸν νικητὴν τε καὶ στερρόν, τὸν ὄντως ἀνδρειωμένον,
 640 τὸν φρόνιμον καὶ πρακτικόν, τὴν δόξαν τῶν Ῥωμαίων,
 ὁ βασιλεὺς ἐτύφλωσεν, ἄλαον τὸν ἐποίκεν.
 ὅσοι ἦσαν μαχιζόμενοι μετὰ τὸν βασιλέα
 καὶ ὅσοι ἐφοβόντισαν τὴν Κωνσταντίνου πόλιν,
 ἀποκρισιάρχους ἔστειλαν, κανίσχια καὶ δῶρα,
 645 καὶ ἄρχοντας ἀπέστειλαν σοφοὺς ἄνδρας μεσίτας,
 νὰ προσκυνήσουν τὸν λαμπρὸν Ἰουστινιανόν τε,
 νὰ ἰδοῦν καὶ Βελισάριον, εἰ ἐνὶ τυφλωμένῳ.
 ἦλθασιν, ἐπεσώσασιν εἰς Κωνσταντίνου πόλιν·
 ἐφθασαν εἰς παλάτια νὰ ἴδωσιν τὸν βασιλέαν.

618. 619 Duc. p. 437 620 νὰ prius in proecdosi omissum supplevit
 Legrandii conlatio φόνον Giles praeter codicem, quod recte emendaveram
 in proecdosi 624 πάμπα 625 ἐληθινή proecdosis perverse 634 δῶρα
 642 μαχεζόμενοι cod., μαχεσόμενοι proecdosis 644 Duc. p. 575 647
 ἰδοῦν

- 650 ὁ βασιλεὺς ἐξέβηκε, μέγας τὸς ἐδέχθη,
 εὐγενικά, τιμητικά, ὡς πρέπει κατ' ἀξίαν.
 ὤρισε τοῦν ὁ βασιλεὺς ὅλους τοὺς μεγιστάνους
 νὰ ἔλθουν εἰς παλάτιον, ὅλοι των νὰ καθίσουν,
 τιμητικά εὐγενικά ἐκλαμπροφορεμένοι
- 655 ν' ἀποδεχθῶν τοὺς ἄρχοντας, τοὺς ἀποκρισιάρχους,
 νὰ δώσουν λόγους πρακτικοὺς καὶ ἀντιλογίᾳς νὰ πάρουν.
 ὁ βασιλεὺς ἐστόλισεν ὅλα του τὰ παλάτια,
 πανία χρυσοῦφαντα ἐκρέμασεν εἰς τοίχους,
 ὑπεύκτια κατέστρωσε πολλὰ ἐν τῷ ἐδάφει·
- 660 τὸν θρόνον δὲ τοῦ ἄνακτος καὶ τίς νὰ τ' ἀφηγῆται;
 ἔγκοπτος ὅλος πλουμιστὸς καὶ παραχρυσωμένος·
 ὡς ἐπηρμένος βασιλεὺς ἐκάθετον ἐπάνω,
 ἐκ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν νὰ στέκουν δύο παῖδες,
 τοῦ βασιλεῶς παιδόπουλα ὡς εἰκοστὸν τὸ ἔτος,
- 665 τὸ ἐνδύμα χρυσαφωτὸν καὶ χρυσοκεφαλάδες,
 ἐτίμησαν τοὺς ἄρχοντας ἐντόπιοι τοὺς ξένους.
 ἀλλὰ νὰ στρέψω βούλομαι νὰ πῶ πρὸς τοὺς μεσίτας,
 πόσον κανίσκιν ἔφερον αὐτοὶ τὸν βασιλέαν.
 τριάκοντα κρατούσασι λεκάναις χρυσωμέναις,
- 670 καὶ ἄλλαις πάλιν δώδεκα, μεγάλαις νᾶνε τουταῖς,
 νὰ ταῖς κρατοῦσι δώδεκα ὁ καθαεῖς τὴν μίαν,
 γομάταις νᾶνε τὰ φλουριά τὰ κοκκινοχρυσέα,
 χάσδια χρυσοτζάπωτα πολλὰ ὠραιωμένα,
 λιθάρια ἀτίμητα, τρανὰ μαργαριτάρια.
- 675 ταῦτα οἱ πρέσβεις ἔφερον τὸν βασιλεῆ κανίσκι.
 ὁ βασιλεὺς ἐδέχθη τα μετὰ χαρᾶς μεγάλης.
 ὀρίζει καὶ καθίζουσιν εἰς θρόνους ἐπηρμένους.
 λόγους πολλοὺς ἐξέφηναν τῆς φρονήσεως ὅλης,
 καὶ μετὰ πάντων εἶπασιν περὶ Βελισαρίου·
- 680 λόγους ἐσυνετύχασιν οἱ ξένοι ἐντοπίους
 „ποῦ ἐστίν, ποῦ ἐστὶν αὐτὸς ὁ Βελισάριός τε;

650. 651 Duc. p. 445 657. 658. 659 Duc. p. 419 657. 658 ὁ
 βασιλεὺς ἐστόμησε ὅλα τὰ παλάτια Πανία χρυσοῦφαντα. Rursum Πανία
 χρυσοῦφαντα ἐκρέμασεν εἰς τείχη· Duc. p. 1092 660 τό 660. 661
 Duc. p. 1184 662. 663. 664 Duc. p. 1767 672. 673. 674 Duc. p. 1740.
 γεμάτες χρυσοτζάπωτα 673 Duc. p. 1564. σχάδια cod. 674 Duc.
 p. 877 679 εἶπασιν scripsi: ἤλθασιν quod cod. praebebat, defendit Bur-
 sianus

- κ' εἰς ποιὸν σκάμνον καθέζεται πλεὸν ἔνδοξον ἀγτ' ἄλλα
καὶ δεῖξετέ μας τὸν αὐτὸν νὰ ᾄδουμεν τὴν μορφὴν του,
τὸν μέγα καὶ ἐξάκουστον, τὴν δόξα τῶν Ῥωμαίων.“
- 685 πάραυτα Βελισάριος ἀφτὰς γωνιάς ὁποῦ ἔτον,
ἐν ταπεινῷ τῷ σχήματι, μὲ στεναγμούς καὶ θρήνον,
σεβαίνει εἰς τὸ μέσον των, ἐκείνων τῶν ἀρχόντων·
τὸ ἵνα του χέριν νὰ κρατῇ καυχίῃ ἐλεημοσύνης,
καὶ τ' ἄλλον χέριν νὰ κρατῇ ξυλένο δεκανίκιν.
- 690 τοὺς ἄρχοντας ἐγύρευε, τριγύρου γύρου γυρίζει,
καὶ τὸ καυχὴν ἐδείκνυε καὶ οὕτως τοὺς ἐλάλει,
καὶ λόγους καρδιοφλογιστοὺς λέγων μετὰ δακρύων
„δότε τὸν Βελισάριον ὀβολὸν ἔς τὸ καυχὴν του,
τὸν ὃν ἡ τύχη ὕψωσε καὶ τύφλωσεν ὁ φθόνος·
- 695 βλέπετε Βελισάριον, ἄρχοντες, βλέπετέ τον,
δότε τον πάντες ὀβολὸν καὶ διακονήσετε τον,
τὸν ὃν ἡ τύχη ἐκάθισεν εἰς θρόνον ἐπηρμένον,
κι ὁ φθόνος τὸν ἐκρήμινισεν κ' ἔχει τὸ φῶς χαϊμένον.“
βλέπουν, θεωροῦν, στοχάζονται οἱ ἄρχοντες οἱ ξένοι,
- 700 πῶς τὸν ἐχάσαν ἄδικα καὶ πῶς τὸν ἐτυφλῶσαν.
καὶ πάλιν Βελισάριος ἐκίνησε τὸν γύρον,
τριγύρωθε τοὺς ἄρχοντας αἰτῶν ἐλεημοσύνην·
δύο καὶ τρεῖς τὸ ἔποικεν κατενώπιον πάντων,
καὶ τοῦτο ἐπολέμαν το εἰς ὕβριν βασιλέως,
- 705 ὅπως ὑπὸ τοὺς ἄρχοντας λάβοι τὴν ἀτιμίαν,
ὁμοίως καὶ ἀφτοὺς ἄρχοντας τὸν πόγον οὐκ ὀλίγον.
καὶ πάλιν ἐτριγύριζε μετὰ καυχὴν λαλῶντα
„δότε μοι πάλιν ψυχικόν, ἄρχοντες, ὀβολόν τε,“
μὲ βρυχισμούς καὶ στεναγμούς ἐλάλει „εἰς τὸ χέριν
- 710 δότε μοι ἔλεον, δότε μοι, οἱ ἄρχοντες, νὰ ζῆτε,
καὶ βλέπετε οἱ ἄρχοντες νὰ κάμνετε τὸ δίκαιον,
νὰ βλέπετε τοὺς φθονεροὺς, μήπως ἀδικηθῇτε·
ὥσπερ τὸ ἔπαθα κἀγὼ καὶ χάσαν μὲ τὸ φῶς μου.“
ταυτὰ ἔλεγεν ὁ δυστυχὴς μετὰ κλαυθοῦ μεγάλου.

682 κ' εἰς scripsi: καὶ eod. 685 αὐτὰς γονέας 687. 688 Duc
p. 625 690 Duc. p. 270. τριγύρου γύρου γυρίζει fortasse fuerit γύρει
pro γυρίζει 698 καίχει 706 αὐτοὺς 708 Duc. p. 1785 709 βρυ-
χημοὺς pro ecclōsis contra librum ἕνα χέριν 714 i: libri margine ad-
ditum est "Ὁρα

- 715 καὶ εἰς ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας τοὺς ἐντοπίους ἔφη,
εἰς αὐτον μὲ τὴν μάνιτα αὐστηρῶς ὀνειδιῖζων
„παῦσον, ὦ Βελισάριε, μὴ ζητῆς ὥσπερ πένης·
οὐ γὰρ ὑπάρχεις ἐνδεῆς ὡς Ξένος καὶ Ζητιάρης,
ἄνθρωπος εἶσαι τοπικὸς πολυόλβος, σπητάτος,
720 μὲ πράγματα καὶ μὲ καλὰ, μετὰ πολλῶν χρημάτων.
καὶ σὺ οὐδὲν αἰσχύνεσαι οὐδ' ἐντροπὴ τὸ ἔχεις
νὰ τριγυρίζῃς νὰ ζητᾷς σὰν ἓνας διακονιάρης·
ἡμᾶς δὲ κάμνεις ἐντροπὴν καὶ πλέον εἰς ἐσέναν,
ὅταν ἐδῶ 'ς τὴν μέση μας ἦλθες κατονειδιῖζων.
725 εἰ γὰρ καὶ γέγονας τυφλὸς, ἀλλ' ἔχεις ἔξ οἰκείων,
πραγμάτων τῶν καμάτων σου καὶ πολλῶν συνθεμάτων·
ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ τρέφου ἔξ ἐκείνων,
καὶ μὴ ζητᾷς μετὰ καυχίν καὶ κλαίῃς ὡς μὴ ἔχων
κ' ἐνι μεγάλῃ σου ἐντροπῇ καὶ ἐντροπιάζεις κι ἄλλους.
730 καὶ νὰ καὶ τοῦτο τὸ φλουρίν καὶ μὴ μᾶς ἐντροπιάζῃς,
καὶ διάβαινε τὴν στράτα σου, πάγαινε τὴν ὁδόν σου.“
ταῦτα ἐλάλησεν κάκεῖ ὁ ἄρχων τῆς κακίας,
ὁποῖος ἦτον ἀφορμὴ κ' ἐβαλε καὶ τοὺς ἄλλους,
νὰ δώσουν μαρτυρίαν ψευδὴν περὶ Βελισαρίου.
735 πάραυτα Βελισάριος αὐτὸν ἀπηλογεῖται
„ἀλήθειαν λέγεις, ἀδελφε καὶ ἄρχοντά μου 'Ράλλη,
ἔχω καγὼ 'ς τὸ σπῆτι μου πλοῦτον, φαγοποτεία·
ἀλλὰ στερούμενος τὸ φῶς τὸ γλυκερὸν τοῦ κόσμου,
τί μ' ὠφελοῦν τὰ ὑπέρπυρα, τί μὲ 'φελᾷ ὁ πλοῦτος,
740 νὰ μὴ θωρῶ τὰ σύμπαντα καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου;
λέγεις πῶς οὐκ αἰσχύνομαι νὰ λέγω τὸ κακό σας,
τὸ ὅσον μὲ ἐβάρυνεν ὁ φθόνος ὁ δικός σας,
κ' εἰς ὅσον μὲ συνέφερεν καὶ ἔχασα τὸ φῶς μου.
βλέπετε με πῶς εἴμ' εἰς αὐτὸ, ζητῶ σὰν διακονιάρης.
745 νὰ 'χα τὸ φῶς μου, νὰ 'βλεπα κι ἄς ἦμουν 'ς ὅλα χρειάρης,
περοῦ καὶ γίνουμου τυφλὸς καὶ σὺ εἶσαι φλαμπουριάρης.

715. 716. 717 Duc. p. 870 718 Duc. p. 464. οὐ om cod. 721.
722 Duc. p. 293. ὡσάν cod. ἓνας praeter codicis auctoritatem omiseram
in proecdosi 733 καὶ βαλλε 737 φαγοποτεία cod., non φαγὸ, πο-
τεία, quae est scriptura proecdoseos nostrae 739 Duc. p. 1639; Cor.
p. 296. ué 742 ὁ δικός scriptis: ἰδικός cod. 744 Duc. p. 293. ἡμαι
745 Duc. p. 1759

- ὅμως οὐ καταδέχομαι νὰ λάβω τὸ φλουρίν σου·
στρέψε το 'ς τὸ σακκούλιν σου καὶ σφίξε τὸ λουρίν σου.
ἐπεὶ μὲ ποίκετε τυφλὸν καὶ χρήζω μίαν φόλην,
750 τί σᾶς βαροῦν οἱ λόγοι μου καὶ σφάζουν τὴν καρδιάν σας;
παίδευσιν δώσει σας ὁ θεὸς, ἐσᾶς καὶ τὰ παιδιὰ σας·
'ς ὅσον μὲ κάμετε κακὸν ὁ θεὸς νὰ σᾶς πληρώσῃ.
ταῦτά 'λεγεν ὁ δυστυχὴς μὲ πόνους καὶ μὲ δάκρυα,
καὶ ἐκ τοῦ πόνου τῆς καρδιάς ἐξέβαινεν ἐντᾶρα,
755 καὶ κύκλῳ περιέτρεχεν 'ς τοὺς ἄρχοντας τοὺς ξένους·
καὶ θόλανε τὰ μάτια των κ' ἐκλαιον καὶ βρυχῶντο,
καὶ συχνὸν ἐστενάζασιν ὁμοῦ μετὰ τὸν ἥρων.
κατηγοροῦν καὶ μέμφονται τὸν μέγα βασιλέαν,
,,εἰς τὸ ν' ἀκούσῃ φθονεροὺς νὰ χάσῃ τίτοιον ἄρμα,
760 τὸν ἐφοβήθησαν πολλοὶ βασιλεῖς καὶ ῥηγάδες·
Γερίμερ δορυάλῳτον ἔφερεν εἰς τὴν πόλιν,
Οὐίττιγι τοὺς βασιλεῖς ἤγαγεν εἰς τὴν Βίζαν
καὶ τούτους ὡς ἀνδράποδα τραχηλοδεσμουμένους.
ὦ ἄναξ, μέγα βασιλεῦ, φίλε Βελισαρίου,
765 τὸν ὃν ἠγάπας ἐκ πολλοῦ, ὃν ὕψωσας ἐκ πόθου,
καὶ τὸν ἐκάθισας 'ς θρονὶν ὑπέρτερον καὶ μέγα,
καὶ ποικές τον καὶ στρατηγὸν Ἀνατολῆς καὶ Δύσης,
τὸν εἶχες ἄρμα καὶ σπαθὶν καὶ φόβησες τοὺς πάντας,
καὶ σκυλά τε καὶ λάφυρα ἐνέπλησε τὴν πόλιν,
770 καὶ τίμησε καὶ δόξασεν καλῶς τὴν βασιλείαν σου,
καὶ σὺ δὲ ἀντιδόξασες μὲ ὅλην τὴν καρδιάν σου,
ὅς τ' ὄνομάν του ἔγραψες εἰς τὰ νομίσματά σου,
εἰς μιὰν ἐγχάραξες μεριὰν κορμὶν τῆς βασιλείας σου,
καὶ εἰς τὴν ἕτερον μεριὰν ἀβελισαρίον τε,
775 ἔνοπλον, μέγα στρατηγόν, γράφοντα καὶ τοιαδε
(οὗτος ὁ) Βελισάριος, ἡ δόξα τῶν Ῥωμαίων.
τί σοὶ τὸ ἔποικες κακὸν καὶ τύφλανεσ τὸν ἥρων,
καὶ σκότασες τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς Κωνσταντινουπόλης;
καὶ ἀπὸ τότε κ' ἔκτοτε πόλις ἐταπεινώθην.

748 Duc. p. 829 751 θεῖος cod. 752 εἰς cod. in proecdosi μὲ
omissum erat 753. 754 Duc. p. 389; Cor. p. 125 756 καὶ κλαιον
757 ἵπον 758 μέγαν proecdosis contra librum 759 τὸ ν' Legrandio
suadente scripsi: τὸν proecdosis 766 κ' εἰς τ. ἐ. θρ., quod nunc emen-
davi 773 ἐγχάραξες 776 (οὗτος ὁ) supplevi; in ipso vero codice
lacunae signum est

- 780 φράσον μοι τοῖνυν τάχιστα, λέξον μοι διὰ τάχους.“
 εὐθὺς τοῦ ἀπεκρίθηκεν ὁ βασιλεὺς καὶ λέγει
 „ἔφης μοι πῶς ἐτίμησα καὶ πῶς ἐδόξασά τον,
 καὶ καπιτάνιον στρατηγὸν ἐγὼ ἐποίησά τον,
 κ' εἰς τὸ ἐμὸ τὸ νόμισμα ἐκεῖ ἐγχάραξά τον,
 785 κ' ἐπίγραμμα βασιλικὸν ἔνοπλον ἔγραψά τον,
 καὶ μέγα Βελισάριον ἴσον μοι ᾠφήμισά τον.
 πῶς οὖν μοι λέγεις τὸ λοιπὸν ὅτι ἐτύφλωσά τον;
 ὁ Ῥάλλης μὲ τὸ ἔποικεν μετὰ καὶ τοὺς ἐτέρους,
 καὶ μετ' αὐτοὺς καὶ σὺν αὐτοὺς ὁ κάκιστος ὁ φθόνος.
 790 καὶ μὴ μοι μεμφεσθε λοιπὸν, οἱ ἄρχοντες, ἐμένα.“
 ταῦτα εἰπὼν ἐσίγησεν ὁ βασιλεὺς κ' οἱ πάντες.
 ἦλθε καιρὸς, ἐμίσευσαν οἱ ἄρχοντες ἐκεῖνοι·
 ἐτίμησέν τους εὖμορφα, ἐπαρεξέβαλén τους
 ὁ μέγας Ἰουστινιανὸς, ἐπεριδόξασέν τους.
 795 ἀπῆγαν ὅθεν ἦλθουσιν, ἀπήγγειλαν τὰ πάντα,
 πῶς εἶδασιν τὸν βασιλεῆ καὶ πῶς τοὺς ὑποδέχθη,
 τὰ πλούτη καὶ τὴν αὐθεντεῖαν καὶ καθεξῆς καὶ τᾶλλα·
 εἶδουσιν Βελισάριον τυφλὸν διακονιάρην
 μετὰ καυχίν, μετὰ ῥάβδιν, ὃν ἔτρεμον οἱ πάντες
 800 καὶ βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες Ἀσίας καὶ Εὐρώπης,
 Πέρσαι καὶ Μῆδοι, Ἀραβες καὶ Σύριοι καὶ Τούρκοι,
 πᾶσα φύλ' ἦν ὑπέταξεν ἡ σπάθη τῶν Ῥωμαίων.
 καὶ τώρα βλέπω καὶ θεωρῶ τὸ ἐναντίον ὅλον,
 καὶ ὁ πεττὸς καὶ γύρισε τῆς τύχης τὸ τροχήλι
 805 καὶ τοὺς Ῥωμαίους βασιλεῖς ὅλους ἐγκρέμνισέν τους,
 τοὺς Τούρκους δὲ καὶ ἀσεβεῖς ὄντας καὶ ὕψωσέν τους.
 καὶ τί νὰ λέγω οὐκ ἠμπορῶ, καὶ τί νὰ γράφω οὐκ οἶδα.
 ἔξαπορεῖ μου λογισμὸς, ἡ γλῶττα καὶ ἡ χεῖρα.
 τοῦτο τὸ τούρκικο σπαθίν, Χριστὲ, καὶ ἕως πότε
 810 νὰ κατακόπτη σώματα Χριστιανῶν βαπτισμένων,
 καὶ γένος τὸ Ῥωμαϊκὸν νὰ ἐνδουλωμένον;
 καὶ τίς τὸ ἐπροξένησεν οἱ Τούρκοι ν' αὐθεντέσουν,
 καὶ τὴν Ῥωμαϊκὴν φυλὴν ᾗς τὴν Ζεύγλην των νὰ θέσουν;

781 τοῦ scripsi: μ' cod.
 supplēvit Legrandii conlatio
 Cor. p. 285 797 πλούτοι

783 versum Gilesii incuria omissum
 784 νομισ κακεῖ ἐχάραγξα 793. 794. 795
 801 μοῖδοι 802 φυλὴν, id quod in
 proecodosi reliqueram

- οὐδεὶς ἄλλος τὸ ἔποικεν εἰ μὴ ἡ ἁμαρτιαῖς μας,
 815 Ζηλία, φθόνος καὶ κακία καὶ ἀτυχία καὶ ἔρις,
 πορνείαις, μοιχεύαις, ἀνδρομανιαῖς, κλεψιαῖς, ἀνδροκτασiais —
 ταῦτα καὶ ἄλλα πλείονα ἔχουσιν οἱ Ῥωμαῖοι.
 δι' οὗ κι ὠργίσθην ὁ θεὸς τὸ γένος τῶν Ῥωμαίων·
 τοῦ Ἰσμαὴλ ἐσήκωσεν καὶ ἐνεπτέρωσέν τον,
 820 καὶ ἔνι τοῦ θεοῦ ράβδιν διὰ νὰ μᾶς παιδεύη,
 κ' ἡμεῖς οὐδὲν πειθόμεθα τοῦ νὰ σωφρονισθῶμεν,
 καὶ τὰ κακὰ νὰ φύγωμεν κ' εἰς τὰ καλὰ νὰ ἔμποῦμεν,
 νάχουν ἀγάπην εἰς θεὸν καὶ εἰς ἐπὶ τοῦ ἄλλου,
 ὅσοι λογοῦνται ἔμπιστοι Χριστιανοὶ καὶ θάλλουν,
 825 τὸν τρισυπόστατον θεὸν ὕμνουσιν τον καὶ ψάλλουν
 ὅλοι μὲ τὴν καλὴν καρδίαν, μὲ τὴν ταπεινοσύνην
 καὶ μὲ τὸν φόβον τοῦ θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην.
 νὰ γένη καὶ ὁμόνοια ἐφ' ὅλην οἰκουμένην,
 ὅπου οἰκοῦν Χριστιανοὶ πιστοὶ βεβαπτισμένοι,
 830 καὶ νὰ σηκώσουν τὸν σταυρὸν καὶ κατ' ἐχθρῶν νὰ πᾶσι,
 τὴν πόλιν ποῦ ἔνε κεφαλὴν θέλουσι τὴν ἐπιάσειν.
 ἁγία τριάς, βοήθησον νὰ γένη, σώσον, γράφω,
 νὰ ἴδῃ καὶ ἡγὼ παρηγοριὰ πριχοῦ ἔμπω ἔς τὸν τάφον.
 θεέ μου, παντοκράτορα, ὅπου κρατεῖς τὰ πάντα,
 835 Χριστέ μου ποῦ πουλήθηκες δι' ἀργύρια τριάντα,
 καὶ πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἀχώριστος τριάδα,
 μύριας μυριάδων κρίματα μὲ ἄλλην μιὰν χιλιάδα
 νάχη ὁ υἱὸς τοῦ Γεωργιλλᾶ, συμπάθησέ τον τώρα,
 ὡς ποῦ πιστοῦ σου τοῦ ληστοῦ ποῦ σώθηκεν εἰς ὥρα.
 840 ἀμὴν, ἀμὴν, καὶ γένοιτο γένοιτο γένοιτό μοι.

814 μου cod., scripsi μας. cf. Threnum ab Ellisseno et me editum.
 v. 162 816 μοιχεύαις cod., ut nunc constat: χρειαῖς proecedosis 827
 ὄβον 833 eidem plane versus paucis tantum mutatis leguntur in fine
 carminis de peste Rhodiensi quod supra edidimus.

ΡΙΜΑΔΑ ΠΕΡΙ ΒΕΛΙΣΑΡΙΟΥ.

- ὦ θαυμαστὸν παράδοξον, ὦ συμφορὰ μεγάλη
 καὶ ὀδυρμοὶ καὶ στεναγμοὶ ἔς τὴν πόλιν τὴν μεγάλην,
 λύπη ἀπαραμύθητος, ὀδύνη καὶ πικρία!
 ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν Γραικῶν καὶ τῇ εὐημερίᾳ
 5 τὰ σκῆπτρά τε κατέχοντας μεγάλου βασιλέως
 λαμπροῦ τε Ἰουστινιανοῦ, τοῦ νέου Μωϋσέως,
 τότε πολὺς ἐσέβηκεν φθόνος εἰς τοὺς Ῥωμαίους,
 ὡς πάσαι διὰ τὸν Χριστὸν ἦν εἰς τοὺς Ἰουδαίους·
 καίπερ εἰπεῖν ὡς ἔξ ἀρχῆς ὁ φθόνος οὐκ ἐκλείπει,
 10 ὡς ἔφησεν ὁ ποιητὴς, οὐδ' ὅλως παραλείπει,
 εἰς βασιλεῖς κ' εἰς ἄρχοντας γεννᾶται κ' εἰς πλουσίους
 καὶ πολεμάρχους θαυμαστοὺς καὶ στρατηγοὺς ὀσίους,
 εἰς φιλοσόφους, ῥήτορας καὶ ἄνδρας θαυμασίους
 ἀνθεὶ καὶ οὐ μαραίνεται χρόνους διακοσίους.
 15 χώραις καὶ κάστροι καὶ λαοὺς ἐχάλασεν ὁ φθόνος,
 καὶ ἐκ τοῦ φθόνου τοῦ πολλοῦ γίνεται καὶ ὁ φόνος.
 τῶν γὰρ ἀνθρώπων τῶν κακῶν αἱ φθονεραὶ αἱ γλῶσσαι
 τὸν φθόνον εἰς τοὺς ἅπαντας ἐφάνησαν γεννῶσαι.
 ἦν γὰρ τῷ τότε φοβερὸς ἀνὴρ ἐκ τῶν μεγάλων,
 20 τ' ὄνομα Βελισάριος, ἡ δόξα τῶν Ῥωμαίων,
 καὶ θαυμαστὸς καὶ φρόνιμος, ὅλως τελειωμένος

Edidi hoc carmen e codice officiose a Legrandio possessore com-
modato.

titulum addidi.

1 μεγάλοι 2 στήνπολι, quod nolui corrigendo remove 3 πι-
 κρείαν 4 αἰγραϊκῶν 5 σύπτρα 6 λαμπρούται 7 πολλῆς 9 καὶ
 περιπεῖν ἐκλίπη 10 ποιητοῖς παραλύπη 11 καὶ bis 13 φοιλο-
 σόφους 15 κάστροι 18 γεννήσαι 20 τὸ ὄν. 21 τελειωμένως

- καὶ ἀρετῇ πολεμικῇ καὶ τάξει κοσμημένος.
 ὀρίζει αὐτὸν ὁ βασιλεὺς μετὰ μεγάλου πόθου
 „ὦ Βελισάριε πιστὲ, πᾶσαν δειλιὰν ἀπόθου,
 25 ὥς πρότερον οἴκ' ἐλείψης ἐκ τῆς ὑποταγῆς μου,
 οὕτω καὶ νῦν ἐπάκουσον σήμερον τῆς φωνῆς μου.
 τὸν ὀρισμὸν μου σπούδασον σήμερον νὰ πληρώσῃς.
 γράψον ἀνθρώπους περισσοὺς καὶ τούτους ν' ἀποσώσῃς,
 τῆς Κωνσταντίνου κτίσιμον νὰ βγάλῃς ἄλλον τόσο
 30 μακρὺ, πλατὺ καὶ τρίγωνον, κ' ἐγὼ νὰ σὲ ὑψώσω.
 ὅσο νὰ δράμῃ ἄλογον καλὸν πεφυρωμένον,
 οὕτως νὰ κτίσῃς καὶ ἐσὺ εἰς χρόνον πληρωμένον.
 ἂν γοῦν σὺ πράξῃς τὴν βουλὴν, τὸν ὀρισμὸν πληρώσῃς
 καὶ κείνον ὅπου ὀρέγομαι σύντομα ξετελειώσῃς,
 35 τιμὴν ἀξίαν, πλουτισμὸν ἐσένα νὰ πλουτίσω
 κ' εὐγενικὰ χαρίσματα νὰ σὲ κατακοσμήσω,
 κ' εἰς θρόνον ἐπηρμένον τε νὰ ἦσαι παλατίου,
 ἐνδεδυμένος βύσσινά καὶ ἄλλ' ἀπὸ βλαντίου.“
 ὥς ἤκουσεν τὰ ῥήματα ταῦτα τοῦ βασιλέως
 40 ὁ Βελισάριος εὐθὺς σκύπτεται ταχυλέως,
 ἐβγάζει τὸ καπάσιν του καὶ πίπτει παρῆρσίᾳ
 καὶ προσκυνεῖ, συντάσσεται σὺν πάσῃ προθυμίᾳ
 τὸν ὀρισμὸν τοῦ ἀνακτος πληρῶσαι μετὰ ἔργου.
 καὶ ἄρχεται μετὰ σπουδῆς καὶ ἄπτεται τοῦ ἔργου
 45 καὶ ἦν ἰδεῖν θαυμάσιον εἰς χρόνον πληρωμένον
 κι αὐτὸς τὸ ἔργον ἔτοιμον εἶχεν τελειωμένον.
 ἔκτισεν ἐτελείωσεν ὅτε πολλοὶ θαυμάσαν,
 καὶ ἄλλοι ἐξενίζοντο, ἄλλοι δὲ ἐτρομάσαν.
 ὥς εἶδασιν οἱ ἄρχοντες τὴν πράξιν καὶ τὴ γνῶσιν,
 50 ἦν εἶχεν Βελισάριος, ἤρξαντο νὰ φθοноῦσιν,
 πῶς ἔπραξεν θαυμάσια καὶ εἰς καιρὸν ὀλίγον.
 ἐκίνησαν νὰ θλίβωνται νὰ πνίξουν παρ' ὀλίγον
 νὰ διαλογοῦνται μέσα τους, νὰ λέγουν ἓνα χέρι

22 πολαιμική 24 πισταὶ δηλίαν 26 σοίμερον τοῖς 27 ὀροισμὸν
 σήμερον· πλ 29 κτίσημοναυγάλησ 30 πλατὴ καὶ τρύγ. 31 παι-
 πηρομένον 32 κτήση 33 γοῦσὺ πράξεις πληρώσοις 34 ὠραί-
 γομαι ἔξεταιλειώσοις 36 καὶ σαὶ 37 αἰπηρμαίνονται 38 βύσι
 (nihil amplius) 40 ταχιλέως eod. quod corrumpit esse censeo 42
 προθυμία 44 μαῖτὰς σπουδοῖς ἄπταιται 47 ὅται 49 οἶδασιν
 52 ἐκίνησανα πνίξου 53 λαίγουν ἑναχέρη ceterum ἓνα χέρι non in-
 tellego

διατί τοὺς ἐθανάτωσεν τοῦ φθόνου τὸ μαχαίρι,
 55 διὰ τὸν Βελισάριον οἱ πάντες νὰ λαλοῦσιν,
 νὰ λέγουν καὶ νὰ θλίβονται καὶ νὰ παραμιλοῦσιν
 ὅς τὸ ἔμπα τοῦ νὰ μάχονται, ὅς τὸ ἔβγα του νὰ λέγουν
 „ἰδέτε ποῖος ἄνθρωπος“ — σιωποῦν καὶ πάλιν λέγουν,
 „ἐκ γένους πάνυ χαμηλοῦ τοιοῦτος ἔφυ κλάδος,
 60 ἐγίνετον ἐξάκουστος ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος.“
 φθονοῦσι τοῦτο ἄρχοντες μικροὶ τε καὶ μεγάλοι
 „τί ὠφελοῦμεν“ ἔλεγον „ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἄλλοι;
 ἰδοὺ, ὁ Βελισάριος αὐθέντης μας ἐγίνη
 καὶ ὅλους μας ἐδίπλωσε ὡς ψάρια ὅς τῇ σαγήνῃ.
 65 τὴν παρρησία βλέπετε ἣν ἔχει καὶ τὸ κλέος,
 παρ' ὅλους προκαθεζεται ἐγγὺς τοῦ βασιλέως.
 ἃ δὲν τὸν θανατώσωμε, ἐμεῖς οὐκ ὠφελοῦμεν,
 ἀφέντευσέ μας σύντομα, πλεὸν μηδὲν ἀμελοῦμεν.“
 εἰς τὴν βουλήν καθίζουσιν νὰ πᾶν ὅς τὸν βασιλέα,
 70 νὰ τὸν ἐπατραρέψουσιν ὡσὰν κουφοζυλέα,
 μνηοῦσιν τοῦτον δυνατὰ μετὰ τοῦ σπαθαρίου
 καὶ κάθ' ἡμέρα λέγουσιν κατὰ Βελισαρίου,
 καὶ ἐκ τοῦ φθόνου τοῦ πολλοῦ κατὰ τοὺς μυθολόγους
 εἰς τῶν ἀρχόντων εὐγενῆς ἐκ τοὺς Παλαιολόγους
 75 μετὰ πολλοῦ δικάζεται θράσους πρὸς βασιλέα
 καὶ δείχνει τάχ' ὡς συγγενῆς, πονεῖ τὸν βασιλέα
 καὶ λέγει πρὸς τὸν ἄνακτα „δέσποτα αὐτοκράτωρ,
 σκέπη σου ἔσται Κύριος ὁ μέγας παντοκράτωρ·
 σὺ δὲ ἡμῶν, πανάριστε, ὑπάρχεις τῶν ἀπάντων
 80 δεσπότης καὶ καταφυγὴ καὶ εὐεργέτης πάντων,
 τοῦ κόσμου ὅλου στήριγμα πέλεις καὶ σωτηρία,
 τῶν λυπουμένων ἀρωγὸς, τερπνὴ παρηγορία
 τῶν ὀρφανῶν καὶ τῶν χηρῶν ἐν οἰκτιρμοῖς ἐφάνης,
 κ' ἐκένωσες τοὺς θησαυροὺς ἐκ τῆς πολλῆς δαπάνης,
 85 ἵνα μηδεὶς ἀπολειφθῇ ἐκ τῆς ὑποταγῆς σου,
 ὅλα αἰὶ νὰ δέωνται τὸ μῆκος τῆς ζωῆς σοι.

58 εἰδεται 59 τοιοῦτοῖς ἐφη 62 ὀφαιλοῦμεν 63 αὐθέντοισ
 65 βλέπεται κλαίωσ 67 θανατώσομαι ἐμοῖς 68 scribendum videtur
 μὴν ἀφέντευσάμας ἀμαιοῦμαιν 70 κουφοζυλαία 71 μινούσιν
 76 τάχα ἐκπονεί 79 ἢ παρ 81 πέλοισ 83 τὸν ὀρφ. κ. τ. χειρῶν
 85 ἐκτοῖς 86 δαίονται

- ποιεῖν ἀνάσχου, δέομαι, ὅπερ ἐγὼ λαλήσω,
 ὅτι ἡ ψυχὴ μου ἐτρόμαξε πῶς νὰ τὸ ὁμιλήσω.
 σήμερον ἀναφέρνω σε, μητρίασμα μὴν τὸ πάρης,
 90 τὸ στέμμαν τὸ βασιλικὸν παίρνει το Βελισάρις.
 φονεύσει σ' ἔχει σύντομα, διατί πολλὰ ἐπήρθη·
 ὅλα 'ς ἐκείνον κρέμονται, τὸ πᾶν 'ς αὐτὸν κατήρθη.
 ἄρχοντα μέγαν ὑψηλὸν τὸν ἔποικες ἀτός σου,
 κι ἀφότου τὸν ὑψήλωσες, ζητεῖ τὸ θάνατό σου.“
 95 ὡς τὸ 'κουσεν ὁ βασιλεὺς, ἐτρόμαξεν, ἐφθάρθη,
 ἐξέστη τε ὡς ἄλαλος καὶ ἐκ τοῦ φόβου ἐπάρθη·
 κι ὥσπερ θηρίον ἄγριον ἔφησε πρὸς ἐκείνους,
 „ἔχετε μάρτυρας πιστοὺς; φέρετε πρὸς μ' ἐκείνους,
 νὰ δείξετε παράστασιν, ὡς ἀληθὴς ὁ λόγος.“
 100 εὐρέθη Καντακουζηνὸς καὶ ὁ Παλαιολόγος,
 Δούκας, Ἀσάνης βάσκανος μετὰ τοῦ Λασκαρίου,
 καὶ μαρτυροῦσιν ἄδικα κατὰ Βελισαρίου.
 πόλεις καὶ χώρας καὶ πιστοὺς φρόνιμους ἀνδρειωμένους
 καὶ τῶν Ῥωμαίων στρατηγούς μυριοχαριτωμένους
 105 ὁ φθόνος ἐθανάτωσε, τόσον ὑπάρχει μέγας.
 ὅμως ἐμακροθύμησε ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας
 ἐκ τῆς ἀγάπης τῆς πολλῆς ἧς εἶχε πρὸς ἐκείνον.
 ὀρίζει καὶ σεβάζουν τὸν 'ς τὸν ἄνεμον ἐκείνον,
 'ς τὸν πύργον τὸν θαυμάσιον, ἅπτουν ἐκεῖ κανδήλιν,
 110 τυφλόνουσιν τὰ μάτια τοῦ μὲ τὸ χρυσὸ μανδήλιν,
 βουλόνουν τα οἱ μεσάζοντες κι ὁ βασιλεὺς ἀτός του,
 τρεῖς χρόνους ἵνα κάθῃται 'ς τὸν πύργον μοναχός του,
 περιορισμένος, ἄθλιος, τυφλὸς καὶ βουλωμένος.
 ὁ φθόνος δ' οὐκ ἠρκήθηκεν ὁ μυριοασβολωμένος,
 115 ἀλλ' ἐπεθύμουν παντελῶς θάνατον νὰ τὸν δώσουν,
 καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ, εἰ δυνατόν, νὰ χώσουν.
 νὰ ἐξολοθρεύσουν ἤθελον τὸν μέγαν Βελισάριον
 καὶ τὸ ταβλί ἐχαίροντο παίζοντες καὶ τὸ Ζάρι.

87 ποιοῦν ἀνάσχου δαίωμαι ὡπαιρ ἐγὼ λαλήσω (ποιεῖν suasit Bursianus) 88 ἐτρόμαξαι ὡμοιλεῖσθαι 89 μοιτρίασμα 90 βασιλοικὸν
 92 ἄλλα 94 καὶ ἀφούτουτον θανάτοσσου 98 ἔχεται φέρεται 99
 δέξεται ὡς scōpōi, εἰς eod. ἀληθεὶς ὡλόγος 100 κατακοζηνός 101
 λούκας 103 πιπούς 104 μηριοχ. 108 ἀναιμόν ἐκείνουν 111 μεσάσ-
 ζονταις καὶ 112 τρίς 113 βουλομαίνος 114 δουκυρκοίθηκεν 115
 νατιώνδόσσου 116 δυνατόγαχώσουν 118 ταυτοὶ παίζονταις

- τί οὖν συνέβηκε λοιπὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει,
 120 ὡς πάντ' αὐτῇ ἀνάγονται ὡς οὔση μητροπόλει;
 (ἐν) μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν, ὥρα μεσονυκτία,
 ἐφθάσαι μετὰ σπουδῆς μαντάτα ἐναντία,
 πλείστα, δεινὰ, καὶ χαλασμός τῆς Ῥωμανίας πάσης,
 φουσάτο μέγα καὶ πολὺ ξηρὰς τε καὶ θαλάσσης
 125 ἄρπασαν, ἡχμαλώτευσαν τοῦ βασιλέως χώρας,
 κατέκοψαν, ἠφάνισαν δένδρα μετὰ ὀπώρας.
 ὡς τό 'κουσεν ὁ βασιλεὺς, δριμὺ πολλὰ τοῦ 'φάνη
 κ' εἰς κάκην τὸν ἐγύρισεν νὰ ρίψῃ τὸ στεφάνι.
 ἐκ τῆς πικρίας τῆς πολλῆς καὶ τοῦ δεινοῦ μαντάτου
 130 ἡμέρας τρεῖς ἐποίησεν νὰ πᾶ τινὰς κοντά του,
 ἄρτου μηδὲν γευσάμενος μηδὲ ποτοῦ καθόλου,
 τὴν νίκην μελετώμενος τοῦ ἐναντίου στόλου.
 εἰς δ' ὅλο 'λιγοδιάστημα μισοῦ χρόνου ἡμέρας
 ἄρματα ὑκονόμησεν, ἐστίλβωσε μαχαίρας,
 135 κάτεργα ἐβδομήκοντα στέλλει διὰ τὴν νίκην
 καὶ ἄλλα δὲ τριάκοντα ἀπὸ Θεσσαλονίκην.
 γρίπους καλοὺς καὶ περγαντιά, ἀμέτρηταις γαλιώταις,
 ἄνδρες καλοὶ πολεμισταί, τῆς μάχης στρατιώταις.
 ἐσέβησαν 'ς τὰ κάτεργα ὅλοι ἄρματωμένοι
 140 μὲ ἄρματα πολεμικά, ὅλοι ἀνδρειωμένοι
 καὶ ἀρχηγοὶ ἐξαίρετοι, ἄγγελοι μὲ στεφάνι·
 ἄρμάδα οὕτω φοβερά ἀλλότε οὐκ ἐφάνη.
 ἄρχοντες, ἀρχοντόπουλα ἔτρεχαν εἰς τὸ μόλο·
 νὰ εἶδες ἄμετρη χαρὰν, παρρησιασμένον στόλον
 145 καὶ παλληκάρια ἔμορφα, μυριοχαριτωμένα
 εἰς τὴν ἀρμάδην ἔτρεχαν καλὰ λουρικωμένα.
 δὲν ἐπαινῶ καὶ γράψω το, οὐ ψεύδομαι τὸ λέγειν·
 ἡρξάμην ἀπὸ τὴν χαρὰν νὰ κλίνω πρὸς τὸ κλαίγειν,
 ὀρῶντι νέους τρυφεροὺς πρὸς πόλεμον νὰ τρέχουν
 150 τὰ δάκρυα μου ἐκατέβαινον τὰ ροῦχά μου νὰ βρέχουν.
 πετρίταις καὶ φάλκωνες οἱ ναύταις πάντες ἦσαν
 καὶ τῶν κατέργων οἱ λαοὶ καὶ οἱ λοιποὶ ὅς' ἦσαν.

211 (ἐν) addidi 124 Ξηράσται 126 εἰφάννησαν μαῖτα ὠπώρας
 128 ἐγύρησεν 130 τρεῖς ἐποίησεν 132 νοίκην μαιλαιτώμενος 134
 ὁκονώμοισεν 136 θαισαλονίκη 142 ἀλῶται 145 παλικάρια μηριοχ.
 147 λέγει 148 κλέει 149 τρέχου 150 βρέχου 151 πετρήτες 152
 οἰλοποιώσῃσαν

- πλὴν τῆς ἀρμάδας οὐδὲ εἰς ἐγίνωσκε τὸν τρόπον,
ἀλλήλως δὲ ἐμάχοντα ποῖον νὰ πρίσουν πρῶτον.
- 155 ὁρίζει γοῦν ὁ βασιλεὺς νὰ συναχθοῦν εὐθέως
οἱ ἄρχοντες, νὰ ἔλθωσιν ὁμπρὸς τοῦ βασιλέως
εἰς τὸ παλάτι μὲ σπουδὴν, καθεὶς νὰ τὸν διδάξῃ
καὶ τὴν βουλήν του καθεὶς νὰ δώσῃ μὲ τὴν τάξιν.
πληθὸς ἀρχόντων ἔδραμεν τοῦ παλατίου μέσον·
- 160 ὁ βασιλεὺς δ' ἐσύντυχε καὶ λέγει εἰς τὸ μέσον
„ἄρχοντες γνήσιοι συγγενεῖς, χρεῖα νὰ σαλευθοῦμεν·
καιρὸς μᾶς ἐπανεβήκε νὰ ἐπιμεληθοῦμεν,
μὲ τοῦ θεοῦ τὴν δύναμι νὰ πέψωμε τὸν στόλον,
ἴν' ἀκουστῇ ἡ φήμη μας τῶρα ᾗς τὸν κόσμον ὅλον.
- 165 ὁ γὰρ ἐπιμελούμενος μὲ τοῦ θεοῦ τὴν δόξαν
ἔχει ἐλπίδα καὶ τιμὴν καὶ καύχημα καὶ δόξα.
ἄβουλος γὰρ οὐ βούλομαι νὰ στείλῃ τὴν ἀρμάδα,
τὰ παλληκάρια τᾶμορφα καὶ τὴν καλὴν οὐάδα.
εἴπατε, δότε μου βουλὴ ᾗς τοῦτο, σᾶς λέγω, πρῶτα.
- 170 τίνα νὰ στείλῃ μὲ ἀρχὴν καὶ τῆς ἀρμάδας πρῶτο.
εἴπατ', ὁμολογήσατε, τινὰς μὴν τὸ σκεπάσῃ
κι ἅς δώσῃ καθαρὰν βουλήν καὶ λόγον καταπλάσῃ
τῆς πράξεως, τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἀπολογίας,
τῶν ἐναρέτων ὁδηγὸς καὶ παιδευτὴς κακίας.
- 175 εἴπατε, δότε μοι βουλήν, μὴ φιλοπροσωπεῖτε,
καὶ τὸν σκοπὸν σας σύντομα καὶ τὴ βουλὴ νὰ ᾗητε.“
οἱ ἄρχοντες ἀπόκρισιν τινὰς οὐκ ἀπεκρίθη,
οὐδὲ σκοπὸν οὐδὲ βουλὴ οὐδεὶς ἀπηλογήθη.
εἰς ἕκαστος ἐκδέχεται νὰ λάβῃ τὸ πρωτεῖον,
- 180 διὰ τοῦτο κατακρύπτουσιν τὸ φιλοπροσωπεῖον.
τότε τὸ πλῆθος μὲ κραυγὴ ἔμπροσθεν βασιλέως
„δέσποτα, πάντων δέσποτα,“ ἐβόα θαρσαλέως,
„τῆς Ῥωμανίας ἤλιε, τῶν δυτικῶν αὐθέντα,
ἡμῶν δὲ (καὶ) κραταίωμα ἅμα καὶ εὐεργέτα,
185 πρῶτον θεὸν πιστεύομε, δεῦτερον βασιλέα

155 συναχθῶ εὐθαίῳ 156 ἔλθοσιν 157 τῷ παλάτι μισοσπουδῶν
καθεῖσαι μαὶ διδάξῃ 160 δὲ ἐσύντηχαι 162 ἐπαναίβηκαίνα ἐπηκίλοι-
θοῦμεν 163 πέψωμαι σὸν 164 ἡφίμοι 166 τοι μὴν 169 εἴπαται δῶτα
170 τοῖς 171 εἴπαται ὁμολογήσαται 172 λόγῳ καταπλάσῃ 173 τοῖς
175 cf. 171 177 οὐκαπεγρίθη 181 τότε τῷ πλείω 182 εὐόα
184 (καὶ) addidit Bursianus 185 πιστεύωμαι

- καὶ τρίτον Βελισάριον νάχωμε προβολέα.
 ἂν θέλῃς ναύτυχῆσωμε, νικήσῃν τοὺς ἐχθροὺς μας,“
 τὸ πλῆθος ὅλον ἔκραζε „ἴδε τοὺς στεναγμούς μας,
 καὶ δός μας Βελισάριον αὐθέντη ᾗ τὴν ἀρμάδα,
 190 νὰ λάμπῃ εἰς τὸ μέσο μας ὡς φωτερὴ λαμπάδα.
 ἔχει γὰρ φρόνησιν πολλήν, ἔχει καὶ σωφροσύνη,
 καὶ τὴν ἀνδρεία ὡς οὐδεὶς καὶ τὴν δικαιοσύνην,
 εἰς λόγους τ’ εὐτυχέστατος, εἰς πράξιν εὐτυχίτης,
 εἴ τί ᾔλεγεν, ἐγένετο ὡς δεύτερος προφήτης.
 195 Βελισαρίου γὰρ οὐδεὶς δύναται ἀριθμῆσαι
 τὰς φυσικὰς τοῦ ἀρετᾶς οὐδὲ αὐτὸν μισῆσαι.
 ὁ λόγος τοῦ εἶν φοβερός, τὸ πρόσταγμα γενναῖον,
 πάντ’ ἄνθρωπον ἐσάλευε καὶ γέροντα καὶ νέον·
 εἰς Τούρκους καὶ Σαρακηνοὺς νέος ἐφάνη Ξέρξης,
 200 καὶ τοῦτο λέγω ἀληθῶς, κἂν τε καὶ σὺ μὴ στέρεξης,
 εὐτυχος ἦτον πανταχοῦ καὶ ῥιζικάρης μέγας
 καὶ τροπαιοῦχος ἄριστος καὶ θαυμαστός καὶ μέγας.“
 ὁ βασιλεὺς ὡς ἤκουσεν τοῦ πλήθους οὐιλίας
 βοῶντος Βελισάριον, εὐθὺς μὴ ἀμελήσας,
 205 μᾶλλον δὲ καὶ ὑπέλαβε, ἀναίτιος ὑπάρχει,
 ὀρίζει νὰ τὸν φέρουσιν ὥσπερ λαμπρὸ τοπάρχη.
 μὲ τὸ μαντήλιον τὸ χρυσὸ ὅπου ἦν βουλωμένος,
 τρεῖς χρόνους ἐτελείωσε ᾗ τὸν πύργον σφαλισμένους.
 ὁ βασιλεὺς τοῦτον ἰδὼν ὠρμησέ του νὰ κλαίγῃ.
 210 ὅμως ἀφήσῃ φωνή, πρὸς Βελισάριον λέγει
 „ὦ Βελισάριε ἐκλεκτὲ, φίλε πιστότατέ μου,
 εὐχαριστῶ τὸν ὕψιστον ὅτι ἐπήκουσέ μου
 καὶ οὐ κατήλθες εἰς νεκροὺς οὐδὲ σὲ ἄδου γοῦλα.
 σύντομα λύσατε δεσμὰ καὶ καταλύσω βοῦλα,
 215 κι αὐτὴν ἣν εἶχες πρότερον δόξαν καὶ παρῆρσία
 νὰ σὲ διπλάσω καὶ τιμὴν ὥσπερ ἐμοὶ γνησία.
 οἰκονομήσω τοιγαροῦν ναύταις εἰς τὰ φουδάτα,

186 νάχωμαι 187 νίκησιν 189 δῶσ 191 φρόνοισιν 192 ὡς
 οὐδεὶς sc.: αὐτὸς τις 193 τεφυχήτατος 194 ἡτληγέν 196 οὐδαί
 197 ἦν 198 πάντα 200 ἀλοιθῶς 201 ῥιζικάροις 203 οἰκουσεν
 ἀμελήσας 205 ἀναίτιον 207 βουλομαινός 208 τρεῖς 209 ἰδὼν
 212 ἐπιτουσέμεν 213 οὐδαί 215 καὶ αὐτὴν 217 ὁ κονομήσω: pro
 quo οἰκονομήσων probabiliter cf. Barsanupus

- τὰ κάτεργα καὶ τὸν λαὸν, ὅλα κατώρθωσά τα.“
 τότε ὁ Βελισάριος οὕτως ἀνταπεκρίθη
- 220 „ὦ βασιλεῦ πανάριστε, εἰς τοὺς αἰῶνας Ζῆθι.
 οὐκ ἔπταισα τῷ κράτει σου ποτὲ εἰς ἓνα ῥῆμα
 οὐδὲ μετέβην ὀρισμοῦ ποτὲ μου ἓνα βῆμα·
 ὁ φθόνος μὲ κατήφερε ἀδίκως ν' ἀποθάνω,
 κι ὀνειδισμοὺς ἀπὸ πολλῶν ἀεὶ ν' ἀπολαμβάνω.
- 225 ἄρχοντας ἔχεις θαυμαστοὺς, εὐγενικοὺς, γενναίους,
 ἀξίους νὰ διδάσκουσι καὶ γέροντες καὶ νέους.
 ὅρισε νὰ ὑπάγουσιν εἰς τὴν παράταξίν σου
 καὶ νὰ ποιήσουν, δέσποτα, πᾶσαν τὴν πρόσταξίν σου.
 ἄφες ἐμένα, ὦ βασιλεὺς, κι ἅς ἦμαι τυφλωμένος
- 230 καὶ κεκλεισμένος 'ς φυλακαῖς καὶ καταδικασμένος.“
 πάλιν πρὸς Βελισάριον ὁ βασιλεὺς ὀρίζει
 „οὐκ οἶδας, Βελισάριε, ὅτι ὁ τροχὸς γυρίζει;
 ποτὲ μὲν ἄνω φέρεται, ποτὲ δὲ κάτω πάγει,
 ποτὲ δ' ἐκ τῆς καταφθορᾶς γυρίζει κ' εἰς τὸ πλάγι.
- 235 τῶρ' ὁ τροχὸς ἐγύρισε καὶ φέρνει (σ') εἰς τὸν νοῦ μου·
 θέλω ἀπὸ τὴν σήμερον νὰ ποίσης ὀρισμό μου,
 τὴν ὥραν ταύτην ν' ἀναιβῆς 'ς τὴν πρῶμην τοῦ κατέργῃ,
 νὰ σηκωθῆς μετὰ σπουδῆς καὶ ἄψεσαι τοῦ ἔργου.“
 δένει σφικτὰ τὰ χέρια του, πίπτει 'ς τὴ γῆ ταχέως,
- 240 καὶ κατεφίλησεν εὐθὺς τὸν ποῦν τοῦ βασιλέως.
 καὶ τότε ὁ μέγας βασιλεὺς ἔλυσε τὸ μανδῆλι,
 τὴν βοῦλαν ἐκατάλυσε, λαμβάνει τὸ μανδῆλι,
 τὸν ὀρισμὸν ὑπόγραψεν, λαμβάνει τὴν λαμπάδα,
 ὀρίζει αὐτὸν ὁ βασιλεὺς, „σέβα εἰς τὴν ἀρμάδα,
- 245 αὐθέντης μέγας, φοβερός, νὰ πράξῃς ἐπαξίως.“
 κι εὐθὺς ἀπεχαιρέτησεν, ὡς ἔπρεπεν ἀξίως.
 ἐμίσευσαν τὰ κάτεργα, πάγουν μὲ εὐθυμία·
 τὸν βασιλεῖα ἐποίκασιν μεγάλην εὐφημία.
 ἀνάγουσιν τὰ ἄρμενα ἄνωθεν καταρτίου,
- 250 εἰς δέκα ἔξη μίσευσαν μηνὸς ταῖς τοῦ μαρτίου.
 κάστρη πολλὰ παρέλαβε, κατέστησαν εἰς φόρον,

221 οὐκαίπτεσα 223 ναπῶ θάνω 226 ἀξίωσ 228 ποιῆσου τῇ
 προσταξήσου 230 'ς adl Bursianus 232 εἶδας 233 sq. πόται τε
 235 τόρυ (σ') alldidi 237 πρῶμην 238 σηκοθεῖς 240 τὸ ποῖν
 243 ὠροισμῶν 250 δέκα ἔξη scr.: 15 251 κάστρῳ

Ζημίαν μεγάλην ἔποικαν, κέρδος θανατηφόρον,
 αἶμαν ἔχυσαν ἄπειρον καὶ πόλεις ἐξοικίσαν·
 ὅς τῆς Ἑγγλητέρας ὕστερον νησὶν ἐκαταντῆσαν.
 255 ὅπου ὕσαν οἱ ἀντίδικοι τῆς Κωνσταντινουπόλης.
 ὀλιγοστοὶ εἰς δύναμιν καὶ εἰς στρατεία μολῖς.
 τί τὸ λοιπὸν ἐγίνετο ἐκεῖ ν' ἀφηγηθοῦμε,
 τὰς πράξεις ἅς ἐποίησε καλῶς διηγηθοῦμε.
 προστάττει Βελισάριος, Ἀλέξανδρος ὁ μέγας.
 260 διῶμα φρικτὸν ἐκήρυξε „πᾶς γέροντας καὶ νέος
 εἴ τι ἰδῆτε εἰς ἐμὲ νὰ πράξω καὶ νὰ ποίσω,
 αὐτὰ ποιεῖτε καὶ ὑμεῖς, μηδὲν στραφῆτ' ὀπίσω,
 ὡς εἴ τις τολμηρὸς φανῇ ἀνταῖρειν ὀρισμὸν μου,
 εὐθὺς νὰ λάβῃ θάνατον ἐμπροσθεν ὀφθαλμῶν μου,
 265 οὐ μόνον ὁ ἀνάρτης μου, ἀλλ' οἱ ὁμοφρονοῦντες
 μίαν τὴν γνώμην μετ' αὐτοῦ, ἐμὲ καταφρονοῦντες.“
 συμμόνουν ὅς τὸν αἰγιαλὸν, κρούουν τὰ πλοῖα ἔξω,
 καὶ ὁ λαὸς ἐπήδησε ἐκ τὰ κάτεργα ἔξω.
 ὀρίζει ὁ μέγας στρατηγὸς, αὐθέντης τῶν κατέργων,
 270 πάντες συμφώνως μὲ σπουδὴν νὰ ἄπτωνται τῶν ἔργων,
 νὰ ἐκβάλουν ἐκ τὰ κάτεργα πᾶσαν οἰκονομία,
 ἄρμενα λέγω καὶ κουπιὰ (ὥς) διὰ ὥραν μία.
 μικροὶ μεγάλοι ἄρχοντες, ὅλοι ἐπεθουμάσαν
 τὴν τόλμη καὶ τὸ ἄφοβον, τὸ πράττει ἐτρομόσαν.
 275 ὡς ἔβγαλαν τὴν ἄφησιν, κράζει τὸ τζοῦρμα ὅλον,
 ὀρίζει, φέρνουνσι τὸ πῦρ, καίει τὸν στόλον· ὅλον.
 εἴτα προστάττει σύντομα νὰ συναχθοῦν οἱ πάντες,
 μικροὶ μεγάλοι ἄρχοντες ὅλοι, ὁμοῦ καὶ ναύταις,
 ἵνα καθίσουν εἰς βουλὴ τί μέλλει νὰ ποιήσουν,
 280 πῶς πολεμίζουν τοὺς ἐχθροὺς καὶ πῶς νὰ τοὺς νικήσουν.
 τότε ὁ Βελισάριος, ἡ δόξα τῶν Ῥωμαίων,
 λόγους ἐπιχειρίζεται ἰσους τῶν Μακκαβαίων.
 „ἄρχοντες“ λέγει πρὸς αὐτοὺς „βλέπετε, θεωρεῖτε,
 ποῖαν ὁδὸν βαδίζετε, τί γῆν περιπατεῖτε.

252 θανατηφόρου	253 αἶχλησαν	254 ἐγγλητέρας ἡστερονουσιν
257 ναφυγηθουμαι	258 διήγηθουμαι	259 προστάτης
ἐκήρυξε γέροντες καὶ νέους, ἐπὶ Bursianus		262 ποιῆται
264 εὐθοῖς ναλάβοι	267 σημόνου στό γιालόν	263 ἡτοις
adidi	277 συναχθού ἡπάντες	271 ἐκβάλου
272 (ὥς)	279 οἶνα	283 βλέπεται
284 βα- δίζεται	284 βα- δίζεται	

- 285 παρακαλῶ καὶ λέγω σας ὡς γνήσιος ἀδελφός σας
καὶ συγγενῆς καὶ φίλος σας, ἴδιος ἀδελφός σας,
νὰ πολεμῆτε εὐτολμα ὡς ἄνδρες, τιμημένα,
ἀνδρειωμένα. πρακτικὰ, σπουδαῖ', ὠχυρωμένα.
εἴ τις δειλιάσῃ καὶ στραφῇ, ὀπίσω καὶ τυρίσῃ,
290 ἂν ᾗτον βασιλεῦ υἱός, εἰς θάνατον χωρήσει.
εἰ δέ τις πρόθυμος φανῇ καὶ πράξῃ ἀνδρειωμένα,
πλοῦτον καὶ δόξα καὶ τιμὴ νὰ ἔχῃ ἀπὸ μένα.
διὰ τοῦτο καὶ τὰ κάτεργα ἔκαυσ' ὁμοῦ τὰ πάντα,
ἵνα μὴν ἔνε ἐπιστροφή. ἐλπίδα κατὰ πάντα,
295 ἥ νὰ δουλώσωμεν ἡμεῖς ὅλην τὴν Ἑγγλητέραν,
ἥ ν' ἀποθάνωμεν ἐδῶ πάντες εἰς μιὰν ἡμέραν
καὶ νὰ χαθοῦμεν ἅπαντες, τινὰς νὰ μὴ γλυτώσῃ
οὐδ' εἰς Κωνσταντινούπολιν τινὰς μὴ ἀποσώσῃ.
τότ' εἰς ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας αὐτῷ ἀνταποκρίθῃ,
300 πρῶτος πανενδοξότατος θαρρόων ἀπηλογῆθῃ
„οὐκ ἔποικες στρατιωτικὰ, τὰ κάτεργα νὰ καύσῃς,
ἐάν τι γένῃ σύμβαμα, τοὺς ἄνδρας ν' ἀναπαύσῃς.“
ἀκούσας Βελισάριος τοιαῦτα ἀπ' ἐκεῖνον,
εὐθύς τὸν ἐθανάτωσε τὸν ἄρχονταν ἐκεῖνον.
305 οἱ δὲ λοιποὶ ἐτρόμαξαν, σιγὴν πολλὴν ἀκούσι,
καὶ τὸν καιρὸν στοχάζονται, τὴν ὥρα οὐ θεωροῦσι,
πότε νὰ δώσουν τάργανα, καὶ πότε νὰ κτυπήσουν,
κι ὡς λέοντες πρὸς τοὺς ἐχθροὺς οἱ πάντες νὰ πηδήσουν.
ἐδόθη πόλεμος φρικτός, ἐφάνησαν γενναῖοι,
310 ἀνδρειωμένοι, θαυμαστοὶ, καὶ γέροντες καὶ νέοι.
ἐπῆραν κάστρη καὶ λαὸν ἐκ τῶ νησὶν ἐκεῖνον.
ὅλο καθόλου τὸ νησὶν ἔπεσεν εἰς ἐκεῖνον.
τὸ κάστρον τὸ καθολικὸν οὐ δύναται παρθῆναι,
διατί συνέδραμον ἐκεῖ ὅλοι τοῦ βοηθῆναι.
315 μέγα, θρασὺ καὶ ἀφυρὸν τὸ κάστρον Ἑγγλητέρας
πολὺ ἐφάνηκεν κακὸ κ' ἐγένῃ ξένον, τέρας.

286 φίλοσας οἶδιος 287 πολαιμεῖται εὐτομα 288 σπουδαία 289
ἥτις δηλιάσει 291 τοῖς πρόθυμοις 293 ἔκαυσα 295 ἡναδουλώσω-
μαι νοιμεῖς 296 ἡναπὸ θάνωμαι 297 γλυτώσι 298 οὐδαί κοζαν-
τινόπολι 299 τῷτε 300 παναιδοξώτατος 303 ἀπαίκεινων 305
συγῆν πολοῖν 306 στοχάζονται οὐθαὶ ὀροῦσι ceterum οὐ del Bur-
sianus 307 πότε scr.: δόται ναδούσσουν κτυποῖσου 308 ποιδήσου
311 ἐπείραν κάστροι 312 ἔπαισεν 315 ἀφυρὸν πολὺ corrigere: ὄχυρὸν
Bursianus αἰγλητέρας

- ἔπασαν ἄρχοντες πολλοὶ, φρικτοὶ ἐθεωροῦντο,
 εὐγενικὰ ἄρχοντόπουλα ἃ ἐφιλοτιμοῦντο.
 ἠνῆσις πολλὴ ἐρίνετο ἔξ ἀμφοτέρων τότε,
 320 σώματα, αἵματα πολλὰ οὐδέποτε ὡς τότε.
 τότε γοῦν κατ' ἀλήθειαν ἤρξαντο νὰ φοβοῦνται·
 νὰ πολεμήσουν δεύτερον οὐδόλως προθυμοῦνται.
 ἂν εἶχαν ἔχει κάτεργα, καιρὸν νὰ τοὺς ἐβγάλη,
 ἀπὸ τοῦ φόβου ἐφεύγασιν μὲ ἐντροπὴ μεγάλη·
 325 ἠθέλασι προτιμηθῇ σύντομα νὰ μισεύσουν,
 νὰ πᾶν εἰς τὴν πατρίδα τους, ὅλο νὰ μὴ γυρεύσουν,
 ἀλλὰ νὰ φύγουν οὐ 'μποροῦν οὐδὲ ν' ἀποκρυβῶσι.
 λοιπὸν πρὸς αὐτοὺς στρέφονται, ἀλλήλως πως βοῶσι
 „τί καρτεροῦμεν, ἀδελφοί, καὶ τί προσμελετῶμεν,
 330 σήμερον ἐγενήθημεν, σήμερον τελευτῶμεν.
 σήμερον ἄδης καὶ νεκροὶ ἡμᾶς προσκαρτεροῦσι,
 κἀκεῖνοι ποῦ μᾶς εἶχασιν νῦν ἀποχαιρετοῦσι.
 σήμερον τάφος γίνεται ἡμῶν ἡ Ἑγγλητέρα,
 καὶ ἡ γλυκειὰ μας ἡ πατρίς γίνεται ξενοτέρα.
 335 ἡ πόλις ἡ γεννήσασα, πατρίς ἡ θρησαμένη,
 ἔχε τὰ τέκνα σου ἐγγύς, κι ἄς ἦσαι εὐλογημένη.“
 στήνουσιν τοῦτο οἱ αὐτοὶ εἰς πόλεμον (ν') ἐλθοῦσιν,
 τοῦτο ἐστερεώσασι καὶ τᾶργα κτυποῦσι,
 νὰ ξεγυμνώσουνε σπαθιά, (ς) τὸ αἶμα νὰ λουσθοῦσιν,
 340 κι ὥσπερ θηριὰ ἀνήμερα οὕτως νὰ πολεμοῦσιν.
 γίνεται πόλεμος φρικτὸς ἀπὸ τῶν νεωτέρων,
 ἀλλὰ πολλοὶ ἀπέθαναν πάλι ἔξ ἀμφοτέρων.
 καὶ τότε ἐδειλίασαν, μᾶλλον ἐφοβηθήκαν,
 κ' ἐστράφησαν ἐξόπισθεν καὶ τ' ἄρματα ἀφῆκαν.
 345 καὶ ἄρχοντες νὰ κλαίουσι καὶ νὰ θρηνολογοῦνται,
 νὰ ἀνασποῦν τὰ γένεια τους καὶ νὰ μυρολογοῦνται.
 „τ' ἦτον ὅπου μᾶς ἠῦρηκεν“ ἐλέγασι δριμύως,
 καὶ πάλι ἐξανέστησαν κ' ἐβόησαν εὐθέως
 „ἄνδρες πιστοὶ ὁμόψυχοι, νῦν ἄς περιπλακοῦμεν,
 350 ἀλλήλως νὰ φιλήσωμε πρὶν (ν') ἀποχωριστοῦμεν,

317 verba φρικτοὶ ἐθεωροῦντο non intellego 321 κατάλειθοιαν
 325 μισεύσου 326 ἤσῃν γυρεύσου 329 καρτεροῦμαι 332 κακείνο
 333 αἰγλητέρα 337 (ν') addidi 338 κτυποῦσαι 339 (ς) addidi
 342 πάλαι ἐξαφωτέρων 343 τῷται αἰδοιλοῖσασαν 344 ἀφοίκαν 350
 ποιοῖσώμαι (ν') addidi ἀποχωριστούμαι

- πρὶν νὰ μᾶς φάγῃ τὸ σπαθί, ἢ γῇ τῆς Ἑγγλητέρας
καὶ φθείρῃ μᾶς τὰ σώματα (᾿ς) μιὰν ὥρα τῆς ἡμέρας.
τὴν σωτηριὰν ἐχάσαμεν, κάτεργα μὴ θαρρόμεν,
ὥς πάλε ᾿ς τὴν πατρίδα μᾶς ὀπίσω νὰ στραφοῦμεν.
355 μὴ ἐντραπῶμεν, ἀδελφοί, μηδὲν δειλοὶ φανῶμεν·
Ἑλλήνων παῖδες εἴμεθεν, ὥς Ἑλληνες φανῶμεν.
ᾶς δράμωμεν εἰς τὰ τοιχιά, μηδὲν ἄμελοῦμεν,
κ' εἰς τὰ σπαθιά μᾶς ἅπαντες ᾶς ἀποκοιμηθοῦμεν,
ἢ νὰ κερδήσωμεν αὐτὸ τὸ κάστρον Ἑγγλητέρας,
360 ἢ ν' ἀποθάνωμεν ὁμοῦ ᾿ς τὸ στόμα τῆς μαχαίρας·
ὅλοι των ἐβοήσασιν, τοῦτο ἐκαταστήσαν,
βοὴν μεγάλη ἠλάλαξαν καὶ ἄργανὰ κτυπήσαν.
κ' εὐθὺς ἐζώστησαν σπαθιά καὶ τὰ κοντάρι' ἐστήσαν,
κι ὥς φάλκωνες εἰς τὰ τοιχιά (ταχέως) ἐπήδησαν·
365 ἄνευ γὰρ σκῆπτρων πενιχρὸν ἐκ τῶν πτωχῶν ἀνθρώπων
τοῦτο ἐφάνη ἐντιμον διὰ γενναῖον τρόπον·
οὔτε Ἀσάνεις ἦτασιν οὔτε Παλαιολόγοι
οὔδ' Διπλοβατάτζιδες οὔδ' Λασκαρολόγοι.
τὰς σκάλαις φέρνουν ξύλιναις, σφικτὰ λουρικωθήκαν,
370 καὶ τὰ σπαθιά δακάνουσιν, (᾿ς) τὸ αἷμαν ἐλουσθήκαν.
ὁ πρῶτος ὁποῦ ἐσέβηκε, ὁ Ἀχιλλεύς τις ἄλλος,
Ἀλέξιος ἦτον τ' ὄνομα καὶ Πετραλήφης ἄλλος.
ἀπὸ μικρῇ τῇ γενεᾷ ἦσαν δημοτυχῖται,
ἀλλ' ἀδελφοὶ ὁμόμητροι ἦσαν καὶ εὐτυχῖται.
375 ἐσέβησαν, ἐσκότωσαν, ἐλάβασιν τὸ κάστρον,
καὶ ἔλαμψαν ὥς ἥλιος καὶ τῆς αὐγῆς τὸ ἄστρον.
ἀφότου ἐπαράλαβαν τὸ κάστρον κ' ἐχαρῆκαν,
κ' αἰχμαλωσίαν ἄπειρον καὶ θησαυρὸν εὐρήκαν,
ὀρίζει ὁ Βελισάριος νὰ φέρουσι τοὺς νέους,
380 αὐτοὺς τοὺς δύο ἀδελφοὺς, ἄλλους Μαραθωναίους,
τὸν Πετραλήφην λέγω δὴ καὶ τὸν Ἀλέξιν ἅμα,
τοὺς πρῶτους ὁποῦ ἀνέβησαν, δύ' ἀδελφοὺς ἀντάμα.

351 πρὶν pro πρὶν αἰγλητέρας 352 (᾿ς) add 353 θαροῦμαι 351
πάλοι στραφοῦμοι 355 δῆλοι 356 φανῶμαι 357 ἡσατύχιαμνῶ-
λως ἄμελοῦμαι 358 ἀποκοιμηθοῦμαι 360 ἡναποθάνομαι ὁμοῦ τὸ ὁ-
ματι μαχ. 361 τὸν 364 (ταχέως) addidi ἐποιδῆσαν 365 ἕνα γὰρ
σκούπα 368 prius οὐδὲ, alterum οὐδαί 369 ἀσκάλαις φέρνου 370
(᾿ς) addidi 371 τῆς ἄλλως 372 τὸ ὄν. 377 καὶ χαρίκαν 380 μα-
ρανωθέουσ, em Bursianus

- καὶ λούσθησαν τὰ σώματα ἐκ τῶν αὐτῶν αἱμάτων,
 „αὐτοὺς ὥς στεφανώσωμεν ἐκ τῶν αὐτῶν καμάτων,
 385 αὐτοὺς ὅπου ἐτίμησαν ἡμᾶς καὶ τὴν πατρίδα·
 ἀδίκως πως ἐποίησα, αὐτοὺς ἂν ὑπερεῖδα.
 ἀλλὰ νὰ τοὺς τιμήσωμεν μὲ πράγματα καὶ ἄλλα.“
 ὀρίζει καὶ καθίζει τοὺς εἰς δυὸ φαριὰ μεγάλα
 μὲ σέλλαις χρυσοτζάμπωταις, μὲ χάσδια ἔξηρημένα·
 390 ὅλον τὸ κάστρον φέρνουν τοὺς μὲ ρούχ' ἐνηλλαγμένα,
 μὲ παρῤῥσίαν καὶ λαὸν αὐτοὺς ἀνευφημοῦσιν,
 ἄνθη συνάγουσιν πολλὰ κι αὐτοὺς κατακοσμοῦσι.
 πλοῦτον συνάγουσιν πολὺν, ἀμέτρητον λογάριν,
 ὕστερον πάντων φέρνουσιν αὐτοὺς πρὸς Βελισάριν.
 395 ἐβγάζει ὁ Βελισάριος ρούχα τετιμημένα,
 μετὰ μαργαροζάφειρον ὅλα κεκοσμημένα.
 αὐτός του τοὺς τὰ ἐφόρεσε καὶ κατεφίλησέ τοὺς,
 πλοῦτον τοὺς ἔδωκε πολὺν καὶ κατεχόρτασέ τοὺς,
 τιμᾷ καὶ ἀξιόνει τοὺς, ἄρχοντας τοὺς ἐποίκε,
 400 καὶ ὅς' αὐτοὶ ἐκέρδησαν, τὰ πάντα τοὺς ἀφήκε.
 ὀρίζει ὁ Βελισάριος ὅς' ὅλους τοὺς στρατιώτας,
 νὰ ποίσουν κάτεργ' ἑκατὸν, ἄλλαις τόσαις γαλιώταις,
 νὰ πλερωθοῦν, νὰ πλεύσουσιν μέσον εἰς δύο μῆνας.
 εὐθὺς τοῦ ἔργου ἕκαστος, ὅλον μὴ ἀναμείνας,
 405 καθήψατο κ' ἐσπούδαζε κάτεργα νὰ πληρῶσι,
 καὶ εἰς τὸν ἄλλον ἔβλεπε, πότε νὰ τὸ τελειώσῃ.
 τί τὰ πολλὰ πολυλογῶ; πληροῦται ἡ ἀρμάδα
 καὶ ὅλα εἰςσυνάγεται πρὶν νὰ διαβῇ ἑβδομάδα.
 ἐπλεύσασιν τὰ κάτεργα καὶ ἡρματώσασί τα
 410 κέρδος πολὺ κ' αἰχμαλωσιὰ καὶ ἐφορτώσασί τα.
 ἐσύναξαν, ἐπήρασιν ἄρχοντες κεφαλᾶδες,
 (ἐπήραν) καὶ παπλώματα μὲ ταῖς προσκεφαλᾶδες.
 τὸν ῥῆγαν τὸν περίφημον εἰς κατεργον τὸν βάνουν,
 ῥωτοῦσι διὰ τοὺς ἄρχοντες, τοὺς πρώτους καὶ μαθάνουν,
 415 καὶ τούτους ἐκατέβησαν ἀπὸ τοῦ τετραπύλου,

384 ἀζεφανώσωμαι 385 ἐτοιμήσαν 387 τοιμήσωμαι 390
 ρούχα 392 πολλοὶ 393 πολλοὶ 395 τετοιμημένα 396 καίκοιμμένα
 397 ἐφόραισε 398 πολλή 400 ὥσα 402 ναπίσου κάτεργα ἑκατῷ
 403 μῆνεσ 405 καθείψατο, em Bursianus 406 τὸν τελ. 407 εἰς-
 συνάγεται 411 πκί φαλάδες 412 (ἐπήραν) addidi ~ 415 τοῦ scr.: τὸν

- ὅς τὰ κάτεργα τοὺς ἔβαλαν δεμένους ἐκ τραχήλου.
 ὀρίζει ὁ Βελισάριος ἀνθρώπους ἐδικούς του,
 οὐδ' ἀδελφούς προσέταξεν οὐδὲ τοὺς ἐδικούς του,
 ἀλλὰ ἀνθρώπους πρακτικούς βάνει ὅς τὴν Ἑγγλητέραν,
 420 καὶ τοῦτο ἐκατεσκεύασε τὴν ὕστερον ἡμέραν,
 νὰ προμηθεύουνται καλῶς τὴν σύστασιν τοῦ τόπου
 καὶ νὰ κρατοῦν τὸ δίκαιον τοῦ καθανὸς ἀνθρώπου,
 τὸ δίκαιον νὰ βλέπουσι, τινὰς μὴ ἀδικῆται,
 ὀλέκαστος τὸ ἑαυτοῦ νὰ ὑπερεκδικῆται,
 425 μικροῦ μεγάλου πρόσωπον ποσῶς νὰ μὴ θωροῦσι,
 ἀλλὰ τὸ δίκαιον καθενὸς σύντομα νὰ χωροῦσι,
 ὅς τὸ Ζύγι νὰ τὸ βάνουσι καὶ νὰ τὸ καμπανίζουν,
 καὶ νὰ τὸ δίδουν σύντομα καλὰ καὶ νὰ μανίζουν.
 ταῦτα δὲ ἐκατέστησεν καὶ ἐτελείωσέ τα,
 430 καὶ τὰλλα τὰ ἐπίλοιπα ὅλ' ἐθεράπευσέ τα.
 οὕτως κινᾷ καὶ ὥρμησε καὶ τὴν ὁδὸν του πάγει·
 τὰ κάτεργα τριγύρου του γυρίζουν ἐκ τὸ πλάγι,
 μὲ πλοῦτόν (τε) καὶ θησαυρόν, πολλὴν αἰχμαλωσίαν.
 ἔχουσιν ἔμορφον καιρὸν, καλὴν ἀρμενισίαν·
 435 χαίρουνται καὶ εὐφραίνονται, ἔνε ὅς αὐτοὺς γαλήνη·
 ἡ πρώτη γῆ ὅπου ὅδασι ἦτον ἡ Μιτυλήνη.
 ἐκεῖ λοιπὸν ἐπέρασεν εἰς τὸ νησὶν παγκάλως.
 ἔβρασαν, ἐνεπαύθησαν, ἐχάρησαν μεγάλως.
 κάκειθεν ἐσηκώθησαν καὶ τὴν ὁδὸν ποιοῦσιν,
 440 καλὸς καιρὸς τοὺς ἠύρηκε, παίζουν καὶ τραγουδοῦσιν.
 εἰς τὸν λιμένα ἔσωσαν ὥρα μεσονυκτίου,
 ὅς τὰς ἑκοσιπέντε τοῦ μηνὸς ἦτον τοῦ Σεπτεβρίου.
 ἔβρασαν κ' ἔμειναν ἐκεῖ μέσον Κοντοσκαλίου·
 τινὰς οὐδὲν τὸ ἔμαθεν ἄχρις αὐγῆς ἡλίου.
 445 καὶ τὴν αὐγὴν ἐχάρησαν, ἦσαν καὶ ταῖς λαμπάδες,
 τρουμπέταις, βιόλαις, μπίφεραις, τύμπαν', ἀνακαράδες,
 ὄργανα τὰ πολεμικὰ ὅλα αἰεὶ δονοῦσαν,
 καὶ μουσικὰ πανέννοστα ἀπλήρωτα γὰρ ἦσαν.
 τίνος ψυχὴ νὰ μὴ χαρῇ, νὰ μὴ εὐφραθῇ καὶ θάλη,

418 προσαίταξεν 419 ἄλλανθρ. αἰγληταίραν 420 αἰκαταισκαίβασσε
 427 καμπανίζου 430 ὅλα 431 οὕτως 432 γοιρίζου 433 (τε)
 addidi 437 πανκάλων 440 καλῶς κερῶς παίζου 443 καὶ μείναν
 446 τύμπανα 449 τ om in initio versus

- 450 εἰ μήπου νᾶναι μεθυστής καὶ πέση ᾿ς τὴν ἀθάλη;
τὴν παρῤῥησίαν τὴν πολλὴν τὴν τότε γενομένη
καὶ ἡδονὴν τὴν ἄμετρον καὶ κεγαριτωμένη
ῥρη, βουνιὰ καὶ πετρωτὰ καὶ κάμποι ἀντιδονούσι,
καὶ νάπαις τε καὶ ποταμοὶ ὁμοῦ ἀντισκίρτουσι.
- 455 χαίρουσι γάρ τὰ ἄψυχα καὶ τὰ ἐμψυχωμένα,
ἢ πόλεις καὶ τὰ σύνεγγυς, ὅλα περμαζωμένα.
τὴν πόλιν ἐτριγύριζαν, ὡς λέγει ἡ διόπτρα,
μετὰ μαργαροζάφειρα χρυσὰ σηκόνουν σκηπτρα.
μὲ τένταις ὀλοτζάμπωταις, κουδούνια χρυσιωμένα,
- 460 τὰ κάτεργα ἐσέβαιναν, ὡς ἦσαν τεταγμένα.
ὡς ἔπρεπεν, ἀπὸ μακρεὰ ἐφήμησαν ἀξίως
τὸν ἄνακτα, τὴν δέσποινα, ὡς ἔπρεπεν ὀσίως,
καὶ μετ' αὐτοὺς ἐφήμησαν τὸν μέγαν Βελισάριν,
κρατῶντα εἰς τὸ χέριν του χρυσόπλοκον δοξάριν.
- 465 ὀρίζει ὁ μέγας βασιλεὺς, νὰ πλώσουν καμουχάδες,
βλαντία (τε) καὶ χάσδια, νὰ ἐξέβη ὁ γεννάδας,
λέγω τὸν Βελισάριον νὰ βγάλουν ὡς προστάττει,
μὲ ἄλογον (κ') ἡνίοχον νὰ πάγη ᾿ς τὸ παλάτιν,
καὶ τῶν κατέργων οἱ ἄρχοντες, δισχίλιοι γὰρ ἦσαν.
- 470 κι αὐτοὶ νὰ καβαλλικεύσουσιν μὲ τάξιν ὥσπερ ἦσαν
[καὶ] μέσον ὁ Βελισάριος ὅλως λελαμπρυσμένος
μὲ δόξαν καὶ εὐπρέπειαν ὡς ἔδει κοσμημένος.
ἐπέzeugεν, ἀνέβηκεν ἀπάνω ᾿ς τὸ παλάτι·
οἱ πάντες τὸν ἐδέχθησαν ὥσπερ λαμπρὸν προστάτην.
- 475 πρῶτον τὴν ἡγὴν ἐφίλησεν, εἶτα τὸν βασιλέα
καθήμενον περιφανῶς ἄνω εἰς τὸν σολέα.
ἐχάρηκεν ὁ βασιλεὺς, δέχεταιί τον ἡδέως,
ὀρίζει αὐτὸν, ἐκάθισεν ἐγγὺς τοῦ βασιλέως.
ποιοῦσιν πόρτα φοβερὰν, γίνεται ξένον τέρας,
- 480 τὸν ῥῆγαν καὶ τοὺς ἄρχοντας φέρνουν τῆς Ἑγγλητέρας,
ἐκείνους ὅπου σκύλευσεν ὁ μέγας Βελισάρις,
κ' ἐφάνηκεν ἀπάνω τοὺς ὡσὰν σκύλος λυσσώρης.
ὀπίσω των ἐφέρασιν ἐκεῖνα τὰ κερδῆσαν,

450 μεθυστής 457 δι ὀπτραν 462 ὡσσίως 465 ναπλώσου
468 (κ') add Bursianus 471 [καὶ] delevorim 472 κοσμημένος 474
λαμπρὸ προστάτει 475 πρῶτον scripsi: τρίτον eod. 476 εἰς σὸν
477 εἰδαίωσ 480 φέρνου 482 λησάρις 483 των scr.: τὸν

- ἄνδρες τὰ φέρνουν ἑκατὸν καὶ φορτωμένοι ἦσαν
 485 λίθους, μαργαριτάρια, χρυσάφιν καὶ παλάσα,
 τὰ χαίρουνταν οἱ ἄρχοντες καθημερνῶς κι ἀλλάσσαν.
 χρήματ' ἐφέρασιν πολλὰ, σάκκους πεπληρωμένους,
 καὶ τούτους ἄνδρας ἑκατὸν ἔχουσιν φορτωμένους.
 ὡς εἶδε ταῦτ' ὁ βασιλεὺς, ἐθαύμασεν, ἐξέστη·
 490 εἶδε γὰρ πλοῦτον ἄπειρον κ' ἐκ τῆς χαρᾶς ἐξέστη,
 καὶ τοῦ ῥηγὸς τὴν καλλονὴν καὶ τῶν ἀνδρῶν ἠγάσθη,
 θαυμάζει Βελισάριον πῶς ταῦτ' ἐκατεργάσθη.
 ὁμοῦ μ' αὐτὸν ὀρέγεται συχνάκις νὰ γυρίζη,
 'μέρα καὶ νύκτ' οὐδὲ ποσῶς αὐτοὺς ἀποχωρίζει.
 495 ὡς εἶδασιν οἱ ἄρχοντες τὴν τόσῃ παρῶσιν,
 ἣν εἶχεν Βελισάριος, καὶ τὴν ἰσοτιμίαν,
 καὶ τὴν ἀγάπην τὴν πολλὴν παρὰ τοῦ βασιλέως,
 βάνουν ζιζάνιον διπλοῦ, ὀργίζονται ταχέως,
 διπλὴν κακίαν πρὸς αὐτὸν ἄρχονται νὰ γεννώσιν,
 500 Βελισαρίου τοῦ καλοῦ ἀρχίζουν νὰ φθοноῦσιν.
 'μέραν καὶ νύκταν σφάζονται πῶς νὰ τὸν παραδώσουν,
 τὸν μέγαν Βελισάριον πῶς νὰ τὸν θανατώσουν.
 πρὸς βασιλέα τρέχουσιν, ὡς ἔδειξεν ὁ λόγος,
 οἱ ἄρχοντες οἱ πρῶτιστοι καὶ ὁ Παλαιολόγος,
 505 Ἀσάνης δὲ καὶ Κανανὸς καὶ Λάσκαρις Ἀστράς τε,
 Δούκας ὁ περιώνυμος καὶ Κατακουζηνός τε,
 ὁ Διπλοβάττης πρίντζιπας, Σφαγυτζῆς καὶ Λεοντάρης,
 Κοντοστεφάνης Ῥάλλης τε κι αὐτῆνος ὁ Πορτάρης,
 ὅλοι φωνῶσιν καὶ λαλοῦν διὰ τὸν Βελισάρι,
 510 διατὶ ὅλους τοὺς ἐδόξευσε τοῦ φθόνου τὸ δοξάρι.
 „ἤξευρε, παντοδέσποτα,“ λέγουν πρὸς βασιλέα
 καθήμενον περιφανῶς ὥσπερ τὸν Ἀχιλλέα,
 „πρὶν νὰ πληρώσης τρίμερον, χάνεις τὴν βασιλείαν.
 καὶ πίστευσον, πανάριστε, ἡμῶν τὴν ἀγγελίαν·
 515 Βελισάρις ἔνε βασιλεὺς τῆς Κωνσταντινουπόλης,
 ὅλον τὸ πλῆθος ἀγαπᾷ, θέλει αὐτὸν ἡ πόλις.

484 φέρνουν 487 χρήματα 489 ταῦτα 490 ἦδε 492 ταῦτα
 494 νύκτα 495 ἦδασιν 498 βάνου ὀρζονται 500 ἀρχίζουναφθων.
 501 παραδώσου 502 θανατώσου 506 κατακοζυνόστε 508 ῥάλισ
 510 δοξάρι ver.: μαχέρη cod. 511 λέγου 515 ὁ β. ἔνη

- ἂν δὲν τὸν χάσης, βασιλεὺς, ἂν δὲν τὸν θανατώσης,
 τὸν ἐδικὸν σου θάνατον πρὸ ὀφθαλμῶν νὰ δώσης.“
 καὶ καθ’ ἡμέρα λέγουσι κατὰ Βελισαρίου·
 520 ὁ φθόνος γὰρ τοὺς ἔποιεν χείρονας τοῦ θηρίου·
 βιάζονται, σπουδάζουσιν ταχέως ν’ ἀφανίσουν,
 λέγω τὸν Βελισάριον νὰ τὸν ἐξουθενίσουν.
 τὸν θάνατόν του βούλονται, ἄλλο οὐδὲν θεωροῦσι,
 αὐτὸν οὐ βλέπειν χαίρονται, ἄλλο οὐ πεθυμοῦσιν.
 525 ταῦτα δ’ ἀκούσας παρευθὺς ὁ βασιλεὺς ὠγκώθη,
 ἀπὸ τοῦ φόβου ἐτρόμαξεν, ἡ ὄψις του ἠλλοιώθη.
 εὐθύς ἡ ἀγάπη ἐμάρανε, ὁ ποθος ὠλιγώθη,
 καὶ ἡ ὀργὴ ἐπλήθυνε, καὶ κατ’ αὐτοῦ ἐκακώθη.
 ὅσῃν ἀγάπην ἔδειξεν πρῶτα πρὸς Βελισάριον,
 530 τόσῃν ὀργὴν ἐγύρισεν κ’ εἶχε τὸν ὡς Λυσσάριν,
 καὶ τὴν τιμὴν καὶ δούλευσιν τὴν τοῦ Βελισαρίου,
 σύντομα ταύτην ἔδωκε ὡς κτύπον Ἀζαρίου.
 ποσῶς οὐκ ἐθυμήθηκεν ὁ μέγας αὐτοκράτωρ,
 ὅτι πολλάκις ψεύματα φέρνει δεινὸς μαντάτωρ.
 535 ὅμως γε μὴν ὡς φρόνιμος πρὸς ἑαυτὸν συστρέφει
 καὶ τὴν μελέτην ἐν αὐτῷ καθημερινῶς ἐτρέφει,
 σκέπτεται γοῦν πρὸς ἑαυτὸν, λέγει τὰ Σοφοκλέους·
 „ἔργα τοιαῦτα οὐκ εἰσὶν φρονίμου βασιλέως,
 διὰ λόγους, διὰ μηνύματα ἴσως κακῶν ἀνθρώπων
 540 ἄνδρα πιστὸν καὶ φρόνιμον, ἄνθος πολλῶν ἀνθρώπων,
 ἀθῶον, ἀναμάρτητον, μὴδὲν ἡδικοτά,
 ἡμεῖς νὰ θανατώσωμεν ὥσπερ ἡμαρτηκότα. —
 ἴσως νὰ ἔναι ψεύματα, ἴσως νὰ ἔνι φθόνος,
 545 καὶ γὰρ νὰ ποίσω ὀρισμὸν, διὰ νὰ γένῃ φόνος.“
 καὶ πάλιν ἐμετέβαλεν εὐθύς τὸν λογισμὸν του,
 καὶ ἄρχεται νὰ ὁμιλῇ μέσα ἔς τὸν ἑμαυτὸν του
 „πῶς νὰ τὸ δῶ, πῶς νὰ τὸ πῶ, πῶς νὰ τὸ καταστήσω;
 δύο κακὰ μ’ εὐρήκασι, πῶς νὰ τὰ μελετήσω;
 κρημνοὺς δεινότατους θωρήν δύο πρὸ ὀφθαλμῶν μου·
 550 εἰς ὄντινα ἐμπέσωμαι, φευ τῶν ἀνομιῶν μου.

517 τὸ χάσης 520 χείρονας 521 ἀναφανίσου 523 οὐδέ 524
 βλέπει 525 ταῦτα δὲ 529 βελισάρι 530 νισάριν 534 δινῶς
 542 θανατώσωμαι 548 μεβρίκασι 550 ἐμπέσε μοι: pro quo ausus
 sum ἐμπέσωμαι substituere φεύσ

- ὁ εἷς παγκάκιστός ἐστιν, ἄλλος θανατηφόρος,
 κι ὁ λογισμός μου ἵσταται, ἄγγελος ὄπλοφόρος,
 ἀκαρτερεῖ καὶ βλέπει με εἰς τί κρεμνὸν νὰ δώσω,
 ἵνα μοὶ δώσῃ τὴν πληγὴν, εὐθὺς νὰ παραδώσω.
 555 τί τὸ λοιπὸν νὰ γένωμαι καὶ πῶς νὰ τὸ πεζεύσω,
 τὸ δολερὸν τὸ μήγυμα πῶς νὰ τὸ θεραπεύσω;
 εἰ μὲν ἀλήθειά ἐστιν, ὥσπερ αὐτοὶ λαλοῦσι,
 μετὰ νεκρῶν ὡς τάχιστα ἐμένα θεωροῦσιν.
 εἰ δὲ καὶ πάλι ψεύδονται, πῶς νὰ τὸ κρίνω, ἴπέ με,
 560 τὸν ἄνδρα τὸν μὴν πταιίσαντα νὰ θανατώσω; φεῦ με.
 ἄμφω γὰρ καὶ καθέλκει μὲ, δεσμὸς βιαίου τρόμου,
 καὶ πρὸς βυθὸν ἀπάγει με τοῦ τῆς γεέννης δρόμου.
 εἰ μὲν κολάσω ἄδικα ἐγὼ τὸν Βελισάριν,
 γινώσκω, οὐκ ἐφεύξομαι προνοίας τὸ δοξάρι·
 565 εὐθέως γὰρ τοξεύσει με ἀδίκως πως ποιδύντα
 καὶ εἰς τὸν ἄδην πέμψει με ἀδίκως κατοικοῦντα.
 ἰδοῦ, κολάσω ἴγῳ αὐτόν, αὐτὸς μὲ θανατώσει
 καὶ ζωντανὸν μὲ τοὺς νεκροὺς θάπτον μὲ παραδώσει,
 καὶ στέμμαν τὸ βασιλικὸν εὐθέως παραλάβῃ,
 570 εἰς θρόνον τὸν περίφημον λαμπρῶς ἐπαναλάβῃ,
 κἀγὼ ἔς τὸν ἄδην μὲ νεκροὺς νὰ κάθωμαι θλιμμένος,
 κι αὐτὸς νὰ ἐπαγγέλλεται τὴν βασιλειὰ ζωσμένος;
 τί οὖν ποιήσω πρότερον, τί ἐκ τῶν δύο πράξω;
 τὸν θάνατον ἢ τὴν ζωὴν πρὸς τοῦτον νὰ προστάξω;
 575 οὐ γὰρ προφήτης ἄγγελος, οὐδὲ θεὸς οὖν εἶμαι,
 ἄνθρωπος γὰρ εἶμι κἀγὼ καὶ θάνατον φοβοῦμαι.
 ἅς τὸν κολάσω, σύντομα νὰ λείψουν αἱ φροντίδες,
 πρὶν νὰ μὲ κλαύσωσιν πικρῶς δοῦλοί μου καὶ δουλίδες.
 ἀντὶ τιμῆς ἀνταμοιβὴν πολλὰ κακὴν ἡγεῖται
 580 τῷ Βελισάρι ὁ βασιλεὺς νὰ δώσῃ οἰκονομεῖται.
 ὀρίζει, φέρνουν τὸν εὐθὺς ὡς περιφρονημένον,
 τὰς χεῖρας δένουν ὀπισθεν ὡς καταδικασμένον.
 τύπτουν τὸν εἰς τὴν τὴν πρηγὴν, ὕστερον τὸν ἀπλόνουν,

553 τῇ κρεμνῶν 554 μοὶ ser.: μὴ . 555 λοιπόναγ. παιζεύσω
 559 εἰ δὲ ego, Bursianus: εἶτα παίμ 565 ματιάδικως, sed insequentī
 versu recte scriptum est 570 λαμπρὸς 572 καὶ prima littera non
 ascripta a rubricatore 577 τῶν κολάσσω 578 πικρὸς 579 κακεῖν
 ἡγεῖται corruptum: fort. ὡμὴ τε? 581 περεφρονημένον 582 δένου
 post 583 versum excidisse concentus finalis defectu adparet

- τάχιστα τὸν τυφλόνοισι, τινὰς μὴν τὸ γνωρίση,
 585 μήπως νοήσῃ τὸ κοινὸν καὶ ταραχὴν ποιήσῃ.
 ἀλλ' ὅμως οὖν ἐφάνηκεν ἡ ἀδικος ἡ κρίσις,
 τὸ δίκαιον ἀπέσβεσεν κ' ἐξήρανε ἡ βρύσις.
 πολὺ κακὸν ἐγένετο καὶ μέγα ᾗς τοὺς Ῥωμαίους,
 ὥσπερ ἐγένετον ποτὲ δεινὸν ᾗς τοὺς Ἰουδαίους·
 590 ὥς τὸν Χριστὸν ἐθρήνησεν ἥλιος καὶ ἡμέρα,
 ὅταν ἐσκότασεν τὸ φῶς κ' ἐγένετον ἐσπέρα,
 οὕτως ἐθρήνησεν λαὸς τὸν μέγαν Βελισάριν,
 καὶ πάντες ἐμαράνθησαν ὥσπερ εἰς γῆν τὸ ψάρι.
 ὥς τῶκουσεν, ὥς τῶμαθεν πᾶς ὁ λαὸς τῆς χώρας,
 595 σηκόνουν ἀνακάτωμα καὶ ταραχὴν δι' ὥρας.
 σύρνουν σπαθία ἅπαντες, ζητοῦν τὸν Βελισάριν,
 παγαίνουν καὶ εὐρίσκουν τὸν τυφλὸν εἰς τὸ παζάρι.
 λυποῦνται, κλαίουں ἅπαντες μικροὶ τε καὶ μεγάλοι,
 κλαίει κι αὐτὸς μὲ τὸ κοινὸν, θρηνοῦσιν ἄλλως ἄλλοι.
 600 τύπτει τὸ στήθος γοερῶς, τὰς τρίχας ἀνασπάζει,
 βαδίζει χρόνους ἱκανοὺς, μόνος τοῦ ἀναστενάξει
 „ποῦ ἡ τιμὴ κι ὁ πλουτισμὸς πᾶς ὁ τοῦ δηναρίου,
 ἡ δόξα καὶ τὸ καύχημα τὸ τοῦ Βελισαρίου;
 ἡ παρῆρσις ἡ πολλή, τὸ κράτος καὶ τὸ κλέος,
 605 ὅποῖον ἐδοξάζετο παρὰ τοῦ βασιλέως;
 ἤργησαν πάντ', ἀπώλοντο, ἠφάνισέ το φθόνος.
 συντόμως ὅλα χάθησαν.“ καθέζεται πού μόνος,
 στενάζει, κλαίει ὀδυνηρῶς, τίλλει τὰς τρίχας, κλαίων,
 καὶ ὀλοῦζει, δέρνεται, βρυχᾶται ὥσπερ λέων,
 610 ἔξανασπᾷ τὰ γένεια του, σύρνει καὶ τὰ μαλλιά του,
 ὅτι οὐκ ἔχει ὀφθαλμοὺς ἰδεῖν τὴν φαιλιά του.
 εἰς μοναστήριν κάθεται ἔνδοξον καὶ μέγαν,
 τὸ λέγουν Παντοκράτορα βασιλικόν τε μᾶλλον.
 πλησίον ἔστεκε ναὸς τῶν θείων ἀποστόλων,
 615 Πέτρου καὶ Παύλου λέγεται καὶ ἐπιλοίπων ὄλων.
 κλαίει ὁ Βελισάριος καὶ ἑμρωμὸν οὐκ ἔχει,
 διότι τὸν ἠδίκησαν καὶ ὀφθαλμοὺς οὐκ ἔχει.
 ἂν τὸ ᾗε μάθῃ πρότερον, ἂν τὸ ᾗεν ἐγνωρίσῃ,

589-οὶ οὐδαίους 595 ἀνακατώματα 596 σύρνου 597 παγένου
 601 fort. καθίζει 605 ὅποιον 606 πάνταπόλλωντο 611 τῇ φ 613
 λέγου

- τὴν βασιλείαν τότε οὖν εἶχε κληρονομήσει.
 620 ἄλλ' ὅμως οὐκ ἠθέλησεν τοῦτο νὰ τὸ ποιήσῃ,
 τὸ στέμμα τὸ βασιλικὸν ν' ἀρπάσῃ νὰ φορέσῃ·
 ἀπὸ παραπονέσεως κι ἀπὸ στενοχωρίας
 λόγους δριμέους φοβερῶς λέγει ἀπὸ καρδίας
 „ἂν ἔναι κ' ἔπραξα ποτὲ κακὰ τῆς βασιλείας.
 625 ἢ ἂν ἐξέβηκα μικρὸν ἐκ τῆς παραγγελίας,
 δίκαιον ᾔπτον τό 'παθα, τινὰς μὴ μὲ λυπῇται,
 μηδ' ἐλεήσῃ με κανεῖς μηδὲ ψυχοπονῇται.
 εἰ δὲ οὐκ ἔπραξα δεινὸν οὐδὲ κακὸν ἐποίηκα,
 μάλιστα νίκας καὶ τιμὰς, ἀνδραγαθιάς καὶ γροίκα,
 630 καὶ εἰς πολέμους ἔστεκα μὲ τὸ σπαθί γενναῖος
 καὶ ἔχυσα τὸ αἷμά μου ὑπὲρ τοῦ βασιλέως,
 καὶ θησαυρὸν τοῦ ἔφερα ἀπὸ τῆς Ἑγγλητέρας,
 νὰ τὸν φυλάσσουν ἔποικα ἀπὸ ταχὺ ὡς ἐσπέρας·
 καὶ τῶρα τί τοῦ ἔποικα κ' ἐξέβαλε τὸ φῶς μου,
 635 νὰ ὑστεροῦμαι ὁ ταπεινὸς κἀγὼ τὸ φῶς τοῦ κόσμου;
 οὐ μέμνηται ὁ βασιλεὺς πῶς μ' ἔβλεπε, πῶς μ' εἶχε
 φίλον πιστὸν καὶ ἔμπιστικόν, καὶ δουλευτὴ μὲ εἶχε
 εἰς τοὺς πολέμους πρῶτιστον καὶ εἰς τὰς παρατάξεις,
 νὰ καταστήσω τὸν λαὸν, ἕκαστον εἰς τὰς τάξεις,
 640 τοὺς ἐναντίους νὰ ποιῶ ὡς ἐκ πυρὸς νὰ βράζουν,
 τοῦ βασιλέως, μὲ σπουδὴ τὸ ὄνομα νὰ κράζουν;
 νίκας ἐποίησα πολλὰς, μεγάλας δουλосύνας,
 καὶ τῶρ' ἔχασα τῷ πασχα, ὅλας τὰς καλосύνας.
 τὸ πλήρωμά μου ἐγένετο καὶ ἡ ἀνταμοιβὴ μου,
 645 νὰ κάθωμαι ὡς σκοτεινὸς, νὰ λείπουν οἱ ὀφθαλμοί μου.
 εἰς τὸν κριτὴν τὸν φοβερὸν καὶ βασιλέα μέγα,
 'ς ἐκεῖνον τὸ ἐπάφηκα, νὰ κάμῃ θαῦμα μέγα·
 ἐκεῖνος θαυμαστὸς κριτῆς ἔναι διὰ νὰ κρίνῃ,
 νὰ ἰδῇ κάμοι τὸ δίκαιον καὶ νὰ τὸ διακρίνῃ.“
 650 ὀλίγον τὸ διάστημα ἑνὸς χρόνου ἡμέρας
 μαντάτα ἐπεσώσασιν πρὸς δείλῃν τῆς ἐσπέρας,
 αἰσυχρὰ, ψυχρὰ καὶ δολερὰ καὶ ὅλως ἐναντία,

620 ἡθαίλεισεν 621 ν' ἀρπάσῃ Bursianus: ἀρπάσει 624 καὶ πράξα
 628 οὐκαὶ πράξα 629 verba καὶ γροίκα corrupta esse censo 631 αἶχῃσα
 632 αἰγλητέρας 633 φυλάζουν 636 μήχαι 638 τοῦ πολαίμουσ 639
 κατὰστήσον 640 βράζου 641 κράζου 643 τὸρα 645 λοιπού
 647 τὸν 651 δῆλιν

ὡς Πέρσαι καὶ Σαρακηνοὶ συνήχθησαν ἰδίᾳ
 καὶ ἑαυτὶς ἐστήσασιν νὰ δράμουν τὴν Ἀσίαν,
 655 κἂν τοὺς βαστάξῃ ὁ καιρὸς νὰ δράμουν Ῥωμανίαν.
 φουσάτον μέγα καὶ πολὺ πεζῶν καὶ καβαλλάρων
 ἄρματα φέρνουν ἑκστίλβα, παρόμοια μαργάρου,
 χώρας καὶ κάστρη ἤρπασαν, ἠφάνισαν τελέως.
 καὶ τὰ μαντάτα ἔφθασαν εἰς ὧτα βασιλέως·
 660 εὐθὺς ὀρίζει ὁ βασιλεὺς στρατεῖαν θαυμασίαν
 νὰ ἔορθωθῇ, νὰ συναχθῇ, νὰ πάγῃ ᾠς τὴν Περσίαν.
 πλήθος ἱππέων ἔδραμεν ὡς δέκα μυριάδες
 καὶ πεζικὸν ἀρίθμητον ὡς ἑκατὸν χιλιάδες,
 τῆς Δύσης καὶ Ἀνατολῆς πεζοὶ καὶ καβαλλάροι
 665 προσέδραμον μετὰ χαρᾶς, πάγουσιν ὡς κουρσάροι.
 ἀφ' οὗ δὲ ἐμαζώθησαν ἐτοίμως νὰ μισεύσουν,
 ἐκάθισαν εἰς τὴν βουλὴν, τί στρατηγὸν νὰ πέσουν.
 μῆναν ἐδίδαν τὴν βουλὴν τὸ τί μέλλει νὰ πράξουν,
 φοβοῦνται τὰ στρατεύματα μήποτε καὶ τaráξουν,
 670 καὶ γένηται ἐμφύλιον εἰς ὅλον τὸ φουσάτο,
 καὶ βούλονται νὰ στείλωσιν ταξίαρχον ἀρσάτο.
 τὸ πλήθος οὐκ ἠρκήθηκεν εἰς τὴν βουλὴν ἐκείνη,
 ἀλλὰ ζητοῦν, παρακαλοῦν νὰ πάγῃ πρὸς ἐκείνην
 ὁ μέγας Βελισάριος, νὰ δώσῃ τὴν βουλὴν του
 675 καὶ τὰ στρατεύματα εὐθὺς νὰ πάρουν τὴν εὐχὴν του.
 ὁ βασιλεὺς βουλόμενος τὸ ἱκανὸν ποιῆσαι,
 τοῦ πλήθους ἀνακήρυξιν βούλεται θεραπίσαι.
 εὐθὺς ὀρίζει ὁ βασιλεὺς νὰ ἔλθῃ ὁ Βελισάρις,
 νὰ ᾤῃ κι αὐτὸς τὸν λόγον του ὁ στρατηγὸς ὁ Πάρις.
 680 ἔρχετ' ὁ Βελισάριος κατὰ τὸν ὀρισμὸν του
 κ' ἐκεῖ ποκάτсен, ἔλεγεν μέσα ᾠς τὸν λογισμὸν του
 „ἐμέναν τί μὲ θέλουσιν, ἄνθρωπον τυφλωμένον,
 ἀπὸ τὸ φῶς μου σκοτεινὸν καὶ καταδικασμένον;
 τ' εἶναι τὰ λέγουν μέσα τοὺς καὶ τ' εἶναι τὰ λαλοῦσιν;
 685 μένα μὲ φέρασιν ἐδῶ μόνον νὰ μὲ γελοῦσι.

653 ἡδία 654 ἑαυτὶς ausus sum, ἑαυτῆς liber 655 δράμου
 657 φέρνον 663 ἑκατὸ χιλιάδες 664 παιζῇ 666 μισεύσου 667
 ἀπεύσου 668 πράξου 669 τaráξου 671 ἀρσάτο quid sit nescio
 672 ἔρκ. 673 ἅλα παρακαλοῦ 675 πάρου 677 βούλονται θερα-
 πῆσαι 680 ἔρχεται 684 λέγου 685 ἀμεγελοῦσι

τίνα θέλουσι στρατηγὸν καὶ μὴ νὰ μὲ διαλέγουν.“
 προφθάνουσιν οἱ ἄρχοντες, Βελισαρίῳ λέγουν
 „ἄρχοντα Βελισάριε καὶ θαυμαστὲ τῇ πράξει
 καὶ εἰς πολέμους πρακτικὲ καὶ λόγῳ τε καὶ τάξει,
 690 φουσατὸν ἔχομεν πολὺ, καλὸν καὶ διαλεμμένον,
 θέλομεν οὖν καὶ στρατηγὸν, ἄνδρα προτερημένον,
 καὶ οὐχ εὐρίσκομεν τινὰ νῆναι πεπαιδευμένον,
 εἰς γνῶσιν καὶ εἰς ἀρετὴ καλῶς ἀνδρειωμένον.
 ἐφέραμέν σ' ὡς πρακτικὸν νὰ δώσης τὴν βουλὴν σου,
 695 καὶ παρευθὺς νὰ ποίσωμεν ἡμεῖς τὴν ἐντολήν σου.“
 καὶ τότε ὁ Βελισάριος ἄρχεται πῶς νὰ κλαίγῃ
 μὲ λόγους πολὺ θλιβεροὺς καὶ πρὸς αὐτοὺς νὰ λέγῃ
 „ἄρχοντες τοπαρχεῦοντες, γνῶσκει τετιμημένοι,
 συστρατιῶται εὐγενεῖς, ἄνδρες λελαμπρυσμένοι,
 700 οὐδὲν φοβεῖσθε τὸν θεὸν νὰ μὲ παραπονήτε;
 ἂφ' ὅτου μὲ τυφλώσατε, τῶρα καταφρονεῖτε.
 τί μὲ γελάτε τὸν πτωχὸν καὶ τὸν τετυφλωμένον;
 ἀφῆτέ με τὸν ἄτυχον καὶ τὸν ἀπολεσμένον.
 τί μὲ λυπεῖτε; δέομαι μὴ μὲ παραπονήτε,
 705 τὸν Βελισάριον τὸν πτωχὸν μηδὲν ἐξουθενήτε,
 ἐμέναν τὸν ἐψηλῶσε ὁ χρόνος τιμημένον
 καὶ τῶρα μὲ κατέστησεν ὁ χρόνος τυφλωμένον,
 ἐμένα τὸν ἀνέβασεν ἡ ἡμέρα καὶ ἡ τύχη,
 περιπατῶ χωρὶς τὸ φῶς καὶ κρούω εἰς τὰ τεῖχη.
 710 τὸν τόπον καὶ τὸ στάσιμον καὶ τὴν τιμὴν τὴν πρῶην
 ἦν εἶχα ὅταν ἤφερα τὸ δεύτερον Χοσρόην,
 τὸν ῥήγαχ τὸν ἐξακουστὸν τῆς νήσου Ἑγγλητέρας,
 καὶ τὸν λαόν του ἐφόνευσεν ἐν στόματι μαχαίρας,
 ὃν βασιλεὺς ἐτίμα με εἰς τὸν ἀρχαῖον θρόνον,
 715 καὶ νῦν τὰ πάντ' ἀπώλοντο τῷ φθόνῳ ᾧ ἕνα χρόνον.
 ἄτιμον, ἄδοξον, τυφλὸν, μᾶλλον ἀπηλπισμένον,
 κι ἀπὸ τοὺς μὴ γινώσκοντας καὶ περιφρονημένον,
 ἀφῆτέ μ', ἄρχοντες, λοιπὸν, μηδὲ μὲ τυραννήτε,
 καὶ τῇ ψυχῇ μου δυσωπῶς εἰς δάκρυά μὴν κινήτε.

686 θέλουν 690 διαλεμένο 694 ἐφέραμέσε 696 τότε λέγει
 698 ἄρχονται τὸ παρχεῦονται 700 παραπονήται 702 γελάται 703
 ἀφῆται 704 λυπῆται παραπονεῖται 708 ἡμέρα 712 αἰγλητέρας 714
 ὁ β. αἰτοῖμα 715 πάντα 717 ἔτιμον 718 με τοιρανῆται 719 δυσωπῶ

Carmina m. a. graeca, ed. Wagner.

24

- 720 τοὺς ὀφθαλμοὺς μου ἐβγάλετε, καὶ τῷρᾳ μὲ γελᾶτε·
 ἄφητέ με τὸν ταπεινὸν, μηδὲν μ' ἀποχαλᾶτε.
 ἐσεῖς βουλὴν οὐ χρήζετε ἐκ τοῦ ἐμὸν τοῦ στόμα,
 διατὶ τὸν λόγον τοῦ τυφλοῦ πατεῖτέ τον ὡς χῶμα.
 οἱ βλέποντες οὐ χρήζουσιν βουλὴν τετυφλωμένου
 725 οὐδὲ ἀνθρώπου σκοτεινοῦ καὶ καταδικασμένου.
 ἂν ἔλαμπεν ὁ λόγος του πλέον ἢ τὸ φεγγάρι,
 τάσσουν τα ὥσπερ ἄχυρα ἢ ὡς ἐνὸς τσαγγάρι.
 μηδὲν μὲ παραβγάλατε πλέον νὰ ὁμιλήσω,
 καὶ δώσω τὸ κεφάλι μου ᾗ τὸν τοῖχον νὰ τὸ λύσῃ.“
 730 καὶ εἰς ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας πρακτικὸς τε καὶ γέρων
 πνεῦσι τὸν ἦλθεν ἄνωθεν καὶ λόγος ἐξ ἀέρων,
 μέγας καὶ φρονιμώτατος καὶ τῆς βουλῆς οἰκείος,
 τῇ γνώσει ἐπιτήδειος, ὅλως ἀνὴρ καὶ θεῖος,
 τῷ βασιλεῖ προσέρχεται ὅλως λελυπημένος
 735 καὶ λόγους λέγει πρὸς αὐτὸν εἶδει τεταραγμένος
 „σκηπτροκατάρχα, βασιλεὺς γῆς πάσης καὶ θαλιᾶσης.
 ἡ βασιλείᾳ σου δίκαιον καὶ ἄδικον οὐ πρᾶσσεις.
 ὅλον τὸ πλῆθος ἀγαπᾷ πολλὰ τὴν βασιλείαν.
 εἶναι κυρίῳ δέεται τὴν σὴν ζωὴν πλατεῖαν·
 740 οἱ ἄρχοντές σου ἐπράξασιν ἄδικον διὰ φθόνον
 κ' ἐχάσες ἄρχοντα πιστὸν κ' εἰποις μέγα φόνον.
 ἀλλὰ τολμῷ, παρακαλῶ τὸ κράτος σου τὸ μέγα·
 ἔχει ὁ Βελισάριος υἱὸν καλὸν καὶ μέγα,
 ἀνδρειωμένον, φρόνιμον καὶ πρακτικὸν κακείνον.
 745 καὶ χάρισε καὶ τίμησε ἀντὶ πατρὸς ἐκείνον,
 κἂν διὰ τὸν πατέρα του νὰ ᾗ λαφρωθῇ κάμπόσο.
 μήν' ἀνασάνῃ καὶ αὐτὸς ἐκ τοῦ κακὸν τὸ τόσο,
 ἵνα ἐλπίζουν καὶ θαρρῶν πάλιν οἱ ἄρχοντές σου,
 ὅτι τῶν δουλευτάδων σου δὲν λησμονᾶς ποτέ σου.“
 750 εὐθὺς ὀρίζει ὁ βασιλεὺς νὰ φέρουν τὸν υἱὸν του
 εἰς τὸ παλάτιν μὲ τιμὴν ὡς ἴδιον ἐδικὸν του.
 ἔτρεμεν ἡ καρδιά του μήπως ὁμοίως πάθῃ
 ὥσπερ καὶ τὸν πατέρα του, καὶ ἡ μορφὴ του ἐχάσῃ.

720 εὐγάλεται γελᾶται 721 μὲ 722 χρῖζεται 723 πατεῖται
 726 οἰτὸ 728 παραυγάλαται 729 τοῖχον ego et Bursianus: τύχη
 731 νεύσει, quod recte me emendasse confido 735 εἶδει ser.: ἤδη
 736 πάσσοις 741 καὶ χάσαις 747 μοὶ ναάνασάνῃ 749 διλλοισμονάσ
 751 ἴδιον

- Βελισαρίου τὸν υἱὸν ἐλέγαν τὸν Ἀλέξιν,
 755 εἰς πάντα ἦτο δόκιμος, εἰς πράξιν τε καὶ ἔξιν.
 ὁ βασιλεὺς τὸν ἔστησε εἰς θρόνον τοῦ πατρός του,
 τιμᾷ καὶ ἀξιόνοι τον καὶ στήνει τον ὀμπρός του,
 καίσαραν τὸν ἐποίησε εἰς τὰ φουσατ' ἀπάνω·
 στρατοπεδάρχην ἄρχοντα καὶ πάντων ἀποπάνω.
 760 τὸ πλῆθος ὅλον τοῦ λαοῦ θέλουν τὸν Αἰολέα,
 δοξάζουν, εὐφημίζουσιν τὸν μέγα βασιλέα,
 καὶ ἀγαποῦν καὶ θέλουν τον δι' ἄλλον κινδυνάριν.
 μᾶλλον διὰ τὸν πατέρα του τὸν μέγαν Βελισάριν.
 ὁ δὲ Ἀλέξιος εὐθὺς προστρέχει τῷ πατρί του,
 765 παρακαλεῖ καὶ δέεται νὰ λάβῃ τὴν εὐχή του.
 καὶ ὁ πατὴρ πρὸς τὸν υἱὸν λέγει τοῦτο „παιδί μου,
 ὕπαγε, τέκνον μου καλὸν, ὕπαγε ᾗ τὴν εὐχή μου.“
 βουλευέται, καθοδηγεῖ, διδάσκει τον εἰς τέλος,
 καλὴν βουλήν τὸν ἔδωκεν, ὡς ἔδειξεν τὸ τέλος.
 770 λέγει του „τέκνον, βλέπουν σε, πάγεις μὲ παρῆρησία,
 πρόσσεχε, φίλτατε υἱέ, σὰν φθάσης ᾗ τὴν Περσίαν.
 οἱ Πέρσαι εἶναι πονηροὶ, βλέπε μὴ σ' ἀναπείσουν
 μὲ μηχανὰς πολεμικὰς κ' εἰς τέλος σ' ἀφανίσουν.
 σὺ δ' ἐξελθὼν ἐπιμελῶς τὰ ὄρη τῆς Ἀσίας
 775 ἂν καταλάβῃς ὅρια ἐκείνης τῆς Περσίας,
 τοὺς ἀναβάτας πρόσταξον νὰ φτιάσουν τ' ἄλογά τους
 καὶ νὰ ξεβάλουν εὐθὺς πάντα τὰ πέταλά τους,
 καὶ νὰ τὰ καλικώσουσιν τὰ πέταλ' ἀντιστροφῶς,
 κ' εὐθὺς νὰ παίσης τοὺς ἐχθροὺς, νὰ τοὺς συγκαύσης * στρόφος,
 780 νὰ ποίσης τοὺς ἐνάντιους ὅλους ν' ἀπατηθοῦσιν,
 νὰ σὲ γυρεύουν ἄλλαχού, νὰ ματαιοπονοῦσιν,
 νὰ φαίνεται κ' ἐξέρχεσαι καὶ σὺ νὰ τρέχῃς μέσα,
 νὰ σὲ γυρεύουν ἔξωθεν καὶ σὺ νὰ τρέχῃς μέσα,
 ἐκεῖνοι νὰ δικάζονται, νὰ ἔχουν μελετήσεις,
 785 καὶ σὺ νὰ ᾗ βῆς ἔσωθεν νὰ τοὺς λεηλατήσης.
 790 καὶ νὰ ποιήσης, τέκνον μου, τιμὴν τοῦ βασιλέως

755 πράξιν τε καὶ ἔξιν 758 φουσαταπάνω. possis igitur etiam φου-
 σάτα ἄπάνω 762 κινδυνάριν 766 του τό, em Bursianus 767 εὐχὴν sic
 770 βλέπουσιν 771 ᾗ addidi 773 πολαιμοικὰς σ' addidi ἀφανίσου
 775 ἂν scr., καὶ cod. 776 ναυτιάσουν 778 πέταλαντιστροφῶς 783
 versus exitum corruptum esse censeo, cum repetitionis nullam omnino
 causam invenire possim

- καὶ σὺ νὰ βγάλῃς ὄνομα ὥσπερ τοῦ Ἀχιλλέως,
 τῆς Κωνσταντινουπόλεως φήμην νὰ δώσῃς πάλιν,
 τῆς σῆς πατρίδος, καὶ χαρὰν καὶ παρρησίαν μεγάλην,
 790 κάμου ὀλίγον κουφισμὸν τάχατε τοῦ πατρός σου
 καὶ ὀλιγοστήν ἀνακωχὴν ἐκείνης τῆς μητρός σου.
 καὶ τότε ὁ Ἀλέξιος ὁ καῖσαρ πανοσίως
 δένει τὰ χέρια του σφικτὰ, ὡς ἔπρεπε ἀξίως,
 καὶ προσκυνεῖ πανευσεβῶς τὸν μέγαν βασιλέα,
 795 τὸν πανυπερισέβαστον, τοῦ κόσμου προμηθέα,
 πατέρα καὶ μητέρα του ἀπεχαιρέτησέ τους.
 ἔπεσεν εἰς τὸν τράχηλον καὶ κατεφίλησέ τους.
 ἐγείρεται μετὰ σπουδῆς, ἡμέρα ἦν σαββάτο,
 ἐπέzeugεν, ἐμίσεισεν, ἐδιέβη τὸ φουσατό
 800 μὲ ὄχλησιν, μὲ ταραχὴν, μεγάλην παρρησίαν,
 νὰ καταλάβῃ ἐσπούδαζεν ἐκείνην τὴν Περσίαν.
 ὥσπερ γὰρ λάμπει ὁ ἥλιος ἐν μέσῳ τῶν ἀστέρων,
 οὕτω καὶ ὁ Ἀλέξιος μέσον τῶν νεωτέρων.
 ἔλαμπε τὸ στρατόπεδον, τὰ νέα παλληκάρια,
 805 περιζωσμένα τ' ἄρματα, βαστῶντα τὰ κοντάρια.
 ὠδεύσασιν μετὰ σπουδῆς τοὺς κάμπους καὶ τοὺς κήπους,
 καὶ τ' ἄλογα χρεμέτιζον ὁμάδι μὲ τοὺς ἵππους.
 σαράντα μέραις ἔτρεχον βίᾳ καὶ ἀμαξάδες·
 οἱ ἄνθρωποι ἐκουράστησαν ἄλογα καὶ γεωργάδες.
 810 ἐσύμωσαν, ἐπέσωσαν ἐκεῖ εἰς τὴν Περσίαν,
 καὶ τότε ὁ Ἀλέξιος προστάττει ἡσυχίαν.
 ἔκατσάν, ἐνεπαύθησαν, ἐφτιάσαν τ' ἄλογά τους.
 τριῶν ἡμερῶν διάστημα ἦτον ἀνάμεσά τους·
 οἱ Πέρσαι κ' οἱ Σαρακηνοὶ ἦταν συμμαζωμένοι,
 815 καὶ τῶν Ῥωμαίων ἡ στρατιὰ καλῶς ἀρματωμένη.
 τὴν ἐμπροσθέλαν τῶν Περσῶν, σαράντα χιλιάδες,
 εὐρίσκει βίγλα τῶν Γραικῶν ὡς δύο μυριάδες.
 θνήσιν πολλὴ τοὺς πολεμοῦν, τινὰς οὐδὲν γλυτόνει,
 μόνον ὅπῳ ἔχει δύναμιν νὰ διώχνῃ, νὰ σκοτόνῃ.
 820 ὡς τῶκουσεν, ὡς τῶμαθεν αὐθέντης τῆς Περσίας,
 ὅτι Ῥωμαίων ὁ στρατὸς ἔρχεται μετὰ βίας,

788 φήμηναδ. 801 τηπεροσία 803 τῶννεωτέρων 805 τὰ ἄρμ.
 807 χρεμαίτοιζον 809 γιόργάδαις 812 τα ἀλογάτους 814 σημα-
 ζομένοι 815 στράτευμα cod., ἡ στρατιὰ scr. 818 πολλὸν

- καὶ πῶς ἔχασεν αἰφνιδίου τὸ ἄνθος τοῦ φουσάτου.
φοβᾶται τὴν εἰσέλευσιν τοῦ στρατηγοῦ κοντά του,
μήπως εἰσέλθῃ εἰς τὴν Περσίαν καὶ θανατώσῃ πάντας.
- 826 καθίζει καὶ βουλευέται, κράζει τοὺς Πέρσας πάντας,
καὶ δίδοται εἰς τὴν βουλὴν νὰ στείλῃ ἀποκρισιάριν
πρὸς τὸν Ἀλέξιον αὐτὸν, τὸν νέον Βελισάριν,
πέμπει συχνὰ μηνύματα εἰς Καίσαρα τὸν μέγαν,
ἀποκρισιάριν φρόνιμον καὶ πλουτισμόν τε μέγα·
- 830 διακόσια ἄλογ' ἔστειλε λογάρι φορτωμένα
καὶ καμουχάδες, χάσδια, βλαντία τιμημένα,
τριάντα λίτραις νὰ τελῇ χρυσάφιν πᾶσα χρόνον,
νὰ χαλινώσῃ τὸν θυμὸν, νὰ καταπαύσῃ φόνον,
καὶ νὰ γυρίσῃ ὀπισθεν, νὰ καταλίπῃ Πέρσας.
- 835 κατέστησεν, ἐδούλωσεν τοὺς Πέρσας θεραπεύσας·
εἰς πόλιν ἐπεστράφηκεν, εἰς τὴν πατρίδα μᾶλλον,
καὶ κέρδος ἤφερεν πολὺ καὶ πλουτισμόν μεγάλον,
φέρνει καὶ παραδίδει τὸν ὁμπρὸς (') τὸν βασιλέα.
ὁ βασιλεὺς ἐθαύμασε τὸν νέον Ἀχιλλέα·
- 840 βλέπει τὸν θησαυρὸν πολὺν καὶ ἐκ διπλοῦ ἐχάρη,
Ἀλέξιον ἐτίμησεν ὡς νέον Βελισάριν.
τὴν οὖν διήγησιν αὐτὴν τὴν Περσικὴν ἀφῶμεν
καὶ ἐπὶ τὸ προκείμενον πάλιν ἐπανελθῶμεν.
ὡς οὖν ἠκούσθῃ πανταχοῦ τὸ πρᾶμα καὶ ἠπλώθῃ,
- 845 ὅτι ὁ Βελισάριος ὁ μέγας ἐτυφλώθῃ,
τινὲς τὸ ἐπιστεύσασι, τινὲς τὸ ἀπιστοῦσαν,
καὶ στήσιν ὅλοι μέσα τοὺς νὰ στείλουσιν νὰ ἴδουσιν,
εἰ ἔστι τοῦτο ἀληθὲς ὡς οἱ πολλοὶ ἐβῶσαν,
ὅτι τὸν Βελισάριον τὸν μέγαν ἐτυφλώσαν,
- 850 τὸν νικητὴν τὸν κραταῖον, τὸ νίκος τῆς * ρουσίας,
ἐτύφλωσάν τον ἄδικα, φθόνῳ τῆς γερουσίας.
πάντες οἱ μαχιζόμενοι ἐχαίρουνταν τὸ δρᾶμα,
ἀποκρισιάριους ἔστειλαν νὰ μάθουσιν τὸ πρᾶγμα,

822 ἐφνηδοῦ 823 στρατηγί 826 βουλὴν ἀποκλησάριν 827
τὸνέον 829 ἀποκλησάριν 830 ἄλογα 837 πρὸ sic 838 (') addidi
839 τὸν αἶον 841 ἀλέξιων αἰτήμησεν 846 ποιστεύσασι sine augmento
848 ἔστι 850 στὸ νικητὴν ρουσίας quid sit nescio; de Ῥωσσία certe
non cogitandum. videtur Περσίας scribendum esse. 851 φθόνον, em
Bursianus 852 δράγμα 853 ἀποκλησάρους

- ἄρχοντας εἰς προσκύνησιν μεγάλου βασιλέως,
855 νὰ ᾿δούν τὸν Βελισάριον, τὸν φοβερὸν ταχέως,
τὸ πῶς τὸν ἐκατάστησεν ὁ φθόνος τῶν ἀρχόντων,
ὃν ἐτρομάσαν βασιλεῖς κ' ἡ ἑεροψιὰ ἀρχόντων.
ἦλθασι γοῦν οἱ πρεσβευταὶ, ἐσῶσαν εἰς τὴν χώραν,
ἄρχοντες πάνυ θαυμαστοὶ, φέρνουσι καὶ τὰ δῶρα.
860 ἐδέχθη τοὺς ὁ βασιλεὺς ὡς ἔπρεπεν ἀζίως,
εὐγενικὰ καὶ τακτικὰ ὡς τιμίους παντοίως.
ὀρίζει γοῦν ὁ βασιλεὺς, κοσμοῦσιν τὸ παλάτιν,
μικροὶ μεγάλοι ἅπαντες νάλθουν εἰς τὸν προστάτην,
καὶ νὰ σταθοῦν τιμητικά, λαμπροενδεδυμένοι,
865 νὰ συναχθοῦν οἱ τοπικοὶ, νὰ ᾿δούν ἀπεσταλμένοι.
πῶς νὰ τὸ γράψω, νὰ τὸ πῶ κάκεῖνο πῶς καὶ πότε,
τὴν παρῆρσίαν τὴν πολλὴν εἰς τὸ παλάτιν τότε;
τριγύρου γὰρ ἐκρέμοντο κουρτίταις χρυσιωμέναις,
χρυσίον καὶ ἀργύριον, λιθομαργαρωμέναις.
870 τοῦ βασιλέως ἄνωθεν τέντα κεκοσμημένη,
μὲ λιθομαργαρόχρυσον ὅλ' ἦτον κεντημένη.
καὶ κύκλῳ στέκαν ἄρχοντες λαμπρῶς ἐνδεδυμένοι
καὶ μετὰ τάξεως πολλῆς ὅλοι κεκοσμημένοι.
ὁ βασιλεὺς ἐκάθισεν εἰς θρόνον ἐπηρμένον,
875 λιθομαργαροζάφειρον, παλασοξομπλισμένον,
ὡς ἐπηρμένος βασιλεὺς ὅλως ἐξαστραπτίζων.
ὁ θρόνος ἦν ἐγκολαπτὸς, ὀλοαμπὶς χρυσίζων.
ἐκ δεξιῶν κι ἀριστερῶν ἴσαντο δύο παῖδες,
τοῦ βασιλέως παιδόπουλα, τὰ ἔτη δις δεκάδες.
880 καὶ ποῖος νοῦς νὰ δυνηθῇ νὰ γράψῃ τί ἐφοροῦσαν;
τόσο Ζαφειρομπάλασον, οἱ πάντες ἀποροῦσαν.
μηνοῦσιν πρὸς τοὺς ἄρχοντας τοὺς πρεσβευτὰς ταχέως
ἐλθεῖν εἰς τὴν προσκύνησιν μεγάλου βασιλέως.
τριάκοντα ἐφέρασιν λεκάναις χρυσιωμέναις
885 καὶ ἄλλαις δὲ τριάκοντα φλουρία γεμισμέναις,
καὶ ἕτεροι τριάκοντα, ᾿ς τοὺς ὤμους τῶν δεμένα,
χάσδια χρυσοτζάμπωτα, χρυσιοκομισμένα.

855 ἐκατάστησαν 857 καὶ πὲρ ὁ ψι ἀρχ.: c. 1. Bursianus conl.
v. 970 858 ἦλθασσοι 863 νὰέλθου fort. προστάττει 871 ὅλητον
(sic) 879 βασσοιλαίως 887 fort. χρυσιοκομισμένα

ταῦτα καὶ ἄλλα ἔφερον κανίσκιν βασιλέως.
 κι ὁ βασιλεὺς μετὰ τιμῆς δέχεται αὐτοὺς εὐθέως.
 890 εἰς θρόνους ἀξιόλογους ὀρίζει νὰ καθίσουν.
 ἂν ἔχουν τίποτε νὰ 'ποῦν καὶ πάλιν νὰ ῥωτήσουν.
 προσερρωτῶσιν οἱ ἀρχοντες „ποῦ 'ναι ὁ Βελισάρις.
 ὁ θαυμαστός, ὁ φρόνιμος, ἀστεροδρόμος Ἄρης,
 ὃν εἴχομεν ἔξακουστὸν, πιστὸν τῆς βασιλείας;
 895 πῶς οὖν οὐκ ἔστι καὶ αὐτὸς μετὰ τῆς συνοδίας;
 τότε ὁ Βελισάριος μετὰ ταπεινοσύνης
 ἐξέρχεται διακρατῶν καυχὴν ἐλεημοσύνης,
 εἰς τὸνα χέρι τὸ καυχὴν κ' εἰς τᾶλλο δεκανίκι,
 καὶ τοῦτο ἦτον ὄνειδος (᾽ς) τοῦ βασιλεῶς κανίσκι.
 900 τοὺς ἄρχοντας ἐγύριζε καὶ τὸ καυχὴν δεικνύων
 καὶ λόγους καρδιοφλόγιστους λέγει μετὰ δακρύων
 „δότε Βελισαρίῳ ὀβολὸν πικρῶς ἀδικημένῳ,
 τῷ παρ' ὑμῖν τοῖς ἄρχουσιν ἀδίκως τυφλωμένῳ.
 βλέπετε Βελισάριον, ἄρχοντες, βλέπετέ τον·
 905 δότε του, λέγω, ὀβολὸν, δότ', ἐλεήσετέ τον.
 τοῦτον ἡ τύχη ὕψωσε εἰς θρόνον ἐπηρμένον,
 κι ὁ φθόνος τὸν ἐποίησεν τυφλὸν ἀπολεσμένον.”
 βλέπουν, θωροῦν οἱ ἄρχοντες· οἱ θαυμαστοὶ ἐκεῖνοι,
 πῶς τὸν ἐχάσαν ἄδικα, καὶ μέμφονται κάκεῖνοι.
 910 τοῦτο γὰρ καὶ ἐποίησε ἐπὶ ταῦτοῦ κάκεῖνος,
 νὰ τὸν ἰδοῦν οἱ ἄρχοντες κι ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος,
 νὰ προσλάβῃ ὁ βασιλεὺς ἐκ τοῖς πρεσβεολόγους
 κατηγορίαν, ἐντροπὴ καὶ ὄνειδος καὶ ψόγους.
 καὶ πάλιν ἐτριγύριζε μὲ τὸ καυχὴν ᾽ς τὸ χέρι,
 915 μὲ βρυχισμοὺς καὶ στεναγμοὺς ἐλάλει * ἓνα χέρι
 „δότε μοι, λέγω, ὀβολὸν, δότ', ἐλεήσετέ με·
 μισεῖτε πάντες τ' ἄδικον, ποιεῖτε δικαιοσύνη.”
 καὶ εἰς ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας ἄρχεται νὰ μανίζει,
 πρὸς Βελισάριον αὐστηρῶς λέγει καὶ ὀνειδίζει
 920 „παῦσαι, κύρ Βελισάριε, μὴ Ζῆται ὥσπερ πένης·
 οὐ γὰρ ὑπάρχεις ἐνδεής, οὐ ξένος ἀπὸ ξένης.

889 δέχεται 891 ναποῦ 895 οὐκέστη 899 (᾽ς) add Bursianus
 905 δῶται 907 ἀπωλαισμαινῶν 908 βλέπου θεωροῦ 909 videtur
 esse in libro κακεῖνος 911 ἡδοῦ 912 fort. προσβέας λογους 913
 fort. κατηγορίας 915 ἓνα χέρι non intellego 916 αὐτῶ 921 εἰσάρ-
 χεις ἐνδαιῆς

- δὲν ἐν αἰσχύνη κ' ἐντροπή, ὁ μέγας Βελισάρις
 νὰ τριγυρίζῃ, νὰ ζητῇ ὡσάν διακονίαις;
 εἰ γὰρ καὶ γέγονας τυφλός, ἀλλ' ἔχεις ἐξ οἰκείων·
- 925 ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ τρέφου ἐξ ἰδίων.
 καὶ νὰ καὶ τοῦτο τὸ φλουρί καὶ μὴ μᾶς ἐντροπιάζῃς,
 νὰ τριγυρίζῃς, νὰ ζητῇς, "δότε" νὰ ματαιιάζῃς."
 καὶ τότε ὁ Βελισάριος τὸν ἄρχονταν ἐλάλει
 „ἀλήθεια λέγεις, ἀδελφε καὶ ἄρχοντά μου Ῥάλλη·
- 930 ἔχω κἀγὼ ᾗς τὸ σπῆτι μου πλοῦτον καὶ θησαυρίζω,
 ἀλλ' ὀφθαλμοὺς στερούμενος τὸν πλοῦτον τί τὸν χρήζω;
 ὅμως οὖν οὐκ αἰσχύνομαι δεικνύειν τὸ κακό σας·
 οὕτως γὰρ με κατέστησε ὁ φθόνος ὁ δικός σας.
 λέγεις καὶ ὀνειδίζεις με πῶς εἶμαι διακονίαις·
- 935 ἄμποτε νάβλεπ' ὁ πτωχὸς κι ἄς ἤμουν διακονίαις,
 παρὰ κ' ἐγίνονουν τυφλὸς καὶ σύ 'σαι φλαμπουριάρις,
 κ' ἔκατρες κι ὀνειδίζεις με σὰν νᾶμουν εἰς ταρτάρις.
 ὅμως οὐ παραδέχομαι νὰ λάβω τὸ φλουρί σου·
 βάλε το ᾗς τὸ σακκούλι σου, σφιξέ το ᾗς τὸ λουρί σου.
- 940 ἀπὴν με ποίκετε τυφλόν, τυφλῶν τέχνη ποιοῦναι,
 καὶ ὡς τυφλὸς καὶ δυστυχὴς θέλω καὶ διακονοῦμαι,
 νᾶρχωμαι με παιδόπουλον νὰ με κρατῇ κ' τὸ χέρι,
 νὰ βάνω ᾗς τὴν καρδιά σας φαρμακερὸ μαχαίρι,
 νὰ με θωροῦν τὰ μάτια σας, νὰ σφάζωνται ἡ καρδιαῖς σας,
- 945 νὰ τριγυρίζω μέσα σας δείχνων ταῖς ἐντροπαῖς σας."
 ἀκούσαν ταῦτ' οἱ ἄρχοντες, κλαίουν τε καὶ λυποῦνται,
 καὶ Βελισάριν ἅπαντες πικρῶς θρηνολογοῦνται.
 κατηγοροῦν καὶ μέμφονται τὸν μέγαν βασιλέα,
 πῶς Βελισάριν ἔποικεν, τὸν μέγαν Ῥακλέα.
- 950 ἐμίσεισαν οἱ ἄρχοντες, πάγουσι τὴν ὁδὸν τοὺς·
 κι ὁ βασιλεὺς τιμητικὰ ἀπεχαιρέτησέ τοὺς.
 οἱ ἄρχοντες ἐδιέβησαν, ἐφήμησαν ᾗς τὸν κόσμον,
 ὅπως τὸν Βελισάριον, τῆς πόλεως τὸν σῶσμον,
 τὸν μέγαν, τὸν ἐξαίρετον, τῆς βασιλείας τοῖχον
- 955 καὶ τῶν Ῥωμαίων ἀρχηγὸν καὶ μέγαν τροπαιοῦχον,

922 δηνέναισχύνη 924 ἀλάχεις 928 τότε 931 τῷ πλοῦτο
 τιτοχρίζω 932 οὐκ αἰσχ. ser., καισχίνομαι cod. 935 νάβλεπα ἀσίμου
 937 σάν ἄμου 940 ἀποιμεποῖκεται 942 ἐκ 944 οἱ 946 ταῦτα
 οἱ ἄρχοντασ 952 στὸ 953 τὸ β.

- τὸν φρόνιμον, τὸν εὐτυχῇ, τὸν μέγαν ἀρχηγέτη,
καὶ τῶν πτωχῶν θεραπευτὴν καὶ θεῖον εὐεργέτη
ἐτύφλωσε ὁ βασιλεὺς διὰ φθόνον τῶν ἀρχόντων
κ' ἔλαβεν ὄνειδος πολὺ ἐκ πάντων τῶν τυχόντων.
- 960 οἱ δὲ ἀντίδικοι κ' ἐχθροὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως
ἐχάρησαν, εὐθύμησαν, ὅτι οὐκ ἔχει πόλιν
δεύτερον Βελισάριον νὰ τὸν τρομάσουν πάντες·
καὶ μετὰ τοῦτο χαίρουσιν οἱ ἐναντίοι πάντες.
ἐμεῖς δὲ βίβλους ἔχομεν σοφῶν καὶ διδασκάλων,
965 καὶ διηγούνται θαυμαστῶς τὰς γνώμας τῶν μεγάλων.
γραμματῶν τε διήγησιν εἰς ἀκριβῆ τὴν λέξιν
νῦν καθηρμήγευσα, λαλῶ λόγους παιδείας ἔξιν,
εἰς ὁμαλὴν καὶ ταπεινὴν λέξιν τῶν ἐρμηνέων,
ὅπως γνωρίσωσι πολλοὶ τὸν φθόνον τῶν Ῥωμαίων.
- 970 καὶ διὰ τὸν φθόνον τὸν πολὺν, τὴν περοψιάν τὴν τόσην,
τὴν βασιλείαν ἐχάσασιν καὶ τὴν τιμὴν τὴν τόσην.
ἀπώλεσαν τὰ κάστρη των, ἐχάσασιν ταῖς χώραις,
καὶ περπατοῦν αἰχμάλωτοι καὶ γέμουν καὶ τῆς ψώρας.
βλέπεις, υἱέ, τί πολεμεῖ ὁ φθόνος εἰς τὸν κόσμον;
975 ὄνειδισμένοι περπατοῦν οἱ ἄρχοντες τὸν δρόμον.
ἐπῆραν τὸ κατήφορον, στήναι οὐκ εὐποροῦσι,
τὸ ποῦ νὰ δράμουν δὲν ἔμπορουν, λυποῦνται, ἔξαποροῦσι.
ἐγὼ μὲν οὖν ἀπείραστος, ἀπρόκοπος γραμματῶν
διήγησιν θέλω εἰπεῖ ἀληθινῶν πραγμάτων.
- 980 ἄλλ', ἐπουράνιε θεέ, ψεύστην νὰ μὲ ποιήσης!
ἐὰν μὴ πρόνοιαν χρηστὴν σὺ ὡς θεὸς ποιήσης.
τὸ γένος τῶν Ἰσσηλιτῶν σπουδὴ μεγάλη ἔχει.
καὶ μηχανὰς πολεμικὰς καθημερινὸν ζετρεῖ.
ἀμέλειαν ἔχουσιν πολλὴ καὶ ἔπαρσιν Ῥωμαῖοι
985 καὶ διὰ τοῦτ' ἐγίνοντο ὥσπερ οἱ Ἰουδαῖοι·
τὸ γένος Ἰσσηλιτῶν ὡς ἄνδρες Ῥωμαῖοι
τὸν τόπον ὅλον ἔχουσιν ὃν εἶχον οἱ Ῥωμαῖοι.
μονάφεντον, ὀρμητικὸν, θάνατον οὐ φοβεῖται·
ᾧ τὸ μέτωπον τὴν τύχη του φωνάζει, διηγείται.

959 καὶ ἔλ. πολλοὶ 960 εἰ δὲ 964 δαι 966 γραμμάτων
967 ἔξει 968 λέξει 970 πολὴ 971 τιμῇ 975 ὃν εἰδισμένοι περπατοῦ·
em Bursianus 977 δράμου δὲ μποροῦ λυποῦτε 981 χρηστῇ 982
ἰσσηλιτῶν 983 πολαιμηκάς 984 πολλοὶ 985 τοῦτο 986 εἰσσηλιτῶν

- 990 ἓναν θεὸν πιστεύουσιν, ἓναν αὐθέντην ἔχουν,
ὅσα θελήσῃ ἀφέντης τοῖς, ὥς τὰ μελίσσια τρέχουν.
σπουδὴν, ὁμόνοιαν πολλὴν ἔχουν Ἰσμαηλῖται,
ὥσπερ ποτὲ εἰς Μωυσῇ εἶχον Ἰσραηλῖται.
ποτὲ ὁμόνοιαν Γραικοὶ, ποτὲ μοναυθεντείαν
995 οὐκ ἔστιν δυνατὸν ἰδεῖν οὐδὲ κληρονομίαν·
διὰ τοῦτο καὶ ἀνάκλησιν οὐκ εὐποροῦν νὰ ᾄδουσιν,
οὐδὲ θεάσονται ποτε ὅσα κ' ἂν τραγωδοῦσιν.

991 ἀφέντιστος 995 ἡδεῖν.

Appendix observationum.

p. 5, 112. Ex hoc potissimum versu et eis qui insequuntur apparere puto eam huius carminis formam quae edita est a Maurophryde minus auctoritatis habere quam carmen a me editum. etenim in recensione Parisina omissa et deleta sunt quaecunque ad solum Bryennii filium pertinere videbantur, quo magis universam quandam naturam indueret hoc carmen, quae ad omnium hominum vitam sapienter instituendam accommodata esset. — p. 9, 214. possis aut ᾠδῆμους legere aut (id quod potius probaverim) delere articulum τοὺς. — p. 12, 283. ἀπῆλογος putaverim esse glossema quo genuina vox ὑπαίτιος sede sua mota fuerit. — p. 12, 289. videtur mihi nunc scribendum esse ὁ πλοῦτος δ' ἀποβαίνει. nimirum ἀπουέει sic scriptum errori scribarum quo ἀπομένει ortum est ansam dedit. (ceterum post ἀπομένει in annotatione critica B delendum est, cum alium versum habeat cod. B.) — p. 16, 374. scribendum videtur τὸν οὐειδίσσης. — p. 16, 392 ss. non satis apparet ex annotatione critica quae sit scriptura librorum. etenim quae dixi post v. 391 legi in A, praecedunt scripturam a me ex A in ipso contextu positam: in v. 393 pro του (quod Bursiano debeo) habet A σου, eiusdem autem versus nec vola nec vestigium conspicitur in B qui nihil praebet praeter verba in A interpolata, quae ego reieci. ceterum Bursiano ἐπὶ τὸ ἐλληνικώτερον scribendum videbatur ἀνδρὶ φρονίμῳ καὶ καλῷ. (nota critica λαί erratum est pro καί.) — p. 26. Exitum codicis B et dixi elegantiorē esse et nunc declaro mihi genuinum videri et ab ipso poeta profectum, eos autem versus qui inde a v. 514 (p. 21 ss.) leguntur, non videri ab ipso Alexio scriptos, sed ab aliena manu additos. unde quaestio oritur num forte in restituendo carmine maior auctoritas tribui debuerit codici B quam a me factum est. sed ne hoc quidem dissimulandum est per multis locis solius B scripturas sine codicis A ope omnino sensu cassas esse. est sane difficillimum in huiusmodi carminibus quae facili opera amplificari atque augeri potuerunt genuina a spuriis discernere; sed non nego si res integra esset, me nunc eos versus quos B post v. 472 addit, in ipso contextu esse collocaturum. — p. 26, 516. possis ἀλλ' ὡς στεῖρρός καὶ φρ. — p. 32, 16. ἀκρί et ἀκούι legere me memini in Erophile traegodia. — p. 33, 42. τρᾶνα est vox italica traino. — p. 35, 106. ὄχρᾶ est pro χρῶδ. cf. p. 131, 262. — p. 40, 246, quod hic et alibi correxi

αὐτί(v) pro librorum scriptura πτήν, id iniuria me fecisse nunc arbitror. videntur enim eo tempore et ἀπτιν et πτιν dixisse pro eo quod debebat esse αὐτιν et φτιν. mutatio litterarum eadem est atque κλέφτης κλέπτης. — p. 48, 507. recte quod ad sensum adtinet ἰστιά scripsi, sed fuit re vera νιστιά forma eadem ratio: facta qua νόμος dicunt pro ὅμος. itaque νιστιά debebam scribere. de ipsa voce dixi ad Ἠμπέριον v. 211. — p. 49, 552. corrige errorem typothetae κολιόδ. pro κοιλιόδουλον. — p. 49, 563. retinui codicis scripturam δέν θέλει, pro qua nolui substituere δέν θέλει. inest enim in hac re subtilior quaedam ratio de qua alibi dicam. — p. 52, 637. codicis scriptura servata legendum est λύτρωσ' μέν'. — p. 54, 29. scribe παιδιὰ κανακεμένα, dulcissimos liberos. — p. 61, 281. pro κιντινάρι sine ulla dubitatione rescribendum est κινδυνάρι, deinde commate deletio iungendum esse puto ὡς ἐδεπὰ τελειόνονται μισό καὶ κινδυνάρι: et hic quidem finem capiunt miseriae atque periculum. μισό tamen me certa atque indubitata ratione interpretari posse non affirmo. — p. 106, 5. scribendum censeo τὰ θε' πράξη et ἐσᾶς: poeta dicit se non ignorare (οὐδέν' ἤξεύρω) neminem (praeter se) fore qui vobis (ἐσᾶς) exponat quae futura sint (τὰ μέλλοντα τοῦ κόσμου τὰ θε' πράξει = ἃ μέλλει πράξειν ὁ κόσμος). — p. 107, 13. rectius ῥίμα. — p. 108, 91 sq. in fine v. 91 pone comma, fortiozem autem notam in fine v. 92. — p. 110, 154. hic aliquid turbatum esse censeo, nisi forte versus periit. — p. 111, 197. fortasse fuit ὅτι ὅσον γέροντες. — p. 113, 52 ss. hunc locum turbatum esse vix necesse est demonstramus, sed corruptum fuisse iam in eo carminis exemplari unde recentius carmen Venetum deductum est inde apparet quod eos versus qui hic sunt 52—54 non expressi sunt in altero carmine (p. 127, 100). ut taceam de παρασουλικός quod ne nunc quidem explicare possum, videtur mihi lacuna statuenda esse post v. 53, ad quam explendam hunc ludendi causa finxerim versum: τὸ ὄνομά σου ἔθηκε καὶ γάδαρόν σε κρᾶζει. si hariolari liceat dixerim sensum vocis παρασουλικός esse conveniens, ut sic veritas 'omnia tua conveniunt cum forma corporis'. sed videant Graeci quid sit παρασουλικός. ceterum nescio quis casu factum est ut soloecum νομοκάνονον legeretur v. 58 pro eo quod rectum est νομοκάνονα: conf. p. 127, 106. — p. 115, 96. fort. ἰδ', ἀλου-ποῦ κτλ. ecce volpes astuta huiusmodi sermones incipit. — p. 119, 258. nunc defenderim πηλὰ quae est iusta interpretatio scripturae codicis: merum lutum loqueris. — p. 152, 328. debebam τὰ πτιὰ σου vel τ' ἀπτιὰ σου: cf. quae dixi ad p. 40, 246. — p. 192, 440. scri- τ' ἔτοιμα. sed fortasse fuit ἔς τ' ἀτιμα. — p. 197, 594. fort. πέτσας scribendum. sed et huic et aliis locis huius carminis difficillimi salus expectanda est codice Parisino conlato. — p. 199 ss. Πωρικο λόγον quem primum a se editum esse Sathas opinatus erat plus semel Venetiis impressum esse nuper certiore me fecit Legrandius, cuius humanitati debeo librum ut puto rarissimum: Βίος Αἰσώπου τοῦ Φρυγίου. Νεωστὶ μετατυπωθεὶς εἰς κοινήν γλῶσσαν. 1783. Ενετίησιν, ἀψπρ'. Παρὰ Νικολάω Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων. Con Licenza de'

Superiori: quo libro inde a. p. tertia usque ad p. 92 continetur vita Aesopi quae vulgo Planudi ascribitur, sequitur p. 93—96 Ὀνομασία με συντομίαν ὡραίαν ὄλων τῶν ὅπωρων. scripturas a mea editione diversas hic apposui. — p. 199, 2. Κύτρου 3 ἐπικέρνης πρό πρωτοναταρίου editio Veneta habet Καίσαρος. deinde eadem praebet Μύλου τοῦ Μεγάλου λογοθέτου 4 Νερανζίου τοῦ πρωτοστάτορος, Ῥωδακίνου τοῦ ἐπιτραπέζης. Κερασίου τοῦ Μεγάλου Δουκὸς Δαμ. 5—11 πρωτοβεστιαρίου. Μουσέλου καὶ Σύρβου τῶν παρακιωμένων [sic, ser. παρακοιμ.]. Σύκου καὶ Ζηζίφου [qui est idem atque Τζίντζιφος v. 8 commemoratus] τῶν γραμματικῶν. Κρανίου καὶ Συκαμίνου τῶν Κεντηριόνων. εἰτα ἐξῆλθεν ἡ Σταφυλὴς [ser. Σταφυλὶς] ἔμπροσθεν τοῦ Βασιλέως Κυδωνίου ἀναφέρουσα καὶ λέγουσα πρὸς αὐτὸν ταῦτα 12 ὦ οὐκ τῇ Βασιλείᾳ σου, οὐκ αἰσῶ ἀγίας 13 πρῶτος Σεβαστὸς Πυπ. Κημ. — 14—21 Μοσκοκριδίου [qui non est diversus a Μοσκοκαρυδίῳ supra v. 7 nominato] τοῦ μεγάλου σεβαστοῦ, Μοσκοκαρυδίου τοῦ ἀναμνήσεως, Κρόκου, καὶ σπέτζας, κολυάνδρου, καὶ στάχου, ἀνίθουτε [ser. ἀνήθου τε] καὶ μαλάθρου, δεινδρολιβάνου καὶ γλυκανίσκου, τὸ σὸν πρόσταγμα καταφρονοῦσι καὶ ἀπερῶς καθυβρίζουσι. Πολλάκις δὲ καὶ πρὸς τὴν Βασιλείαν σου ἄτοπα ἐπιτηδεύουσιν. — p. 200, 22 ὁ δὲ Βασιλεὺς ἀκούσας ταῦτα — 24 τινὰς οἶπ., sed παραστήσαι εἰς ταῦτα add. ed. Ven. — 25 εἶπε — 27 γουμένισσαν κυρακονόμισσαν Σταφίδα — 28 Ῥοβίθιον τὸν κακουβαριμίτην. Φασούλιον — 29 μαύροματῆν. Κουκίον τὸν αἱματώδη — 30 πνευματομάχον. in fine add. τούτους ἔχω μάρτυρας, ὦ Βασιλεῦ — 31 δὲ οὖν καὶ οὐκ ὁ κύρις Κρομμ.] ὁ κατακρόμιδος deinde δυσέντητος, τρισέντητος [sic] μετὰ κοκκίνης στολῆς καὶ ὀρυμίας [sic] χολῆς τὸ γένειόν του μακρὸν συρόμενον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἀνέφερε πρὸς τὸν Βασιλέα ταῦτα καὶ λέγει — 35 verba ὦ — οὕτως οὐκ ed. Ven. — 36 τὸν σκ. καὶ ἐξ. μ. π. σινάπιν. deinde καὶ ἀν. μ. π. Ῥ. οὐκ — 37 sqq. τὸν πρ. καὶ συγγενῇ μου τὸν κάρδαμον τὸν δρυμύτατον [sic], καὶ υἱὸν μου τὸν ῤεπανον, καὶ θυγατέρα μου τὴν ῤεπανίδα, καὶ μὰ τὰ ἀνίθια μαλαθρόκουκα, ψευδὺς ἐλάλησεν ἡ Σταφυλὴς πρὸς τὴν Βασιλείαν σου — 44 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Βασιλεὺς ὥρισεν τοὺς παρεστῶτας — 45 sqq. Σεβ. μαρ. Πρωτοκαθήμενε ἐπαρχε, χρυσολάχανε, σπανάκιε κουροπαλάτῃ, καὶ σὺ κοντόσταυλε Σεύκλε, Σέληνε καὶ Κουδούμεντε, ἀνοίξατε τὰς βίβλους καὶ κρίνατε αὐτούς. Εἰσῆλθόν δὲ οἱ ἄρχοντες οἱ κουμενταρίσιοι, ὁ Καρίδιος καὶ ὁ Κάστανος. Ἀμύρδαλος καὶ ὁ Λευτοκάριος, Γίπνος καὶ Μανιτάριος ὁ Πιστάκιος καὶ ὁ σοφὸς Κουκουναρίος. Οἱ δὲ σοφοὶ τοῦ Βασιλέως κριταί. Ὁ καταπεπόνιος, καὶ ὁ τετράγκουρος. Ἀγκυνάρα ἡ τατάρα καὶ ἡ βαζάνα ἡ καλοθυρετὴ καὶ ἀγκαθάραχος, καὶ ἔκριναν τὸ ἀληθές, καὶ ἐκαταδίκασαν τὴν Σταφυλὴν. Ἡ δὲ Σταφυλὴς ἐβόα πρὸς αὐτούς καὶ πρὸς τὸν Βασιλέα. Δέσποτα Βασιλεῦ. ὁ Ῥοδάκινος ὁ περικοκτώτατος ἔχει τὸ βέλος ἡκονιμένον [sic], ἵνα θέσῃ ἐπὶ τὸν τράχηλόν σου. Ὁ δὲ θεὸς Πιπώνιος ἐχλεμπονίασε καὶ ἐπαρὰλύθη. Ὁ δὲ Βασιλεὺς ἀκούσας ταῦτα, ἐκατηράσατο τὴν Σταφυλὴν λέγων. Ὑπαγε Σταφυλὴ κατηραμένη, ὑπὸ στραβοῦ Εὐλου κρεμασθεῖσα, ὑπὸ μαχαίρων κατακοπείσα, ὑπὸ νέων ἀνδρῶν καταπατηθεῖσα. Τὸ αἷμά σου νὰ πίνουν οἱ ἄνδρες καὶ νὰ λέγουν λόγια κλοθογυρισμένα, καὶ ἀπὸ τείχον εἰς τείχον [sic] νὰ πίπτουν καὶ καλοκαθεῖαις νὰ κρούνῃν, καὶ εἰς ταῖς στραταῖς νὰ

πεύτουν, καὶ τὰ γένιατws νὰ ξερνοῦσι, καὶ οἱ σκύλλοι νὰ τὰ γλύφουν. καὶ εὐθὺς εἶπον οἱ ἄρχοντες. Εἰς πολλὰ ἔτη Δέσποτα. Haec habet editio Veneta: ex quibus apparet exemplum ante Satham editum et brevius et recentius esse eo quod nunc e codice Vindobonensi emendatius edidimus. — p. 202, 97. Στάφυλος nolui mutare quamvis contra grammaticam peccet: possum enim permultis exemplis defendere. sic memini me legere in Erophile τῆς παράδεισος. — p. 299, 779. ὄλ' (i. e. ὄλα) Bicelas — p. 300, 839. οὐ Bicelas. — p. 304, 7. πένεις potius scribendum esse censet Bicelas. — p. 306, 61. ἀφύρωτα corrigendum esse monet Bicelas. — p. 307, 116. usque ad hunc versum pertinere orationem hominis plebei quae v. 105 incipit bene me monet Bicelas. — p. 308, 128. σκύψε Bicelas. — p. 310, 191. scribendum est κ' ἑκατσαν, quae est scriptura codicis.

BIBLIOTHECA GRAECA

VIRORUM DOCTORUM OPERA

RECOGNITA ET COMMENTARIIS INSTRUCTA

CURANTIBUS

FR. JACOBS ET VAL. CHR. FR. ROST.

LIPSIÆ IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

Bedeutend ermässigte Preise.

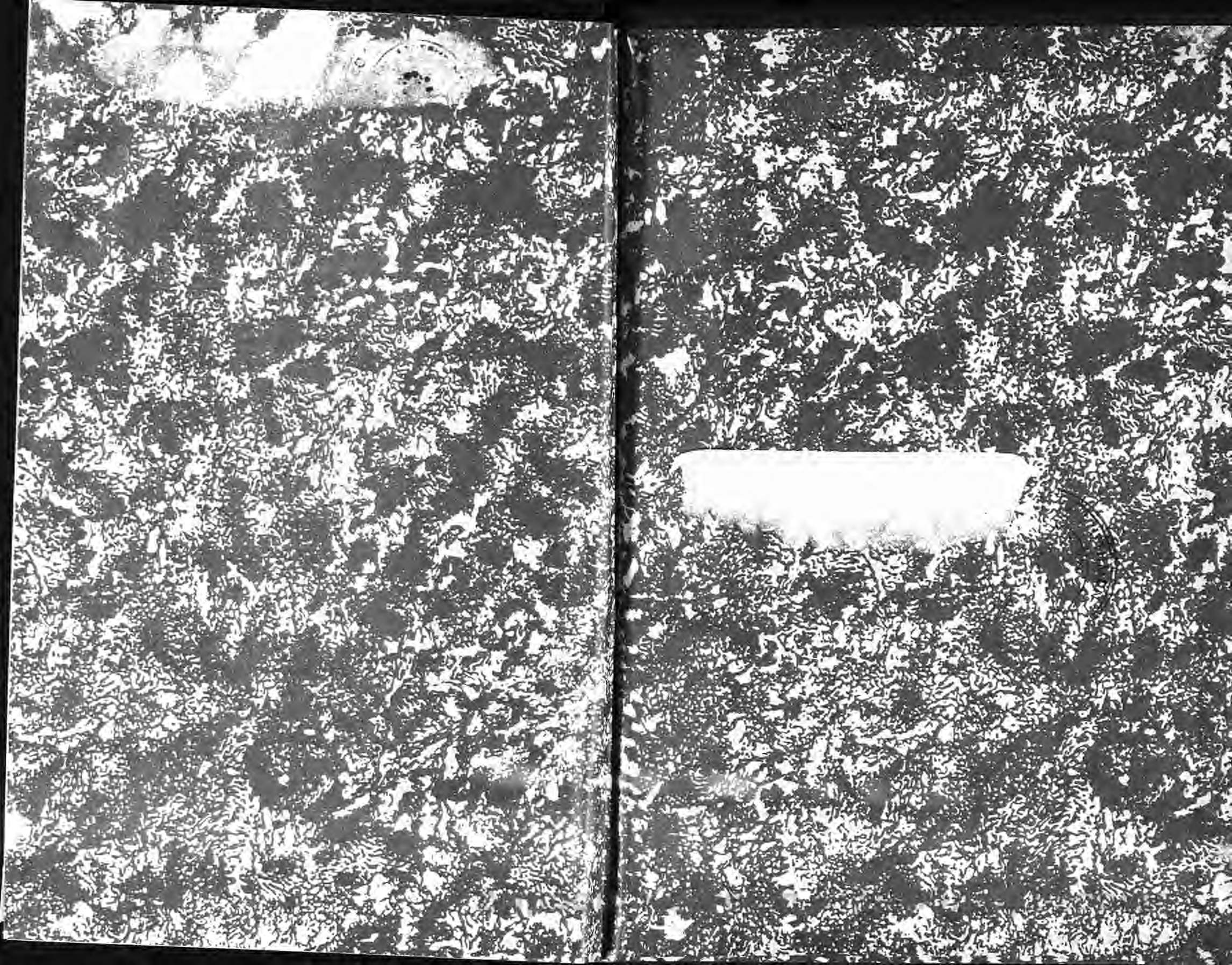
Erschienen sind bis jetzt:

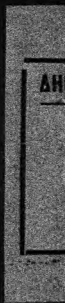
1845

Aeschinis in Ctesiphontem oratio recensuit explicavit A. Weidner.	1	6
Aeschyli Choephorae, illustr. R. H. Klausen. 8. mai. 1835 . . .	—	22½
— Agamemno, illustr. R. H. Klausen. Ed. II. ed. R. Enger. 8. mai. 1863	1	7½
Anacreontis carmina, Sapphus et Erinnae fragmenta, annotatt. illustr. E. A. Moebius. 8. mai. 1826.	—	6
Aristophanis Nubes. Ed. illustr. praef. est W. S. Teuffel. Ed. II. 8. mai. 1863	—	12
Delectus epigrammatum Graecorum, novo ordine conc. et comment. instr. Fr. Jacobs. 8. mai. 1826	—	18
Demosthenis conciones, rec. et explic. H. Sauppe. Sect. I. (cont. Philipp. I. et Olynthiacae I—III.) Ed. II. 8. mai. 1845 . . .	—	10
Euripidis tragoediae, ed. Pflugk et Klotz. Vol. I, II et III. Sect. I—III.	4	27
Einzeln:		
Medea. Ed. III	—	15
Hecuba. Ed. II	—	12
Andromacha. Ed. II	—	12
Heracidae. Ed. II	—	12
Helena. Ed. II	—	12
Alcestit. Ed. II	—	12
Hercules furens	—	18
Phoenissae	—	18
Orestes	—	12
Iphigenia Taurica	—	12
Iphigenia quae est Aulide	—	12
Hesiodi carmina, recens. et illustr. C. Goettling. Ed. II. 8. mai. 1843	1	—
Einzeln:		
Theogonia	—	7½
Scutum Herculis	—	5
Opera et dies	—	10
Homeri certamen, fragmenta et vita Hesiodi	—	15
Homeri Ilias, varietat. lect. adi. Spitzner. Sect. I—IV. 8. mai. 1832—36	1	15
Einzeln:		
Sect. I. lib. 1—6	—	9
Sect. II. lib. 7—12	—	9
Sect. III. lib. 13—18	—	13½
Sect. IV. lib. 19—24	—	13½
Die einzige Ausgabe der Ilias, welche den kritischen Apparat vollständig enthält.		
Lysiae et Aeschinis orationes selectae, ed. I. H. Bremi. 8. mai. 1826	—	15
Lysiae orationes selectae, ed. I. H. Bremi. 8. mai. 1826	—	9
Pindari carmina cum deperditarum fragm., variet. lect. adi. et com- ment. illustr. L. Dissen. Ed. II. cur. Schneidewin. Vol. I. 1843	1	9
Vol. II. Sect. I, II. (Comment. in Olymp. et Pyth.) 1846. 47. (a 15 Ngr.)	1	—
Platonis opera omnia, recensuit, prolegomenis et commentariis in- struit G. Stallbaum. X voll. (21 Sectiones). 8. mai. 1836—61. compl.	21	15
Einzeln:		
Apologia Socrati et Crito. Ed. IV. 1858	—	24

Platonis opera omnia ed. <i>G. Stallbaum.</i>		27
Phaedo. Ed. III. cur. <i>Wohlrab.</i> 1866		27
Symposium c. ind. Ed. III. 1852		22½
Gorgias. Ed. III. 1861		24
Protagoras c. ind. Ed. III. ed. <i>Kroschel.</i> 1865		18
Politia sive de republica libri decem. 2 voll. Ed. II	2	15
Einzel:		
Vol. I. lib. I—V. 1858.	1	12
Vol. II. lib. VI—X. 1859	1	3
Phaedrus. Ed. II. 1857		24
Menexenus, Lysis, Hippias uterque, lo. Ed. II. 1857		27
Laches, Charmides, Alcibiades I. II. Ed. II. 1857		27
Cratylus cum. ind. 1835		27
Euthydemus. 1836.		21
Meno et Euthyphro itemque incerti scriptoris Theages, Erastae, Hipparchus. 1836	1	12
Timaus et Critias. 1838.	1	24
Theaetetus. Ed. II. rec. <i>Wohlrab.</i> 1869	1	—
Sophista. 1840		27
Politicus et incerti auctoris Minos. 1841		27
Philebus. 1842		27
Leges. Vol. I. lib. I—IV. 1858.	1	6
Vol. II. lib. V—VIII. 1859	1	6
Vol. III. lib. IX—XII. et Epinomis. 1860	1	6
Sophoclis tragoediae, rec. et explan. <i>L. Wunderus</i> 2 voll. 8. mai. 1847—1857.		
	3	—
Einzel:		
Philoctetes. Ed. III		12
Oedipus tyrannus. Ed. IV		12
Oedipus Coloneus. Ed. III		18
Antigona. Ed. IV		12
Electra. Ed. III		12
Ajax. Ed. III		12
Trachiniae. Ed. II.		12
Thucydidis de bello Peloponnesiaco libri VIII explan. <i>E. F. Poppo.</i> 4 voll. 8. mai. 1843—1866.		
	4	—
Einzel:		
Lib. I. Ed. II.	1	—
Lib. II. Ed. II.		22½
Lib. III.		18
Lib. IV.		15
Lib. V.		15
Lib. VI.		18
Lib. VII.		15
Lib. VIII.		15
Xenophontis Cyropaedia, comment. instr. <i>F. A. Bornemann.</i> 8. mai. 1838 — 15		
Memorabilia (Commentarii), illustr. <i>R. Kühner.</i> 8. mai. 1858.		
Ed. II		27
Anabasis (expeditio Cyri min.), illustr. <i>R. Kühner.</i> 1852.	1	6
Einzel & 18 <i>1852</i> :		
Sect. I. lib. I—IV.		
Sect. II. lib. V—VIII.		
Oeconomicus, rec. et explan. <i>J. Breitenbach.</i> 8. mai. 1841		15
Agésilas ex ead. recens. 8. mai. 1843		12
Hiero ex ead. rec. 8. mai. 1844.		12
Hellenica, Sect. I. (lib. I. II.), ex ead. rec. 8. mai. 1853.		7
Sect. II. (lib. III—VII.), ex ead. rec. 8. mai. 1863	1	18

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

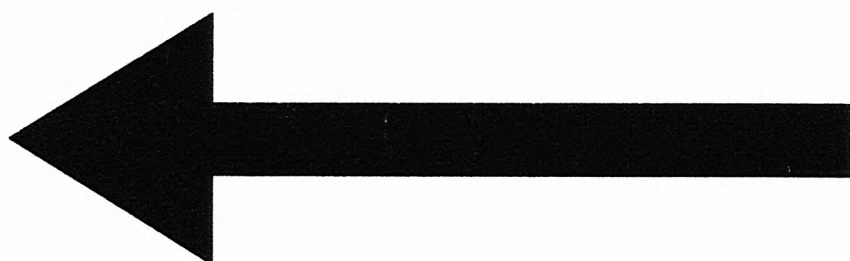

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΤΕΛΟΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας